

Missi 1 Dupla 15. 87

A φ

Alphabeta

1	E	P	X	17
2	Y	O	Y	18
3	B	I	H	19
4	Π	M	A φ	20
5	Λ	K	M	21
6	N	Θ	Γ	22
7	Q	Δ	T	23
		Z		24
				25
				26

gurey

HOMERI ILIAS

EDIDIT

GUILLIELMUS DINDORF.

EDITIO QUINTA CORRECTIOR QUAM CURAVIT

C. HENTZE.

PARS I.

ILIADIS I—XII.

LIPSIAE

IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI.

MDCCCLXXXVI.

EN 316

LIPSIÆ: TYPIS B. G. TEUBNERI.

Πίναξ διαφορῶν ἐν τῇ 4^{τῇ} ἀεδομέναι ἀρχαίῳ

Index lectionum a quarta editione discrepantium.

Ed. V.

Ed. IV.

A	5	δαῖτα	πάσι
	11	ἠτίμασεν	ἠτίμησ'
	117	σόον	σῶν
	125	ἐξεπράθομεν	ἐξ ἐπράθομεν
	131	μὴ δῆ	μὴ δ'
	174	παρ'	πάρ'
	281	ὄδε	ὄγε
	340	δὴ αὐτε	δ' αὐτε
	344	μαχεοίατ'	μαχέοιντο
	412	ὄ τ'	ὄτ'
	447	ἰερὴν	κλειτήν
	489	Πηλῆος	Πηλέος
	522	μή τι	μή σε
	540	δὴ αὐ	δ' αὐ
	559	τιμήσεις, ὀλέσεις	τιμήσης, ὀλέσης
	572	ἐπὶ ἦρα	ἐπίηρα
B	4	τιμήση, ὀλέση	τιμήσει', ὀλέσαι
	125	Τρωῶες	Τρωῶας
	127	ἕκαστοι	ἕκαστον
	131	ἔνρισιν	ἔασιν
	133	Ἴλιον	Ἴλίου
	198	δήμου	δήμου τ'
	225	δὴ αὐτ'	δ' αὐτ'
	229	ἦ	ἦ
	278	δ' ὁ πτολίπορθος	δὲ πτολίπορθος
	289	ἦ	ἦ
	349	εἴ τε καὶ οὐκί	ἦὲ καὶ οὐκί
	351	νηυσὶν ἐν	νηυσὶν ἐπ'
	367	ἦ	εἰ
	368	ἦ	ἦ
	420	ἀλίαστον	ἀμέγαρτον
	566	Μηκιστῆος	Μηκιστέος
	621	Ἀκτορίωνε	Ἀκτορίωνος

Ed. V.

Ed. IV.

648 πόλις ἐν ναιετοώσας	πόλεις ἐν ναιεταώσας
661 τράφ' ἐνί	τράφη ἐν
697 Ἀντρῶνα ἰδὲ	Ἀντρῶν' ἠδὲ
708 οὐδέ τι	οὐδέ τε
795 προσέφη	μετέφη
801 προτὶ	περὶ
Γ 18 αὐτὰρ δοῦρε	αὐτὰρ ὁ δοῦρε
28 τίσασθαι	τίσεσθαι
35 ἄψ δ' ἀνεχώρησεν	ἄψ τ' ἀνεχώρησεν
46 ἦ	ἦ
112 παύσασθαι	παύσεσθαι
215 εἰ καὶ	ἦ καὶ
221 δὴ ὅπα — εἴη	δὴ ῥ' ὅπα — ἴει
295 ἀφυσσόμενοι	ἀφυσσάμενοι
318 ἠρήσαντο θεοῖς ἰδὲ	ἠρήσαντο, θεοῖσι δὲ
348 χαλκὸς	χαλκὸν
366 τίσασθαι	τίσεσθαι
368 οὐδὲ δάμασσα	οὐδ' ἔβαλόν μιν
387 ναιετοώση	ναιεταώση
Δ 33 Ἴλιον	Ἴλιον
46 περὶ κῆρι	πέρι κῆρι
58 δέ μοι	δ' ἔμοι
147 τε ἰδὲ	τ' ἠδὲ
161 ἐκ δὲ	ἐκ τε
195 Ἀτρέος νῖον	ἀρχὸν Ἀχαιῶν
263 ἀνώγη	ἀνώγοι
371 ὀπιπεύεις	ὀπιπτεύεις
374 ὧς	ὡς
407 ἄρειον	ἄρειον
426 ἶον	ἔον
508 ἐκκατιδῶν	ἐκ κατιδῶν
527 ἀπεσσύμενον	ἐπεσσύμενον
542 ἐλοῦσα, ἀτὰρ	ἐλοῦσ', αὐτὰρ
E 59 Τέκτονος	τέκτονος
89 ἔεργμέναι	ἐεργμέναι
135 καὶ πρίν	καί, πρίν

Ed. V.

Ed. IV.

157	ἐκνοστήσαντε	ἐκ νοστήσαντε
218	μὴ δὴ οὕτως	μὴ δ' οὕτως
247	μεγαλήτορος	μὲν ἀμύμονος
252	οὐδὲ σε	οὐδὲ σὲ
343	κάμβαλεν	κάββαλεν
349	ἦ	ἦ
359	δὸς δέ μοι	δός τέ μοι
397	πύλω	Πύλω
466	ἦ	ἦ
495	δοῦρε	δοῦρα
525	ζαχρειῶν	ζαχρηῶν
531	αἰδομένων	αἰδομένων δ'
589	τοὺς	τοὺς δ'
763	ἐξαποδίωμαι	ἐξ ἀποδίωμαι
778	τῶ δὲ	αἱ δὲ
874	χάριν	χάριν δ'
900	πάσσειν.	πάσσων
Z 51	ἔπειθεν	ἔρινεν
61	παρέπεισειν	ἔτρεψεν
100	ἐξέμμεναι	ἐξ ἔμμεναι
113	βήω	βείω
126	ὄ τ' ἐμὸν	ὄτ' ἐμὸν
206	δ' ἔμ' ἔτικτε	δέ μ' ἔτικτε
213	ἐνὶ χθονὶ	ἐπὶ χθονὶ
260	καὐτὸς	κ' αὐτὸς
285	φίλον ἦτορ	φρέν' ἀτέρπου
305	ῥυσίπτολι	ἔρυσίπτολι
393	τῆ ἄρ'	τῆ γάρ
415	ἐν ναιετάωσαν	εὐναιετάωσαν
465	γέ τι	γ' ἔτι
479	εἶποι	εἶπησι
H 21	ἐκκατιδῶν	ἐκ κατιδῶν
24	δὴ αὖ	δ' αὖ
72	δαμήετε	δαμείετε
110	δὲ σῆο	δ' ἴσχεο
177	θεοῖς ἰδὲ	,θεοῖσι δὲ

Ed. V.

Ed. IV.

207	τεύχεα	τεύχη
243	όπιπεύσας	όπιπτεύσας
259	χαλκός	χαλκόν
340	εἶη	εἶη
387	εἰπέμεν	εἰπεῖν
434	ἤγρευτο	ἔγρευτο
448	δὴ αὐτε	δ' αὐτε
⊕ 139	δὴ αὐτε	δ' αὐτε
162	τε ἰδὲ	τ' ἡδὲ
246	σούν	σών
249	κάμβαλε	κάββαλε
270	ὄλεσσεν	ὄλεσκεν
288	Ἴλιον	Ἰλίου
377	ἦ	εἶ
378	προφανέντε	προφανείσα
410	δ' ἕξ	δὲ κατ'
420	γλανκῶπι	γλανκῶπις
448	κάμετόν γε	καμέτην γε
482	οὐ σευ	οὐ σεῦ
532	ἦ κέ	εἶ κέ
533	ἦ κεν	ἦ κεν
539	ἀγήρωος	ἀγήρως
553	ἀνά	ἐπὶ
563	σέλαι	σέλᾱ
I 7	ἔχευεν	ἔχευαν
206	κάμβαλεν	κάββαλεν
245	εἶη	εἶη
249	αὐτῷ τοι	αὐτῷ σοὶ
324	οἶ	οἶ
377	εὐ	εὔ
380	ἔστι	ἔστι
383	ἐκάστας	ἐκάστην
394	γυναῖκά γε μάσσεται	γυναῖκα γαμέσσεται
636	δεξαμένω	δεξαμένου
680	αὐτόν σε	αὐτόν σέ
K 57	κείνου	κείνω

Ed. V.

Ed. IV.

97	καταβήομεν	καταβείομεν
142	ὅτι	ὅ τι
169	τέκος	φίλος
211	ταυτά τε	ταυτά κε
252	παροίχωνεν	παροίχηνεν
363	ἡδ' ὁ	ἡδὲ
385	πῆ δὴ οὕτως	πῆ δ' οὕτως
389	ἦ	ἦ
513	κόψε	κόπτε
515	ἀλαδὸς σκοπιήν	ἀλαοσκοπιήν
573	τε ἰδὲ	τ' ἡδὲ
579	ἀφυσσόμενοι	ἀφυσσάμενοι
A 142	οὗ πατρὸς	τοῦ πατρὸς
363	ἐρύσατο	ἐρύσσατο
385	κέρα	κέρα
439	τέλος κάτα καίριον	βέλος κατὰ καίριον
562	σπονδῆ τ'	σπονδῆ δ'
670	βίη τέ μοι	βίη δέ μοι
679	συβόσια	συβόσεια
733	διαρῥάϊσαι	διαπραθέειν
763	ῆς	τῆς
M 196	τόφρ', οἶ	τόφρ' οἶ
206	κάμβαλ'	κάββαλ'
215	νῦν αὐτ'	νῦν δ' αὐτ'
227	δηώσωσιν	δηώσουσιν
285	ἄλλα δὲ	ἄλλα τε
286	εἴλυται	εἰλύαται
311	τε ἰδὲ	τ' ἡδὲ
350 = 363	ἅμα σπέσθω	ἅμ' ἔσπέσθω
452	ὀλίγον τέ μιν	ὀλίγον δέ μιν

F. A. Wolf

Summaria.

I.

Rogatur ab initio Musa ut cantum praecipiat de claudibus ad Ilium Achillis iram consequutis (1—7). Venit in concionem Achivorum Chryses, sacerdos Apollinis, filiam suam redempturus bello nuper captam et honoris caussa datam Agamemnoni (8—21). Illo cum ignominia repulso funestam luem Apollo per exercitum spargit (22—52). Habet concionem Achilles ob placandum deum, in qua Calchas vates calamitate eos levatum iri reducenda Chryseïde censet, auctore imprimis Achille (53—129). Ita irritatus Agamemno atrociam iurgia nectit cum Achille, et Chryseae quidem filiam reddere non recusat, sed illi, quod praemium virtutis retulerat, Briseïdem eripit, quamvis obnitente Nestore (130—311 et 318—347). Hac incensus iniuria statuit acer iuvenis se cum Myrmidonibus a belli societate seiungere: quod propositum a matre eius Tethide confirmatur, quae et supplicanti ultionem promittit (348—427). Interea publice lustratur exercitus et sacra fiunt Apollini (312—317): tum Chryseï domum reducitur una cum hostiis piacularibus, quibus mactatis scelus expiatur (428—487). Thetidi iam Olympum adeunti Iuppiter occulte annuit, victores in proeliis fore Troianos, donec Achilli ab Achivis satisfactum fuerit (488—533). Inunonem, infestam Troianis, pungunt haec clandestina consilia; inde

rixatur cum Iove super coenam (534—567). Ea re contristatur omnis consessus deorum, quos tandem ad hilaritatem revocat Vulcanus (568—611).

II.

Iuppiter, illatam Achilli iniuriam ulturus, speciem nocturnam mittit ad Agamemnonem, quae eum ad committendum proelium spe victoriae incitet (1—40). Sub lucem Agamemno rem et impetum suum aperit primoribus Achivorum; mox concionem habet universorum (41—100). Placuerat ei, ad tentandam populi fidem, cui diffidebat, consilium repetendae patriae simulare: eo audito, statim multitudo bello fessa tumultuari et navigationem parare coepit (101—154). Seditionem de compacto et Minervae monitu comprimit Ulysses, ad singulos precibus, minis, opprobriis usus ita ut concionem restituat (155—210). Thersiten, turpem et maledicum hominem, qui discessum urgere non desinit, gravius castigat ad terrorem ceterorum (211—277). Sic cohibitum vulgus flectitur tandem compositis ad persuadendum orationibus Ulyssis ac Nestoris, qui et vetera promissa expetunt, et ostentis utuntur ad spem Ilii cito expugnandi: Agamemno autem indicit proelium, et ardore pugnandi omnium animos implet (278—393). Iam armatur exercitus; primores apud Agamemnonem, mactata maiore hostia, epulantur; ceteri passim per tentoria cibum sumunt sacraque faciunt, et a suis quaeque natio ducibus instructa in aciem prodeunt (394—484). Inseritur hoc loco accurata enumeratio navium, populorum, ducum, qui Agamemnonem ad bellum Troianum sequuti erant (485—785). Item Troiani, comperto quid minentur Achivi, duce Hectore in campum egrediuntur et ipsi et socii, quorum brevior recensensus adiicitur (786—877).

III.

Primo concursu proelii Paris seu Alexander fortissimum quemque Achivorum ad pugnam provocat; sed ut Menelaum conspexit de curru suo desilientem, abiecto

animo refugit (1—37). Paulo post idem, Hectoris voce correptus, offert se certamini singulari cum Menelao de summa belli ineundo; qua conditione accepta poscit Menelaus ut sponsio interponatur, praesente Priamo sancienda (38—110). Igitur arma deponunt exercitus; sacrificia ab utraque parte parantur: interim Helena ex turri Priamo et senioribus Troianis demonstrat duces Achivorum in campo subiacente (111—244). Vocatus supervenit Priamus, comite Antenore, foedusque ictum antiquo ritu hisce legibus, ut, uter alterum vicisset, Helenam eiusque opes haberet, Troiani autem inferiores Achivis gravem multam penderent (245—301). Post Priami discessum arma capiunt Menelaus et Paris, et in spatium certamini dimensum procedunt: at superatum Paridem clam surripit Venus et incolumem in ipsius cubiculum asportat (302—382). In eundem locum adducit illa Helenam, quae primum reluctans novo marito ignaviam exprobrat, mox tamen eum in gratiam recipit (383—448). Ita praemiis deae fruentem adversarium frustra quaerit Menelaus, dum Agamemno publice repetit pactum pretium victoriae (449—461).

IV.

Quum ex foedere Helena Achivis reddenda infestaeque acies dirimendae essent superato Paride, Iuno in concilio deorum indignabunda ita non expleri odium suum in Troianos, Iovi extorquet ut ipsi concedat Ilii excidium (1—49). Minerva, ipsa quoque Troianis inimica, Iunonis hortatu ad terram missa, persuadet Pandaro Lycio ut iacta in Menelaum sagitta pactionem conturbet ac novam bellandi caussam serat (50—104): at non letali vulnere percussum Menelaum arcessitus medicus curat Machao (105—219). Interea rursus armati ad pugnandum se referunt Troiani, dum Agamemno catervas Achivorum obit, nonnullorum, ut Idomenei, Aiacum, Nestoris, qui iam in procinctu stabant, alacritatem laudans, aliorum, ut Menesthei, Ulyssis, Diomedis, qui recentem impetum

nondum senserant, cunctationem reprehendens (220—421). Quo facto proelium instauratur, in quo Troianis Mars et Apollo, Achivis praeter alia numina Minerva animos addit; caedesque fiunt mutuae (422—544).

V.

Stragem Troianorum continuant Achivi; ante omnes insignis Diomedes, Minervae, Martem ab acie seducentis, praesidio ferocissimus (1—94). Sed ipse a Pandaro vulneratus etiam vehementius saevit in hostes (95—166): Pandarum, antea peditem, nunc ex Aeneae curru pugnantem, interficit (167—296); Aeneam, amici corpus tegentem, saxo sauciat (297—310); Veneri, filium ex pugna efferenti, plagam in manu infligit (311—351). Venus ab Iride educta curru Martis revehitur ad Olympum, ubi eam mater Dione sinu fovet, alii dii leniter irrident (352—431). Aeneam, a Venere destitutum, Diomedis furori eripit Apollo et in arce Troiana recreandum curat, simul Martem in aciem revocat (432—460). Mars ad rem fortiter gerendam hortatur Troianos, quibus statim Aeneas integer subvenit (461—518). Nec segnius pugnant Achivi, caedunturque ex utrisque multi, in his Tlepolemus ab Sarpedone; tandem pelluntur paullatim Achivi (519—710). His ita laborantibus ex Olympo opitulatum veniunt Iuno et Minerva (711—777): ac voce Iunonis denuo incenditur turba; Minervae autem monitu et ductu Diomedes ipsum Martem vulnerat (778—863), qui ex campo repente ad Olympum redit, ibique sanatur, sequentibus etiam deabus (864—909).

VI.

Troianorum acie in fugam inclinante Helenus vates Hectorem hortatur ut publicam obsecrationem Minervae in arce habendam indicat (1—101). Ergo is, celeriter restituto proelio, pergit in urbem: in eo proelio Diomedes et Glaucus, dux Lyciorum, ad certamen progressi, priusquam manus consererent, paterna inter se hospitia recordati, facta armorum permutatione, dextras iungunt (102—236).

Hecuba et ceterae matronae, de Hectoris et procerum Troianorum consilio, pepulum in aedem Minervae inferunt, votaue pro salute patriae nuncupant (237—311). Interim Hector domi desidentem Paridem obiurgando in aciem reducit (312—368): uxorem Andromachen, in aedibus suis frustra quaesitam, tandem urbe egrediens ad portam Scaeam una cum puero Astyanacte obviam habet atque ultimum alloquitur (369—502). Mox fratrem in via armatus consequitur Paris (503—529).

Σ

VII.

Achivos, aequis adhuc seu prosperis armis certantes, urgent Hector et Paris in proelium reversi (1—16): quod ut tandem dirimatur, de Minervae et Apollinis consilio, Helenique suasu, fortissimus quisque ab Hectore ad pugnam singularem provocatur (17—91). Menelaum, qui se alacrem ostendit, ceteris cunctantibus, deterret Agamemno (92—122); mox, a Nestore instigati, surgunt ad dimicandum novem heroes, ex quibus sortis eventus designat Aiace Telamonium (123—205). Congrediuntur Hector et Ajax, acriterque depugnant, donec sub noctem, viribus pares, datis invicem muneribus, discedunt (206—312). In epulis publicis Nestor censet corpora caesorum sepelienda et castra munienda: in Troianorum concione Antenor, pacis et Helenae cum opibus restituendae auctori, respondet Paris, nihil se praeter opes, sed eas propriis adiectis, redditurum (313—364). Illud responsum altero die Priamus ad Achivos perferri, atque, ut Troianorum quoque corpora crementur, inducias iniri iubet (365—420). Post haec sepulturam curant utriusque suorum, simul Achivi navalia sua muro fossaque cingunt; quae opera Neptunus inter deos non sine indignatione miratur (421—464). Coenam nox sequitur minax tonitribus (465—482).

VIII.

Deos ad concilium vocatos vetat Iuppiter neutri populo in acie adesse, curruque vehitur ad Idam (1—52). Inde

prospicit mane dubia victoria pugnantes exercitus, deinde fortunis eorum fatali lance pensitatis, deiectisque fulminibus, exitia Achivis portendit (53—77). Iis usque ad munimenta compulsis adiutorem Neptunum Iuno frustra expetit; mox inclamando animos reddit Agamemno, et propitium Iovem ostentum significat (78—250). Iam Achivi, aliquamdiu superiores, novo impetu repellunt Troianos, quorum multos sagittis configit Teucer, vicissim ab Hectore vulneratus (251—334). Rursus in fugam vertuntur Achivi, quum Iuno et Minerva auxilii ferendi causa Troiam proficisci parant; sed conspectas statim ex monte Iuppiter per Irin reiicit (335—437). Ipse ad Olympum reversus contumaces deas acri obiurgatione incessit, Achivis etiam maiores clades in crastinum diem minatur (438—484). Finita ob noctem dimicatione habitaque concione Troiani victores in ipso proelii loco excubias obsidionis instituunt, atque, ut insidias hostibus aut navigationem praecludant, crebros per urbem campumque ignes accendunt (485—565).

IX.

Apud Achivos et praeterito discrimine percussos et instante conterritos clam ab Agamemnone proceres convocantur, quibus rex consilium fugae et properandae per noctem navigationis indicit (1—28). A turpi incepto dehortantur eum Diomedes ac Nestor (29—78). Excubiae locantur pro munimentis castrorum, in Agamemnonis tentorio coena paratur proceribus, post coenam sollicite agitur de Achille placando et ad exercitum reducendo (79—113). Ipse Agamemno illi, si iracundiam suam publicae necessitati remiserit, et intactam Briseïdem et eximia dona promittit (114—161). His cum conditionibus mittuntur viri a Nestore delecti, Phoenix, quem Achilli pater rectorem iuventae addiderat, Ajax maior, Ulysses, duo caduceatores (162—184). Legatos amice excipit Achilles, sed eorum quamvis accuratas, graves, blandas orationes et omnia Agamemnonis promissa adspernatur; praeterea Phoenicem apud se retinet, cum eoque in patriam propediem

se rediturum minatur (185—668). Ita postquam irritam legationem renunciarunt Ajax et Ulysses, graviter afflictos principes confirmat Diomedes, et ad pertinaciam pugnandi hortatur (669—713).

X.

Agamemno insomnis cum fratre Menelao lectis evocant Nestorem et alios principum, cum iisque excubias ad fossam obeunt (1—193). Consilio ibi ut in trepidis rebus habito mittunt speculatores in castra Troiana Diomedem atque Ulyssem (194—271). His aliquantum progressis praepes avis prosperum augurium affert (272—298). Eodem tempore Achivorum consilia exploratum prodierat Troianus quidam, Dolo, Hectoris promissis incitatus, quem ad navalia quum maxime tendentem illi comprehendunt (299—381). Hic quum vitam sibi deprecatus omnem situm castrorum et ubi Rhesus, rex Thracum, tenderet indicavit, proditor a Diomede occiditur (382—464). Iam pergunt ad cubilia Rhesi, quem modo subvenisse cum insignibus equis audierant, et ipsum quidem cum duodecim sociis obtruncat Diomedes, equos avertit Ulysses (465—503). Heroes a Minerva moniti ne spe plura praedandi diutius morentur, dum Apollo Thraces et Troianos excitat, salvi ad suos revertuntur (504—579).

XI.

Instructus splendidis armis Agamemno mane copias suas in aciem educit, simul Hector et alii principes Troianorum (1—66). Insolita virtute Agamemnonis, quae et incognitam turbam inflammat, Troiani commoventur, magna clade accepta (67—162). Hector ipse ad urbis usque moenia repulsus Iovis iussu impetum furentis adversarii declinat, donec ille saucius proelio egreditur (163—283). Quo facto Hector ad pugnandum redit et novum ardorem iniicit suis (284—309). Aciem inclinatam restituunt Diomedes, Ulysses, Ajax: sed Diomedes a Paride vulneratus cito ad naves revehitur (310—400); item Ulysses vulneratus

a Soco, atque eo transfixo a Troianis circumventus, ope Menelai et Aiakis dimicationi eripitur (401—488); mox Paridis sagittis vulnerantur Machao et Eurypylus (489—596). Machaonem Nestoris curru praetervehentem conspicatus Achilles Patroclum mittit praesentia cogniturum (597—617). Is ubi Machaonem agnovit, a Nestore miserimam fortunam proelii edocetur rogaturque ut vel Achillem ad auxilium Achivis ferendum imploret, vel ipse Achillis arma indutus hostes terreat (618—803). In reditu Patroclus Eurypylum ex vulnere aegrum offendit eique in tentorium delato medetur (804—848).

XII.

Achivi intra murum compulsi (invisum diis opus, ab iisque statim post ipsam urbem deletum) Troianos iam navibus imminentes vident, iam fossam transgressuros (1—59). Rei difficultate primum attoniti mox Polydamantis monitu de curribus descendunt et in quinque ceteras divisi incurrunt (60—107). Asius unam portarum ex curru aggredi ausus a duobus Lapithis cum magna clade suorum reiicitur (108—194). Infausti augurii interpretatio a Polydamante facta Hectorem non deterret a persequendis hostibus (195—250). Hi etsi procelloso vento impediti munimenta sua acriter defendunt, imprimis duo Aiaces (251—289). Alia parte Sarpedon et Glaucus irruunt, quibus se opponit Menestheus ab eoque arcessiti Ajax maior et Teucer (290—377). Sarpedonis socius Epicles ab Aiace, Glaucus a Teucro sauciat; tandem a Sarpedone pinna muri revellitur (378—399). Lycios murum perrupturos etiam nunc fortiter arcent Achivi; Hector autem portam ingesto saxo discutit suisque viam ad naves aperit (400—471).

XIII.

Troiani passim superato muro caedunt Achivos, quum Neptunus miseratione commotus clam Iove tuendis navibus auxiliator accedit (1—42): qui primum duos Aiaces,

tum ceteros principes, humana specie indutus ad obsistendi pertinaciam cohortatur (43—124). Igitur Aiaces et alii Hectorem in media acie ab excidio navium arcent (125—205); mox Idomeneus a Neptuno in arma instigatus, assumpto Merione, ad sinistram afflictis succurrit (206—329). Exinde atrox proelium conseritur, in quo Troianis Iuppiter, Achivis Neptunus favet, inter Achivos Idomenei imprimis virtus spectatur (330—362). Is Othryoneum, Asium, Alcathoum interficit; idemque cum Merione, Antilocho, Menelao, adversus Aeneam, Deiphobum, Helenum, Paridem prospere dimicat (363—672). Etiam Hectorem medio quem dudum tenuit loco sic urgent Aiaces et aliae catervae, ut gradum iam referant Troiani: sed Polydamantis consilio firmatus Hector repente collectos in hostem ducit (673—808). Novam pugnam ciet Ajax et ingenti utrimque clamore certatur (809—837).

XIV.

Clamoribus pugnae exterritus Nestor egreditur tabernaculo suo, in quo adhuc Machaonem recreabat, ut quo res loco sit exploret (1—26). Obviam ei veniunt ex vulneribus aegri Agamemno, Ulysses et Diomedes, eadem de causa progressi; quorum primus de belli exitu pridem anxius nunc vallum prorutum videns rursus fugam meditatur (27—81). Hoc consilium improbat Ulysses, Diomedes autem persuadet omnibus ut in proelium redeant suosque praesentia certe atque hortatu adiuvent: simul euntem Agamemnonem solatur et exercitum confirmat Neptunus (82—152). Interea Iuno, ut Achivorum laborem sublevet, ornat paratque se ad Iovem in Ida uxoriis illecebris deleniendum; quam ob rem a Venere cestum mutuatur, et ex Lemno arcessit Somnum, qui deum in soporem committat (153—351). Huic tempori insidiatus Somno auctore Neptunus fortunam Achivorum promptius auxiliando restituit (352—401). Hector ab Aiace ictu lapidis percussus deficit animo atque a sociis suis asportatur curaturque (402—439). Iam renovatis animis pu-

gnantes Achivi Troianos a navibus avertunt Aiace imprimis minore fugatos persequente (440—522).

XV.

Iuppiter experrectus pelli videt Troianos Achivis opem ferente Neptuno (1—11). Itaque aspere increpitae Iunoni imperat ut ex Olympo advocet Irim et Apollinem; his se ministris usurum ad Troianas vires restituendas, simul omnem fatorum seriem usque ad excidium urbis praedicit (12—77). Ex Iunone in deorum sedem reversa Mars audit de caede filii sui Ascalaphi et statim ad ultionem exarscit; furorem eius reprimit Minerva (78—142). Apollo et Iris deveniunt ad Iovem, cuius missu haec Neptunum minaciter conterritum quamvis reluctantem cogit ut bello desistat (143—219); Apollo sanatum Hectorem erigit eoque in pugnam reducto fortunam Troianorum instaurat (220—280). Hector fortissimos Achivorum adortus, imbellibus ad naves degressis, partim trucidat, partim in fugam vertit, praeunte deo, qui commota aegide Achivis pavorem incutit, Troianis autem deleto muro viam munit ad classem excindendam (281—389). Ea re animadversa Patroclus ab Eurypylo redit ad Achillem, ut eum extremo discrimini auxiliatorem exoret (390—404). Interim acerrime pro navibus propugnant Achivi pluribus ab utraque parte cadentibus (405—590): tandem illi nec dispersi recedunt intra ordines navium, a quibus Ajax Telamonius conto armatus ignem defendit, quo iam Hector navem Protesilai se exusturum minatur (591—746).

XVI.

Patroclo deprecanti permittit Achilles suis et armis et copiis ad pugnam exire ea lege ut Troianos a navibus depulisse contentus maiori ne se periculo obiiciat (1—100). Iam ipse debilitatus Ajax obstare non valuit quin ignis inferretur navi (101—123). Quo viso Achilles ultro amicum in arma vocat, ordines suorum instruit, alloquitur, libatione et precibus fuis dimittit (124—256). Repente

conspectus Myrmidonum ductor consternatos hostes Achillis specie fallit, navem oppugnatione liberat, incendium restinguit (257—305); proelium primo committit, apud naves mox caeco pavore fugientes supra vallum et usque ad campi aperta compellit (306—418); deinde congressus Sarpedonem, Iovis filium, perimit, ultore caedis relicto Glaucō (419—507). Is cum Hectore et aliis Troianorum gravi certamine Achivis spolia detrahentibus corpus Sarpedonis eripiunt; quod iussu Iovis lotum unctumque Apollo tuetur ab amicis in Lyciam deportandum (508—683). Illo rerum successu ferox Patroclus Troianos ad urbem persequitur, murumque eius scandit, sed ab eodem deo detruditur (684—711); tamen Hectori rursus irruenti fortiter obsistit, aurigam eius Cebrionem necat, spoliatum cadaver abstrahit (712—782); denique complures ex turba interficit, donec ipsum vi Apollinis attonitum et armis exutum Euphorbus sauciat, Hector prosternit, qui et Automedonti instat Achillis curum propere ad naves agenti (783—867).

XVII.

Occiso Patroclo arma detrahentem Euphorbum interficit Menelaus (1—60): Hector autem Apollinis monitu ab insequendo Automedonte reversus exuvias aufert, dum Menelaus Aiacem maiorem ad cadaver tuendum accessit; quin illud quoque mutilatum abstulisset, nisi Ajax accurrisset (61—139). Aiaci cedit Hector; sed Glauci obiurgatione stimulatus mox Achillis armis superbiens redit ad corpus eripiendum, ac fortissimum quemque suorum in eandem pugnam accendit; simul a Menelao convocati advolant strenuissimi Achivorum (140—261). Sic uno in loco acerrima dimicatione orta Menelaus et Hector cum catervis uterque suis ancipiti fortuna in diversa contendunt: illi ut Patrocli corpus defendant: hi ut ad ludibrium trahant (262—425). Achillis equis casum Patrocli dolentibus vigorem reddit Iuppiter, eosque in proelium reducit Automedon socio assumpto Alcimedonte (426—483). Statim

adoriuntur currum Hector, Aeneas, alii, ut nobiles equos capiant; at impetum eorum fortiter sustinent Achivi, qui etiam cadaver propugnant, quum Menelaum novis viribus implet Minerva, Hectorem hortatur Apollo, annuente Iove (484—596). Tandem inclinat Achiva acies, ipse etiam Ajax Telamonius trepidat: cuius iussu Menelaus Antilochum caesi Patrocli et acceptae cladis nuntium ad Achillem mittit (597—701); idemque Menelaus cum Merione cadaver ad naves deportare audet, comitatu fretus Aiacum, ingruentes hostes arcentium (702—761).

XVIII.

Accepto nuntio de nece Patrocli Achilles planctui et lamentis indulget (1—34). His lamentis ex mari excita Thetis cum cohorte Nereïdum ad filium consolandum venit; quem quum ulciscendi Hectoris cupidissimum videt, quamvis id statim ipsi fatale futurum sit, cupidinem eius in posterum diem differt, quo ei nova a Vulcano fabricanda arma perlaturam se promittit (35—137). Nereïdibus domum remissis Thetis ad Olympum festinat, dum proelium renovatur super Patrocli corpore; quo tandem potiturus erat Hector, nisi Achilles monitu Iunonis ex fossa Troianos truci adspectu voceque terruisset, et funestam ad moenia fugam fecisset (138—231). Interim Achivi corpus ereptum tabernaculo Achillis inferunt instante nocte (232—242). Tumultuariam concionem habent Troiani, quibus Polydamas suadet ut salutem intra moenia quaerant, neu se Achilli in acie obiiciant trucidandos; sed prudens consilium displicet Hectori et populo (248—314). Noctem in armis pervigilant Troiani: Achivi praeunte Achille Patrocli casum deflent, cadaver curant lectoque componunt (315—355). Ad Olympum, ubi Iuppiter modo coniugem obiurgabat, quod Achillem concitasset, eadem nocte pervenit Thetis inque domo Vulcani amice excipitur (356—427); qui ei facile exoratus clipeum eximia arte et reliqua arma fabricatur (428—617).

XIX.

Orta luce Thetis Achilli arma Vulcania affert, eumque rursus ad belli societatem impellit; Patrocli autem corpus divinis perfundit odoribus, ut ad sepulturam integrum duret (1—39). Achilles advocata concione iracundiam suam abolitione deponit atque e vestigio proelium postulat (40—73). Agamemno vicissim confitetur errorem suum, simul reconciliato dona offert per Ulysem legatum promissa: sed eorum ille negligens, quippe ultioni intentus, proelium poscere instat (74—153). Tandem denique cedit Ulyssi, expectandum esse monenti dum copiae pranderint, recipitque coram concione dona et ipsam Briseïdem, contentionis causam, quam intactam reddere se Agamemno per sacrificium adiurat (154—275). Dona ex publico loco in tabernaculum Achillis transferuntur, ubi mulieres Patroclum gemunt, et ipse denuo lamentatur heros; qui exercitu cibum capiente pertinaciter abstinet (276—339). Is igitur a Minerva coelo demissa recreatur, mox novis armis accingitur, currum conscendit cum Automedonte, atque auditis ex altero equorum fati suis prodigus vitae in aciem educit (340—424).

XX.

Utroque exercitu instructo Iuppiter diis ad concilium vocatis permittit ut quisque utri velit succurrat, ne excidium Troianis Achillis saevitia maturetur (1—30). Ita ad bellum proficiscuntur Iuno, Minerva, Neptunus, Mercurius, Vulcanus, Achivis opem laturo, Troianis Mars, Apollo, Diana, Latona, Xanthus, Venus: eorum ingressum coelestis fragor ac tremor terrae concelebrat (31—74). Ante initum proelium Apollo Aeneam concitat contra Achillem Hectori instantem; interim Dii suasu Neptuni seorsum ab acie considunt (75—155). Varias provocationes sequitur certamen Achillis cum Aenea, quem regno inter Troianos fati destinatum Neptunus per nebulam periculo eripit (156—352). Hector Achillem aggressurus

revocatur ab Apolline; Achilles quum alios Troianorum tum etiam Polydorum, Priami filium, interficit (353—418). Iam fraternam necem ulturus cum Achille congregitur Hector, quem ipsum quoque nube circumdatum Apollo subducit (419—454). Ceteros Troianos dolore percitus Achilles adoritur, campumque foeda strage caesorum atque armorum complet (455—503).

XXI.

Troianos partim ad urbem, partim in Xanthum (Scamandrum) agit Achilles, et multis in flumine trucidatis, duodecim iuvenes vinctos inferiis Patrocli servat (1—33). Ibidem Lycaonem, Priami filium, quamvis supplicem (34—135), mox et Asteropaeum, ducem Paeonum, cum aliis huius gentis interficit, Fluvio irriso ut impari (136—210): caedemque continuabat, nisi Xanthus vi cadaverum obstrui se dolens alveo eum excedere iussisset. Vix excesserat, quum rursus insilit; at Fluvius eum suis fluctibus mergere fuit et egressum insequitur (211—271). Iam in undis luctanti vires addunt Neptunus et Minerva: Xantho autem, qui irritator etiam Simoëntis opem invocat, a Iunone obiicitur Vulcanus, qui campum et Fluvium exurit nec flammam cohibet nisi eadem dea auctore (272—384). Oriuntur deinde singulares contentiones ceterorum deorum, Martis, Minervae, Veneris; Apollinis, Neptuni; Iunonis, Dianae; Mercurii, Latonae (385—513). Post haec in Olympum revertuntur dii praeter Apollinem, qui Troiam versus pergit, dum Achilles ferro saevit per campum, alios compellit in urbem; quibus portam recludi iubet Priamus (514—543). Illi ne in fuga opprimantur, Apollo Achillem primum immisso Agenore distinet, mox ipse Agenoris specie indutus fallit fugiendo et ab urbe abstrahit (544—611).

XXII.

Uterque exercitus se ex campo in tutum receperat, quum Achillem a perseguendo Apolline redeuntem solus manet Hector, parentibus ex muro flebiliter revocantibus (1—89). Frustra: hinc enim pudor, hinc alii affectus illum

loco cedere prohibent; aspectu tamen viri exterritus fugit, insequente eum Achille ac ter circum moenia agente (90—166). Inter haec Iuppiter vicem Hectoris miseratus tentatis fatorum lancibus illi necem appendit, quem ab Apolline statim desertum Minerva specie fratris Deïphobi ad dimicandum hortatur (167—247). Ita heroës congregiuntur singulari certamine, in quo Minerva Achillem praesens adiuvat, Hectorem atroci dolo deludit (248—305). Tandem hunc maxima contentione pugnans Achilles hasta transfigit, armis spoliat, insultandum foedandumque praebet suis, et religatum curru ad stationem navium raptat (306—404). Hectoris sui interitum plorat omnis civitas, lamentantur ex muro spectantes parentes et domo excita Andromache (405—515).

XXIII.

Myrmidones circa Patrocli lectum in armis decurrunt praeunte Achille, qui iisdem mox epulum funebre praebet, ipse apud Agamemnonem coenat, et in alterum diem exsequias indicit (1—58). Insequente nocte per quietem offertur ei imago Patrocli iusta funebria poscentis (59—107). Agamemnonis iussu mane convehuntur ligna, affertur corpus, comis conspersum Achillis et aliorum, exstruitur rogos, et mactatis ad eum multis victimis et duodecim iuvenibus Troianis, accenditur, ardetque flatu Boreae et Zephyri, dum Hectoris corpus a Venere et Apolline curatur (108—225). Proximo die leguntur et in urnam conduntur Patrocli ossa, ex ipsius voto olim cum Achillis reliquiis socianda; excitatur etiam tumulus subitarius (226—256). His in defuncti honorem adiicit Achilles certamina de vario genere, in quibus praemia et munera merent principes Achivorum: equis Diomedes, Antilochus, Menelaus, Meriones, Eumelus, Nestor (257—650), pugilatu Epeus et Euryalus (651—699); luctando Ajax Telamonius et Ulysses (700—739); cursu Ulysses, Ajax minor; Antilochus (740—797); decertando armis Diomedes et Ajax Telamonius (798—825); disco Polypoetes

(826—849); sagittando Meriones et Teucer (850—883); iaculando Agamemno et Meriones (884—897).

XXIV.

Ludis peractis coenae somnoque se dant Achivi; Achilles noctem insomnem ducit manequē Hectorē curru religatum circa tumulum Patrocli raptat (1—18). Eam contumeliam plures per dies repetitam inter deos, partim dolentes, partim laetantes, miseratus Apollo, qui corpus adhuc integrum servabat, graviter conqueritur (19—54). Itaque Iuppiter per Thetidem, ab Iride arcessitam, imperat Achilli ut ab saevitia desistat et corpus redimentibus tradere ne recuset; simul eiusdem mandatu Iris cohortatur Priamum ut oblato redemptionis pretio filium recipiat (55—186). Geruntur haec duodecimo post mortem Hectoris die, quo Priamus sub noctem, Hecuba et ceteris omnibus remotis, qui iter morarentur, pretiosa dona colligit, hisque currum onerari, ab Idaeo praecone ducendum, sibi alium parari iubet (187—282): tum libatione facta et dextro omine accepto iter ingreditur (283—330). Ei Iovis missu occurrit Mercurius, a quo per sopitos vigiles ad tabernaculum herois deducitur (331—467). Achilles, a rege supplice facile exoratus, pretium redemptionis accipit, corpus ei lotum et vestibus involutum restituit, undecim dies induciarum ad sepulturam concedit, coenaeque adhibitum honestissime dormitum dimittit (468—676). Prima luce postridie, Mercurio duce, Priamus ad urbem refert corpus, cuius visendi causa obviam effusi Troiani lamentantur; mox in aula positum, praeter conductos cantores, plorant Andromache, Hecuba, Helena (677—776). Exstructo deinde rogo celebratur funus cum epulo (777—804).

Manuscript
B 1918-19-20

ΙΛΙΑΔΟΣ Α.

λοιμός. μῆνις.

Μῆνιν ἄειδε, θεά, Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος
οὐλομένην, ἣ μυρὶ Ἀχαιοῖς ἄλγε' ἔθηκεν,
πολλὰς δ' ἰφθίμους ψυχὰς Ἄϊδι προΐαψεν
ἡρώων, αὐτοὺς δὲ ἐλώρια τεῦχε κύνεσσιν
οἴωνοῖσί τε δαῖτα, Διὸς δ' ἐτελείετο βουλή, 5
ἔξ οὔ δὴ τὰ πρῶτα διαστήτην ἐρίσαντε
Ἄτρεΐδης τε ἄναξ ἀνδρῶν καὶ δῖος Ἀχιλλεύς.
τίς τ' ἄρ' σφωε θεῶν ἕριδι ξυνέηκε μάχεσθαι;
Ἀητοῦς καὶ Διὸς υἱός. ὁ γὰρ βασιλῆι χολωθείς
νοῦσον ἀνὰ στρατὸν ὥρσε κακὴν, ὀλέκοντο δὲ λαοί, 10
οὔνεκα τὸν Χρῦσῆν ἠτίμασεν ἀρητῆρα
Ἄτρεΐδης. ὁ γὰρ ἦλθε θεῶς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν
λυσόμενός τε θύγατρα φέρων τ' ἀπερείσι' ἄποινα,
στέμματ' ἔχων ἐν χερσὶν ἐκηβόλου Ἀπόλλωνος
χρυσέῳ ἀνὰ σκήπτρῳ, καὶ ἐλίσσετο πάντας Ἀχαιοὺς, 15
Ἄτρεΐδα δὲ μάλιστα δύω, κοσμήτορε λαῶν.
„Ἄτρεΐδαι τε καὶ ἄλλοι ἐνκνήμιδες Ἀχαιοί,
ὕμῖν μὲν θεοὶ δοῖεν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
ἐκπέρσαι Πριάμοιο πόλιν, ἐν δ' οἴκαδ' ἰκέσθαι.
παῖδα δ' ἐμοὶ λῦσαι τε φίλην τά τ' ἄποινα δέχεσθαι 20
ἄξομενοι Διὸς υἱὸν ἐκηβόλον Ἀπόλλωνα.“

ἐνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἐπευφήμησαν Ἀχαιοὶ
 αἰδεῖσθαί θ' ἱερῆα καὶ ἀγλαὰ δέχθαι ἅποινα·
 ἀλλ' οὐκ Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι ἤνδανε θυμῷ,
 ἀλλὰ κακῶς ἀφίει, κρατερόν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλεν· 25
 „μή σε, γέρον, κοίλησιν ἐγὼ παρὰ νηυσὶ κιχέω
 ἢ νῦν δηθύνουτ' ἢ ὕστερον αὐτίς ἰόντα,
 μή νύ τοι οὐ χραΐσμη σκῆπτρον καὶ στέμμα θεοῖο.
 τὴν δ' ἐγὼ οὐ λύσω· πρίν μιν καὶ γῆρας ἔπεισιν
 ἡμετέρῳ ἐνὶ οἴκῳ ἐν Ἄργεϊ, τηλόθι πάτρης, 30
 ἴστον ἐποικομένην καὶ ἐμὸν λέχος ἀντιώσασαν.
 ἀλλ' ἴθι, μή μ' ἐρέθιζε, σαώτερος ὧς κε νέηαι.“

ὧς ἔφατ', ἔδεισεν δ' ὁ γέρον καὶ ἐπέιθετο μῦθῳ,
 βῆ δ' ἀκέων παρὰ θῖνα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης.
 πολλὰ δ' ἔπειτ' ἀπάνευθε κιὼν ἠρᾶθ' ὁ γεραῖος 35
 Ἀπόλλωνι ἄνακτι, τὸν ἠύκομος τέκε Λητώ·
 „κλυθί μευ, ἀργυρότοξ', ὃς Χρύσην ἀμφιβέβηκας
 Κίλλαν τε ζαθέην Τενέδοιό τε ἴφι ἀνάσσεις,
 Σμινθεῦ, εἴ ποτέ τοι χαρίεντ' ἐπὶ νηὸν ἔρεψα,
 ἢ εἰ δὴ ποτέ τοι κατὰ πῖονα μηρί' ἔκηα 40
 ταύρων ἠδ' αἰγῶν, τόδε μοι κρήηνον ἐέλδωρ·
 τίσειαν Δαναοὶ ἐμὰ δάκρυα σοῖσι βέλεσσιν.“

ὧς ἔφατ' εὐχόμενος, τοῦ δ' ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων,
 βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρῆνων χωόμενος κῆρ,
 τόξ' ὥμοισιν ἔχων ἀμφηρεφέα τε φαρέτρην. 45
 ἔκλαγξαν δ' ἄρ' οἰστοὶ ἐπ' ὤμων χωομένοιο,
 αὐτοῦ κινηθέντος· ὁ δ' ἦιε νυκτὶ ἑοικῶς.
 ἔζητ' ἔπειτ' ἀπάνευθε νεῶν, μετὰ δ' ἰὸν ἔηκεν·
 δεινὴ δὲ κλαγγὴ γένετ' ἀργυρέοιο βιοῖο.
 οὐροῆας μὲν πρῶτον ἐπώχετο καὶ κύνας ἀργούς, 50
 αὐτὰρ ἔπειτ' αὐτοῖσι βέλος ἔχεπευκὲς ἐφιείς
 βάλλ'· αἰεὶ δὲ πυραὶ νεκύων καίοντο θαμειαί.

ἐννῆμαρ μὲν ἀνὰ στρατὸν ὄχετο κῆλα θεοῖο,
 τῇ δεκάτῃ δ' ἀγορήνυδε καλέσσατο λαὸν Ἀχιλλεύς·
 τῷ γὰρ ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεά, λευκώλενος Ἥρη· 55
 κήδετο γὰρ Δαναῶν, ὅτι ῥα θνήσκοντας ὀράτο.
 οἱ δ' ἐπεὶ οὖν ἤγερονθεν ὀμηγερέες τε γέγοντο,
 τοῖσι δ' ἀνιστάμενος μετέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 „Ἄτρεϊδῃ, νῦν ἄμμε πάλιν πλαγχθέντας οἴω
 ἄψ ἀπονοστήσειν, εἴ κεν θάνατόν γε φύγοιμεν, 60
 εἰ δὴ ὁμοῦ πόλεμός τε δαμᾶ καὶ λοιμὸς Ἀχαιοὺς.
 ἀλλ' ἄγε δὴ τινα μάντιν ἐρείοιμεν ἢ ἱερεῖα
 ἢ καὶ ὄνειροπόλον, καὶ γὰρ τ' ὄναρ ἐκ Διὸς ἐστίν,
 ὅς κ' εἴποι, ὅτι τόσσον ἐχώσατο Φοῖβος Ἀπόλλων,
 εἴ τ' ἄρ' ὅ γ' εὐχολῆς ἐπιμέμφεται εἴ θ' ἑκατόμβης, 65
 αἶ κέν πως ἀρῶν κνίσῃς αἰγῶν τε τελείων
 βούλεται ἀντιάσας ἡμῖν ἀπὸ λαιγὸν ἀμῦναι.“

ἦ τοι ὅ γ' ὣς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔξετο, τοῖσι δ' ἀνέστη
 Κάλχας Θεστορίδης, οἰωνοπόλων ὄχ' ἄριστος,
 ὅς ἤδη τά τ' ἐόντα τά τ' ἐσσόμενα πρό τ' ἐόντα, 70
 καὶ νῆεσς ἠγήσατ' Ἀχαιῶν Ἴλιον εἶσα
 ἦν διὰ μαντοσύνην, τήν οἱ πόρε Φοῖβος Ἀπόλλων·
 ὃ σφιν ἐν φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
 „ὦ Ἀχιλεῦ, κέλεαί με, διίφιλε, μυθήσασθαι
 μῆνιν Ἀπόλλωνος, ἑκατηβελέταο ἄνακτος· 75
 τοιγὰρ ἐγὼν ἐρέω, σὺ δὲ σύνθεο καὶ μοι ὄμοσσον
 ἦ μὲν μοι πρόφρων ἔπεσιν καὶ χερσὶν ἀρήξειν.
 ἦ γὰρ οἴομαι ἄνδρα χολωσέμεν, ὅς μέγα πάντων
 Ἀργείων κρατέει καὶ οἱ πείθονται Ἀχαιοί.
 κρείσσων γὰρ βασιλεύς, ὅτε χώσεται ἀνδρὶ χέρη· 80
 εἴ περ γὰρ τε χόλον γε καὶ αὐτῆμαρ καταπέψῃ,
 ἀλλὰ τε καὶ μετόπισθεν ἔχει κότον, ὄφρα τελέσῃ,
 ἐν στήθεσσιν εἴοισι. σὺ δὲ φράσαι, εἴ με σαώσεις.“

τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 „θαρσῆσας μάλα εἰπέ θεοπρόπιον, ὅτι οἶσθα· 85
 οὐ μὰ γὰρ Ἀπόλλωνα διίφιλον, ᾧ τε σύ, Κάλχαν,
 εὐχόμενος Δαναοῖσι θεοπροπίας ἀναφαίνεις,
 οὐ τις ἐμεῦ ζῶντος καὶ ἐπὶ χθονὶ δερκομένοιο
 σοὶ κοίλης παρὰ νηυσὶ βαρείας χειρὰς ἐποίσει
 συμπάντων Δαναῶν, οὐδ' ἦν Ἀγαμέμνονα εἶπης, 90
 ὅς νῦν πολλὸν ἄριστος Ἀχαιῶν εὐχεται εἶναι.“

καὶ τότε δὴ θάρσησε καὶ ἠΰδα μάντις ἀμύμων·
 „οὔτ' ἄρ' ὃ γ' εὐχολῆς ἐπιμέμφεται οὔθ' ἐκατόμβης,
 ἀλλ' ἔνεκ' ἀρητῆρος, ὃν ἠτίμησ' Ἀγαμέμνων
 οὐδ' ἀπέλυσε θυγάτρα καὶ οὐκ ἀπεδέξατ' ἄποινα, 95
 τούνεκ' ἄρ' ἄλγε' ἔδωκεν ἐκηβόλος ἠδ' ἔτι δώσει.
 οὐδ' ὃ γε πρὶν Δαναοῖσιν ἀεικέα λοιγὸν ἀπώσει,
 πρὶν γ' ἀπὸ πατρὶ φίλω δόμεναι ἐλικώπιδα κούρην
 ἀπριάτην ἀνάποινον, ἄγειν θ' ἱερὴν ἐκατόμβην
 εἰς Χρῦσην· τότε κέν μιν ἱλασσάμενοι πεπίθοιμεν.“ 100

ἦ τοι ὃ γ' ὣς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔξετο, τοῖσι δ' ἀνέστη
 ἦρως Ἀτρεΐδης εὐρὸν κρείων Ἀγαμέμνων
 ἀχνύμενος· μένεος δὲ μέγα φρένες ἀμφιμέλαιναι
 πίμπλαντ', ὅσσε δέ οἱ πυρὶ λαμπετόντι εἴκτην.
 Κάλχαντα πρῶτιστα κάκ' ὀσσόμενος προσέειπεν· 105
 „μάντι κακῶν, οὐ πά ποτέ μοι τὸ κρήγνον εἶπας·
 αἰεὶ τοι τὰ κάκ' ἐστὶ φίλα φρεσὶ μαντεύεσθαι,
 ἐσθλὸν δ' οὔτε τί πω εἶπας ἔπος οὔτε τέλεσσας.
 καὶ νῦν ἐν Δαναοῖσι θεοπροπέων ἀγορεύεις,
 ὡς δὴ τοῦδ' ἔνεκά σφιν ἐκηβόλος ἄλγεα τεύχει, 110
 οὔνεκ' ἐγὼ κούρης Χρυσηίδος ἀγλά' ἄποινα
 οὐκ ἔθελον δέξασθαι, — ἐπεὶ πολὺν βούλομαι αὐτὴν
 οἴκοι ἔχειν. καὶ γὰρ ῥα Κλυταιμνήστρης προβέβουλα,
 κουριδίης ἀλόχου, ἐπεὶ οὐ ἔθέν ἐστι χερείων,

οὐ δέμας οὐδὲ φνὴν, οὐτ' ἄρ φρένας οὔτε τι ἔργα. 115
 ἀλλὰ καὶ ὧς ἐθέλω δόμεναι πάλιν, εἰ τό γ' ἄμεινον·
 βούλομ' ἐγὼ λαὸν σόον ἔμμεναι ἢ ἀπολέσθαι.

αὐτὰρ ἐμοὶ γέρας ἀντίχ' ἐτοιμάσατ', ὕφρα μὴ οἶος
 Ἀργείων ἀγέραστος ἔω, ἐπεὶ οὐδὲ ἔοικεν·

λεύσσετε γὰρ τό γε πάντες, ὅ μοι γέρας ἔρχεται ἄλλη.“ 120

τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα ποδάρχης δῖος Ἀχιλλεύς·

„Ἀτρεΐδη κύδιστε, φιλοκτεανώτατε πάντων,

πῶς γὰρ τοι δώσουσι γέρας μεγάθυμοι Ἀχαιοί;

οὐδέ τί που ἴδμεν ξυνήια κείμενα πολλά,

ἀλλὰ τὰ μὲν πολίων ἐξεπράθομεν, τὰ δέδασται, 125

λαοὺς δ' οὐκ ἐπέοικε παλίλλογα ταῦτ' ἐπαγείρειν.

ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν τήνδε θεῶ πρόες, αὐτὰρ Ἀχαιοὶ

τριπλῆ τετραπλῆ τ' ἀποτίσομεν, αἶ κέ ποθι Ζεὺς

δῶσι πόλιν Τροίην ἐντείχεον ἐξάλαπάξαι.“

τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων· 130

„μὴ δὴ οὕτως, ἀγαθός περ ἑών, θεοεἰκελ' Ἀχιλλεῦ,

κλέπτε νόω, ἐπεὶ οὐ παρελεύσειαι οὐδέ με πείσεις.

ἢ ἐθέλεις, ὕφρ' αὐτὸς ἔχῃς γέρας, αὐτὰρ ἐμ' αὐτῶς

ἦσθαι δευόμενον, κέλειαι δέ με τήνδ' ἀποδοῦναι;

ἀλλ' εἰ μὲν δώσουσι γέρας μεγάθυμοι Ἀχαιοί, 135

ἄρσαντες κατὰ θυμόν, ὅπως ἀντάξιον ἔσται·

εἰ δέ κε μὴ δώωσιν, ἐγὼ δέ κεν αὐτὸς ἔλωμαι

ἢ τεὸν ἢ Αἴαντος ἰὼν γέρας, ἢ Ὀδυσῆος

ἄξω ἑλών· ὁ δέ κεν κεχολώσεται, ὃν κεν ἴκωμαι.

ἀλλ' ἦ τοι μὲν ταῦτα μεταφρασόμεσθα καὶ αὐτίς, 140

νῦν δ' ἄγε νῆα μέλαιναν ἐρύσσομεν εἰς ἄλα δῖαν,

ἔς δ' ἐρέτας ἐπιτηδὲς ἀγείρομεν, ἔς δ' ἐκατόμβην

θείομεν, ἄν δ' αὐτὴν Χρῦσηίδα καλλιπάρηον

βήσομεν· εἷς δέ τις ἀρχὸς ἀνὴρ βουλευφόρος ἔστω,

ἢ Αἴας ἢ Ἰδομενεὺς ἢ δῖος Ὀδυσσεὺς

ἤε σύ, Πηλεΐδῃ, πάντων ἐκπαγλότατ' ἀνδρῶν,
ὄφρ' ἡμῖν ἐκάεργον ἰλάσσειαι ἱερὰ ρέξας.“

τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
„ὦ μοι, ἀναιδείην ἐπιειμένε, κερδαλεόφρον,
πῶς τίς τοι πρόφρων ἔπεσιν πείθεται Ἀχαιῶν 150
ἢ ὁδὸν ἐλθέμεναι ἢ ἀνδράσιν ἴφι μάχεσθαι;
οὐ γὰρ ἐγὼ Τρώων ἔνεκ' ἤλυθον αἰχμητῶν
δεῦρο μαχησόμενος, ἐπεὶ οὐ τί μοι αἴτιοι εἰσιν·
οὐ γάρ πώ ποτ' ἐμὰς βοῦς ἤλασαν οὐδὲ μὲν ἵππους,
οὐδέ ποτ' ἐν Φθίῃ ξριβῶλακι βωτιανείρῃ 155
καρπὸν ἐδηλήσαντ', ἐπεὶ ἦ μάλα πολλὰ μεταξύ,
οὔρεά τε σκιοέεντα θάλασσά τε ἠγήεσσα·

ἀλλὰ σοί, ὦ μέγ' ἀναιδές, ἅμ' ἐσπόμεθ', ὄφρα σὺ χαίρης,
τιμὴν ἀρνύμενοι Μενελάῳ σοί τε, κυνῶπα,
πρὸς Τρώων· τῶν οὐ τι μετατρέπη οὐδ' ἀλεγίζεις· 160
καὶ δὴ μοι γέρας αὐτὸς ἀφαιρήσεσθαι ἀπειλεῖς,
ᾧ ἔπι πολλὰ μόγησα, δόσαν δέ μοι νῆες Ἀχαιῶν.
οὐ μὲν σοί ποτε ἴσον ἔχω γέρας, ὅππότε' Ἀχαιοὶ
Τρώων ἐκπέρσωσ' ἐν ναιόμενον πτολίεθρον·

ἀλλὰ τὸ μὲν πλεῖον πολυάικος πολέμοιο 165
χεῖρες ἐμαὶ διέπουσ', ἀτὰρ ἦν ποτε δασμὸς ἴκηται,
σοὶ τὸ γέρας πολὺ μείζον, ἐγὼ δ' ὀλίγον τε φίλον τε
ἔρχομ' ἔχων ἐπὶ νῆας, ἐπεὶ κε κάμω πολεμίζων.
νῦν δ' εἴμι Φθίηνδ', ἐπεὶ ἦ πολὺ φέρτερόν ἐστιν
οἴκαδ' ἵμεν σὺν νηυσὶ κορωνίσιν, οὐδέ σ' ὀίω 170
ἐνθάδ' ἄτιμος εἶναι ἀφενὸς καὶ πλοῦτον ἀφύξειν.“

τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα ἀνάξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
„φεῦγε μάλ', εἴ τοι θυμὸς ἐπέσσυται, οὐδέ σ' ἐγὼ γε
λίσσομαι εἴνεκ' ἐμεῖο μένειν· παρ' ἐμοί γε καὶ ἄλλοι,
οἳ κέ με τιμήσουσι, μάλιστα δὲ μητίετα Ζεὺς. 175
ἔχθιστος δέ μοι ἐσσι διοτρεφῶν βασιλῆων·

αἰεὶ γάρ τοι ἔρις τε φίλη πόλεμοί τε μάχαι τε.
 εἰ μάλα καρτερός ἔσσι, θεός που σοὶ τό γ' ἔδωκεν.
 οἴκαδ' ἰὼν σὺν νηυσὶ τε σῆς καὶ σοῖς ἐτάροισιν
 Μυρμιδόνεσσι ἀνασσε, σέθεν δ' ἐγὼ οὐκ ἀλεγίζω 180
 οὐδ' ὄθομαι κοτέοντος· ἀπειλήσω δέ τοι ὧδε·
 ὡς ἔμ' ἀφαιρεῖται Χρυσήϊδα Φοῖβος Ἀπόλλων,
 τὴν μὲν ἐγὼ σὺν νηὶ τ' ἐμῇ καὶ ἐμοῖς ἐτάροισιν
 πέμψω, ἐγὼ δέ κ' ἄγω Βρισηίδα καλλιπάρηρον
 αὐτὸς ἰὼν κλισίηνδε, τὸ σὸν γέρας, ὄφρ' ἐν εἰδήσῃ, 185
 ὅσσου φέρετός εἰμι σέθεν, στυγῆ δὲ καὶ ἄλλος
 ἴσον ἐμοὶ φάσθαι καὶ ὁμοιωθήμεναι ἄντην.“

ὣς φάτο· Πηλεΐωνι δ' ἄχος γένετ', ἐν δέ οἱ ἦτορ
 στήθεσσι λασίοισι διάνδιχα μερμήριξεν,
 ἢ ὅ γε φάσγανον ὀξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ 190
 τοὺς μὲν ἀναστήσειεν, ὁ δ' Ἀτρεΐδην ἐναρίζοι,
 ἦε χόλον παύσειεν ἐρητύσειέ τε θυμόν.
 εἶος ὁ ταῦθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
 ἔλκετο δ' ἐκ κολεοῦ μέγα ξίφος, ἦλθε δ' Ἀθήνη
 οὐρανόθεν· πρὸ γὰρ ἦκε θεά, λευκώλενος Ἥρη, 195
 ἄμφω ὁμῶς θυμῷ φιλέουσά τε κηδομένη τε.
 στῆ δ' ὕπιδεν, ξανθῆς δὲ κόμης ἔλε Πηλεΐωνα,
 οἴω φαινομένη, τῶν δ' ἄλλων οὐ τις ὄρατο.
 θάμβησεν δ' Ἀχιλεὺς, μετὰ δ' ἐτράπετ', αὐτίκα δ' ἔγνω
 Παλλάδ' Ἀθηναίην· δεινῶ δέ οἱ ὅσσε φάανθεν. 200
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 „τίπτ' αὐτ', αἰγίοχοιο Διὸς τέκος, εἰλήλουθας;
 ἦ ἴνα ὕβριον ἴδῃ Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο;
 ἀλλ' ἐν τοι ἐρέω, τὸ δὲ καὶ τελέεσθαι οἶω·
 ἦς ὑπεροπλήσι τάχ' ἄν ποτε θυμόν ὀλέσσῃ.“ 205
 τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεά, γλανκῶπις Ἀθήνη·
 „ἦλθον ἐγὼ παύσουσα τὸ σὸν μένος, αἶ κε πίθηαι,

οὐρανόθεν· πρὸ δέ μ' ἦκε θεά, λευκώλενος Ἥρη,
 ἄμφω ὁμῶς θυμῷ φιλέουσά τε κηδομένη τε.
 ἀλλ' ἄγε λῆγ' ἔριδος, μηδὲ ξίφος ἔλκεο χειρὶ· 210
 ἀλλ' ἦ τοι ἔπεσιν μὲν ὀνειδισον, ὡς ἔσεται περ.
 ὧδε γὰρ ἔξερέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·
 καὶ ποτέ τοι τρὶς τόσσα παρέσσειται ἀγλαὰ δῶρα
 ὕβριος εἴνεκα τῆσδε· σὺ δ' ἴσχεο, πείθεο δ' ἡμῖν.“

τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 „κρῆ μὲν σφωίτερόν γε, θεά, ἔπος εἰρύσσασθαι, 216
 καὶ μάλα περ θυμῷ κεχολωμένον· ὧς γὰρ ἄμεινον·
 ὅς κε θεοῖς ἐπιπείθεται, μάλα τ' ἔκλυον αὐτοῦ.“

ἦ καὶ ἐπ' ἀργυρέῃ κόπῃ σκέθε χεῖρα βαρεῖαν,
 ἄψ δ' ἐς κουλεὸν ὧσε μέγα ξίφος, οὐδ' ἀπίθησεν 220
 μύθῳ Ἀθηναίης· ἦ δ' Οὐλυμπόνδε βεβήκειν
 δώματ' ἐς αἰγιόχοιο Διὸς μετὰ δαίμονας ἄλλους.

Πηλεΐδης δ' ἐξαὔτις ἀταρτηροῖς ἐπέεσιν
 Ἀτρεΐδην προσέειπε, καὶ οὐ πω λῆγε χόλοιο·
 „οἶνοβαρές, κυνὸς ὄμματ' ἔχων, κραδίην δ' ἐλάφοιο, 225
 οὔτε ποτ' ἐς πόλεμον ἅμα λαῷ θωρηχθῆναι
 οὔτε λόχονδ' ἰέναι σὺν ἀριστήεσιν Ἀχαιῶν
 τέτληκας θυμῷ· τὸ δέ τοι κῆρ εἶδεται εἶναι.

ἦ πολὺ λῶιόν ἐστι κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν
 δῶρ' ἀποαιρεῖσθαι, ὅς τις σέθεν ἀντίον εἶπη· 230
 δημοβόρος βασιλεύς, ἐπεὶ οὐτιδανοῖσιν ἀνάσσεις·
 ἦ γὰρ ἄν, Ἀτρεΐδη, νῦν ὕστατα λωβήσαιο.

ἀλλ' ἔκ τοι ἐρέω καὶ ἐπὶ μέγαν ὄρκον ὁμοῦμαι·
 ναὶ μὰ τόδε σκῆπτρον· τὸ μὲν οὐ ποτε φύλλα καὶ
 ὄξους

φύσει, ἐπεὶ δὴ πρῶτα τομῆν ἐν ὕρεσσι λέλοιπεν, 235
 οὐδ' ἀναθηλήσει· περὶ γὰρ ῥά ἐ χαλκὸς ἔλεψεν
 φύλλα τε καὶ φλοιόν· νῦν αὐτέ μιν υἴες Ἀχαιῶν

ἐν παλάμῃς φορέουσι δικασπόλοι, οἳ τε θέμιστας
 πρὸς Διὸς εἰρύονται· ὁ δέ τοι μέγας ἔσσεται ὄρκος·
 ἢ ποτ' Ἀχιλλῆος ποθὴ ἴξεται υἱᾶς Ἀχαιῶν 240
 σύμπαντας· τότε δ' οὔ τι δυνήσεται ἀχνύμενός περ
 χραϊσμεῖν, εὖτ' ἂν πολλοὶ ὑφ' Ἐκτορος ἀνδροφόνοιο
 θνήσκοντες πίπτωσι· σὺ δ' ἐνδοθι θυμὸν ἀμύξεις
 χωόμενος, ὃ τ' ἄριστον Ἀχαιῶν οὐδὲν ἔτισας·“

ὣς φάτο Πηλεΐδης, ποτὶ δὲ σκῆπτρον βάλε γαίῃ 245
 χρυσείοις ἥλοισι πεπαρμένον, ἔξετο δ' αὐτός·
 Ἀτρεΐδης δ' ἐτέρωθεν ἐμήνιε. τοῖσι δὲ Νέστωρ
 ἠδυεπῆς ἀνόρουσε, λιγύς Πυλίων ἀγορητής,
 τοῦ καὶ ἀπὸ γλώσσης μέλιτος γλυκίων ῥέεν αὐδή.
 τῷ δ' ἤδη δύο μὲν γενεαὶ μερόπων ἀνθρώπων 250
 ἐφθιάθ', οἳ οἳ πρόσθεν ἅμα τράφεν ἠδὲ γένοντο
 ἐν Πύλῳ ἠγαθέῃ, μετὰ δὲ τριτάτοισιν ἀνασθεν.
 ὃ σφιν ἐν φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
 „ὦ πόποι, ἦ μέγα πένθος Ἀχαιίδα γαῖαν ἰκάνει·
 ἦ κεν γηθῆσαι Πριάμος Πριάμοιό τε παῖδες, 255
 ἄλλοι τε Τρῶες μέγα κεν κεχαροῖατο θυμῷ,
 εἰ σφῶιν τάδε πάντα πυθοῖατο μαρναμένοιιν,
 οἳ περὶ μὲν βουλήν Δαναῶν, περὶ δ' ἔστε μάχεσθαι.
 ἀλλὰ πίθεσθ'· ἅμφω δὲ νεωτέρω ἔστων ἐμεῖο.
 ἤδη γάρ ποτ' ἐγὼ καὶ ἀρείοσιν ἠέ περ ὑμῖν 260
 ἀνδράσιν ὠμίλησα, καὶ οὔ ποτέ μ' οἳ γ' ἀτέριζον.
 οὐ γάρ πω τοίους ἴδον ἀνέρας οὐδὲ ἴδωμαι,
 οἷον Πειρίθοόν τε Δρύαντά τε ποιμένα λαῶν
 Καινέα τ' Ἐξάδιόν τε καὶ ἀντίθεον Πολύφημον
 [Θησέα τ' Αἰγείδην, ἐπιείκελον ἀθανάτοισιν]. 265
 κάρτιστοι δὴ κεῖνοι ἐπιχθονίων τράφεν ἀνδρῶν·
 κάρτιστοι μὲν ἔσαν καὶ καρτίστοις ἐμάχοντο,
 φηροῖν ὄρεσκόοισι, καὶ ἐκπάγλως ἀπόλεσσαν.

καὶ μὲν τοῖσιν ἐγὼ μεθομίλειον ἐκ Πύλου ἐλθὼν,
 τηλόθεν ἐξ ἀπίης γαίης· καλέσαντο γὰρ αὐτοί· 270
 καὶ μαχόμεν κατ' ἔμ' αὐτὸν ἐγὼ· κείνοισι δ' ἂν οὐ τις
 τῶν, οἳ νῦν βροτοὶ εἰσιν ἐπιχθόνιοι, μαχέοιτο.
 καὶ μὲν μεν βουλέων ξύνιεν πείθοντό τε μύθῳ.
 ἀλλὰ πίθεσθε καὶ ὕμμες, ἐπεὶ πείθεσθαι ἄμεινον.
 μήτε σὺ τόνδ' ἀγαθὸς περ ἐὼν ἀποαίρειο κούρην, 275
 ἀλλ' ἔα, ὥς οἱ πρῶτα δόσαν γέρας νῆες Ἀχαιῶν·
 μήτε σὺ, Πηλεΐδη, θέλ' ἐριζέμεναι βασιλῆι
 ἀντιβίην, ἐπεὶ οὐ ποθ' ὁμοίης ἔμμορε τιμῆς
 σκηπτοῦχος βασιλεύς, ᾧ τε Ζεὺς κῦδος ἔδωκεν.
 εἰ δὲ σὺ καρτερός ἐσσι, θεὰ δέ σε γείνατο μήτηρ, 280
 ἀλλ' ὅδε φέρτερός ἐστιν, ἐπεὶ πλεόνεσσιν ἀνάσσει.
 Ἄτρεΐδη, σὺ δὲ παῦε τέον μένος· αὐτὰρ ἐγὼ γε
 λίσσομ' Ἀχιλλεῖ μεθέμεν χόλον, ὃς μέγα πᾶσιν
 ἔρκος Ἀχαιοῖσιν πέλεται πολέμοιο κακοῖο.“

τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων· 285
 „ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, γέρον, κατὰ μοῖραν ἔειπες.
 ἀλλ' ὅδ' ἀνήρ ἐθέλει περὶ πάντων ἔμμεναι ἄλλων,
 πάντων μὲν κρατέειν ἐθέλει, πάντεσσι δ' ἀνάσσειν,
 πᾶσι δὲ σημαίνειν, ἃ τιν' οὐ πείσεσθαι οἶω.
 εἰ δέ μιν αἰχμητὴν ἔθεσαν θεοὶ αἰὲν ἔόντες, 290
 τούνεκά οἱ προθέουσιν ὄνειδα μυθήσασθαι;“

τὸν δ' ἄρ' ὑποβλήδην ἠμείβετο δῖος Ἀχιλλεύς·
 „ἦ γὰρ κεν δειλὸς τε καὶ οὐτιδανὸς καλοῖμην,
 εἰ δὴ σοὶ πᾶν ἔργον ὑπέιξομαι, ὅττι κεν εἶπης·
 ἄλλοισιν δὴ ταῦτ' ἐπιτέλλεο, μὴ γὰρ ἐμοί γε 295
 [σήμαιν'· οὐ γὰρ ἐγὼ γ' ἔτι σοὶ πείσεσθαι οἶω.]
 ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·
 χερσὶ μὲν οὐ τοι ἐγὼ γε μαχήσομαι εἵνεκα κούρης
 οὔτε σοὶ οὔτε τῷ ἄλλῳ, ἐπεὶ μ' ἀφέλεσθέ γε δόντες·

τῶν δ' ἄλλων, ἅ μοι ἔστι θοῆ παρὰ νηὶ μελαίνῃ, 300
 τῶν οὐκ ἄν τι φέροις ἀνελὼν ἀέκοντος ἐμεῖο.
 εἰ δ' ἄγε μὴν πείρησαι, ἵνα γνώωσι καὶ οἷδε·
 αἰψά τοι αἶμα κελαινὸν ἐρωήσῃ περὶ δουρί.“

ὣς τῷ γ' ἀντιβίοισι μαχησαμένῳ ἐπέεσβιν
 ἀνστήτην, λῦσαν δ' ἀγορῆν παρὰ νηυσὶν Ἀχαιῶν. 305

Πηλεΐδης μὲν ἐπὶ κλισίας καὶ νῆας εἴσας
 ἦε σὺν τε Μενoitιάδῃ καὶ οἷς ἐτάροισιν,
 Ἄτρεΐδης δ' ἄρα νῆα θοὴν ἄλαδε προέρυσσεν,
 ἔς δ' ἐρέτας ἔκρινεν ἐείκοσιν, ἔς δ' ἑκατόμβην
 βῆσε θεῶ, ἀνὰ δὲ Χρυσήϊδα καλλιπάρῃον 310
 εἶσεν ἄγων· ἐν δ' ἀρχὸς ἔβη πολύμητις Ὀδυσσεύς.

οἱ μὲν ἔπειτ' ἀναβάντες ἐπέπλεον ὕγρὰ κέλευθα,
 λαοὺς δ' Ἄτρεΐδης ἀπολυμαίνεσθαι ἄνωγεν.

οἱ δ' ἀπελυμαίνοντο καὶ εἰς ἄλλα λύματ' ἔβαλλον,
 ἔρδον δ' Ἀπόλλωνι τεληέσσας ἑκατόμβας 315
 ταύρων ἠδ' αἰγῶν παρὰ θῖν' ἄλῃς ἀτρυγέτοιο·
 κνίσῃ δ' οὐρανὸν ἵκεν ἐλισσομένη περὶ καπνῶ.

ὣς οἱ μὲν τὰ πένοντο κατὰ στρατόν· οὐδ' Ἀγαμέμνων
 λῆγ' ἔριδος, τὴν πρῶτον ἐπηπείλησ' Ἀχιλλῆι,
 ἀλλ' ὅ γε Ταλθύβιον τε καὶ Εὐρυβάτην προσέειπεν, 320
 τῷ οἱ ἔσαν κήρυκε καὶ ὀτρηρῶ θεράποντε·

„ἔρχεσθον κλισίην Πηληϊάδεω Ἀχιλλῆος·
 χειρὸς ἐλόντ' ἀγέμεν Βρισηΐδα καλλιπάρῃον·
 εἰ δέ κε μὴ δῶήσιν, ἐγὼ δέ κεν αὐτὸς ἔλωμαι
 ἐλθῶν σὺν πλεόνεσσι· τό οἱ καὶ ρίγιον ἔσται.“ 325

ὣς εἰπὼν προΐει, κρατερὸν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλεν.
 τῷ δ' ἀέκοντε βάτην παρὰ θῖν' ἄλῃς ἀτρυγέτοιο,
 Μυρμιδόνων δ' ἐπὶ τε κλισίας καὶ νῆας ἰκέσθην.
 τὸν δ' εὖρον παρὰ τε κλισίῃ καὶ νηὶ μελαίνῃ
 ἤμενον· οὐδ' ἄρα τῷ γε ἰδὼν γήθησεν Ἀχιλλεύς. 330

τῶ μὲν ταρβήσαντε καὶ αἰδομένω βασιλῆα
 στήτην, οὐδέ τί μιν προσεφώνεον οὐδ' ἐρέοντο·
 αὐτὰρ ὁ ἔγνω ἧσιν ἐνὶ φρεσὶ φώνησέν τε·
 „χαίρετε, κήρυκες, Διὸς ἄγγελοι ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν·
 ἄσπον ἴτ'· οὐ τί μοι ὑμεῖς ἐπαίτιοι, ἀλλ' Ἀγαμέμνων, 335
 ὃ σφῶϊ προΐει Βρισηίδος εἵνεκα κούρης.
 ἀλλ' ἄγε, διογενὲς Πατρόκλεις, ἔξαγε κούρην
 καὶ σφωιν δὸς ἄγειν. τῶ δ' αὐτῶ μάρτυροι ἔστων
 πρὸς τε θεῶν μακάρων πρὸς τε θνητῶν ἀνθρώπων
 καὶ πρὸς τοῦ βασιλῆος ἀπηνέος, εἴ ποτε δὴ αὐτε 340
 χρεῖῶ ἐμεῖο γένηται ἀεικέα λοιγρὸν ἀμῦναι
 τοῖς ἄλλοις. ἦ γὰρ ὅ γ' ὀλοῖησι φρεσὶ θύει,
 οὐδέ τι οἶδε νοῆσαι ἅμα πρόσσω καὶ ὀπίσσω,
 ὅπως οἱ παρὰ νηυσὶ σόοι μαχεοῖατ' Ἀχαιοί.“

ὣς φάτο, Πάτροκλος δὲ φίλῳ ἐπεπέειθεθ' ἐταίρῳ, 345
 ἐκ δ' ἄγαγε κλισίης Βρισηίδα καλλιπάρηον,
 δῶκε δ' ἄγειν. τῶ δ' αὐτίς ἴτην παρὰ νῆας Ἀχαιῶν,
 ἣ δ' ἀέκουσ' ἅμα τοῖσι γυνὴ κίεν. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 δακρύσας ἐτάρων ἄφαρ ἔξετο νόσφι λιασθεῖς
 θῖν' ἔφ' ἀλὸς πολιῆς, ὀρόων ἐπ' ἀπείρονα πόντον· 350
 πολλὰ δὲ μητρὶ φίλῃ ἠρήσατο χεῖρας ὀρεγνύς·
 „μητέρ, ἐπεὶ μ' ἔτεκές γε μινυνθάδιόν περ ἔοντα,
 τιμὴν πέρ μοι ὕφελλεν Ὀλύμπιος ἐγγυαλίξαι
 Ζεὺς ὑψιβρεμέτης· νῦν δ' οὐδέ με τυτθὸν ἔτισεν.
 ἦ γὰρ μ' Ἀτρεΐδης εὐρὸν κρείων Ἀγαμέμνων 355
 ἠτίμησεν· ἔλῶν γὰρ ἔχει γέρας, αὐτὸς ἀπούρας.“

ὣς φάτο δάκρυ χέων, τοῦ δ' ἔκλυε πότνια μήτηρ
 ἡμένη ἐν βένθεσσιν ἀλὸς παρὰ πατρὶ γέροντι.
 καρπαλίμως δ' ἀνέδνυ πολιῆς ἀλὸς ἠὲτ' ὀμίχλη,
 καὶ ῥα πάροισθ' αὐτοῖο καθέζετο δάκρυ χέοντος, 360
 χειρὶ τέ μιν κατέρεξεν, ἔπος τ' ἔφατ' ἐκ τ' ὀνόμαζεν·

„τέκνον, τί κλαίεις; τί δέ σε φρένας ἵκετο πένθος;
ἔξαύδα, μὴ κεῦθε νόφ, ἵνα εἶδομεν ἄμφω.“

τὴν δὲ βαρὺ στενάχων προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
„οἶσθα· τί ἦ τοι ταῦτα ἰδυίῃ πάντ' ἀγορεύω; 365

ὄχόμεθ' ἐς Θήβην, ἱερὴν πόλιν Ἡετίωνος,
τὴν δὲ διεπράδομέν τε καὶ ἤγομεν ἐνθάδε πάντα.

καὶ τὰ μὲν εὖ δάσσαντο μετὰ σφίσιν νῆες Ἀχαιῶν,
ἐκ δ' ἔλον Ἀτρεΐδῃ Χρυσήϊδα καλλιπάρηον.

Χρύσης δ' αὖθ' ἱερεὺς ἑκατηβόλου Ἀπόλλωνος 370
ἦλθε θεὸς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων

λυσόμενός τε θύγατρα φέρων τ' ἀπερείσι' ἄποινα,
στέμματ' ἔχων ἐν χερσὶν ἐκηβόλου Ἀπόλλωνος

χρυσέῳ ἀνὰ σκήπτρῳ, καὶ ἐλίσσεται πάντας Ἀχαιοὺς,
Ἀτρεΐδα δὲ μάλιστα δύω, κοσμήτορε λαῶν. 375

ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἐπευφήμησαν Ἀχαιοὶ
αἰδεῖσθαί θ' ἱερῆα καὶ ἀγλαὰ δέχθαι ἄποινα·

ἀλλ' οὐκ Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι ἦνδανε θυμῷ,
ἀλλὰ κακῶς ἀφίει, κρατερὸν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλεν.

χωόμενος δ' ὁ γέρον πάλιν ὄχετο· τοῖο δ' Ἀπόλλων 380
εὐξάμενου ἤκουσεν, ἐπεὶ μάλα οἱ φίλος ἦεν,

ἦκε δ' ἐπ' Ἀργείοισι κακὸν βέλος· οἱ δὲ νυ λαοὶ
θυῆσκον ἐπασσύτεροι, τὰ δ' ἐπώχετο κῆλα θεοῖο

πάντῃ ἀνὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν. ἄμμι δὲ μάντις
εὖ εἰδὼς ἀγόρευε θεοπροπίας ἐκάτοιο. 385

αὐτίκ' ἐγὼ πρῶτος κελόμην θεὸν ἰλάσκεσθαι·

Ἀτρεΐωνα δ' ἔπειτα χόλος λάβεν, αἴψα δ' ἀναστὰς
ἠπέιλησεν μῦθον, ὃ δὴ τετελεσμένος ἐστίν.

τὴν μὲν γὰρ σὺν νηὶ θεῶν ἐλίκωπες Ἀχαιοὶ
ἐς Χρύσην πέμπουσιν, ἄγουσι δὲ δῶρα ἄνακτι· 390

τὴν δὲ νέον κλισίηθεν ἔβαν κήρυκες ἄγοντες
κούρην Βρισηῆος, τὴν μοι δόσαν νῆες Ἀχαιῶν.

ἀλλὰ σὺ, εἰ δύνασαί γε, περισχέο παιδὸς ἔηος·
 ἔλθοῦσ' Οὐλυμπόνδε Δία λίσαι, εἴ ποτε δὴ τι
 ἦ ἔπει ὤνησας κραδίην Διὸς ἠὲ καὶ ἔργω. 395
 πολλὰκι γάρ σεο πατρὸς ἐνὶ μεγάροισιν ἄκουσα
 εὐχομένης, ὅτ' ἔφησθα κελαινεφεῖ Κρονίῳ
 οἴῃ ἐν ἀθανάτοισιν ἀεικέα λοιγὸν ἀμῦναι,
 ὁππότε μιν ξυνδῆσαι Ὀλύμπιοι ἤθελον ἄλλοι,
 Ἥρη τ' ἠδὲ Ποσειδάων καὶ Παλλὰς Ἀθήνη. 400
 ἀλλὰ σὺ τὸν γ' ἔλθοῦσα, θεά, ὑπελύσαιο δεσμῶν,
 ὧχ' ἑκατόγχειρον καλέσασ' ἐς μακρὸν Ὀλυμπον,
 ὃν Βριάρεων καλέουσι θεοί, ἄνδρες δέ τε πάντες
 Αἰγαιῶν· ὁ γὰρ αὐτε βίῃ οὗ πατρὸς ἀμείνων·
 ὅς ῥα παρὰ Κρονίῳ καθέζετο κύδει γαίῳν. 405
 τὸν καὶ ὑπέδεισαν μάκαρες θεοὶ οὐδέ τ' ἔδησαν.
 τῶν νῦν μιν μνήσασα παρέξεο καὶ λαβὲ γούνων,
 αἳ κέν πως ἐθέλησιν ἐπὶ Τρώεσσιν ἀρῆξαι,
 τοὺς δὲ κατὰ πρύμνας τε καὶ ἀμφ' ἄλα ἔλσαι Ἀχαιοὺς
 κτεινόμενους, ἵνα πάντες ἐπαύρωνται βασιλῆος, 410
 γυνῶ δὲ καὶ Ἀτρεΐδης εὐρὸν κρείων Ἀγαμέμνων
 ἦν ἄτην, ὃ τ' ἄριστον Ἀχαιῶν οὐδὲν ἔτισεν.

τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Θέτις κατὰ δάκρυ χέουσα·
 „ὦ μοι, τέκνον ἐμόν, τί νύ σ' ἔτρεφον αἰνὰ τεκοῦσα;
 αἰθ' ὄφελος παρὰ νηυσὶν ἀδάκρυτος καὶ ἀπῆμων 415
 ἦσθαι, ἐπεὶ νύ τοι αἶσα μίννυθά περ, οὗ τι μάλα δὴν·
 νῦν δ' ἅμα τ' ὠκύμορος καὶ οἰζυρὸς περὶ πάντων
 ἔπλεο· τῶ σε κακῇ αἴσῃ τέκον ἐν μεγάροισιν.
 τοῦτο δέ τοι ἐρέουσα ἔπος Διὶ τερπικεραῦνον
 εἶμ' αὐτῇ πρὸς Ὀλυμπον ἀγάννιφον, αἳ κε πίθηται. 420
 ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν νηυσὶ παρήμενος ὠκυπόροισιν
 μῆνι' Ἀχαιοῖσιν, πολέμου δ' ἀποπαύεο πάμπαν·
 Ζεὺς γὰρ ἐς Ὠκεανὸν μετ' ἀμύμονας Αἰθιοπῆας

χθιζὸς ἔβη κατὰ δαῖτα, θεοὶ δ' ἅμα πάντες ἔποντο·
 δωδεκάτῃ δέ τοι αὐτίς ἐλεύσεται Οὐλύμπόνδε, 425
 καὶ τότ' ἔπειτά τοι εἶμι Διὸς ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ,
 καί μιν γοννάσομαι, καί μιν πείσεσθαι οἶω.“

ὣς ἄρα φωνήσας ἀπεβήσето, τὸν δὲ λίπ' αὐτοῦ
 χαόμενον κατὰ θυμὸν ἐνζώνοιο γυναικός,
 τὴν ῥα βίη ἀέκοντος ἀπηύρων. αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς 430
 ἐς Χρῦσῃν ἴκανεν ἄγων ἱερὴν ἑκατόμβην.

οἱ δ' ὅτε δὴ λιμένος πολυβενθέος ἐντὸς ἴκοντο,
 ἰστία μὲν στείλαντο, θέσαν δ' ἐν νηὶ μελαίνῃ,
 ἰστὸν δ' ἰστοδόκῃ πέλασαν προτόνοισιν ὑφέντες
 καρπαλίμως, τὴν δ' εἰς ὄρμον προέρεσσαν ἔρετμοῖς. 435

ἐκ δ' εὐνὰς ἔβαλον, κατὰ δὲ προμνήσι' ἔδησαν·

ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βαῖνον ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης,

ἐκ δ' ἑκατόμβην βῆσαν ἐκηβόλῳ Ἀπόλλωνι·

ἐκ δὲ Χρῦσηϊς νηὸς βῆ ποντοπόροιο.

τὴν μὲν ἔπειτ' ἐπὶ βωμὸν ἄγων πολύμητις Ὀδυσσεὺς 440

πατρὶ φίλῳ ἐν χερσὶ τίθει, καί μιν προσέειπεν·

„ὦ Χρῦση, πρό μ' ἔπεμψεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων

παῖδά τε σοὶ ἀγέμεν Φοῖβῳ θ' ἱερὴν ἑκατόμβην

ῥέξαι ὑπὲρ Δαναῶν, ὕφρ' ἱλασόμεσθα ἄνακτα,

ὃς νῦν Ἀργείοισι πολύστονα κήδε' ἐφῆκεν.“ 445

ὣς εἰπὼν ἐν χερσὶ τίθει, ὁ δὲ δέξατο χαίρων

παῖδα φίλην. τοὶ δ' ὦκα θεῶ ἱερὴν ἑκατόμβην

ἐξεΐης ἔστησαν εὐδμητον περὶ βωμὸν,

χερνύσαντο δ' ἔπειτα καὶ οὐλοχύτας ἀνέλοντο.

τοῖσιν δὲ Χρῦσης μεγάλ' εὔχετο χεῖρας ἀνασχῶν· 450

„κλυθί μεν, ἀργυρότοξ', ὃς Χρῦσῃν ἀμφιβέβηκας

Κίλλαν τε ζαθέην Τενέδοιό τε ἴφι ἀνάσσεις·

ἡμὲν δὴ ποτ' ἐμεῦ πάρος ἔκλυες εὐξαμένοιο,

τίμησας μὲν ἐμέ, μέγα δ' ἵψαο λαὸν Ἀχαιῶν·

ἦδ' ἔτι καὶ νῦν μοι τόδ' ἐπικρήνον ἐέλδωρ· 455
ἦδη νῦν Δαναοῖσιν ἀεικέα λοιγὸν ἄμυνου.“

ὣς ἔφατ' εὐχόμενος, τοῦ δ' ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων.
αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' εὗξαντο καὶ οὐλοχύτας προβάλοντο,
αὔερονσαν μὲν πρῶτα καὶ ἔσφαξαν καὶ ἔδειραν,
μηρούς τ' ἐξέταμον κατὰ τε κνίση ἐκάλυψαν 460
δίπτυχα ποιήσαντες, ἐπ' αὐτῶν δ' ὤμοθέτησαν.
καῖε δ' ἐπὶ σχίζης ὁ γέρον, ἐπὶ δ' αἶθοπα οἶνον
λείβε· νέοι δὲ παρ' αὐτὸν ἔχον πεμπώβολα χερσίν.
αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρα κάη καὶ σπλάγχνα πάσαντο,
μίστυλλον τ' ἄρα τᾶλλα καὶ ἄμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειραν, 465
ὥπτησάν τε περιφραδέως, ἐρούσαντό τε πάντα.
αὐτὰρ ἐπεὶ πάνσαντο πόνου τετύκοντό τε δαῖτα,
δαίνυντ', οὐδέ τι θυμὸς ἐδέυετο δαιτὸς εἴσης.
αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
κοῦροι μὲν κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο, 470
νώμησαν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπαρξάμενοι δεπάεσσιν,
οἱ δὲ πανημέριοι μολπῇ θεὸν ἰλάσκοντο,
καλὸν ἀείδοντες παιήονα, κοῦροι Ἀχαιῶν,
μέλποντες ἐκάεργον· ὁ δὲ φρένα τέρπετ' ἀκούων.
ἦμος δ' ἠέλιος κατέδυ καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθεν, 475
δῆ τότε κοιμήσαντο παρὰ πρυμνήσια νηὸς.
ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
καὶ τότε ἔπειτ' ἀνάγοντο μετὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν·
τοῖσιν δ' ἴκμενον οὔρον ἴει ἐκάεργος Ἀπόλλων.
οἱ δ' ἴστων στήσαντ' ἀνά θ' ἴστία λευκὰ πέτασσαν· 480
ἐν δ' ἄνεμος προῆσεν μέσον ἰστίον, ἀμφὶ δὲ κῦμα
στεῖρη πορφύρεον μεγάλ' ἴαχε νηὸς ἰούσης·
ἦ δ' ἔθειεν κατὰ κῦμα διαπρήσσουσα κέλευθον.
αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἴκοντο κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν,
νῆα μὲν οἷ γε μέλαιναν ἐπ' ἠπείροιο ἔρουσαν 485

ὑψοῦ ἐπὶ ψαμάθοις, ὑπὸ δ' ἔρματα μακρὰ τάνυσσαν,
αὐτοὶ δ' ἐσκίδναντο κατὰ κλισίας τε νέας τε.

αὐτὰρ ὁ μήνιε νηυσὶ παρήμενος ὠκνύποροισιν
διογενῆς Πηληϊὸς υἱός, πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
οὔτε ποτ' εἰς ἀγορῆν πωλέσκετο κυδιάνειραν 490
οὔτε ποτ' ἐς πόλεμον, ἀλλὰ φθινύθεσκε φίλον κῆρ
αὔθι μένων, ποθέεσκε δ' ἀντήν τε πτόλεμόν τε.

ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐκ τοιοῦ δυωδεκάτῃ γένητ' ἡώς,
καὶ τότε δὴ πρὸς Ὀλυμπον ἴσαν θεοὶ αἰὲν ἔοντες 494
πάντες ἅμα, Ζεὺς δ' ἦρχε. Θέτις δ' οὐ λήθετ' ἐφετμέων
παιδὸς ἑοῦ, ἀλλ' ἦ γ' ἀνεδύσετο κῦμα θαλάσσης,
ἠερίῃ δ' ἀνέβη μέγαν οὐρανὸν Οὐλύμπόν τε.
εὔρεν δ' εὐρύοπα Κρονίδην ἄτερ ἡμενον ἄλλων
ἀκροτάτῃ κορυφῇ πολυδειράδος Οὐλύμποιο.

καὶ ῥα πάροισ' αὐτοῖο καθέζετο καὶ λάβε γούνων 500
σκαίῃ, δεξιτερῇ δ' ἄρ' ὑπ' ἀνθερεῶνος ἐλοῦσα
λισσομένη προσέειπε Δία Κρονίωνα ἄνακτα·

„Ζεῦ πάτερ, εἴ ποτε δὴ σε μετ' ἀθανάτοισιν ὄνησα
ἢ ἔπει ἢ ἔργῳ, τόδε μοι κρήηνον ἐέλωρ·
τίμησόν μοι υἱόν, ὃς ὠκυμορῳάτατος ἄλλων 505
ἔπλετ'· ἀτὰρ μιν νῦν γε ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
ἠτίμησεν· ἐλὼν γὰρ ἔχει γέρας, αὐτὸς ἀπούρας.
ἀλλὰ σύ πέρ μιν τίσον, Ὀλύμπιε μητίετα Ζεῦ·
τόφρα δ' ἐπὶ Τρώεσσι τίθει κράτος, ὄφρ' ἂν Ἀχαιοὶ
υἱὸν ἐμὸν τίσωσιν ὀφέλλωσίν τέ εἰ τιμῆ.“ 510

ὣς φάτο· τὴν δ' οὐ τι προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς,
ἀλλ' ἀκέων δὴν ἦστο. Θέτις δ' ὡς ἤψατο γούνων,
ὣς ἔχετ' ἐμπεφυυῖα, καὶ εἶρετο δεύτερον αὔτις·
„νημερτές μὲν δὴ μοι ὑπόσχεο καὶ κατάνενσον,
ἢ ἀπόειπ', ἐπεὶ οὐ τοι ἔπι δέος, ὄφρ' ἐν εἰδῶ, 515
ὄσσον ἐγὼ μετὰ πᾶσιν ἀτιμοτάτῃ θεὸς εἰμι.“

τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 „ἦ δὴ λοίγια ἔργ', ὅτε μ' ἐχθοδοπῆσαι ἐφήσεις
 Ἥρη, ὅτ' ἂν μ' ἐρέθῃσιν ὄνειδείοις ἐπέεσσιν.
 ἦ δὲ καὶ αὐτως μ' αἰὲν ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσιν 520
 νεικεῖ, καὶ τέ μέ φησι μάχῃ Τρώεσσιν ἀρήγειν.
 ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν αὐτίς ἀπόστιχε, μή τι νοήσῃ
 Ἥρη· ἐμοὶ δέ κε ταῦτα μελήσεται, ὄφρα τελέσω.
 εἰ δ' ἄγε τοι κεφαλῇ κατανεύσομαι, ὄφρα πεποίθῃς·
 τοῦτο γὰρ ἐξ ἐμέθεν γε μετ' ἀθανάτοισι μέγιστον 525
 τέκνωρ'· οὐ γὰρ ἐμὸν παλινάγρετον οὐδ' ἀπατηλὸν
 οὐδ' ἀτελεύτητον, ὅτι κεν κεφαλῇ κατανεύσω.“

ἦ καὶ κνανέησιν ἐπ' ὄφρῦσι νεῦσε Κρονίων·
 ἀμβρόσια δ' ἄρα χαῖται ἐπερρώσαντο ἄνακτος
 κρατὸς ἀπ' ἀθανάτοιο, μέγαν δ' ἐλέλιξεν Ὀλυμπον. 530

τῷ γ' ὥς βουλευσάντε διέτμαγεν· ἦ μὲν ἔπειτα
 εἰς ἄλλα ἄλτο βαθεῖαν ἀπ' αἰγλήεντος Ὀλύμπου,
 Ζεὺς δὲ ἔδον πρὸς δῶμα. θεοὶ δ' ἅμα πάντες ἀνέσταν
 ἐξ ἑδέων, σφοῦ πατρὸς ἐναντίον· οὐδέ τις ἔτλη
 μεῖναι ἐπερχόμενον, ἀλλ' ἀντίοι ἔσταν ἅπαντες. 535
 ὥς δ' ὁ μὲν ἔνθα καθέζετ' ἐπὶ θρόνου· οὐδέ μιν Ἥρη
 ἠγνοίησεν ἰδοῦσ', ὅτι οἱ συμφράσσατο βουλὰς
 ἀργυρόπεζα Θέτις, θυγάτηρ ἁλίοιο γέροντος.
 αὐτίκα κερτομίοισι Δία Κρονίωνα προσηύδα· 539
 „τίς δὴ αὖ τοι, δολομῆτα, θεῶν συμφράσσατο βουλὰς;
 αἰεὶ τοι φίλον ἔστιν ἐμεῦ ἀπονόσφιν ἔοντα
 κρυπτάδια φρονέοντα δικαζέμεν· οὐδέ τί πά μοι
 πρόφρων τέτληκας εἰπεῖν ἔπος, ὅτι νοήσῃς.“

τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα πατήρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
 „Ἥρη, μὴ δὴ πάντας ἐμοὺς ἐπιέλλεο μύθους 545
 εἰδήσειν· χαλεποὶ τοι ἔσονται ἀλόχῳ περ' εἰούσῃ.
 ἀλλ' ὄν μὲν κ' ἐπιεικὲς ἀκούμεν, οὐ τις ἔπειτα

οὔτε θεῶν πρότερος τόν γ' εἴσεται οὔτ' ἀνθρώπων·
 ὃν δέ κ' ἐγὼν ἀπάνευθε θεῶν ἐθέλωμι νοῆσαι,
 μή τι σὺ ταῦτα ἕκαστα διείρω μηδὲ μετάλλα.“ 550

τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη·
 „αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες.
 καὶ λήν σε πάρος γ' οὔτ' εἶρομαι οὔτε μεταλλῶ,
 ἀλλὰ μάλ' εὐκηλος τὰ φράζεαι, ἄσθ' ἐθέλησθα·
 νῦν δ' αἰνώως δεῖδοικα κατὰ φρένα, μή σε παρείπη 555
 ἀργυρόπεζα Θέτις, θυγάτηρ ἀλίοιο γέροντος·
 ἠερίη γὰρ σοί γε παρέζετο καὶ λάβε γούνων·
 τῇ σ' ὀίω κατανεῦσαι ἐτήτυμον, ὡς Ἀχιλλῆα
 τιμήσεις, ὀλέσεις δὲ πολέας ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.“

τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 „δαιμονίη, αἰεὶ μὲν ὀίεαι, οὐδέ σε λήθω,
 προῆξαι δ' ἔμπης οὐ τι δυνήσεται, ἀλλ' ἀπὸ θυμοῦ
 μᾶλλον ἔμοι ἔσσει· τὸ δέ τοι καὶ ρίγιον ἔσται.
 εἰ δ' οὔτω τοῦτ' ἐστίν, ἔμοι μέλλει φίλον εἶναι
 ἀλλ' ἀκέουσα κάθησο, ἐμῷ δ' ἐπιπέιθεο μύθῳ, 565
 μή νύ τοι οὐ χραίσμωσιν, ὅσοι θεοὶ εἰς' ἐν Ὀλύμπῳ,
 ἄσσον ἰόνθ', ὅτε κέν τοι ἀάπτους χεῖρας ἐφείω.“

ὣς ἔφατ', ἔδεισεν δὲ βοῶπις πότνια Ἥρη,
 καὶ ῥ' ἀκέουσα καθῆστο, ἐπιγνάμψασα φίλον κῆρ.
 ὠχθησαν δ' ἀνὰ δῶμα Διὸς θεοὶ Οὐρανῖνες· 570
 τοῖσιν δ' Ἥφαιστος κλυτοτέχνης ἦρχ' ἀγορεύειν,
 μητρὶ φίλῃ ἐπὶ ἦρα φέρων, λευκωλένῳ Ἥρη·
 „ἦ δὴ λοίγια ἔργα τάδ' ἔσσεται οὐδ' ἔτ' ἀνεκτά,
 εἰ δὴ σφῶ ἔνεκα θνητῶν ἐριδαίνετον ὦδε,
 ἐν δὲ θεοῖσι κολῶν ἐλαύνετον· οὐδέ τι δαιτὸς 575
 ἐσθλῆς ἔσσεται ἦδος, ἐπεὶ τὰ χερεῖονα νικᾷ.

μητρὶ δ' ἐγὼ παράφημι, καὶ αὐτῇ περ νοεούσῃ,
 πατρὶ φίλῳ ἐπὶ ἦρα φέρειν Διί, ὄφρα μὴ αὐτε

νεικείησι πατήρ, σὺν δ' ἡμῖν δαῖτα ταράξῃ.
 εἴ περ γὰρ κ' ἐθέλησιν Ὀλύμπιος ἀστεροπητῆς 580
 ἐξ ἐδέων στυφελίξαι· ὁ γὰρ πολὺ φέρτατός ἐστιν.
 ἀλλὰ σὺ τὸν γ' ἐπέεσσι καθάπτεσθαι μαλακοῖσιν·
 αὐτίκ' ἐπειθ' Ἴλαος Ὀλύμπιος ἔσσειται ἡμῖν.“

ὣς ἄρ' ἔφη, καὶ ἀναΐξας δέπας ἀμφικύπελλον
 μῆτροι φίλῃ ἐν χειρὶ τίθει, καὶ μιν προσέειπεν· 585
 „τέτλαθι, μῆτερ ἐμή, καὶ ἀνάσχεο κηδομένη περ,
 μὴ σε φίλην περ εἰούσαν ἐν ὄφθαλμοῖσιν ἰδῶμαι
 θεινομένην· τότε δ' οὐ τι δυνήσομαι ἀχνύμενός περ
 χροαίσεϊν· ἀργαλέος γὰρ Ὀλύμπιος ἀντιφέρεσθαι.
 ἦδη γὰρ με καὶ ἄλλοτ' ἀλεξέμεναι μεμαῶτα 590
 ῥῖψε ποδὸς τεταγῶν ἀπὸ βηλοῦ θεσπεσίοιο.

πᾶν δ' ἤμαρ φερόμην, ἅμα δ' ἠελίῳ καταδύντι
 κάππεσον ἐν Δήμῳ, ὀλίγος δ' ἔτι θυμὸς ἐνῆεν·
 ἐνθα με Σίντιες ἄνδρες ἄφαρ κομίσαντο πεσόντα.“

ὣς φάτο, μείδησεν δὲ θεά, λευκώλενος Ἥρη, 595
 μειδήσασα δὲ παιδὸς ἐδέξατο χειρὶ κύπελλον.
 αὐτὰρ ὁ τοῖς ἄλλοισι θεοῖς ἐνδέξια πᾶσιν
 οἶνοχόει γλυκὴν νέκταρ, ἀπὸ κρητῆρος ἀφύσσω.
 ἄσβεστος δ' ἄρ' ἐνῶρτο γέλωσ μακάρεσσι θεοῖσιν,
 ὡς ἶδον Ἥφαιστον διὰ δῶματα ποιπνύοντα. 600

ὣς τότε μὲν πρόπαν ἤμαρ ἐς ἠέλιον καταδύντα
 δαίνυντ', οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς εἰσης,
 οὐ μὲν φόρμιγγος περικαλλέος, ἣν ἔχ' Ἀπόλλων,
 Μουσάων θ', αἰ ἄειδον ἀμειβόμεναι ὀπι καλῆ.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κατέδυ λαμπρὸν φάος ἠελίοιο, 605
 οἱ μὲν κακκείοντες ἔβαν οἰκόνδε ἕκαστος,
 ἦχι ἐκάστῳ δῶμα περικλυτὸς ἀμφιγυθείς
 Ἥφαιστος ποίησεν ἰδνύησι πραπίδεσσι,
 Ζεὺς δὲ πρὸς ὃν λέχος ἦι Ὀλύμπιος ἀστεροπητῆς,

ἔνθα πάρος κοιμᾶθ', ὅτε μιν γλυκὺς ὕπνος ἰκάνοι· 610
 ἔνθα καθεῦδ' ἀναβάς, παρὰ δὲ χρυσόθρονος Ἥρη.

ΙΛΙΑΔΟΣ Β.

ὄνειρος. διάπειρα. Βοιώτεια ἢ κατάλογος
 νεῶν.

ἄλλοι μὲν ῥα θεοί τε καὶ ἀνέρες ἵπποκορυσταὶ
 εὖδον παννύχιοι, Δία δ' οὐκ ἔχε νήδυμος ὕπνος,
 ἀλλ' ὃ γε μερμήριζε κατὰ φρένα, ὡς Ἀχιλλῆα
 τιμήσῃ, ὀλέσῃ δὲ πολέας ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.
 ἦδε δὲ οἱ κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνεται βουλή, 5
 πέμψαι ἐπ' Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι οὔλον ὄνειρον·
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 „βάσκ' ἴθι, οὔτε ὄνειρε, θεὸς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν·
 ἔλθῶν ἐς κλισίην Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο
 πάντα μάλ' ἀτρεκέως ἀγορευέμεν, ὡς ἐπιτέλλω. 10
 θωρήξαι ἔ κέλευε κάρη κομόωντας Ἀχαιοὺς
 πανσυδίῃ· νῦν γάρ κεν ἔλοι πόλιν εὐρυάγυιαν
 Τρώων· οὐ γὰρ ἔτ' ἀμφὶς Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
 ἀθάνατοι φράζονται· ἐπέγναμψεν γὰρ ἅπαντας
 Ἥρη λισσομένη, Τρώεσσι δὲ κήδε' ἐφήπται.“ 15
 ὣς φάτο, βῆ δ' ἄρ' ὄνειρος, ἐπεὶ τὸν μῦθον ἄκουσεν·
 καρπαλίμως δ' ἵκανε θεὸς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν.
 βῆ δ' ἄρ' ἐπ' Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα· τὸν δὲ κίχανεν
 εὖδοντ' ἐν κλισίῃ, περὶ δ' ἀμβρόσιος κέχυθ' ὕπνος.
 στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς Νηληϊῶν υἱὶ εἰοικῶς 20
 Νέστορι, τὸν ῥα μάλιστα γερόντων τῶν Ἀγαμέμνων·

τῷ μιν εἰσάμενος προσεφώνεε θεῖος ὄνειρος·
 „εὔδεις, Ἀτρείος υἱὲ δαΐφρονος ἱπποδάμοιο·
 οὐ χρὴ παννύχιον εὔδειν βουλευφόρον ἄνδρα,
 ᾧ λαοὶ τ' ἐπιτετράφαται καὶ τόσσα μέμηλεν. 25
 νῦν δ' ἐμέθεν ξύνες ὦκα· Διὸς δέ τοι ἄγγελός εἰμι,
 ὅς σευ ἄνευθεν ἐὼν μέγα κήδεται ἠδ' ἐλεαίρει.
 θωρηξάϊ σ' ἐκέλευσε κάρη κομόωντας Ἀχαιοὺς
 πανσυδίῃ· νῦν γάρ κεν ἔλοις πόλιν εὐρουάγνιαν
 Τρώων· οὐ γὰρ ἔτ' ἀμφὶς Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες 30
 ἀθάνατοι φράζονται· ἐπέγναμψεν γὰρ ἅπαντας
 Ἥρη λισσομένη, Τρώεσσι δὲ κήδε' ἐφῆπται
 ἐκ Διός· ἀλλὰ σὺ σῆσιν ἔχε φρεσὶ, μηδέ σε λήθη
 αἰρεῖται, εὖτ' ἂν σε μελίφρων ὕπνος ἀνήῃ.“

ὣς ἄρα φωνήσας ἀπεβήσето, τὸν δὲ λίπ' αὐτοῦ 35
 τὰ φρονέοντ' ἀνὰ θυμόν, ἃ ᾧ οὐ τελέεσθαι ἐμελλον.
 φῆ γὰρ ὁ γ' αἰρήσειν Πριάμου πόλιν ἤματι κείνῳ,
 νήπιος, οὐδὲ τὰ ἤδη, ἃ ἔα Ζεὺς μῆδετο ἔργα·
 θήσειν γὰρ ἔτ' ἐμελλον ἐπ' ἄλγεά τε στοναχὰς τε
 Τρωσὶ τε καὶ Δαναοῖσι διὰ κρατερὰς ὕσμίνας. 40
 ἔγρετο δ' ἐξ ὕπνου, θεΐῃ δέ μιν ἀμφέχυτ' ὄμφῃ.
 ἔξετο δ' ὀρθωθείς, μαλακὸν δ' ἔνδυνε χιτῶνα
 καλὸν νηγάτεον, περὶ δὲ μέγα βάλλετο φᾶρος·
 ποσσὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
 ἀμφὶ δ' ἄρ' ὠμοῖσιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον· 45
 εἴλετο δὲ σκῆπτρον πατρῷον, ἄφθιτον αἰεὶ·
 σὺν τῷ ἔβη κατὰ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων.

Ἦὼς μὲν ἔα θεὰ προσεβήσето μακρὸν Ὀλυμπον
 Ζηνὶ φόως ἐρέουσα καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισιν·
 αὐτὰρ ὁ κηρύκεσσι λιγυφθόγγοισι κέλευσεν 50
 κηρύσσειν ἀγορήνδε κάρη κομόωντας Ἀχαιοὺς·
 οἱ μὲν ἐκήρυσσον, τοὶ δ' ἠγείροντο μάλ' ὦκα.

βουλὴν δὲ πρῶτον μεγαθύμων ἴξε γερόντων
 Νεστορῆ παρὰ νηὶ Πυλογενέος βασιλῆος.
 τοὺς ὃ γε συγκαλέσας πυκινην ἠορτύνετο βουλὴν· 55
 „κλυτε, φίλοι· θεῖός μοι ἐνύπνιου ἦλθεν ὄνειρος
 ἀμβροσίην διὰ νύκτα, μάλιστα δὲ Νέστορι δίω
 εἶδός τε μέγεθός τε φυήν τ' ἄγχιστα ἐώκειν.
 στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς, καί με πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 'εὐδεις, Ἀτρείος υἱὲ δαΐφρονος ἵπποδάμοιο· 60
 οὐ χροὴ παννύχιον εὐδειν βουληφόρον ἄνδρα,
 ᾧ λαοὶ τ' ἐπιτετράφεται καὶ τόσσα μέμηλεν.
 νῦν δ' ἐμέθεν ξύνες ὄκα· Διὸς δέ τοι ἄγγελός εἰμι,
 ὅς σευ ἀνευθεν ἐὼν μέγα κήδεται ἠδ' ἐλαίρει·
 θωρήξαι σ' ἐκέλευσε κάρη κομόωντας Ἀχαιοὺς 65
 πανσυδίη· νῦν γάρ κεν ἔλοις πόλιν εὐρουάγνιαν
 Τρώων· οὐ γὰρ ἔτ' ἀμφὶς Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
 ἀθάνατοι φράζονται· ἐπέγναμψεν γὰρ ἅπαντας
 Ἥρη λισσομένη, Τρώεσσι δὲ κήδε' ἐφῆπται
 ἐκ Διός. ἀλλὰ σὺ σῆσιν ἔχε φρεσίν· ὧς ὁ μὲν εἰπὼν 70
 ὄχετ' ἀποπτάμενος, ἐμὲ δὲ γλυκὺς ὕπνος ἀνῆκεν.
 ἀλλ' ἄγετ', αἶ κέν πως θωρήξομεν νῆας Ἀχαιῶν.
 πρῶτα δ' ἐγὼν ἔπεσιν πειρήσομαι, ἢ θέμις ἐστίν,
 καὶ φεύγειν σὺν νηυσὶ πολυκλήισι κελεύσω·
 ὑμεῖς δ' ἄλλοθεν ἄλλος ἐρητύειν ἐπέεσσιν.“ 75
 ἦ τοι ὃ γ' ὧς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔξετο, τοῖσι δ' ἀνέστη
 Νέστωρ, ὅς ῥα Πύλοιο ἀναξ ἦν ἡμαθόεντος·
 ὃ σφιν ἐν φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
 „ὦ φίλοι, Ἀργείων ἠγῆτορες ἠδὲ μέδοντες,
 εἰ μὲν τις τὸν ὄνειρον Ἀχαιῶν ἄλλος ἐνίσπεν, 80
 ψευδός κεν φαίμεν καὶ νοσφιζοίμεθα μᾶλλον·
 νῦν δ' ἴδεν, ὅς μὲγ' ἄριστος Ἀχαιῶν εὐχεται εἶναι.
 ἀλλ' ἄγετ', αἶ κέν πως θωρήξομεν νῆας Ἀχαιῶν.“

ὣς ἄρα φωνήσας βουλῆς ἐξ ἤρχε νέεσθαι,
 οἱ δ' ἐπανεστῆσαν πείθοντό τε ποιμένι λαῶν 85
 σκηπτοῦχοι βασιλῆες. ἐπεσσεύοντο δὲ λαοί.
 ἤυτε ἔθνεα εἴσι μελισσάων ἀδινάων,
 πέτρης ἐκ γλαφυρῆς αἰεὶ νέον ἐρχομενάων·
 βοτρυδὸν δὲ πέτονται ἐπ' ἄνθεσιν εἰαρινοῖσιν·
 αἱ μὲν τ' ἐνθα ἄλις πεποτήαται, αἱ δέ τε ἐνθα· 90
 ὧς τῶν ἔθνεα πολλὰ νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων
 ἠιόνος προπάροιθε βαθείης ἐστιχόωντο
 ἰλαδὸν εἰς ἀγορῆν· μετὰ δέ σφισιν ὕσσα δεδήειν
 ὄτρύνουσ' ἰέναι, Διὸς ἄγγελος· οἱ δ' ἀγέροντο.
 τετρήχει δ' ἀγορῆ, ὑπὸ δὲ στεναχίζετο γαῖα 95
 λαῶν ἰζόντων, ὄμαδος δ' ἦν. ἐννεά δέ σφεας
 κήρυκες βοόωντες ἐρήτυον, εἴ ποτ' αὐτῆς
 σχοῖατ', ἀκούσειαν δὲ διοτρεφέων βασιλῆων.
 σπουδῆ δ' ἔξετο λαός, ἐρήτυθεν δὲ καθ' ἔδρας
 παυσάμενοι κλαγγῆς. ἀνὰ δὲ κρείων Ἀγαμέμνων 100
 ἔστη σκῆπτρον ἔχων· τὸ μὲν Ἥφαιστος κάμε τεύχων.
 Ἥφαιστος μὲν δῶκε Διὶ Κρονίῳ ἀνακτι,
 αὐτὰρ ἄρα Ζεὺς δῶκε διακτόρω ἀργεῖφόντη·
 Ἐρμείας δὲ ἀναξ δῶκεν Πέλοπι πληξίππῳ,
 αὐτὰρ ὁ αὐτε Πέλοψ δῶκ' Ἀτρεῖ ποιμένι λαῶν· 105
 Ἀτρεὺς δὲ θνήσκων ἔλιπεν πολύαρνι Θυέστη,
 αὐτὰρ ὁ αὐτε Θυέστ' Ἀγαμέμνονι λείπε φορῆναι,
 πολλῆσιν νήσοισι καὶ Ἄργεϊ παντὶ ἀνάσσειν.
 τῷ ὅ γ' ἐρυσάμενος ἔπε' Ἀργείοισι μετηύδα·
 „ὦ φίλοι ἦρωες Δαναοί, θεράποντες Ἄρης, 110
 Ζεὺς με μέγα Κρονίδης ἄτη ἐνέδησε βαρείη,
 σχέτλιος, ὃς πρὶν μὲν μοι ὑπέσχετο καὶ κατένευσεν
 Ἴλιον ἐκπέρσαντ' ἐυτείχεον ἀπονέεσθαι,
 νῦν δὲ κακὴν ἀπάτην βουλευσατο, καί με κελεύει

δυσκλέα Ἄργος ἰκέσθαι, ἐπεὶ πολὺν ὤλεσα λαόν. 115
 [οὔτω που Διὶ μέλλει ὑπερμενέει φίλον εἶναι,
 ὅς δὴ πολλῶν πολιῶν κατέλυσε κάρηνα
 ἢ δ' ἔτι καὶ λύσει· τοῦ γὰρ κράτος ἐστὶ μέγιστον.]
 αἰσχρὸν γὰρ τόδε γ' ἐστὶ καὶ ἐσσομένοισι πυθέσθαι,
 μὰψ οὔτω τοιόνδε τοσόνδε τε λαὸν Ἀχαιῶν 120
 ἄπρηκτον πόλεμον πολεμίζειν ἢ δὲ μάχεσθαι
 ἀνδράσι παυροτέροισι, τέλος δ' οὐ πῶ τι πέφανται.
 εἴ περ γὰρ κ' ἐθέλοισιν Ἀχαιοὶ τε Τρῶές τε,
 ὄρκια πιστὰ ταμόντες, ἀριθμηθήμεναι ἄμφω,
 Τρῶες μὲν λέξασθαι, ἐφέστιοι ὅσσοι ἔασιν, 125
 ἡμεῖς δ' ἐς δεκάδας διακοσμηθεῖμεν Ἀχαιοί,
 Τρώων δ' ἄνδρα ἕκαστοι ἐλοίμεθα οἰνοχοεῦειν,
 πολλαὶ κεν δεκάδες δευοίατο οἰνοχόοιο.
 τόσσον ἐγὼ φημι πλέας ἔμμεναι νῆας Ἀχαιῶν
 Τρώων, οἳ ναίουσι κατὰ πτόλιν· ἀλλ' ἐπίκουροι 130
 πολλέων ἐκ πολιῶν ἐγγέσπαλοι ἄνδρες ἔνεισιν,
 οἳ με μέγα πλάξουσιν καὶ οὐκ εἰῶσ' ἐθέλοντα
 Ἴλιον ἐκπέρσαι, ἐν ναϊόμενον πτολίεθρον.
 ἔννεα δὴ βεβῆασι Διὸς μεγάλου ἐνιαυτοί,
 καὶ δὴ δοῦρα σέσηπε νεῶν καὶ σπάρτα λέλυνται· 135
 αἱ δέ που ἡμέτεραί τ' ἄλοχοι καὶ νήπια τέκνα
 εἴατ' ἐνὶ μεγάροισι ποτιδέγμεναι· ἄμμι δὲ ἔργον
 αὐτῶς ἀκράαντον, οὗ εἵνεκα δεῦρ' ἰκόμεσθα.
 ἀλλ' ἄγεθ', ὡς ἂν ἐγὼ εἶπω, πειθώμεθα πάντες·
 φεύγωμεν σὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν· 140
 οὐ γὰρ ἔτι Τροίην αἰρήσομεν εὐρύαγυιαν.

ὣς φάτο, τοῖσι δὲ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὄριεν
 πᾶσι μετὰ πληθύν, ὅσοι οὐ βουλήσιν ἐπάκουσαν.
 κινήθη δ' ἀγορῇ φῆ κύματα μακρὰ θαλάσσης,
 πόντου Ἰκαρίοιο· τὰ μὲν τ' Εὐρὸς τε Νότος τε 145

ὣς ἄρα φωνήσας βουλῆς ἐξ ἤρχε νέεσθαι,
 οἳ δ' ἐπανεστήσαν πείθοντό τε ποιμένι λαῶν 85
 σκηπτοῦχοι βασιλῆες. ἐπεσσεύοντο δὲ λαοί.
 ἦύτε ἔθνεα εἴσι μελισσῶν ἀδινάων,
 πέτρης ἐκ γλαφυρῆς αἰεὶ νέον ἐρχομενάων·
 βοτρυδὸν δὲ πέτονται ἐπ' ἀνθεσιν εἰαρινοῖσιν·
 αἱ μὲν τ' ἔνθα ἄλις πεποτήγεται, αἱ δέ τε ἔνθα· 90
 ὣς τῶν ἔθνεα πολλὰ νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων
 ἠϊόνος προπάρουθε βαθείης ἐστιχόωντο
 ἰλαδὸν εἰς ἀγορῆν· μετὰ δέ σφισιν ὄσσα δεδήειν
 ὀτρύνουσ' ἰέναι, Διὸς ἄγγελος· οἳ δ' ἀγέροντο.
 τετρήχει δ' ἀγορῆ, ὑπὸ δὲ στεναχίζετο γαῖα 95
 λαῶν ἰζόντων, ὄμαδος δ' ἦν. ἐννέα δὲ σφεας
 κήρυκες βοόωντες ἐρήτυον, εἴ ποτ' αὐτῆς
 σχοιάτ', ἀκούσειαν δὲ διοτρεφέων βασιλῆων.
 σπουδῆ δ' ἔξετο λαός, ἐρήτυθεν δὲ καθ' ἔδρας
 παυσάμενοι κλαγγῆς. ἀνὰ δὲ κρείων Ἀγαμέμνων 100
 ἔσθη σκῆπτρον ἔχων· τὸ μὲν Ἥφαιστος κάμε τεύχων.
 Ἥφαιστος μὲν δῶκε Διὶ Κρονίῳ ἀνακτι,
 αὐτὰρ ἄρα Ζεὺς δῶκε διακτόρῳ ἀργεῖφόντη·
 Ἐρμείας δὲ ἀναξ δῶκεν Πέλοπι πληξίπῳ,
 αὐτὰρ ὁ αὐτε Πέλοψ δῶκ' Ἀτρεΐ ποιμένι λαῶν· 105
 Ἀτρεὺς δὲ θνήσκων ἔλιπεν πολύαρνι Θυέσθη,
 αὐτὰρ ὁ αὐτε Θυέστ' Ἀγαμέμνονι λεῖπε φορῆναι,
 πολλῆσιν νήσοισι καὶ Ἀργεῖ παντὶ ἀνάσσειν.
 τῷ ὅ γ' ἐρρυσάμενος ἔπε' Ἀργείοισι μετηῦδα·
 „ὦ φίλοι ἦρωες Δαναοί, θεράποντες Ἀρης, 110
 Ζεὺς με μέγα Κρονίδης ἄτη ἐνέδησε βαρείη,
 σχέτλιος, ὃς πρὶν μὲν μοι ὑπέσχετο καὶ κατένευσεν
 Ἴλιον ἐκπέρσαντ' ἐυτείχεον ἀπονέεσθαι,
 νῦν δὲ κακὴν ἀπάτην βουλευσατο, καί με κελεύει

δυσκλέα Ἄργος ἰκέσθαι, ἐπεὶ πολὺν ὄλεσα λαόν. 115
 [οὔτω που Διὶ μέλλει ὑπερμενεί φίλον εἶναι,
 ὃς δὴ πολλῶν πολιῶν κατέλυσε κάρηνα
 ἠδ' ἔτι καὶ λύσει· τοῦ γὰρ κράτος ἐστὶ μέγιστον.]
 αἰσχρὸν γὰρ τόδε γ' ἐστὶ καὶ ἐσσομένοισι πυθέσθαι,
 μὰψ οὔτω τοιόνδε τοςόνδε τε λαὸν Ἀχαιῶν 120
 ἄπρηκτον πόλεμον πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι
 ἀνδράσι παυροτέροισι, τέλος δ' οὐ πῶ τι πέφανται.
 εἴ περ γὰρ κ' ἐθέλοιμεν Ἀχαιοὶ τε Τρῶές τε,
 ὄρκια πιστὰ ταμόντες, ἀριθμηθήμεναι ἄμφω,
 Τρῶες μὲν λέξασθαι, ἐφέστιοι ὅσοι ἕασιν, 125
 ἡμεῖς δ' ἐς δεκάδας διακοσμηθεῖμεν Ἀχαιοί,
 Τρώων δ' ἄνδρα ἕκαστοι ἐλοίμεθα οἰνοχοεῦειν,
 πολλαὶ κεν δεκάδες δευοίατο οἰνοχόοιο.
 τόσσον ἐγὼ φημι πλέας ἔμμεναι νῆας Ἀχαιῶν
 Τρώων, οἷ ναίουσι κατὰ πτόλιν· ἀλλ' ἐπίκουροι 130
 πολλέων ἐκ πολιῶν ἐγγέσπαλοι ἄνδρες ἔνεισιν,
 οἳ με μέγα πλάζουσι καὶ οὐκ εἰῶσ' ἐθέλοντα
 Ἴλιον ἐκπέρσαι, ἐν ναϊόμενον πτολίεθρον.
 ἐννέα δὴ βεβῆασι Διὸς μεγάλου ἐνιαυτοί,
 καὶ δὴ δοῦρα σέσηπε νεῶν καὶ σπάρτα λέλνυται· 135
 αἱ δέ που ἡμέτεραί τ' ἄλοχοι καὶ νήπια τέκνα
 εἶατ' ἐνὶ μεγάροισι ποτιδέγμεναι· ἅμμι δὲ ἔργον
 αὐτῶς ἀκράαντον, οὗ εἵνεκα δεῦρ' ἰκόμεσθαι.
 ἀλλ' ἄγεθ', ὥς ἂν ἐγὼ εἶπω, πειθώμεθα πάντες·
 φεύγωμεν σὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν· 140
 οὐ γὰρ ἔτι Τροίην αἰρήσομεν εὐρυνάγνιαν.

ὧς φάτο, τοῖσι δὲ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὄριεν
 πᾶσι μετὰ πληθύν, ὅσοι οὐ βουλήσ' ἐπάκουσαν.
 κινήθη δ' ἀγορῆ φῆ κύματα μακρὰ θαλάσσης,
 πόντου Ἰκαρίοιο· τὰ μὲν τ' Εὐρὸς τε Νότος τε 145

ὄρορ' ἐπαΐξας πατρός Διὸς ἐκ νεφελάων.
 ὡς δ' ὅτε κινήσῃ Ζέφυρος βαθὺν λήμιον ἐλθῶν,
 λάβρος ἐπαιγίζων, ἐπὶ τ' ἡμῦνι ἀσταχύεσσι,
 ὣς τῶν πᾶσ' ἀγορῇ κινήθη, τοὶ δ' ἀλαλητῶ
 νῆας ἐπ' ἐσσεύοντο, ποδῶν δ' ὑπένερθε κοινή 150
 ἴστατ' ἀειρομένη. τοὶ δ' ἀλλήλοισι κέλευον
 ἄπτεσθαι νηῶν ἢδ' ἐλκόμεν εἰς ἄλα δῖαν,
 οὐρούς τ' ἐξεκάθαιρον· ἀντὶ δ' οὐρανὸν ἴκεν
 οἴκαδε ἰεμένων· ὑπὸ δ' ἤρεον ἔρματα νηῶν.

ἔνθα κεν Ἀργείοισιν ὑπέρορα νόστος ἐτύχθη, 155
 εἰ μὴ Ἀθηναίην Ἥρη πρὸς μῦθον ἔειπεν·

„ὦ πόποι, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, ἀτρυτώνη,
 οὔτω δὴ οἰκόνδε, φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
 Ἀργεῖοι φεύξονται ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης;
 κὰδ δέ κεν εὐχολὴν Πριάμῳ καὶ Τρωσὶ λίποιεν 160
 Ἀργεῖην Ἑλένην, ἧς εἵνεκα πολλοὶ Ἀχαιῶν
 ἐν Τροίῃ ἀπόλοντο, φίλης ἀπὸ πατρίδος αἴης.
 ἀλλ' ἴθι νῦν κατὰ λαὸν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
 σοῖς ἀγανοῖς ἐπέεσσι ἐρήτυε φῶτα ἕκαστον,
 μῆδ' ἕα νῆας ἄλλὰδ' ἐλκόμεν ἀμφιελίσσας.“ 165

ὣς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε θεά, γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρῆνων αἵξασα,
 καρπαλίμως δ' ἴκανε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν.
 εὗρεν ἔπειτ' Ὀδυσῆα Διὶ μῆτιν ἀτάλαντου
 ἐστεῶτ'· οὐδ' ὃ γε νηὸς εὐσσέλμοιο μελαίνης 170
 ἄπτειτ', ἐπεὶ μιν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἴκανε.
 ἀρχοῦ δ' ἴσταμένη προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 „διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 οὔτω δὴ οἰκόνδε, φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
 φεύξεσθ' ἐν νήεσσι πολυκλήμισι πεσόντες; 175
 κὰδ δέ κεν εὐχολὴν Πριάμῳ καὶ Τρωσὶ λίποιτε

Ἄργείην Ἐλένην, ἧς εἵνεκα πολλοὶ Ἀχαιῶν
 ἐν Τροίῃ ἀπόλοντο, φίλης ἀπὸ πατρίδος αἴης.
 ἀλλ' ἴθι νῦν κατὰ λαὸν Ἀχαιῶν, μηδέ τ' ἐρώει,
 σοῖς δ' ἀγανοῖς ἐπέεσσιν ἐρήτυε φῶτα ἕκαστον, 180
 μηδὲ ἕα νῆας ἄλαδ' ἐλκέμεν ἀμφιελίσσας.“

ὣς φάθ', ὃ δὲ ξυνέηκε θεᾶς ὕπα φωνησάσης,
 βῆ δὲ θέειν, ἀπὸ δὲ χλαῖναν βάλε· τὴν δὲ κόμισσεν
 κῆρυξ Εὐρυβάτης Ἰθακήσιος, ὅς οἱ ὀπήδει.
 αὐτὸς δ' Ἀτρεΐδεω Ἀγαμέμνονος ἀντίος ἐλθὼν 185
 δέξατό οἱ σκῆπτρον πατρώιον, ἄφθιτον αἰεὶ·
 σὺν τῷ ἔβη κατὰ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων.

ὄν τινα μὲν βασιλῆα καὶ ἔξοχον ἄνδρα κιχείη,
 τὸν δ' ἀγανοῖς ἐπέεσσιν ἐρητύσασκε παραστάς·
 „δαιμόνι', οὗ σε ἔοικε κακὸν ὡς δειδίσσεσθαι, 190
 ἀλλ' αὐτὸς τε κάθησο καὶ ἄλλους ἴδρουε λαούς.
 οὐ γάρ πω σάφα οἶσθ', οἷος νόος Ἀτρεΐωνος·
 νῦν μὲν πειρᾶται, τάχα δ' ἵψεται νῆας Ἀχαιῶν.
 ἐν βουλῇ δ' οὐ πάντες ἀκούσαμεν, οἷον ἔειπεν.
 μή τι χολωσάμενος ῥέξῃ κακὸν νῆας Ἀχαιῶν. 195

θυμὸς δὲ μέγας ἐστὶ διοτρεφέος βασιλῆος,
 τιμὴ δ' ἐκ Διὸς ἐστὶ, φιλεῖ δέ ἐ μητίετα Ζεὺς.“

ὄν δ' αὖ δῆμον ἄνδρα ἴδοι βοόωντά τ' ἐφεύροι,
 τὸν σκῆπτρῳ ἐλάσασκεν ὁμοκλήσασκέ τε μῦθῳ·
 „δαιμόνι', ἀτρέμας ἦσο καὶ ἄλλων μῦθον ἄκουε, 200
 οἷ σέο φέρτεροί εἰσι, σὺ δ' ἀπτόλεμος καὶ ἀναλκις,
 οὔτε ποτ' ἐν πολέμῳ ἐναρίθμιος οὔτ' ἐνὶ βουλῇ.
 οὐ μὲν πῶς πάντες βασιλεύσομεν ἐνθάδ' Ἀχαιοί.
 οὐκ ἀγαθὸν πολυκοιρανίη· εἷς κοίρανος ἔστω,
 εἷς βασιλεύς, ᾧ ἔδωκε Κρόνου πάϊς ἀγκυλομήτεω 205
 [σκῆπτρόν τ' ἠδὲ θέμιστας, ἵνα σφίσι βασιλεύῃ].“

ὣς ὃ γε κοιρανέων δῖεπε στρατόν· οἱ δ' ἀγορήνδε

αὐτίς ἐπεσσεύοντο νεῶν ἅπο καὶ κλισιάων
 ἠχῆ, ὡς ὅτε κῦμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης
 αἰγιαλῷ μεγάλῳ βρέμεται, σμαραγεῖ δέ τε πόντος. 210

ἄλλοι μὲν ῥ' ἔζοντο, ἐρήτυθεν δὲ καθ' ἔδρας,
 Θερσίτης δ' ἔτι μῦνος ἀμετροεπῆς ἐκολῶα,
 ὅς ῥ' ἔπεα φρεσὶν ἦσιν ἄκοσμά τε πολλά τε ἤδη,
 μάψ, ἀτὰρ οὐ κατὰ κόσμον, ἐριζέμεναι βασιλεῦσιν,
 ἀλλ' ὅτι οἱ εἶσαιτο γελοίοιον Ἀργείοισιν 215

ἔμμεναι. αἰσχιστος δὲ ἀνὴρ ὑπὸ Ἴλιον ἦλθεν·
 φολκὸς ἔην, χωλὸς δ' ἕτερον πόδα· τῷ δέ οἱ ὤμω
 κυρτώ, ἐπὶ στῆθος συνοχωκότε· αὐτὰρ ὑπερθεν
 φοξὸς ἔην κεφαλῆν, ψεδυῆ δ' ἐπενήνοθε λάχνη.
 ἐχθιστος δ' Ἀχιλῆι μάλιστ' ἦν ἠδ' Ὀδυσῆι· 220

τῷ γὰρ νεικεῖσκε. τότε αὐτ' Ἀγαμέμνονι δίῳ
 ὀξέα κεκληγῶς λέγ' ὄνειδεα· τῷ δ' ἄρ' Ἀχαιοὶ
 ἐκπάρλως κοτέοντο νεμέσσηθέν τ' ἐνὶ θυμῷ.
 αὐτὰρ ὁ μακρὰ βοῶν Ἀγαμέμνονα νεῖκεε μύθῳ·
 „Ἄτρεΐδη, τέο δὴ αὐτ' ἐπιμέμφεται ἠδὲ χατίζεις; 225

πλεῖαί τοι χαλκοῦ κλισίαι, πολλαὶ δὲ γυναικες
 εἰσὶν ἐνὶ κλισίῃς ἐξαίρετοι, ἄς τοι Ἀχαιοὶ
 πρωτίστῳ δίδομεν, εὖτ' ἂν πτολίεθρον ἔλωμεν.
 ἦ ἔτι καὶ χρυσοῦ ἐπιδευέαι, ὃν κέ τις οἴσει
 Τρώων ἱποδάμων ἐξ Ἴλίου νῆος ἅποινα, 230

ὃν κεν ἐγὼ δήσας ἀγάγω ἢ ἄλλος Ἀχαιῶν,
 ἠὲ γυναικα νέην, ἵνα μίσγεται ἐν φιλότῃτι,
 ἦν τ' αὐτὸς ἀπονόσφι κατίσχεαι. οὐ μὲν ἔοικεν
 ἀρχὸν ἑόντα κακῶν ἐπιβασκέμεν νῆας Ἀχαιῶν.
 ὦ πέπονες, κὰκ' ἐλέγχε', Ἀχαιίδες, οὐκέτ' Ἀχαιοί, 235

οἴκαδέ περ σὺν νηυσὶ νεώμεθα, τόνδε δ' ἐῷμεν
 αὐτοῦ ἐνὶ Τροίῃ γέρα πεσσέμεν, ὄφρα ἴδῃται,
 ἦ ῥά τί οἱ χῆμεῖς προσαμύνομεν ἦε καὶ οὐκί·

ὅς καὶ νῦν Ἀχιλλῆα, ἕο μὲγ' ἀμείνονα φῶτα,
 ἠτίμησεν· ἐλὼν γὰρ ἔχει γέρας, αὐτὸς ἀπούρας. 240
 ἀλλὰ μάλ' οὐκ Ἀχιλλῆι χόλος φρεσίν, ἀλλὰ μεθήμων·
 ἧ γὰρ ἄν, Ἀτρεΐδῃ, νῦν ὕστατα λωβήσαιο.“

ὣς φάτο νεικείων Ἀγαμέμνονα ποιμένα λαῶν
 Θερσίτης· τῷ δ' ὦκα παρίστατο δῖος Ὀδυσσεύς,
 καὶ μιν ὑπόδρα ἰδὼν χαλεπῷ ἠνίπαπε μύθῳ. 245

„Θερσίτ' ἀκριτόμυθε, λιγύς περ ἐὼν ἀγορητής,
 ἴσχεο, μηδ' ἔθειλ' οἷος ἐριζέμεναι βασιλεῦσιν.
 οὐ γὰρ ἐγὼ σέο φημί χειριότερον βροτὸν ἄλλον
 ἔμμεναι, ὅσσοι ἄμ' Ἀτρεΐδῃς ὑπὸ Ἴλιον ἦλθον.

τῷ οὐκ ἄν βασιλῆας ἀνὰ στόμ' ἔχων ἀγορεύοις, 250
 καὶ σφιν ὄνειδέα τε προφέροις νόστον τε φυλάσσοις.
 οὐδέ τί πω σάφα ἴδμεν, ὅπως ἔσται τάδε ἔργα,
 ἧ εὔ ἦε κακῶς νοστήσομεν νῆες Ἀχαιῶν.

[τῷ νῦν Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν,
 ἦσαι ὄνειδίζων, ὅτι οἱ μάλα πολλὰ διδοῦσιν 255
 ἦρωες Δαναοί· σὺ δὲ κερτομέων ἀγορεύεις.]

ἀλλ' ἔκ τοι ἐρέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·
 εἴ κ' ἔτι σ' ἀφραίνοντα κιχήσομαι, ὥς νύ περ ὦδε,
 μηκέτ' ἔπειτ' Ὀδυσῆι κάρη ὤμοισιν ἐπέιῃ,
 μηδ' ἔτι Τηλεμάχοιο πατῆρ κελημένος εἴην, 260

εἰ μὴ ἐγὼ σε λαβὼν ἀπὸ μὲν φίλα εἵματα δύσω,
 χλαῖναν τ' ἠδὲ χιτῶνα, τά τ' αἰδῶ ἀμφικαλύπτει,
 αὐτὸν δὲ κλαίοντα θοὰς ἐπὶ νῆας ἀφήσω
 πεπληγῶς ἀγορῆθεν ἀεικέσσι πληγῆσιν.“ 264

ὣς ἄρ' ἔφη, σκήπτρῳ δὲ μετὰφρενον ἠδὲ καὶ ὤμῳ
 πλῆξεν· ὁ δ' ἰδνώθη, θαλερὸν δέ οἱ ἔκπεσε δάκρυ.
 σμῶδιξ δ' αἱματόεσσα μεταφρένου ἔξυπανέστη
 σκήπτρου ὑπο χρυσεύου· ὁ δ' ἄρ' ἔξετο τάρβησέν τε,
 ἀλγῆσας δ', ἀχρεῖον ἰδὼν, ἀπομόρξατο δάκρυ.

οἱ δὲ καὶ ἀχνύμενοί περ ἐπ' αὐτῷ ἠδὺ γέλασσαν· 270
 ὣδε δέ τις εἶπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον·
 „ὦ πόποι, ἦ δὴ μυρὶ Ὀδυσσεὺς ἐσθλὰ ἔοργεν
 βουλὰς τ' ἐξάρχων ἀγαθὰς πόλεμόν τε κορύσσων·
 νῦν δὲ τόδε μέγ' ἄριστον ἐν Ἀργείοισιν ἔρξεεν,
 ὃς τὸν λωβητῆρα ἐπεσβόλον ἔσχ' ἀγοράων. 275
 οὐ θῆν μιν πάλιν αὐτίς ἀνήσει θυμὸς ἀγήνωρ
 νεικείειν βασιλῆας ὄνειδείοις ἐπέεσσιν.“

ὣς φάσαν ἢ πληθύς· ἀνὰ δ' ὁ πτολίπορθος Ὀδυσ-
 σεὺς

ἔσθη σκῆπτρον ἔχων· παρὰ δὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 εἰδομένη κήρουκι σιωπᾶν λαὸν ἀνώγειν, 280
 ὡς ἅμα θ' οἱ πρῶτοί τε καὶ ὕστατοι νῆες Ἀχαιῶν
 μῦθον ἀκούσειαν καὶ ἐπιφρασσαίατο βουλήν.
 ὃ σφιν ἐν φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
 „Ἄτρεΐδη, νῦν δὴ σε, ἄναξ, ἐθέλουσιν Ἀχαιοὶ
 πᾶσιν ἐλέγχιστον θέμεναι μερόπεσσι βροτοῖσιν, 285
 οὐδέ τοι ἐκτελέουσιν ὑπόσχεσιν, ἦν περ ὑπέσταν
 ἐνθάδ' ἔτι στείχοντες ἀπ' Ἀργεος ἱποπότοιο,
 Ἴλιον ἐκπέρσαντ' ἐυτείχεον ἀπονέεσθαι.
 ὡς τε γὰρ ἦ παῖδες νεαροὶ χῆραί τε γυναῖκες
 ἀλλήλοισιν ὀδύρονται οἰκόνδε νέεσθαι. 290
 ἦ μὴν καὶ πόνος ἐστὶν ἀνιηθέντα νέεσθαι.
 καὶ γὰρ τίς θ' ἔνα μῆνα μένων ἀπὸ ἧς ἀλόχοιο
 ἀσχαλάα σὺν νηὶ πολυζύγω, ὃν περ ἄελλαι
 χειμέρια εἰλέωσιν ὀρινομένη τε θάλασσα·
 ἡμῖν δ' εἵνατός ἐστι περιτροπέων ἐνιαυτός 295
 ἐνθάδε μιμνόντεσσι. τῷ οὐ νεμεσίζωμ' Ἀχαιοὺς
 ἀσχαλάαν παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν· ἀλλὰ καὶ ἔμπης
 αἰσχρόν τοι δηρόν τε μένειν κενεόν τε νέεσθαι.
 τλήτε, φίλοι, καὶ μείνατ' ἐπὶ χρόνον, ὕφρα δαῶμεν,

ἢ ἔτεδον Κάλχας μαντεύεται ἦε καὶ οὐκί. 300
 εὖ γὰρ δὴ τόδε ἴδμεν ἐνὶ φρεσίν, ἔστ' ἂν πάντες
 μάρτυροι, οὓς μὴ κῆρες ἔβαν θανάτοιο φέρουσαι·
 χθιζά τε καὶ προῖζ', ὅτ' ἔς Ἀυλίδα νῆες Ἀχαιῶν
 ἠγρεθέθοντο κακὰ Πριάμῳ καὶ Τρωσὶ φέρουσαι·
 ἡμεῖς δ' ἀμφὶ περὶ κρήνην ἱερούς κατα βωμοὺς 305
 ἔρδομεν ἀθανάτοισι τεληέσσας ἑκατόμβας,
 καλῆ ὑπὸ πλατανίστῳ, ὅθεν ῥέεν ἀγλαὸν ὕδωρ·
 ἐνθ' ἐφάνη μέγα σῆμα· δράκων ἐπὶ νῶτα δαφουινός,
 σμερδαλέος, τὸν ῥ' αὐτὸς Ὀλύμπιος ἦκε φόωσδε,
 βωμοῦ ὑπαῖξας πρὸς ῥά πλατάνιστον ὄρουσεν. 310
 ἐνθα δ' ἔσαν στρουθοῖο νεοσσοί, νήπια τέκνα,
 ὅζω ἐπ' ἀκροτάτῳ, πετάλοις ὑποπεπτηῶτες,
 ὀκτώ, ἀτὰρ μήτηρ ἐνάτη ἦν, ἣ τέκε τέκνα.
 ἐνθ' ὃ γε τοὺς ἐλεεινὰ κατήσθιε τετριγῶτας·
 μήτηρ δ' ἀμφεποτᾶτο ὀδυρομένη φίλα τέκνα· 315
 τὴν δ' ἐλελιξάμενος πτέρυγος λάβεν ἀμφιαχύϊαν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ τέκνα φάγε στρουθοῖο καὶ αὐτήν,
 τὸν μὲν ἀρίζηλον θῆκεν θεός, ὅς περ ἔφηνεν·
 λαῶν γάρ μιν ἔθηκε Κρόνου πάϊς ἀγκυλομήτεω·
 ἡμεῖς δ' ἔσταότες θαναμάζομεν, οἷον ἐτύχθη. 320
 ὡς οὖν δεινὰ πέλωρα θεῶν εἰσῆλθ' ἑκατόμβας,
 Κάλχας δ' αὐτίκ' ἔπειτα θεοπροπέων ἀγόρευεν·
 'τίπτ' ἄνεω ἐγένεσθε, κάρη κομώοντες Ἀχαιοί;
 ἡμῖν μὲν τόδ' ἔφηρε τέρας μέγα μητίετα Ζεὺς,
 ὄψιμον ὀψιτέλεστον, ὅου κλέος οὐ ποτ' ὀλεῖται. 325
 ὡς οὗτος κατὰ τέκνα φάγε στρουθοῖο καὶ αὐτήν,
 ὀκτώ, ἀτὰρ μήτηρ ἐνάτη ἦν, ἣ τέκε τέκνα,
 ὥς ἡμεῖς τοσσαῦτ' ἔτεα πτολεμίζομεν αὔθι,
 τῷ δεκάτῳ δὲ πόλιν αἰρήσομεν εὐρυάγυϊαν·
 κείνος τῶς ἀγόρευε· τὰ δὲ νῦν πάντα τελεῖται. 330

ἀλλ' ἄγε μίμνετε πάντες, ἐνκνήμιδες Ἀχαιοί,
αὐτοῦ, εἰς ὃ κεν ἄστν μέγα Πριάμοιο ἔλωμεν.“

ὣς ἔφατ', Ἀργεῖοι δὲ μέγ' ἴαχον, ἀμφὶ δὲ νῆες
σμερδαλέον κονάβησαν ἀνσάντων ὑπ' Ἀχαιῶν,
μῦθον ἐπαινῆσαντες Ὀδυσσεῆος θεῖοιο. 335

τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε Γερῆνιος ἱππότα Νέστωρ·
„ὦ πόποι, ἧ δὴ παισὶν εἰκότες ἀγοράσθε
νηπιάχοις, οἷς οὐ τι μέλει πολεμῆμα ἔργα.
πῆ δὴ συνθεσῖαι τε καὶ ὄρνια βήσεται ἡμῖν;
ἐν πυρὶ δὴ βουλαί τε γενοίατο μῆδεά τ' ἀνδρῶν 340
σπονδαί τ' ἄκρητοι καὶ δεξιαί, ἧς ἐπέπιθμεν·
αὐτως γάρ ῥ' ἐπέεσσ' ἐριδαίνομεν, οὐδέ τι μῆχος
εὐρέμεναι δυνάμεσθα, πολὺν χρόνον ἐνθάδ' εἴοντες.
Ἄτρεΐδη, σὺ δ' ἔθ', ὡς πρὶν, ἔχων ἀστεμφέα βουλήν
ἄρχεν' Ἀργεῖοισι κατὰ κρατερὰς ὑσμῖνας, 345
τούσδε δ' ἔα φθινύθειν, ἕνα καὶ δύο, τοί κεν
Ἀχαιῶν

νόσφιν βουλεύσθ', ἄνυσις δ' οὐκ ἔσσεται αὐτῶν,
πρὶν Ἄργοςδ' ἵεναι, πρὶν καὶ Διὸς αἰγιόχοιο
γνώμεναι, εἴ τε ψεῦδος ὑπόσχεσις εἴ τε καὶ οὐκί.
φημί γὰρ οὖν κατανεῦσαι ὑπερμενέα Κρονίωνα 350
ἤματι τῷ, ὅτε νηυσὶν ἐν ὠκυπόροισιν ἔβαινον
Ἀργεῖοι Τρώεσσι φόνον καὶ κῆρα φέροντες,
ἀστράπτων ἐπιδέξι', ἐναίσιμα σήματα φαίνων.
τῷ μὴ τις πρὶν ἐπειγέσθω οἰκόνδε νέεσθαι,
πρὶν τινα παρ Τρώων ἀλόχῳ κατακοιμηθῆναι, 355
τίσασθαι δ' Ἐλένης ὀρμήματά τε στοναχάς τε.
εἰ δέ τις ἐκπάγλως ἐθέλει οἰκόνδε νέεσθαι,
ἀπτέσθω ἧς νηὸς ἐυσσέλμιο μελαίνης,
ὕφρα πρόσθ' ἄλλων θάνατον καὶ πότμον ἐπίσπη.
ἀλλά, ἄναξ, αὐτός τ' ἐν μῆθεο πείθεό τ' ἄλλῳ. 360

οὐ τοι ἀπόβλητον ἔπος ἔσσεται, ὅτι κεν εἶπω·
 κριν' ἀνδρας κατὰ φύλα, κατὰ φρήτρας, Ἀγαμέμνον,
 ὡς φρήτρη φρήτρηφιν ἀρήγη, φύλα δὲ φύλοις.
 εἰ δέ κεν ὡς ἔρξης καὶ τοι πείθωνται Ἀχαιοί,
 γνώσῃ ἔπειθ', ὅς θ' ἠγεμόνων κακὸς ὅς τέ νυ λαῶν, 365
 ἢ δ' ὅς κ' ἐσθλὸς ἔησι· κατὰ σφέας γὰρ μαχέονται·
 γνώσεται δ', ἢ καὶ θεσπεσίῃ πόλιν οὐκ ἀλαπάξει
 ἢ ἀνδρῶν κακότητι καὶ ἀφραδίῃ πολέμοιο.“
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων·
 ἢ μὲν αὐτ' ἀγορῇ νικᾶς, γέρον, νῆας Ἀχαιῶν. 370
 αἶ γάρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίῃ καὶ Ἀπολλων,
 τοιοῦτοι δέκα μοι συμφράδμονες εἶεν Ἀχαιῶν·
 τῷ κε τάχ' ἠμύσειε πόλις Πριάμοιο ἄνακτος
 χερσὶν ὑφ' ἡμετέρησιν ἀλοῦσά τε περθουμένη τε.
 ἔλλά μοι αἰγίοχος Κρονίδης Ζεὺς ἄλγε' ἔδωκεν, 375
 ὅς με μετ' ἀπρήκτους ἔριδας καὶ νείκεα βάλλει.
 καὶ γὰρ ἐγὼν Ἀχιλεὺς τε μαχησάμεθ' εἵνεκα κούρης
 ἀντιβίοις ἐπέεσσιν, ἐγὼ δ' ἦρχον χαλεπαίνων·
 εἰ δέ ποτ' ἔς γε μίαν βουλεύσομεν, οὐκέτ' ἔπειτα
 Τρωσὶν ἀνάβλησις κακοῦ ἔσσεται, οὐδ' ἠβαιόν. 380
 οὖν δ' ἔρχεσθ' ἐπὶ δεῖπνον, ἵνα ξυνάγωμεν Ἄρηα.
 εὔ μὲν τις δόρου θηξάσθω, εὔ δ' ἀσπίδα θέσθω,
 εὔ δέ τις ἵπποισιν δεῖπνον δότω ὠκνυπόδεσσιν,
 εὔ δέ τις ἄρματος ἀμφὶς ἰδὼν πολέμοιο μεδέσθω,
 ὅς κε πανημέριοι στυγερῶ κρινώμεθ' Ἄρηι. 385
 οὐ γὰρ παυσωλή γε μετέσσεται, οὐδ' ἠβαιόν,
 εἰ μὴ νύξ ἐλθοῦσα διακρινέει μένος ἀνδρῶν.
 ἰδρώσει μὲν τευ τελαμῶν ἀμφὶ στήθεσσιν
 ἀσπίδος ἀμφιβρότης, περὶ δ' ἐγχεῖ χεῖρα καμείται·
 ἰδρώσει δέ τευ ἵππος εὐξοον ἄρμα τιταίνων. 390
 οὐ δέ κ' ἐγὼν ἀπάνευθε μάχης ἐθέλοντα νοήσω

μιμνάξειν παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν, οὐ οἱ ἔπειτα
ἄρκιον ἐσσεῖται φηγέειν κύνας ἢδ' οἰωνούς.“

ὣς ἔφατ', Ἀργεῖοι δὲ μὲγ' ἴαχον, ὡς ὅτε κῦμα
ἀκτῆ ἔφ' ὑψηλῆ, ὅτε κινήσῃ Νότος ἐλθῶν, 395
προβλήτι σκοπέλω· τὸν δ' οὐ ποτε κύματα λείπει
παντοίων ἀνέμων, ὅτ' ἂν ἐνθ' ἢ ἐνθα γένωνται.
ἀνστάντες δ' ὀρέοντο κεδασθέντες κατὰ νῆας,
κάπνισσάν τε κατὰ κλισίας καὶ δεῖπνον ἔλοντο.
ἄλλος δ' ἄλλω ἔρεξε θεῶν αἰειγενετῶν, 400
εὐχόμενος θάνατόν τε φυγεῖν καὶ μῶλον Ἄρηος.
αὐτὰρ ὁ βοῦν ἰέρευσεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
πίονα πενταέτηρον ὑπερμενεί Κρονίωνι,
κίκλησκεν δὲ γέροντας ἀριστῆας Παναχαιῶν,
Νέστορα μὲν πρῶτιστα καὶ Ἴδομενεῖα ἄνακτα, 405
αὐτὰρ ἔπειτ' Αἴαντε δύω καὶ Τυδέος υἱόν,
ἔκτου δ' αὐτ' Ὀδυσῆα Διὶ μῆτιν ἀτάλαντον.
αὐτόματος δέ οἱ ἦλθε βοῖν ἀγαθὸς Μενέλαος·
ἦδ' ἔε γὰρ κατὰ θυμὸν ἀδελφεόν, ὡς ἐπονεῖτο.
βοῦν δὲ περίστησάν τε καὶ οὐλοχύτας ἀνέλοντο. 410
τοῖσιν δ' εὐχόμενος μετέφη κρείων Ἀγαμέμνων·
„Ζεῦ κύδιστε μέγιστε, κελαινεφές, αἰθέρι ναίων,
μὴ πρὶν ἐπ' ἠέλιον δῦναι καὶ ἐπὶ κνέφας ἐλθεῖν,
πρὶν με κατὰ προηγὲς βαλέειν Προιάμοιο μέλαθρον
αἰθαλόεν, προῆσαι δὲ πυρὸς δηϊοιο θύρετρα, 415
Ἐκτόρεον δὲ χιτῶνα περὶ στήθεσσι δαΐξαι
χαλκῷ ῥογαλέον· πολέες δ' ἄμφ' αὐτὸν ἐταῖροι
προηγέες ἐν κονίησιν ὁδᾶξ λαζοῖατο γαῖαν.“

ὣς ἔφατ', οὐδ' ἄρα πῶ οἱ ἐπεκραίαινε Κρονίων,
ἀλλ' ὁ γε δέκτο μὲν ἰρά, πόνον δ' ἀλίαστον ὕφελλεν. 420
αὐτὰρ ἐπεὶ ὁ εὐξάντο καὶ οὐλοχύτας προβάλοντο,
ἀνέρουσαν μὲν πρῶτα καὶ ἔσφαξαν καὶ ἔδειραν,

μηρούς τ' ἐξέταμον κατὰ τε κνίση ἐκάλυψαν
 δίπτυχα ποιήσαντες, ἐπ' αὐτῶν δ' ὤμοθέτησαν.
 καὶ τὰ μὲν ἄρ' σχίξῃσιν ἀφύλλοισιν κατέκαιον, 425
 σπλάγχνα δ' ἄρ' ἀμπεύραντες ὑπείρεχον Ἐφραίστοιο.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρα κήη καὶ σπλάγχνα πάσαντο,
 μίστυλλον τ' ἄρα τᾶλλα καὶ ἀμφ' ὄβελοῖσιν ἔπειραν,
 ὤπτησάν τε περιφραδέως ἐρύσαντό τε πάντα.

αὐτὰρ ἐπεὶ παύσαντο πόνου τετύκοντό τε δαῖτα, 430
 δαίνυντ', οὐδέ τι θυμὸς ἐδέυετο δαιτὸς εἰσης.

αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 τοῖς ἄρα μύθων ἤρχε Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ·
 „Ἄτρεϊδῆ κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
 μηκέτι νῦν δήθ' αὐθι λεγώμεθα, μηδ' ἔτι δηρὸν 435
 ἀμβαλλώμεθα ἔργον, ὃ δὴ θεὸς ἐγγυαλίζει·

ἀλλ' ἄγε κήρυκες μὲν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
 λαὸν κηρύσσουντες ἀγειρόντων κατὰ νῆας,
 ἡμεῖς δ' ἀθρόοι ὧδε κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν
 ἴομεν, ὄφρα κε θᾶσσον ἐγείρομεν ὄξυν Ἄρηα.“ 440

ὧς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέ-
 μνων·

αὐτίκα κηρύκεσσι λιγυφθόγγοισι κέλευσεν
 κηρύσσειν πολεμόνδε κάρη κομόωντας Ἀχαιοὺς.
 οἱ μὲν ἐκήρυσσον, τοὶ δ' ἠγείροντο μάλ' ὧκα.
 οἱ δ' ἀμφ' Ἀτρεΐωνα διοτρεφέες βασιλῆες 445

θῦνον κρίνοντες, μετὰ δὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 αἰγίδ' ἔχουσ' ἐρίτιμον, ἀγήραον ἀθανάτην τε·
 τῆς ἑκατὸν θύσανοι παγχρύσειοι ἠερέθονται,
 πάντες ἐνπλεκέες, ἑκατόμβοιοι δὲ ἕκαστος·

σὺν τῇ παιφάσσουσα διέσσυτο λαὸν Ἀχαιῶν 450
 ὀτρύνουσ' ἰέναι· ἐν δὲ σθένος ὦρσεν ἐκάστῳ
 καρδίῃ, ἄλληκτον πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι.

τοῖσι δ' ἄφαρ πόλεμος γλυκίων γένετ' ἢ ἐ νέεσθαι
ἐν νηυσὶ γλαφυρῆσι φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν.

ἦύτε πῦρ αἰδηλον ἐπιφλέγει ἄσπετον ὕλην 455
οὔρεος ἐν κορυφῆς, ἕκαθεν δέ τε φαίνεται ἀγῆ,
ὥς τῶν ἐρχομένων ἀπὸ χαλκοῦ θεσπεσίοιο
αἰγλη παμφανόωσα δι' αἰθέρος οὐρανὸν ἵκεν.

τῶν δ', ὥς τ' ὀρνίθων πετεηνῶν ἔθνεα πολλά,
χηνῶν ἢ γεράνων ἢ κύκνων δουλιχοδείρων, 460
Ἄσιώ ἐν λειμῶνι, Καῦστρίου ἀμφὶ ῥέεθρα,
ἔνθα καὶ ἔνθα ποτιῶνται ἀγαλλόμενα πτερόγεσσιν,
κλαγγηδὸν προκαθιζόντων, σμαραγεῖ δέ τε λειμῶν,
ὥς τῶν ἔθνεα πολλὰ νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων
ἐς πεδίον προχέοντο Σκαμάνδριον, αὐτὰρ ὑπὸ χθῶν 465
σμερδαλέον κονάβιζε ποδῶν αὐτῶν τε καὶ ἵππων.
ἔσταν δ' ἐν λειμῶνι Σκαμανδρίῳ ἀνθεμόεντι
μυριοί, ὅσσα τε φύλλα καὶ ἄνθεα γίγνεται ὦρη.

ἦύτε μυριάων ἀδινάων ἔθνεα πολλά,
αἶ τε κατὰ σταθμὸν ποιμνήιον ἠλάσκουσιν 470
ὦρη ἐν εἰαρινῇ, ὅτε τε γλάγος ἄγγεα δεύει,
τόσσοι ἐπὶ Τρώεσσι κάρη κομόωντες Ἀχαιοὶ
ἐν πεδίῳ ἴσταντο διαρραῖσαι μεμαῶτες.

τοὺς δ', ὥς τ' αἰπόλια πλατέ' αἰγῶν αἰπόλοι ἄνδρες
ῥεῖα διακρίνωσιν, ἐπεὶ κε νομῶ μιγέωσιν, 475
ὥς τοὺς ἠγεμόνες διεκόσμεον ἔνθα καὶ ἔνθα
ὕσμίνηνδ' ἰέναι, μετὰ δὲ κρείων Ἀγαμέμνων,
ὄμματα καὶ κεφαλὴν ἵκελος Διὶ τερπικεραύνῳ,
Ἄρεϊ δὲ ζώνην, στέρονον δὲ Ποσειδάωνι.

ἦύτε βοῦς ἀγέληφι μέγ' ἔξοχος ἔπλετο πάντων 480
ταῦρος· ὁ γάρ τε βόεσσι μεταπρέπει ἀγρομένησιν·
τοῖον ἄρ' Ἀτρεΐδην θῆκε Ζεὺς ἡματι κείνῳ,
ἐκπρεπέ' ἐν πολλοῖσι καὶ ἔξοχον ἠρώεσσιν.

ἔσπετε νῦν μοι, μοῦσαι Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι,
 ὑμεῖς γὰρ θεαὶ ἐστε πάρεστε τε ἴστε τε πάντα, 485
 ἡμεῖς δὲ κλέος οἶον ἀκούομεν οὐδέ τι ἴδμεν,
 οἳ τινες ἠγεμόνες Δαναῶν καὶ κοῖρανοι ἦσαν.
 πληθὺν δ' οὐκ ἂν ἐγὼ μυθήσομαι οὐδ' ὀνομήνω,
 οὐδ' εἴ μοι δέκα μὲν γλῶσσαι, δέκα δὲ στόματ' εἶεν,
 φωνὴ δ' ἄρρηκτος, χάλκεον δέ μοι ἦτορ ἐνεῖη, 490
 εἰ μὴ Ὀλυμπιάδες μοῦσαι, Διὸς αἰγιόχοιο
 θυγατέρες, μνησαίαθ', ὅσοι ὑπὸ Ἴλιου ἦλθον.
 ἀρχοὺς αὖ νηῶν ἐρέω νῆάς τε προπάσας.

Βοιωτῶν μὲν Πηνέλεως καὶ Αἴητος ἦρχον
 Ἀρκεσίλαός τε Προδοήνωρ τε Κλονίος τε, 495
 οἳ θ' Ὑρίην ἐνέμοντο καὶ Αὐλίδα πετροήεσσαν
 Σχοῖνόν τε Σκῶλόν τε πολύκνημόν τ' Ἐτεωνόν,
 Θέσπειαν Γραϊάν τε καὶ εὐρύχορον Μυκαλησδόν,
 οἳ τ' ἀμφ' Ἀρμ' ἐνέμοντο καὶ Εἰλέσιον καὶ Ἐρύθρας,
 οἳ τ' Ἐλεῶν' εἶχον ἠδ' Ἴλην καὶ Πετεῶνα, 500
 Ὠκαλέην Μεδεῶνά τ', ἐυκτίμενον πτολίεθρον,
 Κώπας Εὐτρησίην τε πολυτρήρωνά τε Θίσιβην,
 οἳ τε Κορώνειαν καὶ ποιήενθ' Ἀλίαρτον,
 οἳ τε Πλάταιαν ἔχον ἠδ' οἳ Γλίσαντα νέμοντο,
 οἳ θ' Ὑποθήβας εἶχον, ἐυκτίμενον πτολίεθρον, 505
 Ὀρχηστὸν θ' ἱερόν, Ποσιδήιον ἀγλαὸν ἄλσος,
 οἳ τε πολυστάφυλον Ἄρνην ἔχον, οἳ τε Μίδειαν
 Νῆσαν τε ζαθέην Ἀνθηδόνα τ' ἐσχατόωσαν·
 τῶν μὲν πεντήκοντα νέες κίον, ἐν δὲ ἐκάστη
 κοῦροι Βοιωτῶν ἑκατὸν καὶ εἴκοσι βαῖνον. 510

οἳ δ' Ἀσπληδόνα ναῖον ἰδ' Ὀρχομενὸν Μινύειον,
 τῶν ἦρχ' Ἀσκάλαφος καὶ Ἰάλμενος, νῆες Ἄρης,
 οὓς τέκεν Ἀστυόχη δόμῳ Ἄκτορος Ἀζειίδαο,
 παρθένος αἰδοίη, ὑπερώϊον εἰσαναβᾶσα,

Ἄρηι κρατερῶ· ὁ δέ οἱ παρελέξατο λάθρη· 515
τοῖς δὲ τριήκοντα γλαφυραὶ νέες ἔστιχόνοντο.

αὐτὰρ Φωκίων Σχεδῖος καὶ Ἐπίστροφος ἦρχον,
νῆες Ἰφίτου μεγαθύμου Ναυβολίδαο,
οἱ Κυπάρισσον ἔχον Πυθῶνά τε πετροήεσσαν
Κρῖσάν τε Ζαθέην καὶ Δαυλίδα καὶ Πανοπῆα, 520
οἳ τ' Ἀνεμώρειαν καὶ Ἰάμπολιν ἀμφενέμοντο,
οἳ τ' ἄρα παρ ποταμὸν Κηφισὸν δῖον ἔναιον,
οἳ τε Αἰλαίαν ἔχον πηγῆς ἐπι Κηφισοῖο·
τοῖς δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο.
οἱ μὲν Φωκίων στίχας ἴστασαν ἀμφιέποντες, 525
Βοιωτῶν δ' ἔμπλην ἐπ' ἀριστερὰ θωρήσσοντο.

Λοκρῶν δ' ἠγεμόνευεν Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας,
μείων, οὐ τι τόσος γε, ὅσος Τελαμώνιος Αἴας,
ἀλλὰ πολὺ μείων· ὀλίγος μὲν ἔην, λινοθώρηξ,
ἐργεῖη δ' ἐκέκαστο Πανελλήνας καὶ Ἀχαιοὺς· 530
οἱ Κύνον τ' ἐνέμοντ' Ὀπόεντά τε Καλλιάρων τε
Βῆσσαν τε Σκάρφην τε καὶ Ἀργεῖας ἐρατεινάς
Τάρφην τε Θρόνιον τε Βοαργίου ἀμφὶ ῥέεθρα·
τῶ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο
Λοκρῶν, οἱ ναίουσι πέτρην ἱερῆς Ἐυβοίης. 535

οἱ δ' Ἐύβοιαν ἔχον μένεα πνεύοντες Ἄβαντες,
Χαλκίδα τ' Εἰρέτριάν τε πολυστάφυλόν θ' Ἰστιάϊαν
Κήρινθόν τ' ἔφαλον Δίου τ' αἰπὺ πτολίεθρον,
οἳ τε Κάρυστον ἔχον ἠδ' οἱ Στύρα ναιετάσκον, 540
τῶν αὖθ' ἠγεμόνευ' Ἐλεφῆνωρ ὄξος Ἄρηος,
Χαλκωδοντιάδης, μεγαθύμων ἀρχὸς Ἀβάντων.
τῶ δ' ἅμ' Ἄβαντες ἔποντο θοοί, ὕπιθεν κομόωντες,
αἰχμηταί, μεμαῶτες ὄρεκτῆσιν μελήεσιν
θώρηκας ῥήξειν δηῖων ἀμφὶ στήθεσσιν·
τῶ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο. 545

οἱ δ' ἄρ' Ἀθήνας εἶχον, ἐνκτίμενον πτολίεθρον,
 δῆμον Ἐρεχθῆος μεγαλήτορος, ὃν ποτ' Ἀθήνη
 θρέψε Διὸς θυγάτηρ, τέκε δὲ ζεῖδωρος ἄρουρα·
 καὶ δ' ἐν Ἀθήνης εἶσεν, ἐῷ ἐνὶ πῖονι νηῶ·
 ἔνθα δέ μιν ταύροισι καὶ ἄρνοιοῖς ἰλάονται 550.
 κοῦροι Ἀθηναίων περιτελλομένων ἐνιαυτῶν·
 τῶν αὖθ' ἠγεμόνευ' υἱὸς Πετειῶο Μενεσθεύς.
 τῷ δ' οὐ πά τις ὁμοῖος ἐπιχθόνιος γένετ' ἀνήρ
 κοσμηῆσαι ἵππους τε καὶ ἀνέρας ἀσπιδιώτας·
 Νέστωρ οἶος ἔριζεν· ὁ γὰρ προγενέστερος ἦεν. 555
 τῷ δ' ἅμα πεντήκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο.

Αἴας δ' ἐκ Σαλαμῖνος ἄγεν δυοκαίδεκα νῆας·
 [στῆσε δ' ἄγων, ἴν' Ἀθηναίων ἴσταντο φάλαγγες.]

οἱ δ' Ἄργος τ' εἶχον Τίρυνθά τε τειχιόεσσαν,
 Ἐρμιόνην Ἀσίνην τε βαθὺν κατὰ κόλπον ἐχούσας, 560
 Τροίξην Ἡϊόνας τε καὶ ἀμπελόεντ' Ἐπίδουρον,
 οἳ τ' ἔχον Αἴγιον Μάσητά τε κοῦροι Ἀχαιῶν,
 τῶν αὖθ' ἠγεμόνευε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης
 καὶ Σθένελος Καπαυῆος ἀγακλειτοῦ φίλος υἱός·
 τοῖσι δ' ἅμ' Εὐρύαλος τρίτατος κίεν, ἰσόθεος φῶς, 565
 Μηκιστῆος υἱὸς Ταλαϊονίδαο ἄνακτος.

συμπάντων δ' ἠγεῖτο βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
 τοῖσι δ' ἅμ' ὀγδώκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο.

οἱ δὲ Μυκήνας εἶχον, ἐνκτίμενον πτολίεθρον,
 ἀφνειὸν τε Κόρινθον ἐνκτιμένας τε Κλεωνάς, 570
 Ὀρνεῖας τ' ἐνέμοντο Ἀραιθυρέην τ' ἔρατεινὴν
 καὶ Σικυῶν, ὅθ' ἄρ' Ἄδρηστος πρῶτ' ἐμβασίλευεν,
 οἳ θ' Ὑπερησίην τε καὶ αἰπεινὴν Γονόεσσαν
 Πελλήνην τ' εἶχον, ἠδ' Αἴγιον ἀμφευέμοντο
 Αἰγιαλὸν τ' ἀνὰ πάντα καὶ ἀμφ' Ἐλίην εὐρεΐαν, 575
 τῶν ἑκατὸν νηῶν ἦρχε κρείων Ἀγαμέμνων

Ἄτρεΐδης. ἅμα τῷ γε πολὺ πλείστοι καὶ ἄριστοι
 λαοὶ ἔποντ'· ἐν δ' αὐτὸς ἐδύσετο νώροπα χαλκὸν
 κνυδίων, πᾶσιν δὲ μετέπρεπεν ἠρώεσσιν,
 οὐνεκ' ἄριστος ἔην, πολὺ δὲ πλείστους ἄγε λαούς. 580

οἱ δ' εἶχον κοίλην Λακεδαίμονα κητώεσσαν
 Φᾶριν τε Σπάρτην τε πολυτρήρωνά τε Μέσσην,
 Βρυσειάς τ' ἐνέμοντο καὶ Ἀγρειάς ἐρατεινάς,
 οἳ τ' ἄρ' Ἀμύκλας εἶχον Ἔλος τ' ἔφαλου πτολίεθρον,
 οἳ τε Λάαν εἶχον ἠδ' Οἴτυλον ἀμφενέμοντο, 585
 τῶν οἱ ἀδελφεὸς ἦρχε, βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,
 ἐξήκοντα νεῶν· ἀπάτερθε δὲ θωρήσσοιτο.
 ἐν δ' αὐτὸς κίεν ἦσι προθυμίῃσι πεποιδῶς,
 ὄτρύνων πολεμόνδε· μάλιστα δὲ ἴετο θυμῷ
 τίσασθαι Ἑλένης ὀρμημάτα τε στοναχάς τε. 590

οἱ δὲ Πύλον τ' ἐνέμοντο καὶ Ἀρήνην ἐρατεινὴν
 καὶ Θρόον Ἀλφειοῖο πόρον καὶ ἑύκτιτον Αἰπύ,
 καὶ Κυπαρισσήεντα καὶ Ἀμφιγένειαν ἔναιον
 καὶ Πτελεὸν καὶ Ἔλος καὶ Δῶριον, ἔνθα τε μῦσαι
 ἀντόμεναι Θάμυριν τὸν Θρήικα παῦσαν ἀοιδῆς, 595
 Οἰχαλίηθεν ἰόντα παρ' Εὐρύτου Οἰχαλιῆος·
 στεῦτο γὰρ εὐχόμενος νικησέμεν, εἴ περ ἂν αὐταὶ
 μῦσαι ἀείδοιεν, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο·
 αἱ δὲ χολωσάμεναι πηρὸν θέσαν, αὐτὰρ ἀοιδὴν
 θεσπεσίην ἀφέλοντο καὶ ἐκλέλαθον κιθαριστύν. 600
 τῶν αὖθ' ἠγεμόνευε Γερήμιος ἱππότης Νέστωρ·
 τῷ δ' ἐνενήκοντα γλαφυραὶ νέες ἐστιχόωντο.

οἱ δ' ἔχον Ἀρκαδίην ὑπὸ Κυλλήνης ὄρος αἰπύ,
 Αἰπύτιον παρὰ τύμβον, ἴν' ἀνέρες ἀγχιμαχηταί,
 οἱ Φενεὸν τ' ἐνέμοντο καὶ Ὀρχομενὸν πολύμηλον 605
 Ῥίπην τε Στρατιήν τε καὶ ἠνεμόεσσαν Ἐνίσπην,
 καὶ Τεγέην εἶχον καὶ Μαντινέην ἐρατεινὴν,

Στύμφηλόν τ' εἶχον καὶ Παρρασίην ἐνέμοντο,
 τῶν ἦρχ' Ἀγκαίοιο πάϊς κρείων Ἀγαπήνωρ
 ἐξήκοντα νεῶν· πολέες δ' ἐν νηὶ ἐκάστη 610
 Ἀρκάδες ἄνδρες ἔβαινον ἐπιστάμενοι πολεμίζειν.
 αὐτὸς γάρ σφιν ἔδωκεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 νῆας ἐυσσέλμους περάειν ἐπὶ οἴνοπα πόντον,
 Ἀτρεΐδης, ἐπεὶ οὐ σφι θαλάσσια ἔργα μεμήλειν.

οἱ δ' ἄρα Βουπράσιόν τε καὶ Ἥλιδα δῖαν ἔναιον, 615
 ὅσσον ἐφ' Ὑρμίνη καὶ Μύρσινος ἐσχατόωσα
 πέτρη τ' Ὠλευίη καὶ Ἀλείσιον ἐντὸς ἔεργει,
 τῶν αὖ τέσσαρες ἄρχοι ἔσαν, δέκα δ' ἀνδρὶ ἐκάστῳ
 νῆες ἔποντο θοαί, πολέες δ' ἔμβαινον Ἐπειοί.
 τῶν μὲν ἄρ' Ἀμφίμαχος καὶ Θάλπιος ἠγησάσθην, 620
 νῆες δὲ μὲν Κτεάτου, ὁ δ' ἄρ' Εὐρύτου, Ἀκτορίωνε·
 τῶν δ' Ἀμαρυγκεΐδης ἦρχε κρατερὸς Διώρης·
 τῶν δὲ τετάρτων ἦρχε Πολύξεινος θεοειδής,
 υἱὸς Ἀγασθένεος Ἀύγηιάδαο ἄνακτος.

οἱ δ' ἐκ Δουλιχίου Ἐχινάων θ' ἱεράων 625
 νήσων, αἱ ναίουσι πέρην ἁλός, Ἥλιδος ἄντα,
 τῶν αὖθ' ἠγεμόνευε Μέγης ἀτάλαντος Ἄρηι,
 Φυλεΐδης, ὃν τίκτε δίφιλος ἱππότη Φυλεύς,
 ὅς ποτε Δουλιχιόνδ' ἀπενάσματο πατρὶ χολωθεῖς·
 τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο. 630

αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς ἦγε Κεφαλλῆνας μεγαθύμους,
 οἳ δ' Ἰθάκην εἶχον καὶ Νήριτον εἰνοσίφυλλον,
 καὶ Κροκύλει' ἐνέμοντο καὶ Αἰγίλιπα τρηχεῖαν,
 οἳ τε Ζάκυνθον ἔχον ἠδ' οἳ Σάμον ἀμφενέμοντο,
 οἳ τ' ἠπειρον ἔχον ἠδ' ἀντιπέραια νέμοντο· 635
 τῶν μὲν Ὀδυσσεὺς ἦρχε Διὶ μῆτιν ἀτάλαντος·
 τῷ δ' ἅμα νῆες ἔποντο δυώδεκα μιλοπάροχοι.

Αἰτωλῶν δ' ἠγεῖτο Θόας Ἀνδραίμονος υἱός,

οἱ Πλευρῶν' ἐνέμοντο καὶ Ὠλενον ἠδὲ Πυλὴνην
 Χαλκίδα τ' ἀγχίαλον Καλυδῶνά τε πετρῆεσσαν· 640
 οὐ γὰρ ἔτ' Οἰνῆος μεγαλήτορος υἱέες ἦσαν,
 οὐδ' ἄρ' ἔτ' αὐτὸς ἔην, θάναε δὲ ξανθὸς Μελέαγρος·
 τῷ δ' ἐπὶ πάντ' ἐτέταλτο ἀναστέμεν Αἰτωλοῖσιν·
 τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο.

Κρητῶν δ' Ἰδομενεὺς δουρικλυτὸς ἠγεμόνευεν, 645
 οἱ Κνωσὸν τ' εἶχον Γόρτυνά τε τειχιόεσσαν,
 Λύκτον Μίλητόν τε καὶ ἀργινόεντα Λύκαστον
 Φαιστόν τε Ῥύτιόν τε, πόλις ἐὺ ναιετοώσας,
 ἄλλοι θ', οἱ Κρήτην ἑκατόμπολιν ἀμφενέμοντο.
 τῶν μὲν ἄρ' Ἰδομενεὺς δουρικλυτὸς ἠγεμόνευεν 650
 Μηριόνης τ' ἀτάλαντος Ἐνναλίῳ ἀνδρεῖφόντη·
 τοῖσι δ' ἅμ' ὀγδώκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο.

Τληπόλεμος δ' Ἡρακλεΐδης ἡὺς τε μέγας τε
 ἐκ Ῥόδου ἐννέα νῆας ἄγεν Ῥοδίων ἀγερώχων,
 οἱ Ῥόδον ἀμφενέμοντο διὰ τρίχα κοσμηθέντες, 655
 Λίνδον Ἰηλυσὸν τε καὶ ἀργινόεντα Κάμειρον.
 τῶν μὲν Τληπόλεμος δουρικλυτὸς ἠγεμόνευεν,
 ὃν τέκεν Ἀστυόχεια βίη Ἡρακληΐη,
 τὴν ἄγεται ἔξ Ἐφύρης, ποταμοῦ ἄπο Σελλήεντος,
 πέρσας ἄστεα πολλὰ διοτρεφέων αἰζηῶν. 660

Τληπόλεμος δ', ἐπεὶ οὖν τράφ' ἐνὶ μεγάρῳ ἐυπήκτω,
 ἀντίκα πατρὸς ἐοῖο φίλον μήτρωα κατέκτα
 ἤδη γηράσκοντα, Δικύμνιον ὕξον Ἄρηος.
 αἰψα δὲ νῆας ἔπηξε, πολὺν δ' ὄ γε λαὸν ἀγείρας
 βῆ φεύγων ἐπὶ πόντον· ἀπέλιθσαν γὰρ οἱ ἄλλοι 665
 υἱέες υἱωνοὶ τε βίης Ἡρακληΐης·

αὐτὰρ ὁ γ' ἐς Ῥόδον ἵξεν ἀλώμενος ἄλγεα πάσχων·
 τριχθὰ δὲ ᾤκηθεν καταφυλαδόν, ἠδὲ φίληθεν
 ἐκ Διός, ὅς τε θεοῖσι καὶ ἀνθρώποισιν ἀνάσσει.

καί σφιν θεσπέσιον πλοῦτον κατέχευε Κρονίων. 670

Νιρεὺς αὖ Σύμηθεν ἄγε τρεῖς νῆας εἴσας,
 Νιρεὺς Ἀγλαΐης υἱὸς Χαρόποιό τ' ἄνακτος,
 Νιρεὺς, ὃς κάλλιστος ἀνὴρ ὑπὸ Ἴλιον ἦλθεν
 τῶν ἄλλων Δαναῶν μετ' ἀμύμονα Πηλεΐωνα·
 ἀλλ' ἀλαπαδνὸς ἔην, παῦρος δέ οἱ εἶπετο λαός. 675

οἱ δ' ἄρα Νίσυρον τ' εἶχον Κράπαθόν τε Κάσον τε
 καὶ Κῶν Εὐρυπύλοιο πόλιν νήσους τε Καλύδνας,
 τῶν αὖ Φεΐδιππός τε καὶ Ἄντιφος ἠγησάσθην,
 Θεσσαλοῦ υἱέε δύω Ἡρακλεΐδαο ἄνακτος·
 τοῖς δὲ τριήκοντα γλαφυραὶ νέες ἐστιχόωντο. 680

νῦν αὖ τοὺς, ὅσσοι τὸ Πελασγικὸν Ἄργος ἔναιον·
 οἳ τ' Ἄλον οἳ τ' Ἀλόπην οἳ τε Τρηχίνα νέμοντο,
 οἳ τ' εἶχον Φθίην ἠδ' Ἑλλάδα καλλιγύναικα,
 Μυρμιδόνες δ' ἐκαλεῦντο καὶ Ἕλληνες καὶ Ἀχαιοί,
 τῶν αὖ πεντήκοντα νεῶν ἦν ἀρχὸς Ἀχιλλεύς. 685

ἀλλ' οἳ γ' οὐ πολέμοιο δυσηχέος ἐμνώοντο·
 οὐ γὰρ ἔην, ὅς τις σφιν ἐπὶ στίχας ἠγήσαιο.
 καῖτο γὰρ ἐν νήεσσι ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς
 κούρης χωόμενος Βρισηΐδος ἠνκόμοιο,
 τὴν ἐκ Αὐρηησσοῦ ἐξείλετο πολλὰ μογήσας, 690

Αὐρηησσὸν διαπορθήσας καὶ τείχεα Θήβης,
 καὶ δὲ Μύνητ' ἔβαλεν καὶ Ἐπίστροφον ἐγγεσιμώρους,
 υἱέας Εὐηνοῖο Σεληπιάδαο ἄνακτος·
 τῆς ὅ γε καῖτ' ἀχέων, τάχα δ' ἀνστήσεσθαι ἔμελλεν.

οἱ δ' εἶχον Φυλάκην καὶ Πύρασον ἀνθεμόνευτα, 695
 Δήμητρος τέμενος, Ἴτωνά τε μητέρα μήλων,
 ἀγχιάλόν τ' Ἀντροῶνα ἰδὲ Πτελεὸν λεχεποίην,
 τῶν αὖ Πρωτεσίλαος ἀρήιος ἠγεμόνευεν
 ζωὸς ἐών· τότε δ' ἤδη ἔχεν κατά γαῖα μέλαινα.
 τοῦ δὲ καὶ ἀμφιδροφῆς ἄλοχος Φυλάκη ἐλέλειπτο 700

καὶ δόμος ἡμιτελής· τὸν δ' ἔκτανε Δάρδανος ἀνὴρ
 νηὸς ἀποθρώσκοντα πολὺν πρῶτιστον Ἀχαιῶν.
 οὐδὲ μὲν οὐδ' οἱ ἄναρχοι ἔσαν, πόθεόν γε μὲν ἀρχόν·
 ἀλλὰ σφεας κόσμησε Ποδάρκης ὕζος Ἄρηος,
 Ἰφίκλου υἱὸς πολυμήλου Φυλακίδαο, 705
 αὐτοκασίγνητος μεγαθύμου Πρωτεσιλάου
 ὄπλοτερος γενεῆ· ὁ δ' ἅμα πρότερος καὶ ἀρείων
 ἦρως Πρωτεσίλαος ἀρήιος· οὐδέ τι λαοὶ
 δεύονθ' ἠγεμόνος, πόθεόν γε μὲν ἐσθλὸν εἶοντα·
 τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαινοι νῆες ἔποντο. 710
 οἱ δὲ Φεράς ἐνέμοντο παραὶ Βοιβηίδα λίμνην,
 Βοίβην καὶ Γλαφύρας καὶ ἐνκτιμένην Ἰαωλκόν,
 τῶν ἦρχ' Ἀδμήτιο φίλος πάις ἔνδεκα νηῶν,
 Εὐμηλος, τὸν ὑπ' Ἀδμήτῳ τέκε δῖα γυναικῶν
 Ἄλκηστις, Πελῖαο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστη. 715
 οἱ δ' ἄρα Μηθώνην καὶ Θαυμακίην ἐνέμοντο
 καὶ Μελίβοιαν ἔχον καὶ Ὀλιζῶνα τροχηΐαν,
 τῶν δὲ Φιλοκτῆτης ἦρχεν, τόξων ἐν εἰδώς,
 ἑπτὰ νεῶν· ἐρέται δ' ἐν ἐκάστη πεντήκοντα
 ἐμβέβασαν, τόξων ἐν εἰδότες ἴφι μάχεσθαι. 720
 ἀλλ' ὁ μὲν ἐν νήσῳ κείτο κρατέρ' ἄλγεα πάσχων,
 Δῆμῳ ἐν ἠγαθέῃ, ὅθι μιν λίπον υἴες Ἀχαιῶν
 ἔλκει μοχθίζοντα κακῷ ὀλοόφρονος ὕδρου·
 ἐνθ' ὅ γε κείτ' ἀχέων· τάχα δὲ μνήσεσθαι ἔμελλον
 Ἀργεῖοι παρὰ νηυσὶ Φιλοκτῆται ἄνακτος. 725
 οὐδὲ μὲν οὐδ' οἱ ἄναρχοι ἔσαν, πόθεόν γε μὲν ἀρχόν·
 ἀλλὰ Μῆδων κόσμησεν, Οἰλῆος νόθος υἱός,
 τὸν δ' ἔτεκεν Ῥήνη ὑπ' Οἰλῆι πτολιπόρθῳ.
 οἱ δ' εἶχον Τροίκην καὶ Ἰθώμην κλωμακόεσσαν,
 οἳ τ' ἔχον Οἰχαλίην πόλιν Εὐρύτου Οἰχαλιῆος, 730
 τῶν αὖθ' ἠγείσθην Ἀσκληπιοῦ δύο παῖδε,

ἰητῆρ' ἀγαθῶ, Ποδαλείριος ἠδὲ Μαχάων·
τοῖς δὲ τριήκοντα γλαφυραὶ νέες ἐστιχόωντο.

οἳ δ' ἔχον Ὀρμένιον οἳ τε κρήνην Ὑπέρειαν,
οἳ τ' ἔχον Ἀστέριον Τιτάνοιό τε λευκὰ κάρηνα, 735
τῶν ἦρχ' Εὐρύπυλος Ἐναίμονος ἀγλαὸς υἱός·
τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο.

οἳ δ' Ἄργισσαν ἔχον καὶ Γυρτώνην ἐνέμοντο,
Ὄρθην Ἠλώνην τε πόλιν τ' Ὀλοοσσόνα λευκὴν,
τῶν αὖθ' ἠγεμόνευε μενεπτόλεμος Πολυποίτης, 745
υἱὸς Πειριθόιο, τὸν ἀθάνατος τέκετο Ζεὺς,
τόν ῥ' ὑπὸ Πειριθῶ τέκετο κλυτὸς Ἴπποδάμεια
ἤματι τῷ, ὅτε φῆρας ἐτίσατο λαχνηέντας,
τοὺς δ' ἐκ Πηλίου ᾧσε καὶ Αἰθίκεςσι πέλασθεν·
οὐκ οἶος, ἅμα τῷ γε Λεοντεὺς ὄξος Ἄρης, 745
υἱὸς ὑπερθύμοιο Κορώνου Καινεΐδαο·

τοῖς δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο.

Γουνεὺς δ' ἐκ Κύφου ἦγε δύω καὶ εἴκοσι νῆας·
τῷ δ' Ἐπιῆγες ἔποντο μενεπτόλεμοί τε Περαιβοί,
οἳ περὶ Δωδώνην δυσχείμερον οἰκί' ἔθεντο, 750
οἳ τ' ἀμφ' ἱμερτὸν Τιταρήσιον ἔργα νέμοντο,
ὅς ῥ' ἐς Πηνειὸν προῖεῖ καλλίρροον ὕδωρ,
οὐδ' ὅ γε Πηνειῷ συμμίσγεται ἀργυροδίνῃ,
ἀλλὰ τέ μιν καθύπερθεν ἐπιρρέει ἠὺτ' ἔλαιον·
ὄρκου γὰρ δεινοῦ Στυγὸς ὕδατος ἐστὶν ἀπορρώξ. 755

Μαγνήτων δ' ἦρχε Πρόθοος Τενθρηδόνος υἱός,
οἳ περὶ Πηνειὸν καὶ Πήλιον εἰνοσίφυλλον
ναίεσκον· τῶν μὲν Πρόθοος θεὸς ἠγεμόνευεν,
τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο.

οὗτοι ἄρ' ἠγεμόνες Δαναῶν καὶ κοίρανοι ἦσαν. 760
τίς τ' ἄρ' τῶν ὄχ' ἄριστος ἔην, σὺ μοι ἔννεπε, μοῦσα,
αὐτῶν ἠδ' ἵππων, οἳ ἅμ' Ἀτρεΐδῃσιν ἔποντο.

ἵπποι μὲν μὲγ' ἄρισταί ἔσαν Φηρητιάδαο,
 τὰς Ἐύμηλος ἔλαυνε ποδώκεας ὕριθας ὡς,
 ὕτριχας οἰέτεας, σταφύλη ἐπὶ νῶτον εἶσας· 765

τὰς ἐν Πηρείῃ θρέψ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων,
 ἄμφω θηλείας, φόβον Ἄρηος φορεούσας·
 ἀνδρῶν αὖ μὲγ' ἄριστος ἔην Τελαμώνιος Αἴας,
 ὕφρ' Ἀχιλεὺς μήνιεν· ὁ γὰρ πολὺ φέρτατος ἦεν,
 ἵπποι θ', οἳ φορέεσκον ἀμύμονα Πηλεΐωνα. 770

ἀλλ' ὁ μὲν ἐν νήεσσι κορωνίσι ποντοπόροισιν
 κεῖτ' ἀπομηνίσας Ἀγαμέμνονι ποιμένι λαῶν
 Ἀτρεΐδῃ, λαοὶ δὲ παρὰ ῥηγμῖνι θαλάσσης
 δίσκοισιν τέρποντο καὶ αἰγανέησιν ἰέντες
 τόξοισίν θ'· ἵπποι δὲ παρ' ἄρμασιν οἷσιν ἕκαστος 775
 λωτὸν ἔρεπτόμενοι ἐλεόθρεπτόν τε σέλινον
 ἔστασαν· ἄρματα δ' εὖ πεπνυκασμένα κεῖτο ἀνάκτων
 ἐν κλισίῃς· οἳ δ' ἄρχὸν ἀρηίφιλον ποθέοντες
 φοίτων ἔνθα καὶ ἔνθα κατὰ στρατὸν οὐδὲ μάχοντο.

οἳ δ' ἄρ' ἴσαν, ὡς εἴ τε πυρὶ χθῶν πᾶσα νέμοιτο·
 γαῖα δ' ὑπεστενάχιζε Διὶ ὡς τερπικεραύνῳ 781
 χωομένῳ, ὅτε τ' ἀμφὶ Τυφωεὶ γαῖαν ἱμάσθη
 εἰν Ἀρίμοις, ὅθι φασὶ Τυφωέος ἔμμεναι εὐνάς·
 ὡς ἄρα τῶν ὑπὸ ποσσὶ μέγα στεναχίζετο γαῖα
 ἐρχομένων· μάλα δ' ὤκα διέπρησσον πεδίοιο. 785

Τρωσὶν δ' ἄγγελος ἦλθε ποδήνεμος ὠκέα Ἴρις
 παρ Διὸς αἰγιόχοιο σὺν ἀγγελίῃ ἀλεγεινῇ·
 οἳ δ' ἀγορὰς ἀγόρευον ἐπὶ Πριάμοιο θύρησιν
 πάντες ὀμηγερέες, ἡμὲν νέοι ἠδὲ γέροντες.
 ἀγχοῦ δ' ἴσταμένη προσέφη πόδας ὠκέα Ἴρις· 790
 εἶσατο δὲ φθογγὴν νῦν Πριάμοιο Πολίτῃ,
 ὃς Τρώων σκοπὸς ἴξε, ποδωκείησι πεποιθώς,
 τύμβῳ ἐπ' ἀκροτάτῳ Αἰσυνήταο γέροντος

δέγμενος, ὅπποτε ναῦφιν ἀφορμηθεῖεν Ἀχαιοί·
τῷ μιν εἰσαμένη προσέφη πόδας ὠκέα Ἴρις· 795

„ὦ γέρον, αἰεὶ τοι μῦθοι φίλοι ἄκριτοί εἰσιν,
ὥς ποτ' ἐπ' εἰρήνης· πόλεμος δ' ἀλλίαστος ὄρωρεν.
ἧ μὲν δὴ μάλα πολλὰ μάχας εἰσήλυθον ἀνδρῶν,
ἀλλ' οὐ πω τοιόνδε τοσόνδε τε λαὸν ὄπωπα·
λίην γὰρ φύλλοισιν εἰοκότες ἢ ψαμάθοισιν 800
ἔρχονται πεδίοιο μαχησόμενοι προτὶ ἄστν.

Ἐκτορ, σοὶ δὲ μάλιστ' ἐπιτέλλομαι ὧδέ γε ῥέξαι·
πολλοὶ γὰρ κατὰ ἄστν μέγα Πριάμου ἐπίκουροι,
ἄλλη δ' ἄλλων γλῶσσα πολυσπερέων ἀνθρώπων·
τοῖσιν ἕκαστος ἀνὴρ σημερινέτω, οἷσί περ ἄρχει, 805
τῶν δ' ἐξηγείσθω, κοσμησάμενος πολιήτας.“

ὧς ἔφαθ', Ἐκτωρ δ' οὐ τι θεᾶς ἔπος ἠγνοίησεν,
αἴψα δ' ἔλυσ' ἀγορῆν· ἐπὶ τεύχεα δ' ἔσσεύοντο.
πᾶσαι δ' ὠίγνυντο πύλαι, ἐκ δ' ἔσσυτο λαός,
πεζοὶ θ' ἰππῆές τε· πολὺς δ' ὄρουμαγδὸς ὄρώρειν. 810

ἔστι δέ τις προπάρουθε πόλιος αἰπεῖα κολώνη,
ἐν πεδίῳ ἀπάνευθε, περιδρομος ἔνθα καὶ ἔνθα,
τὴν ἧ τοι ἄνδρες Βατίειαν κικλήσκουσιν,
ἀθάνατοι δέ τε σῆμα πολυσκάρθμοιο Μυρίνης·
ἔνθα τότε Τρῶές τε διέκριθεν ἠδ' ἐπίκουροι. 815

Τρωσὶ μὲν ἠγεμόνευε μέγας κορυθαίολος Ἐκτωρ
Πριαμίδης· ἅμα τῷ γε πολὺν πλείστοι καὶ ἄριστοι
λαοὶ θωρήσσοντο μεμαότες ἐγχείησιν.

Δαρδανίων αὐτ' ἦρχεν ἐνὸς πάϊς Ἀγχίσαιο
Αἰνείας, τὸν ὑπ' Ἀγχίση τέκε δὲ Ἀφροδίτη, 820

Ἴδης ἐν κνημοῖσι θεὰ βροτῶ εὐνηθεῖσα,
οὐκ οἶος, ἅμα τῷ γε δύω Ἀντήνορος υἱε,
Ἀρχέλοχός τ' Ἀκάμας τε, μάχης ἐν εἰδότε πάσης.
οἱ δὲ Ζέλειαν ἔναιον ὑπαὶ πόδα νεΐατον Ἴδης,

ἀφνειοί, πίνοντες ὕδωρ μέλαν Αἰσίοιο, 825
 Τρωῆς, τῶν αὐτ' ἤρχε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱὸς
Πάνδαρος, ᾧ καὶ τόξον Ἀπόλλων αὐτὸς ἔδωκεν.

οἱ δ' Ἀδρήστειάν τ' εἶχον καὶ δῆμον Ἀπαισοῦ
 καὶ Πιτύειαν ἔχον καὶ Τηρείης ὕρος αἰπύ, 830
 τῶν ἤρχ' Ἀδρηστός τε καὶ Ἄμφιος λινοθάρηξ,
 υἱε δὴ Μέρωπος Περικωσίου, ὃς περὶ πάντων
 ἦδεε μαντοσύνας, οὐδὲ οὐς παῖδας ἔασκεν
 στείχειν ἐς πόλεμον φθισήνορα· τὼ δέ οἱ οὐ τι
 πειθέσθην· κῆρες γὰρ ἄγον μέλανος θανάτοιο.

οἱ δ' ἄρα Περικώτην καὶ Πράκτιον ἀμφενέμοντο 835
 καὶ Σηστὸν καὶ Ἄβυδον ἔχον καὶ δῖαν Ἀρίσβην,
 τῶν αὐθ' Ἰτρακίδης ἤρχ' Ἄσιος ὕρχαμος ἀνδρῶν,
 Ἄσιος Ἰτρακίδης, ὃν Ἀρίσβηθεν φέρον ἵπποι
 αἰθῶνες μεγάλοι, ποταμοῦ ἄπο Σελλήεντος.

Ἰππόθοος δ' ἄγε φῦλα Πελασγῶν ἐρχεσιμῶρων 840
 τῶν, οἱ Λάρισαν ἐριβόλακα ναιετάσκον·
 τῶν ἤρχ' Ἰππόθοός τε Πύλαιός τ' ὕξος Ἄρης,
 υἱε δὴ Λήθιοιο Πελασγοῦ Τευταμίδαο.

αὐτὰρ Θρήικας ἤγ' Ἀκάμας καὶ Πείροος ἦρωες, 845
 ὄσσοις Ἑλλήσποντος ἀγάρροος ἐντὸς ἔεργει.

Εὐφημος δ' ἀρχὸς Κικόνων ἦν αἰχμητῶν,
 υἱὸς Τροϊζήνοιο διοτρεφέος Κεάδαο. 850
 αὐτὰρ Πυραίχμης ἄγε Παίονας ἀγκυλοτόξους
 τηλόθεν ἐξ Ἀμυδῶνος, ἀπ' Ἀξιοῦ εὐρὸν ῥέοντος,
 Ἄξιοῦ, οὗ κάλλιστον ὕδωρ ἐπικίδναται αἶαν. 850

Παφλαγόνων δ' ἠγεῖτο Πυλαιμένεος λάσιον κῆρ
 ἐξ Ἐνετῶν, ὅθεν ἠμιόνων γένος ἀγροτερῶων,
 οἳ ῥα Κύτωρον ἔχον καὶ Σήσαμον ἀμφενέμοντο
 ἀμφί τε Παρθένιον ποταμὸν κλυτὰ δώματ' ἔναιον,
 Κρωμῶν τ' Αἰγιαλόν τε καὶ ὑψηλοὺς Ἐρυθίνους. 855

αὐτὰρ Ἀλιζώνων Ὀδῖος καὶ Ἐπίστροφος ἦρχον
τηλόθεν ἐξ Ἀλύβης, ὅθεν ἀργύρου ἐστὶ γενέθλη.

Μυσῶν δὲ Χρόμις ἦρχε καὶ Ἐννομος οἰωνιστής.

ἀλλ' οὐκ οἰωνοῖσιν ἐρύσσατο κῆρα μέλαιναν,

ἀλλ' ἐδάμη ὑπὸ χερσὶ ποδώκεος Αἰακίδαο

860

ἐν ποταμῷ, ὅθι περ Τρῶας κεραίζε καὶ ἄλλους.

Φόρκυς αὖ Φρύγας ἦγε καὶ Ἀσκάνιος θεοειδής

τῆλ' ἐξ Ἀσκανίης· μέμασαν δ' ὑσμῖνι μάχεσθαι.

Μήοσιν αὖ Μέσθλης τε καὶ Ἄντιφος ἠγησάσθην,

οἷε Ταλαιμένεος, τῷ Γυγαίῃ τέκε λίμνη,

865

οἷ καὶ Μήονας ἦγον ὑπὸ Τρώλῳ γεγαῶτας.

Νάστης αὖ Καρῶν ἠγήσατο βαρβαροφώνων,

οἷ Μιλητον ἔχον Φθιωῶν τ' ὄρος ἀκριτόφυλλον

Μαιάνδρου τε ῥοᾶς Μυκάλης τ' αἰπεινὰ κάρηνα·

τῶν μὲν ἄρ' Ἀμφίμαχος καὶ Νάστης ἠγησάσθην,

870

Νάστης Ἀμφίμαχός τε, Νομίονος ἀγλαὰ τέκνα,

ὅς καὶ χρυσὸν ἔχων πολεμόνδ' ἱεν ἠύτε κούρη,

νήπιος, οὐδέ τί οἱ τό γ' ἐπήρακεσε λυγρὸν ὄλεθρον,

ἀλλ' ἐδάμη ὑπὸ χερσὶ ποδώκεος Αἰακίδαο

ἐν ποταμῷ, χρυσὸν δ' Ἀχιλεὺς ἐκόμισσε δαΐφρων.

875

Σαρπηδῶν δ' ἦρχεν Ἀνκίων καὶ Γλαῦκος ἀμύμων

τηλόθεν ἐκ Ἀνκίης, Ξάνθου ἄπο δινήεντος.

Θεσσαίαι, Φρύγαι, Λυκίοι,
Καρυαί, Κίονες, Μυσοί,
Πηγαῖοι, Αἰνείας

καὶ ὡς ἀπὸ τῆς ἑξῆς ἡ
ὡς ἀπὸ τῆς ἑξῆς ἡ

ΙΛΙΑΔΟΣ Γ.

ὄρκοι. τειχοσκοπία. Ἀλεξάνδρου καὶ Μενελάου
μονομαχία.

αὐτὰρ ἐπεὶ κόσμηθεν ἅμ' ἠγεμόνεσσιν ἕκαστοι,
Τρῶες μὲν κλαγγῇ τ' ἐνοπῇ τ' ἴσαν ὄρουιθες ὡς,
ἤνυτε περ κλαγγῇ γεράνων πέλει οὐρανόθι πρό,
αἴ τ' ἐπεὶ οὖν χειμῶνα φύγον καὶ ἀθέσφατον ὕμβρον,
κλαγγῇ ταί γε πέτονται ἐπ' Ὠκεανοῖο ῥοάων 5
ἀνδράσι Πυγμαίοισι φόνον καὶ κῆρα φέρουσαι·
ἠέριαι δ' ἄρα ταί γε κακὴν ἔριδα προφέρουσαι·
οἳ δ' ἄρ' ἴσαν σιγῇ μένεα πνεύοντες Ἀχαιοί,
ἐν θυμῷ μεμαῶτες ἀλεξέμεν ἀλλήλοισιν.

εὗτ' ὕρεος κορυφῆσι Νότος κατέχευεν ὀμίχλην, 10
ποιμέσιν οὐ τι φίλην, κλέπτῃ δέ τε νυκτὸς ἀμείνω·
τόσσον τίς τ' ἐπιλεύσσει, ὅσον τ' ἐπὶ λᾶαν ἴησιν·
ὥς ἄρα τῶν ὑπὸ ποσσὶ κονίσαλος ὄρνυτ' ἀελλῆς
ἐρχομένων· μάλα δ' ὄκα διέπρησσον πεδίοιο.

οἳ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες, 15
Τρῶσιν μὲν προμάχιζεν Ἀλέξανδρος θεοειδής,
παρδαλέην ὤμοισιν ἔχων καὶ καμπύλα τόξα
καὶ ξίφος, αὐτὰρ δοῦρε δύω κεκορυθμένα χαλκῷ
πάλλων Ἀργείων προκαλίζετο πάντας ἀρίστους
ἀντίβιον μαχέσασθαι ἐν αἰνῇ δημοτῆτι. 20
τὸν δ' ὡς οὖν ἐνόησεν ἀρηίφιλος Μενέλαος
ἐρχόμενον προπάρουθεν ὀμίλου μακρὰ βιβάντα,
ὡς τε λέων ἐχάρη μεγάλῳ ἐπὶ σώματι κύρσας,
εὐρών ἢ ἔλαφον κερᾶν ἢ ἄγριον αἶγα,

πεινάων· μάλα γάρ τε κατεσθίει, εἴ περ ἂν αὐτὸν 25
σεύωνται ταχέες τε κύνες θαλεροί τ' αἰζηοί·

ὣς ἐχάρη Μενέλαος Ἀλέξανδρον θεοειδέα
ὀφθαλμοῖσιν ἰδῶν· φάτο γὰρ τίσασθαι ἀλείτην.
αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμᾶζε. —

τὸν δ' ὡς οὖν ἐνόησεν Ἀλέξανδρος θεοειδῆς 30
ἐν προμάχοισι φανέντα, κατεπλήγη φίλον ἦτορ,
ἅψ δ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο κῆρ' ἀλεείνων.

ὡς δ' ὅτε τίς τε δράκοντα ἰδὼν παλίνορσος ἀπέσθη
οὔρεος ἐν βήσσης, ὑπὸ τε τρόμος ἔλλαβε γυῖα,
ἅψ δ' ἀνεχώρησεν, ὦχρός τε μιν εἶλε παρειάς, 35

ὣς αὐτίς καθ' ὄμιλον ἔδν Τρώων ἀγερώχων
δεισας Ἀτρείος υἱὸν Ἀλέξανδρος θεοειδῆς.

τὸν δ' Ἐκτωρ νείκεσσεν ἰδὼν αἰσχροῖς ἐπέεσσιν·
„Δύσπαρι, εἶδος ἄριστε, γυναιμανὲς ἠπεροπεντά,
αἰθ' ὄφελος ἄγονός τ' ἔμεναι ἄγαμός τ' ἀπολέσθαι· 40
καί κε τὸ βουλοίμην, καί κεν πολὺν κέρδιον ἦεν
ἢ οὔτω λῶβην τ' ἔμεναι καὶ ὑπόψιον ἄλλων.

ἦ που καγχαλόωσι κάρη κομόωντες Ἀχαιοί,
φάντες ἀριστηῖα πρόμον ἔμμεναι, οὔνεκα καλὸν
εἶδος ἔπ', ἀλλ' οὐκ ἔστι βίη φρεσὶν οὐδέ τις ἀλκή. 45

ἦ τοιόσδε ἔων ἐν ποντοπόροισι νέεσσιν
πόντον ἐπιπλώσας, ἐτάρους ἐρήρας ἀγείρας,
μιχθεῖς ἀλλοδαποῖσι γυναικ' ἐνειδέ' ἀνήγες
ἐξ ἀπίης γαίης, νυὸν ἀνδρῶν αἰχμητῶν,
πατρί τε σῶ μέγα πῆμα πόληί τε παντί τε δήμῳ, 50
δυσμενέσιν μὲν χάσμα, κατηφείην δὲ σοὶ αὐτῷ;

οὐκ ἂν δὴ μείνειας ἀρηίφιλον Μενέλαον;
γνοίης χ', οἴου φωτὸς ἔχεις θαλερὴν παράκοιτιν.
οὐκ ἂν τοι χραίσμη κίθαρις τά τε δῶρ' Ἀφροδίτης,
ἦ τε κόμη τό τε εἶδος, ὅτ' ἐν κονίησι μιγείης. 55

ἀλλὰ μάλα Τρῶες δειδήμονες· ἦ τέ κεν ἤδη
λαίνον ἔσσο χιτῶνα κακῶν ἔνεχ', ὅσσα ἔοργας.“

τὸν δ' αὖτε προσέειπεν Ἀλέξανδρος θεοειδής·
„Ἐκτωρ, ἐπεὶ με κατ' αἶσαν ἐνεΐκειςας οὐδ' ὑπὲρ αἶσαν,
αἰεὶ τοι κραδίη πέλεκυς ὡς ἔστιν ἀτειρής, 60
ὅς τ' εἶσιν διὰ δουρὸς ὑπ' ἀνέρος, ὅς ῥά τε τέχνη
νήιον ἐκτάμνησιν, ὀφέλλει δ' ἀνδρὸς ἐρωήν·
ὡς σοὶ ἐνὶ στήθεσσιν ἀτάρβητος νόος ἔστιν·
μή μοι δῶρ' ἐρατὰ πρόφερε χρυσέης Ἀφροδίτης·
οὐ τοι ἀπόβλητ' ἔστι θεῶν ἐρικυδέα δῶρα, 65
ὅσσα κεν αὐτοὶ δῶσιν, ἐκῶν δ' οὐκ ἂν τις ἔλοιτο.
νῦν αὖτ', εἰ μ' ἐθέλεις πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι,
ἄλλους μὲν κάθισον Τρῶας καὶ πάντας Ἀχαιοὺς,
αὐτὰρ ἔμ' ἐν μέσσω καὶ ἀρηίφιλον Μενέλαον
συμβάλετ' ἀμφ' Ἑλένη καὶ κτήμασι πᾶσι μάχεσθαι. 70
ὀππότερος δέ κε νικήσῃ κρείσσων τε γένηται,
κτῆμαθ' ἔλων ἐν πάντα γυναικῶν τε οἴκαδ' ἀγέσθω·
οἱ δ' ἄλλοι φιλότητα καὶ ὄρκια πιστὰ ταμόντες
ναίοιτε Τροίην ἐριβόλακα, τοὶ δὲ νεέσθων
Ἄργος ἐς ἱππόβοτον καὶ Ἀχαιίδα καλλιγύναικα.“ 75

ὣς ἔφαθ', Ἐκτωρ δ' αὖτε χάρη μέγα μῦθον ἀκούσας,
καὶ ῥ' ἐς μέσσον ἰὼν Τρώων ἀνέεργε φάλαγγας,
μέσσου δουρὸς ἔλων· τοὶ δ' ἰδρύνθησαν ἅπαντες.
τῷ δ' ἐπετοξάζοντο κάρη κομόωντες Ἀχαιοί,
λοῖσίν τε τιτυσκόμενοι λάεσσι τ' ἔβαλλον. 80
αὐτὰρ ὁ μακρὸν ἄνυσεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
„Ἴσχεσθ', Ἄργεῖοι, μὴ βάλλετε, κοῦροι Ἀχαιῶν·
στεῦνται γάρ τι ἔπος ἐρέειν κορυθαίολος Ἐκτωρ.“

ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἔσχοντο μάχης ἀνεφ' τε γένοντο
ἔσσυμένως. Ἐκτωρ δὲ μετ' ἀμφοτέροισιν ἔειπεν· 85
„κέκλυτέ μεν, Τρῶες καὶ ἐυκνήμιδες Ἀχαιοί,

μῦθον Ἀλεξάνδροιο, τοῦ εἵνεκα νεῖκος ὄρωρεν.
 ἄλλους μὲν κέλεται Τρωῶας καὶ πάντας Ἀχαιοὺς
 τεύχεα κάλ' ἀποθέσθαι ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ,
 αὐτὸν δ' ἐν μέσσω καὶ ἀρηίφιλον Μενέλαον 90
 οἴους ἀμφ' Ἑλένη καὶ κτήμασι πᾶσι μάχεσθαι.
 ὀπότερος δέ κε νικήσῃ κρείσσων τε γένηται,
 κτήμαθ' ἐλὼν ἐν πάντα γυναῖκά τε οἴκαδ' ἀγέσθω·
 οἱ δ' ἄλλοι φιλότητα καὶ ὄρκια πιστὰ τάμωμεν.“

ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
 τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος· 96
 „κέκλυτε νῦν καὶ ἐμεῖο· μάλιστα γὰρ ἄλγος ἰκάνει
 θυμὸν ἐμόν· φρονέω δὲ διακρινθήμεναι ἤδη
 Ἀργεῖους καὶ Τρωῶας, ἐπεὶ κακὰ πολλὰ πέποσθε
 εἵνεκ' ἐμῆς ἔριδος καὶ Ἀλεξάνδρου ἔνεκ' ἀρχῆς. 100
 ἡμέων δ' ὀπποτέρῳ θάνατος καὶ μοῖρα τέτυκται,
 τεθναίῃ· ἄλλοι δὲ διακρινθεῖτε τάχιστα.

οἴσετε δ' ἄρ', ἕτερον λευκόν, ἕτερον δὲ μέλαιναν,
 γῆ τε καὶ ἠελίω· Διὶ δ' ἡμεῖς οἴσομεν ἄλλον.
 ἄξετε δὲ Πριάμοιο βίην, ὄφρ' ὄρκια τάμνη 105
 αὐτός, ἐπεὶ οἱ παῖδες ὑπερφίαλοι καὶ ἄπιστοι·
 μή τις ὑπερβασίῃ Διὸς ὄρκια δηλήσῃται.

αἰεὶ δ' ὀπλοτέρων ἀνδρῶν φρένες ἠερέθονται·
 οἷς δ' ὁ γέρον μετέησιν, ἅμα πρόσσω καὶ ὀπίσσω
 λεύσσει, ὅπως ὄχ' ἄριστα μετ' ἀμφοτέροισι γένηται.“ 110

ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἐχάρησαν Ἀχαιοὶ τε Τρωῆές τε,
 ἐλπόμενοι παύσασθαι οἰζυροῦ πολέμοιο.
 καὶ ὃ' ἵππους μὲν ἔρουξαν ἐπὶ στίχας, ἐκ δ' ἔβαν αὐτοὶ
 τεύχεά τ' ἐξεδύοντο· τὰ μὲν κατέθεντ' ἐπὶ γαίῃ
 πλησίον ἀλλήλων, ὀλίγη δ' ἦν ἀμφὶς ἄρουρα. 115
 Ἐκτωρ δὲ προτὶ ἄστνι δύο κήρυκας ἔπεμπεν,
 καρπαλίμως ἄρνας τε φέρειν Πριάμόν τε καλέσσαι.

αὐτὰρ ὁ Ταλθύβιον προΐει κρείων Ἀγαμέμνων
 νῆας ἔπι γλαφυρὰς ἰέναι, ἥδ' ἄρουα κέλευεν
 οἰσέμεναι· ὁ δ' ἄρ' οὐκ ἀπίθησ' Ἀγαμέμνονι δίω. 120

Ἴρις δ' αὖθ' Ἑλένη λευκωλένω ἄγγελος ἦλθεν
 εἰδομένη γαλόω, Ἀντηνορίδαο δάμαρτι,
 τὴν Ἀντηνορίδης εἶχε κρείων Ἐλικάων,
 Λαοδίκην Πριάμοιο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστην.

τὴν δ' εὖρ' ἐν μεγάρω· ἡ δὲ μέγαν ἰστὸν ὕφαινευ, 125
 δίπλακα πορφυρέην, πολέας δ' ἐνέπασσεν ἀέθλους
 Τρώων θ' ἵπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
 οὓς ἔθεν εἴνεκ' ἔπασχον ὑπ' Ἄρηος παλαμῶν.
 ἄρχοῦ δ' ἰσταμένη προσέφη πόδας ὠκέα Ἴρις·

„δεῦρ' ἴθι, νύμφα φίλη, ἵνα θέσκελα ἔργα ἴδῃαι 130
 Τρώων θ' ἵπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων·
 οἱ πρὶν ἐπ' ἀλλήλοισι φέρον πολύδακρον Ἄρηα
 ἐν πεδίῳ, ὀλοοῖο λιλαιόμενοι πολέμοιο,
 οἱ δὴ νῦν ἔαται σιγῇ, πόλεμος δὲ πέπανται,
 ἀσπίσι κεκλιμένοι, παρὰ δ' ἔργεα μακρὰ πέπηγεν. 135

αὐτὰρ Ἀλέξανδρος καὶ ἀρηίφιλος Μενέλαος
 μακροῆς ἐγγείησι μαχήσονται περὶ σείο·
 τῷ δέ κε νικήσαντι φίλην κεκλήσῃ ἄκοιτις.“

ὣς εἰποῦσα θεὰ γλυκὴν ἴμερον ἔμβαλε θυμῷ
 ἀνδρός τε προτέροιο καὶ ἄστεος ἠδὲ τοκῆων. 140
 αὐτίκα δ' ἀργεννήσι καλυψαμένη ὀθόνησιν
 ὠροῦσ' ἐκ θαλάμοιο τέρεν κατὰ δάκρυ χέουσα,
 οὐκ οἴη, ἅμα τῇ γε καὶ ἀμφίπολοι δὴ ἔποντο,
 Αἶθρη Πιτθῆος θυγάτηρ Κλυμένη τε βοῶπις.

αἶψα δ' ἔπειθ' ἵκανον, ὅθι Σκαιαὶ πύλαι ἦσαν. 145

οἱ δ' ἀμφὶ Πριάμον καὶ Πάνθοον ἠδὲ Θυμοίτην
 Λάμπον τε Κλυτίον θ' Ἰκετάονά τ' ὄξον Ἄρηος,
 Οὐκαλέγων τε καὶ Ἀντήνωρ, πεπνυμένω ἄμφω,

εἶατο δημογέροντες ἐπὶ Σκαιῆσι πύλῃσιν,
 γήραϊ δὴ πολέμοιο πεπανμένοι, ἀλλ' ἀγορηταὶ 150
 ἔσθλοί, τεττίγεσσιν ἑοικότες, οἳ τε καθ' ὕλην
 δενδρέω ἐφεζόμενοι ὅπα λειριόεσσαν λεῖσιν·
 τοιοὶ ἄρα Τρώων ἠγῆτορες ἦντ' ἐπὶ πύργῳ.
 οἳ δ' ὥς οὖν εἶδονθ' Ἑλένην ἐπὶ πύργῳ ἰοῦσαν,
 ἦκα πρὸς ἀλλήλους ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευον· 155
 „οὐ νέμεσις Τρώας καὶ ἐνκνήμιδας Ἀχαιοὺς
 τοιῆδ' ἀμφὶ γυναικὶ πολὺν χρόνον ἄλγεα πάσχειν·
 αἰνῶς ἀθανάτησι θεῆς εἰς ὧπα ἔοικεν.
 ἀλλὰ καὶ ὧς, τοίῃ περ ἑοῦς', ἐν νηυσὶ νεέσθῳ,
 μηδ' ἡμῖν τεκέεσσι τ' ὀπίσσω πῆμα λίποιτο.“ 160
 ὧς ἄρ' ἔφαν, Πρίαμος δ' Ἑλένην ἐκαλέσσατο
 φωνῆ·

„δεῦρο πάροιθ' ἔλθοῦσα, φίλον τέκος, ἴξεν ἐμεῖο,
 ὄφρα ἴδῃ πρότερόν τε πόσιν πηοὺς τε φίλους τε·
 οὐ τί μοι αἰτία ἔσσι, θεοὶ νύ μοι αἰτιοὶ εἰσιν,
 οἳ μοι ἐφώρμησαν πόλεμον πολύδακρον Ἀχαιῶν· 165
 ὧς μοι καὶ τόνδ' ἄνδρα πελώριον ἐξονομήνης,
 ὅς τις ὄδ' ἔστιν Ἀχαιὸς ἀνὴρ ἠὺς τε μέγας τε.
 ἦ τοι μὲν κεφαλῇ καὶ μείζονες ἄλλοι ἔασιν,
 καλὸν δ' οὔτω ἐγῶν οὐ πῶ ἴδον ὀφθαλμοῖσιν
 οὐδ' οὔτω γεραρόν· βασιλῆι γὰρ ἀνδρὶ ἔοικεν.“ 170
 τὸν δ' Ἑλένη μύθοισιν ἀμείβετο, διὰ γυναικῶν·
 „αἰδοῖός τέ μοι ἔσσι, φίλε ἔκυρέ, δεινός τε·
 ὧς ὄφελεν θάνατός μοι ἀδεῖν κακός, ὅπποτε δεῦρο
 υἱεῖ σῶ ἐπόμην, θάλαμον γυναικῶν τε λιποῦσα
 παῖδά τε τηλυγέτην καὶ δηλικίην ἐρατεινήν. 175
 ἀλλὰ τά γ' οὐκ ἐγένοντο· τὸ καὶ κλαίουσα τέτηκα.
 τοῦτο δέ τοι ἐρέω, ὃ μ' ἀνείρεαι ἠδὲ μεταλλάξ·
 οὗτός γ' Ἀτρεΐδης εὐρὸν κρείων Ἀγαμέμνων,

ἀμφοτέρων, βασιλεύς τ' ἀγαθὸς κρατερός τ' αἰχμητής·
δαῆρ αὐτ' ἐμὸς ἔσκε κυνώπιδος, εἴ ποτ' ἔην γε.“ 180

ὣς φάτο, τὸν δ' ὁ γέρον ἠγάσσατο φώνησέν τε·
„ὦ μάκαρ Ἀτρεΐδῃ, μοιρηγενές, ὀλβιόδαιμον,
ἧ ῥά νύ τοι πολλοὶ δεδμηῆατο κοῦροι Ἀχαιῶν.
ἦδη καὶ Φρυγίην εἰσήλυθον ἀμπελόεσσαν·
ἔνθα ἴδον πλείστους Φρύγας ἀνέρας αἰολοπῶλους, 185
λαοὺς Ὀτρῆος καὶ Μύρδονος ἀντιθέοιο,
οἳ ῥα τότε ἔστρατόωντο παρ' ὕχθας Σαγγαρίοιο·
καὶ γὰρ ἐγὼν ἐπίκουρος ἔων μετὰ τοῖσιν ἐλέχθην
ἡματι τῷ, ὅτε τ' ἦλθον Ἀμαζόνες ἀντιάνειραι·
ἀλλ' οὐδ' οἳ τόσοι ἦσαν, ὅσοι ἐλίκωπες Ἀχαιοί.“ 190

δεύτερον αὐτ' Ὀδυσῆα ἰδὼν ἐρέειν' ὁ γεραίος·
„εἶπ' ἄγε μοι καὶ τόνδε, φίλον τέκος, ὅς τις ὄδ' ἐστίν,
μείων μὲν κεφαλῇ Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο,
εὐρύτερος δ' ὤμοισιν ἰδὲ στέφνοισιν ἰδέσθαι.
τεύχεα μὲν οἳ κεῖται ἐπὶ χθονὶ πούλυβοτείρῃ, 195
αὐτὸς δὲ κτίλος ὡς ἐπιπωλεῖται στίχας ἀνδρῶν·
ἄρνειῷ μιν ἐγὼ γε εἴσκω πηγεσιμᾶλλον,
ὅς τ' οἴων μέγα πῶν διέρχεται ἀργεννάων.“

τὸν δ' ἠμείβετ' ἐπειθ' Ἑλένη Διὸς ἐκγεγαυῖα·
„οὔτος δ' αὖ Λαερτιάδης πολύμητις Ὀδυσσεύς, 200
ὅς τράφη ἐν δήμῳ Ἰθάκης κραναῆς περ' εὐούσης
εἰδὼς παντοίους τε δόλους καὶ μῆδεα πυκνά.“

τὴν δ' αὐτ' Ἀντήνωρ πεπνυμένος ἀντίον ἠΰδα·
„ὦ γύναι, ἧ μάλα τοῦτο ἔπος νημερτὲς εἶπες·
ἦδη γὰρ καὶ δεῦρό ποτ' ἦλυθε δῖος Ὀδυσσεύς, 205
σεῦ ἔνεκ' ἀγγελίης, σὺν ἀρηιφίλῳ Μενελάῳ·
τοὺς δ' ἐγὼ ἐξείνισσα καὶ ἐν μεγάροισι φίλησα,
ἀμφοτέρων δὲ φῶν ἐδάην καὶ μῆδεα πυκνά.
ἀλλ' ὅτε δὴ Τρώεσσι ἐν ἀγρομένοισιν ἔμιχθεν,

στάντων μὲν Μενέλαος ὑπείρεχεν εὐρέας ὦμους, 210
 ἄμφω δ' ἔξομένω, γεραρότερος ἦεν Ὀδυσσεύς.
 ἀλλ' ὅτε δὴ μύθους καὶ μῆδεα πᾶσιν ὑφαινον,
 ἦ τοι μὲν Μενέλαος ἐπιτροχάδην ἀγόρευεν,
 παῦρα μὲν, ἀλλὰ μάλα λιγέως, ἐπεὶ οὐ πολὺμυθος,
 οὐδ' ἀφαρματοεπής, εἰ καὶ γένει ὕστερος ἦεν. 215
 ἀλλ' ὅτε δὴ πολὺμητις ἀναΐξειεν Ὀδυσσεύς,
 στάσκειν, ὑπαὶ δὲ ἴδεσκε κατὰ χθονὸς ὕμματα πῆξας,
 σκῆπτρου δ' οὔτ' ὀπίσω οὔτε προπρηνὲς ἐνώμα,
 ἀλλ' ἀστεμφές ἔχεσκειν, αἰδρεῖ φωτὶ εἰοικώς·
 φαιῆς κε ζάκοτόν τε τιν' ἔμμεναι ἄφρονά τ' αὐτως. 220
 ἀλλ' ὅτε δὴ ὅπα τε μεγάλην ἐκ στήθεος εἶη
 καὶ ἔπεα νιφάδεσσιν εἰοικότα χειμερῆσιν,
 οὐκ ἂν ἔπειτ' Ὀδυσῆί γ' ἐρίσσειε βροτὸς ἄλλος·
 οὐ τότε γ' ὦδ' Ὀδυσῆος ἀγασσάμεθ' εἶδος ἰδόντες·“
 τὸ τρίτον αὐτ' Αἴαντα ἰδὼν ἐρέειν' ὁ γεραῖός· 225
 „τίς τ' ἄρ' ὄδ' ἄλλος Ἀχαιὸς ἀνὴρ ἠὺς τε μέγας τε,
 ἔξοχος Ἀργείων κεφαλὴν τε καὶ εὐρέας ὦμους;“
 τὸν δ' Ἐλένη τανύπεπλος ἀμείβετο, διὰ γυναικῶν·
 „οὔτος δ' Αἴας ἐστὶ πελώριος, ἔρκος Ἀχαιῶν·
 Ἴδομενεὺς δ' ἐτέρωθεν ἐνὶ Κρήτεσσι θεὸς ὡς 230
 ἔστηκ', ἀμφὶ δέ μιν Κρητῶν ἀγοὶ ἠγερέθονται.
 πολλάκι μιν ξείνισσεν ἀρηίφιλος Μενέλαος
 οἴκῳ ἐν ἡμετέρῳ, ὅποτε Κρήτηθεν ἵκοιτο.
 νῦν δ' ἄλλους μὲν πάντας ὄρῳ ἐλίκωπας Ἀχαιοὺς,
 οὓς κεν ἐν γνοίην καὶ τ' οὔνομα μυθησαίμην· 235
 δοιῶ δ' οὐ δύναμαι ἰδέειν κοσμήτορε λαῶν,
 Καστορά θ' ἱππόδαμον καὶ πύξ ἀγαθὸν Πολυδεύκεα,
 αὐτοκασιγνήτω, τῷ μοι μία γείνατο μήτηρ.
 ἢ οὐχ ἔσπέσθην Λακεδαίμονος ἐξ ἑρατεινῆς,
 ἢ δεύρω μὲν ἔποντο νέεσσ' ἐνὶ ποντοπόροισιν, 240

νῦν αὐτ' οὐκ ἐθέλουσι μάχην καταδύμεναι ἀνδρῶν,
αἴσχαα δειδιότες καὶ ὀνειδέα πόλλ', ἃ μοι ἔστιν.“

ὣς φάτο, τοὺς δ' ἤδη κάτεχεν φυσίζοος αἴᾶ
ἐν Λακεδαίμονι αὖθι, φίλῃ ἐν πατρίδι γαίῃ.

κῆρυκες δ' ἀνὰ ἄστν θεῶν φέρον ὄρκια πιστά, 245
ἄρνε δύω καὶ οἶνον εὐφρονα, καρπὸν ἀρούρης,
ἄσκῳ ἐν αἰγείῳ· φέρε δὲ κρητῆρα φαιινὸν
κῆρυξ Ἰδαῖος ἠδὲ χρύσεια κύπελλα·

ἄτρουνεν δὲ γέροντα παριστάμενος ἐπέεσσιν·

„ὄρσεο, Λαομεδοντιάδῃ, καλέουσιν ἄριστοι 250

Τρώων θ' ἵπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων

εἰς πεδίον καταβῆναι, ἴν' ὄρκια πιστὰ τάμητε·

αὐτὰρ Ἀλέξανδρος καὶ ἀρηίφιλος Μενέλαος

μακροῆς ἐγχείησι μαχήσουτ' ἀμφὶ γυναικί·

τῷ δέ κε νικήσαντι γυνὴ καὶ κτήμαθ' ἔποιτο· 255

οἱ δ' ἄλλοι φιλότητα καὶ ὄρκια πιστὰ ταμόντες

ναίοιμεν Τροίην ἐριβώλακα, τοὶ δὲ νέονται

Ἄργος εἰς ἱππόβοτον καὶ Ἀχαιίδα καλλιγύναικα.“

ὣς φάτο, ῥίγησεν δ' ὁ γέρον, ἐκέλευσε δ' ἑταίροις
ἵππους ζευγνύμεναι· τοὶ δ' ὀτραλέως ἐπίθοντο. 260

ἂν δ' ἄρ' ἔβη Πρίαμος, κατὰ δ' ἠγία τεῖνεν ὀπίσσω·

πὰρ δέ οἱ Ἀντήνωρ περικαλλέα βήσετο δίφρον.

τῷ δὲ διὰ Σκαιῶν πεδίουδ' ἔχον ὠκέας ἵππους.

ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἴκοντο μετὰ Τρώας καὶ Ἀχαιοὺς,

εἰς ἵππων ἀποβάντες ἐπὶ χθόνα πουλυβότειραν 265

εἰς μέσσον Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἐστιχόωντο.

ἄρουντο δ' αὐτίκ' ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,

ἂν δ' Ὀδυσσεὺς πολύμητις· ἀτὰρ κῆρυκες ἀγανοὶ

ὄρκια πιστὰ θεῶν σύναγον, κρητῆρι δὲ οἶνον

μῖσγον, ἀτὰρ βασιλεῦσιν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευαν. 270

Ἄτρεΐδης δὲ ἐρυσσάμενος χεῖρεσσι μάχαιραν,

ἢ οἱ παρ' ἱφίφειος μέγα κουλεὸν αἰὲν ἄωροτο,
 ἄρνῶν ἐκ κεφαλέων τάμνε τρίχας· αὐτὰρ ἔπειτα
 κήρυκες Τρώων καὶ Ἀχαιῶν νεΐμαν ἀρίστοις.
 τοῖσιν δ' Ἀτρεΐδης μεγάλ' εὐχέτο χεῖρας ἀνασχών· 275
 „Ζεῦ πάτερ, Ἴδηθεν μεδέων, κύδιστε μέγιστε,
 ἠέλιός θ', ὃς πάντ' ἐφορᾷς καὶ πάντ' ἐπακούεις,
 καὶ ποταμοὶ καὶ γαῖα, καὶ οἱ ὑπένερθε καμόντας
 ἀνθρώπους τίνυσθον, ὅτις κ' ἐπίορκον ὁμόσση,
 ὑμεῖς μάρτυροι ἔστε, φυλάσσετε δ' ὄρκια πιστά· 280
 εἰ μὲν κεν Μενέλαον Ἀλέξανδρος καταπέφνη,
 αὐτὸς ἔπειθ' Ἑλένην ἐχέτω καὶ κτήματα πάντα,
 ἡμεῖς δ' ἐν νῆεσσι νεώμεθα ποντοπόροισιν·
 εἰ δέ κ' Ἀλέξανδρον κτείνῃ ξανθὸς Μενέλαος,
 Τρώας ἔπειθ' Ἑλένην καὶ κτήματα πάντ' ἀποδοῦναι, 285
 τιμὴν δ' Ἀργείοις ἀποτινέμεν, ἦν τιν' ἔοικεν,
 ἢ τε καὶ ἐσσομένοισι μετ' ἀνθρώποισι πέληται.
 εἰ δ' ἂν ἐμοὶ τιμὴν Πριάμος Πριάμοιό τε παῖδες
 τίνειν οὐκ ἐθέλωσιν Ἀλεξάνδροιο πεσόντος,
 αὐτὰρ ἐγὼ καὶ ἔπειτα μαχήσομαι εἵνεκα ποινηῆς 290
 αὐθι μένων, εἴως κε τέλος πολέμοιο κηκίω.“

ἢ καὶ ἀπὸ στομάχους ἄρνῶν τάμε νηλεί χαλκῷ.
 καὶ τοὺς μὲν κατέθηκεν ἐπὶ χθονὸς ἀσπαίροντας,
 θυμοῦ δευομένους· ἀπὸ γὰρ μένος εἴλετο χαλκός·
 οἶνον δ' ἐκ κρητῆρος ἀφυσσόμενοι δεπάεσθιν 295
 ἔκχεον, ἠδ' εὐχοντο θεοῖς αἰειγενέτησιν.

ᾧδε δέ τις εἶπεσκεν Ἀχαιῶν τε Τρώων τε·
 „Ζεῦ κύδιστε μέγιστε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
 ὀπότεροι πρότεροι ὑπὲρ ὄρκια πημήνειαν,
 ᾧδέ σφ' ἐγκέφαλος χαμάδις ῥέοι, ὡς ὅδε οἶνος, 300
 αὐτῶν καὶ τεκέων, ἄλοχοι δ' ἄλλοισι δαμεῖεν.“

ὣς ἔφην, οὐδ' ἄρα πῶ σφιν ἐπεκράϊαινε Κρονίων.

τοῖσι δὲ Δαρδανίδης Πριάμος μετὰ μῦθον ἔειπεν·
 „κέκλυτέ μεν, Τρῶες καὶ ἐκνήμιδες Ἀχαιοί·
 ἦ τοι ἐγὼν εἶμι προτὶ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν 305
 ἄψ, ἐπεὶ οὐ πῶ τλήσομ' ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὁρᾶσθαι
 μαρνάμενον φίλον υἱὸν ἀρηιφίλῳ Μενελάῳ·
 Ζεὺς μὲν πού το γέ οἶδε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
 ὀπποτέρῳ θανάτοιο τέλος πεπρωμένον ἐστίν.“

ἦ ῥα καὶ ἐς δίφρον ἄρνας θέτο ἰσόθεος φῶς, 310
 ἂν δ' ἄρ' ἔβαιν' αὐτός, κατὰ δ' ἠνία τείνεν ὀπίσσω·
 παρ δέ οἱ Ἀντήνωρ περικαλλέα βήσετο δίφρον.
 τῷ μὲν ἄρ' ἄψορροι προτὶ Ἴλιον ἀπονέοντο·
 Ἔκτωρ δὲ Πριάμοιο πάϊς καὶ δῖος Ὀδυσσεὺς
 χῶρον μὲν πρῶτον διεμέτρεον, αὐτὰρ ἔπειτα 315
 κλήρους ἐν κυνέῃ χαλκήρεϊ πάλλον ἐλόντες,
 ὀππότερος δὴ πρόσθεν ἀφείη χάλκεον ἔγχος.
 λαοὶ δ' ἠρήσαντο θεοῖς ἰδὲ χεῖρας ἀνέσχον·
 ὧδε δέ τις εἶπεσκεν Ἀχαιῶν τε Τρῶων τε·
 „Ζεῦ πάτερ, Ἰδηθεὺν μεδέων, κύδιστε μέγιστε, 320
 ὀππότερος τάδε ἔργα μετ' ἀμφοτέροισιν ἔθηκεν,
 τὸν δὸς ἀποφθίμενον δῦναι δόμον Ἄιδος εἶσω,
 ἡμῖν δ' αὖ φιλότητα καὶ ὄρκια πιστὰ γενέσθαι.“

ὣς ἄρ' ἔφην, πάλλεν δὲ μέγας κορυθαίολος Ἔκτωρ
 ἄψ ὀρόων· Πάριος δὲ θεῶς ἐκ κλήρος ὕρουσεν. 325
 οἱ μὲν ἔπειθ' ἴζοντο κατὰ στίχας, ἦχι ἐκάστω
 ἵπποι ἀερσίποδες καὶ ποικίλα τεύχε' ἔκειτο·
 αὐτὰρ ὃ γ' ἀμφ' ὤμοισιν ἐδύσετο τεύχεα καλὰ
 δῖος Ἀλέξανδρος, Ἐλένης πόσις ἠγκόμοιο.
 κνημίδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμησιν ἔθηκεν 330
 καλὰς, ἀργυρέοισιν ἐπισφυρίοις ἀραρυίας·
 δεῦτερον αὖ θώρηκα περὶ στήθεσιν ἔδυνεν
 οἷο κασιγνήτοιο Λυκάονος, ἤρμοσε δ' αὐτῷ.

ἀμφὶ δ' ἄρ' ὤμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον
 χάλκεον, αὐτὰρ ἔπειτα σάκος μέγα τε στιβαρόν τε· 335
 κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κινέην ἐτύκτον ἔθηκεν
 ἵππουριν· δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔνευεν.
 εἴλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ὃ οἱ παλάμηφιν ἀρήρειν.
 ὣς δ' αὐτῶς Μενέλαος ἀρήϊος ἔντε' ἔδυεν.

οἱ δ' ἐπεὶ οὖν ἐκάτερθεν ὀμίλου θωρήχθησαν, 340
 ἐς μέσσον Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἐστιχόωντο
 δεινὸν δερκόμενοι· θάμβος δ' ἔχεν εἰσορόωντας
 Τρωᾶς θ' ἵπποδάμους καὶ ἐκνήμιδας Ἀχαιοὺς.
 καὶ ὃ' ἐγγὺς στήτην διαμετρητῶ ἐνὶ χώρῳ
 σείοντ' ἐγγείας, ἀλλήλοισιν κοτέοντε. 345

πρόσθε δ' Ἀλέξανδρος προῖει δολιχόσκιον ἔγχος,
 καὶ βάλεν Ἀτρεΐδαο κατ' ἀσπίδα πάντοσ' εἴσην·
 οὐδ' ἔρρηξεν χαλκός, ἀνεγνάμφθη δέ οἱ αἰχμῇ
 ἀσπίδ' ἐνὶ κρατερῇ. ὁ δὲ δεύτερος ὤρνωτο χαλκῶ
 Ἀτρεΐδης Μενέλαος, ἐπευξάμενος Διὶ πατρί· 350
 „Ζεῦ ἄνα, δὸς τίσασθαι, ὃ με πρότερος κάκ' ἔοργεν,
 δῖον Ἀλέξανδρον, καὶ ἐμῆς ὑπὸ χερσὶ δάμασσον,
 ὄφρα τις ἐρρίγησι καὶ ὀψιγόνων ἀνθρώπων
 ξεινοδόκον κακὰ ρέξαι, ὃ κεν φιλότητα παράσχη.“

ἦ ῥα καὶ ἀμπεπαλὼν προῖει δολιχόσκιον ἔγχος, 355
 καὶ βάλε Πριαμίδαο κατ' ἀσπίδα πάντοσ' εἴσην.
 διὰ μὲν ἀσπίδος ἦλθε φαινῆς ὕβριμον ἔγχος,
 καὶ διὰ θάρηκος πολυδαϊάλου ἠρήρειστο·
 ἀντικρὺς δὲ παραὶ λαπάρην διάμησε χιτῶνα
 ἔγχος· ὁ δ' ἐκλίνθη καὶ ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν. 360
 Ἀτρεΐδης δὲ ἐρυσσάμενος ξίφος ἀργυρόηλον
 πλῆξεν ἀνασχόμενος κόρυθος φάλον· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῶ
 τριχθὰ τε καὶ τετραχθὰ διατρυφὲν ἔκπεσε χειρός.
 Ἀτρεΐδης δ' ὤμωξεν ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν·

„Ζεῦ πάτερ, οὐ τις σεῖο θεῶν ὀλοώτερος ἄλλος· 365
 ἢ τ' ἐφάμην τίσασθαι Ἀλέξανδρον κακότητος·
 νῦν δέ μοι ἐν χεῖρεσσιν ἄγη ξίφος, ἐκ δέ μοι ἔγχος
 ἠίχθη παλάμηφιν ἐτώσιον, οὐδὲ δάμασσα.“

ἦ καὶ ἐπαΐξας κόρυθος λάβεν ἵπποδασειῆς,
 ἔλκε δ' ἐπιστρέψας μετ' ἐνκνήμιδας Ἀχαιοῦς· 370
 ἄγχε δέ μιν πολύκεστος ἱμᾶς ἀπαλὴν ὑπὸ δειρῆν,
 ὅς οἱ ὑπ' ἀνθερεῶνος ὀχεὺς τέτατο τρυφαλείης.
 καὶ νύ κεν εἶρυσσέν τε καὶ ἄσπετον ἦρατο κῦδος,
 εἰ μὴ ἄρ' ὄξυ νόησε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη,
 ἦ οἱ ῥῆξεν ἱμάντα βοῶς ἴφι κταμένοιο· 375

κεινὴ δὲ τρυφάλεια ἅμ' ἔσπετο χεῖρὶ παχείῃ.
 τὴν μὲν ἔπειθ' ἦρως μετ' ἐνκνήμιδας Ἀχαιοῦς
 ῥῖψ' ἐπιδιηΐσας, κόμισαν δ' ἐρίηρες ἑταῖροι.
 αὐτὰρ ὁ ἄψ ἐπόρουσε κατακτάμεναι μενεαίνων
 ἔγχει χαλκίῳ· τὸν δ' ἐξήρπαξ' Ἀφροδίτη 380
 ῥεῖα μάλ', ὡς τε θεός, ἐκάλυψε δ' ἄρ' ἠέρι πολλῇ,
 καδ δ' εἶσ' ἐν θαλάμῳ ἐνώδεϊ κηῶεντι.

αὐτὴ δ' αὖθ' Ἑλένην καλέουσ' ἴε· τὴν δὲ κίχανεν
 πύργῳ ἔφ' ὑψηλῷ, περὶ δὲ Τρωαὶ ἄλις ἦσαν.
 χεῖρὶ δὲ νεκταρέου ἑανοῦ ἐτίναξε λαβοῦσα, 385
 γρηὶ δέ μιν εἰκνυῖα παλαιγενεὶ προσέειπεν
 εἰροκόμῳ, ἦ οἱ Λακεδαίμονι ναιετοῶσῃ

ἦσκειν εἴρια καλά, μάλιστα δέ μιν φιλέεσκεν·
 τῇ μιν ἐεῖσαμένη προσεφώνεε δι' Ἀφροδίτη·
 „δεῦρ' ἴθ', Ἀλέξανδρός σε καλεῖ οἰκόνδε νέεσθαι. 390
 κεῖνος ὃ γ' ἐν θαλάμῳ καὶ δινωτοῖσι λέχεσσιν
 κάλλει τε στίλβων καὶ εἵμασιν· οὐδέ κε φαίης
 ἀνδρὶ μαησάμενον τόν γ' ἐλθεῖν, ἀλλὰ χορόνδε
 ἔρχεσθ' ἠὲ χοροῖο νέον λήγοντα καθίζειν.“

ὣς φάτο, τῇ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὕριεν· 395

καί ῥ' ὡς οὖν ἐνόησε θεᾶς περικαλλέα δειρὴν
 στήθεά θ' ἰμερόεντα καὶ ὕματα μαρμαίροντα,
 θάμβησέν τ' ἄρ' ἔπειτα, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
 „δαιμονίη, τί με ταῦτα λιλαίεαι ἠπεροπεύειν;

ἦ πῆ με προτέρω πολίων ἐν ναιομενάων 400

ἄξις ἢ Φρυγίης ἢ Μηονίης ἐρατεινῆς,
 εἴ τίς τοι καὶ κείθι φίλος μερόπων ἀνθρώπων,
 οὔνεκα δὴ νῦν δῖον Ἀλέξανδρον Μενέλαος
 νικήσας ἐθέλει στυγερὴν ἐμὲ οἴκαδ' ἄγεσθαι·
 τούνεκα δὴ νῦν δεῦρο δολοφρονέουσα παρέστης. 405

ἦσο παρ' αὐτὸν ἰοῦσα, θεῶν δ' ἀπόεικε κελεύθου,
 μηδ' ἔτι σοῖσι πόδεσσι ὑποστρέψειας Ὀλυμπον,
 ἀλλ' αἰεὶ περὶ κεῖνον ὀρίζυε καὶ ἐφύλασσε,
 εἰς ὃ κέ σ' ἢ ἄλοχον ποιήσεται ἢ ὃ γε δούλην.
 κεῖσε δ' ἐγὼν οὐκ εἶμι, νεμεσσητὸν δέ κεν εἴη, 410

κείνου πορσυνέουσα λέχος· Τρῶαί δέ μ' ὀπίσσω
 πᾶσαι μωμήσονται, ἔχω δ' ἄχε' ἄκριτα θυμῷ.“

τὴν δὲ χολωσαμένη προσεφώνεε δι' Ἀφροδίτη·
 „μὴ μ' ἔρεθε, σχετλίη, μὴ χωσαμένη σε μεθίω,
 τῶς δέ σ' ἀπεχθήρω, ὡς νῦν ἔκπαγλα φίλησα, 415
 μέσσω δ' ἀμφοτέρων μητίσομαι ἔχθεα λυγρά,
 Τρώων καὶ Δαναῶν, σὺ δέ κεν κακὸν οἶτον ὄληαι.“

ὣς ἔφατ', ἔδεισεν δ' Ἑλένη Διὸς ἐκγεγαυῖα,
 βῆ δὲ κατασχομένη ἐανῶ ἀργῆτι φαεινῷ
 σιγῇ, πάσας δὲ Τρῶας λάθει· ἦρχε δὲ δαίμων. 420

αἱ δ' ὅτ' Ἀλεξάνδροιο δόμον περικαλλέ' ἴκοντο,
 ἀμφίπολοι μὲν ἔπειτα θεῶς ἐπὶ ἔργα τράποντο,
 ἦ δ' εἰς ὑπόροφον θάλαμον κίε διὰ γυναικῶν.
 τῇ δ' ἄρα δίφρον ἐλοῦσα φιλομειδῆς Ἀφροδίτη
 ἀντί' Ἀλεξάνδροιο θεὰ κατέθηκε φέρουσα· 425

ἐνθα καθίξ' Ἑλένη κούρη Διὸς αἰγιόχοιο,

ὄσσε πάλιν κλίνασα, πόσιν δ' ἠνίπαπε μύθῳ·
 „ἤλυθες ἐκ πολέμου· ὡς ὤφελες αὐτόθ' ὀλέσθαι
 ἀνδρὶ δαμειὺς κρατερῶ, ὃς ἐμὸς πρότερος πόσις ἦεν.
 ἦ μὲν δὴ πρὶν γ' εὐχε' ἀρηιφίλου Μενελάου 430
 σῆ τε βίη καὶ χερσὶ καὶ ἔργχει φέριετος εἶναι·
 ἀλλ' ἴθι νῦν προκάλεσσαι ἀρηιφίλον Μενέλαον
 ἐξαῦτις μαχέσασθαι ἐναντίον. ἀλλὰ σ' ἐγὼ γε
 παύεσθαι κέλομαι, μηδὲ ξανθῶ Μενελάῳ
 ἀντίβιον πόλεμον πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι 435
 ἀφραδέως, μὴ πως τάχ' ὑπ' αὐτοῦ δουρὶ δαμήης.“
 τὴν δὲ Πάρις μύθοισιν ἀμειβόμενος προσέειπεν·
 „μὴ με, γύναι, χαλεποῖσιν ὀνειδέσει θυμὸν ἐνιπτε.
 νῦν μὲν γὰρ Μενέλαος ἐνίκησεν σὺν Ἀθῆνῃ,
 κείνον δ' αὖτις ἐγὼ· παρὰ γὰρ θεοὶ εἶσι καὶ ἡμῖν. 440
 ἀλλ' ἄγε δὴ φιλότῃ τραπέομεν εὐνηθέντε·
 οὐ γὰρ πώ ποτέ μ' ᾧδέ γ' ἔρωσ φρένας ἀμφεκάλυψεν,
 οὐδ' ὅτε σε πρῶτον Λακεδαιμόνος ἐξ ἐρατεινῆς
 ἐπλεον ἀρπάξας ἐν ποντοπόροισι νέεσβιν,
 νήσῳ δ' ἐν Κρανάῃ ἐμίγην φιλότῃ καὶ εὐνῆ, 445
 ὡς σεο νῦν ἔραμαι καὶ με γλυκὺς ἕμερος αἶρεϊ.“
 ἦ ῥα καὶ ἦρχε λέχοσδε κιών· ἅμα δ' εἶπετ' ἄκοιτις.
 τῶ μὲν ἄρ' ἐν τρητοῖσι κατεύνασθεν, λεχέεσβιν,
 Ἀτρεΐδης δ' ἀν' ὄμιλον ἐφοῖτα θηρὶ εἰοικώς,
 εἴ που ἐσαθρήσειεν Ἀλέξανδρον θεοειδέα· 450
 ἀλλ' οὐ τις δύνατο Τρώων κλειτῶν τ' ἐπικούρων
 δεῖξαι Ἀλέξανδρον τότ' ἀρηιφίλῳ Μενελάῳ.
 οὐ μὲν γὰρ φιλότῃ γ' ἐκεύθανον, εἴ τις ἴδοιτο·
 ἴσον γὰρ σφιν πᾶσιν ἀπήχθετο κηρὶ μελαίνῃ.
 τοῖσι δὲ καὶ μετέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων· 455
 „κέκλυτέ μεν, Τρῶες καὶ Δάρδανοι ἠδ' ἐπίκουροι·
 νίκη μὲν δὴ φαίνεται ἀρηιφίλου Μενελάου·

ὕμεις δ' Ἀργεῖην Ἑλένην καὶ κτήμαθ' ἅμ' αὐτῇ
 ἔκδοτε, καὶ τιμὴν ἀποτινέμεν, ἣν τιν' ἔοικεν,
 ἢ τε καὶ ἐσσομένοισι μετ' ἀνθρώποισι πέλῃται.“ 460
 ὣς ἔφατ' Ἀτρεΐδης, ἐπὶ δ' ἤνεον ἄλλοι Ἀχαιοί.

ΙΛΙΑΔΟΣ Δ.

δορκίων σύγχυσις. Ἀγαμέμνωνος ἐπιπώλησις.

οἱ δὲ θεοὶ παρ Ζηνὶ καθήμενοι ἡγορόωντο
 χρυσέω ἐν δαπέδῳ, μετὰ δέ σφισι πότνια Ἥβη
 νέκταρ ἐρνοχόει· τοὶ δὲ χρυσεόισι δεπάεσσιν
 δειδέχατ' ἀλλήλους, Τρώων πόλιν εἰσορόωντες.
 αὐτίκ' ἐπειρᾶτο Κρονίδης ἐρεθιζέμεν Ἥσθη 5
 κερτομίοις ἐπέεσσι, παραβλήδην ἀγορεύων·
 „δοιαὶ μὲν Μενελάῳ ἀρηγόνες εἰσὶ θεάων,
 Ἥσθη τ' Ἀργεῖη καὶ Ἀλαλκομενηὶς Ἀθήνη.
 ἀλλ' ἢ τοι ταὶ νόσφι καθήμεναι εἰσορόωσαι
 τέρπεσθον· τῷ δ' αὐτε φιλομμειδῆς Ἀφροδίτη 10
 αἰεὶ παρμεμβλώκε καὶ αὐτοῦ κῆρας ἀμύνει,
 καὶ νῦν ἐξεσάωσεν διόμενον θανέεσθαι.
 ἀλλ' ἢ τοι νίκη μὲν ἀρηιφίλου Μενελάου·
 ἡμεῖς δὲ φραζώμεθ', ὅπως ἔσται τάδε ἔργα,
 ἢ ὅ' αὐτίς πόλεμόν τε κακὸν καὶ φύλοπιν αἰνὴν 15
 ὄρσομεν, ἢ φιλότητα μετ' ἀμφοτέροισι βάλωμεν.
 εἰ δ' αὖ πως τόδε πᾶσι φίλον καὶ ἡδὺ γένοιτο,
 ἢ τοι μὲν οἰκέοιτο πόλις Πριάμοιο ἄνακτος,
 αὐτίς δ' Ἀργεῖην Ἑλένην Μενέλαος ἄγοιτο.“

ὣς ἔφαθ', αἱ δ' ἐπέμυξαν Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη· 20
 πλησίαι αἱ γ' ἦσθην, κακὰ δὲ Τρώεσσι μεδέσθην.
 ἦ τοι Ἀθηναίη ἀκέων ἦν οὐδέ τι εἶπεν,
 σκυζομένη Διὶ πατρί, χόλος δέ μιν ἄγριος ἦρειν·
 Ἥρη δ' οὐκ ἔχαδε στήθος χόλον, ἀλλὰ προσηύδα· —
 „αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες. 25
 πῶς ἐθέλεις ἄλιον θεῖναι πόνου ἠδ' ἀτέλεστον,
 ἰδρῶ θ', ὄν ἰδρῶσα μόγῳ, καμέτην δέ μοι ἵπποι
 λαὸν ἀγειρούση, Πριάμῳ κακὰ τοῖό τε παισίν.
 ἔρδ'· ἀτὰρ οὐ τοι πάντες ἐπαινέομεν θεοὶ ἄλλοι.“ 29
 τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 „δαιμονίη, τί νύ σε Πρίαμος Πριάμοιό τε παῖδες
 τόσσα κακὰ ρέξουσιν, ὅ τ' ἀσπερχές μενεαίνεις
 Ἴλιον ἐξαλαπάξαι, ἐνκτίμενον πτολίεθρον;
 εἰ δὲ σύ γ' εἰσελθοῦσα πύλας καὶ τείχεα μακρὰ
 ὤμῳ βεβρώθοις Πρίαμον Πριάμοιό τε παῖδας 35
 ἄλλους τε Τρῶας, τότε κεν χόλον ἐξακέσαιο.[†]
 ἔρξον, ὅπως ἐθέλεις· μὴ τοῦτό γε νεῖκος ὀπίσσω
 σοὶ καὶ ἐμοὶ μέγ' ἔρισμα μετ' ἀμφοτέροισι γένηται.
 ἄλλο δέ τοι ἔρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·
 ὀππότε κεν καὶ ἐγὼ μεμαῶς πόλιν ἐξαλαπάξαι 40
 τὴν ἐθέλω, ὅθι τοι φίλοι ἀνέρες ἐγγεγάασιν,
 μὴ τι διατρίβειν τὸν ἐμὸν χόλον, ἀλλὰ μ' εἶσαι·
 καὶ γὰρ ἐγὼ σοὶ δῶκα ἐκὼν ἀέκοντί γε θυμῷ.
 αἱ γὰρ ὑπ' ἡελίῳ τε καὶ οὐρανῷ ἀστερόεντι
 ναιετάουσι πόλῃες ἐπιχθονίων ἀνθρώπων, 45
 τάων μοι περὶ κῆρι τίεσκετο Ἴλιος ἱρή
 καὶ Πρίαμος καὶ λαὸς ἐνυμελίῳ Πριάμοιο·
 οὐ γὰρ μοι ποτε βωμὸς ἐδεύετο δαιτὸς εἰσῆς,
 λοιβῆς τε κνίσῃς τε· τὸ γὰρ λάχομεν γέρας ἡμεῖς.“
 τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη· 50

„ἤ τοι ἔμοι τρεῖς μὲν πολὺ φίλταταί εἰσι πόλῃες,
 Ἄργος τε Σπάρτη τε καὶ εὐρυάγνια Μυκῆνη·
 τὰς διαπέρσαι, ὅτ' ἂν τοι ἀπέχθωνται περὶ κῆρι·
 τάων οὐ τοι ἐγὼ πρόσθ' ἴσταμαι οὐδὲ μεγαίρω. 5
 [εἶπερ γὰρ φθονέω τε καὶ οὐκ εἶδ' διαπέρσαι, 55
 οὐκ ἀνύω φθονέουσ', ἐπεὶ ἤ πολὺ φέρτερός ἐβσι.]
 ἀλλὰ χρὴ καὶ ἐμὸν θέμεναι πόνον οὐκ ἀτέλεστον·
 καὶ γὰρ ἐγὼ θεὸς εἰμι, γένος δέ μοι ἔνθεν, ὅθεν σοί,
 καὶ με πρεσβυτάτην τέκετο Κρόνος ἀγκυλομήτης,
 ἀμφοτέρων, γενεῇ τε καὶ οὐνεκα σὴ παράκοιτις 60
 κέκλημαι, σὺ δὲ πᾶσι μετ' ἀθανάτοισιν ἀνάσσεις.
 ἀλλ' ἤ τοι μὲν ταῦθ' ὑποείζομεν ἀλλήλοισιν,
 σοὶ μὲν ἐγὼ, σὺ δ' ἔμοι· ἐπὶ δ' ἔφονται θεοὶ ἄλλοι
 ἀθάνατοι. σὺ δὲ θᾶσσον Ἀθηναίῃ ἐπιτεῖλαιθ
 ἔλθειν ἐς Τρώων καὶ Ἀχαιῶν φύλοπιν αἰνήρηθ *Μισση* 65
 πειρᾶν δ', ὡς κε Τρῶες ὑπερκύδαντας Ἀχαιοὺς
 ἄρξωσι πρότεροι ὑπὲρ ὄρκια δηλήσασθαι.“

ὣς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
 αὐτίκ' Ἀθηναίην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα· 69
 „αἶψα μάλ' ἐς στρατὸν ἔλθ' ἐμετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιοὺς,
 πειρᾶν δ', ὡς κε Τρῶες ὑπερκύδαντας Ἀχαιοὺς
 ἄρξωσι πρότεροι ὑπὲρ ὄρκια δηλήσασθαι.“

ὣς εἰπὼν ὠτρυνε πάρος μεμαυῖαν Ἀθήνην,
 βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρῆνων ἀίξασα.
 οἶον δ' ἀστέρα ἦκε Κρόνου πάϊς ἀγκυλομήτεω, *αὐτὴν* 75
 ἢ ναύτησι τέρας ἢ ἐστρατῶ εὐρέϊ λαῶν,
 λαμπρόν· τοῦ δέ τε πολλοὶ ἀπὸ σπινθήρες ἴενται· *υγ*
 τῷ εἰκνὶ ἤϊξεν ἐπὶ χθόνα Παλλὰς Ἀθήνη,
 καὶ δ' ἔθορ' ἐς μέσσον· θάμβος δ' ἔχεν εἰσορόωντας
 Τρῶας θ' ἵπποδάμους καὶ ἐυκνήμιδας Ἀχαιοὺς· 80
 ὧδε δὲ τις εἶπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον·

„ἢ ὃ' αὖτις πόλεμός τε κακὸς καὶ φύλοπις αἰνὴ
 ἔσσειται, ἢ φιλότητα μετ' ἀμφοτέροισι τίθησιν
 Ζεὺς, ὅς τ' ἀνθρώπων ταμίης πολέμοιο τέτυκται.“

ὣς ἄρα τις εἶπεσκεν Ἀχαιῶν τε Τρώων τε. 85

ἢ δ' ἀνδρὶ ἱκέλη Τρώων κατεδύσεθ' ὄμιλον,
 Λαοδόκῳ Ἀντηνορίδῃ, κρατερῷ αἰχμητῇ,

Πάνδαρον ἀντίθειον διζημένη, εἴ που ἐφεύροι.
 εὔρε Λυκάονος υἷον ἀμύμονά τε κρατερόν τε
 ἔστεῶτ'· ἀμφὶ δέ μιν κρατερὰὶ στίχες ἀσπιστάων 90
 λαῶν, οἳ οἱ ἔποντο ἀπ' Αἰσῆποιο ῥοάων.

ἀγχοῦ δ' ἰσταμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

„ἢ ῥά νύ μοί τι πίδιοιο, Λυκάονος υἷε δαΐφρον;
 ἤ τιλαίης κεν Μενελάῳ ἐπιπροέμεν ταχὺν ἰόν,
 πᾶσι δέ κε Τρώεσσι χάριν καὶ κῦδος ἄροιο, 95

ἐκ πάντων δὲ μάλιστα Ἀλεξάνδρῳ βασιλῆι.
 τοῦ κεν δὴ πάμπρωτα παρ' ἀγλαὰ δῶρα φέροιο,
 αἶ κεν ἴδῃ Μενέλαον ἀρήμιον Ἀτρεὺς υἷον
 σῶ· βέλεϊ δηθέντα πυρῆς ἐπιβάντ' ἀλεγεινῆς.

ἀλλ' ἄγ' ὀρίστευσον Μενελάου κυδαλίμοιο, 100
 εὔχεο δ' Ἀπόλλωνι λυκηγενεῖ κλυτοτόξῳ
 ἄρνων πρωτογόνων ῥέξειν κλειτὴν ἑκατόμβην
 οἴκαδε νοστήσας ἱερῆς εἰς ἄστνυ Ζελεῖης.“

ὣς φάτ' Ἀθηναίη, τῷ δὲ φρένας ἄφρονι πείθειν·
 αὐτίκ' ἐσύλα τόξον εὔξοον ἰξάλου αἰγὸς 105

ἀργίου, ὃν ῥά ποτ' αὐτὸς ὑπὸ στέροιο τυχήσας
 πέτρης ἐκβαίνοντα, δεδεδυμένος ἐν προδοκῆσιν,
 βεβλήκει πρὸς στήθος· ὁ δ' ὑπτίος ἔμπεσε πέτρῃ.

τοῦ κέρα ἐκ κεφαλῆς ἐκκαϊδεκάδωρα πεφύκειν·
 καὶ τὰ μὲν ἀσκήσας κεραοξόδος ἤραζε τέκτων, 110

πᾶν δ' εὔ λειήσας χρυσέην ἐπέθηκε κορώνην.
 καὶ τὸ μὲν εὔ κατέθηκε ταυνοσάμενος, ποτὶ γαίῃ

ἀγκλίνας· πρόσθεν δὲ σάκεα σχέθον ἐσθλοὶ ἑταῖροι,
μὴ πρὶν ἀναΐξειαν ἀρήιοι νῆες Ἀχαιῶν,
πρὶν βλῆσθαι Μενέλαου ἀρήιον Ἀτρείος υἱόν. 115

αὐτὰρ ὁ σύλα πῶμα φαρέτρης, ἐκ δ' ἔλετ' ἰὸν
ἀβλήτα πτερόεντα, μελαίνεων ἔρμ' ὀδυνάων·
αἶψα δ' ἐπὶ νευρῇ κατεκόσμεε πικρὸν ὀιστόν,
εὐχετο δ' Ἀπόλλωνι λυκηγενεὶ κλυτοτόξῳ
ἄρουῶν πρωτογόνων ῥέξειν κλειτὴν ἑκατόμβην 120
οἴκαδε νοστήσας ἱερῆς εἰς ἄστν Ζελεΐης.

ἔλκε δ' ὁμοῦ γλυφίδας τε λαβῶν καὶ νεῦρα βόεια·
νευρὴν μὲν μαξῶ πέλασεν, τόξῳ δὲ σίδηρον.
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ κυκλοτερὲς μέγα τόξον ἔτεινεν,
λίγξε βίος, νευρὴ δὲ μέγ' ἴαχεν, ἄλτο δ' ὀιστὸς 125
ὄξυβελῆς, καθ' ὅμιλον ἐπιπτέσθαι μενεαίνων.

οὐδὲ σέθεν, Μενέλαε, θεοὶ μάκαρες λελάθοντο
ἄθάνατοι, πρώτη δὲ Διὸς θυγάτηρ ἀγελείη,
ἢ τοι πρόσθε στάσα βέλος ἔχεπενκὲς ἄμυνεν.
ἢ δὲ τόσον μὲν ἔεργεν ἀπὸ χροός, ὥς ὅτε μήτηρ 130
παιδὸς ἔεργη μυῖαν, ὅθ' ἠδέει λέξεται ὕπνω·

αὐτὴ δ' αὐτ' ἴθυνεν, ὅθι ζωστῆρος ὄχῆες
χρῦσειοι σύνεχον καὶ διπλὸς ἦντετο θώρηξ.
ἐν δ' ἔπεσε ζωστῆρι ἀρηρότι πικρὸς ὀιστός·
διὰ μὲν ἄρ' ζωστῆρος ἐλήλατο δαιδαλέοιο, 135

καὶ διὰ θώρηκος πολυδαϊάλου ἠρήρειστο
μίτρης θ', ἣν ἐφόρειν ἔρυμα χροός, ἔρκος ἀκόντων,
ἢ οἱ πλεῖστον ἔρυτο· διαπρὸ δὲ εἶσατο καὶ τῆς.
ἀκρότατον δ' ἄρ' ὀιστὸς ἐπέγραψε χροά φωτός·
αὐτίκα δ' ἔρρεεν αἶμα κελαινεφὲς ἐξ ὠτειλῆς. 140

ὥς δ' ὅτε τίς τ' ἐλέφαντα γυνὴ φοίνικι μιήνη
Μηονὶς ἠὲ Κάειρα, παρήιον ἔμμεναι ἵππων·
κεῖται δ' ἐν θαλάμῳ, πολέες τέ μιν ἠρήσαντο

ἵππῆες φορέειν, βασιλῆι δὲ κεῖται ἄγαλμα,
 ἀμφότερον, κόσμος θ' ἵππῳ ἐλατῆρί τε κῦδος· 145
 τοιοῖ τοι, Μενέλαε, μιάνθην αἵματι μηροῖ
 εὐφυνέες κνήμαί τε ἰδὲ σφυρὰ κάλ' ὑπένερθεν.

ρίγησεν δ' ἄρ' ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
 ὡς εἶδεν μέλαν αἶμα καταρρέον ἐξ ὠτειλῆς·
 ῥίγησεν δὲ καὶ αὐτὸς ἀρηίφιλος Μενέλαος. 150
 ὡς δὲ ἶδεν νεῦρόν τε καὶ ὄγκους ἐκτὸς ἐόντας,
 ἄφορρόν οἱ θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἀγέροθη.

τοῖς δὲ βαρὺ στενάχων μετέφη κρείων Ἀγαμέμνων,
 χειρὸς ἔχων Μενέλαον· ἐπεστενάχοντο δ' ἑταῖροι·
 „φίλε κασίγνητε, θάνατόν νύ τοι ὄρκι' ἔταμνον, 155
 οἶον προσθήσασ προδ' Ἀχαιῶν Τρωσὶ μάχεσθαι·

ὣς σ' ἔβαλον Τρῶες, κατὰ δ' ὄρκια πιστὰ πάτησαν.
 οὐ μὲν πως ἄλιον πέλει ὄρκιον αἶμά τε ἀρνῶν
 σπονδαί τ' ἄκρητοι καὶ δεξιαί, ἧς ἐπέπιθμεν. 160

εἴ περ γὰρ τε καὶ ἀντίκ' Ὀλύμπιος οὐκ ἐτέλεσεν,
 ἐκ δὲ καὶ ὀψὲ τελεῖ, σὺν τε μεγάλῳ ἀπέτισαν,
 σὺν σφῆσι κεφαλῆσι γυναιξί τε καὶ τεκέεσσιν.

εὖ γὰρ ἐγὼ τόδε οἶδα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν·
 ἔσσεται ἦμαρ, ὅτ' ἂν ποτ' ὀλώλῃ Ἴλιος ἰρή
 καὶ Πριάμος καὶ λαὸς ἐνμμελίῳ Πριάμοιο, 165

Ζεὺς δέ σφι Κρονίδης ὑψίζυγος, αἰθέρι ναίων,
 αὐτὸς ἐπισσειήσιν ἐρεμνὴν αἰγίδα πᾶσιν
 τῆσδ' ἀπάτης κοτέων. τὰ μὲν ἔσσεται οὐκ ἀτέλεστα·
 ἀλλὰ μοι αἶνὸν ἄχος σέθεν ἔσσεται, ὦ Μενέλαε,
 αἶ κε θάνης καὶ πότμον ἀναπλήσῃς βιότοιο. 170

καὶ κεν ἐλέγχιστος πολυδίψιον Ἄργος ἰκοίμην·
 ἀντίκα γὰρ μνήσονται Ἀχαιοὶ πατρίδος αἴης·
 κὰδ δέ κεν εὐχολὴν Πριάμῳ καὶ Τρωσὶ λίποισιν
 Ἀργεῖην Ἐλένην· σέο δ' ὄστέα πύσει ἄρορα

κειμένον ἐν Τροίῃ ἀτελευτήτῳ ἐπὶ ἔργῳ. 175

καὶ κέ τις ᾧδ' ἐρέει Τρώων ὑπερηνορευόντων, *ων δὲν / οὐκ*
 τύμβῳ ἐπιθροσκῶν Μενελάου κυδαλίμοιο·

ἄϊθ' οὕτως ἐπὶ πᾶσι χόλον τελέσει Ἀγαμέμνων,
 ὡς καὶ νῦν ἄλιον στρατὸν ἤγαγεν ἐνθάδ' Ἀχαιῶν,
 καὶ δὴ ἔβη οἰκόνδε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν 180

σὺν κλεινῆσιν νηυσί, λιπὼν ἀγαθὸν Μενέλαον·
 ᾧς ποτέ τις ἐρέει· τότε μοι χάνοι εὐρεῖα χθῶν.“

τὸν δ' ἐπιθαρσύνων προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
 „θάρσει, μηδέ τί πω δειδίσσεο λαὸν Ἀχαιῶν.

οὐκ ἐν καιρίῳ ὄξυ πάγη βέλος, ἀλλὰ πάροισθεν 185
 εἰρύσατο ζωστήρ τε παναίολος ἠδ' ὑπένερθεν
 ζῶμά τε καὶ μίτρη, τὴν χαλκῆες κάμον ἄνδρες.“

τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων·
 „αἶ γὰρ δὴ οὕτως εἶη, φίλος ᾧ Μενέλαε·

ἔλκος δ' ἰητῆρ ἐπιμάσσεται ἠδ' ἐπιθήσει 190
 φάρμαχ', ἃ κεν παύσῃσι μελαινάων ὀδυνάων.“

ἦ καὶ Ταλθύβιον θεῖον κήρυκα προσηύδα·

„Ταλθύβι', ὅτι τάχιστα Μαχάονα δεῦρο κάλεσσον,
 φῶτ' Ἀσκληπιοῦ υἱὸν ἀμύμονος ἰητῆρος,
 ὄφρα ἴδῃ Μενέλαον ἀρήμιον Ἀτρεῆος υἱόν, 195

ὅν τις ὀιστεύσας ἔβαλεν τόξων ἐν εἰδῶς,
 Τρώων ἢ Δυκίων, τῷ μὲν κλέος, ἅμμι δὲ πένθος.“

ᾧς ἔφατ', οὐδ' ἄρα οἱ κῆρυξ ἀπίθησεν ἀκούσας,
 βῆ δ' ἰέναι κατὰ λαὸν Ἀχαιῶν χαλκοχιτῶνων
 παπταίνων ἦρωα Μαχάονα. τὸν δὲ νόησεν 200

ἔστεῶτ'· ἀμφὶ δέ μιν κρατερὰὶ στίχες ἀσπιστάων
 λαῶν, οἳ οἳ ἔποντο Τροίης ἐξ ἰπποβότοιο.

ἀγχοῦ δ' ἰστάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

„ὄρσ', Ἀσκληπιάδη, καλέει κρείων Ἀγαμέμνων,
 ὄφρα ἴδῃ Μενέλαον ἀρήμιον ἀρχὸν Ἀχαιῶν, 205

ὄν τις οἰστεύσας ἔβαλεν τόξων ἐν εἰδώσ,
 Τρώων ἢ Λυκίων, τῷ μὲν κλέος, ἄμμι δὲ πένθος.“

ὣς φάτο, τῷ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι βρηνεν·
 βὰν δ' ἰέναι καθ' ὄμιλον ἀνὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν.
 ἄλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἴκανον, ὅθι ξανθὸς Μενέλαος 210
 βλήμενός ἦν, περὶ δ' αὐτὸν ἀγρηγέραθ', ὅσσοι ἄριστοι,
 κνκλός', ὁ δ' ἐν μέσσοισι παρίστατο ἰσόθεος φῶς,
 αὐτίκα δ' ἐκ ζωστήρος ἀρηρότος ἔλκεν οἰστόν·
 τοῦ δ' ἐξελκομένοιο πάλιν ἄγεν ὀξέες ὄγκοι.

λῦσε δέ οἱ ζωστήρα παναίολον ἠδ' ὑπένερθεν 215

ζῶμά τε καὶ μίτρον, τὴν χαλκῆες κάμου ἄνδρες.

αὐτὰρ ἐπεὶ ἶδεν ἔλκος, ὅθ' ἔμπεσε πικρὸς οἰστός,

αἶμ' ἐκμυζήσας ἐπ' ἄρ' ἦπια φάρμακα εἰδώσ

πάσσε, τὰ οἷ ποτε πατρὶ φίλα φρονέων πόρε Χείρων.

ὄφρα τοὶ ἀμφεπένοντο βοήν ἀγαθὸν Μενέλαον, 220

τόφρα δ' ἐπὶ Τρώων στίχες ἤλυθον ἀσπιστῶν·

οἱ δ' αὖτις κατὰ τεύχε' ἔδυν, μνήσαντο δὲ χάριης.

ἐνθ' οὐκ ἂν βρίζοντα ἴδοις Ἀγαμέμνονα δῖον

οὐδὲ καταπτώσσοντ' οὐδ' οὐκ ἐθέλοντα μάχεσθαι,

ἀλλὰ μάλα σπεύδοντα μάχην ἐς κυδιάνειραν. 225

ἵππους μὲν γὰρ ἔασε καὶ ἄρματα ποικίλα χαλκῶ·

καὶ τοὺς μὲν θεράπων ἀπάνευθ' ἔχε φυσιόωντας

Εὐρυμέδων υἱὸς Πτολεμαίου Πειραΐδαο,

τῷ μάλα πόλλ' ἐπέτελλε παρῖσχόμεν, ὁππότε κέν μιν

γυῖα λάβῃ κάματος πολέας διὰ κοιρανέοντα· 230

αὐτὰρ ὁ πεζὸς ἔων ἐπεπωλεῖτο στίχας ἀνδρῶν.

καὶ ῥ' οὖς μὲν σπεύδοντας ἴδοι Δαναῶν ταχυπόλων,

τοὺς μάλα θαρσύνεσκε παρῖστάμενος ἐπέεσσιν·

„Ἀργεῖοι, μὴ πῶ τι μεθίετε θούριδος ἀλκῆς·

οὐ γὰρ ἐπὶ ψευδέσσι πατήρ Ζεὺς ἔσσειτ' ἀρωγός, 235

ἀλλ' οἷ περ πρότεροι ὑπὲρ ὄρκια δηλήσαντο,

τῶν ἧ̄ τοι αὐτῶν τέρενά[†] χροῖα γῦπες ἔδονται,
 ἡμεῖς αὐτ' ἀλόχους τε φίλας καὶ νήπια τέκνα
 ἄξομεν ἐν νήεσσιν, ἐπὴν πτολίεθρον ἔλωμεν.“
 οὓς τινὰς αὖ̄ μεδιέντας ἴδοι στυγεροῦ[†] πολέμοιο, 240
 τοὺς μάλα νεικείεσκε χολωτοῖσιν ἐπέεσσιν·

„^Α Ἀργαῖοι ἰόμωροι, ἐλεγγ^{αυτοῖσιν}χες, οὐ νυ σέβεσθε;
 τίφθ^α οὕτως ἔστητε τεθηπότες ἤυτε νεβροί,
 αἶ τ' ἐπεὶ οὖν ἔκαμον πολέος πεδίοιο θέουσαι,
 ἐστᾶσ', οὐδ' ἄρα τίς σφι μετὰ φρεσὶ γίγνεται ἀλκή· 245
 ὥς ὑμεῖς ἔστητε τεθηπότες οὐδὲ μάχεσθε.

ἧ̄ μένετε Τρωῶας σχεδὸν ἐλθέμεν, ἔσθ' α τε νῆες
 εἰρύατ^α εὐπρύμνοι πολιῆς ἐπὶ^α κθινὶ θαλάσσης,
 ὄφρα ἴδητ', αἶ κ' ὑμῖν ὑπερσχη χεῖρα Κρονίων;“
 ὥς ὃ γε κοιρανέων ἐπεπωλεῖτο στίχας ἀνδρῶν. 250

ἦλθε δ' ἐπὶ Κρήτεσσι κίων ἀνὰ οὐλαμὸν ἀνδρῶν·
 οἱ δ' ἀμφ' Ἰδομενῆα δαΐφρονα θωρήσσοντο·

Ἰδομενεὺς μὲν ἐνὶ προμάχοις, συῖ εἵκελος ἀλκήν,
 Μηριόνης δ' ἄρα οἱ πυμάτας ὠτρυνε φάλαγγας.
 τοὺς δὲ ἰδὼν γήθησεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων, 255
 αὐτίκα δ' Ἰδομενῆα προσηύδα μελιχίοισιν·

„Ἰδομενεῦ, περὶ μὲν σε τίω Δαναῶν ταχυπῶλων
 ἡμὲν ἐνὶ πτολέμῳ ἠδ' ἀλλοίῳ ἐπὶ ἔργῳ
 ἠδ' ἐν δαΐθ', ὅτε πέρ τε γερούσιον αἶθοπα οἶνον
 Ἀργείων οἱ ἄριστοι ἐνὶ κρητῆρι κέρωνται· 260

εἰ περ γάρ τ' ἄλλοι γε κάρη κομόωντες Ἀχαιοὶ
 δαιτρὸν πίνωσιν, σὸν δὲ πλεῖον δέπασ[†] αἰεὶ
 ἔστηχ', ὥς περ ἐμοί, πιέειν, ὅτε θυμὸς ἀνώγη.
 ἀλλ' ὄρσεν πολεμόνδ', οἶος πάρος εὐχεται εἶναι.“ 264

τὸν δ' αὐτ' Ἰδομενεὺς Κρητῶν ἀγὸς ἀντίον ἠύδα·
 „^Α Ατρεΐδη, μάλα μὲν τοι ἐγὼν ἐρήϊρος ἐταῖρος
 ἔσσομαι, ὥς τὸ πρῶτον ὑπέστην καὶ κατένευσά·

ἀλλ' ἄλλους ὄτρυνε κάρη κομόωντας Ἀχαιοῦς, ^{ἰδὲ λυγρῶν}
 ὄφρα τάχιστα μαχώμεθ', ἐπεὶ σὺν γ' ὄρκι' ἔχευαν.
 Τρῶες· τοῖσιν δ' αὖ θάνατος καὶ κῆδε' ὀπίσσω ^{πέποιθε}
 ἔσσετ', ἐπεὶ πρότεροι ὑπὲρ ὄρκια δηλήσαντο.“ ^{καὶ κῆδε' ὀπίσσω} 270

ὣς ἔφατ', Ἀτρεΐδης δὲ παρῶχετο γηθόσυνος κῆρ.
 ἦλθε δ' ἐπ' Αἰάντεσσι κίων ἀνὰ οὐλαμὸν ἀνδρῶν·
 τῷ δὲ κορυσσέσθην, ἅμα δὲ νέφος εἶπετο πεζῶν.
 ὡς δ' ὅτ' ἀπὸ σκοπιῆς εἶδεν νέφος αἰπόλος ἱάνηρ 275
 ἐρχόμενον κατὰ πόντον ὑπὸ Ζεφύροιο ἰωῆς·
 τῷ δέ τ' ἀνευθεν ἐόντι μελάντερον ἤνυτε πίσσα
 φαίνεται ἰὸν κατὰ πόντον, ἄγει δέ τε λαίλαπα πολλήν·
 ῥίγησέν τε ἰδὼν ὑπὸ τε σπέος ἤλασε μῆλα·
 τοῖαι ἅμ' Αἰάντεσσι διοτρεφέων αἰζηῶν 280
 δῆμιον ἐς πόλεμον πυκινὰ κίνυντο φάλαγγες
 κυάνεαι, σάκεσιν τε καὶ ἔγχεσι πεφρικυῖαι.
 καὶ τοὺς μὲν γῆθησεν ἰδὼν κρείων Ἀγαμέμνων,
 καὶ σφεας φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 „Αἶαντ', Ἀργείων ἡγήτορε χαλκοχιτώνων, 285
 σφῶι μὲν οὐ γὰρ ἔοικ' ὄτρυνέμεν, οὐ τι κελεύω·
 αὐτῷ γὰρ μάλα λαὸν ^{καὶ κῆδε' ὀπίσσω} ξυνώγεται ἱφι μάχεσθαι.
 αἰ γάρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίη καὶ Ἄπολλον,
 τοῖος πᾶσιν θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι γένοιτο·
 τῷ κε τάχ' ἡμύσειε πόλις Πριάμοιο ἄνακτος 290
 χερσὶν ὑφ' ἡμετέρησιν ἀλοῦσά τε περθομένη τε.“

ὣς εἰπὼν τοὺς μὲν λίπεν αὐτοῦ, βῆ δὲ μετ' ἄλλους·
 ἐνθ' ὃ γε Νέστορ' ἔτετμε, λιγὸν Πυλίων ἀγορητήν,
 οὓς ἐτάρους στέλλοντα καὶ ὄτρύνοντα μάχεσθαι
 ἀμφὶ μέγαν Πελάγοντα Ἀλάστορά τε Χρομίον τε 295
 Αἴμονά τε κρείοντα Βίαντά τε ποιμένα λαῶν.
 ἱππῆας μὲν πρῶτα σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν, 7
 πεζοὺς δ' ἐξόπιθε στήσεν πολέας τε καὶ ἐσθλοὺς,

ἔρκος ἔμεν πολέμοιο· κακοὺς δ' ἐς μέσσον ἔλασεν,
 ὄφρα καὶ οὐκ ἐθέλων τις ἀναγκαίῃ πολεμίξοι.
 ἵππεῦσιν μὲν πρῶτ' ἐπετέλλετο· τοὺς γὰρ ἀνώγειν
 σφοδρὸς ἵππους ἐχέμεν μηδὲ κλονέεσθαι ὁμίλῳ·
 „μηδέ τις ἵπποσύνη τε καὶ ἠνορέηφι πεποιθὸς
 οἶος πρόσθ' ἄλλων μεμάτω Τρῶεσσι μάχεσθαι,
 μηδ' ἀναχωρεῖτω· ἀλαπαδνότεροι γὰρ ἔσεσθε. 305
 ὅς δέ κ' ἀνὴρ ἀπὸ ἰῶν ὀχέων ἕτερόν ἄρμαθ' ἵκηται,
 ἔγχει ὀρεξάσθω, ἐπεὶ ἦ πολὺν φέρτερον οὕτως.
 ὧδε καὶ οἱ πρότεροι πόλιας καὶ τείχε' ἐπόρθεον,
 τόνδε νόον καὶ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι ἐχοντες.“

ὣς ὁ γέρον ὠτρυνε πάλαι πολέμων ἐν εἰδώσ. 310
 καὶ τὸν μὲν γήθησεν ἰδὼν κρείων Ἀγαμέμνων,
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 „ὦ γέρον, εἶθ', ὡς θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν,
 ὣς τοι γούναθ' ἔποιτο, βίη δέ τοι ἔμπεδος εἴη.
 ἀλλὰ σε γῆρας τείρει ὁμοίον· ὡς ὄφελέν τις 315
 ἀνδρῶν ἄλλος ἔχειν, σὺ δὲ κουροτέροισι μετεῖναι.“

τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γερῆνιος ἱππότα Νέστωρ·
 „Ἀτρεΐδη, μάλα μὲν κεν ἐγὼν ἐθέλοιμι καὶ αὐτὸς
 ὣς ἔμεν, ὡς ὅτε δῖον Ἐρευθαλίωνα κατέκταν.
 ἀλλ' οὐ πῶς ἅμα πάντα θεοὶ δόσαν ἀνθρώποισιν· 320
 εἰ τότε κοῦρος ἔα, νῦν αὐτὲ με γῆρας ὀπάξει.
 ἀλλὰ καὶ ὣς ἵππεῦσι μετέσσομαι ἠδὲ κελεύσω
 βουλῇ καὶ μύθοισι· τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ γερόντων.
 αἰχμᾶς δ' αἰχμάσσουσι νεώτεροι, οἳ περ ἐμεῖο
 ὀπλότεροι γεγάασι πεποιθασίν τε βίηφιν.“ 325

ὣς ἔφατ', Ἀτρεΐδης δὲ παρῶχετο γηθόσυννος κῆρ.
 εὖρ' υἷον Πετῆω Μενεσθῆα πλῆξιπρονόσεν
 ἐστεῶτ'· ἀμφὶ δ' Ἀθηναῖοι, μήστῳρα αὐτῆς·
 αὐτὰρ ὁ πλησίον ἐστήκει πολὺμητις Ὀδυσσεύς,

παρ δὲ Κεφαλλήνων ἀμφὶ στίχες οὐκ ἀλαπαδναὶ 330
 ἔστασαν· οὐ γάρ πώ σφιν ἀκούετο λαὸς αὐτῆς,
 ἀλλὰ νέον συνορινόμεναι κίνυντο φάλαγγες
 Τρώων ἵπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν, οἱ δὲ μένοντες
 ἔστασαν, ὁππότε πύργος Ἀχαιῶν ἄλλος ἐπελθὼν
 Τρώων ὀρηήσειε καὶ ἄρξιαν πολέμοιο. 335

τοὺς δὲ ἰδὼν νεϊκεσσειν ἀνάξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
 καὶ σφραε φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 „ὦ νῆε Πετεῶο διοτρεφέος βασιλῆος
 καὶ σὺ κακοῖσι δόλοισι κεκάσμενε, κερδαλέοφρον,
 τίπτε καταπτώσσοντες ἀφέστατε, μίμνετε δ' ἄλλους; 340
 σφῶιν μὲν τ' ἐπέοικε μετὰ πρώτοιισιν ἔοντας
 ἔστάμεν ἠδὲ μάχης καυστήριος ἀντιβολῆσαι·
 πρώτω γὰρ καὶ δαιτὸς ἀκουάζεσθον ἐμεῖο,
 ὁππότε δαῖτα γέρουσιν ἐφοπλίζωμεν Ἀχαιοί.
 ἔνθα φίλ' ὀπταλέα κρέα ἔδμεναι ἠδὲ κύπελλα 345
 οἴνου πινέμεναι μελιηδέος, ὄφρ' ἐθέλητον·

νῦν δὲ φίλως χ' ὀρώωτε, καὶ εἰ δέκα πύργοι Ἀχαιῶν
 ὑμείων προπάροιθε μαχοίατο νηλεῖ χαλκῷ·
 τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις
 Ὀδυσσεύς·

„Ἄτρεΐδη, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων. 350
 πῶς δὴ φῆς πολέμοιο μεθιέμεν; ὁππὸτ' Ἀχαιοὶ
 Τρωσὶν ἐφ' ἵπποδάμοισιν ἐγείρομεν ὄξυν Ἄρηα,
 ὄψαι, ἦν ἐθέλησθα καὶ αἶ κέν τοι τὰ μεμήλη, Ὀδυσσεύς
 Τηλεμάχοιο φίλον πατέρα προμάχοισι μίγνεντα
 Τρώων ἵπποδάμων· σὺ δὲ ταῦτ' ἀνεμῶλια βάζεις.“ 355

τὸν δ' ἐπιμειδήσας προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων,
 ὡς γνῶ χωρόμενοιο· πάλιν δ' ὁ γε λάξετο μῦθον·
 „διογενὲς Δαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 οὔτε σε νεικεῖω περιώσιον οὔτε κελεύω·

οἶδα γάρ, ὥς τοι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν 360
 ἦπια δῆγεα οἶδε· τὰ γὰρ φρονέεις, ἅ τ' ἐγὼ περ.
 ἀλλ' ἴθι, ταῦτα δ' ὄπισθεν ἀρεσσόμεθ', εἴ τι κακὸν νῦν
 εἴρηται, τὰ δὲ πάντα θεοὶ μεταμῶνια θεῖεν.“

ὣς εἰπὼν τοὺς μὲν λίπεν αὐτοῦ, βῆ δὲ μετ' ἄλλους.
 εὔρε δὲ Τυδέος υἱὸν ὑπερθυμὸν Διομήδεα 365
 ἔστεῶτ' ἐν θ' ἵπποισι καὶ ἄρμασι κολλητοῖσιν·
 παρ δέ οἱ ἔστήκει Σθένελος Καπανήιος υἱός.
 καὶ τὸν μὲν νεΐκεσεν ἰδὼν κρείων Ἀγαμέμνων,
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

„ὦ μοι, Τυδέος υἱὲ δαΐφρονος ἵπποδάμοιο, 370
 τί πτώσσεις, τί δ' ὀπιπέυεις πολέμοιο γεφύρας;
 οὐ μὲν Τυδεί γ' ἔωδε φίλου πτωσκαζέμεν ἦεν,
 ἀλλὰ πολὺ πρὸ φίλων ἐτάρων δηίοισι μάχεσθαι.

ὣς φάσαν, οἳ μιν ἴδοντο πονεύμενον· οὐ γὰρ ἐγὼ γε
 ἦντησ' οὐδὲ ἴδον· περὶ δ' ἄλλων φασὶ γενέσθαι. 375
 ἦ τοι μὲν γὰρ ἄτερ πολέμου εἰσῆλθε Μυκῆνας
 ξείνος ἅμ' ἀντιθέω Πολυνεΐκει, λαὸν ἀγείρων,
 οἳ ῥα τότ' ἐστρατόωνθ' ἱερὰ πρὸς τείχεα Θήβης.

καὶ ῥα μάλα λίσσοντο δόμεν κλειτοὺς ἐπικούρους· †
 οἳ δ' ἔθελον δόμεναι καὶ ἐπήνεον, ὡς ἐκέλευον· 380
 ἀλλὰ Ζεὺς ἔτρεψε παραΐσια σήματα φαίνων.

οἳ δ' ἐπεὶ οὖν ᾤχοντο ἰδὲ πρὸ ὁδοῦ ἐγένοντο
 Ἄσωπὸν δ' ἴκοντο βαθύσχοινον λεχεποῖήν,
 ἐνθ' αὐτ' ἀγγελίην ἐπὶ Τυδῆ στείλαν Ἀχαιοί.
 αὐτὰρ ὁ βῆ, πολέας δὲ κιχήσατο Καδμεΐωνας 385
 δαινυμένους κατὰ δῶμα βίης Ἐτεοκληΐης.

ἐνθ' οὐδὲ ξεῖνός περ ἔων ἱππηλάτα Τυδεὺς
 ἄρρει, μοῦνος ἔων πολέσιν μετὰ Καδμεΐοισιν,
 ἀλλ' ὁ γ' ἀεθλεύειν προκαλίζετο, πάντα δ' ἐνίκα
 ρηιδίως· τοίη οἳ ἐπίροσθος ἦεν Ἀθήνη. 390

οἱ δὲ χολωσάμενοι Καδμείοι, κέντορες ἵππων,
 ἄψ ἄρ' ἀνερχομένῳ πνικινὸν λόχον εἶσαν ἄγοντες,
 κούρους πεντήκοντα· δύο δ' ἠγῆτορες ἦσαν,
 Μαίων Αἰμονίδης ἐπιείκελος ἀθαμάτοισιν
 υἱὸς τ' Αὐτοφόνιοι μενεπτόλεμος Πολυφόντης. 395

Τυδεὺς μὲν καὶ τοῖσιν ἀεικέα πότμον ἐφῆκεν·
 πάντας ἔπεφν' ἕνα δ' οἶον ἴει οἰκόνδε νέεσθαι·
 Μαίων' ἄρα προέηκε, θεῶν τεράεσσι πιθήσας.
 τοῖος ἔην Τυδεὺς Αἰτώλιος· ἀλλὰ τὸν υἱὸν
 γείνατο εἶο χέρηα μάχη, ἀγορῆ δέ τ' ἀμείνω.“ 400

ὣς φάτο, τὸν δ' οὐ τι προσέφη κρατερὸς Διομήδης,
 αἰδεσθεὶς βασιλῆος ἐνιπὴν αἰδοίοιο.
 τὸν δ' υἱὸς Καπανῆος ἀμείψατο κυδαλίμοιο·
 „Ἄτρεΐδη, μὴ ψεύδε' ἐπιστάμενος σάφα εἰπεῖν.
 ἡμεῖς τοι πατέρων μὲγ' ἀμείνονες εὐχόμεθ' εἶναι· 405
 ἡμεῖς καὶ Θήβης ἕδος εἴλομεν ἑπταπύλοιο,
 παυρότερον λαὸν ἀγαγόνθ' ὑπὸ τείχος ἄρειον,
 πειθόμενοι τεράεσσι θεῶν καὶ Ζηνὸς ἀρωγῆ·
 κεῖνοι δὲ σφετέρησιν ἀτασθαλίησιν ὄλοντο.
 τῷ μὴ μοι πατέρας ποθ' ὁμοίῃ ἐνθεο τιμῆ.“ 410

τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κρατερὸς Διομήδης·
 „τέττα, σιωπῆ ἦσο, ἐμῷ δ' ἐπιπείθεο μύθῳ.
 οὐ γὰρ ἐγὼ νεμεσῶ Ἀγαμέμνονι ποιμένι λαῶν
 ὀτρύνοντι μάχεσθαι ἐνκνήμιδας Ἀχαιοὺς·
 τούτῳ μὲν γὰρ κῦδος ἅμ' ἔψεται, εἰ κεν Ἀχαιοὶ 415
 Τρῶας δηλώσωσιν ἔλωσί τε Ἴλιον ἱρήν,
 τούτῳ δ' αὖ μέγα πένθος Ἀχαιῶν δηωθέντων.
 ἀλλ' ἄγε δὴ καὶ νῶϊ μεδώμεθα θούριδος ἀλκῆς.“

ἦ ῥα καὶ ἐξ ὀχέων τῶν τεύχεσιν ἄλτο χαμᾶζε·
 δεινὸν δ' ἔβραχε χαλκὸς ἐπὶ στήθεσσιν ἀνακτος 420
 ὀρνυμένου· ὑπὸ κεν ταλασίφρονά περ δέος εἶλεν.

ὥς δ' ὅτ' ἐν αἰγιαλῷ πολυηχεί κῦμα θαλάσσης
 ὄρνυτ' ἐπασσύτερον Ζεφύρου ὑπο κινήσαντος·
 πόντω μὲν τε πρῶτα κορυσσεύεται, αὐτὰρ ἔπειτα 424
 χέρσῳ ῥηγνύμενον μεγάλα βρομέει, ἀμφὶ δέ τ' ἄκρας
 κυρτὸν ἰὸν κορυφοῦται, ἀποπτύει δ' ἄλως ἄχνην
 ὣς τότε ἐπασσύτεραι Δαναῶν κίνυντο φάλαγγες
 νῶλεμέως πολεμόνδε. κέλευε δὲ οἷσιν ἕκαστος
 ἡγεμόνων· οἱ δ' ἄλλοι ἀκὴν ἴσαν, οὐδέ κε φαίης
 τόσσον λαὸν ἔπεσθαι ἔχοντ' ἐν στήθεσιν αὐδὴν, 430
 σιγῇ, δειδιότες σημάντορας· ἀμφὶ δὲ πᾶσιν
 τεύχεα ποικίλ' ἔλαμπε, τὰ εἰμένοι ἐστιχόωντο.
 Τρῶες δ', ὥς τ' ὕιες πολυπάμονος ἀνδρὸς ἐν αὐλῇ
 μυροῖαι ἐστήκασιν ἀμελγόμεναι γάλα λευκὸν
 ἀξηχῆς μεμακῦναι, ἀκούουσαι ὕπα ἀρνῶν, 435
 ὥς Τρῶων ἀλαλητὸς ἀνὰ στρατὸν εὐρὺν ὀρώρειν·
 οὐ γὰρ πάντων ἦεν ὁμὸς θρόος οὐδ' ἴα γῆρυς,
 ἀλλὰ γλῶσσοι ἐμέμικτο, πολύκλητοι δ' ἔσαν ἄνδρες.
 ὤρσε δὲ τοὺς μὲν Ἄρης, τοὺς δὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 Δειμὸς τ' ἠδὲ Φόβος καὶ Ἔρις ἄμοτον μεμαυῖα, 440
 Ἄρεος ἀνδροφόνοιο κασιγνήτη ἐτάρη τε,
 ἢ τ' ὀλίγη μὲν πρῶτα κορυσσεύεται, αὐτὰρ ἔπειτα
 οὐρανόφ' ἐστήριξε κάρη καὶ ἐπὶ χθονὶ βαίνει.
 ἢ σφιν καὶ τότε νεῖκος ὁμοίον ἔμβαλε μέσσοι
 ἐρχομένη καθ' ὄμιλον, ὀφέλλουσα στόνου ἀνδρῶν. 445
 οἱ δ' ὅτε δὴ ῥ' ἐς χῶρον ἕνα ξυνιόντες ἴκοντο,
 σὺν ῥ' ἔβαλον ῥινοὺς, σὺν δ' ἔγχεα καὶ μένε' ἀνδρῶν
 χαλκεοθωρήκων· ἀτὰρ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι
 ἐπληντ' ἀλλήλησι, πολὺς δ' ὀρυμαγδὸς ὀρώρειν.
 ἔνθα δ' ἄμ' οἴμωγὴ τε καὶ εὐχολὴ πέλεν ἀνδρῶν 450
 ὀλλύντων τε καὶ ὀλλυμένων, ῥέε δ' αἵματι γαῖα.
 ὥς δ' ὅτε χεῖμαρροι ποταμοὶ κατ' ὄρεσφι ῥέοντες

ἔς μισγάγκειαν ξυβάλλετον ὄβριμον ὕδωρ
 κρουῶν ἐκ μεγάλων κοίλης ἔντοσθε χαράδρης·
 τῶν δέ τε τηλόσε δοῦπον ἐν οὔρεσιν ἔκλυε ποιμήν· 455
 ὧς τῶν μισγομένων γένετο ἰαχὴ τε πόνος τε.

πρῶτος δ' Ἀντίλοχος Τρώων ἔλεν ἄνδρα κορυστὴν
 ἔσθλόν ἐνὶ προμάχοισι, Θαλυσιάδην Ἐχέπωλον·
 τόν δ' ἔβαλε πρῶτος κόρυθος φάλον ἵπποδασειῆς,
 ἐν δὲ μετώπῳ πῆξε, πέρησε δ' ἄρ' ὄστέον εἶσω 460
 αἰχμῇ χαλκείῃ· τὸν δὲ σκότος ὕσσε κάλυψεν,
 ἦριπε δ', ὡς ὅτε πύργος, ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ. †
 τὸν δὲ πεσόντα ποδῶν ἔλαβε κρείων Ἐλεφίνωρ
 Χαλκωδοντιάδης, μεγαθύμων ἀρχὸς Ἀβάντων,
 ἔλκε δ' ὑπέκ βελέων λεληχημένος, ὄφρα τάχιστα 465
 τεύχεα συλήσειε· μίνυνθα δέ οἱ γένεθ' ὀρημῆ·
 νεκρὸν γάρ ῥ' ἐρύοντα ἰδὼν μεγάθυμος Ἀγήνωρ
 πλευρά, τὰ οἱ κύψαντι παρ' ἀσπίδος ἐξεφαάνθη,
 οὔτησε ξυστῶ χαλκήρεϊ, λῦσε δὲ γυῖα. †
 ὧς τὸν μὲν λίπε θυμός, ἐπ' αὐτῷ δ' ἔργον ἐτύχθη 470
 ἀργαλέον Τρώων καὶ Ἀχαιῶν· οἱ δὲ λύκοι ὡς
 ἀλλήλοις ἐπόρουσαν, ἀνὴρ δ' ἄνδρ' ἐδνοπάλιζεν.

ἐνθ' ἔβαλ' Ἀνθεμίωνος υἱὸν Τελαμώνιος Αἴας,
 ἠίδεον θαλερὸν Σιμοείσιον, ὃν ποτε μήτηρ
 Ἰδηθεν κατιοῦσα παρ' ὄχθησιν Σιμόεντος 475
 γείνατ', ἐπεὶ ῥα τοκεῦσιν ἄμ' ἔσπετο μῆλα ἰδέσθαι·
 τούνεκά μιν κάλεον Σιμοείσιον· οὐδὲ τοκεῦσιν
 θρέπτρα φίλοις ἀπέδωκε, μινυνθάδιος δέ οἱ αἰὼν
 ἔπλεθ' ὑπ' Αἴαντος μεγαθύμου δουρὶ δαμέντι.
 πρῶτον γάρ μιν ἰόντα βάλε στήθος παρὰ μαζὸν 480
 δεξιόν, ἀντικρὺς δὲ δι' ὤμου χάλκεον ἔγχος
 ἦλθεν· ὁ δ' ἐν κονίησι χαμαὶ πέσεν αἰγείρος ὡς,
 ἢ ῥά τ' ἐν εἰλαμενῇ ἔλεος μεγάλοιο πεφύκη

ὡς ἡμεῖς

λείη, ἀτὰρ τέ οἱ ὄζοι ἐπ' ἀκροτάτῃ πεφύασιν·
 τὴν μὲν θ' ἀρματοπηγῆς ἀνήρ αἰθωνι σιδήρῳ 485
 ἐξέταμ', ὄφρα ἴτυν κάμψῃ περικαλλεῖ δίφρῳ·
 ἢ μὲν τ' ἀζομένη κεῖται ποταμοῖο παρ' ὄχθας.
 τοῖον ἄρ' Ἀνθεμίδην Σιμοείσιον ἐξενάριξεν
 Αἴας διογενῆς. τοῦ δ' Ἄντιφος αἰολοθώρηξ
 Πριαμίδης καθ' ὄμιλον ἀκόντισεν ὀξείῳ δουρί· 490
 τοῦ μὲν ἄμαρθ', ὁ δὲ Λεῦκον Ὀδυσσεὸς ἐσθλὸν ἑταῖρον
 βεβλήκει βουβῶνα νέκυν ἐτέρωσ' ἐρούοντα·
 ἤριπε δ' ἄμφ' αὐτῷ, νεκρὸς δέ οἱ ἔκπεσε χειρὸς.
 τοῦ δ' Ὀδυσσεὺς μάλα θυμὸν ἀποκταμένοιο χολώσθη,
 βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυσθμένος αἰθιοπι χαλκῷ, 495
 στῆ δὲ μάλ' ἐγγυὺς ἰών, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ
 ἄμφι ἔπαπτήνας. ὑπὸ δὲ Τρῶες κεκάδοντο
 ἀνδρὸς ἀκοντίσσαντος. ὁ δ' οὐχ ἄλιον βέλος ἤκεν,
 ἀλλ' υἷον Πριάμοιο νόθον βάλε Δημοκόωντα,
 ὅς οἱ Ἀβυδόθεν ἦλθε, παρ' ἵππων ὠκείων· 500
 τὸν δ' Ὀδυσσεὺς ἐτάροιο χολωσάμενος βάλε δουρὶ
 κέρσην· ἢ δ' ἐτέροιο διὰ κροτάφοιο πέρησεν
 αἰχμὴ χαλκείῃ· τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυψεν,
 δούπησεν δὲ πεσών, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
 χώρησαν δ' ὑπὸ τε πρόμαχοι καὶ φηίδιμος Ἔκτωρ· 505
 Ἀργεῖοι δὲ μέγα ἴαχον, ἐρούσαντο δὲ νεκρούς,
 ἴθυσαν δὲ πολὺν προτέρω. νεμέσησε δ' Ἀπόλλων
 Περγάμου ἐκκατιδών, Τρῶεσσι δὲ κέκλετ' αὖσας·
 „ὄρνυσθ', ἵππόδαμοι Τρῶες, μηδ' εἰκετε χάριμης
 Ἀργείοις, ἐπεὶ οὐ σφι λίθος χρῶς οὐδὲ σίδηρος 510
 χαλκὸν ἀνασχέσθαι ταμεσίχροα βαλλομένοισιν.
 οὐ μὰν οὐδ' Ἀχιλεὺς Θέτιδος παῖς ἠνκόμοιο
 μάραται, ἀλλ' ἐπὶ νησὶ χόλον θυμαλγέα πέσσει.“
 ὧς φάτ' ἀπὸ πτόλιος δεινὸς θεός· αὐτὰρ Ἀχαιοὺς

ᾤρσε Διὸς θυγάτηρ κυδίστη τριτογένεια, 515
 ἐρχομένη καθ' ὄμιλον, ὅθι μεθιέντας ἴδοιτο.

ἔνθ' Ἀμαρυγκεΐδην Διώρεα μοῖρα πέδησεν·
 χερμαδίῳ γὰρ βλῆτο παρὰ σφυρὸν ὀκριέντι
 κνήμην δεξιτερῆν· βάλε δὲ Θρηκῶν ἀγὸς ἀνδρῶν,
 Πείροος Ἰμβρασίδης, ὃς ἄρ' Αἰνότηεν εἰληλούθειν· 520
 ἀμφοτέρω δὲ τένοντε καὶ ὄστέα λᾶας ἀναιδῆς
 ἄχρῃς ἀπηλοῖησεν· ὁ δ' ὕπτιος ἐν κονίησιν
 κάππεσεν, ἄμφω χεῖρε φίλοις ἐτάροισι πετάσσας,
 θυμὸν ἀποπνεύων· ὁ δ' ἐπέδραμεν, ὃς ῥ' ἔβαλέν περ,
 Πείροος, οὔτα δὲ δουρὶ παρ' ὀμφαλόν· ἐκ δ' ἄρα πᾶσαι
 χύντο χαμαὶ χολάδες, τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυψεν. 526
 τὸν δὲ Θόας Αἰτωλὸς ἀπεσσύμενον βάλε δουρὶ
 στέρονον ὑπὲρ μαζοῖο, πάγη δ' ἐν πνεύμονι χαλκός.
 ἀγχίμολον δέ οἱ ἦλθε Θόας, ἐκ δ' ὄβριμον ἔγχος
 ἐσπάσατο στέροιο, ἐρύσσατο δὲ ξίφος ὀξύ, 530
 τῷ ὅ γε γαστέρα τύψε μέσσην, ἐκ δ' αἶνυτο θυμόν.
 τεύχεα δ' οὐκ ἀπέδυσε· περιόστησαν γὰρ ἑταῖροι
 Θρήικες ἀκρόκομοι δολίχ' ἔγχεα χερσὶν ἔχοντες,
 οἳ ἔ μέγαν περ ἔοντα καὶ ἰφθιμον καὶ ἀγανὸν
 ᾤσαν ἀπὸ σφείων· ὁ δὲ χασσάμενος πελεμίχθη. 535
 ᾧς τῷ γ' ἐν κονίησι παρ' ἀλλήλοισι τετάσθην,
 ἦ τοι ὁ μὲν Θρηκῶν, ὁ δ' Ἐπειῶν χαλκοχιτώνων
 ἠγεμόνες· πολλοὶ δὲ περικτείνοντο καὶ ἄλλοι.

ἔνθα κεν οὐκέτι ἔργον ἀνήρ ὀνόσαιτο μετελθών,
 ὃς τις ἔτ' ἄβλητος καὶ ἀνούτατος ὀξεί χαλκῷ 540
 δινεύοι κατὰ μέσσον, ἄγοι δέ εἰ Παλλὰς Ἀθήνη
 χειρὸς ἐλοῦσα, ἀτὰρ βελέων ἀπερύκοι ἐρωήν·
 πολλοὶ γὰρ Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἤματι κείνῳ
 προηνέες ἐν κονίησι παρ' ἀλλήλοισι τέταντο.

ΙΛΙΑΔΟΣ Ε.

Διομήδους ἀριστεία.

ἔνθ' αὖ Τυδεΐδῃ Διομήδῃ Παλλὰς Ἀθήνη
 δῶκε μένος καὶ θάρσος, ἵν' ἐκδηλος μετὰ πᾶσιν
 Ἀργείοισι γένοιτο ἰδὲ κλέος ἐσθλὸν ἄροιο.
 δαΐε οἱ ἐκ κόρυθός τε καὶ ἀσπίδος ἀκάματον πῦρ,
 ἀστέρ' ὀπωρινῶ ἑναλίγκιον, ὅς τε μάλιστα 5
 λαμπρὸν παμφαίνῃσι λελουμένος Ὠκεανοῖο·
 τοῖόν οἱ πῦρ δαΐεν ἀπὸ κρατός τε καὶ ὤμων,
 ὥρσε δέ μιν κατὰ μέσσον, ὅθι πλεῖστοι κλονέοντο.
 ἦν δέ τις ἐν Τρώεσσι Δάρης ἀφνειὸς ἀμύμων,
 ἰρεὺς Ἡφαίστιο· δύω δέ οἱ νῆες ἦσθην, 10
 Φηγεὺς Ἰδαῖός τε, μάχης ἐν εἰδότε πάσης·
 τῶ οἱ ἀποκρινθέντε ἐναντίω ὀρηθητήν·
 τῶ μὲν ἀφ' ἵππων, ὁ δ' ἀπὸ χθονὸς ὤρυντο πεζός.
 οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
 Φηγεὺς ῥα πρότερος προΐει δολιχόσκιον ἔγχος· 15
 Τυδεΐδεω δ' ὑπὲρ ὤμον ἀριστερὸν ἤλυθ' ἀκωκὴ
 ἔγχος, οὐδ' ἔβαλ' αὐτόν. ὁ δ' ὕστερος ὤρυντο χαλκῶ
 Τυδεΐδης· τοῦ δ' οὐχ ἄλιον βέλος ἔκφυγε χειρός,
 ἀλλ' ἔβαλε στήθος μεταμάξιον, ὥσε δ' ἀφ' ἵππων.
 Ἰδαῖος δ' ἀπόρουσε λιπῶν περικαλλέα δίφρον, 20
 οὐδ' ἔτλη περιβῆναι ἀδελφειοῦ κταμένοιο·
 οὐδὲ γὰρ οὐδέ κεν αὐτὸς ὑπέκφυγε κῆρα μέλαιναν,
 ἀλλ' Ἡφαιστος ἔρυντο, σάωσε δὲ νυκτὶ καλύψας,
 ὡς δὴ οἱ μὴ πάγχυ γέρον ἀκαχήμενος εἶη.
 ἵππους δ' ἐξέλάσας μεγαθύμου Τυδέος νῆος 25
 δῶκεν ἑταίροισιν κατάγειν κοίλας ἐπὶ νῆας.

Τρῶες δὲ μεγάθυμοι ἐπεὶ ἴδον νῆε Δάρητος
 τὸν μὲν ἀλευάμενον, τὸν δὲ κτάμενον παρ' ὄχεσφιν,
 πᾶσιν ὀρίνθη θυμός· ἀτὰρ γλανκῶπις Ἀθήνη
 χειρὸς ἐλοῦσ' ἐπέεσσι προσηύδα θοῦρον Ἄρηα· 30
 „Ἄρες, Ἄρες βροτολοιγέ, μιαίφόνε, τειχεσιπλήτα,
 οὐκ ἂν δὴ Τρῶας μὲν ἐάσαιμεν καὶ Ἀχαιοὺς
 μάρασθ', ὅποτέροισι πατήρ Ζεὺς κῦδος ὀρέξῃ;
 νῶϊ δὲ χαζῶμεσθα, Διὸς δ' ἀλεῶμεθα μῆνιν.“

ὣς εἰποῦσα μάχης ἐξήγαγε θοῦρον Ἄρηα. 35
 τὸν μὲν ἔπειτα καθεῖσεν ἐπ' ἠϊόνετι Σκαμάνδρῳ,
 Τρῶας δ' ἔκλιναν Δαναοί· ἔλε δ' ἄνδρα ἕκαστος
 ἠγεμόνων. πρῶτος δὲ ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 ἀρχὸν Ἀλιζώνων, Ὀδίων μέγαν, ἔκβαλε δίφρου·
 πρῶτῳ γὰρ στρεφθέντι μεταφρένῳ ἐν δόρῳ πῆξεν 40
 ὤμων μεσσηγύς, διὰ δὲ στήθεσφιν ἔλασσεν.

[δούπησεν δὲ πεσῶν, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.]

Ἴδομενεὺς δ' ἄρα Φαῖστον ἐνήρατο, Μήνονος υἱὸν
 Βῶρου, ὃς ἐκ Τάρνης ἐριβόλακος εἰληλούθειν·
 τὸν μὲν ἄρ' Ἴδομενεὺς δουρικλυτὸς ἔγχεϊ μακροῦ 45
 νύξ' ἵππων ἐπιβησόμενον κατὰ δεξιὸν ὤμων·
 ἤριπε δ' ἐξ ὀχέων, στυγερὸς δ' ἄρα μιν σκότος
 εἶλεν.

τὸν μὲν ἄρ' Ἴδομενῆος ἐσύλευον θεράποντες·
 υἱὸν δὲ Στροφίοιο Σκαμάνδριον, αἴμονα θήρης,
 Ἀτρεΐδης Μενέλαος ἔλ' ἔγχεϊ ὀξύοντι, 50
 ἐσθλὸν θηρητῆρα· δίδαξε γὰρ Ἄρτεμις αὐτῇ
 βάλλειν ἄγρια πάντα, τὰ τε τρέφει οὔρεσιν ὕλη.
 ἀλλ' οὐ οἱ τότε γε χραῖσμ' Ἄρτεμις ἰοχέαιρα,
 οὐδὲ ἐκηβολίαι, ἧσιν τὸ πρῖν γε κέκαστο·
 ἀλλὰ μιν Ἀτρεΐδης δουρικλειτὸς Μενέλαος 55
 πρόσθεν ἔθεν φεύγοντα μετάφρενον οὔτασε δουρὶ

[ὤμων μεσσηγύς, διὰ δὲ στήθεσφιν ἔλασσεν.]
 ἤριπε δὲ προνήης, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.

Μηριόνης δὲ Φέρεκλον ἐνήρατο, Τέκτονος υἱὸν
 Ἀρμονίδεω, ὃς χερσὶν ἐπίστατο δαίδαλα πάντα 60
 τεύχειν· ἔξοχα γὰρ μιν ἐφίλατο Παλλὰς Ἀθήνη·
 ὃς καὶ Ἀλεξάνδρῳ τεκμήνατο νῆας εἶσας
 ἀρχεκάκους, αἱ πᾶσι κακὸν Τρώεσσι γένοντο
 οἱ τ' αὐτῷ, ἐπεὶ οὐ τι θεῶν ἐκ θέσφατα ἤδη.
 τὸν μὲν Μηριόνης, ὅτε δὴ κατέμαρπτε διώκων, 65
 βεβλήκει γλουτὸν κάτα δεξιόν· ἢ δὲ διαπρὸ
 ἀντικρὺς κατὰ κύστιν ὑπ' ὀστέον ἤλυθ' ἀκωκῆ.
 γνύξ δ' ἔριπ' οἰμῶξας, θάνατος δὲ μιν ἀμφεκάλυψεν.

Πήδαιον δ' ἄρ' ἔπεφνε Μέρης, Ἀντήνορος υἱόν,
 ὃς ῥα νόθος μὲν ἔην, πύκα δ' ἔτρεφε διὰ Θεανῶ, 70
 ἴσα φίλοισι τέκεσσι, χαριζομένη πόσει ᾧ.
 τὸν μὲν Φυλεΐδης δουρικλυτὸς ἐγγύθεν ἐλθὼν
 βεβλήκει κεφαλῆς κατὰ ἰνίον ὀξεί δουρί·
 ἀντικρὺς δ' ἀν' ὀδόντας ὑπὸ γλῶσσαν τάμε χαλκός.
 ἤριπε δ' ἐν κονίῃ, ψυχρὸν δ' ἔλε χαλκὸν ὀδοῦσιν. 75

Εὐρύπυλος δ' Ἐναιμονίδης Ὑψήνορα δῖον,
 υἱὸν ὑπερθύμου Δολοπίονος, ὃς ῥα Σκαμάνδρου
 ἀρητῆρ ἐτέτυκτο, θεὸς δ' ὡς τίετο δῆμῳ,
 τὸν μὲν ἄρ' Εὐρύπυλος Ἐναιμόνος ἀγλαὸς υἱὸς
 πρόσθεν ἔθεν φεύγοντα μεταδρομάδην ἔλασ' ὤμων 80
 φασγάνῳ αἶξας, ἀπὸ δ' ἔξεσε χεῖρα βαρεῖαν.
 αἱματόεσσα δὲ χεῖρ πεδίῳ πέσε· τὸν δὲ κατ' ὕσσε
 ἔλλαβε πορφύρεος θάνατος καὶ μοῖρα κραταιή.

ὣς οἱ μὲν πονέοντο κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην·
 Τυδεΐδην δ' οὐκ ἂν γνοίης, ποτέροισι μετεῖη, 85
 ἢ μετὰ Τρώεσσιν ὀμιλέοι ἢ μετ' Ἀχαιοῖς.
 θύνε γὰρ ἄμ πεδίον ποταμῷ πλήθοντι εἰοικῶς

χειμάρρω, ὅς τ' ὄκα ῥέων ἐκέδασσε γεφύρας·
 τὸν δ' οὐτ' ἄρ τε γέφυραι ἐεομέναι ἰσχανόωσιν,
 οὐτ' ἄρα ἔρκεα ἴσχει ἀλωάων ἐριθιγλέων 90
 ἐλθόντ' ἔξαπίνης, ὅτ' ἐπιβρίση Διὸς ὕμβρος·
 πολλὰ δ' ὑπ' αὐτοῦ ἔργα κατήριπε κάλ' αἰζηῶν.
 ὣς ὑπὸ Τυδεΐδῃ πυκινὰ κλονέοντο φάλαγγες
 Τρώων, οὐδ' ἄρα μιν μίμνον πολέες περ ἔοντες.

τὸν δ' ὡς οὖν ἐνόησε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱὸς 95
 θύνοντ' ἄμ πεδίον πρὸ ἔθρου κλονέοντα φάλαγγας,
 αἰψ' ἐπὶ Τυδεΐδῃ ἐτιταίνετο καμπύλα τόξα,
 καὶ βάλ' ἐπαΐσσοντα, τυχῶν κατὰ δεξιὸν ὤμον,
 θώρηκος γυῖαλον· διὰ δ' ἔπιτατο πικρὸς οἰστός,
 ἀντικρὺς δὲ διέσχε, παλάσσετο δ' αἵματι θώρηξ. 100
 τῷ δ' ἐπὶ μακρὸν ἄυσε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός·
 „ὄρυσθε, Τρῶες μεγάθυμοι, κέντορες ἵππων·
 βέβληται γὰρ ἄριστος Ἀχαιῶν, οὐδέ ἔφημι
 δῆθ' ἀνσχήσεσθαι κρατερὸν βέλος, εἰ ἔτεόν με
 ὦρσεν ἀναξ Διὸς υἱὸς ἀπορνύμενον Λυκίηθεν.“ 105

ὣς ἔφατ' εὐχόμενος· τὸν δ' οὐ βέλος ὦκν δάμασσεν,
 ἀλλ' ἀναχωρήσας πρόσθ' ἵππου καὶ ὄχεσφιν
 ἔστη, καὶ Σθένελον προσέφη Καπανήιον υἱόν·
 „ὄρσο, πέπον Καπανηιάδη, καταβήσεο δίφρου,
 ὄφρα μοι ἐξ ὠμοιο ἐρύσσης πικρὸν οἰστόν.“ 110

ὣς ἄρ' ἔφη, Σθένελος δὲ καθ' ἵππων ἄλτο χαμᾶζε,
 παρ δὲ στάς βέλος ὦκν διαμπερές ἐξέρυσ' ὤμου·
 αἶμα δ' ἀνηκόντιζε διὰ στρεπτοῖο χιτῶνος.
 δὴ τότε ἔπειτ' ἠρᾶτο βοήν ἀγαθὸς Διομήδης·
 „κλυθί μεν, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, ἀτροτώνη, 115
 εἴ ποτέ μοι καὶ πατρὶ φίλα φρονέουσα παρέστης
 δηῖω ἐν πολέμῳ, νῦν αὖτ' ἐμὲ φίλαι, Ἀθήνη·
 δὸς δέ τέ μ' ἄνδρα ἐλεῖν καὶ ἐς ὄρμην ἔγχεος ἐλθεῖν,

ὅς μ' ἔβαλε φθάμενος καὶ ἐπεύχεται, οὐδέ μέ φησιν
 δηρὸν ἔτ' ὕψεσθαι λαμπρὸν φάος ἡελίοιο.“ 120

ὣς ἔφατ' εὐχόμενος, τοῦ δ' ἔκλυε Παλλὰς Ἀθήνη,
 γυῖα δ' ἔδηκεν ἑλαφρά, πόδας καὶ χεῖρας ὑπερθεν·
 ἀργχοῦ δ' ἰσταμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 „θαρσῶν νῦν, Διόμηδες, ἐπὶ Τρώεσσι μάχεσθαι·
 ἐν γάρ τοι στήθεσσι μένος πατρώϊον ἦκα 125

ἄτρομον, οἶον ἔχεσκε σακέσπαλος ἱππότα Τυδεύς·
 ἀχλὺν δ' αὖ τοι ἀπ' ὀφθαλμῶν ἔλον, ἢ πρὶν ἐπῆεν,
 ὄφρ' ἐν γιγνώσκῃς ἡμὲν θεὸν ἠδὲ καὶ ἄνδρα.

τῷ νῦν, αἶ κε θεὸς πειρώμενος ἐνθάδ' ἵκηται,
 μή τι σύ γ' ἀθανάτοισι θεοῖς ἀντικρὺ μάχεσθαι 130
 τοῖς ἄλλοις· ἀτὰρ εἰ κε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη
 ἔλθῃσ' ἐς πόλεμον, τήν γ' οὐτάμεν ὀξεί χαλκῶ.“

ἡ μὲν ἄρ' ὣς εἰποῦσ' ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 Τυδείδης δ' ἔξαῦτις ἰὼν προμάχοισιν ἐμίχθη·
 καὶ πρὶν περ θυμῷ μεμαῶς ^{or. αἴφῃ} Τρώεσσι μάχεσθαι, 135

δὴ τότε μιν τοῖς τόσσον ἔλεν μένος, ὥς τε λέοντα,
 ὃν ῥά τε ποιμὴν ἀγρῶ ἐπ' εἰροπόκοις οἴεσθιν
 χραύσῃ μὲν τ' αὐλῆς ὑπεράλμενον, οὐδὲ δαμάσῃ·
 τοῦ μὲν τε σθένος ὤρσεν, ἔπειτα δέ τ' οὐ προσαμύνει,
 ἀλλὰ κατὰ σταθμοὺς δύεται, τὰ δ' ἐρῆμα φοβεῖται· 140

αἶ μὲν τ' ἀγχιστῖναι ἐπ' ἀλλήλησι κέχυνται,
 αὐτὰρ ὁ ἐμμεμαῶς βαθέης ἐξάλλεται αὐλῆς·
 ὣς μεμαῶς Τρώεσσι μίγῃ κρατερὸς Διομήδης.

ἔνθ' ἔλεν Ἀστύνοον καὶ Ὑπείρονα ποιμένα λαῶν,
 τὸν μὲν ὑπὲρ μαζοῖο βαλῶν χαλκήρεϊ δουρί, 145
 τὸν δ' ἔτερον ξίφει μεγάλῳ κληῖδα παρ' ὦμον
 πλῆξ', ἀπὸ δ' αὐχένος ὦμον ἐέργαθεν ἠδ' ἀπὸ νώτου.
 τοὺς μὲν ἔασ', ὁ δ' Ἄβαντα μετώχετο καὶ Πολύιδον,
 νείας Εὐρυδάμαντος ὄνειροπόλοιο γέροντος,

τοῖς οὐκ ἔρχομένοις ὁ γέρων ἐκρίνατ' ὄνειρους, 150
ἀλλὰ σφεας κρατερὸς Διομήδης ἐξενάριξεν.

βῆ δὲ μετὰ Ξάνθου τε Θρόνά τε Φαίνοπος νῆε,
ἄμφω τηλυγέτω, ὁ δ' ἔτειροτο γήραϊ λυγρῶ,
υἷον δ' οὐ τέκετ' ἄλλον ἐπὶ κτεάτεσσι λιπέσθαι.
ἐνθ' ὅ γε τοὺς ἐνάριξε, φίλον δ' ἐξάλυντο θυμὸν 155
ἀμφοτέρω, πατέρι δὲ γόον καὶ κήδεα λυγρὰ
λεῖπ', ἐπεὶ οὐ ζῶοντε μάχης ἐκνοστήσαντε
δέξατο· χηρωσται δὲ διὰ κτῆσιν दाτέοντο.

ἐνθ' υἷας Πριάμοιο δύω λάβε Δαρδανίδαο
εἰν ἐνὶ δίφρῳ ἕοντας, Ἐχέμμονά τε Χρομίον τε. 160
ὡς δὲ λέων ἐν βουσί θορῶν ἐξ ἀύχένα ἄξῃ
πόρτιος ἢ βοός, ξύλοχον κάτα βοσκομενάων,
ὣς τοὺς ἀμφοτέρους ἐξ ἵππων Τυδέος υἷος
βῆσε κακῶς ἀέκοντας, ἔπειτα δὲ τεύχε' ἐσύλα·
ἵππους δ' οἷς ἐτάροισι δίδου μετὰ νῆας ἐλαύνειν. 165

τὸν δ' ἰδεν Αἰνείας ἀλαπάξοντα στίχας ἀνδρῶν,
βῆ δ' ἵμεν ἄν τε μάχην καὶ ἀνὰ κλόνον ἐργχειάων
Πάνδαρον ἀντίθεον διζήμενος, εἴ που ἐφεύροι.
εὗρε Λυκάονος υἷον ἀμύμονά τε κρατερὸν τε,
στῆ δὲ πρόσθ' αὐτοῖο ἔπος τέ μιν ἀτίον ἠΰδα· 170
„Πάνδαρε, ποῦ τοι τόξον ἰδὲ πτερόεντες ὀιστοὶ
καὶ κλέος; ᾧ οὐ τίς τοι ἐρίζεται ἐνθάδε γ' ἀνήρ,
οὐδέ τις ἐν Λυκίῃ σέο γ' εὐχεται εἶναι ἀμείνων.
ἀλλ' ἄγε τῷδ' ἔφες ἀνδρὶ βέλος, Διὶ χεῖρας ἀνασχών,
ὅς τις ὄδε κρατέει καὶ δὴ κακὰ πολλὰ ἔοργεν 175
Τρῶας, ἐπεὶ πολλῶν τε καὶ ἐσθλῶν γούνατ' ἔλυσεν·
εἰ μὴ τις θεὸς ἐστι κοτεσσάμενος Τρώεσσιν,
ἱρῶν μηνίσας· χαλεπὴ δὲ θεοῦ ἐπι μῆνις.“

τὸν δ' αὖτε προσέειπε Λυκάονος ἀγλαὸς υἷος·
„Αἰνεία, Τρώων βουλευφόρε χαλκοχιτώνων, 180

Τυδεΐδῃ μιν ἐγὼ γε δαΐφρονι πάντα εἴσκω,
 ἀσπίδι γιγνώσκων ἀυλώπιδί τε τρυφαλείῃ,
 ἵππους τ' εἰσορόων· σάφα δ' οὐκ οἶδ', εἰ θεὸς ἔστιν.
 εἰ δ' ὅ γ' ἀνῆρ, ὅν φημι, δαΐφρων Τυδέος υἱός,
 οὐχ ὅ γ' ἄνευθε θεοῦ τάδε μαίνεται, ἀλλὰ τις ἄγχι 185
 ἔστηκ' ἀθανάτων νεφέλῃ εἰλυμένος ὦμος,
 ὃς τούτου βέλος ὠκὺ κιχήμενον ἔτραπεν ἄλλῃ.
 ἦδη γάρ οἱ ἐφῆκα βέλος, καὶ μιν βάλον ὦμον
 δεξιόν, ἀντικρὺς διὰ θώρηκος γυάλιοι,
 καὶ μιν ἐγὼ γ' ἐφάμην Ἀιδωνῆι προΐάφειν, 190
 ἔμπης δ' οὐκ ἐδάμασσα· θεὸς νύ τίς ἐστι κοτήεις.
 ἵπποι δ' οὐ παρέασι καὶ ἄρματα, τῶν κ' ἐπιβαίην·
 ἀλλὰ που ἐν μεγάροισι Λυκάονος ἔνδεκα δίφροι
 καλοὶ πρωτοπαγεῖς νεοτευχέες, ἀμφὶ δὲ πέπλοι
 πέπτανται· παρὰ δέ σφιν ἐκάστῳ δίζυγες ἵπποι 195
 ἑστᾶσι κροῖ λευκὸν ἐρεπτόμενοι καὶ ὀλύρας.
 ἦ μὲν μοι μάλα πολλὰ γέρων αἰχμητὰ Λυκάων
 ἐρχομένῳ ἐπέτελλε δόμοις ἐνὶ ποιητοῖσιν·
 ἵπποισὶν μ' ἐκέλευε καὶ ἄρμασιν ἐμβρεβαῶτα
 ἀρχεύειν Τρώεσσι κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας· 200
 ἀλλ' ἐγὼ οὐ πιθόμην, ἦ τ' ἂν πολὺ κέρδιον ἦεν,
 ἵππων φειδόμενος, μὴ μοι δευοῖατο φορβῆς
 ἀνδρῶν εἰλομένων, εἰωθότες ἔδμεναι ἄδην.
 ὣς λίπον, αὐτὰρ πέξος ἐς Ἴλιον εἰλήλουθα,
 τόξοισιν πίσυρος· τὰ δέ μ' οὐκ ἄρ' ἔμελλον ὀνήσειν. 205
 [ἦδη γὰρ δοιοῖσιν ἀριστήεσσιν ἐφῆκα,
 Τυδεΐδῃ τε καὶ Ἀτρεΐδῃ, ἐκ δ' ἀμφοτέρουιν
 + ἀτρεκὲς αἶμ' ἔσσευα βαλῶν, ἦγριρα δὲ μᾶλλον.]
 τῷ ῥα κακῇ αἴσῃ ἀπὸ πασσάλου ἀγκύλα τόξα
 ἤματι τῷ ἐλόμην, ὅτε Ἴλιον εἰς ἐρατεινὴν 210
 ἠγεόμην Τρώεσσι, φέρων χάριν Ἐκτορι δίῳ.

εἰ δέ κε νοστήσω καὶ ἐσόψομαι ὀφθαλμοῖσιν
 πατρίδ' ἐμὴν ἄλοχόν τε καὶ ὑπερφῆξ μέγα δῶμα,
 αὐτίκ' ἔπειτ' ἀπ' ἐμεῖο κάρη τάμοι ἀλλότριος φῶς,
 εἰ μὴ ἐγὼ τάδε τόξα φαεινῶ ἐν πυρὶ θείην 215
 χερσὶ διακλάσσας· ἀνεμῶλια γάρ μοι ὀπηδεῖ.“

τὸν δ' αὐτ' Αἰνεΐας Τρώων ἀγὸς ἀντίου ἠΰδα·
 „μὴ δὴ οὕτως ἀγόρευε· πάρος δ' οὐκ ἔσεται ἄλλως,
 πρὶν γ' ἐπὶ νῶ τῶδ' ἀνδρὶ σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν
 ἀντιβίην ἐλθόντε σὺν ἔντεσι πειρηθῆναι. 220

ἀλλ' ἄγ' ἐμῶν ὀχέων ἐπιβήσαιο, ὄφρα ἴδῃαι,
 οἷοι Τρώιοι ἵπποι, ἐπιστάμενοι πεδίοιο
 κραιπνὰ μάλ' ἔνθα καὶ ἔνθα διωκόμεν ἠδὲ φέβεσθαι·
 τῶ καὶ νῶι πόλινδε σαώσεται, εἰ περ ἂν αὐτε
 Ζεὺς ἐπὶ Τυδεΐδῃ Διομήδῃ κῦδος ὀρέξῃ. 225

ἀλλ' ἄγε νῦν μάστιγα καὶ ἠνία σιγαλόεντα
 δέξαι, ἐγὼ δ' ἵππων ἐπιβήσομαι, ὄφρα μάχωμαι·
 ἦε σὺ τόνδε δέδεξο, μελήσουσιν δ' ἐμοὶ ἵπποι.“

τὸν δ' αὐτε προσέειπε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός·
 „Αἰνεΐα, σὺ μὲν αὐτὸς ἔχ' ἠνία καὶ τεῶ ἵππω· 230
 μᾶλλον ὕφ' ἠνιόχῳ εἰωθότι καμπύλον ἄρμα
 οἴσεται, εἰ περ ἂν αὐτε φεβώμεθα Τυδέος υἱόν·
 μὴ τῶ μὲν δείσαντε ματήσεται, οὐδ' ἐθέλητον
 ἐκφερέμεν πολέμοιο, τεὸν φθόγγον ποθέοντε,
 νῶι δ' ἐπαΐξας μεγαθύμου Τυδέος υἱός 235

αὐτῶ τε κτείνῃ καὶ ἐλάσῃ μώνυχας ἵππους.
 ἀλλὰ σὺ γ' αὐτὸς ἔλαυνε τέ' ἄρματα καὶ τεῶ ἵππω,
 τόνδε δ' ἐγὼν ἐπιόντα δεδέξομαι ὀξεί δουρί.“

ὣς ἄρα φωνήσαντες ἐς ἄρματα ποικίλα βάντες
 ἐμμεμαῶτ' ἐπὶ Τυδεΐδῃ ἔχον ὠκίας ἵππους. 240
 τοὺς δὲ ἶδε Σθένελος Καπανήιος ἀγλαὸς υἱός,
 αἴψα δὲ Τυδεΐδην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

„Τυδεΐδη Διόμηδες, ἐμῷ κεχαρισμένε θυμῷ,
 ἄνδρ' ὀρώω κρατερῶ ἐπὶ σοὶ μεμαῶτε μάχεσθαι,
 ἴν' ἀπέλεθρον ἔχοντας· ὁ μὲν τόξων ἐν εἰδώσ, 245
 Πάνδαρος, υἱὸς δ' αὐτε Λυκάονος εὐχεται εἶναι·
 Αἰνεΐας δ' υἱὸς μεγαλήτορος Ἀγχίσειο
 εὐχεται ἐκγεγάμεν, μήτηρ δέ οἱ ἔστ' Ἀφροδίτη.
 ἀλλ' ἄγε δὴ χαζώμεθ' ἐφ' ἵππων, μηδέ μοι οὕτως
 θῦνε διὰ προμάχων, μή πως φίλου ἦτορ ὀλέσσης.“ 250
 / τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κρατερὸς Διομήδης·
 „μή τι φόβονδ' ἀγόρευ', ἐπεὶ οὐδέ σε πεισέμεν οἶω·
 οὐ γάρ μοι γενναῖον ἀλυσκάζοντι μάχεσθαι
 οὐδὲ καταπτώσσειν· ἔτι μοι μένος ἔμπεδόν ἐστιν·
 ὀκνεῖω δ' ἵππων ἐπιβαινέμεν, ἀλλὰ καὶ αὐτῶς 255
 ἀντίον εἴμ' αὐτῶν· τρεῖν μ' οὐκ ἔῃ Παλλὰς Ἀθήνη.
 τούτω δ' οὐ πάλιν αὐτίς ἀποίσειτον ὠκείες ἵπποι
 ἄμφω ἀφ' ἡμεῖων, εἴ γ' οὖν ἕτερός γε φύγησιν.
 ἄλλο δέ τοι ἔρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·
 αἶ κέν μοι πολύβουλος Ἀθήνη κῦδος ὀρέξῃ 260
 ἀμφοτέρω κτεῖναι, σὺ δὲ τούσδε μὲν ὠκείας ἵππους
 αὐτοῦ ἐρυσκαέειν, ἐξ ἄντυγος ἠνία τεῖνας,
 Αἰνεΐαιο δ' ἐπαῖξαι μεμνημένος ἵππων,
 ἐκ δ' ἐλάσαι Τρώων μετ' ἐυκνήμιδας Ἀχαιοῦς.
 τῆς γάρ τοι γενεῆς, ἧς Τρωί περ εὐρύοπα Ζεὺς 265
 δῶχ' υἱὸς ποινήν Γανυμήδεος, οὐνεκ' ἄριστοι
 ἵππων, ὅσσοι ἔασιν ὑπ' ἠῶ τ' ἠελίον τε·
 τῆς γενεῆς ἔκλεψεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγχίσης,
 λάθρη Λαομέδοντος ὑποσχῶν θήλεας ἵππους·
 τῶν οἱ ἔξ ἐγένοντο ἐνὶ μεγάροισι γενέθλη· 270
 τοὺς μὲν τέσσαρας αὐτὸς ἔχων ἀτίταλλ' ἐπὶ φάτνῃ,
 τῶ δὲ δὴ Αἰνεΐα δῶκεν, μῆστωρι φόβοιο.
 εἰ τούτω κε λάβοιμεν, ἀροίμεθά κε κλέος ἔσθλόν.“

ὥς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
 τῷ δὲ τάχ' ἐγγύθεν ἤλθου ἐλαύνοντ' ὠκέας ἵππους. 275
 τὸν πρότερος προσέειπε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός·
 „καρτερόθυμε δαΐφρον, ἀγαυοῦ Τυδεὸς υἱέ,
 ἧ μάλα σ' οὐ βέλος ὠκὺ δαμάσσατο, πικρὸς διστός·
 νῦν αὖτ' ἐγχείη πειρήσομαι, αἴ κε τύχωμι.“

ἧ ὅα καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος, 280
 καὶ βάλε Τυδεΐδαο κατ' ἀσπίδα· τῆς δὲ διαπρὸ
 αἰχμῆ χαλκείη πταμένη θώρηκι πελάσθη.
 τῷ δ' ἐπὶ μακρὸν ἄνσε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός·
 „βέβληαι κενεῶνα διαμπερές, οὐδέ σ' οἶω
 δηρὸν ἔτ' ἀνσχῆσεσθαι· ἐμοὶ δὲ μέγ' εὖχος ἔδωκας.“ 285

τὸν δ' οὐ ταρβήσας προσέφη κρατερὸς Διομήδης·
 „ἤμβροτες, οὐδ' ἔτυχες· ἀτὰρ οὐ μὲν σφῶϊ γ' οἶω
 πρὶν γ' ἀποπαύσεσθαι, πρὶν γ' ἢ ἕτερόν γε πεσόντα
 αἵματος ἄσαι Ἄρηα ταλαύρινον πολεμιστήν.“

ὥς φάμενος προέηκε· βέλος δ' ἴθυνεν Ἀθήνη 290
 ῥῖνα παρ' ὀφθαλμόν, λευκοὺς δ' ἐπέρησεν ὀδόντας.
 τοῦ δ' ἀπὸ μὲν γλῶσσαν πρυμνήν τάμε χαλκὸς ἀτειρής,
 αἰχμῆ δ' ἐξεσύθη παρὰ νεύατος ἀνθρεῶνα.
 ἤριπε δ' ἐξ ὀχέων, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ
 αἰόλα παμφανόωντα, παρέτρεσσαν δὲ οἱ ἵπποι 295
 ὠκύποδες· τοῦ δ' αὖθι λύθη ψυχὴ τε μένος τε.

Αἰνείας δ' ἀπόρουσε σὺν ἀσπίδι δουρὶ τε μακρῷ,
 δείσας, μὴ πῶς οἱ ἐρυσαίατο νεκρὸν Ἀχαιοί.
 ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ βαῖνε λέων ὥς ἀλκί πεποιθώς,
 πρόσθε δὲ οἱ δόρου τ' ἔσχε καὶ ἀσπίδα πάντοσ' εἴσην, 300
 τὸν κτάμεναι μεμαώς, ὅς τις τοῦ γ' ἀντίος ἔλθοι,
 σμερδαλέα ἰάχων. ὁ δὲ χερμάδιον λάβε χειρὶ
 Τυδεΐδης, μέγα ἔργον, ὃ οὐ δύο γ' ἄνδρες φέροιεν,
 οἴοι νῦν βροτοὶ εἰς· ὁ δὲ μιν ῥέα πάλλε καὶ οἶος·

τῷ βάλεν Αἰνεΐαιο κατ' ἰσχίον, ἔνθα τε μηρὸς 305
 ἰσχύῳ ἐνστρέφεται, κοτύλην δέ τέ μιν καλέουσιν·
 θλάσσε δέ οἱ κοτύλην, πρὸς δ' ἄμφω ῥῆξε τένοντε·
 ὣσε δ' ἀπὸ ῥινὸν τρηχὺς λίθος. αὐτὰρ ὁ γ' ἦρωσ
 ἔσθη γνύξ ἑριπῶν καὶ ἑρείσατο χειρὶ παχείῃ
 γαίης· ἀμφὶ δὲ ὕσσε κελαινὴ νύξ ἐκάλυψεν. 310
 καὶ νύ κεν ἔνθ' ἀπόλοιτο ἄναξ ἀνδρῶν Αἰνεΐας,
 εἰ μὴ ἄρ' ὄξυν νόησε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη,
 μήτηρ, ἣ μιν ὑπ' Ἀγκίστη τέκε βουκολέοντι·
 ἀμφὶ δ' ἔδον φίλον υἱὸν ἐχεύατο πήχھے λευκῶ,
 πρόσθε δέ οἱ πέπλοιο φαεινοῦ πτύγμα κάλυψεν, 315
 ἔρκος ἔμεν βελέων, μὴ τις Δαναῶν ταχυπῶλων
 χαλκὸν ἐνὶ στήθεσσι βαλὼν ἐκ θυμὸν ἔλοιτο.
 ἢ μὲν ἔδον φίλον υἱὸν ὑπεξέφερον πολέμοιο·
 οὐδ' υἱὸς Καπανῆος ἐλήθετο συνθεσιάων
 τᾶων, ἃς ἐπέτελλε βοῆν ἀγαθὸς Διομήδης, 320
 ἀλλ' ὁ γε τοὺς μὲν εὐὸς ἠρούκαε μῶνυχας ἵππους
 νόσφιν ἀπὸ φλοίσβου, ἐξ ἄντυγος ἠνία τεΐνας,
 Αἰνεΐαιο δ' ἐπαΐξας καλλίτριχας ἵππους
 ἐξέλασε Τρώων μετ' ἐνκνήμιδας Ἀχαιοὺς,
 δῶκε δὲ Δηϊπύλῳ ἐτάρῳ φίλῳ, ὃν περὶ πάσης 325
 τίεν ὀμηλικίης, ὅτι οἱ φρεσὶν ἄρτια ἦδη,
 νηυσὶν ἐπι γλαφυρῆσιν ἐλαυνέμεν. / αὐτὰρ ὁ γ' ἦρωσ
 ὦν ἵππων ἐπιβὰς ἔλαβ' ἠνία σιγαλόεντα,
 αἶψα δὲ Τυδεΐδην μέθεπε κρατερῶνυχας ἵππους
 ἐμμεμαῶς. ὁ δὲ Κύπριν ἐπώχετο νηλεί χαλκῷ, 330
 γιγνώσκων, ὃ τ' ἀναλκίς ἔην θεός, οὐδὲ θεάων
 τᾶων, αἶ τ' ἀνδρῶν πόλεμον κᾶτα κοιρανέουσιν,
 οὔτ' ἄρ' Ἀθηναίῃ οὔτε πτολίπορθος Ἐνυώ.
 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐκίχανε πολλὴν καθ' ὄμιλον ὀπάξων,
 ἔνθ' ἐπορεξάμενος μεναθύμου Τυδέος υἱὸς 335

ἄκροην οὔτασε χεῖρα μετάλμενος ὄξει δουρὶ
 ἀβληχρῆν· εἶθαρ δὲ δόρου χροδὸς ἀντετόρησεν
 ἀμβροσίον διὰ πέπλον, ὃν οἱ χάριτες κάμον αὐταί,
 πρυμνὸν ὑπερ θέναρος. ῥέει δ' ἄμβροτον αἶμα θεοῖο,
 ἰχώρ, οἷός περ τε ῥέει μακάρεσσι θεοῖσιν· 340

οὐ γὰρ σῖτον ἔδουσ', οὐ πίνουσ' αἶθοπα οἶνον·
 τούνεκ' ἀναίμονές εἰσι καὶ ἀθάνατοι καλέονται.
 ἢ δὲ μέγα ἰάχουσα ἀπὸ ἕο κάμβαλεν υἷόν·
 καὶ τὸν μὲν μετὰ χερσὶν ἐρούσσατο Φοῖβος Ἀπόλλων
 κυανέη νεφέλῃ, μὴ τις Δαναῶν ταχὺπώλων 345

χαλκὸν ἐνὶ στήθεσσι βαλὼν ἐκ θυμὸν ἔλοιτο·
 τῇ δ' ἐπὶ μακρὸν ἄνσε βοήν ἀγαθὸς Διομήδης·
 „εἶκε, Διὸς θυγάτηρ, πολέμου καὶ δημοτῆτος·
 ἦ οὐχ ἄλλης, ὅτι γυναικας ἀνάκτιδας ἠπεροπεύεις;
 εἰ δὲ σύ γ' ἐς πόλεμον πωλήσεται, ἦ τέ σ' οἶω 350
 ριγῆσειν πόλεμόν γε, καὶ εἰ χ' ἐτέρωθι πύθῃαι.“

ὣς ἔφαθ', ἢ δ' ἀλύουσ' ἀπεβήσεται, τείρετο δ' αἰνῶς.
 τὴν μὲν ἄρ' Ἴρις ἐλοῦσα ποδὴννεμος ἕξαγ' ὀμίλου
 ἀχθομένην ὀδύνησι, μελαίνετο δὲ χροά καλόν.
 εὔρεν ἔπειτα μάχης ἐπ' ἀριστερὰ θοῦρον Ἄρηα 355
 ἤμενον, ἠέρι δ' ἔγχος ἐκέκλιτο καὶ ταχέ' ἵπῳ·
 ἢ δὲ γυνὴ ξριποῦσα κασιγνήτοιο φίλοιο
 πολλὰ λισσομένη χρυσάμπυκας ἤτεεν ἵππους·

„φίλε κασιγνήτε, κόμισαί τέ με, δὸς δέ μοι ἵππους,
 ὄφρ' ἐς Ὀλυμπον ἵκωμαι, ἵν' ἀθανάτων ἔδος ἐστίν. 360
 λίην ἀχθομαι ἔλκος, ὃ με βροτὸς οὔτασεν ἀνήρ,
 Τυδεΐδης, ὃς νῦν γε καὶ ἂν Διὶ πατρὶ μάχοιτο.“

ὣς φάτο, τῇ δ' ἄρ' Ἄρης δῶκε χρυσάμπυκας ἵππους.
 ἢ δ' ἐς δίφρον ἔβαινε ἀκηχεμένη φίλον ἦτορ,
 παρὸ δέ οἱ Ἴρις ἔβαινε καὶ ἠνία λάζετο χερσίν, 365
 μάστιξεν δ' ἐλάαν, τῷ δ' οὐκ ἀέκοντε πετέσθην.

αἶψα δ' ἔπειθ' ἵκοντο θεῶν ἕδος, αἰπὺν Ὀλυμπον·
 ἔνθ' ἵππους ἔστησε ποδῆνεμος ὠκέα Ἴρις
 λύσασ' ἐξ ὀχέων, παρὰ δ' ἀμβρόσιον βάλεν εἶδαρ·
 ἦ δ' ἐν γούνασι πίπτε Διώνης δι' Ἀφροδίτη, 370
 μητρὸς ἑῆς· ἦ δ' ἀγκὰς ἐλάζετο θυγατέρα ἦν,
 χειρὶ τέ μιν κατέρεξευ, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
 „τίς νύ σε τοιάδ' ἔρεξε, φίλον τέκος, Οὐραניῶνων
 μαψιδίως, ὡς εἴ τι κακὸν ῥέξουσαν ἐνωπῆ;“

τὴν δ' ἡμείβεται ἔπειτα φιλομμειδῆς Ἀφροδίτη· 375
 „οὔτά με Τυδέος υἱὸς ὑπέρθυμος Διομήδης,
 οὔνεκ' ἐγὼ φίλον υἱὸν ὑπεξέφερον πολέμοιο
 Αἰνείαν, ὃς ἐμοὶ πάντων πολὺ φίλτατός ἐστιν.
 οὐ γὰρ ἔτι Τρώων καὶ Ἀχαιῶν φύλοπις αἰνή,
 ἀλλ' ἤδη Δαναοὶ γε καὶ ἀθανάτοισι μάχονται.“ 380

τὴν δ' ἡμείβεται ἔπειτα Διώνη δῖα θεάων·
 „τέτλαθι, τέκνον ἐμόν, καὶ ἀνάσχεο κηδομένη περ·
 πολλοὶ γὰρ δὴ τλήμεν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
 ἐξ ἀνδρῶν, χαλέπ' ἄλγε' ἐπ' ἀλλήλοισι τιθέντες.
 τλῆ μὲν Ἄρης, ὅτε μιν Ὄτος κρατερός τ' Ἐφιάλτης, 385
 παῖδες Ἀλωῆος, δῆσαν κρατερῶ ἐνὶ δεσμῶ·
 χαλκῆω δ' ἐν κεράμω δέδετο τρισκαίδεκα μῆνας.
 καὶ νύ κεν ἔνθ' ἀπόλοιο Ἄρης ἄτος πολέμοιο,
 εἰ μὴ μητροιῆ περικαλλῆς Ἡερίβοια
 Ἐρμῆα ἐξήγγειλεν· ὁ δ' ἐξέκλεψεν Ἄρηα 390
 ἤδη τειρόμενον, χαλεπὸς δέ ε' δεσμὸς ἐδάμνα.
 τλῆ δ' Ἥρη, ὅτε μιν κρατερὸς πάϊς Ἀμφιτρώωνος
 δεξιτερόν κατὰ μαζὸν ὀιστῶ τριγλώχινι
 βεβλήκει· τότε καὶ μιν ἀνήκεστον λάβεν ἄλγος.
 τλῆ δ' Αἰδῆς ἐν τοῖσι πελώριος ὠκὺν ὀιστόν, 395
 εὔτε μιν αὐτὸς ἀνήρ, υἱὸς Διὸς αἰγιόχοιο,
 ἐν πύλῳ ἐν νεκύεσσι βαλὼν ὀδύνησιν ἐδῶκεν.

αὐτὰρ ὁ βῆ πρὸς δῶμα Διὸς καὶ μακρὸν Ὀλυμπον
 κῆρ ἀχέων, ὀδύνησι πεπαρμένος, αὐτὰρ οἰστὸς
 ὤμῳ ἐνι στιβαρῷ ἠλήλατο, κῆδε δὲ θυμόν. 400
 τῷ δ' ἐπὶ Παιήων ὀδυνήφατα φάρμακα πάσσαν
 ἠμέσατ'· οὐ μὲν γάρ τι καταδυητὸς γε τέτυκτο.
 σχέτλιος, ὀβριμοεργός, ὃς οὐκ ὕθετ' αἴσυλα ρέζων,
 ὃς τόξοισιν ἔκηδε θεούς, οἳ Ὀλυμπον ἔχουσιν.
 σοὶ δ' ἐπὶ τοῦτον ἀνῆκε θεά, γλαυκῶπις Ἀθήνη· 405
 νήπιος, οὐδὲ τὸ οἶδε κατὰ φρένα Τυδέος υἱός,
 ὅτι μάλ' οὐ δηναῖός, ὃς ἀθανάτοισι μάχεται,
 οὐδέ τί μιν παῖδες ποτὶ γούνασι παππάζουσιν
 ἐλθόντ' ἐκ πολέμοιο καὶ αἰνῆς δημοτῆτος.
 τῷ νῦν Τυδεΐδης, εἰ καὶ μάλα καρτερός ἐστιν, 410
 φραζέσθω, μή τις οἱ ἀμείνων σεῖο μάχεται,
 μὴ δὴν Αἰγιάλεια περιφρων Ἀδρηστίην
 ἐξ ὕπνου γοώσασα φίλους οἰκῆας ἐγείρῃ,
 κουρίδιον ποθέουσα πόσιν, τὸν ἄριστον Ἀχαιῶν,
 ἰφθίμη ἄλοχος Διομήδεος ἱπποδάμοιο.“ 415
 — ἦ ῥα καὶ ἀμφοτέρησιν ἀπ' ἰχῶ χειρὸς ὁμόργνη·
 ἄλθετο χεῖρ, ὀδύνη δὲ κατηπιόωντο βαρεῖαι.
 αἰ δ' αὐτ' εἰσορόωσαι Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη
 κερτομίοις ἐπέεσσι Δία Κρονίδην ἐρέθιζον.
 τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε θεά, γλαυκῶπις Ἀθήνη· 420
 „Ζεῦ πάτερ, ἦ ῥα τί μοι κεχολώσεται, ὅτι κεν εἶπω;
 ἦ μάλα δὴ τινα Κύπρις Ἀχαιιάδων ἀνιεῖσα
 Τρωσὶν ἅμα σπέσθαι, τοὺς νῦν ἔκπαγλα φίλησεν,
 τῶν τινα καρρῆζουσα Ἀχαιιάδων ἐυπέπλων
 πρὸς χρυσῆν περόνη καταμύξατο χεῖρα ἀραιήν.“ 425
 ὣς φάτο, μείδησεν δὲ πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
 καὶ ῥα καλεσσάμενος προσέφη χρυσέην Ἀφροδίτην·
 „οὐ τοι, τέκνον ἐμόν, δέδοται πολεμῆια ἔργα,

ἀλλὰ σύ γ' ἱμερόεντα μετέρχεο ἔργα γάμοιο,
ταῦτα δ' Ἄρηι θεῶ καὶ Ἀθήνῃ πάντα μελήσει.“ 430

ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
Αἰνεΐα δ' ἐπόρουσε βοήν ἀγαθὸς Διομήδης,
γιννώσκων, ὃ οἱ αὐτὸς ὑπέριχε χεῖρας Ἀπόλλων·
ἀλλ' ὃ γ' ἄρ' οὐδὲ θεὸν μέγαν ἄξετο, ἴετο δ' αἰεὶ
Αἰνεΐαν κτεῖναι καὶ ἀπὸ κλυτὰ τεύχεα δῦσαι. 435

τρὶς μὲν ἔπειτ' ἐπόρουσε κατακτάμεναι μενεαίνων,
τρὶς δέ οἱ ἐστυφέλιξε φαεινὴν ἀσπίδ' Ἀπόλλων.
ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέσσυτο δαίμονι ἴσος,
δεινὰ δ' ὁμοκλήσας προσέφη ἑκάεργος Ἀπόλλων·
„φράξο, Τυδεΐδη, καὶ χάζο, μηδὲ θεοῖσιν 440
ἴσ' ἔθελε φρονέειν, ἐπεὶ οὐ ποτε φῦλον ὁμοῖον
ἀθανάτων τε θεῶν χαμαὶ ἐρχομένων τ' ἀνθρώπων.“

ὣς φάτο, Τυδεΐδης δ' ἀνεχάζετο τυτθὸν ὀπίσσω,
μῆνιν ἀλευάμενος ἑκατηβόλου Ἀπόλλωνος.
Αἰνεΐαν δ' ἀπάτερθεν ὀμίλου θῆκεν Ἀπόλλων 445

Περγάμῳ εἰν ἱερῇ, ὅθι οἱ νηὸς γε τέτυκτο.
ἦ τοι τὸν Λητώ τε καὶ Ἄρτεμις ἰοχέαιρα
ἐν μεγάλῳ ἀδύτῳ ἀκέοντό τε κύδαινό τε·
αὐτὰρ ὁ εἶδωλον τευξ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων
αὐτῷ τ' Αἰνεΐα ἴκελον καὶ τεύχεσι τοῖον· 450

ἀμφὶ δ' ἄρ' εἰδώλῳ Τρῶες καὶ δῖοι Ἀχαιοὶ
δήουν ἀλλήλων ἀμφὶ στήθεσσι βοείας,
ἀσπίδας εὐκύνκλους λαισῆιά τε περῶντα.

δὴ τότε θεοῦρον Ἄρηα προσηύδα Φοῖβος Ἀπόλλων·
„Ἄρες, Ἄρες βροτολοιγέ, μαιφόνε, τειχεσιπλῆτα, 455
οὐκ ἂν δὴ τόνδ' ἄνδρα μάχης ἐρύσαιο μετελθών,
Τυδεΐδην, ὃς νῦν γε καὶ ἂν Διὶ πατρὶ μάχοιτο;
Κύπριδα μὲν πρῶτα σχεδὸν οὔτασε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ,
αὐτὰρ ἔπειτ' αὐτῷ μοι ἐπέσσυτο δαίμονι ἴσος.“

ὣς εἰπὼν αὐτὸς μὲν ἐφέζετο Περσάμῳ ἄκρῃ, 460
 Τρώας δὲ στίχας οὖλος Ἄρης ὠτρυνε μετελθὼν
 εἰδόμενος Ἀκάμαντι θεῶ, ἠγήτορι Θορηκῶν.
 νιάσι δὲ Πριάμοιο διοτρεφέεσσι κέλευεν·
 „ὦ νιεῖς Πριάμοιο διοτρεφέος βασιλῆος,
 ἐς τί ἔτι κτείνεσθαι ἐάσετε λαὸν Ἀχαιοῖς; 465
 ἢ εἰς ὃ κεν ἀμφὶ πύλης ἐνποιήτησι μάχωνται;
 κεῖται ἀνήρ, ὃν τ' ἴσον ἐτίομεν Ἐκτορι δίῳ,
 Αἰνείας υἱὸς μεγαλήτορος Ἀγχίσαο·
 ἀλλ' ἄγετ' ἐκ φλοίσβοιο σαώσομεν ἐσθλὸν ἐταῖρον.“

ὣς εἰπὼν ὠτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστου. 470
 ἐνθ' αὖ Σαρπηδὼν μάλα νείκεσεν Ἐκτορα δίον·
 „Ἐκτορ, πῆ δὴ τοι μένος οἴχεται, ὃ πρὶν ἔχεσκες;
 φῆς που ἄτερ λαῶν πόλιν ἐξέμεν ἢδ' ἐπικούρων
 οἴος, σὺν γαμβροῖσι κασιγνήτοισί τε σοῖσιν·
 τῶν νῦν οὐ τιν' ἐγὼ ἰδέειν δύναμ' οὐδὲ νοῆσαι, 475
 ἀλλὰ καταπτώσσουσι, κύνες ὡς ἀμφὶ λέοντα·
 ἡμεῖς δ' αὖ μαχόμεσθ', οἳ πέρ τ' ἐπικούροι ἐνειμεν.
 καὶ γὰρ ἐγὼν ἐπικούρος ἐὼν μάλα τηλόθεν ἤκω·
 τηλοῦ γὰρ Λυκίῃ, Ξάνθῳ ἐπι δινήεντι·
 ἐνθ' ἄλοχόν τε φίλην ἔλιπον καὶ νήπιον υἱόν, 480
 καὶ δὲ κτήματα πολλὰ, τὰ τ' ἔλδεται, ὅς κ' ἐπιδευής·
 ἀλλὰ καὶ ὣς Λυκίους ὀτρύνω καὶ μέμον' αὐτὸς
 ἀνδρὶ μαχήσασθαι· ἀτὰρ οὐ τί μοι ἐνθάδε τοῖον,
 οἶόν κ' ἢ φέροισεν Ἀχαιοὶ ἢ κεν ἄγοισιν.
 τῦνη δ' ἔστηκας, ἀτὰρ οὐδ' ἄλλοισι κελεύεις 485
 λαοῖσιν μενέμεν καὶ ἀμυνέμεναι ὄρεσσιν·
 μή πως, ὡς ἀψῖσι λίνου ἄλόντε πανάγρου,
 ἀνδράσι δυσμενέεσσιν ἔλωρ καὶ κύρμα γένησθε·
 οἳ δὲ τάχ' ἐκπέρσουσ' ἐν ναιομένην πόλιν ὑμήν.
 σοὶ δὲ χρὴ τάδε πάντα μέλειν νύκτας τε καὶ ἦμαρ, 490

ἀρχοὺς λισσομένω τηλεκλειτῶν ἐπικούρων
 νωλεμέως ἐχέμεν, κρατερὴν δ' ἀποθέσθαι ἐνιπήν.“
 ὣς φάτο Σαρπηδῶν, δάκε δὲ φρένας Ἐκτορι μῦθος.
 αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμᾶζε,
 πάλλων δ' ὀξέα δοῦρε κατὰ στρατὸν ὄχετο πάντη 495
 ὄτρύνων μαχέσασθαι, ἔγειρε δὲ φύλοπιν αἰνήν.
 οἱ δ' ἐλελίχθησαν καὶ ἐναντίοι ἔσταν Ἀχαιῶν·
 Ἀργεῖοι δ' ὑπέμειναν ἀολλέες οὐδὲ φόβηθεν.
 ὡς δ' ἄνεμος ἄχνας φορέει ἱερὰς κατ' ἄλωας
 ἀνδρῶν λικυμάτων, ὅτε τε ξανθὴ Δημήτηρ 500
 κρήνη ἐπειγομένων ἀνέμων καρπὸν τε καὶ ἄχνας·
 αἱ δ' ὑπολευκαίνονται ἀχυρμαί· ὣς τότε Ἀχαιοὶ
 λευκοὶ ὑπερθε γένοντο κονισάλω, ὅν ῥα δι' αὐτῶν
 οὐρανὸν ἐς πολύχαλκον ἐπέπληγον πόδες ἵππων,
 ἅψ ἐπιμισγομένων· ὑπὸ δ' ἔστρεφον ἠνιοχῆες· 505
 οἱ δὲ μένος χειρῶν ἰθὺς φέρον. ἀμφὶ δὲ νύκτα
 θοῦρος Ἄρης ἐκάλυψε μάχη Τρῳέεσσιν ἀρήγων,
 πάντοσ' ἐποιχόμενος, τοῦ δ' ἐκραιαίνεν ἐφετμὰς
 Φοῖβου Ἀπόλλωνος χροσαόρου, ὅς μιν ἀνώγειν
 Τρῳασὶν θυμὸν ἐγείραι, ἐπεὶ ἶδε Παλλάδ' Ἀθήνην 510
 οἰχομένην· ἧ γὰρ ῥα πέλεν Δαναοῖσιν ἀρηγῶν.
 αὐτὸς δ' Αἰνείαν μάλα πίνος ἐξ ἀδύτοιο
 ἤκε, καὶ ἐν στήθεσσι μένος βάλε ποιμένι λαῶν.
 Αἰνείας δ' ἐτάροισι μεθίστατο· τοὶ δὲ χάρησαν,
 ὡς εἶδον ζῶόν τε καὶ ἀρτεμέα προσιόντα 515
 καὶ μένος ἐσθλὸν ἔχοντα· μετάλλησάν γε μὲν οὐ τι·
 οὐ γὰρ ἔα πίνος ἄλλος, ὃν ἀργυρότοξος ἔγειρεν
 Ἄρης τε βροτολοιγὸς Ἔρις τ' ἄμοτον μεμανῖα.
 τοὺς δ' Αἴαντε δύω καὶ Ὀδυσσεὺς καὶ Διομήδης
 ὄτρυνον Δαναοὺς πολεμιζέμεν· οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ 520
 οὔτε βίας Τρῳῶν ὑπεδειδίσαν οὔτε ἰωκάς,

ἄλλ' ἔμενον νεφέλῃσιν ἑοικότες, ἄς τε Κρονίων
 νηνεμῆς ἔστησεν ἐπ' ἀκροπόλοισιν ὄρεσσιν
 ἀτρέμας, ὄφρ' εὐδήσι μένος Βορέας καὶ ἄλλων
 ζαχρειῶν ἀνέμων, οἳ τε νέφεα σκιοέοντα 525
 πνοιῆσιν λιγυρῆσι διασκιδνᾶσιν ἀέντες·
 ὧς Δαναοὶ Τρωῶας μένον ἔμπεδον οὐδὲ φέβοντο.
 Ἄτρεΐδης δ' ἀν' ὄμιλον ἐφοίτα πολλὰ κελεύων·
 „ὦ φίλοι, ἀνέρες ἔστε καὶ ἄλκιμον ἦτορ ἔλεσθε,
 ἀλλήλους τ' αἰδεῖσθε κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας. 530
 αἰδομένων ἀνδρῶν πλέονες σόοι ἢ πέφανται,
 φευγόντων δ' οὔτ' ἄρ κλέος ὄρνυται οὔτε τις ἀλκή.“
 ἦ καὶ ἀκόντισε δουρὶ θοῶς, βάλε δὲ πρόμου ἀνδρα,
 Αἰνεΐω ἔταρον μεγαθύμου, Δηϊκόωντα
 Περγασίδην, ὃν Τρωῶες ὁμῶς Πριάμοιο τέκεσσι 535
 τῖον, ἐπεὶ θοὸς ἔσκε μετὰ πρώτοισι μάχεσθαι.
 τὸν ῥα κατ' ἀσπίδα δουρὶ βάλε κρείων Ἀγαμέμνων·
 ἦ δ' οὐκ ἔγχος ἔρυτο, διαπρὸ δὲ εἶσατο χαλκός,
 νειαίρη δ' ἐν γαστρὶ διὰ ζωστήρης ἔλασσεν.
 δούπησεν δὲ πεσών, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ. 540
 ἔνθ' αὐτ' Αἰνεΐας Δαναῶν ἔλεν ἀνδρας ἀρίστους,
 νῆε Διοκλῆος Κρήθωνά τε Ὀρσίλοχόν τε,
 τῶν ῥα πατήρ μὲν ἔναιεν ἐνκτιμένη ἐνὶ Φηροῇ
 ἀφνειὸς βιότιο, γένος δ' ἦν ἐκ ποταμοῖο
 Ἄλφειοῦ, ὅς τ' εὐρὸν ῥέει Πυλίων διὰ γαίης, 545
 ὃς τέκετ' Ὀρσίλοχον πολέεσσ' ἀνδρεσσιν ἄνακτα·
 Ὀρσίλοχος δ' ἄρ' ἔτικτε Διοκλῆα μεγάρυμον,
 ἐκ δὲ Διοκλῆος διδυμάουε παῖδε γενέσθην,
 Κρήθων Ὀρσίλοχός τε, μάχης ἐν εἰδότε πάσης.
 τῷ μὲν ἄρ' ἠβήσαντε μελαινάων ἐπὶ νηῶν 550
 Ἴλιον εἰς εὐπῶλον ἅμ' Ἀργείοισιν ἐπέσθην,
 τιμὴν Ἄτρεΐδης Ἀγαμέμνονι καὶ Μενελάῳ

ἀρυνμένω· τὼ δ' αὖθι τέλος θανάτοιο κάλυψεν.
οἴω τῷ γε λέοντε δῦα ὄρεος κορυφῆσιν
ἐτραφέτην ὑπὸ μητρὶ βαθείης τάρφεσιν ὕλης· 555
τὼ μὲν ἄρ' ἀρπάζοντε βόας καὶ ἴφια μῆλα
σταθμούςσιν ἀνθρώπων κεραΐζετον, ὄφρα καὶ αὐτῶ
ἀνδρῶν ἐν παλάμησι κατέκταθεν ὄξει χαλκῷ·
τοῖω τῷ χεῖρεσσιν ὑπ' Αἰνεῖαιο δαμέντε
καππεσέτην ἐλάτησιν ἑοικότες ὑψηλῆσιν. 560

τὼ δὲ πεσόντ' ἐλέησεν ἀρηίφιλος Μενέλαος,
βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἴθοπι χαλκῷ,
σειῶν ἐγγεῖνην· τοῦ δ' ὠτρυνεν μένος Ἄρης,
τὰ φρονέων, ἵνα χερσὶν ὑπ' Αἰνεῖαιο δαμείη.
τὸν δ' ἶδεν Ἀντίλοχος μεγαθύμου Νέστορος υἱός, 565
βῆ δὲ διὰ προμάχων· περὶ γὰρ δῖε ποιμένι λαῶν,
μή τι πάθοι, μέγα δέ σφας ἀποσφῆλεις πόνοιο.
τὼ μὲν δὴ χεῖράσ τε καὶ ἔγχεα ὄξυόεντα
ἀντίον ἀλλήλων ἐχέτην μεμαῶτε μάχεσθαι,
Ἀντίλοχος δὲ μάλ' ἄγχι παρίστατο ποιμένι λαῶν. 570
Αἰνεΐας δ' οὐ μεῖνε, θοός περ ἔων πολεμιστῆς,
ὥς εἶδεν δύο φῶτε παρ' ἀλλήλοισι μένοντε.
οἱ δ' ἐπεὶ οὖν νεκροὺς ἔρυσαν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν,
τὼ μὲν ἄρα δειλῶ βαλέτην ἐν χερσὶν ἐταίρων,
αὐτῶ δὲ στρεφθέντε μετὰ πρῶτοισι μαχέσθην. 575

ἐνθα Πυλαιμέναε ἐλέτην ἀτάλαντον Ἄρηι,
ἀρχὸν Παφλαγόνων μεγαθύμων ἀσπιστάων·
τὸν μὲν ἄρ' Ἀτρεΐδης δουρικλειτὸς Μενέλαος
ἔστεῶτ' ἐγγεῖ νύξε, κατὰ κληῖδα τυχήσας·
Ἀντίλοχος δὲ Μύδωνα βάλ' ἠνίοχον θεράποντα, 580
ἔσθλὸν Ἀτυμνιάδην, ὃ δ' ὑπέστρεφε μώνυχας ἵππους,
χερμαδίῳ ἀγκῶνα τυχῶν μέσον· ἐκ δ' ἄρα χειρῶν
ἠνία λεύκ' ἐλέφαντι χαμαὶ πέσον ἐν κονίησιν.

Ἄντιλοχος δ' ἄρ' ἐπαΐξας ξίφει ἤλασε κόρσῃν,
 αὐτὰρ ὃ γ' ἀσθμαίνων ἐνεργέος ἔκπεσε δίφρου 585
 κύμβαχος ἐν κονίῃσιν ἐπὶ βρεχυόν τε καὶ ὤμους.
 δηθὰ μάλ' ἐστήκει, τύχε γάρ ῥ' ἀμάθοιο βαθείης,
 ὄφρ' ἵππῳ πλήξαντε χαμαὶ βάλλον ἐν κονίῃσιν,
 τοὺς ἵμασ' Ἄντιλοχος, μετὰ δὲ στρατὸν ἤλασ' Ἀχαιῶν.

τοὺς δ' Ἔκτωρ ἐνόησε κατὰ στίχας, ὦρτο δ' ἐπ' αὐτοὺς
 μεκληγώς· ἅμα δὲ Τρώων εἶποντο φάλαγγες 591
 καρτεραί· ἦρχε δ' ἄρα σφιν Ἄρης καὶ πότνι' Ἐνυώ,
 ἣ μὲν ἔχουσα κυδοιμὸν ἀναιδέα δημοτῆτος,
 Ἄρης δ' ἐν παλάμησι πελώριον ἔγχος ἐνώμα,
 φοίτα δ' ἄλλοτε μὲν πρόσθ' Ἐκτορος, ἄλλοτ' ὄπισθεν.

τὸν δὲ ἰδὼν ῥίγησε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης. 596
 ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ ἀπάλαμνος, ἰὼν πολέος πεδίοιο,
 στήῃ ἐπ' ὠκυρόῳ ποταμῷ ἄλαδε προρέοντι,
 ἀφρῶ μορμύροντα ἰδὼν, ἀνά τ' ἔδραμ' ὀπίσσω,
 ὣς τότε Τυδεΐδης ἀνεχάζετο, εἶπέ τε λαῶ· 600

„ὦ φίλοι, οἷον δὴ θαναμάζομεν Ἐκτορα δῖον
 αἰχμητὴν τ' ἔμεναι καὶ θαρσαλέον πολεμιστὴν·
 τῷ δ' αἰεὶ πάρα εἶς γε θεῶν, ὃς λοιγὸν ἀμύνει·
 καὶ νῦν οἱ πάρα κείνος Ἄρης βροτῷ ἀνδρὶ εἰοικώς.
 ἀλλὰ πρὸς Τρῶας τετραμμένοι αἰὲν ὀπίσσω 605
 εἵκετε, μηδὲ θεοῖς μενεαινέμεν ἴφι μάχεσθαι.“

ὣς ἄρ' ἔφη, Τρῶες δὲ μάλα σχεδὸν ἤλυθον αὐτῶν.
 ἐνθ' Ἐκτωρ δύο φῶτε κατέκτανεν εἰδότε χάρις,
 εἰν ἐνὶ δίφρῳ ἔοντε, Μενέσθην Ἀγχιάλόν τε.
 τῷ δὲ πεσόντ' ἐλέησε μέγας Τελαμώνιος Αἴας· 610
 στή δὲ μάλ' ἐγγυὺς ἰὼν καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ,
 καὶ βάλεν Ἄμφιον Σελάγου υἱόν, ὃς ῥ' ἐνὶ Παισφῷ
 ναῖε πολυκτῆμων πολυλήιος, ἀλλὰ ἔ μοῖρα
 ἦγ' ἐπικουρήσοντα μετὰ Πριάμῳν τε καὶ υἴας.

τόν ῥα κατὰ ζωστῆρα βάλεν Τελαμώνιος Αἴας, 615
 νειαίρη δ' ἐν γαστρὶ πάγη δολιχόσκιον ἔγχος,
 δούπησεν δὲ πεσών. ὁ δ' ἐπέδραμε φαίδιμος Αἴας
 τεύχεα συλήσων· Τρῶες δ' ἐπὶ δούρατ' ἔχευαν
 ὄξεα παμφανόωντα· σάκος δ' ἀνεδέξατο πολλά.
 αὐτὰρ ὁ λάξ προσβάς ἐκ νεκροῦ χάλκεον ἔγχος 620
 ἐσπάσατ'· οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἄλλα δυνήσατο τεύχεα καλὰ
 ὤμοιιν ἀφελέσθαι· ἐπείγετο γὰρ βελέεσσιν.
 δεῖσε δ' ὃ γ' ἀμφίβασιν κρατερὴν Τρώων ἀγερώχων,
 οἳ πολλοὶ τε καὶ ἐσθλοὶ ἐφέστασαν ἔγχε' ἔχοντες,
 οἳ ἔ μέγαν περ ἔοντα καὶ ἴφθιμον καὶ ἀγανὸν 625
 ὦσαν ἀπὸ σφείων· ὁ δὲ χασσάμενος πελεμίχθη.
 ὣς οἳ μὲν πονέοντο κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην·
 Τληπόλεμον δ' Ἡρακλείδην ἦν τε μέγαν τε
 ὦρσεν ἐπ' ἀντιθέῳ Σαρπηδόνι μοῖρα κραταιή.
 οἳ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες, 630
 υἱὸς θ' υἱανός τε Διὸς νεφεληγερέταο,
 τὸν καὶ Τληπόλεμος πρότερος πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 „Σαρπηδον, Λυκίων βουληφόρε, τίς τοι ἀνάγκη
 πτώσσειν ἐνθάδ' ἔοντι μάχης ἀδαήμονι φωτί;
 ψευδόμενοι δέ σέ φασι Διὸς γόνον αἰγιόχοιο 635
 εἶναι, ἐπεὶ πολλὸν κείνων ἐπιδεύεαι ἀνδρῶν,
 οἳ Διὸς ἐξεγένοντο ἐπὶ προτέρων ἀνθρώπων·
 ἀλλ' οἷόν τινά φασι βίην Ἡρακληεῖην
 εἶναι, ἐμὸν πατέρα θρασυμέμονοι θυμολέοντα,
 ὅς ποτε δεῦρ' ἐλθὼν ἔνεχ' ἵππων Λαομέδοντος 640
 ἕξ οἷης σὺν νηυσὶ καὶ ἀνδράσι πανροτέροισιν
 Ἴλιον ἐξαλάπαξε πόλιν, χήρωσε δ' ἀγνιάς·
 σοὶ δὲ κακὸς μὲν θυμὸς, ἀποφθινύθουσι δὲ λαοί.
 οὐδέ τί σε Τρώεσσιν ὀίομαι ἄλλαρ' ἔσεσθαι
 ἐλθόντ' ἐκ Λυκίης, οὐδ' εἰ μάλα καρτερός ἐσσι, 645

ἀλλ' ὑπ' ἐμοὶ δμηθέντα πύλας Ἀίδαο περήσειν.“

τὸν δ' αὖ Σαρπηδῶν Λυκίων ἀγὸς ἀντίον ἠΐδα·
 „Τληπόλεμ', ἧ τοι κείνος ἀπώλεσεν Ἴλιον ἰσὴν
 ἀνέρος ἀφραδίησιν ἀγανοῦ Λαομέδοντος,
 ὅς ῥά μιν εὖ ἔρξαντα κακῶ ἠνίπαπε μύθῳ, 650
 οὐδ' ἀπέδωχ' ἵππους, ὧν εἵνεκα τηλόθεν ἦλθεν.
 σοὶ δ' ἐγὼ ἐνθάδε φημι φόνον καὶ κῆρα μέλαιναν
 ἐξ ἐμέθεν τεύξεσθαι, ἐμῶ δ' ὑπὸ δουρὶ δαμέντα
 εὖχος ἐμοὶ δώσειν, ψυχὴν δ' Ἄϊδι κλυτοπάλω.“

ὣς φάτο Σαρπηδῶν, ὁ δ' ἀνέσχετο μείλινον ἔγχος
 Τληπόλεμος· καὶ τῶν μὲν ἀμαρτῆ δούρατα μακρὰ 656
 ἐκ χειρῶν ἦιξαν· ὁ μὲν βάλεν ἀχένα μέσσοι
 Σαρπηδῶν, αἰχμὴ δὲ διαμπερὲς ἦλθ' ἀλεγεινή,
 τὸν δὲ κατ' ὀφθαλμῶν ἐρεβεννὴ νύξ ἐκάλυψεν·
 Τληπόλεμος δ' ἄρα μηρὸν ἀριστερὸν ἔγχρῃ μακρῶ 660
 βεβλήκειν, αἰχμὴ δὲ διέσσυτο μαιμῶσσα,
 ὅστέῳ ἐγχρομφθεῖσα, πατήρ δ' ἔτι λοιγὸν ἄμυνεν.

οἱ μὲν ἄρ' ἀντίθεον Σαρπηδόνα δῖοι ἑταῖροι
 ἐξέφερον πολέμοιο· βάρυνε δέ μιν δόρυ μακρὸν
 ἐλκόμενον· τὸ μὲν οὐ τις ἐπεφράσατ' οὐδὲ νόησεν, 665
 μηροῦ ἐξερούσαι δόρυ μείλινον, ὕφρ' ἐπιβαίη,
 σπενδόντων· τοῖον γὰρ ἔχον πόνον ἀμφιέποντες.
 Τληπόλεμον δ' ἐτέρωθεν ἐυκνήμιδες Ἀχαιοὶ
 ἐξέφερον πολέμοιο· νόησε δὲ δῖος Ὀδυσσεὺς
 τλήμονα θυμὸν ἔχων, μαίμησε δὲ οἱ φίλον ἦτορ· 670
 μερμήριξε δ' ἔπειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
 ἢ προτέρω Διὸς υἱὸν ἐριγδούποιο διώκοι,
 ἦ ὃ γε τῶν πλεόνων Λυκίων ἀπὸ θυμὸν ἔλοιτο.
 οὐδ' ἄρ' Ὀδυσσῆϊ μεγαλήτορι μόρσιμον ἦεν
 ἴφθιμον Διὸς υἱὸν ἀποκτάμεν ὀξεί χαλκῶ· 675
 τῶ ῥα κατὰ πληθὺν Λυκίων τράπε θυμὸν Ἀθήνη.

ἐνθ' ὃ γε Κοίρανον εἶλεν Ἀλάστορά τε Χρομίον τε
 Ἄλκανδρόν θ' Ἀλιόν τε Νοήμονά τε Πρύτανίν τε.
 καὶ νύ κ' ἔτι πλέονας Λυκίων κτάνε διὸς Ὀδυσσεύς,
 εἰ μὴ ἄρ' ὄξυ νόησε μέγας κορυθαίολος Ἐκτωρ. 680
 βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἶθοπι χαλκῷ
 δεῖμα φέρων Δαναοῖσι· χάρη δ' ἄρα οἱ προσιόντι
 Σαρπηδῶν Διὸς υἱός, ἔπος δ' ὀλοφυνδὸν ἔειπεν·
 „Πριαμίδη, μὴ δὴ με ἔλωρ Δαναοῖσιν ἐάσης
 κείσθαι, ἀλλ' ἐπάμυνον· ἔπειτά με καὶ λίποι αἰὼν 685
 ἐν πόλει ὑμετέρη, ἐπεὶ οὐκ ἄρ' ἔμελλον ἐγὼ γε
 νοστήσας οἰκόνδε φίλην ἐς πατρίδα γαίαν
 εὐφρανέειν ἄλοχόν τε φίλην καὶ νήπιον υἱόν.“

ὣς φάτο, τὸν δ' οὐ τι προσέφη κορυθαίολος Ἐκτωρ,
 ἀλλὰ παρήϊξεν λελιημένος, ὕφρα τάχιστα 690
 ὥσασαι Ἄργειους, πολέων δ' ἀπὸ θυμὸν ἔλοιτο.
 οἱ μὲν ἄρ' ἀντίθεον Σαρπηδόνα διοὶ ἑταῖροι
 εἶσαν ὑπ' αἰγιόχοιο Διὸς περικαλλεῖ φηγῶ·
 ἐκ δ' ἄρα οἱ μηροῦ δόρου μείλινον ὥσε θυράζε
 ἴφθιμος Πελάγων, ὅς οἱ φίλος ἦεν ἑταῖρος· 695
 τὸν δ' ἔλιπε ψυχὴ, κατὰ δ' ὀφθαλμῶν κέχυτ' ἀχλὺς.
 αὐτίς δ' ἀμπνύνθη, περὶ δὲ πνοιῇ Βορέαο
 ζώγρει ἐπιπνεύουσα κακῶς κεκαφηότα θυμόν.

Ἄργεῖοι δ' ὑπ' Ἄρηι καὶ Ἐκτορι χαλκοκορυστῆ
 οὔτε ποτὲ προτρέποντο μελαινάων ἐπὶ νηῶν 700
 οὔτε ποτ' ἀντεφέροντο μάχῃ, ἀλλ' αἶεν ὀπίσσω
 χάζονθ', ὡς ἐπύθοντο μετὰ Τρώεσσιν Ἄρηα.
 ἐνθα τίνα πρῶτον, τίνα δ' ὕστατον ἐξενάριζαν
 Ἐκτωρ τε Πριάμοιο πάϊς καὶ χάλκεος Ἄρης; X 270
 ἀντίθεον Τεύθραντ', ἐπὶ δὲ πλήξιππον Ὀρέστην, 705
 Τρηχόν τ' αἰχμητὴν Αἰτώλιον Οἰνόμαόν τε,
 Οἰνοπίδην θ' Ἐλενον καὶ Ὀρέσβιον αἰολομίτρην,

ὅς ῥ' ἐν Ἵλῃ ναίεσκε μέγα πλούτοιο μεμηλώς,
λίμνη κεκλιμένος Κηφισίδι· παρ δέ οἱ ἄλλοι
ναῖον Βοιωτοί, μάλα πίονα δῆμον ἔχοντες. 710

τοὺς δ' ὥς οὖν ἐνόησε θεά, λευκώλενος Ἥρη,
Ἀργείους ὀλέκοντας ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ,
αὐτίκ' Ἀθηναίην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
,,ὦ πόποι, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, ἀφροτώνη,
ἧ ῥ' ἄλιον τὸν μῦθον ὑπέστημεν Μενελάῳ,
Ἴλιον ἐκπέρσαντ' ἐντείχεον ἀπονέεσθαι,
εἰ οὔτω μαίνεσθαι ἐάσομεν οὔλον Ἄρηα.

ἀλλ' ἄγε δὴ καὶ νῶϊ μεδώμεθα θούριδος ἀλκῆς.“

ὣς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθῃσε θεά, γλανκῶπις Ἀθήνη.
ἦ μὲν ἐποιοχόμενη χρυσάμπυκας ἐντυεν ἵππους 720
Ἥρη πρέσβα θεά, θυγάτηρ μέγαλοιο Κρόνοιο·
Ἥβη δ' ἄμφ' ὀχέεσσι θοῶς βάλε καμπύλα κύκλα,
χάλκεα ὀκτάκνημα, σιδηρῆς ἄξιον ἄμφις.

τῶν ἧ τοι χρύσῃ ἴτυς ἄφθιτος, αὐτὰρ ὑπερθεν
χάλκε' ἐπίσσωτρα προσαρηρότα, θαῦμα ιδέσθαι· 725

πλήμναι δ' ἀργύρου εἰσὶ περιδρομοὶ ἀμφοτέρωθεν.

δίφρος δὲ χρυσείοισι καὶ ἀργυρέοισιν ἱμάσιν
ἐντέταται, δοιαὶ δὲ περιδρομοὶ ἄντυγές εἰσιν.

τοῦ δ' ἐξ ἀργύρεος ῥυμὸς πέλεν· αὐτὰρ ἐπ' ἄκρω
δῆσε χρύσειον καλὸν ζυγόν, ἐν δὲ λέπαθνα 730

κάλ' ἔβαλε χρύσει'· ὑπὸ δὲ ζυγὸν ἤγαγεν Ἥρη
ἵππους ὠκύποδας, μεμανῆ' ἔριδος καὶ ἀντῆς.

αὐτὰρ Ἀθηναίη κούρη Διὸς αἰγιόχοιο

πέπλον μὲν κατέχευεν ἑανὸν πατρὸς ἐπ' οὔδει
ποικίλου, ὅν ῥ' αὐτῇ ποιήσατο καὶ κάμε χερσίν· 735

ἦ δὲ χιτῶν' ἐνδῦσα Διὸς νεφεληγερέταο

τεύχεσιν ἐς πόλεμον θωρήσσετο δακρυόεντα.

ἀμφὶ δ' ἄρ' ὤμοισιν βάλετ' αἰγίδα θυσανόεσσαν

δεινήν, ἣν πέρι μὲν πάντῃ φόβος ἔστεφάνωται,
 ἐν δ' ἔρις, ἐν δ' ἀλκή, ἐν δὲ κρυόεσσα ἰωκή, 740
 ἐν δέ τε Γοργεῖη κεφαλή δεινοῖο πελώρου
 δεινή τε σμερδυνή τε, Διὸς τέρας αἰγιόχοιο.
 κρατὶ δ' ἐπ' ἀμφίφαλον κυνέην θέτο τετραφάληρον
 χρυσεῖην, ἑκατὸν πολίων προλέεσσ' ἀραρυῖαν.

ἔς δ' ὄχρα φλόγεα ποσὶ βήσето, λάξετο δ' ἔγχος 745
 βριθὺ μέγα στιβαρόν, τῷ δάμνησι στίχας ἀνδρῶν
 ἠρώων, τοῖσιν τε κοτέσσεται ὄβριμοπάτρη.

Ἦρη δὲ μάστιγι θεῶς ἐπεμαίειτ' ἄρ' ἵππους·
 αὐτόματα δὲ πύλαι μύκον οὐρανοῦ, ἃς ἔχον Ὠραι,
 τῆς ἐπιτέτραπται μέγας οὐρανὸς Οὐλύμπός τε, 750
 ἡμὲν ἀνακλῖναι πνικινὸν νέφος ἠδ' ἐπιθεῖναι.

τῇ ῥα δι' αὐτῶν κεντροηνεκέας ἔχον ἵππους.
 εὖρον δὲ Κρονίωνα θεῶν ἄτερ ἡμενον ἄλλων
 ἀκροτάτῃ κορυφῇ πολυδειράδος Οὐλύμποιο·
 ἐνθ' ἵππους στήσασα θεά, λευκώλενος Ἦρη, 755

Ζῆν' ὑπατον Κρονίδην ἐξείρετο καὶ προσέειπεν·
 „Ζεῦ πάτερ, οὐ νεμεσίξῃ Ἄρει τάδε καρτερὰ ἔργα;
 ὀσδάτιόν τε καὶ οἶον ἀπώλεσε λαὸν Ἀχαιῶν
 μάψ, ἀτὰρ οὐ κατὰ κόσμον, ἐμοὶ δ' ἄχος, οἱ δὲ ἔκηλοι
 τέρονται Κύπρις τε καὶ ἀργυρότοξος Ἀπόλλων 760
 ἄφρονα τοῦτον ἀνέντες, ὃς οὐ τίνα οἶδε θέμιστα.
 Ζεῦ πάτερ, ἣ ῥα τί μοι κεχολώσεται, αἶ κεν Ἄρηα
 λυγρῶς πεπληγυῖα μάχης ἐξαποδίσωμαι;“

τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 „ἄρρει μάν οἱ ἔπορσον Ἀθηναίην ἀγελείην, 765
 ἣ ἔ μάλιστ' εἶωθε κακῆς ὀδύνησι πελάζειν.“

ὣς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθῃσε θεά, λευκώλενος Ἦρη,
 μάστιξεν δ' ἵππους· τῷ δ' οὐκ ἀέκοντε πετέσθη
 μεσσηγὺς γαίης τε καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος.

ὅσσον δ' ἡεροιιδῆς ἀνήρ ἶδεν ὀφθαλμοῖσιν 770
 ἤμενος ἐν σκοπιῇ λεύσσων ἐπὶ οἴνοπα πόντον,
 τόσσον ἐπιθρώσκουσι θεῶν ὑψηχῆες ἵπποι.
 ἀλλ' ὅτε δὴ Τροίην ἶξον ποταμῷ τε ῥέοντε,
 ἦχι ῥοᾶς Σιμόεις συμβάλλετον ἠδὲ Σκάμανδρος,
 ἐνθ' ἵππους ἔστησε θεά, λευκῶλενος Ἥρη, 775
 λύσασ' ἐξ ὀχέων, περὶ δ' ἠέρα πουλὺν ἔχευεν·
 τοῖσιν δ' ἀμβροσίην Σιμόεις ἀνέτειλε νέμεσθαι.
 τῷ δὲ βάτην τρήρωσι πελειάσιν ἴθμαθ' ὁμοῖαι,
 ἀνδράσιν Ἀργείοισιν ἀλεξέμεναι μεμανῦναι.
 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἵκανον, ὅθι πλεῖστοι καὶ ἄριστοι 780
 ἔστασαν, ἀμφὶ βίην Διομήδεος ἵπποδάμοιο
 εἰλόμενοι, λείουσιν εἰοκότες ὠμοφάροισιν
 ἢ συστὶ κάπροισιν, τῶν τε σθένος οὐκ ἀλαπαδνόν,
 ἐνθα στᾶσ' ἦυσε θεά, λευκῶλενος Ἥρη,
 Στέντορι εἰσαμένη μεγαλήτορι χαλκιοφώνῳ, 785
 ὃς τόσσον ἀνδῆσασχ', ὅσον ἄλλοι πεντήκοντα·
 „αἰδώς, Ἀργεῖοι, κᾶκ' ἐλέγχεα, εἶδος ἀγητοί·
 ὄφρα μὲν ἐς πόλεμον πωλέσκετο δῖος Ἀχιλλεύς,
 οὐδέ ποτε Τρῶες πρὸ πυλάων Δαρδανιάων
 οἴχνεσκον· κείνου γὰρ ἐδειδισαν ὄβριμον ἔγχος· 790
 νῦν δὲ ἐκάς πόλιος κοίλης ἐπὶ νηυσὶ μάχονται.“
 ὣς εἰποῦσ' ὠτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστου.
 Τυδεΐδη δ' ἐπόρουσε θεά, γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 εὔρε δὲ τόν γε ἄνακτα παρ' ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν
 ἔλκος ἀναψύχοντα, τό μιν βάλε Πάνδαρος ἰφῷ. 795
 ἰδρῶς γὰρ μιν ἔτειρεν ὑπὸ πλατέος τελαμῶνος
 ἀσπίδος εὐκύκλου· τῷ τείρετο, κάμνε δὲ χεῖρα,
 ἂν δ' ἴσχωαν τελαμῶνα κελαινεφῆς αἰμ' ἀπομόργνυ.
 ἵππειον δὲ θεὰ ζυγοῦ ἤψατο φώνησέν τε·
 „ἦ ὀλίγον οἱ παῖδα εἰοκῶτα γείνατο Τυδεύς. 800

Τυδεύς τοι μικρὸς μὲν ἔην δέμας, ἀλλὰ μαχητῆς·
 καὶ ὃ' ὅτε πέρ μιν ἐγὼ πολεμίζειν οὐκ εἶασκον
 οὐδ' ἐκπαιφάσσειν, — ὅτε τ' ἤλυθε νόσφιν Ἀχαιῶν
 ἄγγελος ἐς Θήβας πολέας μετὰ Καδμεΐωνας,
 δαίνυσθαί μιν ἄνωγρον ἐνὶ μεγάροισιν ἔκηλον, 805
 αὐτὰρ ὁ θυμὸν ἔχων ὄν καρτερόν, ὡς τὸ πάρος περ,
 κούρους Καδμείων προκαλίζετο, πάντα δ' ἐνίκα
 [ῥηιδίως· τοίη οἱ ἔργων ἐπιτάροθος ἦα].
 σοὶ δ' ἦ τοι μὲν ἐγὼ παρὰ θ' ἴσταμαι ἠδὲ φυλάσσω,
 καὶ σε προφρονέως κέλομαι Τρῶεσσι μάχεσθαι· 810
 ἀλλὰ σευ ἢ κάματος πολυᾷξ γυῖα δέδυνκεν,
 ἢ νύ σέ που δέος ἴσχει ἀκήριον· οὐ σύ γ' ἔπειτα
 Τυδέος ἔκγονός ἐσσι δαΐφρονος Οἰνεΐδαο.“

τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρατερός Διομήδης·
 „γινώσκω σε, θεὰ θυγάτηρ Διὸς αἰγιόχοιο· 815
 τῷ τοι προφρονέως ἐρέω ἔπος οὐδ' ἐπικεύσω.
 οὔτε τί με δέος ἴσχει ἀκήριον οὔτε τις ὄκνος,
 ἀλλ' ἔτι σέων μέμνημαι ἐφειμένων, ἄς ἐπέτειλας·
 οὐ μ' εἶλας μακάρεσσι θεοῖς ἀντικρὺ μάχεσθαι
 τοῖς ἄλλοις· ἀτὰρ εἴ κε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη 820
 ἔλθῃσ' ἐς πόλεμον, τὴν γ' οὐτάμεν ὄξει χαλκῷ.
 τούνεκα νῦν αὐτός τ' ἀναχάζομαι ἠδὲ καὶ ἄλλους
 Ἀργείους ἐκέλευσα ἀλήμεναι ἐνθάδε πάντας·
 γινώσκω γὰρ Ἄρηα μάχην ἀνὰ κοιρανέοντα.“

τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεά, γλανκῶπις Ἀθήνη· 825
 „Τυδεΐδη Διόμηδες, ἐμῷ κεχαρισμένε θυμῷ,
 μήτε σύ γ' Ἄρηα τό γε δείδιδι μήτε τιν' ἄλλον
 ἀθανάτων· τοίη τοι ἐγὼν ἐπιτάροθος εἰμι.
 ἀλλ' ἄγ' ἐπ' Ἄρηι πρῶτῳ ἔχε μώνυχας ἵππους,
 τύψον δὲ σχεδίην μηδ' ἄζεο θοῦρον Ἄρηα 830
 τοῦτον μαινόμενον, τυκτὸν κακόν, ἄλλοπρόσαλλον,

ὄς πρόων μὲν ἐμοί τε καὶ Ἥρη στεῦτ' ἀγορευῶν
 Τρωσὶ μαχήσεσθαι, ἀτὰρ Ἀργείοισιν ἀρήξειν,
 νῦν δὲ μετὰ Τρώεσσι δμίλει, τῶν δὲ λέλασται.“

ὣς φαμένη Σθένελον μὲν ἀφ' ἵππων ὥσε χαμᾶζε, 835
 χειρὶ πάλιν ἐρύσασ· ὁ δ' ἄρ' ἐμμαπέως ἀπόρουσεν
 ἢ δ' ἐς δίφρον ἔβαινε παραὶ Διομήδεα δῖον
 ἐμμεμανῖα θεά· μέγα δ' ἔβραχε φήγινος ἄξων
 βριθοσύνη· δεινὴν γὰρ ἄγεν θεὸν ἄνδρα τ' ἄριστον.
 λάξετο δὲ μᾶστιγα καὶ ἠνία Παλλὰς Ἀθήνη· 840
 αὐτίκ' ἐπ' Ἄρηι πρώτῳ ἔχε μώνυχας ἵππους.
 ἦ τοι ὁ μὲν Περίφαντα πελώριον ἐξενάριζεν,
 Αἰτωλῶν ὄχ' ἄριστον, Ὀχησίῳ ἀγλαὸν υἱόν·
 τὸν μὲν Ἄρης ἐνάριζε μαιφόνος· αὐτὰρ Ἀθήνη
 δῦν' Αἶδος κυνέην, μὴ μιν ἴδοι ὕβριμος Ἄρης. 845
 ὣς δὲ ἶδε βροτολοιγὸς Ἄρης Διομήδεα δῖον,
 ἦ τοι ὁ μὲν Περίφαντα πελώριον αὐτόθ' ἔασεν
 κείσθαι, ὅθι πρῶτον κτείνων ἐξαίνυτο θυμὸν,
 αὐτὰρ ὁ βῆ ῥ' ἰθὺς Διομήδεος ἵπποδάμοιο.
 οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες, 850
 πρόσθεν Ἄρης ὠρέξαθ' ὑπὲρ ζυγὸν ἠνία θ' ἵππων
 ἔργχει χαλκείῳ, μεμαῶς ἀπὸ θυμὸν ἐλέσθαι·
 καὶ τό γε χειρὶ λαβοῦσα θεά, γλανκῶπις Ἀθήνη,
 ὥσεν ὑπέκ δίφροιο ἐτώσιον ἀιχθῆναι.
 δεύτερος αὖθ' ὠρᾶτο βοήν ἀγαθὸς Διομήδης 855
 ἔργχει χαλκείῳ· ἐπέρεισε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη
 νεύατον ἐς κενεῶνα, ὅθι ζωννύσκετο μίτρον·
 τῇ ῥά μιν οὔτα τυχῶν, διὰ δὲ χρῶα καλὸν ἔδαψεν,
 ἐκ δὲ δόρου σπάσεν αὐτίς· ὁ δ' ἔβραχε χάλκεος Ἄρης,
 ὅσσον τ' ἐννεάχιλοι ἐπίαχον ἢ δεκάχιλοι 860
 ἄνδρες ἐν πολέμῳ, ἔριδα ξυνάγοντες Ἄρης.
 τοὺς δ' ἄρ' ὑπὸ τρόμος εἶλεν Ἀχαιοὺς τε Τρωᾶς τε

δείσαντας· τόσον ἔβραχ' Ἄρης ἄτος πολέμοιο.

οἷη δ' ἐκ νεφέων ἐρεβεννὴ φαίνεται ἀήρ
καύματος ἔξ ἀνέμοιο δυσσαέος ὄρνυμένοι, 865

τοῖος Τυδεΐδῃ Διομήδεϊ χάλκεος Ἄρης
φαίνεθ' ὁμοῦ νεφέεσσιν ἰὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν.

καρπαλίμως δ' ἴκανε θεῶν ἔδος, αἰπὺν Ὀλύμπου,
πὰρ δὲ Διὶ Κρονίῳ καθέζετο θυμὸν ἀχεύων,

δείξεν δ' ἄμβροτον αἶμα καταρρέον ἔξ ὠτειλῆς, 870
καὶ ῥ' ὀλοφυρόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

„Ζεῦ πάτερ, οὐ νεμεσίζη ὄρων τάδε καρτερὰ ἔργα;
αἰεὶ τοι ῥίγιστα θεοὶ τετληότες εἰμὲν

ἀλλήλων ἰότητι, χάριν ἄνδρεςσι φέροντες.

σοὶ πάντες μαχόμεσθα· σὺ γὰρ τέκες ἄφρονα κούρην,
οὐλομένην, ἣ τ' αἶεν ἀήσυλα ἔργα μέμηλεν. 876

ἄλλοι μὲν γὰρ πάντες, ὅσοι θεοὶ εἰς ἔν Ὀλύμπῳ,
σοὶ τ' ἐπιπεῖδονται καὶ δεδμημέσθα ἕκαστος·

ταύτην δ' οὔτ' ἐπεὶ προτιβάλλει οὔτε τι ἔργῳ,
ἀλλ' ἀνιεῖς, ἐπεὶ αὐτὸς ἐγείναο παῖδ' αἰδήλου· 880

ἢ νῦν Τυδέος υἱὸν ὑπερφίαλον Διομήδεα
μαργαίνειν ἀνέηκεν ἐπ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν.

Κύπριδα μὲν πρῶτον σχεδὸν οὔτασε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ,
αὐτὰρ ἔπειτ' αὐτῷ μοι ἐπέσσυτο δαίμονι ἴσος·

ἀλλὰ μ' ὑπήνεικαν ταχέες πόδες· ἣ τέ κε δηρὸν 885
αὐτοῦ πῆματ' ἐπασχον ἐν αἰνῆσιν νεκάδεσσιν,

ἣ κε ζῶς ἀμενηνὸς ἔα χαλκοῖο τυπῆσιν.“

τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
„μή τί μοι, ἄλλοπρόσαλλε, παρεξόμενος μινύριζε.

ἔχθιστος δέ μοι ἔσσι θεῶν, οἷ Ὀλύμπου ἔχουσιν· 890
αἰεὶ γὰρ τοι ἔρις τε φίλη πόλεμοί τε μάχαι τε.

μητρός τοι μένος ἔστιν ἀάσχετον, οὐκ ἐπιεικτόν,
Ἥρης· τὴν μὲν ἐγὼ σπουδῆ δάμνημ' ἐπέεσβιν·

τῷ σ' ὀίω κείνης τάδε πάσχειν ἐννεσίησιν.
 ἀλλ' οὐ μάν σ' ἔτι δηρὸν ἀνέξομαι ἄλγε' ἔχοντα· 895
 ἐκ γὰρ ἐμεῦ γένος ἔσσι, ἐμοὶ δέ σε γείνατο μήτηρ.
 εἰ δέ τευ ἔξ ἄλλου γε θεῶν γένευ ᾧδ' αἰδήλος,
 καὶ κεν δὴ πάλαι ἦσθα ἐνέρτερος Οὐρανιῶνων.“

ὣς φάτο, καὶ Παιήον' ἀνώγειν ἰήσασθαι.

τῷ δ' ἐπὶ Παιήων ὀδυνήφατα φάρμακα πάσθεν. 900
 [ἠκέσατ'· οὐ μὲν γάρ τι καταθνητός γε τέτυκτο.]
 ὡς δ' ὅτ' ὀπὸς γάλα λευκὸν ἐπειγόμενος συνέπηξεν
 ὑγρὸν ἐόν, μάλα δ' ᾧκα περιτρέφεται κυκώωντι,
 ὣς ἄρα καρπαλίμως ἰήσατο θοῦρον Ἄρηα.
 τὸν δ' Ἥβη λούσεν, χαρίεντα δὲ εἴματα ἔσσεν· 905
 παρ δὲ Διὶ Κρονίῳνι καθέζετο κύδει γάλων.

αἱ δ' αὐτίς πρὸς δῶμα Διὸς μεγάλοιο νέοντο,
 Ἥρη τ' Ἀργεῖη καὶ Ἀλαλκομενηῖς Ἀθήνη,
 παύσασαι βροτολοιγὸν Ἄρην ἀνδροκτασιάων.

ΙΛΙΑΔΟΣ Ζ.

Ἔκτορος καὶ Ἀνδρομάχης ὁμιλία.

Τρώων δ' οἰώθη καὶ Ἀχαιῶν φύλοπις αἰνή·
 ἰολλὰ δ' ἄρ' ἐνθα καὶ ἐνθ' ἴθυσε μάχη πεδίοιο,
 ἀλλήλων ἰθυνομένων χαλκήρεα δοῦρα,
 μεσσηγὺς Σιμόεντος ἰδὲ Ξάνθοιο ῥοάων.

Αἴας δὲ πρῶτος Τελαμώνιος, ἕρκος Ἀχαιῶν, 5
 Τρώων ῥῆξε φάλαγγα, φόως δ' ἐτάροισιν ἔθηκεν,
 ἄνδρα βαλὼν, ὃς ἄριστος ἐνὶ Θρηήεσσι τέτυκτο,
 υἱὸν Ἐυσσώρου Ἀκάμαντ' ἠὺν τε μέγαν τε.

τόν δ' ἔβαλε πρῶτος κόρυθος φάλον ἵπποδασείης,
 ἐν δὲ μετώπῳ πῆξε, πέρησε δ' ἄρ' ὄστέον εἶσω 10
 αἰχμῇ χαλκείῃ· τὸν δὲ σκότος ὕσσε κάλυψεν.

Ἄξυλον δ' ἄρ' ἔπεφνε βοῆν ἀγαθὸς Διομήδης
 Τευθρανίδην, ὃς ἔναιεν ἐνκτιμένη ἐν Ἀρίσβῃ
 ἀφνειὸς βιότοιο, φίλος δ' ἦν ἀνθρώποισιν· 15
 πάντας γὰρ φιλέεσκεν ὁδῶ ἔπι οἰκία ναίων.
 ἀλλὰ οἱ οὐ τις τῶν γε τότ' ἤρῃσε λυγρὸν ὄλεθρον
 πρόσθεν ὑπαντιάσας, ἀλλ' ἄμφω θυμὸν ἀπηύρα,
 αὐτὸν καὶ θεράποντα Καλήσιον, ὃς ῥα τόθ' ἵππων
 ἔσκεν ὑφηνίολος· τὰ δ' ἄμφω γαῖαν ἐδύτην.

Δρῆσον δ' Εὐρύαλος καὶ Ὀφέλιον ἐξενάριξεν· 20
 βῆ δὲ μετ' Αἴσηπον καὶ Πήδασον, οὓς ποτε νύμφη
 νηῖς Ἀβαρβαρέῃ τέκ' ἀμύμονι Βουκολίῳ.

Βουκολίῳ δ' ἦν υἱὸς ἀγανοῦ Λαομέδοντος
 πρεσβύτατος γενεῆς, σκότιον δέ εἰ γείνατο μήτηρ·
 ποιμαίνων δ' ἐπ' ὅεσσι μίγῃ φιλότῃ καὶ εὐνῇ, 25
 ἢ δ' ὑποκυσαμένη διδυμάονε γείνατο παῖδε.

καὶ μὲν τῶν ὑπέλυσε μένος καὶ φαίδιμα γυῖα
 Μηκιστηιάδης καὶ ἀπ' ὤμων τεύχε' ἐσύλα.

Ἄστύαλον δ' ἄρ' ἔπεφνε μενεπτόλεμος Πολυποίτης·
 Πιδύτην δ' Ὀδυσσεὺς Περκῶσιον ἐξενάριξεν 30
 ἔγχεϊ χαλκείῳ, Τεῦκρος δ' Ἀρετάονα δῖον.

Ἀντίλοχος δ' Ἄβληρον ἐνήρατο δουρὶ φαεινῷ
 Νεστορίδης, Ἐλατον δὲ ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 ναῖε δὲ Σατυνιόεντος ἐυροεῖται παρ' ὄχθας
 Πήδασον αἰπεινήν. Φύλακον δ' ἔλε Αἴητος ἦρος 35
 φεύγοντ'· Εὐρύπυλος δὲ Μελάνθιον ἐξενάριξεν.

Ἄδρηστον δ' ἄρ' ἔπειτα βοῆν ἀγαθὸς Μενέλαος
 ζῶν ἐλ' ἵππῳ γάρ οἱ ἀτυζομένῳ πεδίοιο
 ὄξω ἐνὶ βλαφθέντε μυρικίνῳ, ἀγκύλον ἄρμα

ἄξαντ' ἐν πρώτῳ ῥυμῷ αὐτὸ μὲν ἐβήτην 40
 πρὸς πόλιν, ἧ̄ περ οἱ ἄλλοι ἀτυζόμενοι φοβέοντο,
 αὐτὸς δ' ἐκ δίφροιο παρὰ τροχὸν ἐξεκυλίσθη
 πρηγῆς ἐν κονίησιν ἐπὶ στόμα. παρὸ δέ οἱ ἔσθη
 Ἄτρεΐδης Μενέλαος ἔχων δολιχόσκιον ἔγχος·

Ἄδρηστος δ' ἄρ' ἔπειτα λαβὼν ἐλλίσσετο γούνων· 45
 „ζώργει, Ἄτρεός υἱέ, σὺ δ' ἄξια δέξαι ἄποινα.
 πολλὰ δ' ἐν ἀφνειοῦ πατρὸς κειμήλια κεῖται,
 χαλκός τε χρυσός τε πολύκμητός τε σίδηρος·
 τῶν κέν τοι χαρίζαιτο πατήρ ἀπερθεῖσι' ἄποινα,
 εἴ κεν ἐμὲ ζῶν πεπύθοιτ' ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.“ 50

ὣς φάτο, τῷ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔπειθεν.
 καὶ δὴ μιν τάχ' ἔμελλε θοᾶς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν
 δῶσειν ᾧ θεράποντι καταξέμεν· ἀλλ' Ἀγαμέμνων
 ἀντίος ἦλθε θέων, καὶ ὁμοκλήσας ἔπος ἠΰδα·
 „ὦ πέπτον, ὦ Μενέλαε, τί ἦ δὲ σὺ κήδεαι οὕτως 55
 ἀνδρῶν; ἦ σοὶ ἄριστα πεποιήται κατὰ οἶκον
 πρὸς Τρώων; τῶν μὴ τις ὑπεκφύγοι αἰπὴν ὄλεθρον
 χεῖρας θ' ἡμετέρας, μηδ' ὄν τινα γαστέρι μήτηρ
 κοῦρον ἔοντα φέροι, μηδ' ὄς φύγοι, ἀλλ' ἅμα πάντες
 Ἴλίου ἔξαπολοῖατ' ἀκήδεστοι καὶ ἄφαντοι.“ 60

ὣς εἰπὼν παρέπεισεν ἀδελφειοῦ φρένας ἦρωες,
 αἰσιμα παρειπῶν· ὁ δ' ἀπὸ ἔθεν ὤσατο χειρὶ
 ἦρω' Ἄδρηστον. τὸν δὲ κρείων Ἀγαμέμνων
 οὔτα κατὰ λαπάρην· ὁ δ' ἀνετράπετ', Ἄτρεΐδης δὲ
 λαῖξ ἐν στήθεσι βὰς ἐξέσπασε μείλινον ἔγχος. 65

Νέστωρ δ' Ἀργείοισιν ἐκέκλετο μακρὸν αὖσας·
 „ὦ φίλοι ἦρωες Δαναοί, θεράποντες Ἄρηος,
 μὴ τις νῦν ἐνάρων ἐπιβαλλόμενος μετόπισθεν
 μιμνέτω, ὥς κεν πλεῖστα φέρων ἐπὶ νῆας ἵκηται,
 ἀλλ' ἄνδρας κτείνωμεν· ἔπειτα δὲ καὶ τὰ ἔκηλοι 70

νεκρούς ἄμ πεδίον συλήσετε τεθνηῶτας.“

ὣς εἰπὼν ὤτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστου.
 ἔνθα κεν αὐτε Τρῶες ἀρηιφίλων ὑπ' Ἀχαιῶν
 Ἴλιον εἰσανέβησαν ἀναλκείησι δαμέντες,
 εἰ μὴ ἄρ' Αἰνεία τε καὶ Ἔκτορι εἶπε παραστάς 75
Πριαμίδης Ἐλενος, οἰωνοπόλων ὄχ' ἄριστος· ||| *καὶ αὐτῶν*
 „Αἰνεία τε καὶ Ἔκτορ, ἐπεὶ πόνοσ ὕμμι μάλιστα
 Τρώων καὶ Λυκίων ἐγκέκλιται, οὔνεκ' ἄριστοι
 πᾶσαν ἐπ' ἰθύν ἐστε μάχεσθαί τε φρονέειν τε,
 στήτ' αὐτοῦ, καὶ λαὸν ἐρυνάκετε πρὸ πυλάων 80
 πάντη ἐποιχόμενοι, πρὶν αὐτ' ἐν χερσὶ γυναικῶν
 φεύγοντας πεσέειν, δηίοισι δὲ χάσμα γενέσθαι.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κε φάλαγγας ἐποτρύνητον ἀπάσας,
 ἡμεῖς μὲν Δαναοῖσι μαχησόμεθ' αὐθι μένοντες,
 καὶ μάλα τειρόμενοί περ· ἀναγκαίη γὰρ ἐπέιγει· 85
 Ἔκτορ, ἀτὰρ σὺ πόλινδε μετέρχεο, εἰπέ δ' ἔπειτα
 μητέρι σῆ καὶ ἐμῇ· ἡ δὲ ξυνάγουσα γεραιὰς
 νηὸν Ἀθηναίης γλαυκῶπιδος ἐν πόλει ἄκρῃ,
 οἷξασα κληῖδι θύρας ἱεροῖο δόμοιο,
 πέπλον, ὃ οἱ δοκέει χαριέστατος ἠδὲ μέγιστος 90
 εἶναι ἐνὶ μεγάρῳ καὶ οἱ πολὺν φίλτατος αὐτῇ,
 θεῖναι Ἀθηναίης ἐπὶ γούνασιν ἠνκόμοιο,
 καὶ οἱ ὑποσχέσθαι δυοκαίδεκα βοῦς ἐνὶ νηῶ
 ἦνις ἠκέστας ἱερουσέμεν, αἶ κ' ἐλεήσῃ
 ἄστν τε καὶ Τρώων ἀλόχους καὶ νήπια τέκνα, 95
 αἶ κεν Τυδέος υἷον ἀπόσχη Ἴλιου ἱοῆς,
 ἄγριον αἰχμητήν, κρατερόν μῆστωρα φόβοιο,
 ὃν δὴ ἐγὼ κάρτιστον Ἀχαιῶν φημι γενέσθαι.
 οὐδ' Ἀχιλλῆά ποθ' ὦδέ γ' ἐδείδιμεν, ὕρχαμον ἀνδρῶν,
 ὃν πέρ φασι θεῶσ ἐξέμμεναι· ἀλλ' ὅδε λίην 100
 μαίνεται, οὐδέ τις οἱ δύναται μένος ἰσοφαρίζειν.“

ὣς ἔφαθ', Ἐκτωρ δ' οὐ τι κασιγνήτῳ ἀπίθησεν.
 αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμᾶζε,
 πᾶλλων δ' ὀξέα δοῦρε κατὰ στρατὸν ὄχκετο πάντη
 ὀτρύνων μαχέσασθαι, ἔγριρε δὲ φύλοπιν αἰνήν. 105
 οἱ δ' ἐλελίχθησαν καὶ ἐναντίοι ἔσταν Ἀχαιῶν
 Ἀργεῖοι δ' ὑπεχώρησαν, λῆξαν δὲ φόνοιο,
 φᾶν δέ τιν' ἀθανάτων ἐξ οὐρανοῦ ἀστερόεντος
 Τρωσὶν ἀλεξήσοντα κατελθέμεν· ὣς ἐλέλιχθεν.

Ἐκτωρ δὲ Τρώεσσιν ἐκέκλετο μακρὸν ἀύσας· 110
 „Τρῶες ὑπέρθυμοι τηλεκλειτοὶ τ' ἐπίκουροι,
 ἀνέρες ἔστε, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς,
 ὄφρ' ἂν ἐγὼ βῆω προτὶ Ἴλιον ἠδὲ γέρουσιν
 εἶπω βουλευτῆσι καὶ ἡμετέρης ἀλόχοισιν
 δαίμοσιν ἀρήσασθαι, ὑποσχέσθαι δ' ἑκατόμβας.“ 115

ὣς ἄρα φωνήσας ἀπέβη κορυθαίολος Ἐκτωρ·
 ἀμφὶ δέ μιν σφυρὰ τύπτε καὶ αὐχένα δέρμα κελαινόν,
 ἄντυξ ἢ πυμάτη θέεν ἀσπίδος ὀμφαλοέσσης.

Γλαῦκος δ' Ἴππολόχοιο πάϊς καὶ Τυδέος υἱὸς
 ἐς μέσον ἀμφοτέρων συνίτην μεμαῶτε μάχεσθαι. 120
 οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
 τὸν πρότερος προσέειπε βοῆν ἀγαθὸς Διομήδης·
 „τίς δὲ σὺ ἔσσι, φέριστε, καταθνητῶν ἀνθρώπων;
 οὐ μὲν γάρ ποτ' ὄπωπα μάχῃ ἐνὶ κυδιανεΐρῃ
 τὸ πρὶν· ἀτὰρ μὲν νῦν γε πολὺ προβέβηκας ἀπάντων
 σῶ θάρσει, ὃ τ' ἐμὸν δολιχόσκιον ἔγχος ἔμεινας, 126
 δυστήνων δέ τε παῖδες ἐμῷ μένει ἀντιόωσιν.
 εἰ δέ τις ἀθανάτων γε κατ' οὐρανοῦ εἰλήλουθας,
 οὐκ ἂν ἐγὼ γε θεοῖσιν ἐπουρανίοισι μαχοίμην.
 οὐδὲ γὰρ οὐδὲ Δρύαντος υἱὸς κρατερὸς Λυκόοργος 130
 δὴν ἦν, ὅς ῥα θεοῖσιν ἐπουρανίοισιν ἔριξεν,
 ὅς ποτε μαινομένοιο Διωνύσοιο τιθήνας

σεῦε κατ' ἠγάθειον Νυσήιον· αἱ δ' ἄμα πᾶσαι
 θύσθλα χαμαὶ κατέχευαν, ὑπ' ἀνδροφόνοιο Λυκούργου
 θεινόμεναι βουπλήγι· Διώνυσος δὲ φοβηθεὶς 135
 δύσεθ' ἄλως κατὰ κῦμα, Θέτις δ' ὑπεδέξατο κόλπῳ
 δειδιότα· κρατερὸς γὰρ ἔχε τρόμος ἀνδρὸς ὁμοκλή.

τῷ μὲν ἔπειτ' ὀδύσαντο θεοὶ ρεῖα ζῶντες,
 καὶ μιν τυφλὸν ἔθηκε Κρόνου πάις· οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν
 ἦν, ἐπεὶ ἀθανάτοισιν ἀπήχθετο πᾶσι θεοῖσιν. 140
 οὐδ' ἂν ἐγὼ μακάρεσσι θεοῖς ἐθέλοισι μάχεσθαι.

εἰ δέ τις ἔσσι βροτῶν, οἱ ἀρούρης καρπὸν ἔδουσιν,
 ἄσσον ἴθ', ὥς κεν θᾶσσον ὀλέθρου πείραθ' ἴκηαι.“

τὸν δ' αὖθ' Ἴππολόχοιο προσηύδα φαίδιμος υἱός·
 „Τυδεΐδη μεγάθυμε, τί ἦ γενεὴν ἐρεεῖνεις; 145

οἴη περ φύλλων γενεή, τοίη δὲ καὶ ἀνδρῶν.

φύλλα τὰ μὲν τ' ἄνεμος χαμάδις χέει, ἄλλα δέ θ' ὕλη
 τηλεθώσασα φύει, ἔαρος δ' ἐπιγίγνεται ὥρη·

ὥς ἀνδρῶν γενεή ἢ μὲν φύει, ἢ δ' ἀπολήγει.

εἰ δ' ἐθέλεις καὶ ταῦτα δαήμεναι, ὕφρ' εὐ εἰδῆς, 150
 ἡμετέρην γενεήν· πολλοὶ δέ μιν ἄνδρες ἴσασιν·

ἔστι πόλις Ἐφύρη μυχῶ Ἄργεος ἵπποβότοιο,
 ἐνθα δὲ Σίσυφος ἔσκειν, ὃ κέρδιστος γένετ' ἀνδρῶν,

Σίσυφος Αἰολίδης· ὃ δ' ἄρα Γλαῦκον τέκεθ' υἱόν,
 αὐτὰρ Γλαῦκος ἔτικτεν ἀμύμονα Βελλεροφόντην. 155

τῷ δὲ θεοὶ κάλλος τε καὶ ἠνορέην ἐρατεινὴν

ᾤπασαν· αὐτὰρ οἱ Προῖτος κακὰ μῆσατο θυμῷ,
 ὅς ῥ' ἐκ δήμου ἔλασσεν, ἐπεὶ πολὺν φέρτερος ἦεν,

Ἄργείων· Ζεὺς γὰρ οἱ ὑπὸ σκήπτρῳ ἐδάμασσεν.

τῷ δὲ γυνὴ Προΐτου ἐπεμήνατο, δι' Ἄντεια, 160

κρυπταδίῃ φιλότῃ μιγήμεναι· ἀλλὰ τὸν οὐ τι
 πεῖθ' ἀγαθὰ φρονέοντα, δαΐφρονα Βελλεροφόντην.

ἢ δὲ ψευσαμένη Προΐτον βασιλῆα προσηύδα·

ἑτεθναίης, ὧ Προΐτ', ἣ κάκτανε Βελλεροφόντην,
 ὅς μ' ἔθελεν φιλότῃτι μιγήμεναι οὐκ ἔθελούσῃ. 165
 ὧς φάτο, τὸν δὲ ἄνακτα χόλος λάβεν, οἶον ἄκουσεν·
 κτεῖναι μὲν δ' ἄλέεινε, σεβάσσατο γὰρ τό γε θυμῷ,
 πέμπε δέ μιν Λυκίηνδε, πόρην δ' ὅ γε σήματα λυγρὰ,
 γράψας ἐν πίνακι πτυκτῷ θυμοφθόρα πολλά,
 δεῖξαι δ' ἠνώγει ᾧ πενθερῷ, ὄφρ' ἀπόλοιτο. 170
 αὐτὰρ ὁ βῆ Λυκίηνδε θεῶν ὑπ' ἀμύμονι πομπῇ.
 ἀλλ' ὅτε δὴ Λυκίην ἴξε Ξάνθον τε ρέοντα,
 προφρονέως μιν τίεν ἄναξ Λυκίης εὐρείης·
 ἐννῆμαρ ξείνισσε καὶ ἐννέα βοῦς ἰέρευσεν.
 ἀλλ' ὅτε δὴ δεκάτῃ ἐφάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως, 175
 καὶ τότε μιν ἐρέεινε καὶ ἦτεε σῆμα ιδέσθαι,
 ὅττι ῥά οἱ γαμβροῖο πάρα Προΐτιοιο φέροιτο.
 αὐτὰρ ἔπει δὴ σῆμα κακὸν παρεδέξατο γαμβροῦ,
 πρῶτον μὲν ῥα Χίμαιραν ἀμαιομακέτην ἐκέλευσεν
 πεφνέμεν. ἣ δ' ἄρ' ἔην θεῖον γένος οὐδ' ἀνθρώπων,
 πρόσθε λέων, ὕπιθεν δὲ δράκων, μέσση δὲ χίμαιρα, 181
 δεινὸν ἀποπνεύουσα πυρὸς μένος αἰθομένοιο.
 καὶ τὴν μὲν κατέπεφνε θεῶν τεράεσσι πιθήσας·
 δεῦτερον αὖ Σολύμοισι μαχήσατο κυδαλίμοισιν·
 καρτίστην δὴ τὴν γε μάχην φάτο δύμεναι ἀνδρῶν. 185
 τὸ τρίτον αὖ κατέπεφνεν Ἀμαζόνας ἀντιανείρας.
 τῷ δ' ἄρ' ἀνερχομένῳ πυκινὸν δόλον ἄλλον ὕφαινε·
 κρινὰς ἐκ Λυκίης εὐρείης φῶτας ἀρίστους
 εἶσε λόχον· τοὶ δ' οὐ τι πάλιν οἰκόνδε νέοντο·
 πάντας γὰρ κατέπεφνεν ἀμύμων Βελλεροφόντης. 190
 ἀλλ' ὅτε δὴ γίγνωσκε θεοῦ γόνου ἦν ἐόντα,
 αὐτοῦ μιν κατέρυκε, δίδου δ' ὅ γε θυγατέρα ἦν,
 δῶκε δέ οἱ τιμῆς βασιληίδος ἥμισυ πάσης·
 καὶ μὲν οἱ Λύκιοι τέμενος τάμον ἔξοχον ἄλλων,

καλὸν φυταλιῆς καὶ ἀρούρης, ὄφρα νέμοιτο. 195

ἢ δ' ἔτεκε τρία τέκνα δαΐφροσι Βελλεροφόντη,

Ἴσανδρόν τε καὶ Ἴππόλοχον καὶ Λαοδάμειαν·

Λαοδαμείῃ μὲν παρελέξατο μητίετα Ζεὺς,

ἢ δ' ἔτεκε ἀντίθεον Σαρπηδόνα χαλκοκορυστήν.

ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ κείνος ἀπήχθετο πᾶσι θεοῖσιν, 200

ἦ τοι ὁ κάπ πεδίον τὸ Ἀλήιον οἶος ἀλάτο,

ὄν θυμὸν κατέδων, πάτον ἀνθρώπων ἀλεείνων,

Ἴσανδρον δέ οἱ υἱὸν Ἄρης ἄτος πολεμιοῖο

μαρνάμενον Σολύμοισι κατέκτανε κυδαλίμοισιν,

τὴν δὲ χολωσαμένη χρυσήνιος Ἄρτεμις ἔκτα. 205

Ἴππόλοχος δ' ἔμ' ἔτικτε, καὶ ἐκ τοῦ φημί γενέσθαι·

πέμπε δέ μ' ἐς Τροίην, καὶ μοι μάλα πόλλ' ἐπέτελλεν

αἶεν ἀριστεύειν καὶ ὑπείροχον ἔμμεναι ἄλλων,

μηδὲ γένος πατέρων αἰσχυνέμεν, οἷ μὲγ' ἀριστοὶ

ἐν τ' Ἐφύρῃ ἐγένοντο καὶ ἐν Λυκίῃ εὐρείῃ. 210

ταύτης τοι γενεῆς τε καὶ αἵματος εὐχομαι εἶναι.“

ὣς φάτο, γήθησεν δὲ βοῆν ἀγαθὸς Διομήδης.

ἔργος μὲν κατέπηξεν ἐνὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ,

αὐτὰρ ὁ μειλιχίοισι προσηύδα ποιμένα λαῶν·

„ἦ ῥά νύ μοι ξεῖνος πατρώϊός ἐσσι παλαιός· 215

Οἶνεὺς γάρ ποτε δῖος ἀμύμονα Βελλεροφόντην

ξεῖνισ' ἐνὶ μεγάροισιν ἐείκοσιν ἡματ' ἐρύξας.

οἱ δὲ καὶ ἀλλήλοισι πόρον ξεινήϊα καλά·

Οἶνεὺς μὲν ζωστήρα δίδου φοινίκι φαεινόν,

Βελλεροφόντης δὲ χρύσειον δέπας ἀμφικύπελλον, 220

καὶ μιν ἐγὼ κατέλειπον ἰὼν ἐν δώμασ' ἑμοῖσιν.

Τυδέα δ' οὐ μέμνημαι, ἐπεὶ μ' ἔτι τυτθὸν ἔοντα

κάλλιφ', ὅτ' ἐν Θήβησιν ἀπώλετο λαὸς Ἀχαιῶν.

τῷ νῦν σοὶ μὲν ἐγὼ ξεῖνος φίλος Ἄργεϊ μέσσω

εἰμί, σὺ δ' ἐν Λυκίῃ, ὅτε κεν τῶν δῆμον ἴκωμαι. 225

Λυκίαν

ἔγχεα δ' ἀλλήλων ἀλεῖόμεθα καὶ δι' οὐμίλου.
 πολλοὶ μὲν γὰρ ἐμοὶ Τρῶες κλειτοὶ τ' ἐπίκουροι
 κτείνειν, ὃν κε θεὸς γε πόρῃ καὶ ποσσὶ κηχεῖω,
 πολλοὶ δ' αὖ σοὶ Ἀχαιοὶ ἐκαιρέμεν, ὃν κε δύνηαι.
 τεύχεα δ' ἀλλήλοις ἐπαμείψομεν, ὄφρα καὶ οἶδε 230
 γνῶσιν, ὅτι ξεῖνοι πατρῷοι εὐχόμεθ' εἶναι.“

ὣς ἄρα φωνήσαντε καθ' ἵππων αἶξαντε
 χεῖράς τ' ἀλλήλων λαβέτην καὶ πιστώσαντο.
 ἐνθ' αὖτε Γλαύκῳ Κρονίδης φρένας ἐξέλετο Ζεὺς,
 ὃς πρὸς Τυδεΐδην Διομήδεα τεύχε' ἄμειβεν 235
 χρούσεα χαλκείων, ἑκατόμβοι' ἔννεαβοίων.

Ἐκτωρ δ' ὥς Σκαιάς τε πύλας καὶ φηγὸν ἴκανεν,
 ἀμφ' ἄρα μιν Τρώων ἄλοχοι θεὸν ἠδὲ θύγατρως
 εἰρόμεναι παῖδάς τε κασιγνήτους τε ἔτας τε
 καὶ πόσιος· ὁ δ' ἔπειτα θεοῖς εὐχέσθαι ἀνώγει 240
 πάσας ἐξεῖς· πολλῆσι δὲ κῆδε' ἔφηπτο.

ἀλλ' ὅτε δὴ Πριάμοιο δόμον περικαλλέ' ἴκανεν,
 ξεστῆς αἰθούσῃσι τετυγμένον, αὐτὰρ ἐν αὐτῷ
 πεντήκοντ' ἔνεσαν θάλαμοι, ξεστοῖο λίθιοι,
 πλησίοι ἀλλήλων δεδμημένοι· ἐνθα δὲ παῖδες 245
 κοιμῶντο Πριάμοιο παρὰ μνηστῆς ἀλόχοισιν·
 κουράων δ' ἑτέρωθεν ἐναντίοι ἐνδοθεν αὐλῆς
 δώδεκ' ἔσαν τέγροι θάλαμοι ξεστοῖο λίθιοι,
 πλησίοι ἀλλήλων δεδμημένοι· ἐνθα δὲ γαμβροὶ
 κοιμῶντο Πριάμοιο παρ' αἰδοίης ἀλόχοισιν. 250

ἐνθα οἱ ἠπιόδωρος ἐναντίῃ ἦλυθε μήτηρ
 Λαοδίκην ἐσάγουσα, θυγατρῶν εἶδος ἀρίστην·
 ἐν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
 „τέκνον, τίπτε λιπῶν πόλεμον θρασὺν εἰλήλουθας;
 ἦ μάλα δὴ τείρουσι δυσῶνυμοὶ υἴες Ἀχαιῶν 255
 μαρναμένοι περὶ ἄστν, σὲ δ' ἐνθάδε θυμὸς ἀνήκεν

ἔλθόντ' ἐξ ἄκρης πόλιος Διὶ χεῖρας ἀνασχεῖν.
 ἀλλὰ μὲν, ὄφρα κέ τοι μελιηδέα οἶνον ἐνεῖκω,
 ὡς σπείσης Διὶ πατρὶ καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισιν
 πρῶτον, ἔπειτα δὲ καὐτὸς ὀνήσεται, αἶ κε πῆσθα. 260
 ἀνδρὶ δὲ κεκμηῶτι μένος μέγα οἶνος ἀέξει, *μὴ γὰρ*
 ὡς τύνη κέκμηκας ἀμύνων σοῖσιν ἔτησιν.“

τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα μέγας κορυθαίολος Ἴκτωρ·
 „μὴ μοι οἶνον ἄειρε μέλιφρονα, πότνια μήτηρ,
 μὴ μ' ἀπογνιώσης, μένεος δ' ἀλκῆς τε λάθωμαι· 265
 χερσὶ δ' ἀνίπτουσιν Διὶ λείβειν αἶθοπα οἶνον
 ἄζομαι· οὐδέ πη ἔστι κελαινεφεῖ Κρονίῳ
 αἵματι καὶ λύθρῳ πεπαλαγμένον εὐχετάσθαι.
 ἀλλὰ σὺ μὲν πρὸς νηὸν Ἀθηναίης ἀγελείης
 ἔρχεο σὺν θυνέεσσι, ἀολλίσσασα γεραιάς· 270
 πέπλον δ', ὅς τις τοι χαριέστατος ἦδὲ μέγιστος
 ἔστιν ἐνὶ μεγάρῳ καὶ τοι πολὺ φίλτατος αὐτῇ,
 τὸν θῆς Ἀθηναίης ἐπὶ γούνασιν ἠνκόμοιο,
 καὶ οἱ ὑποσχέσθαι δυοκαίδεκα βοῦς ἐνὶ νηῷ
 ἦνις ἠκέστας ἱερευσέμεν, αἶ κ' ἐλεήσῃ· 275
 ἄστν τε καὶ Τρώων ἀλόχους καὶ νήπια τέκνα,
 αἶ κεν Τυδέος υἱὸν ἀπόσχη Ἴλίου ἱρῆς,
 ἄγριον αἰχμητήν, κρατερὸν μήστωρα φόβοιο.
 ἀλλὰ σὺ μὲν πρὸς νηὸν Ἀθηναίης ἀγελείης
 ἔρχεο, ἐγὼ δὲ Πάριον μετελεύσομαι, ὄφρα καλέσσω, 280
 αἶ κ' ἐθέλῃσ' εἰπόντος ἀκουέμεν· ὡς κέ οἱ αὖθι
 γαῖα χάνοι· μέγα γάρ μιν Ὀλύμπιος ἔτρεφε πῆμα
 Τρωσὶ τε καὶ Πριάμῳ μεγαλήτορι τοῖό τε παισίν.
 εἰ κείνόν γε ἴδοιμι κατελθόντ' Ἄϊδος εἶσω,
 φαίην κεν φίλον ἦτορ διζύος ἐκλελαθέσθαι.“ 285

ὡς ἔφαθ', ἠ δὲ μολοῦσα ποτὶ μέγαρ' ἀμφιπόλοισιν
 κέκλετο· ταὶ δ' ἄρ' ἀολλίσσαν κατὰ ἄστν γεραιάς.

αὐτὴ δ' ἔς θάλαμον κατεβήσεται κηῶεντα,
 ἔνθ' ἔσαν οἱ πέπλοι παμποίκιλοι, ἔργα γυναικῶν
 Σιδονίων, τὰς αὐτὸς Ἀλέξανδρος θεοειδῆς 290
 ἤγαγε Σιδονίηθεν, ἐπιπλῶς εὐρέα πόντον,
 τὴν ὁδόν, ἣν Ἑλένην περ ἀνήγαγεν εὐπατέρειαν.
 τῶν ἐν' αἰραμένη Ἐκάβη φέρε δῶρον Ἀθήνη,
 ὃς κάλλιστος ἔην ποικίλμασιν ἠδὲ μέγιστος,
 ἀστὴρ δ' ὡς ἀπέλαμπεν· ἔκειτο δὲ νείατος ἄλλων. 295
 βῆ δ' ἰέναι, πολλὰ δὲ μετεσσεύοντο γεραιαί.

αἱ δ' ὅτε νηὸν ἴκανον Ἀθήνης ἐν πόλει ἄκρη,
 τῆσι θύρας ὤϊξε Θεανῶ καλλιπάρῃος,
 Κισσηίς, ἄλοχος Ἀντήνορος ἵπποδάμοιο·
 τὴν γὰρ Τρῶες ἔθηκον Ἀθηναίης ἰέρειαν. 300
 αἱ δ' ὄλολυγῆ πᾶσαι Ἀθήνη χειρας ἀνέσχον·
 ἠ δ' ἄρα πέπλον ἐλοῦσα Θεανῶ καλλιπάρῃος
 θῆκεν Ἀθηναίης ἐπὶ γούνασιν ἠνκόμοιο,
 εὐχομένη δ' ἠρᾶτο Διὸς κούρη μέγαλοιο·
 „πότνι' Ἀθηναίη, ῥυσίπολι, δια θεάων, 305
 ἄξον δὴ ἔγχος Διομήδεος, ἠδὲ καὶ αὐτὸν
 πρηνέα δὸς πεσέειν Σκαιοῶν προπάροιθε πυλάων,
 ὄφρα τοι αὐτίκα νῦν δυοκαίδεκα βοῦς ἐνὶ νηῷ
 ἦμις ἠκέστας ἱερεύσομεν, αἱ κ' ἐλεήσης
 ἄστν τε καὶ Τρώων ἀλόχους καὶ νῆπια τέκνα.“ 310
 ὧς ἔφατ' εὐχομένη, ἀνένευε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη.
 ὧς αἱ μὲν ῥ' εὐχοντο Διὸς κούρη μέγαλοιο,
 Ἐκτωρ δὲ πρὸς δῶματ' Ἀλεξάνδροιο βεβήκειν
 καλά, τὰ ῥ' αὐτὸς ἔτευξε σὺν ἀνδράσιν, οἳ τότε ἄριστοι
 ἦσαν ἐνὶ Τροίῃ ἐριβόλακι τέκτονες ἄνδρες· 315
 οἳ οἳ ἐποίησαν θάλαμον καὶ δῶμα καὶ αὐλὴν
 ἔγγυδι τε Πριάμοιο καὶ Ἐκτορος ἐν πόλει ἄκρη.
 ἔνθ' Ἐκτωρ εἰσῆλθε δίφιλος, ἐν δ' ἄρα χειρὶ

ἔγχος ἔχ' ἐνδεκάπηχυν· πάροιθε δὲ λάμπετο δουρὸς
αἰχμὴ χαλκείη, περὶ δὲ χρύσεος θῆε πόρκης. *πρὸς* 320

τὸν δ' εὖρ' ἐν θαλάμῳ περικαλλέα τεύχε' ἔποντα,
ἀσπίδα καὶ θώρηκα, καὶ ἀγκύλα τόξ' ἀφόωντα·

Ἄργεϊή δ' Ἑλένη μετ' ἄρα δμῳῆσι γυναιξίν

ἦστο καὶ ἀμφιπόλοισι περικλυτὰ ἔργα κέλευεν.

τὸν δ' Ἔκτωρ νεϊκεσσεν ἰδὼν αἰσχροῖς ἐπέεσσιν· 325

„δαιμόνι', οὐ μὲν καλὰ χόλον τόνδ' ἐνθεο θυμῷ.

λαοὶ μὲν φθινύθουσι περὶ πτόλιν αἰπύ τε τείχος

μαρνάμενοι· σέο δ' εἵνεκ' αὐτὴ τε πτόλεμός τε

ἄστν τόδ' ἀμφιδέδης· σὺ δ' ἂν μαχέσαιο καὶ ἄλλῳ,

ὅν τινά που μεθιέντα ἴδοις στυγεροῦ πολέμοιο. 330

ἀλλ' ἄνα, μὴ τάχα ἄστν πυρὸς δηίοιο θέρηται.“

τὸν δ' αὖτε προσέειπεν Ἀλέξανδρος θεοειδής·

„Ἔκτωρ, ἐπεὶ με κατ' αἴσαν ἐνεΐκεσας οὐδ' ὑπὲρ αἴσαν,

τούνεκά τοι ἔρέω· σὺ δὲ σύνθεο καὶ μεν ἔκουσον·

οὐ τοι ἐγὼ Τρώων τόσσον χόλω, οὐδὲ νεΐεσσι. 335

ἤμην ἐν θαλάμῳ, ἔθελον δ' ἄχεϊ προτραπέσθαι.

νῦν δέ με παρειποῦσ' ἄλοχος μαλακοῖς ἐπέεσσιν

ῶρησ' ἐς πόλεμον, δοκέει δέ μοι ᾧδε καὶ αὐτῷ

λώιον ἔσσεσθαι· νίκη δ' ἐπαμείβεται ἄνδρας.

ἀλλ' ἄγε νῦν ἐπίμεινον, ἀρήια τεύχεα δύω· 340

ἢ ἴθ', ἐγὼ δὲ μέτειμι, κιχήσεσθαι δέ σ' οἶω.“

ὣς φάτο, τὸν δ' οὐ τι προσέφη κορυθαίολος Ἔκτωρ·

τὸν δ' Ἑλένη μῦθοισι προσηγῦδα μελιχίοισιν·

„δᾶερ ἔμεϊο, κύνος κακομηχάνου ὀκρουέσσης,

ὥς μ' ὕφελ' ἤματι τῷ, ὅτε με πρῶτον τέκε μήτηρ, 345

οἴχεσθαι προφέρουσα κακῇ ἀνέμοιο θύελλα

εἰς ὕρος ἢ εἰς κῦμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,

ἔνθα με κῦμ' ἀπέερσε πάρος τάδε ἔργα γενέσθαι.

αὐτὰρ ἐπεὶ τάδε γ' ᾧδε θεοὶ κακὰ τεκμήραντο,

ἀνδρὸς ἔπειτ' ὤφελλον ἀμείνονος εἶναι ἄκοιτις, 350
 ὃς ἤδη νέμεσίν τε καὶ αἴσχεα πόλλ' ἀνθρώπων.
 τούτῳ δ' οὔτ' ἄρ' νῦν φρένες ἔμπεδοι οὔτ' ἄρ' ὀπίσσω
 ἔσβονται· τῷ καὶ μιν ἐπανυρήσεσθαι οἶω.

ἀλλ' ἄγε νῦν εἴσελθε καὶ ἕξεο τῷδ' ἐπὶ δίφρῳ,
 δᾶερ, ἐπεὶ σε μάλιστα πόνος φρένας ἀμφιβέβηκεν 355
 εἵνεκ' ἐμεῖο κυνὸς καὶ Ἀλεξάνδρου ἔνεκ' ἄτης,
 οἷσιν ἐπὶ Ζεὺς θῆκε κακὸν μόνον, ὥς καὶ ὀπίσσω
 ἀνθρώποισι πελώμεθ' ἀοίδιμοι ἔσσομένοισιν.“

τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα μέγας κορυθαίολος Ἴκτωρ·
 „μὴ με κάθιζ', Ἐλένη, φιλέουσά περ· οὐδέ με πείσεις·
 ἤδη γάρ μοι θυμὸς ἐπέσσυται, ὄφρ' ἐπαμύνω 361
 Τρώεσσ', οἱ μέγ' ἐμεῖο ποθὴν ἀπέοντος ἔχουσιν.
 ἀλλὰ σύ γ' ὄρνυθι τοῦτον, ἐπειγέσθω δὲ καὶ αὐτός,
 ὥς κεν ἔμ' ἔντοσθεν πόλιος καταμάρψῃ ἔοντα.
 καὶ γὰρ ἐγὼν οἰκόνδ' ἐσελεύσομαι, ὄφρα ἴδωμαι 365
 οἰκῆας ἄλοχόν τε φίλην καὶ νήπιον νῖόν·
 οὐ γάρ τ' οἶδ', ἢ ἔτι σφιν ὑπότροπος ἴξομαι αὐτίς,
 ἢ ἤδη μ' ὑπὸ χερσὶ θεοῖ δαμόωσιν Ἀχαιῶν.“

ὣς ἄρα φωνήσας ἀπέβη κορυθαίολος Ἴκτωρ.
 αἶψα δ' ἔπειθ' ἵκανε δόμους ἐν ναιετάοντας, 370
 οὐδ' εὖρ' Ἀνδρομάχην λευκώλενον ἐν μεγάροισιν,
 ἀλλ' ἢ γε ξὺν παιδὶ καὶ ἀμφιπόλῳ ἐνπέπλω
 πύργῳ ἐφεστήκει γοόωσά τε μυρομένη τε.
 Ἴκτωρ δ' ὥς οὐκ ἔνδον ἀμύμονα τέτμεν ἄκοιτιν,
 ἔσθη ἐπ' οὐδὸν ἰών, μετὰ δὲ δρωῆσιν ἔειπεν· 375
 „εἰ δ' ἄγε μοι, δρωαί, νημερτέα μυθήσασθε·
 πῆ ἔβη Ἀνδρομάχη λευκώλενος ἐκ μεγάροιο;
 ἢ πῆ ἐς γαλόων ἢ εἰνατέρων ἐνπέπλων,
 ἢ ἐς Ἀθηναίης ἐξοίχεται, ἔνθα περ ἄλλαι
 Τρωαὶ ἐνπλόκαμοι δεινὴν θεὸν ἰλάσκονται;“ 380

τὸν δ' αὖτ' ὀτρυνὴ ταμίη πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 „Ἔκτορ, ἐπεὶ μάλ' ἄνωγας ἀληθέα μυθήσασθαι,
 οὔτε πη ἐς γαλόων οὔτ' εἰνατέρων ἐνπέπλων
 οὔτ' ἐς Ἀθηναίης ἐξοίχεται, ἔνθα περ ἄλλαι
 Τρωαὶ ἐνπλόκαμοι δεινὴν θεὸν ἰλάσκονται, 385
 ἀλλ' ἐπὶ πύργον ἔβη μέγαν Ἴλιου, οὔνεκ' ἄκουσεν
 τείρεσθαι Τρῶας, μέγα δὲ κράτος εἶναι Ἀχαιῶν.
 ἢ μὲν δὴ πρὸς τεῖχος ἐπειγομένη ἀφικάνει
 μαινομένη εἰκυῖα· φέρει δ' ἅμα παῖδα τιθήνη.“

ἢ ὅα γυνὴ ταμίη, ὃ δ' ἀπέσσυτο δώματος Ἔκτωρ 390
 τὴν αὐτὴν ὁδὸν αὐτὶς ἐνκτιμένας κατ' ἀγνιάς.
 εὔτε πύλας ἴκανε διερχόμενος μέγα ἄστν,
 Σκαιάς, τῇ ἄφ' ἔμελλε διεξιμέναι πεδίονδε,
 ἔνθ' ἄλοχος πολύδωρος ἐναντίη ἦλθε θέουσα
 Ἀνδρομάχη, θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἡετίωνος, 395
 Ἡετίων, ὃς ἔναιεν ὑπὸ Πλάκῳ ὑληέσση,
 Θήβη ὑποπλακίη, Κιλίκεσσ' ἀνδρεσσιν ἀνάστων·
 τοῦ περ δὴ θυγάτηρ ἔχεθ' Ἔκτορι χαλκοκορυστῆ.
 ἢ οἱ ἔπειτ' ἦντησ', ἅμα δ' ἀμφίπολος κίεν αὐτῆ
 παιδ' ἐπὶ κόλπῳ ἔχουσ' ἀταλάφρονα, νήπιον αὐτῶς, 400
 Ἐκτορίδην ἀγαπητόν, ἀλίγκιον ἀστέρι καλῶ,
 τὸν ὃ' Ἔκτωρ καλέεσκε Σκαμάνδριον, αὐτὰρ οἱ ἄλλοι
 Ἀστύνακτ'· οἶος γὰρ ἐρύετο Ἴλιον Ἔκτωρ.
 ἢ τοι ὃ μὲν μείδησεν ἰδὼν ἐς παῖδα σιωπῆ·
 Ἀνδρομάχη δέ οἱ ἄγχι παρίστατο δάκρυ χέουσα, 405
 ἔν τ' ἄρα οἱ φῶ χειροί, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
 „δαιμόνιε, φθίσει σε τὸ σὸν μένος, οὐδ' ἐλεαίρεις
 παῖδά τε νηπίαχον καὶ ἔμ' ἄμμορον, ἢ τάχα χήρη
 σεῦ ἔσομαι· τάχα γάρ σε κατακτανέουσιν Ἀχαιοὶ
 πάντες ἐφορηθέντες· ἐμοὶ δέ κε κέρδιον εἶη 410
 σεῦ ἀφαμαρτούση χθόνα δύμεναι· οὐ γὰρ ἔτ' ἄλλη

ἔσται θαλπωρή, ἐπεὶ ἂν σύ γε πότμον ἐπίσπης,
 ἀλλ' ἄγε· οὐδέ μοι ἔστι πατήρ καὶ πότνια μήτηρ.
 ἦ τοι γὰρ πατέρ' ἄμὸν ἀπέκτανε δῖος Ἀχιλλεύς,
 ἐκ δὲ πόλιν πέρσεν Κιλικῶν ἐν ναιετόωσαν, 415
 Θήβην ὑψίπυλον· κατὰ δ' ἔκτανεν Ἡετίωνα,
 οὐδέ μιν ἐξενάριξε, σεβάσσατο γὰρ τό γε θυμῷ,
 ἀλλ' ἄρα μιν κατέκθη σὺν ἔντεσι δαιδαλέοισιν
 ἠδ' ἐπὶ σῆμ' ἔχεεν· περὶ δὲ πτελέας ἐφύτευσαν
 νύμφαι ὄρεστιάδες, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο. 420
 οἱ δέ μοι ἐπὶ κασίγνητοι ἔσαν ἐν μεγάροισιν,
 οἱ μὲν πάντες ἰῶ κίον ἡματι Ἄϊδος εἴσω·
 πάντα γὰρ κατέπεφνε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς
 βουσὶν ἐπ' εἰλιπόδεσσι καὶ ἀργεννῆς οἴεσβιν.
 μητέρα δ', ἣ βασίλευεν ὑπὸ Πλάκῳ ὑλήεσση, 425
 τὴν ἐπεὶ ἄρ' δεῦρ' ἦγαγ' ἄμ' ἄλλοισι κτεάτεσβιν,
 ἄψ' ὃ γε τὴν ἀπέλυσε λαβῶν ἀπερείσι' ἄποινα,
 πατρός δ' ἐν μεγάροισι βάλ' Ἄρτεμις ἰοχέαιρα.
 Ἔκτορ, ἀτὰρ σύ μοι ἔσσι πατήρ καὶ πότνια μήτηρ
 ἠδὲ κασίγνητος, σὺ δέ μοι θαλερός παρακοίτης· 430
 ἀλλ' ἄγε νῦν ἐλέαιρε καὶ αὐτοῦ μίμν' ἐπὶ πύργῳ,
 μὴ παῖδ' ὄρφανικὸν θήης χήρην τε γυναῖκα·
 [λαὸν δὲ στήσον παρ' ἐρινεόν,] ἔνθα μάλιστα
 ἀμβατός ἐστι πόλις καὶ ἐπίδρομον ἔπλετο τεῖχος·
 τρὶς γὰρ τῇ γ' ἐλθόντες ἐπειρήσανθ' οἱ ἄριστοι 435
 ἄμφ' Αἴαντε δῦω καὶ ἀγακλυτὸν Ἴδομενῆα
 ἠδ' ἄμφ' Ἀτρεΐδας καὶ Τυδέος ἄλκιμον υἱόν·
 ἦ πού τις σφιν ἔνισπε θεοπροπίων ἐν εἰδώς,
 ἦ νυ καὶ αὐτῶν θυμὸς ἐποτρύνει καὶ ἀνώγει.“]
 τὴν δ' αὖτε προσέειπε μέγας κορυθαίολος Ἔκτωρ· 440
 „ἦ καὶ ἐμοὶ τάδε πάντα μέλει, γύναι· ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς
 αἰδέομαι Τρῶας καὶ Τρωάδας ἑλκεσιπέπλους,

αἶ κε κακὸς ὡς νόσφιν ἀλυσκάζω πολέμοιο·
 οὐδέ με θυμὸς ἄνωγεν, ἐπεὶ μάθον ἔμμεναι ἐσθλὸς
 αἰεὶ καὶ πρότοισι μετὰ Τρώεσσι μάχεσθαι, 445
 ἀρνύμενος πατρός τε μέγα κλέος ἠδ' ἐμὸν αὐτοῦ.
 εὖ γὰρ ἐγὼ τότε οἶδα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν·
 ἔσσεται ἦμαρ, ὅτ' ἄν ποτ' ὀλώλῃ Ἴλιος ἱρὴ
 καὶ Πριάμος καὶ λαὸς ἐνμμελίῳ Πριάμοιο.
 ἀλλ' οὐ μοι Τρώων τόσσον μέλει ἄλλος ὀπίσσω, 450
 οὔτ' αὐτῆς Ἐκάβης οὔτε Πριάμοιο ἄνακτος
 οὔτε κασιγνήτων, οἳ κεν πολέες τε καὶ ἐσθλοὶ
 ἐν κούρησι πέσοιεν ὑπ' ἀνδράσι δυσμενέεσσι,
 ὅσσον σεῦ, ὅτε κέν τις Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
 δακρυόεσσαν ἄγηται, ἐλεύθερον ἦμαρ ἀπούρας. 455
 καὶ κεν ἐν Ἄργει ἐοῦσα πρὸς ἄλλης ἱστὸν ὑφαίνοις,
 καὶ κεν ὕδωρ φορέοις Μεσσηίδος ἢ Ὑπερείης
 πόλλ' ἀεκαζομένη, κρατερὴ δ' ἐπικεῖσεται ἀνάγκη·
 καὶ ποτέ τις εἶπησιν ἰδὼν κατὰ δάκρυ χέουσαν·
 "Ἐκτορος ἦδε γυνή, ὃς ἀριστεύεσκε μάχεσθαι 460
 Τρώων ἱπποδάμων, ὅτε Ἴλιον ἀμφεμάχοντο."
 ὡς ποτέ τις ἐρέει, σοὶ δ' αὖ νέον ἔσσεται ἄλλος
 χήτει τοιοῦδ' ἀνδρός, ἀμύνειν δούλιον ἦμαρ.
 ἀλλὰ με τεθνηῶτα χυτὴ κατὰ γαῖα καλύπτει,
 πρὶν γέ τι σῆς τε βοῆς σοῦ θ' ἐλκηθμοῖο πυθέσθαι."

ὧς εἰπὼν οὗ παιδὸς ὀρέξατο φαίδιμος Ἐκτωρ· 466
 ἄψ δ' ὁ πάϊς πρὸς κόλπον ἐυζῶνοιο τιθήνης
 ἐκλίνθη ἰάχων, πατρός φίλου ὕψιν ἀτυχθεῖς,
 ταρβήσας χαλκόν τε ἰδὲ λόφον ἱππιοχαίτην,
 δεινὸν ἀπ' ἀκροτάτης κόρυθος νεύοντα νοήσας. 470
 ἐκ δ' ἐγέλασσε πατήρ τε φίλος καὶ πότνια μήτηρ.
 αὐτίκ' ἀπὸ κρατὸς κόρυθ' εἴλετο φαίδιμος Ἐκτωρ,
 καὶ τὴν μὲν κατέθηκεν ἐπὶ χθονὶ παμφανόωσαν,

αὐτὰρ ὃ γ' ὄν φίλον υἷον ἐπεὶ κύσε πῆλέ τε χερσίν,
εἶπεν ἐπευξάμενος Διὶ τ' ἄλλοισίν τε θεοῖσιν· 475

„Ζεῦ ἄλλοι τε θεοί, δότε δὴ καὶ τόνδε γενέσθαι
παῖδ' ἐμόν, ὥς καὶ ἐγὼ περ, ἀριπρεπέα Τρώεσσιν,
ᾧδε βίην τ' ἀγαθὸν καὶ Ἰλίου ἴφι ἀνάσσειν·
καὶ ποτέ τις εἶποι 'πατρός γ' ὕδρα πολλὸν ἀμείνων'
ἐκ πολέμου ἀνιόντα· φέροι δ' ἔναρα βροτόεντα 480
κτείνας δήμιον ἄνδρα, χαρεῖη δὲ φρένα μήτηρ.“

ὣς εἰπὼν ἀλόχοιο φίλης ἐν χερσίν ἔθηκεν
παῖδ' ἐόν· ἦ δ' ἄρα μιν κηῶδεϊ δέξατο κόλπῳ
δακρυόεν γελάσασα· πόσις δ' ἐλέησε νοήσας,
χειρὶ τέ μιν κατέρεξεν, ἔπος τ' ἔφατ' ἐκ τ' ὀνόμαζεν·
„δαιμονίη, μή μοί τι λήην ἀκαχίζεο θυμῷ· 486
οὐ γάρ τις μ' ὑπὲρ αἴσαν ἀνήρ Ἄϊδι προῖάψει·
μοῖραν δ' οὐ τινά φημι πεφυγμένον ἔμμεναι ἀνδρῶν,
οὐ κακόν, οὐδὲ μὲν ἐσθλόν, ἐπὴν τὰ πρῶτα γένηται.
ἀλλ' εἰς οἶκον ἰοῦσα τὰ σ' αὐτῆς ἔργα κόμιζε, 490
ἰστόν τ' ἠλακάτην τε, καὶ ἀμφιπόλοισι κέλευε
ἔργον ἐποίχεσθαι· πόλεμος δ' ἀνδρεσσι μελήσει
πᾶσιν, ἐμοὶ δὲ μάλιστα, τοὶ Ἰλίῳ ἐγγεγάασιν.“

ὣς ἄρα φωνήσας κόρουθ' εἶλετο φαίδιμος Ἐκτώρ
ἵππουριν· ἄλοχος δὲ φίλη οἰκόνδε βεβήκειν 495
ἐντροπαλιζομένη θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέουσα.
αἴψα δ' ἔπειθ' ἵκανε δόμους ἐν ναιετάοντας
Ἐκτορος ἀνδροφόνοιο, κιχήσατο δ' ἐνδοθι πολλὰς
ἀμφιπόλους, τῆσιν δὲ γόον πάσῃσιν ἐνώρσεν.
αἶ μὲν ἔτι ζῶν γόον Ἐκτορα ᾧ ἐνὶ οἴκῳ· 500
οὐ γάρ μιν ἔτ' ἔφαντο ὑπότροπον ἐκ πολέμοιο
ἴξεσθαι προφυγόντα μένος καὶ χεῖρας Ἀχαιῶν.

οὐδὲ Πάρις δήθυεν ἐν ὑψηλοῖσι δόμοισιν,
ἀλλ' ὃ γ' ἐπεὶ κατέδυ κλυτὰ τεύχεα ποικίλα χαλκῷ,

σεύατ' ἔπειτ' ἀνὰ ἄστν, ποσὶ κραιπνοῖσι πεποιδῶς. 505
 ὡς δ' ὅτε τις στατὸς ἵππος, ἀκοστήσας ἐπὶ φάτνῃ,
 δεσμὸν ἀπορρήξας θείῃ πεδίοιο κροαίνων,
 εἰώθως λούεσθαι ἐνρρεῖος ποταμοῖο,
 κυδιῶν· ὑψοῦ δὲ κάρη ἔχει, ἀμφὶ δὲ χαῖται
 ὤμοις αἰσσοῦνται· ὁ δ' ἀγλαῖτῃφι πεποιδῶς, 510
 ῥίμφα ἔ γοῦνα φέρει μετὰ τ' ἦθεα καὶ νομὸν ἵππων·
 ὧς υἱὸς Πριάμοιο Πάρις κατὰ Περγάμου ἄκρης,
 τεύχεσι παμφαίνων ὧς τ' ἠλέκτωρ, ἐβεβήκειν
 καρχαλόων, ταχέες δὲ πόδες φέρου. αἶψα δ' ἔπειτα
 Ἔκτορα δῖον ἔτετμεν ἀδελφεόν, εὗτ' ἄρ' ἔμελλεν 515
 στρέψεσθ' ἐκ χώρης, ὅθι ἦ δάριζε γυναικί.
 τὸν πρότερος προσέειπεν Ἀλέξανδρος θεοειδής·
 „ἦθεῖ', ἦ μάλα δὴ σε καὶ ἐσσύμενον κατερούκα
 δηθύων, οὐδ' ἦλθον ἐναίσιμον, ὡς ἐκέλευες.“
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κορυθαίολος Ἔκτωρ·
 „δαιμόνι', οὐκ ἄν τις τοι ἀνὴρ, ὃς ἐναίσιμος εἴη, 521
 ἔργον ἀτιμήσειε μάχης, ἐπεὶ ἄλκιμός ἐσσι·
 ἀλλὰ ἐκὼν μεθιεῖς τε καὶ οὐκ ἐθέλεις· τὸ δ' ἐμὸν κῆρ
 ἄχνηται ἐν θυμῷ, ὅθ' ὑπὲρ σέθεν αἰσχε' ἀκούω
 πρὸς Τρώων, οἳ ἔχουσι πολλὸν πόνον εἴνεκα σεῖο. 525
 ἀλλ' ἴομεν· τὰ δ' ὀπισθεν ἀρεσσόμεσθ', αἶ κέ ποθι Ζεὺς
 δῶῃ ἐπουρανίοισι θεοῖς αἰειγενέτησιν
 κρητῆρα στήσασθαι ἐλεύθερον ἐν μεγάροισιν,
 ἐκ Τροίης ἐλάσαντας ἐνκνήμιδας Ἀχαιοῦς.“

ΙΛΙΑΔΟΣ Η.

Ἔκτορος καὶ Αἴαντος μονομαχία.
νεκρῶν ἀναίρεσις.

ὣς εἰπὼν πυλέων ἐξέεστυτο φαίδιμος Ἔκτωρ,
τῷ δ' ἄμ' Ἀλέξανδρος κί' ἀδελφεός· ἐν δ' ἄρα θυμῷ
ἀμφοτέροι μέμασαν πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι.
ὥς δὲ θεὸς ναύτησιν ἐελδομένοισιν ἔδωκεν
οὔρον, ἐπεὶ κε κάμωσιν ἐυξέστης ἐλάττησιν 5
πόντον ἐλαύνοντες, καμάτῳ δ' ὑπὸ γυῖα λέλνυται,
ὣς ἄρα τῷ Τρώεσσιν ἐελδομένοισι φανήτην.

ἐνθ' ἐλέτην ὁ μὲν υἱὸν Ἀρηιθόοιο ἄνακτος,
Ἄρη ναιετόντα Μενέσθιον, ὃν κορυνήτης
γείνατ' Ἀρηίθου καὶ Φυλομέδουσα βοῶπις· 10

Ἔκτωρ δ' Ἡιονῆα βάλ' ἔργχει ὄξυόεντι
αὐχέν' ὑπὸ στεφάνης ἐυχάλκου, λῦσε δὲ γυῖα.
Γλαῦκος δ' Ἴππολόχοιο πάϊς, Λυκίων ἀγὸς ἀνδρῶν,
Ἰφίνοον βάλε δουρὶ κατὰ κρατερῆν ὑσμίνην
Δεξιάδην, ἵππων ἐπιάλμενον ὠκείων, 15
ᾧμον· ὁ δ' ἐξ ἵππων χαμάδις πέσε, λύντο δὲ γυῖα.

τοὺς δ' ὡς οὖν ἐνόησε θεά, γλανκῶπις Ἀθήνη,
Ἀργείους ὀλέκοντας ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ,
βῆ ῥα κατ' Οὐλύμποιο καρῆνων αἶξασα
Ἴλιον εἰς ἱερῆν. τῇ δ' ἀντίος ὄρρνυτ' Ἀπόλλων 20
Περγάμου ἐκκατιδῶν, Τρώεσσι δὲ βούλετο νίκην.
ἀλλήλοισι δὲ τῷ γε συνναντέσθην παρὰ φηγῶ·
τὴν πρότερος προσέειπεν ἄναξ Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων·
„πίπτε σὺ δὴ αὖ μεμανυῖα, Διὸς θύγατερ μεγάλοιο,
ἦλθες ἀπ' Οὐλύμποιο, μέγας δέ σε θυμὸς ἀνήκεν; 25

ἢ ἵνα δὴ Δαναοῖσι μάχης ἑτεραλκέα νίκην
 δῶς, ἐπεὶ οὐ τι Τρῶας ἀπολλυμένους ἐλεαίρεις.
 ἀλλ' εἴ μοι τι πίθοιο· τό κεν πολὺ κέρδιον εἶη·
 νῦν μὲν παύσωμεν πόλεμον καὶ δημοτῆτα
 σήμερον· ὕστερον αὐτε μαχήσονται, εἰς ὃ κε τέκμωρ 30
 Ἰλίου εὐρωσιν, ἐπεὶ ὥς φίλον ἔπλετο θυμῷ
 ὑμῖν ἀθανάτησι, διαπραθέειν τόδε ἄστν.“

τὸν δ' αὐτε προσέειπε θεά, γλανκῶπις Ἀθήνη·
 „ὦδ' ἔστω, ἐκάεργε· τὰ γὰρ φρονέουσα καὶ αὐτὴ
 ἦλθον ἀπ' Οὐλύμποιο μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιοὺς. 35
 ἀλλ' ἄγε, πῶς μέμονας πόλεμον καταπανσέμεν ἀνδρῶν;“

τὴν δ' αὐτε προσέειπεν ἄναξ Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων·
 „Ἔκτορος ὕρσωμεν κρατερὸν μένος ἵπποδάμοιο,
 ἦν τινά που Δαναῶν προκαλέσσειται οἴοθεν οἶος
 ἀντίβιον μαχέσασθαι ἐν αἰνῇ δημοτῆτι· 40
 οἱ δέ κ' ἀγασσάμενοι χαλκοκνήμιδες Ἀχαιοὶ
 οἶον ἐπόρσειαν πολεμίζειν Ἔκτορι δίῳ.“

ὥς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε θεά, γλανκῶπις Ἀθήνη.
 τῶν δ' Ἑλένος, Πριάμοιο φίλος παῖς, σύνθετο θυμῷ
 βουλήν, ἣ ῥα θεοῖσιν ἐφήνδανε μητιόωσιν. 45
 στῆ δὲ παρ' Ἔκτορ' ἰὼν καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 „Ἔκτορ υἱὲ Πριάμοιο, Διὶ μῆτιν ἀτάλαντε,
 ἦ ῥά νύ μοι τι πίθοιο; κασίγνητος δέ τοί εἰμι·
 ἄλλους μὲν κάθισον Τρῶας καὶ πάντας Ἀχαιοὺς,
 αὐτὸς δὲ προκαλέσσαι Ἀχαιῶν ὅς τις ἄριστος 50
 ἀντίβιον μαχέσασθαι ἐν αἰνῇ δημοτῆτι·

οὐ γὰρ πῶ τοι μοῖρα θανεῖν καὶ πότμον ἐπισπεῖν.
 [ὥς γὰρ ἐγὼν ὅπ' ἄκουσα θεῶν αἰειγενετῶν.“]

ὥς ἔφαθ', Ἔκτωρ δ' αὐτε χάρη μέγα μῦθον ἀκούσας,
 καὶ ῥ' ἐς μέσσον ἰὼν Τρώων ἀνέεργε φάλαγγας, 55
 μέσσου δουρὸς ἐλών· τοὶ δ' ἰδρύνθησαν ἅπαντες.

καὶ δ' Ἀγαμέμνων εἶσεν ἔνκνήμιδας Ἀχαιοῦς.
 καὶ δ' ἄρ' Ἀθηναίη τε καὶ ἄργυρότοξος Ἀπόλλων
 ἐξέσθην ὄρνισιν ἐδοκότες αἰγυπιοῖσιν
 φηγῶ ἔφ' ὑψηλῇ πατρὸς Διὸς αἰγιόχοιο, 60
 ἀνδράσι τερόμενοι· τῶν δὲ στίχες εἶατο πυκναί,
 ἀσπίσι καὶ κορούθεσσι καὶ ἔγχεσι πεφρικυῖαι.
 οἷη δὲ Ζεφύροιο ἐχεύατο πόντον ἐπι φριξ
 ὄρνυμένοιο νέου, μελάνει δέ τε πόντος ὑπ' αὐτῆς,
 τοῖαι ἄρα στίχες εἶατ' Ἀχαιῶν τε Τρώων τε 65
 ἐν πεδίῳ. Ἐκτωρ δὲ μετ' ἀμφοτέροισιν εἶπεν·
 „κέκλυτέ μεν, Τρῶες καὶ ἔνκνήμιδες Ἀχαιοί,
 ὄφρ' εἶπω, τὰ με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
 ὄρνια μὲν Κρονίδης ὑψίζυγος οὐκ ἐτέλεσσεν,
 ἀλλὰ κακὰ φρονέων τεκμαίρεται ἀμφοτέροισιν, 70
 εἰς ὃ κεν ἢ ὑμεῖς Τροίην ἐύπυργον ἔλητε,
 ἢ αὐτοὶ παρὰ νηυσὶ δαμήετε ποντοπόροισιν.
 ὑμῖν δ' ἐν γὰρ ἔασιν ἀριστῆες Παναχαιῶν·
 τῶν νῦν ὄν τινα θυμὸς ἐμοὶ μαχέσασθαι ἀνώγει,
 δεῦρ' ἴτω ἐκ πάντων πρόμος ἔμμεναι Ἐκτορι δίῳ. 75
 ὧδε δὲ μυθέομαι, Ζεὺς δ' ἄμμ' ἐπιμάρτυρος ἔστω·
 εἰ μὲν κεν ἐμὲ κείνος ἔλη ταναήκει χαλκῶ,
 τεύχεα συλήσας φερέτω κούλας ἐπὶ νῆας,
 σῶμα δὲ οἴκαδ' ἐμὸν δόμεναι πάλιν, ὄφρα πυρός με
 Τρῶες καὶ Τρώων ἄλοχοι λελάχωσι θανόντα. 80
 εἰ δέ κ' ἐγὼ τὸν ἔλω, δῶη δέ μοι εὖχος Ἀπόλλων,
 τεύχεα συλήσας οἴσω προτὶ Ἴλιον ἱρήν
 καὶ κρεμῶω προτὶ νηὸν Ἀπόλλωνος ἐκάτοιο,
 τὸν δὲ νέκυν ἐπὶ νῆας εὐσσέλμους ἀποδώσω,
 ὄφρα ἔταρχύσωσι κάρη κομόωντες Ἀχαιοὶ 85
 σῆμά τέ οἱ χεύωσιν ἐπὶ πλατεῖ Ἑλλησπόντῳ·
 καὶ ποτέ τις εἶπησι καὶ ὀψιγόνων ἀνθρώπων,

νηὶ πολυκλήιδι πλέων ἐπὶ οἴνοπα πόντον·

ἄνδρὸς μὲν τόδε σῆμα πάλαι κατατεθνηῶτος,
 ὅν ποτ' ἀριστεύοντα κατέκτανε φαίδιμος Ἴκτωρ.⁹⁰
 ὣς ποτέ τις ἐρέει· τὸ δ' ἐμὸν κλέος οὐ ποτ' ὀλεῖται. ✓

ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ·
 αἰδέσθην μὲν ἀνήνασθαι, δεῖσαν δ' ὑποδέχθαι.

ὄψε δὲ δὴ Μενέλαος ἀνίστατο καὶ μετέειπεν
 νεῖκει ὄνειδίζων, μέγα δὲ στεναχίζετο θυμῷ.⁹⁵

„ὦ μοι, ἀπειλητῆρες, Ἀχαιῖδες, οὐκέτ' Ἀχαιοί·
 ἢ μὲν δὴ λῶβη τάδε γ' ἔσσειται αἰνόθεν αἰνώως,
 εἰ μὴ τις Δαναῶν νῦν Ἴκτωρος ἀντίος εἴσιν.

ἀλλ' ὑμεῖς μὲν πάντες ὕδωρ καὶ γαῖα γένοισθε,
 ἡμενοὶ αὖθι ἐκαστοὶ ἀκήριοι, ἀκλεῆς αὐτῶς.¹⁰⁰

τῷδε δ' ἐγὼν αὐτὸς θωρήξομαι· αὐτὰρ ὑπερθευ
 νίκης πείρατ' ἔχονται ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσιν.“

ὣς ἄρα φωνήσας κατεδύσετο τεύχεα καλά.
 ἔνθα κέ τοι, Μενέλαε, φάνη βιότοιο τελευτῇ

Ἴκτωρος ἐν παλάμησιν, ἐπεὶ πολὺν φέρτερος ἦεν,¹⁰⁵
 εἰ μὴ ἀναΐξαντες ἔλον βασιλῆες Ἀχαιῶν·

αὐτὸς τ' Ἀτρεΐδης εὐρὺ κρείων Ἀγαμέμνων
 δεξιτερῆς ἔλε χειρός, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·

„ἀφραίνεις, Μενέλαε διοτρεφές, οὐδέ τί σε χρὴ
 ταύτης ἀφροσύνης· ἀνὰ δὲ σῆο κηδόμενός περ,¹¹⁰

μηδ' ἔθελ' ἐξ ἔριδος σεῦ ἀμείνονι φωτὶ μάχεσθαι,
 Ἴκτωρι Πριαμίδῃ, τὸν τε στυγέουσι καὶ ἄλλοι.

καὶ δ' Ἀχιλεὺς τούτῳ γε μάχῃ ἐνὶ κνυδιανείρῃ
 ἔρριγ' ἀντιβολῆσαι, ὃ περ σέο πολλὸν ἀμείνων.

ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν ἵξεν ἰὼν μετὰ ἔθνος ἑταίρων,¹¹⁵
 τούτῳ δὲ πρόμον ἄλλον ἀναστήσουσιν Ἀχαιοί.

εἰ περ ἀδειῆς τ' ἐστὶ καὶ εἰ μόθου ἔστ' ἀκόρητος,
 φημί μιν ἀσπασίως γόνυ κάμψειν, αἶ κε φύγησιν

δηλίου ἐκ πολέμοιο καὶ αἰνῆς δημοτῆτος.“

ὣς εἰπὼν παρέπεισεν ἀδελφειοῦ φρένας ἥρωας, 120
αἵσιμα παρειπῶν· ὁ δ' ἐπέιθετο. τοῦ μὲν ἔπειτα
γρηθόσυννοι θεράποντες ἀπ' ὤμων τεύχε' ἔλοντο·

Νέστωρ δ' Ἀργείοισιν ἀνίστατο καὶ μετέειπεν·
„ὦ πόποι, ἦ μέγα πένθος Ἀχαιίδα γαῖαν ἰκάνει· 125
ἦ κε μέγ' οἰμῳόξιε γέρον ἱππηλάτα Πηλεΰς,

ἔσθλὸς Μυρμιδόνων βουλευφόρος ἠδ' ἀγορητής,
ὅς ποτέ μ' εἰρόμενος μέγ' ἐγῆθευ ᾧ ἐνὶ οἴκῳ,
πάντων Ἀργείων ἐρέων γενεήν τε τόκον τε.

τοὺς νῦν εἰ πτώσσοντας ὑφ' Ἐκτορι πάντα ἀκούσαι,
πολλά κεν ἀθανάτοισι φίλας ἀνὰ χεῖρας αἰεῖραι 130
θυμὸν ἀπὸ μελέων δῦναι δόμον Ἄιδος εἶσω.

« αἶ γάρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίη καὶ Ἀπολλον, »
ἠβῶμ', ὡς ὅτ' ἐπ' ὠκυρόῳ Κελάδοντι μάχοντο
ἀγρόμενοι Πύλιοί τε καὶ Ἀρκάδες ἐγχεσίμωροι,

Φειᾶς παρ τείχεσσι, Ἰαρδάνου ἀμφὶ ῥέεθρα. 135

τοῖσι δ' Ἐρευνθαλίῳν πρόμος ἴστατο, ἰσόθεος φῶς,
τεύχε' ἔχων ὠμοισιν Ἀρηιθόοιο ἄνακτος,

δίου Ἀρηιθόου, τὸν ἐπίκλησιν κορυνήτην

ἄνδρες κίκλησκον καλλίζωνοί τε γυναιῖκες,

οὔνεκ' ἄρ' οὐ τόξοισι μαχέσκετο δουρί τε μακροῷ, 140

ἀλλὰ σιδηρεῖη κορύνη δῆγνυσκε φάλαγγας.

τὸν Λυκόοργος ἔπεφνε δόλω, οὔ τι κράτεϊ γε,

στενωπῷ ἐν ὁδῷ, ὅθ' ἄρ' οὐ κορύνη οἱ ὄλεθρον

χραῖσμε σιδηρεῖη· πρὶν γὰρ Λυκόοργος ὑποφθᾶς

δουρὶ μέσον περόνησεν, ὁ δ' ὑπτίος οὔδει ἐρείσθη· 145

τεύχεα δ' ἐξενάριξε, τὰ οἱ πόρε χάλκεος Ἀρης.

καὶ τὰ μὲν αὐτὸς ἔπειτα φόρει μετὰ μῶλον Ἀρης·

αὐτὰρ ἐπεὶ Λυκόοργος ἐνὶ μεγάροισιν ἐγήρα,

δῶκε δ' Ἐρευνθαλίῳν φίλῳ θεράποντι φορῆναι.

τοῦ ὃ γε τεύχε' ἔχων προκαλίζετο πάντας ἀρίστους·
οἱ δὲ μάλ' ἐτρόμεον καὶ ἐδειδίσαν οὐδέ τις ἔτλη· 151

ἀλλ' ἐμὲ θυμὸς ἀνῆκε πολυτλήμων πολεμίζειν
θάρσει ᾧ, γενεῆ δὲ νεώτατος ἔσκον ἀπάντων.
καὶ μαχόμεν οἱ ἐγὼ, δῶκεν δέ μοι εὖχος Ἀθήνη.

τὸν δὴ μήκιστον καὶ κάρτιστον κτάνον ἄνδρα· 155

πολλὸς γάρ τις ἔκειτο παρήγορος ἔνθα καὶ ἔνθα.

εἶθ' ὣς ἠβώοιμι, βίη δέ μοι ἔμπεδος εἴη·

τῷ κε τάχ' ἀντήσειε μάχης κορυθαίολος Ἐκτωρ.

ὑμέων δ' οἷ περ ἔασιν ἀριστῆες Παναχαιῶν,

οὐδ' οἱ προφρονέως μέμαθ' Ἐκτορος ἀντίον ἔλθειν.“ 160 ✓

ὣς νεῖκεσθ' ὁ γέρον, οἱ δ' ἐννέα πάντες ἀνέστην.

ᾧρτο πολὺ πρῶτος μὲν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,

τῷ δ' ἐπὶ Τυδεΐδης ᾧρτο κρατερὸς Διομήδης,

τοῖσι δ' ἐπ' Αἴαντες θοῦρον ἐπιειμένοι ἀλκῆν,

τοῖσι δ' ἐπ' Ἴδομενεὺς καὶ ὀπάων Ἴδομενῆος 165

Μηριόνης, ἀτάλαντος Ἐνυαλίῳ ἀνδρεϊφόντη,

τοῖσι δ' ἐπ' Εὐρύπυλος, Ἐυαίμονος ἀγλαὸς υἱός,

ἂν δὲ Θόας Ἀνδραϊμονίδης καὶ δῖος Ὀδυσσεύς·

πάντες ἄρ' οἷ γ' ἔθελον πολεμίζειν Ἐκτορι δῖῳ.

τοῖς δ' αὖτις μετέειπε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ· 170

„κλήρω νῦν πεπάλασθε διαμπερές, ὅς κε λάχῃσιν·

οὗτος γὰρ δὴ ὀνήσει ἐκκνήμιδας Ἀχαιοῦς,

καὶ δ' αὐτὸς ὃν θυμὸν ὀνήσεται, αἶ' κε φύγησιν

δηρίου ἐκ πολέμοιο καὶ αἰνῆς δημοτῆτος.“

ὣς ἔφαθ', οἱ δὲ κληρὸν ἐσημήναντο ἕκαστος, 175

ἐν δ' ἔβαλον κυνέη Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο.

λαοὶ δ' ἠρήσαντο θεοῖς ἰδὲ χεῖρας ἀνέσχον·

ᾧδε δέ τις εἶπεσκεν ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν·

„Ζεῦ πάτερ, ἦ Αἴαντα λαχεῖν ἢ Τυδέος υἱὸν

ἢ αὐτὸν βασιλῆα πολυχρῦσοιο Μυκῆνης.“ 180

ὥς ἄρ' ἔφαν, πάλλεν δὲ Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ,
 ἐκ δ' ἔθορε κλῆρος κυνέης, ὃν ἄρ' ἠθέλον αὐτοί,
 Αἴαντος. κῆρουξ δὲ φέρων ἄν' ὄμιλον ἀπάντη
 δεῖξ' ἐνδέξια πᾶσιν ἀριστήεσσιν Ἀχαιῶν·

οἱ δ' οὐ γιγνώσκοντες ἀπηνήναντο ἕκαστος. 185

ἀλλ' ὅτε δὴ τὸν ἴκανε φέρων ἄν' ὄμιλον ἀπάντη,
 ὅς μιν ἐπιγράψας κυνέη βάλε, φαίδιμος Αἴας,
 ἧ τοι ὑπέσχεθε χεῖρ', ὁ δ' ἄρ' ἔμβαλεν ἄγχι παραστάς,
 γυνῶ δὲ κλήρου σῆμα ἰδὼν, γήθησε δὲ θυμῷ.

τὸν μὲν παρ πόδ' ἐὼν χαμάδις βάλε φώνησέν τε· 190

„ὦ φίλοι, ἧ τοι κλῆρος ἐμός, χαίρω δὲ καὶ αὐτὸς
 θυμῷ, ἐπεὶ δοκέω νικησέμεν Ἑκτορα δῖον.

ἀλλ' ἄγετ', ὄφρ' ἂν ἐγὼ πολεμῖα τεύχεα δύω,

τόφρ' ὑμεῖς εὐχέσθε Διὶ Κρονίῳ ἀνακτι

σιγῇ ἐφ' ὑμείων, ἵνα μὴ Τρῳῆς γε πύθωνται, 195

ἧ καὶ ἀμφοδίην, ἐπεὶ οὐ τίνα δείδιμεν ἔμψης·

οὐ γάρ τις με βίη γε ἐκὼν ἀέκοντα δίηται,

οὐδέ τι ἰδρεΐη, ἐπεὶ οὐδ' ἐμὲ νῆδά γ' οὕτως

ἔλπομαι ἐν Σαλαμῖνι γενέσθαι τε τραφέμεν τε.“

ὥς ἔφαθ', οἱ δ' εὐχοντο Διὶ Κρονίῳ ἀνακτι· 200

ὣδε δέ τις εἶπεσκεν ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν·

„Ζεῦ πάτερ, Ἰδηθεὺν μεδέων, κύνδιστε μέγιστε,

δὸς νίκην Αἴαντι καὶ ἀγλαὸν εὐχος ἀρέσθαι·

εἰ δὲ καὶ Ἑκτορά περ φιλέεις καὶ κήδεαι αὐτοῦ,

ἴσην ἀμφοτέροισι βίην καὶ κῦδος ὕπασσον.“ 205

ὥς ἄρ' ἔφαν, Αἴας δὲ κορύσσετο νώροπι χαλκῷ.

αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πάντα περὶ χροῦ ἔσσατο τεύχεα,

σεύατ' ἐπειθ' οἴος τε πελώριος ἔρχεται Ἄρης,

ὅς τ' εἶσιν πολεμόνδε μετ' ἀνέρας, οὓς τε Κρονίων

θυμοβόρου ἐριδος μένει ξυνέηκε μάχεσθαι· 210

τοῖος ἄρ' Αἴας ὦρτο πελώριος, ἔρκος Ἀχαιῶν,

μειδιῶν βλοσυροῖσι προσώπασι, νέρθε δὲ ποσσὶν
 ἦε μακρὰ βιβάς, κραδάων δολιχόσκιον ἔγχος.
 τὸν δὲ καὶ Ἀργεῖοι μὲν ἐγῆθεον εἰσορόωντες,
 Τρῶας δὲ τρόμος αἰνὸς ὑπήλυθε γυῖα ἕκαστον, 215
 Ἐκτορί τ' αὐτῷ θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι πάτασεν·
 ἀλλ' οὐ πως ἔτι εἶχεν ὑποτρέσαι οὐδ' ἀναδῦναι
 ἄψ λαῶν ἐς ὄμιλον, ἐπεὶ προκαλέσσατο χάριμη.
 Αἴας δ' ἐγγύθεν ἦλθε φέρων σάκος ἤνυτε πύργον,
 χάλκεον ἑπταβόειον, ὃ οἱ Τυχίος κάμε τεύχων, 220
 σκυτοτόμων ὄχ' ἄριστος, Ἴλλη ἐνὶ οἰκίᾳ ναίων·
 ὅς οἱ ἐποίησεν σάκος αἰόλον ἑπταβόειον
 ταύρων ζατρεφῆων, ἐπὶ δ' ὄγδοον ἤλασε χαλκόν.
 τὸ πρόσθε στέρνοιο φέρων Τελαμώνιος Αἴας
 στῆ ῥα μάλ' Ἐκτορος ἐγγύς, ἀπειλήσας δὲ προσηύδα·
 „Ἐκτορ, νῦν μὲν δὴ σάφα εἴσαι οἴοθεν οἶος, 226
 οἶοι καὶ Δαναοῖσιν ἀριστῆες μετέασιν,
 καὶ μετ' Ἀχιλλῆα ῥηξήνορα θυμολέοντα.
 ἀλλ' ὁ μὲν ἐν νῆεσσι κορωνίσι ποντοπόροισιν
 κεῖτ' ἀπομνησίσας Ἀγαμέμνονι ποιμένι λαῶν· 230
 ἡμεῖς δ' εἰμὲν τοῖοι, οἳ ἂν σέθεν ἀντιάσαιμεν,
 καὶ πολέες. ἀλλ' ἄρχε μάχης ἠδὲ πτολέμοιο.“

τὸν δ' αὖτε προσέειπε μέγας κορυθαίολος Ἐκτωρ·
 „Αἴαν διογενὲς Τελαμώνιε, κοίρανε λαῶν,
 μή τί μεν ἤνυτε παιδὸς ἀφανροῦ πειρητίζε 235
 ἢ γυναικός, ἢ οὐκ οἶδεν πολεμῆμα ἔργα·
 αὐτὰρ ἐγὼν ἐν οἶδα μάχας τ' ἀνδροκτασίας τε·
 οἶδ' ἐπὶ δεξιᾷ, οἶδ' ἐπ' ἀριστερὰ νωμῆσαι βῶν
 ἄζαλέην, τό μοι ἔστι ταλαύρινου πολεμίζειν·
 οἶδα δ' ἐπαῖξαι μόθον ἵππων ὤκειάων, 240
 οἶδα δ' ἐνὶ σταδίῃ δηῖω μέλπεσθαι Ἀρηι.
 ἀλλ' οὐ γάρ σ' ἐθέλω βαλέειν τοιοῦτον ἐόντα

λάθρη ὀπιπεύσας, ἀλλ' ἀμφαδόν, αἶ κε τύχωμι.“

ἧ ῥα καὶ ἀμπεπαλῶν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
καὶ βάλεν Αἴαντος δεινὸν σάκος ἑπταβόειον 245

ἀκρότατον κατὰ χαλκόν, ὃς ὄγδοος ἦεν ἐπ' αὐτῶ.

ἔξ δὲ διὰ πτύχας ἤλθε δαΐζων χαλκὸς ἀτειρής,
ἐν τῇ δ' ἐβδομάτῃ ῥινῶ σχέτο. δεύτερος αὐτε
Αἴας διογενῆς προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
καὶ βάλε Πριαμίδαο κατ' ἀσπίδα πάντοσ' εἴσην. 250

διὰ μὲν ἀσπίδος ἤλθε φαεινῆς ὄβριμον ἔγχος,
καὶ διὰ θώρηκος πολυδαϊδάλου ἠρήρειστο·
ἀντικρὺς δὲ παραὶ λαπάρην διάμησε χιτῶνα
ἔγχος· ὁ δ' ἐκλίνθη καὶ ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν.

τῶ δ' ἐκσπασσαμένω δολιχ' ἔγχεα χερσὶν ἄμ' ἄμφω 255

σύν ῥ' ἔπεσον λείουσιν εἰοκότες ὠμοφάγοισιν
ἢ συσὶ κάπροισιν, τῶν τε σθένος οὐκ ἀλαπαδνόν.

Πριαμίδης μὲν ἔπειτα μέσον σάκος οὔτασε δουρί,
οὐδ' ἔρρηξεν χαλκός, ἀνεγνάμφθη δέ οἱ αἰχμῆ·
Αἴας δ' ἀσπίδα νύξεν ἐπάλμενος, ἧ δὲ διαπρὸ 260

ἤλυθεν ἔγχείῃ, στυφέλιξε δέ μιν μεμαῶτα,
τμήθην δ' ἀυχέν' ἐπῆλθε, μέλαν δ' ἀνεκῆμιεν αἶμα.

ἀλλ' οὐδ' ὧς ἀπέληγε μάχης κορυθαίολος Ἔκτωρ,
ἀλλ' ἀνάχασσάμενος λίθον εἴλετο χειρὶ παχείῃ
κεῖμενον ἐν πεδίῳ μέλανα, τρηχύν τε μέγαν τε· 265

τῷ βάλεν Αἴαντος δεινὸν σάκος ἑπταβόειον
μέσσον ἐπομφάλιον, περιήχησεν δ' ἄρα χαλκός.

δεύτερος αὐτ' Αἴας πολὺ μείζονα λαῶν ἀείρας
ἦκ' ἐπιδινήσας, ἐπέρεισε δὲ ἴν' ἀπέλεθρον,
εἶσω δ' ἀσπίδ' ἔαξε βαλὼν μυλοειδέϊ πέτρῳ, 270

βλάψε δέ οἱ φίλα γούναθ'· ὁ δ' ὑπτιος ἐξετανύσθη
ἀσπίδ' ἐνιχριμφθείς· τὸν δ' αἶψ' ὠρθῶσεν Ἀπόλλων.
καὶ νύ κε δὴ ξιφέεσσ' αὐτοσχεδὸν οὐτάζοντο,

εἰ μὴ κήρουκες, Διὸς ἄγγελοι ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν,
ἦλθον, ὁ μὲν Τρώων, ὁ δ' Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων, 275
Ταλθύβιός τε καὶ Ἰδαῖος, πεπνυμένω ἄμφω.

μέσσω δ' ἀμφοτέρων σκῆπτρα σχέθον, εἶπέ τε μῦθον
κῆρουξ Ἰδαῖος, πεπνυμένα μῆδεα εἰδῶς·

„μηκέτι, παῖδε φίλω, πολεμίζετε μηδὲ μάχεσθον·
ἀμφοτέρω γὰρ σφῶι φιλεῖ νεφεληγερέτα Ζεὺς, 280

ἄμφω δ' αἰχμητά· τό γε δὴ καὶ ἴδμεν ἅπαντες.
νῦξ δ' ἤδη τελέθει· ἀγαθὸν καὶ νυκτὶ πιθέσθαι.“

τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη Τελαμώνιος Αἴας·
„Ἰδαῖ, Ἐκτορα ταῦτα κελεύετε μυθήσασθαι·

αὐτὸς γὰρ χάρμη προκαλέσσατο πάντας ἀρίστους· 285
ἀρχέτω· αὐτὰρ ἐγὼ μάλα πείσομαι, ἧ περ ἂν οὔτος.“

τὸν δ' αὖτε προσέειπε μέγας κορυθαίολος Ἐκτωρ·
„Αἴαν, ἐπεὶ τοι δῶκε θεὸς μέγεθός τε βίην τε

καὶ πινυτήν, περὶ δ' ἔγχει Ἀχαιῶν φέρτατός ἐσσι,
νῦν μὲν παυσώμεσθα μάχης καὶ δημοτῆτος 290

σήμερον· ὕστερον αὖτε μαησόμεθ', εἰς ὃ κε δαίμων
ἄμμε διακρίνη, δῶη δ' ἐτέροισί γε νίκην·

νῦξ δ' ἤδη τελέθει· ἀγαθὸν καὶ νυκτὶ πιθέσθαι·
ὡς σύ τ' ἐυφρήνης πάντας παρὰ νηυσὶν Ἀχαιοῦς,

σοὺς τε μάλιστα ἔτας καὶ ἑταίρους, οἳ τοι ἕασιν· 295
αὐτὰρ ἐγὼ κατὰ ἅστυ μέγα Πριάμοιο ἄνακτος

Τρώας ἐυφρανέω καὶ Τρωάδας ἐλκεσιπέπλους,
αἷ τέ μοι εὐχόμεναι θεῖον δύσονται ἀγῶνα.

δῶρα δ' ἄγ' ἀλλήλοισι περικλυτὰ δῶομεν ἄμφω,
ὄφρα τις ᾧδ' εἶπησιν Ἀχαιῶν τε Τρώων τε· 300

ἤμην ἐμαρνάσθην ἔριδος πέρι θυμοβόροιο,
ἦδ' αὖτ' ἐν φιλότῃτι διέτμαγεν ἀρθμήσαντε.“

ὣς ἄρα φωνήσας δῶκε ξίφος ἀργυροῦλον
σὺν κολεῷ τε φέρων καὶ ἐυτμήτῳ τελαμῶνι·

Αἴας δὲ ζωστήρα δίδου φοίνικι φαιινόν. 305
 τῷ δὲ διακρινθέντε ὁ μὲν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν
 ἦι', ὁ δ' ἐς Τρώων ὄμαδον κίε. τοὶ δὲ χάρησαν,
 ὡς εἶδον ζῶν τε καὶ ἀρτεμέα προσιόντα,
 Αἴαντος προφυγόντα μένος καὶ χεῖρας ἀάπτους·
 καὶ ᾧ ἦγον προτὶ ἄστρῳ, ἀελπτεύοντες σόον εἶναι. 310
 Αἴαντ' αὖθ' ἐτέρωθεν ἐκνήμιδες Ἀχαιοὶ
 εἰς Ἀγαμέμνονα δῖον ἄγον, κεχαρηότα νίκη.
 οἱ δ' ὅτε δὴ κλισίησιν ἐν Ἀτρεΐδαο γέγοντο,
 τοῖσι δὲ βοῦν ἰέρευσεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 ἄρσενα πενταέτηρον ὑπερμενεί Κρονίωνι. 315
 τὸν δέρον ἀμφὶ θ' ἔπον, καὶ μιν διέχευαν ἅπαντα,
 μίστυλλον τ' ἄρ' ἐπισταμένως πειρᾶν τ' ὀβελοῖσιν,
 ὥπτησάν τε περιφραδέως ἐρύσαντό τε πάντα.
 αὐτὰρ ἐπεὶ παύσαντο πόνου τετύκοντό τε δαῖτα,
 δαίνυντ', οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς εἴσης. 320
 νῶτοισιν δ' Αἴαντα διηνεκέεσσι γέροιεν
 ἦρως Ἀτρεΐδης, εὐρὸν κρείων Ἀγαμέμνων.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 τοῖς ὁ γέρον πάμπρωτος ὑφαίνειν ἦρχετο μῆτιν
 Νέστωρ, οὗ καὶ πρόσθεν ἀρίστη φαίνεται βουλή· 325
 ὃ σφιν ἐν φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
 „Ἀτρεΐδη τε καὶ ἄλλοι ἀριστῆες Παναχαιῶν,
 πολλοὶ γὰρ τεθνᾶσι κάρη κομόωντες Ἀχαιοί,
 τῶν νῦν αἷμα κελαινὸν εὐρροον ἀμφὶ Σκάμανδρον
 ἐσκέδασ' ὄξυς Ἄρης, ψυχὰι δ' Αἰδόςδε κατῆλθον· 330
 τῷ σε χορὴ πόλεμον μὲν ἄμ' ἠοῖ παῦσαι Ἀχαιῶν,
 αὐτοὶ δ' ἀγρόμενοι κνκλήσομεν ἐνθάδε νεκροὺς
 βουσί καὶ ἡμιόνοισιν· ἀτὰρ κατακίομεν αὐτοὺς
 [τυτθὸν ἀποπρὸ νεῶν, ὡς κ' ὀστέα παισὶν ἕκαστος
 οἴκαδ' ἄγῃ, ὅτ' ἂν αὐτε νεώμεθα πατρίδα γαῖαν.] 335

τύμβον δ' ἀμφὶ πυρὴν ἓνα χεύομεν ἔξαγαρόντες
 ἄκριτον ἐκ πεδίου· ποτὶ δ' αὐτὸν δείμομεν ὄκα
 πύργους ὑψηλοῦς, εἴλαρ νηῶν τε καὶ αὐτῶν,
 ἐν δ' αὐτοῖσι πύλας ποιήσομεν εὖ ἀραρυίας,
 ὄφρα δι' αὐτάων ἱππηλασίη ὁδὸς εἴη· 340

ἔκτοσθεν δὲ βαθεῖαν ὀρύξομεν ἐγγύθι τάφρον,
 ἢ χ' ἵππους καὶ λαὸν ἐρυνάκοι ἀμφὶς ἐοῦσα,
 μὴ ποτ' ἐπιβρίση πόλεμος Τρώων ἀγερώχων.“
 ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπήνησαν βασιλῆες.
 Τρώων αὐτ' ἀγορὴ γένηετ' Ἰλίου ἐν πόλει ἄκρῃ, 345
 δεινὴ τετραχηυῖα, παρὰ Πριάμοιο θυρήσιν.

τοῖσιν δ' Ἀντήνωρ πεπνυμένος ἦρχ' ἀγορεύειν·
 „κέκλυτέ μεν, Τρῶες καὶ Δάρδανοι ἠδ' ἐπίκουροι,
 ὄφρ' εἴπω, τὰ με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
 δεῦτ' ἄγετ', Ἀργεῖην Ἑλένην καὶ κτήμαθ' ἅμ' αὐτῇ 350
 δώομεν Ἀτρεΐδῃσιν ἄγειν· νῦν δ' ὄρκια πιστὰ
 ψευδάμενοι μαχόμεσθα· τῶ οὐ νύ τι κέρδιον ἡμῖν
 [ἔλπομαι ἐκτελέεσθαι, ἵνα μὴ ῥέξομεν ὧδε.“]

ἦ τοι ὅ γ' ὣς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔξετο, τοῖσι δ' ἀνέστη
 δῖος Ἀλέξανδρος, Ἑλένης πόσις ἠνυκόμοιο, 355
 ὅς μιν ἀμειβόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 „Ἀντήνωρ, σὺ μὲν οὐκέτ' ἐμοὶ φίλα ταῦτ' ἀγορεύεις·
 οἴσθα καὶ ἄλλον μῦθον ἀμείνονα τοῦδε νοῆσαι.
 εἰ δ' ἔτεόν δὴ τοῦτον ἀπὸ σπουδῆς ἀγορεύεις,
 ἐξ ἄρα δὴ τοι ἔπειτα θεοὶ φρένας ὤλεσαν αὐτοί. 360
 αὐτὰρ ἐγὼ Τρῶεσσι μεθ' ἵπποδάμοις ἀγορεύσω.

ἀντικρὺς δ' ἀπόφημι, γυναῖκα μὲν οὐκ ἀποδώσω,
 κτήματα δ', ὅσσ' ἀγόμεν ἐξ Ἀργεος ἡμέτερον δῶ,
 πάντ' ἐθέλω δόμεναι καὶ ἔτ' οἴκοθεν ἄλλ' ἐπιθεῖναι.“

ἦ τοι ὅ γ' ὣς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔξετο, τοῖσι δ' ἀνέστη
 Δαρδανίδης Πριάμος, θεόφιν μῆστρω ἀτάλαντος, 366

ὃ σφιν ἐν φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
 „κέκλυτέ μεν, Τρῶες καὶ Δάρδανοι ἠδ' ἐπίκουροι,
 ὄφρ' εἴπω, τὰ με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
 νῦν μὲν δόρπον ἔλεσθε κατὰ πτόλιν, ὡς τὸ πάρος περ,
 καὶ φυλακῆς μνήσασθε καὶ ἐργήγορθε ἕκαστος· 371
 ἠῶθεν δ' Ἴδαῖος ἴτω κοίλας ἐπὶ νῆας
 εἰπέμεν Ἀτρεΐδης Ἀγαμέμνονι καὶ Μενελάῳ
 μῦθον Ἀλεξάνδροιο, τοῦ εἵνεκα νεῖκος ὄρωρεν·
 καὶ δὲ τὸδ' εἰπέμεναι πυκινὸν ἔπος, αἶ κ' ἐθέλωσιν 375
 παύσασθαι πολέμοιο δυσηχέος, εἰς ὃ κε νεκροὺς
 κήομεν· ὕστερον αὖτε μαχησόμεθ', εἰς ὃ κε δαίμων
 ἄμμε διακρίνη, δῶη δ' ἐτέροισί γε νίκην.“

ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἠδὲ πίθοντο,
 [δόρπον ἔπειθ' εἶλοντο κατὰ στρατὸν ἐν τελέεσσι.] 380
 ἠῶθεν δ' Ἴδαῖος ἔβη κοίλας ἐπὶ νῆας.
 τοὺς δ' εὖρ' εἰν ἀγορῇ Δαναοῦς, θεράποντας Ἄρηος,
 νηὶ πάρα πρυμνῇ Ἀγαμέμνονος· αὐτὰρ ὁ τοῖσιν
 στὰς ἐν μέσσοισιν μετεφώνεεν ἠπύτα κῆρυξ·
 „Ἀτρεΐδη τε καὶ ἄλλοι ἀριστῆες Παναχαιῶν, 385
 ἠνώγει Πριάμὸς τε καὶ ἄλλοι Τρῶες ἀγανοὶ
 εἰπέμεν, αἶ κέ περ ὕμμι φίλον καὶ ἠδὺ γένοιτο,
 μῦθον Ἀλεξάνδροιο, τοῦ εἵνεκα νεῖκος ὄρωρεν·
 κτήματα μὲν, ὅσ' Ἀλέξανδρος κοίλῃς ἐνὶ νηυσὶν
 ἠγάγετο Τροίηνδ' — ὡς πρὶν ὄφραλλ' ἀπολέσθαι —, 390
 πάντ' ἐθέλει δόμεναι καὶ ἔτ' οἴκοθεν ἄλλ' ἐπιθεῖναι,
 κουριδίην δ' ἄλοχον Μενελάου κυδαλίμοιο
 οὐ φησιν δάσειν· ἧ μὴν Τρῶές γε κέλονται.
 καὶ δὲ τὸδ' ἠνώγειν εἰπεῖν ἔπος, αἶ κ' ἐθέλητε
 παύσασθαι πολέμοιο δυσηχέος, εἰς ὃ κε νεκροὺς 395
 κήομεν· ὕστερον αὖτε μαχησόμεθ', εἰς ὃ κε δαίμων
 ἄμμε διακρίνη, δῶη δ' ἐτέροισί γε νίκην.“

ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
ὄψε δὲ δὴ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·

„μήτ' ἄρ τις νῦν κτήματ' Ἀλεξάνδροιο δεχέσθω 400
μήθ' Ἑλένην· γνωτὸν δέ, καὶ ὃς μάλα νήπιός ἐστιν,
ὥς ἤδη Τρώεσσιν ὀλέθρου πείρατ' ἐφῆπται.“

ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπίαχον υἴες Ἀχαιῶν,
μῦθον ἀγασσάμενοι Διομήδεος ἱποδάμοιο.

καὶ τότε ἄρ' Ἰδαῖον προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων· 405

„Ἰδαῖ, ἧ τοι μῦθον Ἀχαιῶν αὐτὸς ἀκούεις,
ὥς τοι ὑποκρίνονται· ἐμοὶ δ' ἐπιανδάνει οὔτως.

ἄμφι δὲ νεκροῖσιν — κατακαίεμεν οὔ τι μεγάρω·

οὐ γάρ τις φειδῶ νεκύων κατατεθνηῶτων
γίγνεται, ἐπεὶ κε θάνωσι, πυρὸς μειλισσέμεν ὦκα. 410

ὄρκια δὲ Ζεὺς ἴστω, ἐρίγδουπος πόσις Ἥρης.“

ὣς εἰπὼν τὸ σκῆπτρον ἀνέσχεθε πᾶσι θεοῖσιν,
ἄψορρον δ' Ἰδαῖος ἔβη προτὶ Ἴλιον ἱρήν.

οἱ δ' ἔατ' εἰν ἀγορῇ Τρῶες καὶ Δαρδανίωνες
πάντες ὁμηγερέες ποτιδέγμενοι, ὀππότε ἄρ' ἔλθοι 415

Ἰδαῖος· ὁ δ' ἄρ' ἦλθε καὶ ἀγγελίην ἀπέειπεν
στάς ἐν μέσσοισιν. τοὶ δ' ὠπλίζοντο μάλ' ὦκα,
ἄμφοτερον, νέκυάς τ' ἀγέμεν, ἕτεροι δὲ μεθ' ὕλην.

Ἀργεῖοι δ' ἐτέρωθεν εὐσσέλμων ἀπὸ νηῶν
ᾠτρύνοντο νέκυς τ' ἀγέμεν, ἕτεροι δὲ μεθ' ὕλην. 420

ἠέλιος μὲν ἔπειτα νέον προσέβαλλεν ἀρούρας,
ἐξ ἀκαλαρρείταιο βαθυρρόου Ὠκεανοῖο

οὐρανὸν εἰσανιῶν· οἱ δ' ἦντεον ἀλλήλοισιν.

ἔνθα διαγνῶναι χαλεπῶς ἦν ἄνδρα ἕκαστον·

ἀλλ' ὕδατι νίζοντες ἄπο βρότου αἱματόεντα, 425

δάκρυα θερμὰ χέοντες, ἀμαξάων ἐπάειραν.

οὐδ' εἶα κλαίειν Πρίαμος μέγας· οἱ δὲ σιωπῇ

νεκροὺς πυρκαϊῆς ἐπενήνεον ἀχνύμενοι κῆρ,

ἐν δὲ πυρὶ πρήσαντες ἔβαν προτὶ Ἴλιον ἱρήν.

ὧς δ' αὐτως ἐτέρωθεν ἐνκνήμιδες Ἀχαιοὶ 430
νεκροὺς πυρκαϊῆς ἐπενήνεον ἀχνύμενοι κῆρ,
ἐν δὲ πυρὶ πρήσαντες ἔβαν κοίλας ἐπὶ νῆας.

ἦμος δ' οὐτ' ἄρ' ἦώς, ἔτι δ' ἀμφιλύκη νύξ,
τῆμος ἄρ' ἀμφὶ πυρὴν κριτὸς ἤγρευτο λαὸς Ἀχαιῶν,
τύμβον δ' ἀμφ' αὐτὴν ἕνα ποίεον ἐξαγαγόντες 435
ἄκριτον ἐκ πεδίου, ποτὶ δ' αὐτὸν τεῖχος ἔδειμαν
πύργους θ' ὑψηλοὺς, εἶλαρ νηῶν τε καὶ αὐτῶν.
ἐν δ' αὐτοῖσι πύλας ἐνεποίεον εὖ ἀραρυίας,
ὄφρα δι' αὐτῶν ἱππηλασίῃ ὁδὸς εἴη·

ἔκτοσθεν δὲ βαθεῖαν ἐπ' αὐτῷ τάφρον ὕρουξαν 440
εὐρεῖαν μεγάλην, ἐν δὲ σκόλοπας κατέπηξαν.

ὧς οἱ μὲν πονέοντο κάρη κομόωντες Ἀχαιοί·
οἱ δὲ θεοὶ παρ Ζηνὶ καθήμενοι ἀστεροπητῇ
θηεῦντο μέγα ἔργον Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων.
τοῖσι δὲ μύθων ἤρχε Ποσειδάων ἐνοσίχθων· 445

„Ζεῦ πάτερ, ἧ ῥά τίς ἐστι βροτῶν ἐπ' ἀπίρονα γαῖαν,
ὅς τις ἔτ' ἀθανάτοισι νόον καὶ μῆτιν ἐνίψει;
οὐχ ὀράας, ὅτι δὴ αὐτε κάρη κομόωντες Ἀχαιοὶ
τεῖχος ἐτειχίσσαντο νεῶν ὑπερ, ἀμφὶ δὲ τάφρον
ἤλασαν, οὐδὲ θεοῖσι δόσαν κλειτὰς ἐκατόμβας; 450
τοῦ δ' ἧ τοι κλέος ἔσται, ὅσον τ' ἐπικίδναται ἠώς·
τοῦ δ' ἐπιλήσονται, τὸ ἐγὼ καὶ Φοῖβος Ἀπόλλων
ἦρω Λαομέδοντι πολίσσαμεν ἀθλήσαντε.“

τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
„ὦ πόποι, ἐννοσίγαι' εὐρυσθενές, οἷον ἔειπες. 455
ἄλλος κέν τις τοῦτο θεῶν δεῖσειε νόημα,
ὅς σέο πολλὸν ἀφανρότερος χειρὰς τε μένος τε·
σὸν δ' ἧ τοι κλέος ἔσται, ὅσον τ' ἐπικίδναται ἠώς.
ἄγρει μάν, ὅτ' ἂν αὐτε κάρη κομόωντες Ἀχαιοὶ

οἴχωνται σὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν, 460
 τεῖχος ἀναροήξας τὸ μὲν εἰς ἄλλα πᾶν καταχεῦαι,
 αὐτίς δ' ἠΐονα μεγάλην ψαμάθοισι καλύψαι,
 ὣς κέν τοι μέγα τεῖχος ἀμαλδύνηται Ἀχαιῶν.“

ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
 δύσετο δ' ἠέλιος, τετέλεστο δὲ ἔργον Ἀχαιῶν, 465
 βουφόνεον δὲ κατὰ κλισίας καὶ δόρπον ἔλοντο.

νῆες δ' ἐκ Δήμνοιο παρέστασαν οἶνον ἄγουσαι
 πολλαί, τὰς προέηκεν Ἰησονίδης Ἐύνης,

τόν ῥ' ἔτεχ' Ὀψιπύλη ὑπ' Ἰήσони ποιμένι λαῶν.
 χωρὶς δ' Ἀτρεΐδης Ἀγαμέμνονι καὶ Μενελάῳ 470

δῶκεν Ἰησονίδης ἀγέμεν μέθυ, χίλια μέτρα.

ἐνθεν ἄρ' οἰνίζοντο κάρη κομόωντες Ἀχαιοί,

ἄλλοι μὲν χαλκῷ, ἄλλοι δ' αἰθῶνι σιδήρῳ,

ἄλλοι δὲ ῥινοῖς, ἄλλοι δ' αὐτῆσι βόεσσιν,

ἄλλοι δ' ἀνδραπόδεσσι· τίθεντο δὲ δαῖτα θάλειαν. 475

παννύχιοι μὲν ἔπειτα κάρη κομόωντες Ἀχαιοὶ

δαίνυντο, Τρῶες δὲ κατὰ πτόλιν ἠδ' ἐπίκουροι·

παννύχιος δὲ σφιν κακὰ μήδετο μητίετα Ζεὺς

σμερδαλέα κτυπέων. τοὺς δὲ χλωρὸν δέος ἤρειν,

οἶνον δ' ἐκ δεπάων χαμάδις χέον, οὐδέ τις ἔτλη 480

πρὶν πιέειν, πρὶν λεῖψαι ὑπερμενεί Κρονίῳνι.

κοιμήσαντ' ἄρ' ἔπειτα καὶ ὕπνου δῶρον ἔλοντο.

ΙΛΙΑΔΟΣ Θ.

κόλος μάχη.

Ἦώς μὲν κροκόπεπλος ἐκίδνατο πᾶσαν ἐπ' αἴαν,
 Ζεὺς δὲ θεῶν ἀγορὴν ποιήσατο τερπικέραννος

ἀκροτάτῃ κορυφῇ πολυδειράδος Οὐλύμποιο.
 αὐτὸς δέ σφ' ἀγόρευε, θεοὶ δ' ὑπὸ πάντες ἄκουον·
 „κέκλυτέ μεν, πάντες τε θεοὶ πᾶσαι τε θέαιναι, 5
 [ὄφρ' εἶπω, τὰ με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.]
 μήτε τις οὖν θήλεια θεὸς τό γε μήτε τις ἄρσῃν
 πειράτω διακέρσαι ἐμὸν ἔπος, ἀλλ' ἅμα πάντες
 αἰνεῖτ', ὄφρα τάχιστα τελευτήσω τάδε ἔργα.
 ὃν δ' ἂν ἐγῶν ἀπάνευθε θεῶν ἐθέλοντα νοήσω 10
 ἐλθόντ' ἢ Τρώεσσιν ἀρηγέμεν ἢ Δαναοῖσιν,
 πληγῆς οὐ κατὰ κόσμον ἐλεύσεται Οὐλυμπόνδε·
 ἢ μιν ἐλὼν ῥίψω ἐς Τάρταρον ἠερόεντα,
 τῆλε μάλ', ἦχι βάθιστον ὑπὸ χθονὸς ἐστι βέρεθρον,
 ἐνθα σιδήρειαί τε πύλαι καὶ χάλκεος οὐδός, 15
 τόσσον ἔνερθ' Ἄϊδεω, ὅσον οὐρανός ἐστ' ἀπὸ γαίης·
 γνώσεται ἔπειθ', ὅσον εἰμὶ θεῶν κάρτιστος ἀπάντων.
 εἰ δ' ἄγε πειρήσασθε, θεοί, ἵνα εἴδετε πάντες·
 σειρῆν χρυσεῖην ἐξ οὐρανόθεν κρεμάσαντες
 πάντες δ' ἐξάπτεσθε θεοὶ πᾶσαι τε θέαιναι· 20
 ἀλλ' οὐκ ἂν ἐρύσαιτ' ἐξ οὐρανόθεν πεδίονδε
 Ζῆν' ὑπατον μήστωρ', οὐδ' εἰ μάλα πολλὰ κάμοιτε.
 ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ ἐγὼ πρόφρων ἐθέλοιμι ἐρύσσαι,
 αὐτῇ κεν γαίῃ ἐρύσαιμ' αὐτῇ τε θαλάσῃ·
 σειρῆν μὲν κεν ἔπειτα περὶ ῥίου Οὐλύμποιο 25
 δησαίμην, τὰ δέ κ' αὖτε μετήορα πάντα γένοιτο.
 τόσσον ἐγὼ περὶ τ' εἰμὶ θεῶν περὶ τ' εἰμ' ἀνθρώπων.“
 ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ
 μῦθον ἀγασσάμενοι· μάλα γὰρ κρατερῶς ἀγόρευσεν.
 ὁψὲ δὲ δὴ μετέειπε θεά, γλαυκῶπις Ἀθήνη· 30
 „ὦ πάτερ ἡμέτερε Κρονίδη, ὑπάτε κρειόντων,
 εὔ νυ καὶ ἡμεῖς ἴδμεν, ὅ τοι σθένος οὐκ ἐπιεικτόν·
 ἀλλ' ἔμπης Δαναῶν ὀλοφυρόμεθ' αἰχμητάων,

οἷ κεν δὴ κακὸν οἶτον ἀναπλήσαντες ὄλωνται.
 ἀλλ' ἢ τοι πολέμου μὲν ἀφεξόμεθ', ὡς σὺ κελεύεις, 35
 βουλήν δ' Ἀργείοις ὑποθησόμεθ', ἢ τις ὀνήσει,
 ὡς μὴ πάντες ὄλωνται ὀδυσσαμένοιο τεοῖο.“

τὴν δ' ἐπιμειδήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 „θάρσει, τριτογένεια, φίλον τέκος· οὐ νύ τι θυμῷ
 πρόφρονι μνυθέομαι, ἐθέλω δέ τοι ἥπιος εἶναι.“ 40

ὣς εἰπὼν ὑπ' ὄχεσφι τιτύσκετο χαλκόποδ' ἵππω
 ὠκυπέτα, χρυσέησιν ἐθείρησιν κομόωντε,
 χρυσὸν δ' αὐτὸς ἔδυνε περὶ χροῖ, γέντο δ' ἱμάσθλην
 χρυσεῖην ἐτύκτον, εἰοῦ δ' ἐπεβήσετο δίφρου.
 μάστιξεν δ' ἑλάαν· τῶ δ' οὐκ ἀέκοντε πετέσθην 45
 μεσσηγυρὸς γαίης τε καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος.

Ἴδην δ' ἴκανεν πολυπίδακα, μητέρα θηρῶν,
 Γάργαρον· ἔνθα δέ οἱ τέμενος βωμὸς τε θυήεις.
 ἐνθ' ἵππους ἔστησε πατήρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
 λύσας ἐξ ὀχέων, κατὰ δ' ἠέρα πουλὺν ἔχευεν· 50
 αὐτὸς δ' ἐν κορυφήσιν καθέζετο κύδει γαίων,
 εἰσορόων Τρώων τε πόλιν καὶ νῆας Ἀχαιῶν.

οἱ δ' ἄρα δεῖπνον ἔλοντο κάρη κομόωντες Ἀχαιοὶ
 ῥίμφα κατὰ κλισίας, ἀπὸ δ' αὐτοῦ θωρήσσαντο.
 Τρῶες δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ἀνὰ πτόλιν ὠπλίζοντο, 55
 πανρότεροι, μέμασαν δὲ καὶ ὧς ὑσμῖνι μάχεσθαι,
 χρειοῖ ἀναγκαίῃ, πρὸ τε παίδων καὶ πρὸ γυναικῶν.
 πᾶσαι δ' ὠίγνυντο πύλαι, ἐκ δ' ἔσσυτο λαός,
 πεξοί θ' ἱππῆές τε· πολλὺς δ' ὄρουμαγδὸς ὀρώρειν.

οἱ δ' ὅτε δὴ ῥ' ἐς χῶρον ἕνα ξυνιόντες ἴκοντο, 60
 σὺν ῥ' ἔβαλον ῥινοὺς, σὺν δ' ἔγχεα καὶ μένε' ἀνδρῶν
 χαλκιοθωρήκων· ἀτὰρ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι
 ἔπληντ' ἀλλήλησι, πολλὺς δ' ὄρουμαγδὸς ὀρώρειν.
 ἔνθα δ' ἄμ' οἰμωγὴ τε καὶ εὐχολὴ πέλεν ἀνδρῶν

ὀλλύντων τε καὶ ὀλλυμένων, ῥέε δ' αἵματι γαῖα. 65

ὄφρα μὲν ἤως ἦν καὶ ἀέξετο ἱερὸν ἦμαρ,
τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἤπτετο, πίπτε δὲ λαός·
ἦμος δ' ἠέλιος μέσον οὐρανὸν ἀμφιβεβήκειν,
καὶ τότε δὴ χρύσεια πατήρ ἐτίταινε τάλαντα,
ἐν δ' ἐτίθει δύο κῆρε τανηλεγέος θανάτοιο, 70

Τρώων θ' ἵπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων·
ἔλκε δὲ μέσσα λαβῶν· ῥέπε δ' αἰσιμον ἦμαρ Ἀχαιῶν.
[αἱ μὲν Ἀχαιῶν κῆρες ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ
ἐξέσθην, Τρώων δὲ πρὸς οὐρανὸν εὐρὺν ἕερθεν.]

αὐτὸς δ' ἐξ Ἴδης μεγάλ' ἔκτυπε, δαιόμενον δὲ 75
ἦκε σέλας μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν· οἱ δὲ ἰδόντες
θάμβησαν, καὶ πάντας ὑπὸ χλωρὸν δέος εἶλεν.

ἔνθ' οὐτ' Ἴδομενεὺς τλῆ μίμνειν οὐτ' Ἀγαμέμνων,
οὔτε δὴ Αἴαντες μενέτην, θεράποντες Ἄρηος·
Νέστωρ οἶος ἔμιμνε Γερήνιος, οὔρος Ἀχαιῶν, 80
οὔ τι ἐκίων, ἀλλ' ἵππος ἐτείρετο, τὸν βάλεν ἰῶ
δῖος Ἀλέξανδρος, Ἑλένης πόσις ἠνκόμοιο,
ἄκροην κακ κορυφήν, ὅθι τε πρῶται τρίχες ἵππων
κρανίῳ ἐμπεφύασι, μάλιστα δὲ καίριόν ἐστιν.

ἀλγήσας δ' ἀνέπαλτο, βέλος δ' εἰς ἐγκέφαλον δῦ, 85
σὺν δ' ἵππους ἐτάραξε κυλινδόμενος περὶ χαλκῶ.

ὄφρ' ὁ γέρων ἵπποιο παρηγορίας ἀπέταμνε
φασγάνῳ αἰσσαν, τόφρ' Ἐκτορος ὠκέες ἵπποι
ἦλθον ἀν' ἰωχμὸν θρασὺν ἠνίοχον φορέοντες
Ἐκτορα. καὶ νῦ κεν ἔνθ' ὁ γέρων ἀπὸ θυμὸν ὕλεσσειν,
εἰ μὴ ἄρ' ὄξυ νόησε βοήν ἀγαθὸς Διομήδης. 91

σμερδαλέον δ' ἐβόησεν ἐποτρύνων Ὀδυσῆα·
„διογενὲς Δαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
πῆ φεύγεις μετὰ νῶτα βαλίων, κακὸς ὡς ἐν ὀμίλῳ;
μή τίς τοι φεύγοντι μεταφρένῳ ἐν δόρῳ πῆξῃ. 95

ἀλλὰ μὲν, ὄφρα γέροντος ἀπώσομεν ἄγριον ἄνδρα.“

ὣς ἔφατ', οὐδ' ἐσάκουσε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
ἀλλὰ παρήϊξεν κοίλας ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν.

Τυδεΐδης δ' αὐτός περ ἑὼν προμάχοισιν ἐμίχθη,
στῆ δὲ πρόσθ' ἵππων Νηληιάδαο γέροντος, 100

καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

„ὦ γέρον, ἧ μάλα δὴ σε νέοι τείρουσι μαχηταί,

σὴ δὲ βίη λέλυται, χαλεπὸν δέ σε γῆρας ὀπάξει·

ἠπεδανὸς δέ νύ τοι θεράπων, βραδέες δέ τοι ἵπποι·

ἀλλ' ἄγ' ἐμῶν ὀχέων ἐπιβήσεο, ὄφρα ἴδῃαι, 105

οἷοι Τρώιοι ἵπποι, ἐπιστάμενοι πεδίοιο

κραιπνὰ μάλ' ἔνθα καὶ ἔνθα διωκόμεν ἠδὲ φέβεσθαι,

οὓς ποτ' ἀπ' Αἰνείαν ἐλόμην, μῆστωρα φόβοιο.

τούτω μὲν θεράποντε κομείτων, τώδε δὲ νῶϊ

Τρωσὶν ἐφ' ἵπποδάμοις ἰθύνομεν, ὄφρα καὶ Ἔκτωρ 110

εἴσεται, ἧ καὶ ἐμὸν δόρυ μαίνεται ἐν παλάμησιν.“

ὣς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε Γερῆνιος ἱππότης Νέστωρ.

Νεστορέας μὲν ἔπειθ' ἵππους θεράποντε κομείτην.

ἴφθιμοι, Σθένελός τε καὶ Εὐρυμέδων ἀγαπήνωρ·

τῶ δ' εἰς ἀμφοτέρω Διομήδεος ἄρματα βήτην. 115

Νέστωρ δ' ἐν χεῖρεσσι λάβ' ἠνία σιγαλόεντα,

μάστιξεν δ' ἵππους· τάχα δ' Ἔκτορος ἄγχι γένοντο.

τοῦ δ' ἰθὺς μεμαῶτος ἀκόντισε Τυδέος υἱός·

καὶ τοῦ μὲν ῥ' ἀφάμαρτεν, ὁ δ' ἠνίοχον θεράποντα,

υἷον ὑπερθύμου Θηβαίου Ἡνιοπῆα, 120

ἵππων ἠνί' ἔχοντα βάλε στῆθος παρὰ μαζόν.

ἤριπε δ' ἐξ ὀχέων, ὑπερώησαν δέ οἱ ἵπποι

ᾠκύποδες· τοῦ δ' αὔθι λύθη ψυχὴ τε μένος τε.

Ἔκτορα δ' αἶνὸν ἄχος πύκασε φρένας ἠνιοχόιο·

τὸν μὲν ἔπειτ' εἶασε, καὶ ἀχνύμενός περ ἑταίρου, 125

κεῖσθαι, ὁ δ' ἠνίοχον μέθεπε θρασύν. οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν

ἵππῳ δευέσθην σημάντορος· αἶψα γὰρ εὗρεν
 Ἴφιτίδην Ἀρχεπτόλεμον θρασύν, ὃν ῥα τόθ' ἵππων
 ὠκυπόδων ἐπέβησε, δίδου δέ οἱ ἠνία χερσίν.

ἔνθα κε λοιγὸς ἔην καὶ ἀμήχανα ἔργα γένοντο, 130
 καὶ νύ κε σήκασθεν κατὰ Ἴλιον ἠύτε ἄρνες,
 εἰ μὴ ἄρ' ὄξυ νόησε πατήρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
 βροντήσας δ' ἄρα δεινὸν ἀφῆκ' ἀργῆτα κεραυνόν,
 καὶ δὲ πρόσθ' ἵππων Διομήδεος ἦκε χαμαῖζε·
 δεινὴ δὲ φλόξ ὦρτο θεείου καιομένοιο, 135
 τῷ δ' ἵππῳ δείσαντε καταπτῆτην ὑπ' ὄχεσφιν.

Νέστορα δ' ἐκ χειρῶν φύγον ἠνία σιγαλόεντα·
 δεῖσε δ' ὁ γ' ἐν θυμῷ, Διομήδεα δὲ προσέειπεν·
 „Τυδεΐδη, ἄγε δὴ αὐτε φόβονδ' ἔχε μώνυχας ἵππους.
 ἦ οὐ γιγνώσκεις, ὅ τοι ἐκ Διὸς οὐχ ἔπετ' ἀλκή; 140
 νῦν μὲν γὰρ τούτῳ Κρονίδης Ζεὺς κῦδος ὀπάξει,
 σήμερον· ὕστερον αὐτε καὶ ἡμῖν, αἳ κ' ἐθέλησιν,
 δώσει· ἀνὴρ δέ κεν οὔ τι Διὸς νόον εἰρύσσαιτο,
 οὐδὲ μάλ' ἰφθιμος, ἐπεὶ ἦ πολὺν φέρτερός ἐστιν.“

τὸν δ' ἡμείβεται ἔπειτα βοῆν ἀγαθὸς Διομήδης· 145
 „ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, γέρον, κατὰ μοῖραν ἔειπες·
 ἀλλὰ τόδ' αἰνὸν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἰκάνει·
 Ἐκτωρ γάρ ποτε φήσει ἐνὶ Τρῳέεσσι ἀγορεύων·
 „Τυδεΐδης ὑπ' ἐμεῖο φοβούμενος ἵκετο νῆας·
 ὣς ποτ' ἀπειλήσει· τότε μοι χάνοι εὐρεῖα χθῶν.“ 150

τὸν δ' ἡμείβεται ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
 „ὦ μοι, Τυδέος υἱὲ δαΐφρονος, οἷον ἔειπες.
 εἰ περ γὰρ σ' Ἐκτωρ γε κακὸν καὶ ἀνάλκιδα φήσει,
 ἀλλ' οὐ πείσονται Τρῶες καὶ Δαρδανίωνες
 καὶ Τρῳῶν ἄλοχοι μεγαθύμων ἀσπιστάων, 155
 τάων ἐν κονίησι βάλες θαλεροῦς παρακοίτας.“

ὣς ἄρα φανήσας φύγαδ' ἔτραπε μώνυχας ἵππους

αὐτίς ἀν' ἰωχμόν· ἐπὶ δὲ Τρωῆς τε καὶ Ἐκτωρ
 ἠχῆ θεσπεσίῃ βέλεα στονόεντα χέοντο.
 τῷ δ' ἐπὶ μακρὸν ἄνσε μέγας κορυθαίολος Ἐκτωρ· 160
 „Τυδεΐδη, περὶ μὲν σε τίον Δαναοὶ ταχύπωλοι
 ἔδρη τε κρέασίν τε ἰδὲ πλείοις δεπάεσσιν·
 νῦν δέ σ' ἀτιμήσουσι· γυναικὸς ἄρ' ἀντὶ τέτυξο.
 ἔρρε, κακῆ γλήνη, ἐπεὶ οὐκ εἴξαντος ἐμεῖο
 πύργων ἡμετέρων ἐπιβήσεται, οὐδὲ γυναικας 165
 ἄξιεις ἐν νήεσσι· πάρος τοι δαίμονα δώσω.“

ὣς φάτο, Τυδεΐδης δὲ διάνδιχα μερμήριξεν,
 ἵππους τε στρέψαι καὶ ἐναντίβιον μαχέσασθαι.
 τρὶς μὲν μερμήριξε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
 τρὶς δ' ἄρ' ἀπ' Ἰδαίων ὀρέων κτύπε μητίετα Ζεὺς 170
 σῆμα τιθεὶς Τρώεσσι, μάχης ἑτεραλκεία νίκην.
 Ἐκτωρ δὲ Τρώεσσιν ἐκέκλετο μακρὸν ἄσας·
 „Τρωῆς καὶ Λύκιοι καὶ Δάρδανοι ἀρχιμαχηταί,
 ἀνέρες ἔστε, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς·
 γιγνώσκω δ', ὅτι μοι πρόφρων κατένευσε Κρονίων 175
 νίκην καὶ μέγα κῦδος, ἀτὰρ Δαναοῖσί γε πῆμα·
 νῆπιοι, οἳ ἄρα δὴ τάδε τείχεα μηχανόωντο
 ἀβλήχρ' οὐδενόσσωρα· τὰ δ' οὐ μένος ἀμὸν ἐρύξει·
 ἵπποι δὲ ῥέα τάφρον ὑπερθορέονται ὀρυκτῆν.
 ἀλλ' ὅτε κεν δὴ νηυσὶν ἔπι γλαφυρῆσι γένωμαι, 180
 μνημοσύνη τις ἔπειτα πυρὸς δηϊοιο γενέσθω,
 ὡς πυρὶ νῆας ἐνιπρήσω, κτείνω δὲ καὶ αὐτοὺς
 [Ἀργεῖους παρὰ νηυσὶν, ἀτυζομένους ὑπὸ καπνοῦ].“

ὣς εἰπὼν ἵπποισιν ἐκέκλετο φώνησέν τε·
 „[Ἐάνθε τε καὶ σύ, Πόδαργε, καὶ Αἰθῶν Λάμπε τε δῖε,]
 νῦν μοι τὴν κομιδὴν ἀποτίνεται, ἣν μάλα πολλὴν 186
 Ἄνδρομάχη, θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἡετίωνος,
 ὑμῖν παρ' προτέροισι μελίφρονα πυρὸν ἔθηκεν

[οἶνόν τ' ἐγκεράσασα πιεῖν, ὅτε θυμὸς ἀνώγοι,]
 ἢ ἐμοί, ὅς περ οἱ θαλερὸς πόσις εὐχομαι εἶναι. 190
 ἀλλ' ἐφομαρτεῖτον καὶ σπεύδεται, ὄφρα λάβωμεν
 ἀσπίδα Νεστορέην, τῆς νῦν κλέος οὐρανὸν ἵκει,
 πᾶσαν χρυσεῖην ἔμεναι, κανόνας τε καὶ αὐτήν,
 αὐτὰρ ἀπ' ὤμοιιν Διομήδεος ἱπποδάμοιο
 δαιδάλεον θώρηκα, τὸν Ἥφαιστος κάμει τεύχων. 195
 εἰ τούτω κε λάβοιμεν, ἐελποίμην κεν Ἀχαιοὺς
 αὐτουυχι νηῶν ἐπιβησέμεν ὠκειάων.“

ὣς ἔφατ' εὐχόμενος, νεμέσθησε δὲ πότνια Ἥρη,
 σείσατο δ' εἰνὶ θρόνῳ, ἐλέλιξε δὲ μακρὸν Ὀλυμπον,
 καὶ ῥα Ποσειδάωνα μέγαν θεὸν ἀντίον ἠΐδα· 200
 „ὦ πόποι, ἐννοσίγαι' εὐρυσθενές, οὐδέ νυ σοί περ
 ὀλλυμένων Δαναῶν ὀλοφύρεται ἐν φρεσὶ θυμός.
 οἱ δέ τοι εἰς Ἑλίκην τε καὶ Αἰγᾶς δῶρ' ἀνάγουσιν
 πολλά τε καὶ χαρίεντα· σὺ δέ σφισι βούλεο νίκην.
 εἰ περ γὰρ κ' ἐθέλοιμεν, ὅσοι Δαναοῖσιν ἀρωγοί, 205
 Τρῶας ἀπώσασθαι καὶ ἐρυνέμεν εὐρύοπα Ζῆν,
 αὐτοῦ κ' ἐνθ' ἀνάχοιτο καθήμενος οἶος ἐν Ἴδη.“

τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη κρείων ἐνοσίχθων·
 „Ἥρη ἀπτοεπέες, ποῖον τὸν μῦθον εἶπες.
 οὐκ ἂν ἐγὼ γ' ἐθέλοιμι Διὶ Κρονίῳ μάχεσθαι 210
 ἡμέας τοὺς ἄλλους, ἐπεὶ ἧ πολὺ φέρτερός ἐστιν.“

ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
 τῶν δ', ὅσον ἐκ νηῶν ἀπὸ πύργου τάφρος ἔεργεν,
 πληθύνον ὁμῶς ἱππων τε καὶ ἀνδρῶν ἀσπιστάων
 εἰλομένων· εἴλει δὲ θεῶν ἀτάλαντος Ἄρηι 215
 Ἐκτωρ Πριαμίδης, ὅτε οἱ Ζεὺς κῦδος ἔδωκεν.
 καὶ νῦ κ' ἐνέπρησεν πυρὶ κηλέφῃ νῆας εἰσας,
 εἰ μὴ ἐπὶ φρεσὶ θῆκ' Ἀγαμέμνονι πότνια Ἥρη
 αὐτῷ ποιπνύσαντι θεῶς ὀτρῦναι Ἀχαιοῦς.

βῆ δ' ἰέναι παρά τε κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν 220
 πορφύρεον μέγα φᾶρος ἔχων ἐν χειρὶ παχείῃ,
 στῆ δ' ἐπ' Ὀδυσσεύῃος μεγακῆτεϊ νηὶ μελαίνῃ,
 ἣ ῥ' ἐν μεσσήτῳ ἔσκε, γεγωνέμεν ἀμφοτέρωσθε·
 [ἡμὲν ἐπ' Αἴαντος κλισίας Τελαμωνιάδαο
 ἠδ' ἐπ' Ἀχιλλεύῃος, τοί ῥ' ἔσχατα νῆας εἶσας 225
 εἶρυσαν, ἠγορήῃ πίσυνοι καὶ κάρτεϊ χειρῶν·]
 ἦρυσεν δὲ διαπρύσιον Δαναοῖσι γεγωνώς·
 „αἰδώς, Ἀργεῖοι, κάκ' ἐλέγχεα, εἶδος ἀγητοί·
 πῆ ἔβαν εὐχῶλαί, ὅτε δὴ φάμεν εἶναι ἄριστοι,
 ἄς, ὁπότ' ἐν Δήμῳ κενεαυχέες ἠγοράασθε, 230
 ἔσθοντες κρέα πολλὰ βοῶν ὀρθοκραιράων,
 πίνοντες κρητῆρας ἐπιστεφέας οἴνοιο,
 Τρώων ἄνδ' ἑκατόν τε διηκοσίων τε ἕκαστος
 στήσεσθ' ἐν πολέμῳ· νῦν δ' οὐδ' ἐνὸς ἄξιοί εἰμεν
 [Ἐκτορος, ὃς τάχα νῆας ἐνιπρήσει πυρὶ κηλέῳ.] 235
 Ζεῦ πάτερ, ἦ ῥά τιν' ἦδη ὑπερμενέων βασιλῆων
 τῆδ' ἄτη ἄσασας καὶ μιν μέγα κῦδος ἀπηύρας;
 οὐ μὲν δὴ ποτέ φημι τεὸν περικαλλέα βωμόν
 νηὶ πολυκλήιδι παρελθέμεν ἐνθάδε ἔρρων,
 ἀλλ' ἐπὶ πᾶσι βοῶν δημόν καὶ μηρὶ ἔκηα, 240
 ἰέμενος Τροίην ἐντείχεον ἔξαλαπάξαι.
 ἀλλά, Ζεῦ, τόδε πέρ μοι ἐπικρήηνον ἐέλδωρ·
 αὐτοὺς δὴ περ ἕασον ὑπεκφυγέειν καὶ ἀλύξαι,
 μηδ' οὕτω Τρώεσσιν ἕα δάμνασθαι Ἀχαιοὺς.“
 ὣς φάτο, τὸν δὲ πατὴρ ὀλοφύρατο δάκρυ χέοντα,
 νεῦσε δέ οἱ λαὸν σόον ἔμμεναι οὐδ' ἀπολέσθαι. 246
 αὐτίκα δ' αἰετὸν ἦκε, τελειότατον πετεηνῶν,
 νεβρόν ἔχοντ' ὀνύχεσσι, τέκος ἐλάφοιο ταχείης·
 παρ δὲ Διὸς βωμῷ περικαλλέει κάμβαλε νεβρόν,
 ἐνθα πανομφαίῳ Ζηνὶ ῥέξεσκον Ἀχαιοί. 250

οἱ δ' ὡς οὖν εἶδονθ', ὃ τ' ἄρ' ἐκ Διὸς ἤλυθεν ὕρσις,
μαῖλλον ἐπὶ Τρώεσσι θύρον, μνήσαντο δὲ χάρις.

ἔνθ' οὐ τις πρότερος Δαναῶν πολλῶν περ' ἐόντων
εὗξάτο Τυδεΐδαο πάρος σχέμεν ὠκέας ἵππους
τάφρου τ' ἐξελάσαι καὶ ἐναντίβιον μαχέσασθαι, 255
ἀλλὰ πολὺ πρῶτος Τρώων ἔλεν ἄνδρα κορουστήν,
Φραδμονίδην Ἀγέλαον. ὁ μὲν φύγαδ' ἔτραπεν ἵππους·
τῷ δὲ μεταστρεφθέντι μεταφρένω ἐν δόρῳ πῆξεν
ὦμων μεσσηγύς, διὰ δὲ στήθεσφιν ἔλασσεν.

ἤριπε δ' ἐξ ὀχέων, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ. 260

τὸν δὲ μετ' Ἀτρεΐδαι Ἀγαμέμνων καὶ Μενέλαος,
τοῖσι δ' ἐπ' Αἴαντες θοῦρον ἐπιειμένοι ἀλήην,
τοῖσι δ' ἐπ' Ἴδομενεὺς καὶ ὀπάων Ἴδομενῆος
Μηριόνης, ἀτάλαντος Ἐνυαλίῳ ἀνδρεϊφόντη,
τοῖσι δ' ἐπ' Εὐρύπυλος Ἐυαίμονος ἀγλαὸς υἱός. 265

Τεῦκρος δ' εἵνατος ἤλθε παλίντονα τόξα τιταίνων,
στῆ δ' ἄρ' ὑπ' Αἴαντος σάκει Τελαμωνιάδαο.

ἔνθ' Αἴας μὲν ὑπεξέφευγεν σάκος· αὐτὰρ ὃ γ' ἤρωσ
παπτήνας, ἐπεὶ ἄρ' τιν' ὀϊστεύσας ἐν ὀμίλῳ
βεβλήκοι, ὁ μὲν αὖθι πεσὼν ἀπὸ θυμὸν ὕλεσσεν, 270
αὐτὰρ ὁ αὖτις ἰών, πάις ὡς ὑπὸ μητέρα, δύσκειν
εἰς Αἴανθ'· ὁ δὲ μιν σάκει κρύπτασκε φαεινῷ.

ἔνθα τίνα πρῶτον Τρώων ἔλε Τεῦκρος ἀμύμων;
Ὅρσίλοχον μὲν πρῶτα καὶ Ὅρμενον ἠδ' Ὅφελέστην
Δαίτορά τε Χρομίον τε καὶ ἀντίθεον Λυκοφόντην 275
καὶ Πολυαιμονίδην Ἀμοπάονα καὶ Μελάνιππον.

[πάντας ἐπασσυντέρους πέλασε χθονὶ πουλυβοτείρῃ.]

τὸν δὲ ἰδὼν γήθησεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
τόξου ἄπο κρατεροῦ Τρώων ὀλέκοντα φάλαγγας·
στῆ δὲ παρ' αὐτὸν ἰών καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν· 280
„Τεῦκρε, φίλη κεφαλή, Τελαμώνιε, κοίρανε λαῶν,

βάλλ' ούτως, αἶ κέν τι φόως Δαναοῖσι γένηαι
 πατρί τε σῶ Τελαμῶνι, ὃ σ' ἔτρεφε τυτθὸν ἑόντα
 καὶ σε νόθον περ ἑόντα κομίσσατο ᾧ ἐνὶ οἴκῳ·
 τὸν καὶ τηλόθ' ἑόντα ἔυκλείης ἐπίβησον. 285

σοὶ δ' ἐγὼ ἐξερέω, ὡς καὶ τετελεσμένον ἔσται·
 αἶ κέν μοι δῶη Ζεὺς τ' αἰγίοχος καὶ Ἀθήνη
 Ἴλιον ἐξαλαπάξαι, ἐνκτίμενον πτολίεθρον,
 πρῶτῳ τοι μετ' ἐμὲ πρεσβήιον ἐν χειρὶ θήσω,
 ἢ τρίποδ' ἢ ἐ δύω ἵππους αὐτοῖσιν ὄχεσφιν 290
 ἢ ἐ γυναῖχ', ἢ κέν τοι ὄμῶν λέχος εἰσαναβαίνοι.“

τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσεφώνεε Τεῦκρος ἀμύμων·
 „Ἄτρεΐδη κύδιστε, τί με σπεύδοντα καὶ αὐτὸν
 ὀτρύνεις; οὐ μὲν τοι, ὅση δύναμις γε πάρεστιν,
 παύομαι, ἀλλ' ἐξ οὗ προτὶ Ἴλιον ὠσάμεθ' αὐτούς, 295
 ἐκ τοῦ δὴ τόξοισι δεδεγμένος ἄνδρας ἐναίρω.

ὄκτω δὴ προέηκα τανυγλώχινας ὀιστούς,
 πάντες δ' ἐν χοῦ πῆχθεν ἀρηιθόων αἰζηῶν·
 τοῦτον δ' οὐ δύναμαι βαλέειν κύνα λυσσητήρα.“

ἢ ὅα καὶ ἄλλον ὀιστὸν ἀπὸ νευρῆφιν ἱαλλεν 300
 Ἐκτορος ἀντικρὺς, βαλέειν δέ ἐ ἴετο θυμός.
 καὶ τοῦ μὲν ῥ' ἀφάμαρθ', ὃ δ' ἀμύμονα Γοργυθίωνα,
 υἷον ἐν Πριάμοιο, κατὰ στῆθος βάλεν ἰῶ·
 τόν ῥ' ἐξ Αἰσύμηθεν ὀπυιομένη τέκε μήτηρ
 καλὴ Καστιάνειρα, δέμας εἰκυῖα θεῆσιν. 305

μήκων δ' ὡς ἐτέρωσε κάρη βάλεν, ἢ τ' ἐνὶ κήπῳ
 καρπῶ βροίθομένη νοτίησί τε εἰαρινῆσιν·
 ὣς ἐτέρωσ' ἤμυσε κάρη πῆληκι βαρυνθέν.

Τεῦκρος δ' ἄλλον ὀιστὸν ἀπὸ νευρῆφιν ἱαλλεν
 Ἐκτορος ἀντικρὺς, βαλέειν δέ ἐ ἴετο θυμός. 310
 ἀλλ' ὃ γε καὶ τόθ' ἄμαρτε· παρέσφηλεν γὰρ Ἀπόλλων·
 ἀλλ' Ἀρχεπτόλεμον, θρασὺν Ἐκτορος ἠνιοχῆά,

ἰέμενον πολεμόνδε βάλε στῆθος παρὰ μαζόν·
 ἦριπε δ' ἐξ ὀχέων, ὑπερώησαν δέ οἱ ἵπποι
 ὠκύποδες· τοῦ δ' αὖθι λύθη ψυχὴ τε μένος τε. 315
 Ἔκτορα δ' αἶνον ἄχος πύκασε φρένας ἠνιόχοιο·
 τὸν μὲν ἔπειτ' εἶασε καὶ ἀχνύμενός περ ἑταίρου,
 Κεβριόνην δ' ἐκέλευσεν ἀδελφεὸν ἐγγυς ἔοντα
 ἵππων ἠνί' ἐλεῖν· ὁ δ' ἄρ' οὐκ ἀπίθησεν ἀκούσας.
 αὐτὸς δ' ἐκ δίφροιο χαμαὶ θόρε παμφανόωντος 320
 σμερδαλέα ἰάχων· ὁ δὲ χερμάδιον λάβε χειρὶ,
 βῆ δ' ἰθὺς Τεύκρον, βαλέειν δέ εἰ θυμὸς ἀνώγειν.
 ἦ τοι ὁ μὲν φαρέτρης ἐξείλετο πικρὸν ὀιστόν,
 θῆκε δ' ἐπὶ νευρῆ· τὸν δ' αὖ κορυθαίολος Ἔκτωρ
 αὐερόντα παρ' ὤμων, ὅθι κληῖς ἀποέργει 325
 αὐχένα τε στῆθός τε, μάλιστα δὲ καίριόν ἐστιν,
 τῆ ῥ' ἐπὶ οἷ μεμαῶτα βάλεν λίθῳ ὀκρῖούεντι,
 ῥῆξε δέ οἱ νευρῆν· νάρκησε δὲ χεῖρ ἐπὶ καρπῷ,
 στῆ δὲ γυνῆξ ἐριπῶν, τόξον δέ οἱ ἔκπεσε χειρός.
 Αἴας δ' οὐκ ἀμέλησε κασιγνήτοιο πεσόντος, 330
 ἀλλὰ θέων περίβη καὶ οἱ σάκος ἀμφεκάλυψεν.
 τὸν μὲν ἔπειθ' ὑποδύντε δῶα ἐρήρηες ἑταῖροι,
 Μημιστεὺς Ἐχίοιο πάϊς καὶ δῖος Ἀλάστωρ,
 νῆας ἔπι γλαφυρὰς φερέτην βαρέα στενάχοντα.
 ἄψ δ' αὖτις Τρώεσσιν Ὀλύμπιος ἐν μένος ὤρσεν· 335
 οἱ δ' ἰθὺς τάφροιο βαθείης ὄσαν Ἀχαιοὺς,
 Ἔκτωρ δ' ἐν πρώτοισι κίε σθένει βλεμεαίνων.
 ὥς δ' ὅτε τίς τε κύνων σὺνδὸς ἀγρίου ἢ ἑ λείοντος
 ἄπτηται κατόπισθε, ποσὶν ταχέεσσι διώκων,
 ἰσχία τε γλουτούς τε, ἐλισσόμενόν τε δοκεύει, 340
 ὣς Ἔκτωρ ὤπαζε κάρη κομόωντας Ἀχαιοὺς,
 αἶν ἀποκτείνων τὸν ὀπίστατον· οἱ δὲ φέβοντο.
 αὐτὰρ ἐπεὶ διὰ τε σκόλοπας καὶ τάφρον ἔβησαν

φεύγοντες, πολλοὶ δὲ δάμεν Τρώων ὑπὸ χερσίν,
οἱ μὲν δὴ παρὰ νηυσὶν ἐρητύοντο μένοντες, 345

ἀλλήλοισί τε κεκλόμενοι καὶ πᾶσι θεοῖσιν
χειρας ἀνίσχοντες μεγάλ' εὐχετόωντο ἕκαστος·
Ἐκτωρ δ' ἀμφιπεριστρώφα καλλίτριχας ἵππους
Γοργοῦς ὄμματ' ἔχων ἠὲ βροτολοιοῦ Ἄρηος.

τοὺς δὲ ἰδοῦσ' ἐλέησε θεά, λευκώλενος Ἥρη, 350

αἴψα δ' Ἀθηναίην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

„ὦ πόποι, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, οὐκέτι νῶι
ὄλλυμένων Δαναῶν κεκαδησόμεθ' ὑστάτιόν περ;

οἷ κεν δὴ κακὸν οἶτον ἀναπλήσαντες ὕλωνται
ἄνδρὸς ἑνὸς ῥιπῆ· ὁ δὲ μαίνεται οὐκέτ' ἀνεκτῶς 355

Ἐκτωρ Πριαμίδης, καὶ δὴ κακὰ πολλὰ ἔοργεν.“

τὴν δ' αὖτε προσέειπε θεά, γλαυκῶπις Ἀθήνη·

„καὶ λίην οὗτός γε μένος θυμόν τ' ὀλέσειεν
χερσὶν ὑπ' Ἀργείων φθίμενος ἐν πατρίδι γαίῃ·

ἀλλὰ πατήρ οὐμός φρεσὶ μαίνεται οὐκ ἀγαθῆσιν, 360
σχέτλιος, αἶψα ἀλιτρός, ἐμῶν μενέων ἀπερωεύς·

οὐδέ τι τῶν μέμνηται, ὃ οἱ μάλα πολλάκις νῖδον
τειρόμενον σώεσκον ὑπ' Εὐρουσθῆος ἀέθλων.

ἦ τοι ὁ μὲν κλαίεσκε πρὸς οὐρανόν, αὐτὰρ ἐμὲ Ζεὺς
τῷ ἐπαλεξήσουσαν ἀπ' οὐρανόθεν προΐαλλεν. 365

εἰ γὰρ ἐγὼ τάδε ἦδε' ἐνὶ φρεσὶ πευκαλίμησιν,

εὗτέ μιν εἰς Αἴδαο πυλάρταο προύπεμψεν

ἔξ ἐρέβευς ἄξοντα κύνα στυγεροῦ Αἴδαο·

οὐκ ἂν ὑπεξέφυγε Στυγὸς ὕδατος αἰπὰ ῥέεθρα.

νῦν δ' ἐμὲ μὲν στυγέει, Θέτιδος δ' ἐξήνυσε βουλάς,

ἦ οἱ γούνατ' ἔκυσσε καὶ ἔλλαβε χειρὶ γενείου 371

λισσομένη τιμῆσαι Ἀχιλλῆα πτολίπορθον.

εἶπαι μάν, ὅτ' ἂν αὖτε φίλην γλαυκῶπιδα εἶπη.

ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν νῶϊν ἐπέντυε μώνυχας ἵππους,

ὄφρ' ἂν ἐγὼ καταδῦσα Διὸς δόμον αἰγιόχοιο 375
 τεύχεσιν ἐς πόλεμον θωρήξομαι, ὄφρα ἴδωμαι,
 ἢ νῶϊ Πριάμοιο πάϊς κορυθαίολος Ἐκτωρ
 γηθήσει προφανέντε ἀνὰ πτολέμοιο γεφύρας,
 ἣ τις καὶ Τρώων κορέει κύννας ἠδ' οἰωνοὺς
 δημῶ καὶ σάρακεσσι πεσῶν ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.“ 380

ὣς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε θεά, λευκώλενος Ἥρη.
 ἣ μὲν ἐποιχομένη χρυσάμπυκας ἔντυεν ἵππους
 Ἥρη πρέσβα θεά, θυγάτηρ μέγαλοιο Κρόνοιο,
 αὐτὰρ Ἀθηναίη, κούρη Διὸς αἰγιόχοιο,
 πέπλον μὲν κατέχευεν ἑανὸν πατρὸς ἐπ' οὔδει, 385
 ποικίλον, ὃν ῥ' αὐτὴ ποιήσατο καὶ κάμε χερσίν,
 ἣ δὲ χιτῶν' ἐνδῦσα Διὸς νεφεληγερέταο
 τεύχεσιν ἐς πόλεμον θωρήσσετο δακρούεντα.
 ἐς δ' ὄχρα φλόγεα ποσὶ βήσετο, λάξετο δ' ἔγχος
 βριθὺ μέγα στιβαρόν, τῷ δάμνησι στίχας ἀνδρῶν 390
 ἠρώων, τοῖσιν τε κοτέσσεται ὄβριμοπάτρη.

Ἥρη δὲ μάστιγι θοῶς ἐπεμαίετ' ἄρ' ἵππους·
 αὐτόματα δὲ πύλαι μύκον οὐρανοῦ, ἄς ἔχον Ὠραι,
 τῆς ἐπιτέτραπται μέγας οὐρανὸς Οὐλύμπός τε,
 ἡμὲν ἀνακλῖναι πυκινὸν νέφος ἠδ' ἐπιθεῖναι. 395
 τῇ ῥα δι' αὐτῶν κεντρονηκέας ἔχον ἵππους.

Ζεὺς δὲ πατὴρ Ἰδῆθεν ἐπεὶ ἴδε, χῶσατ' ἄρ' αἰνῶς,
 Ἴριον δ' ὠτρυνε χρυσόπτερον ἀγγελέουσαν·
 „βάσκι' ἴθι, Ἴρι ταχεῖα, πάλιν τρέπε μηδ' ἔα ἄντην
 ἔρχεσθ'· οὐ γὰρ καλὰ συνοισόμεθα πτολεμόνδε. 400
 ὧδε γὰρ ἐξερῶ, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·
 γυιώσω μὲν σφωῖν ὑφ' ἄρμασιν ὠκέας ἵππους,
 αὐτὰς δ' ἐκ δίφρου βαλέω κατὰ θ' ἄρματα ἄξω·
 οὐδέ κεν ἐς δεκάτους περιτελλομένους ἐνιαυτοὺς
 ἔλκε' ἀπαλθήσεσθον, ἅ κεν μάρπητησι κεραννός· 405

ὄφρ' εἰδῆ γλαυκῶπις, ὅτ' ἂν ᾗ πατρὶ μάχηται.
 Ἥρη δ' οὐ τι τόσον νεμεσίζομαι οὐδὲ χολοῦμαι·
 αἰεὶ γάρ μοι ἔωθεν ἐνικλᾶν, ὅττι κεν εἶπω.“

ὣς ἔφατ', ὦρτο δὲ Ἴρις ἀελλόπος ἀγγελέουσα,
 βῆ δ' ἐξ Ἰδαίων ὀρέων ἐς μακρὸν Ὀλύμπου. 410

πρώτησιν δὲ πύλῃσι πολυπτύχου Οὐλύμιοιο
 ἀντομένη κατέρυκε, Διὸς δέ σφ' ἔννεπε μῦθον·
 „πῆ μέματον; τί σφῶιν ἐνὶ φρεσὶ μαίνεται ἤτορ;
 οὐκ ἑάα Κρονίδης ἐπαμυνέμεν Ἀργείοισιν.

ὦδε γὰρ ἠπειλήσῃ Κρόνου πάϊς, ἣ τέλει περ, 415

γυιώσειν μὲν σφῶιν ὑφ' ἄρμασιν ὠκέας ἵππους,
 αὐτὰς δ' ἐκ δίφρου βαλέειν κατὰ θ' ἄρματα ἄξειν·

οὐδέ κεν ἐς δεκάτους περιτελλομένους ἐνιαυτοὺς
 ἔλκε' ἀπαλθῆσεσθον, ἅ κεν μάρπησι κεραυνός,
 [ὄφρ' εἰδῆς, γλαυκῶπι, ὅτ' ἂν σῶ πατρὶ μάχηαι. 420

Ἥρη δ' οὐ τι τόσον νεμεσίζεται οὐδὲ χολοῦται·
 αἰεὶ γάρ οἱ ἔωθεν ἐνικλᾶν, ὅττι κεν εἶπη.

ἀλλὰ σύ γ' αἰνοτάτη, κύον ἀδεές, εἰ ἔτεόν γε
 τολμήσεις Διὸς ἄντα πελώριον ἔγχος αἰεῖραι.]“

ἣ μὲν ἄρ' ὣς εἰποῦσ' ἀπέβη πόδας ὠκέα Ἴρις,
 αὐτὰρ Ἀθηναίην Ἥρη πρὸς μῦθον ἔειπεν· 425

„ὦ πόποι, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, οὐκέτ' ἐγὼ γε
 νῶϊ ἔῶ Διὸς ἄντα βροτῶν ἔνεκα πτολεμίζειν.

τῶν ἄλλος μὲν ἀποφθίσθω, ἄλλος δὲ βιώτω,
 ὅς κε τύχη· κείνος δὲ τὰ ἅ φρονέων ἐνὶ θυμῷ 430
 Τρωσὶ τε καὶ Δαναοῖσι δικαζέτω, ὡς ἐπιεικές.“

ὣς ἄρα φωνήσασα πάλιν τρέπε μώνυχας ἵππους.
 τῆσιν δ' Ὠραι μὲν λῦσαν καλλίτριχας ἵππους,

καὶ τοὺς μὲν κατέδησαν ἐπ' ἀμβροσίῃσι κάπησιν,
 ἄρματα δ' ἐκλιναν πρὸς ἐνώπια παμφανόωντα· 435
 αὐταὶ δὲ χρυσέοισιν ἐπὶ κλισμοῖσι καθίζον

μίγδ' ἄλλοισι θεοῖσι φίλον τετιμημένοι ἦτορ.

Ζεὺς δὲ πατήρ Ἰδηθεν εὐτρόχον ἄρμα καὶ ἵππους
 Οὐλύμπόνδε δῖωκε, θεῶν δ' ἐξίκετο θώκους.
 τῷ δὲ καὶ ἵππους μὲν λῦσε κλυτὸς ἐννοσίγαιος, 440
 ἄρματα δ' ἄμ βωμοῖσι τίθει, κατὰ λῖτα πετάσσας·
 αὐτὸς δὲ χρῦσειον ἐπὶ θρόνον εὐρύοπα Ζεὺς
 ἔξετο, τῷ δ' ὑπὸ ποσσὶ μέγας πελεμίζετ' Ὀλυμπος.
 αἱ δ' οἶαι Διὸς ἀμφὶς Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη
 ἦσθην, οὐδέ τί μιν προσεφώνεον οὐδ' ἐρέοντο· 445
 αὐτὰρ ὁ ἔγνω ἧσιν ἐνὶ φρεσὶ φώνησέν τε·
 „τίφθ' οὕτω τετίησθον, Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη;
 οὐ μὲν θην κάμετόν γε μάχη ἐνὶ κυδιανείρῃ
 ὀλλῦσαι Τρῶας, τοῖσιν κότον αἶνον ἔθεσθε.
 πάντως, οἷον ἐμόν γε μένος καὶ χεῖρες ἄαπτοι, 450
 οὐκ ἂν με τρέψειαν, ὅσοι θεοὶ εἰς' ἐν Ὀλύμπῳ·
 σφῶιν δὲ πρὶν περ τρόμος ἔλλαβε φαιδίμα γυῖα,
 πρὶν πόλεμόν τ' ἰδέειν πολέμοιό τε μέμερα ἔργα.
 ᾧδε γὰρ ἐξερέω, τὸ δὲ κεν τετελεσμένον ἦεν·
 οὐκ ἂν ἐφ' ὑμετέρων ὀχέων, πληγέντε κεραυνῷ, 455
 ἄψ ἐς Ὀλυμπον ἵκεσθον, ἴν' ἀθανάτων ἔδος ἐστίν.“
 ὣς ἔφαθ', αἱ δ' ἐπέμυξαν Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη·
 πλησίαι αἶ γ' ἦσθην, κακὰ δὲ Τρώεσσι μεδέσθην.
 ἦ τοι Ἀθηναίη ἀκέων ἦν οὐδέ τι εἶπεν,
 σκυζομένη Διὶ πατρί, χόλος δὲ μιν ἄγριος ἦρειν· 460
 Ἥρη δ' οὐκ ἔχαδε στῆθος χόλου, ἀλλὰ προσηύδα·
 „αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες.
 εὔ νυ καὶ ἡμεῖς ἴδμεν, ὅ τοι σθένος οὐκ ἀλαπαδνόν·
 ἀλλ' ἔμπης Δαναῶν ὀλοφυρόμεθ' αἰχμητῶν,
 οἳ κεν δὴ κακὸν οἶτον ἀναπλήσαντες ὄλωνται. 465
 [ἀλλ' ἦ τοι πολέμου μὲν ἀφεξόμεθ', εἰ σὺ κελεύεις,
 βουλὴν δ' Ἀργείοις ὑποθησόμεθ', ἢ τις ὀνήσει,

ὥς μὴ πάντες ὄλωνται ὀδυσσαμένοιο τεοῖο.]“

τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
„ἦοὺς δὴ καὶ μᾶλλον ὑπερμενέα Κρονίωνα 470

ὑψεαι, αἶ κ' ἐθέλησθα, βοῶπις πότνια Ἥρη,
ὀλλύντ' Ἀργείων πουλὴν στρατὸν αἰχμητάων·
οὐ γὰρ πρὶν πολέμου ἀποπαύσεται ὄβριμος Ἔκτωρ,
πρὶν ὄρθαι παρὰ ναῦφι ποδώκεα Πηλεΐωνα

[ἤματι τῷ, ὅτ' ἂν οἱ μὲν ἐπὶ πρῶμνησι μάχωνται, 475
στείνει ἐν αἰνοτάτῳ, περὶ Πατρόκλιοιο θανόντος.]

ὥς γὰρ θέσφατόν ἐστι. σέθεν δ' ἐγὼ οὐκ ἀλεγίζω
χωομένης, οὐδ' εἶ κε τὰ νείατα πείραθ' ἴκηαι
γαίης καὶ πόντοιο, ἴν' Ἰαπετός τε Κρόνος τε
ἤμενοι οὔτ' ἀγῆς Ὑπερίονος Ἡελίοιο 480

τέρποντ' οὔτ' ἀνέμοισι, βαθὺς δέ τε Τάρταρος ἀμφίς·
οὐδ' ἦν ἐνθ' ἀφίκηαι ἀλωμένη, οὐ σευ ἐγὼ γε
σκυζομένης ἀλέγω, ἐπεὶ οὐ σέο κύντερον ἄλλο.“

ὥς φάτο, τὸν δ' οὐ τι προσέφη λευκώλενος Ἥρη.

ἐν δ' ἔπεσ' Ὠκεανῷ λαμπρὸν φάος ἠελίοιο 485
ἔλκον νύκτα μέλαιναν ἐπὶ ζεΐδωρον ἄρουραν.

Τρωσὶν μὲν ῥ' ἀέκουσιν ἔδν φάος, αὐτὰρ Ἀχαιοῖς
ἀσπασίη τρίλλιστος ἐπήλυθε νύξ ἐρεβεννή.

Τρώων αὖτ' ἀγορὴν ποιήσατο φαίδιμος Ἔκτωρ,
νόσφι νεῶν ἀγαγών, ποταμῷ ἐπι δινήεντι, 490

ἐν καθαρῷ, ὅθι δὴ νεκύων διεφαίνεται χῶρος.

ἐξ ἵππων δ' ἀποβάντες ἐπὶ χθόνα μῦθον ἄκουον,
τόν ῥ' Ἔκτωρ ἀγόρευε διίφιλος· ἐν δ' ἄρα χειρὶ
ἔγχος ἔχ' ἐνδεκάπηχον· πάροιθε δὲ λάμπετο δουρὸς
αἰχμὴ χαλκείη, περὶ δὲ χούσεος θέε πόρκης· 495

τῷ ὃ γ' ἐρεισάμενος ἔπεα Τρώεσσι μετήυδα·

„κέκλυτέ μεν, Τρῶες καὶ Δάρδανοι ἠδ' ἐπίκουροι·
νῦν ἐφάμην νῆάς τ' ὀλέσας καὶ πάντας Ἀχαιοὺς

ἄψ ἀπονοστήσειν προτὶ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν·
 ἀλλὰ πρὶν κνέφας ἦλθε, τὸ νῦν ἐδάωσε μάλιστα 500
 Ἄργείους καὶ νῆας ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
 ἀλλ' ἦ τοι νῦν μὲν πειθώμεθα νυκτὶ μελαίνῃ
 δόρυπα τ' ἐφοπλισόμεσθα· ἀτὰρ καλλίτριχας ἵππους
 λύσαθ' ὑπέξ ὀχέων, παρὰ δέ σφισι βάλλετ' ἐδωδῆν·
 ἐκ πόλιος δ' ἄξεσθε βόας καὶ ἴφια μῆλα 505
 καρπαλίμως, οἶνον δὲ μελίφρονα οἰνίξεσθε
 σῆτόν τ' ἐκ μεγάρων, ἐπὶ δὲ ξύλα πολλὰ λέγεσθε,
 ὧς κεν παννύχιοι μέσφ' ἠοῦς ἠριγενείης
 καίωμεν πυρὰ πολλά, σέλας δ' εἰς οὐρανὸν ἴκη·
 μὴ πως καὶ διὰ νύκτα κάρη κομόωντες Ἀχαιοὶ 510
 φεύγειν ὀρμήσονται ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης·
 μὴ μὰν ἄσπουδί γε νεῶν ἐπιβαῖεν ἔκηλοι,
 ἀλλ' ὧς τις τούτων γε βέλος καὶ οἴκοδι πέσση,
 βλήμενος ἢ ἰῶ ἢ ἔγχεϊ ὀξυόεντι
 νηὸς ἐπιθρώσκων, ἵνα τις στρυγέησι καὶ ἄλλος 515
 Τρωσὶν ἐφ' ἵπποδάμοισι φέρειν πολύδακρον Ἄρηα.
 κήρυκες δ' ἀνὰ ἄστν διίφιλοι ἀγγελλόντων
 παῖδας πρωθήβας πολιοκροτάφους τε γέροντας
 λέξασθαι περὶ ἄστν θεοδμήτων ἐπὶ πύργων·
 θηλύτεραι δὲ γυναιῖνες ἐνὶ μεγάροισιν ἐκάστη 520
 πῦρ μέγα καιόντων· φυλακὴ δέ τις ἔμπεδος ἔστω,
 μὴ λόχος εἰσέλθῃσι πόλιν λαῶν ἀπεόντων.
 ᾧδ' ἔστω, Τρωῆες μεγαλήτορες, ὧς ἀγορεύω·
 [μῦθος δ', ὃς μὲν νῦν ὑγιῆς, εἰρημένος ἔστω,
 τὸν δ' ἠοῦς Τρώεσσι μεθ' ἵπποδάμοις ἀγορεύσω. 525
 εὐχομαι ἐλπόμενος Διὶ τ' ἄλλοισίν τε θεοῖσιν
 ἐξελάαν ἐνθένδε κύνας κηρεσσιφορήτους,
 οὓς κῆρες φορέουσι μελαινάων ἐπὶ νηῶν.
 ἀλλ' ἦ τοι ἐπὶ νυκτὶ φυλάξομεν ἡμέας αὐτούς,]

πρώϊ δ' ὑπηροῖοι σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες 530
 νηυσὶν ἔπι γλαφυρῆσιν ἐγείρομεν ὄξυν ἼΑρηα.
 εἶσομαι, ἧ κέ μ' ὁ Τυδεΐδης κρατερός Διομήδης
 παρ νηῶν πρὸς τεῖχος ἀπάσεται, ἧ κεν ἐγὼ τὸν
 χαλκῷ δηώσας ἔναρα βροτόεντα φέρωμαι.
 αὔριον ἦν ἀρετὴν διαείσεται, εἴ κ' ἐμὸν ἔγχος 535
 μείνη ἐπερχόμενον· ἀλλ' ἐν πρώτοισιν, οἴω,
 κείσεται οὔτηθεις, πολέες δ' ἀμφ' αὐτὸν ἑταῖροι,
 [ἠελίου ἀνιόντος ἐς αὔριον. εἰ γὰρ ἐγὼν ὣς
 εἶην ἀθάνατος καὶ ἀγήραος ἤματα πάντα,
 τιοίμην δ', ὡς τίετ' Ἀθηναίη καὶ Ἀπόλλων, 540
 ὡς νῦν ἡμέρη ἠδε κακὸν φέρει Ἄργείοισιν.“]
 ὣς Ἴεκτωρ ἀγόρευ', ἐπὶ δὲ Τρῶες κελάδησαν.
 οἱ δ' ἵππους μὲν ἔλυσαν ὑπὸ ζυγοῦ ἰδρώοντας,
 δῆσαν δ' ἱμάντεσσι παρ' ἄρμασιν οἴσιν ἕκαστος·
 ἐκ πόλιος δ' ἄξοντο βόας καὶ ἴφια μῆλα 545
 καρπαλίμως, οἶνον δὲ μελίφρονα οἰνίζοντο
 σῆτόν τ' ἐκ μεγάρων, ἐπὶ δὲ ξύλα πολλὰ λέγοντο.
 [ἔρδον δ' ἀθανάτοισι τεληέσσας ἑκατόμβας,]
 κνίσην δ' ἐκ πεδίου ἄνεμοι φέρον οὐρανὸν εἶσω
 [ἠδεῖαν· τῆς δ' οὐ τι θεοὶ μάκαρες दाτέοντο, 550
 οὐδ' ἔθειλον· μάλα γὰρ σφιν ἀπήχθετο Ἴλιος ἰρή
 καὶ Πριάμος καὶ λαὸς ἐνυμελίω Πριάμοιο.]
 οἱ δὲ μέγα φρονέοντες ἀνὰ πτολέμοιο γεφύρας
 εἶατο παννύχιοι, πυρὰ δέ σφισι καίετο πολλὰ.
 ὡς δ' ὅτ' ἐν οὐρανῷ ἄστρα φαινήν ἀμφὶ σελήνην 555
 φαίνεται ἀριπρεπέα, ὅτε τ' ἔπλετο νήνεμος αἰθήρ·
 [ἐκ τ' ἔφανεν πᾶσαι σκοπιαὶ καὶ πρόωνες ἄκροι
 καὶ νάπαι· οὐρανόθεν δ' ἄρ' ὑπερράγη ἄσπετος αἰθήρ,]
 πάντα δέ τ' εἶδεται ἄστρα, γέγηθε δέ τε φρένα ποιμήν·
 τόσσα μεσηγὺ νεῶν ἠδὲ Ξάνθοιο ῥοάων 560

Τρώων καιόντων πυρὰ φαίνεται Ἰλιόθι πρό.
 χίλι' ἄρ' ἐν πεδίῳ πυρὰ καίετο, πὰρ δὲ ἐκάστῳ
 εἶατο πεντήκοντα σέλαι πυρὸς αἰθομένοιο.
 ἵπποι δὲ κριὶ λευκὸν ἐρεπτόμενοι καὶ ὀλύρας,
 ἐστεῶτες παρ' ὄχεσφιν, εὐθρόνον Ἡῶ μίμνον.

565

 ΙΛΙΑΔΟΣ Ι.

προσβεία πρὸς Ἀχιλλέα. λιταί.

ὣς οἱ μὲν Τρῶες φυλακὰς ἔχον· αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
 θεσπεσίη ἔχε φύζα, φόβου κρυόεντος ἑταίρη,
 πένθει δ' ἀτλήτῳ βεβολήατο πάντες ἄριστοι.
 ὡς δ' ἄνεμοι δύο πόντον ὀρίνετον ἰχθυόεντα,
 Βορρῆς καὶ Ζέφυρος, τῷ τε Θορήκηθεν ἄητον, 5
 ἔλθόντ' ἐξαπίνης· ἄμυδις δέ τε κῦμα κελαινὸν
 κορθύεται, πολλὸν δὲ παρεῖξ ἄλλα φῦκος ἔχευεν·
 ὣς ἐδαΐζετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν Ἀχαιῶν.

Ἄτρεΐδης δ' ἄχει μεγάλῳ βεβολημένος ἦτορ
 φοίτα κηρύκεσσι λιγυρθόγγοισι κελεύων 10
 κλήθην εἰς ἀγορῆν κικλήσκων ἄνδρα ἕκαστον,
 μηδὲ βοᾶν· αὐτὸς δὲ μετὰ πρότοισι πονεῖτο.
 ἴξον δ' εἰν ἀγορῇ τετιηότες· ἂν δ' Ἀγαμέμνων
 ἴστατο δάκρυ χέων ὡς τε κρήνη μελάνυδρος,
 ἢ τε κατ' αἰγίλιπος πέτρης δνοφερόν χέει ὕδωρ· 15
 ὣς ὁ βαρὺ στενάχων ἔπε' Ἀργείοισι μετηύδα·
 „ὦ φίλοι, Ἀργείων ἠγῆτορες ἠδὲ μέδοντες,
 Ζεὺς με μέγα Κροονίδης ἄτη ἐνέδησε βαρείη,
 σχέτλιος, ὃς τότε μὲν μοι ὑπέσχετο καὶ κατένευσεν

Ἴλιον ἐκπέρσαντ' ἐυτείχεον ἀπονέεσθαι, 20
 νῦν δὲ κακὴν ἀπάτην βουλευέσαστο, καί με κελεύει
 δυσκλέα Ἄργος ἰκέσθαι, ἐπεὶ πολὺν ὄλεσα λαόν.
 [οὔτω που Διὶ μέλλει ὑπερμενεῖ φίλον εἶναι,
 ὃς δὴ πολλάων πολίων κατέλυσε κάρηνα
 ἢδ' ἔτι καὶ λύσει· τοῦ γὰρ κράτος ἐστὶ μέγιστον.] 25
 ἀλλ' ἄγεθ', ὥς ἂν ἐγὼ εἶπω, πειθόμεθα πάντες·
 φεύγωμεν σὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν·
 οὐ γὰρ ἔτι Τροίην αἰρήσομεν εὐρύαργιαν.“

ὣς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
 δὴν δ' ἄνεω ἦσαν τετιηότες νῆες Ἀχαιῶν· 30
 ὄψε δὲ δὴ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
 „Ἄτρεΐδη, σοὶ πρῶτα μαχήσομαι ἀφραδέοντι,
 ἢ θέμις ἐστίν, ἄναξ, ἀγορῇ· σὺ δὲ μὴ τι χολωθῆς.
 ἀλκὴν μὲν μοι πρῶτον ὄνειδισας ἐν Δαναοῖσιν,
 φᾶς ἔμεν ἀπτόλεμον καὶ ἀνάλκιδα· ταῦτα δὲ πάντα 35
 ἴσασ' Ἀργείων ἡμὲν νέοι ἢδὲ γέροντες·
 σοὶ δὲ διάνδιχα δῶκε Κρόνου πάϊς ἀγκυλομήτεω·
 σκῆπτρῳ μὲν τοι δῶκε τετιμῆσθαι περὶ πάντων,
 ἀλκὴν δ' οὐ τοι δῶκεν, ὃ τε κράτος ἐστὶ μέγιστον.
 δαιμόνι', οὔτω που μάλα ἔλπει νῆας Ἀχαιῶν 40
 ἀπτολέμους τ' ἔμεναι καὶ ἀνάλκιδας, ὥς ἀγορεύεις;
 εἰ δὲ σοὶ αὐτῷ θυμὸς ἐπέσσεται ὥς τε νέεσθαι,
 ἔρχεο· πάρ τοι ὁδός, νῆες δέ τοι ἄγχι θαλάσσης
 [ἐστᾶσ', αἶ τοι ἔποντο Μυκῆνηθεν μάλα πολλά.]
 ἀλλ' ἄλλοι μενέουσι κάρη κομόωντες Ἀχαιοί, 45
 εἰς ὃ κέ περ Τροίην διαπέρσομεν. εἰ δὲ καὶ αὐτοὶ
 φευγόντων σὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν·
 νῶϊ δ', ἐγὼ Σθένελός τε, μαχησόμεθ', εἰς ὃ κε τέκμωρ
 Ἰλίου εὐρύωμεν· σὺν γὰρ θεῷ εἰλήλουθμεν.“

ὣς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντες ἐπίαχον νῆες Ἀχαιῶν, 50

μῦθον ἀγασσάμενοι Διομήδεος ἵπποδάμοιο.

τοῖσι δ' ἀνιστάμενος μετεφώνεεν ἱππότα Νέστωρ·

„Τυδεΐδη, πέρι μὲν πολέμῳ ἔνι καρτερός ἐσσι,

καὶ βουλῇ μετὰ πάντας ὁμήλικας ἔπλεν ἄριστος·

οὐ τίς τοι τὸν μῦθον ὑνόσσειται, ὅσσοι Ἀχαιοί, 55

οὐδὲ πάλιν ἐρέει· ἀτὰρ οὐ τέλος ἵκεο μύθων.

ἦ μὴν καὶ νέος ἐσσί, ἐμὸς δέ κε καὶ πάϊς εἴης

ὀπλότατος γενεῆφιν· ἀτὰρ πεπνυμένα βάζεις

[Ἀργείων βασιλῆας, ἐπεὶ κατὰ μοῖραν ἔειπες.]

ἀλλ' ἄγ' ἐγὼν, ὃς σεῖο γεραίτερος εὐχόμαι εἶναι, 60

ἐξείπω καὶ πάντα διύξομαι· οὐδέ κέ τίς μοι

μῦθον ἀτιμήσει, οὐδὲ κρείων Ἀγαμέμνων.

ἄφρητῶρ ἀθέμιστος ἀνέστιός ἐστιν ἐκεῖνος,

ὃς πολέμου ἔραται ἐπιδημίου ὀκρυόεντος.

ἀλλ' ἦ τοι νῦν μὲν πειθώμεθα νυκτὶ μελαίνῃ 65

δόρυπα τ' ἐφοπλισόμεσθα· φυλακτῆρες δὲ ἕκαστοι

λεξάσθων παρὰ τάφρον ὀρυκτὴν τείχεος ἐκτός.

κούροισιν μὲν ταῦτ' ἐπιτέλλομαι· αὐτὰρ ἔπειτα,

Ἄτρεΐδη, σὺ μὲν ἄρχε· σὺ γὰρ βασιλεύτατός ἐσσι.

δαίνυ δαῖτα γέρουσιν· ἔοικέ τοι, οὐ τοι ἀεικές. 70

πλεῖαί τοι οἴνου κλισίαι, τὸν νῆες Ἀχαιῶν

ἠμάτιαι Θρήκηθεν ἐπ' εὐρέα πόντον ἄγουσιν·

πᾶσά τοι ἔσθ' ὑποδεξίη, πολέεσσι δ' ἀνάσσεις.

πολλῶν δ' ἀγρομένων τῷ πείσει, ὅς κεν ἀρίστην

βουλήν βουλευέσῃ· μάλα δὲ χρεὼ πάντας Ἀχαιοὺς 75

ἔσθλῆς καὶ πυκινῆς, ὅτι δήιοι ἐγγύθι νηῶν

καίουσιν πυρὰ πολλά· τίς ἂν τάδε γηθήσειεν;

νῦξ δ' ἦδ' ἠὲ διαρραίσει στρατὸν ἠὲ σαώσει.“

ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἠδὲ πίθοντο·

ἐκ δὲ φυλακτῆρες σὺν τεύχεσιν ἐσσεύοντο 80

ἀμφὶ τε Νεστορίδην Θρασυμήδεα ποιμένα λαῶν

ἦδ' ἀμφ' Ἀσκάλαφον καὶ Ἰάλμενον νῆας Ἄρῃος,
ἀμφὶ τε Μηριόνην Ἀφαρῆά τε Δηίπυρον τε,
ἦδ' ἀμφὶ Κρείοντος νῆδον Λυκομήδεα δῖον.

ἔπ' ἔσαν ἠγεμόνες φυλάκων, ἑκατὸν δὲ ἑκάστῳ 85
κοῦροι ἅμα στεῖχον δολίχ' ἔγχεα χερσὶν ἔχοντες·
καδ' δὲ μέσον τάφρου καὶ τείχεος ἴζον ἰόντες·
ἔνθα δὲ πῦρ κήαντο, τίθεντο δὲ δόρυπα ἕκαστος.

Ἄτρεΐδης δὲ γέροντας ἀολλέας ἤγεν Ἀχαιῶν
ἔς κλισίην, παρὰ δὲ σφι τίθει μενοεικέα δαῖτα· 90
οἱ δ' ἐπ' ὀνειάθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἱάλλον.
αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
τοῖς ὁ γέρον πάμπρωτος ὑφαίνειν ἤρχετο μῆτιν
Νέστωρ, οὗ καὶ πρόσθεν ἀρίστη φαίνεται βουλή·
ὃ σφιν ἐν φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν· 95

„Ἄτρεΐδη κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
ἐν σοὶ μὲν λήξω, σέο δ' ἄρξομαι, οὐνεκα πολλῶν
λαῶν ἐσσι ἄναξ καὶ τοι Ζεὺς ἐγγυάλιξεν
σκῆπτρόν τ' ἠδὲ θέμιστας, ἵνα σφίσι βουλευήσῃα.
τῷ σε χρῆ πέρυ μὲν φάσθαι ἔπος ἦδ' ἐπακοῦσαι, 100
κορηῆναι δὲ καὶ ἄλλω, ὅτ' ἂν τινα θυμὸς ἀνώγη
εἰπεῖν εἰς ἀγαθόν· σέο δ' ἔξεται, ὅτι κεν ἄρχῃ.
αὐτὰρ ἐγὼν ἐρέω, ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα.
οὐ γάρ τις νόον ἄλλος ἀμείνονα τοῦδε νοήσει,
οἶον ἐγὼ νοέω, ἡμὲν πάλαι ἦδ' ἔτι καὶ νῦν, 105
ἐξ ἔτι τοῦ, ὅτε, διογενές, Βρισηίδα κούρην
χωομένου Ἀχιλλῆος ἔβης κλισίῃθην ἀπούρας
οὐ τι καθ' ἡμέτερόν γε νόον. μάλα γάρ τοι ἐγὼ γε
πόλλ' ἀπεμυθεόμην· σὺ δὲ σῶ μεγαλήτορι θυμῷ
εἴξας ἄνδρα φέριστον, ὃν ἀθάνατοὶ περ ἔτισαν, 110
ἠτίμησας· ἐλὼν γὰρ ἔχεις γέρας. ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν
φραζώμεσθ', ὥς κέν μιν ἀρεσσάμενοι πεπίθωμεν

δώροισίν τ' ἀγανοῖσιν ἔπεσσί τε μελιχίοισιν.“

τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 „ὦ γέρον, οὐ τι ψεῦδος ἐμὰς ἄτας κατέλεξας. 115
 ἀσάμην, οὐδ' αὐτὸς ἀναίνομαι. ἀντί νυ πολλῶν
 λαῶν ἐστὶν ἀνήρ, ὃν τε Ζεὺς κῆρι φιλήσῃ,
 ὡς νῦν τοῦτον ἔτισε, δάμασσε δὲ λαὸν Ἀχαιῶν.
 ἀλλ' ἐπεὶ ἀσάμην φρεσὶ λευγαλέησι πιθῆσας,
 ἄψ ἐθέλω ἀρέσαι δόμεναί τ' ἀπερεΐσι' ἄποινα. 120
 ὑμῖν δ' ἐν πάντεσσι περικλυτὰ δῶρ' ὀνομήνω,
 ἔπ' ἀπύρους τρίποδας, δέκα δὲ χρυσοῖο τάλαντα,
 αἰθωνας δὲ λέβητας εἴκοσι, δώδεκα δ' ἵππους
 πηγυδὸς ἀθλοφόρους, οἳ ἀέθλια ποσσὶν ἄροντο.
 οὐ κεν ἀλήμιος εἶη ἀνήρ, ᾧ τόσσα γένοιτο, 125
 οὐδέ κεν ἀκτῆμων ἐριτίμοιο χρυσοῖο,
 ὅσσα μοι ἠνεύκοντο ἀέθλια μώνυχες ἵπποι.
 δώσω δ' ἐπὶ γυναικας ἀμύμονα ἔργα ἰδυίας,
 Λεσβίδας, ἅς, ὅτε Λέσβον ἐνκτιμένην ἔλεν αὐτός,
 ἐξελόμην, αἱ κάλλει ἐνίκων φῦλα γυναικῶν· 130
 τὰς μὲν οἱ δώσω, μετὰ δ' ἔσσεται, ἣν τότε' ἀπηύρων,
 κούρη Βρισηῖος· ἐπὶ δὲ μέγαν ὄρκον ὁμοῦμαι.
 μή ποτε τῆς εὐνῆς ἐπιβήμεναι ἠδὲ μιγῆναι,
 ἢ θέμις ἀνθρώπων πέλει, ἀνδρῶν ἠδὲ γυναικῶν.
 ταῦτα μὲν αὐτίκα πάντα παρέσσειται· εἰ δέ κεν αὖτε 135
 ἄστν μέγα Πριάμοιο θεοὶ δώσωσ' ἀλαπάξαι,
 νῆα ἄλις χρυσοῦ καὶ χαλκοῦ νηησάσθω
 εἰσελθῶν, ὅτε κεν δατεώμεθα ληΐδ' Ἀχαιοί,
 Τρωιάδας δὲ γυναικας εἴκοσιν αὐτὸς ἐλέσθω,
 αἳ κε μετ' Ἀργεῖην Ἐλένην κάλλισταί ἔωσιν. 140
 εἰ δέ κεν Ἄργος ἰκοίμεθ' Ἀχαικόν, οὔθαο ἀρούρης,
 γαμβρός κέν μοι ἔοι· τίσω δέ μιν ἴσον Ὀρέστη,
 ὅς μοι τηλύγετος τρέφεται θαλίῃ ἐνι πολλῇ.

τρεις δέ μοι εἶσι θυγάτρεις ἐνὶ μεγάρῳ ἐνπῆκτω,
Χρυσόθεμις καὶ Λαοδίκη καὶ Ἰφιάνασσα· 145

τάων ἦν κ' ἐθέλῃσι, φίλην ἀνάεδνον ἀγέσθω
πρὸς οἶκον Πηλῆος· ἐγὼ δ' ἐπὶ μείλια δώσω
πολλὰ μάλ', ὅσ' οὐ πῶ τις ἐῆ ἐπέδωκε θυγατρὶ.
ἐπτὰ δέ οἱ δώσω ἐν ναιόμενα πτολίεθρα,

Καρδαμύλην Ἐνόπην τε καὶ Ἴρην ποιήεσσαν, 150
Φηράς τε Ζαθέας ἠδ' Ἄνθειαν βαθύλειμον,
καλήν τ' Αἴπειαν καὶ Πήδασον ἀμπελόεσσαν.

πᾶσαι δ' ἐγγυὲς ἄλλος, νέεται Πύλου ἡμαθόεντος·
ἐν δ' ἄνδρες ναίουσι πολύρρηγες πολυβοῦται,
οἳ κέ εἰ δωτίνῃσι θεὸν ὡς τιμήσουσιν 155

καὶ οἱ ὑπὸ σκήπτρῳ λιπαρὰς τελέουσι θέμιστας.
ταῦτά κέ οἱ τελέσαιμι μεταλλήξαντι χόλοιο.

δηθῆναι — Αἴδης τοι ἀμείλιχος ἠδ' ἀδάμαστος·
τύνεκα καὶ τε βροτοῖσι θεῶν ἐχθιστος ἀπάντων —
καὶ μοι ὑποστήτω, ὅσπον βασιλεύτερός εἰμι 160
ἠδ' ὅσπον γενεῇ προγενέστερος εὐχομαι εἶναι.“

τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Γερῆνιος ἱππότα Νέστωρ·
„Ἄτρεΐδη κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
δῶρα μὲν οὐκέτ' ὄνοστὰ διδοῖς Ἀχιλῆϊ ἄνακτι·
ἀλλ' ἄγετε, κλητοὺς ὀτρύνομεν, οἳ κε τάχιστα 165
ἔλθωσ' ἐς κλισίην Πηληιάδεω Ἀχιλῆος.

εἰ δ' ἄγε, τοὺς ἂν ἐγὼν ἐπιόψομαι, οἳ δὲ πιθέσθων.
Φοῖνιξ μὲν πρῶτιστα δίφιλος ἠγρησάσθω,
αὐτὰρ ἔπειτ' Αἴας τε μέγας καὶ δῖος Ὀδυσσεύς·
κηρύκων δ' Ὀδῖός τε καὶ Εὐρυβάτης ἄμ' ἐπέσθων. 170
φέρετε δὲ χερσὶν ὕδωρ, ἐνφημησαί τε κέλεσθε,
ὑφρα Διὶ Κρονίδῃ ἀρησόμεθ', αἶ κ' ἐλεήσῃ.“

ὣς φάτο, τοῖσι δὲ πᾶσιν ἑαδότα μῦθον ἔειπεν.
αὐτίκα κήρυκες μὲν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευαν,

κοῦροι δὲ κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο, 175
 νώμησαν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπαρξάμενοι δεπάεσσιν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ σπεῖσάν τε πῖον θ', ὅσον ἤθελε θυμός,
 ὠρμῶντ' ἐκ κλισίης Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο.
 τοῖσι δὲ πόλλ' ἐπέτελλε Γεργήνιος ἱππότης Νέστωρ,
 δενδίλλων ἐς ἕκαστον, Ὀδυσσῆι δὲ μάλιστα, 180
 πειρᾶν, ὡς πεπίθοιεν ἀμύμονα Πηλεΐωνα.

τῷ δὲ βάτην παρὰ θῖνα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης
 πολλὰ μάλ' εὐχομένῳ γαιηόχῳ ἐννοσιγαίῳ
 ῥηιδίως πεπιθεῖν μεγάλας φρένας Αἰακίδαο.
 Μυρμιδόνων δ' ἐπὶ τε κλισίας καὶ νῆας ἰκέσθην, 185
 τὸν δ' εὖρον φρένα τερπόμενον φόρμιγγι λιγείῃ,
 καλῆ δαιδαλέῃ, ἐπὶ δ' ἀργύρεον ζυγὸν ἦεν·
 τὴν ἄρετ' ἐξ ἐνάρων, πόλιν Ἡετίωνος ὀλέσσας·
 τῇ ὅ γε θυμὸν ἔτερπεν, αἶειδε δ' ἄρα κλέα ἀνδρῶν·
 Πάτροκλος δέ οἱ οἶος ἐναντίος ἦστο σιωπῆ, 190
 δέγμενος Αἰακίδαην, ὁπότε λήξειεν αἰείδων.

τῷ δὲ βάτην προτέρῳ, ἠγείτο δὲ δῖος Ὀδυσσεύς,
 στὰν δὲ πρόσθ' αὐτοῖο· ταφῶν δ' ἀνόρουσεν Ἀχιλλεύς
 αὐτῇ σὺν φόρμιγγι, λιπὼν ἔδος, ἔνθα θάσασεν.
 ὣς δ' αὐτως Πάτροκλος, ἐπεὶ ἶδε φῶτας, ἀνέστη. 195
 τῷ καὶ δεικνύμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 „χαίρετον· ἧ φίλοι ἄνδρες ἰκάνετον, ἧ τι μάλα χρεῶ,
 οἳ μοι σκυζομένῳ περ Ἀχαιῶν φίλτατοὶ ἔστων.“

ὣς ἄρα φωνήσας προτέρῳ ἄγε δῖος Ἀχιλλεύς,
 εἶσεν δ' ἐν κλισμοῖσι τάπησί τε πορφυρέοισιν. 200
 αἶψα δὲ Πάτροκλον προσεφώνεεν ἐγγὺς ἔοντα·
 „μεῖζονα δὴ κρητῆρα, Μενoitίου νιέ, καθίστα,
 ζωρότερον δὲ κέραιε, δέπας δ' ἐντυνον ἐκάστω·
 οἳ γὰρ φίλτατοι ἄνδρες ἐμῷ ὑπέασι μελάθρῳ.“

ὣς φάτο, Πάτροκλος δὲ φίλῳ ἐπεπείδεθ' ἐταίρῳ 205

αὐτὰρ ὃ γε κρείον μέγα κάμβαλεν ἐν πυρὸς ἀγῆ,
 ἐν δ' ἄρα νῶτον ἔθηκ' ὕιος καὶ πίονος αἰγός,
 ἐν δὲ σὺς σιάλοιο ράχιν τεθαλυῖαν ἀλοιφῆ.
 τῷ δ' ἔχεν Ἀὐτομέδων, τάμνεν δ' ἄρα δῖος Ἀχιλλεύς.
 καὶ τὰ μὲν εὔ μίστυλλε καὶ ἄμφ' ὄβελοῖσιν ἔπειρεν, 210
 πῦρ δὲ Μενoitιάδης δαῖεν μέγα, ἰσόθεος φῶς.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ πῦρ ἐκάη καὶ φλόξ ἐμαράνθη,
 ἀνθρακιῆν στορέσας ὄβελους ἐφύπερθε τάνυσσεν,
 πάσσε δ' ἄλῳ θεῖοιο, κρατεντάων ἐπαείρας.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ὤπησε καὶ εἰν ἔλεοῖσιν ἔχευεν, 215
 Πάτροκλος μὲν σῖτον ἔλων ἐπένειμε τραπέξῃ
 καλοῖς ἐν κανέοισιν, ἀτὰρ κρέα νεῖμεν Ἀχιλλεύς.
 αὐτὸς δ' ἀντίον ἴξεν Ὀδυσσεύης θεῖοιο
 τοίχου τοῦ ἑτέροιο, θεοῖσι δὲ θῦσαι ἀνώγειν
 Πάτροκλον ὄν ἑταῖρον· ὃ δ' ἐν πυρὶ βάλλε θυηλάς. 220
 οἱ δ' ἐπ' ὀνειᾶθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἱαλλον.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 νεῦσ' Αἴας Φοῖνικι· νόησε δὲ δῖος Ὀδυσσεύς,
 πλησάμενος δ' οἴνοιο δέπας δείδεκτ' Ἀχιλλῆα·
 „χαῖρ', Ἀχιλεῦ· δαιτὸς μὲν εἴσης οὐκ ἐπιδευεῖς 225
 ἡμὲν ἐνὶ κλισίῃ Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο
 ἠδὲ καὶ ἐνθάδε νῦν· πάρα γὰρ μενοεικέα πολλὰ
 δαίνυσθ'· ἀλλ' οὐ δαιτὸς ἐπηράτου ἔργα μέμηλεν,
 ἀλλὰ λίην μέγα πῆμα, διοτρεφές, εἰσορόωντες
 δείδιμεν· ἐν δοιῇ δὲ σαωσέμεν ἢ ἀπολέσθαι 230
 νῆας ἐυσσέλμους, εἰ μὴ σύ γε δύσειαι ἀλκῆν.
 ἐγγὺς γὰρ νηῶν καὶ τείχεος αὐλιν ἔθεντο
 Τρῶες ὑπέρθυμοι τηλεκλειτοὶ τ' ἐπίκουροι,
 κηάμενοι πυρὰ πολλὰ κατὰ στρατόν, οὐδ' ἔτι φασὶν
 σχήσεσθ', ἀλλ' ἐν νηυσὶ μελαίνησιν πεσέεσθαι. 235
 Ζεὺς δὲ σφι Κρονίδης ἐνδέξια σήματα φαίνων

ἀστράπτει· Ἐκτωρ δὲ μέγα σθένει βλεμεαίνων
 μαίνεται ἐκπάγλως, πύσυνος Διί, οὐδέ τι τίει
 ἀνέρας οὐδὲ θεούς· κρατερὴ δὲ ἐλύσσα δέδυνκεν.
 ἀρᾶται δὲ τάχιστα φανήμεναι Ἥῳ δῖαν· 240
 στεῦται γὰρ νηῶν ἀποκόψειν ἄκρα κόρυμβα
 αὐτάς τ' ἐμπρήσειν μαλεροῦ πυρός, αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
 δηῶσειν παρὰ τῆσιν ὀρινομένους ὑπὸ καπνοῦ.
 ταῦτ' αἰνῶς δεῖδοικα κατὰ φρένα, μὴ οἱ ἀπειλὰς
 ἐκτελέσωσι θεοί, ἡμῖν δὲ δὴ αἴσιμον εἶη 245
 φθίσθαι ἐνὶ Τροίῃ, ἕκασ' Ἄργεος ἱποβότοιο.
 ἀλλ' ἄνα, εἰ μέμονάς γε καὶ ὀψέ περ νῆας Ἀχαιῶν
 τειρομένους ἐρύεσθαι ὑπὸ Τρώων ὀρουμαγδοῦ.
 αὐτῷ τοι μετόπισθ' ἄχος ἔσσειται, οὐδέ τι μῆχος
 ῥεχθέντος κακοῦ ἔστ' ἄκος εὐρεῖν· ἀλλὰ πολὺ πρὶν 250
 φράξεν, ὅπως Δαναοῖσιν ἀλεξήσεις κακὸν ἦμαρ.
 ὦ πέπον, ἧ μὲν σοί γε πατὴρ ἐπετέλλετο Πηλεὺς
 ἦματι τῷ, ὅτε σ' ἐκ Φθίης Ἀγαμέμνονι πέμπεν·
 τέκνον ἐμόν, κάρτος μὲν Ἀθηναίῃ τε καὶ Ἥρῃ
 δώσουσ', αἶ κ' ἐθέλωσι, σὺ δὲ μεγαλήτορα θυμὸν 255
 ἴσχειν ἐν στήθεσσι· φιλοφροσύνη γὰρ ἀμείνων·
 ληγέμεναι δ' ἔριδος κακομηχάνου, ὄφρα σε μᾶλλον
 τίωσ' Ἀργείων ἡμὲν νέοι ἠδὲ γέροντες·
 ὣς ἐπέτελλ' ὁ γέρων, σὺ δὲ λήθεται. ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν
 παύε', ἕα δὲ χόλον θυμαλγέα· σοὶ δ' Ἀγαμέμνων 260
 ἄξια δῶρα δίδωσι μεταλλήξαντι χόλοιο.
 εἰ δὲ σὺ μὲν μευ ἄκουσον, ἐγὼ δὲ κέ τοι καταλέξω,
 ὅσσα τοι ἐν κλισίησιν ὑπέσχετο δῶρ' Ἀγαμέμνων,
 ἔπτ' ἀπύρους τρίποδας, δέκα δὲ χρυσοῖο τάλαντα,
 αἰθῶνας δὲ λέβητας ἐείκοσι, δώδεκα δ' ἵππους 265
 πηγούς ἀθλοφόρους, οἳ ἀέθλια ποσσὶν ἄροντο.
 οὐ κεν ἀλήγιος εἶη ἀνήρ, ᾧ τόσσα γένοιτο,

οὐδέ κεν ἀκτῆμων ἐριτίμοιο χρυσοῖο,
 ὅσσ' Ἀγαμέμνονος ἵπποι ἀέθλια ποσσὶν ἄροντο.
 δώσει δ' ἐπὶ γυναικας ἀμύμονα ἔργα ἰδυίας, 270
 Λεσβίδας, ἄς, ὅτε Λέσβον ἐνκτιμένην ἔλες αὐτός,
 ἐξέλεθ', αἶ τότε κάλλει ἐνίκων φῦλα γυναικῶν·
 τὰς μὲν τοι δώσει, μετὰ δ' ἔσβεται, ἦν τὸτ' ἀπηύρα,
 κούρη Βρισῆος· ἐπὶ δὲ μέγαν ὄρκον ὁμεῖται
 μή ποτε τῆς εὐνῆς ἐπιβήμεναι ἠδὲ μιγῆναι, 275
 ἢ θέμις ἐστίν, ἀναξ, ἢ τ' ἀνδρῶν ἢ τε γυναικῶν.
 ταῦτα μὲν αὐτίκα πάντα παρέσσειται· εἰ δέ κεν αὔτε
 ἄστν μέγα Πριάμοιο θεοὶ δώωσ' ἀλαπάξαι,
 νῆα ἄλις χρυσοῦ καὶ χαλκοῦ νηήσασθαι
 εἰσελθῶν, ὅτε κεν δατεώμεθα ληίδ' Ἀχαιοί, 280
 Τρωιάδας δὲ γυναικας ἐείκοσιν αὐτὸς ἐλέσθαι,
 αἶ κε μετ' Ἀργεῖην Ἐλένην κάλλισται ἔωσιν.
 εἰ δέ κεν Ἄργος ἰκοίμεθ' Ἀχαιικόν, οὔθαρ ἀρούρης,
 γαμβρός κέν οἱ ἔοις· τίσει δέ σε ἴσον Ὀρέστη,
 ὅς οἱ τηλύγετος τρέφεται θαλήῃ ἐνὶ πολλῇ. 285
 τρεῖς δέ οἱ εἰσὶ θυγατρεις ἐνὶ μεγάρῳ ἐυπήκτω,
 Χρυσόθεμις καὶ Λαοδίκη καὶ Ἰφιδάνασσα·
 τάων ἦν κ' ἐθέλησθα, φίλην ἀνάεδνον ἄγεσθαι
 πρὸς οἶκον Πηλῆος· ὁ δ' αὐτ' ἐπὶ μείλια δώσει
 πολλὰ μάλ', ὅσσ' οὐ πῶ τις ἐῖν ἐπέδωκε θυγατρί. 290
 ἐπὶ δέ τοι δώσει ἐνὶ ναιόμενα πτολίεθρα,
 Καρδαμύλην Ἐνόπην τε καὶ Ἴρην ποιήεσσαν,
 Φηράς τε Ζαθέας ἠδ' Ἀνθειαν βαθύλειμον,
 καλήν τ' Αἰπειαν καὶ Πήδασον ἀμπελόεσσαν.
 πᾶσαι δ' ἐγγυς ἀλός, νεάται Πύλου ἡμαθόεντος· 295
 ἐν δ' ἄνδρες ναίουσι πολύρρηνες πολυβοῦται,
 οἳ κέ σε δωτίνησι θεὸν ὥς τιμήσουσιν
 καὶ τοι ὑπὸ σκήπτρῳ λιπαρὰς τελέουσι θέμιστας.

ταῦτά κέ τοι τελέσειε μεταλλήξαντι χόλοιο.
 εἰ δέ τοι Ἀτρεΐδης μὲν ἀπήχθετο κηρόθι μᾶλλον, 300
 αὐτὸς καὶ τοῦ δῶρα, σὺ δ' ἄλλους περ Παναχαιοὺς
 τειρομένους ἐλέαιρε κατὰ στρατόν, οἷ σε θεὸν ὧς
 τίσους· ἧ γάρ κέ σφι μάλα μέγα κῦδος ἄροιο.
 νῦν γάρ χ' Ἔκτορ' ἔλοισ, ἐπεὶ ἂν μάλα τοι σχεδὸν ἔλθοι
 λύσσαν ἔχων ὀλοήν, ἐπεὶ οὐ τινά φησιν ὁμοῖον 305
 οἷ ἔμεναι Δαναῶν, οὓς ἐνθάδε νῆες ἔνεικαν.“

τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 „διογενὲς Δαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 χρὴ μὲν δὴ τὸν μῦθον ἀπηλεγέως ἀποειπεῖν,
 ἧ περ δὴ φρονέω τε καὶ ὧς τετελεσμένον ἔσται, 310
 ὧς μὴ μοι τρῦξητε παρήμενοι ἄλλοθεν ἄλλος.
 ἐχθρὸς γάρ μοι κεῖνος ὁμῶς Ἀίδαο πύλησιν,
 ὅς χ' ἕτερον μὲν κεύθῃ ἐνὶ φρεσίν, ἄλλο δὲ εἶπη.
 αὐτὰρ ἐγὼν ἐρέω, ὧς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα·
 οὔτ' ἐμέ γ' Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα πεισέμεν οἶω 315
 οὔτ' ἄλλους Δαναοὺς, ἐπεὶ οὐκ ἄρα τις χάρις ἦεν
 μάρμασθαι δηίοισιν ἐπ' ἀνδράσι νωλεμὲς αἰεὶ.
 ἴση μοῖρα μένοντι, καὶ εἰ μάλα τις πολεμίζοι·
 ἐν δὲ ἰῆ τιμῇ ἡμὲν κακὸς ἠδὲ καὶ ἐσθλός·
 [κάτθαν' ὁμῶς ὃ τ' ἀεργὸς ἀνὴρ ὃ τε πολλὰ ἐοργῶς.] 320
 οὐδέ τί μοι περίκειται, ἐπεὶ πάθον ἄλγεα θυμῷ
 αἰὲν ἐμὴν ψυχὴν παραβαλλόμενος πολεμίζειν.
 ὧς δ' ὄρνις ἀπτῆσι νεοσσοῖσι προφέρῃσιν
 μᾶστακ', ἐπεὶ κε λάβῃσι, κακῶς δ' ἄρα οἱ πέλει αὐτῆ,
 ὧς καὶ ἐγὼ πολλὰς μὲν ἀύπνουσ νύκτας ἴαυον, 325
 ἤματα δ' αἱματόεντα διέπρησσον πολεμίζων,
 ἀνδράσι μαρνάμενος δάρων ἔνεκα σφετεράων.
 δῶδεκα δὴ σὺν νησὶ πόλεις ἀλάπαξ' ἀνθρώπων,
 πεζὸς δ' ἔνδεκά φημι κατὰ Τροίην ἐρίβωλον·

τάων ἐκ πασέων κειμήλια πολλὰ καὶ ἐσθλὰ 330
 ἐξελόμην, καὶ πάντα φέρων Ἀγαμέμνονι δόσκον
 Ἀτρεΐδῃ· ὁ δ' ὕπισθε μένων παρὰ νηυσὶ θοῆσιν
 δεξάμενος διὰ παῦρα δασάσκετο, πολλὰ δ' ἔχεσκεν·
 ἄλλα δ' ἀριστήεσσι δίδου γέρα καὶ βασιλεῦσιν·
 τοῖσι μὲν ἔμπεδα κεῖται, ἐμεῦ δ' ἀπὸ μούνου Ἀχαιῶν 335
 εἴλετ', ἔχει δ' ἄλοχον θυμαρέα· τῇ παριαύων
 τερπέσθω. τί δὲ δεῖ πολεμιζέμεναι Τρώεσσιν
 Ἀργείους; τί δὲ λαὸν ἀνήγαγεν ἐνθάδ' ἀγείρας
 Ἀτρεΐδης; ἧ οὐχ Ἑλένης ἔνεκ' ἠυκόμοιο;
 ἧ μούνοι φιλέουσ' ἀλόχους μερόπων ἀνθρώπων 340
 Ἀτρεΐδαι; ἐπεὶ ὅς τις ἀνὴρ ἀγαθὸς καὶ ἐχέφρων,
 τὴν αὐτοῦ φιλέει καὶ κήδεται, ὥς καὶ ἐγὼ τὴν
 ἐκ θυμοῦ φίλεον, δουρικτητὴν περ ἑοῦσαν.
 νῦν δ', ἐπεὶ ἐκ χειρῶν γέρας εἴλετο καὶ μ' ἀπάτησεν,
 μὴ μὲν πειράτω ἐν εἰδότος· οὐδέ με πείσει. 345
 ἀλλ', Ὀδυσσεῦ, σὺν σοί τε καὶ ἄλλοισιν βασιλεῦσιν
 φραζέσθω νῆεσσιν ἀλεξέμεναι δήμιον πῦρ.
 ἧ μὲν δὴ μάλα πολλὰ πονήσατο νόσφιν ἐμεῖο,
 καὶ δὴ τεῖχος ἔδειμε καὶ ἤλασε τάφρον ἐπ' αὐτῷ
 εὐρεΐαν μεγάλην, ἐν δὲ σκόλοπας κατέπηξεν· 350
 ἀλλ' οὐδ' ὥς δύναται σθένος Ἐκτορος ἀνδροφόνιοιο
 ἴσχειν. ὄφρα δ' ἐγὼ μετ' Ἀχαιοῖσιν πολέμιζον,
 οὐκ ἐθέλεσκε μάχην ἀπὸ τείχεος ὀρνύμεν Ἐκτωρ,
 ἀλλ' ὅσον ἐς Σκαιάς τε πύλας καὶ φηγὸν ἵκανεν·
 ἐνθα ποτ' οἶον ἔμιμνε, μόγις δέ μὲν ἔκφυγεν ὁρμήν. 355
 νῦν δ', ἐπεὶ οὐκ ἐθέλω πολεμιζέμεν Ἐκτορι δίφω,
 αὔριον ἱρὰ Διὶ ῥέξας καὶ πᾶσι θεοῖσιν,
 νηήσας ἐν νῆας, ἐπὴν ἄλαδε προεφύσσω,
 ὄψεαι, ἦν ἐθέλησθα καὶ αἶ κέν τοι τὰ μεμήλη,
 ἧρι μάλ' Ἑλλήσποντον ἐπ' ἰχθυόεντα πλεούσας 360

νῆας ἐμάς, ἐν δ' ἄνδρας ἐρεσσέμεναι μεμαῶτας·
 εἰ δέ κεν εὐπλοῖην δῶη κλυτὸς ἐννοσίγαιος,
 ἧματί κε τριτάτῳ Φθίην ἐρίβωλον ἰκοίμην.
 ἔστι δέ μοι μάλα πολλά, τὰ κάλλιπον ἐνθάδε ἔρρων·
 ἄλλον δ' ἐνθένδε χρυσὸν καὶ χαλκὸν ἐρουθρὸν 365
 ἠδὲ γυναῖκας ἐυζώνους πολιόν τε σίδηρον
 ἄξομαι, ἄσθ' ἔλαχόν γε· γέρας δέ μοι, ὅς περ ἔδωκεν,
 αὐτίς ἐφουβρίζων ἔλετο κρείων Ἀγαμέμνων
 Ἀτρεΐδης. τῷ πάντ' ἀγορευέμεν, ὡς ἐπιτέλλω,
 ἀμφαδόν, ὄφρα καὶ ἄλλοι ἐπισκύζονται Ἀχαιοί, 370
 εἴ τινα πον Δαναῶν ἔτι ἔλπεται ἐξαπατήσειν,
 αἰὲν ἀναιδείην ἐπιειμένος. οὐδ' ἂν ἐμοί γε
 τετλαίῃ κύνεός περ ἐὼν εἰς ὧπα ἰδέσθαι·
 οὐδέ τί οἱ βουλὰς συμφράσσομαι, οὐδὲ μὲν ἔργον·
 ἐκ γὰρ δὴ μ' ἀπάτησε καὶ ἤλιπεν· οὐδ' ἂν ἔτ' αὐτίς 375
 ἐξαπάφοιτ' ἐπέεσσιν· ἄλις δέ οἱ. ἀλλὰ ἔκηλος
 ἐρρέτω· ἐκ γὰρ εὐ φρένας εἴλετο μητίετα Ζεὺς.
 ἐχθρὰ δέ μοι τοῦ δῶρα, τίω δέ μιν ἐν καρὸς αἴση.
 οὐδ' εἴ μοι δεκάκις τε καὶ εἰκοσάκις τόσα δοίῃ,
 ὅσσα τέ οἱ νῦν ἔστι, καὶ εἴ ποθεν ἄλλα γένοιτο, 380
 οὐδ' ὅσ' ἐς Ὀρχομενὸν ποτινίσσεται, οὐδ' ὅσα Θήβας
 Αἰγυπτίας, ὅθι πλεῖστα δόμοις ἐν κτήματα κεῖται,
 [αἶ θ' ἑκατόμυυλοί εἰσι, διηκόσιοι δ' ἂν' ἐκάστας
 ἀνέρες ἔξοιχνεῦσι σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν·]
 οὐδ' εἴ μοι τόσα δοίῃ, ὅσα ψάμαθός τε κόνις τε, 385
 οὐδέ κεν ὧς ἔτι θυμὸν ἐμὸν πείσει' Ἀγαμέμνων,
 πρίν γ' ἀπὸ πᾶσαν ἐμοὶ δόμεναι θυμαλγέα λῶβην.
 κούρην δ' οὐ γαμέω Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο,
 οὐδ' εἰ χρυσεῖῃ Ἀφροδίτῃ κάλλος ἐρίζοι,
 ἔργα δ' Ἀθηναίῃ γλανκῶπιδι ἰσοφαρίζοι, 390
 οὐδέ μιν ὧς γαμέω· ὁ δ' Ἀχαιῶν ἄλλον ἐλέσθω,

ὅς τις οἷ τ' ἐπέοικε καὶ ὃς βασιλεύτερός ἐστιν.
 ἦν γὰρ δὴ με σώσει θεοὶ καὶ οἴκαδ' ἴκωμαι,
 Πηλεὺς θῆν μοι ἔπειτα γυναικὰ γε μάσσεται αὐτός.
 πολλαὶ Ἀχαιίδες εἰσὶν ἀν' Ἑλλάδα τε Φθίην τε, 395
 κοῦραι ἀριστήων, οἳ τε πτολίεθρα ῥύονται
 τάων ἦν κ' ἐθέλωμι, φίλην ποιήσομ' ἄκοιτιν.
 ἔνθα δέ μοι μάλα πολλὸν ἐπέσσυτο θυμὸς ἀγῆνωρ
 γήμαντι μνηστὴν ἄλοχον, εἰκυῖαν ἄκοιτιν,
 κτήμασι τέρπεσθαι, τὰ γέρον ἐκτῆσατο Πηλεὺς. 400
 οὐ γὰρ ἐμοὶ ψυχῆς ἀντάξιον οὐδ' ὅσα φασὶν
 Ἴλιον ἐκτῆσθαι, ἐν ναιόμενον πτολίεθρον,
 τὸ πρὶν ἐπ' εἰρήνης, πρὶν ἐλθεῖν νῆας Ἀχαιῶν,
 οὐδ' ὅσα λάινος οὐδὸς ἀφήτορος ἐντὸς ἔεργει,
 Φοῖβον Ἀπόλλωνος, Πυθοῖ ἐνὶ πετρορέσση. 405
 ληιστοὶ μὲν γὰρ τε βόες καὶ ἵφια μῆλα,
 κτητοὶ δὲ τρίποδές τε καὶ ἵππων ξανθὰ κάρηνα·
 ἀνδρὸς δὲ ψυχὴ πάλιν ἐλθεῖν οὔτε λειστή
 οὔθ' ἐλετή, ἐπεὶ ἄρ κεν ἀμείψεται ἔρκος ὀδόντων.
 μήτηρ γὰρ τέ μέ φησι θεά, Θέτις ἀργυρόπεζα, 410
 διχθαδίας κῆρας φερέμεν θανάτοιο τέλοσδε.
 εἰ μὲν κ' αὖθι μένων Τρώων πόλιν ἀμφιμάχωμαι,
 ὤλετο μὲν μοι νόστος, ἀτὰρ κλέος ἄφθιτον ἔσται·
 εἰ δέ κεν οἴκαδ' ἴκωμι φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
 ὤλετό μοι κλέος ἐσθλόν, ἐπὶ δηρὸν δέ μοι αἰὼν 415
 [ἔσσεται, οὐδέ κέ μ' ὄκα τέλος θανάτοιο κιχείη.]
 καὶ δ' ἂν τοῖς ἄλλοισιν ἐγὼ παραμυθησαίμην
 οἴκαδ' ἀποπλείειν, ἐπεὶ οὐκέτι δήετε τέκμωρ
 Ἴλίου αἰπεινῆς· μάλα γὰρ ἔθεν εὐρύοπα Ζεὺς
 χεῖρα ἐὼν ὑπερέσχε, τεθαρσῆκασι δὲ λαοί. 420
 ἀλλ' ὑμεῖς μὲν ἰόντες ἀριστήεσσιν Ἀχαιῶν
 ἀγγελίην ἀπόφασθε — τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ γερόντων —,

ὄφρ' ἄλλην φράζονται ἐνὶ φρεσὶ μῆτιν ἀμείνω,
 ἢ κέ σφιν νῆάς τε σόω καὶ λαὸν Ἀχαιῶν
 νηυσὶν ἐπι γλαφυροῆς, ἐπεὶ οὐ σφισιν ἦδε γ' ἐτοίμη, 425
 ἦν νῦν ἐφράσσαντο, ἐμεῦ ἀπομνησίαντος.

Φοῖνιξ δ' αὖθι παρ' ἄμμι μένων κατακοιμηθήτω,
 ὄφρα μοι ἐν νήεσσι φίλην ἐς πατρίδ' ἔπηται
 αὖριον, ἦν ἐθέλησιν· ἀνάγκη δ' οὐ τί μιν ἄξω.“

ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ 430
 μῦθου ἀγασσάμενοι· μάλα γὰρ κρατεροῶς ἀπέειπεν.

ὄψὲ δὲ δὴ μετέειπε γέρον ἱππηλάτα Φοῖνιξ
 δάκρυ' ἀναπρήσας· περὶ γὰρ δῖε νηυσὶν Ἀχαιῶν·
 „εἰ μὲν δὴ νόστον γε μετὰ φρεσὶ, φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ,
 βάλ्लεαι, οὐδέ τι πάμπαν ἀμύνειν νηυσὶ θεῶσιν 435

πῶρ ἐθέλεις αἰδήλου, ἐπεὶ χόλος ἔμπεσε θυμῷ,
 πῶς ἂν ἔπειτ' ἀπὸ σεῖο, φίλον τέκος, αὖθι λιποίμην
 οἶος; σοὶ δέ μ' ἔπεμπε γέρον ἱππηλάτα Πηλεὺς
 ἤματι τῷ, ὅτε σ' ἐκ Φθίης Ἀγαμέμνονι πέμπεν
 νήπιον, οὐ πω εἰδόθ' ὁμοίου πολέμοιο 440

οὐδ' ἀγορεύων, ἵνα τ' ἄνδρες ἀριπρεπέες τελέθουσιν·
 τούνεκά με προέηκε, διδασκόμεναι τάδε πάντα,
 μῦθων τε ῥητῆρ' ἔμεναι προηκτῆρά τε ἔργων.

ὣς ἂν ἔπειτ' ἀπὸ σεῖο, φίλον τέκος, οὐκ ἐθέλοιμι
 λείπεσθ', οὐδ' εἰ κέν μοι ὑποσταίῃ θεὸς αὐτὸς 445
 γῆρας ἀποξύσας θήσειν νέον ἠβώοντα,

οἶον ὅτε πρῶτον λίπον Ἑλλάδα καλλιγύναικα,
 φεύγων νείκεα πατρὸς Ἀμύντορος Ὀρμενίδαο,
 ὅς μοι παλλακίδος περιχώσατο καλλικόμοιο,
 τὴν αὐτὸς φιλέεσκεν, ἀτιμάζεσκε δ' ἄκοιτιν, 450
 μητέρ' ἐμήν· ἢ δ' αἰὲν ἐμὲ λισσέσκετο γούνων
 παλλακίδι προμιγῆναι, ἵν' ἐχθήρειε γέροντα.

τῇ πιθόμην καὶ ἔρεξα· πατήρ δ' ἐμὸς ἀντίκ' ὀϊσθεῖς

πολλὰ κατηράτο, στυγεράς δ' ἐπεκέκλετ' ἔρινυς,
 μὴ ποτε γούνασιν οἷσιν ἐφέσσεσθαι φίλον υἷον 455
 ἐξ ἐμέθεν γεγαῶτα· θεοὶ δ' ἐτέλειον ἐπαράς,
 Ζεὺς τε καταχθόνιος καὶ ἐπαινή Περσεφόνηα.
 τὸν μὲν ἐγὼ βούλευσα κατακτάμεν ὄξει χαλκῷ·
 ἀλλὰ τις ἀθανάτων παῦσεν χόλον, ὅς ῥ' ἐνὶ θυμῷ
 δήμου θῆκε φάτιν καὶ ὀνειδέα πόλλ' ἀνθρώπων, 460
 ὡς μὴ πατροφόνος μετ' Ἀχαιοῖσιν καλεοίμην.
 ἔνθ' ἐμοὶ οὐκέτι πάμπαν ἐρητύετ' ἐν φρεσὶ θυμὸς
 πατρὸς χωομένοιο κατὰ μέγαρα στρωφᾶσθαι.
 ἦ μὲν πολλὰ ἔται καὶ ἀνεψιοὶ ἀμφὶς ἑόντες
 αὐτοῦ λισσόμενοι κατερήτουν ἐν μεγάροισιν, 465
 πολλὰ δὲ ἴφια μῆλα καὶ εἰλίποδας ἔλικας βοῦς
 ἔσφαζον, πολλοὶ δὲ σύες θαλέθοντες ἀλοιφῇ
 εὐόμενοι τανύοντο διὰ φλογὸς Ἥφαιστοιο,
 πολλὸν δ' ἐκ κεράμων μέθυ πίνετο τοῖο γέροντος.
 εἰνάνυχες δέ μοι ἀμφ' αὐτῷ παρὰ νύκτας ἴανον· 470
 οἱ μὲν ἀμειβόμενοι φυλακὰς ἔχον, οὐδέ ποτ' ἔσβη
 πῦρ, ἕτερον μὲν ὑπ' αἰθούσῃ ἐνερκέος ἀύλης,
 ἄλλο δ' ἐνὶ προδόμῳ, πρόσθεν θαλάμοιο θυράων.
 ἀλλ' ὅτε δὴ δεκάτη μοι ἐπήλυθε νύξ ἐρεβεννή,
 καὶ τότε ἐγὼ θαλάμοιο θύρας πυκινῶς ἀραρυίας 475
 ῥήξας ἐξῆλθον, καὶ ὑπέρθορον ἐρκίον ἀύλης,
 ῥεῖα λαθῶν φύλακὰς τ' ἄνδρας δμωὰς τε γυναῖκας.
 φεῦγον ἔπειτ' ἀπάνευθε δι' Ἑλλάδος εὐρυχόροιο,
 Φθίην δ' ἐξικόμην ἐριβόλακα, μητέρα μήλων,
 ἐς Πηλῆα ἀναχθ'· ὁ δέ με πρόφρων ὑπέδεκτο, 480
 καὶ με φίλησ', ὡς εἴ τε πατήρ ὃν παῖδα φιλήσῃ
 μῶνον τηλύγετον πολλοῖσιν ἐπὶ κτεάτεσσιν,
 καὶ μ' ἀφνειὸν ἔθηκε, πολὺν δέ μοι ὥπασε λαόν·
 ναῖον δ' ἐσχατιὴν Φθίης Δολόπεσσιν ἀνάσσω.

καί σε τοσοῦτον ἔθνηκα, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ, 485
 ἐκ θυμοῦ φιλέων, ἐπεὶ οὐκ ἐθέλεσκες ἄμ' ἄλλω
 οὔτ' ἐς δαῖτ' ἰέναι οὔτ' ἐν μεγάροισι πάσασθαι,
 πρὶν γ' ὅτε δή σ' ἐπ' ἐμοῖσιν ἐγὼ γούνεσσι καθίσσας
 ὄψου τ' ἄσαιμι προταμῶν καὶ οἶνον ἐπισχών.
 πολλάκι μοι κατέδευσας ἐπὶ στήθεσσι χιτῶνα 490
 οἶνον ἀποβλύζων ἐν νηπιέῃ ἀλεγεινῇ.
 ὥς ἐπὶ σοὶ μάλα πολλὰ πάθον καὶ πολλὰ μόγησα,
 τὰ φρονέων, ὃ μοι οὐ τι θεοὶ γόνον ἐξετέλειον
 ἐξ ἐμεῦ· ἀλλὰ σὲ παῖδα, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ,
 ποιεύμην, ἵνα μοί ποτ' ἀεικέα λοιγὸν ἀμύνης. 495
 ἀλλ', Ἀχιλλεῦ, δάμασον θυμὸν μέγαν· οὐδέ τί σε χρὴ
 νηλεὲς ἦτορ ἔχειν· στρεπτοὶ δέ τε καὶ θεοὶ αὐτοί,
 τῶν περ καὶ μείζων ἀρετὴ τιμὴ τε βίη τε·
 καὶ μὲν τοὺς θυέεσσι καὶ εὐχολῆς ἀγανῆσιν
 λοιβῆ τε κνίση τε παρατροπῶσ' ἀνθρώποι 500
 λισσόμενοι, ὅτε κέν τις ὑπερβῆῃ καὶ ἀμάρτη.
 καὶ γάρ τε λιταὶ εἰσι, Διὸς κοῦραι μέγαλοιο,
 χωλαί τε ῥυσαί τε παραβλῶπές τ' ὀφθαλμῶ,
 αἷ ῥά τε καὶ μετόπισθ' ἄτης ἀλέγουσι κιοῦσαι.
 ἦ δ' ἄτη σθεναρὴ τε καὶ ἀρτίπος, οὔνεκα πάσας 505
 πολλὸν ὑπεκπροθέει, φθάνει δέ τε πᾶσαν ἐπ' αἴαν
 βλάπτουσ' ἀνθρώπους· αἷ δ' ἐξακέονται ὀπίσσω.
 ὃς μὲν τ' αἰδέσεται κούρας Διὸς ἄσσον ἰούσας,
 τὸν δὲ μέγ' ὠνησαν καὶ τ' ἔκλυον εὐχομένοιο·
 ὃς δὲ κ' ἀνήνηται καὶ τε στερεῶς ἀποείπη, 510
 λίσσονται δ' ἄρα ταί γε Δία Κρονίωνα κιοῦσαι
 τῶ ἄτην ἄμ' ἐπεσθαι, ἵνα βλαφθεὶς ἀποτίση.
 ἀλλ', Ἀχιλλεῦ, πόρε καὶ σὺ Διὸς κούρησιν ἐπεσθαι
 τιμῆν, ἣ τ' ἄλλων περ ἐπιγνάμπται νόον ἐσθλῶν.
 εἰ μὲν γὰρ μὴ δῶρα φέροι, τὰ δ' ὄπισθ' ὀνομάζοι 515

Ἄτρεΐδης, ἀλλ' αἶεν ἐπιζαφελῶς χαλεπαῖνοι,
 οὐκ ἂν ἐγὼ γέ σε μῆνιν ἀπορρίψαντα κελοίμην
 Ἄργείοισιν ἀμυνέμεναι, χατέουσί περ ἔμπης·
 νῦν δ' ἅμα τ' αὐτίκα πολλὰ διδοῖ, τὰ δ' ὀπισθεν ὑπέστη,
 ἄνδρας δὲ λίσσεσθαι ἐπιπροέηκεν ἀρίστους 520
 κρινάμενος κατὰ λαὸν Ἀχαικόν, οἳ τε σοὶ αὐτῷ
 φίλτατοι Ἄργείων· τῶν μὴ σύ γε μῦθον ἐλέγξης
 μηδὲ πόδας· πρὶν δ' οὐ τι νεμεσσητὸν κεχολῶσθαι.
 οὔτω καὶ τῶν πρόσθεν ἐπευθόμεθα κλέα ἀνδρῶν
 ἠρώων, ὅτε κέν τιν' ἐπιζάφελος χόλος ἴκοι· 525
 δωρητοί τ' ἐπέλοντο παρὰρρητοί τ' ἐπέεσσιν.
 μέμνημαι τόδε ἔργον ἐγὼ πάλαι, οὐ τι νέον γε,
 ὡς ἦν· ἐν δ' ὑμῖν ἐρέω πάντεσσι φίλοισιν.
 Κουρῆτες τ' ἐμάχοντο καὶ Αἰτωλοὶ μενεχάρμαι
 ἀμφὶ πόλιν Καλυδῶνα καὶ ἀλλήλους ἐνάριζον, 530
 Αἰτωλοὶ μὲν ἀμυνόμενοι Καλυδῶνος ἐραυνῆς,
 Κουρῆτες δὲ διαπραθέειν μεμαῶτες Ἄρηι.
 καὶ γὰρ τοῖσι κακὸν χρυσόθρονος Ἄρτεμις ὤρσεν
 χωσαμένη, ὃ οἳ οὐ τι θαλύσια γουνῶ ἀλωῆς
 Οἰνεὺς ῥέξ', ἄλλοι δὲ θεοὶ δαίνυνθ' ἐκατόμβας· 535
 οἷη δ' οὐκ ἔρρεξε Διὸς κούρη μεγάληο·
 ἦ λάθεται ἦ οὐκ ἐνόησεν· ἀάσατο δὲ μέγα θυμῷ.
 ἦ δὲ χολωσαμένη δῖον γένος ἰοχέαιρα
 ὤρσεν ἔπι, χλούνην σὺν ἄγριον ἀργιόδοντα,
 ὃς κακὰ πόλλ' ἔρδεσκεν ἔθων Οἰνῆος ἀλωήν· 540
 πολλὰ δ' ὃ γε προθέλυμα χαμαὶ βάλε δένδρεα μακρὰ
 αὐτῆσιν ῥίξῃσι καὶ αὐτοῖς ἀνθεσι μῆλων.
 τὸν δ' υἱὸς Οἰνῆος ἀπέκτεινεν Μελέαγρος,
 πολλέων ἐκ πολιῶν θηρητορας ἄνδρας ἀγείρας
 καὶ κύνας· οὐ μὲν γὰρ κε δάμη παύροισι βροτοῖσιν· 545
 τόσσος ἔην, πολλοὺς δὲ πυρῆς ἐπέβησ' ἀλεγεινῆς.

ἦ δ' ἄμφ' αὐτῷ θῆκε πολὺν κέλαδον καὶ αὐτήν,
 ἄμφι σὺς κεφαλῇ καὶ δέρματι λαχνήεντι,
 Κουρήτων τε μεσηγνὸν καὶ Αἰτωλῶν μεγαθύμων.
 ὄφρα μὲν οὖν Μελέαγρος ἀρηίφιλος πολέμιζεν, 550
 τόφρα δὲ Κουρήτεσσι κακῶς ἦν, οὐδὲ δύναντο
 τείχεος ἔκτοσθεν μίμνειν πολέες περ ἔοντες·
 ἀλλ' ὅτε δὴ Μελέαγρον ἔδν χόλος, ὅς τε καὶ ἄλλων
 οἰδάνει ἐν στήθεσσι νόον πύκα περ φρονεόντων,
 ἦ τοι ὁ μητρὶ φίλῃ Ἀλθαίῃ χωόμενος κῆρ 555
 κείτο παρὰ μνηστῆ ἀλόχῳ, καλῇ Κλεοπάτρῃ,
 κούρῃ Μαρπήσσης καλλισφύρου Εὐηνίνης
 Ἴδεώ θ', ὅς κάρτιστος ἐπιχθονίων γένετ' ἀνδρῶν
 τῶν τότε, καὶ ῥα ἄνακτος ἐναντίον εἶλετο τόξον
 Φοῖβου Ἀπόλλωνος καλλισφύρου εἵνεκα νύμφης· 560
 τὴν δὲ τότε ἐν μεγάροισι πατήρ καὶ πότνια μήτηρ
 Ἀλκυόνην καλέεσκον ἐπώνυμον, οὐνεκ' ἄρ' αὐτῆς
 μήτηρ ἄλκυονος πολυπενθέος οἶτον ἔχουσα
 κλαῖ', ὅτε μιν ἐκάεργος ἀνήρπασε Φοῖβος Ἀπόλλων.
 τῇ ὅ γε παρκατέλεκτο χόλον θυμαλγέα πέσσω, 565
 ἐξ ἀρέων μητρὸς κεχολωμένος, ἦ ῥα θεοῖσιν
 πόλλ' ἀχέουσ' ἠρᾶτο κασιγνήτιο φόνοιο,
 πολλὰ δὲ καὶ γαῖαν πολυφόρβην χερσὶν ἀλοῖα
 κικλήσκουσ' Αἶδην καὶ ἐπαινήν Περσεφόνειαν,
 πρόχνην καθεζομένην, δεύοντο δὲ δάκρυσι κόλποι, 570
 παιδὶ δόμεν θάνατον· τῆς δ' ἠεροφοῖτις ἐρινὺς
 ἔκλυεν ἐξ Ἐρέβεσφιν, ἀμείλιχον ἦτορ ἔχουσα.
 τῶν δὲ τάχ' ἄμφι πύλας ὀμάδος καὶ δοῦπος ὀρώρειν
 πύργων βαλλομένων· τὸν δὲ λίσσοντο γέροντες
 Αἰτωλῶν, πέμπον δὲ θεῶν ἱερῆας ἀρίστους, 575
 ἐξελθεῖν καὶ ἀμῦναι, ὑποσχόμενοι μέγα δῶρον·
 ὀππόθι πιότατον πεδίου Καλυδῶνος ἐραυνῆς,

ἔνθα μιν ἤνωγον τέμενος περικαλλές ἐλέσθαι
 πεντηκοντόγνον, τὸ μὲν ἤμισυ οἴνοπέδιοιο,
 ἤμισυ δὲ ψιλὴν ἄροσιν πεδίοιο ταμέσθαι. 580
 πολλὰ δέ μιν λιτάνευε γέρων ἱππηλάτα Οἰνεύς,
 οὔδοῦ ἐπεμβεβαῶς ὑψηροφέος θαλάμοιο
 σείων κοκλήτας θανίδας, γουνούμενος υἷον·
 πολλὰ δὲ τὸν γε κασίγνηται καὶ πότνια μήτηρ
 ἐλλίσσονθ'· ὁ δὲ μᾶλλον ἀναίνετο· πολλὰ δ' ἔταῖροι, 585
 οἳ οἱ κεδνότατοι καὶ φίλτατοι ἦσαν ἀπάντων·
 ἀλλ' οὐδ' ὧς τοῦ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἐπειθον,
 πρὶν γ' ὅτε δὴ θάλαμος πύκ' ἐβάλλετο, τοὶ δ' ἐπὶ πύργων
 βαῖνον Κουρῆτες καὶ ἐνέπρηθον μέγα ἄστν.
 καὶ τότε δὴ Μελέαγρον ἐύζωνος παράκοιτις 590
 λίσσεται ὀδυρομένη, καὶ οἱ κατέλεξεν ἅπαντα,
 κῆδε' ὅσ' ἀνθρώποισι πέλει, τῶν ἄστν ἀλώη·
 ἄνδρας μὲν κτείνουσι, πόλιν δέ τε πῦρ ἀμαθύνει,
 τέκνα δέ τ' ἄλλοι ἄγουσι βαθυζώνους τε γυναικας.
 τοῦ δ' ὠρίνετο θυμὸς ἀκούοντος κακὰ ἔργα, 595
 βῆ δ' ἰέναι, χροῖ δ' ἔντε' ἐδύσετο παμφανόωντα.
 ὧς ὁ μὲν Αἰτωλοῖσιν ἀπήμυνεν κακὸν ἤμαρ
 εἶξας ᾧ θυμῷ· τῷ δ' οὐκέτι δῶρα τέλεσσαν
 πολλὰ τε καὶ χαρίεντα, κακὸν δ' ἤμυνε καὶ αὐτως.
 ἀλλὰ σὺ μὴ τοι ταῦτα νόει φρεσὶ, μηδέ σε δαίμων 600
 ἐνταῦθα τρέψειε, φίλος· κάκιον δέ κεν εἴη
 νηυσὶν καιομένησιν ἀμυνέμεν· ἀλλ' ἐπὶ δῶροις
 ἔρχεο· ἴσον γάρ σε θεῶ τίσουσιν Ἀχαιοί·
 εἰ δέ κ' ἄτερ δῶρων πόλεμον φθισήνορα δύης,
 οὐκέθ' ὁμῶς τιμῆς ἔσειαι, πόλεμόν περ ἀλαλκῶν.“ 605
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 „Φοῖνιξ, ἄττα γεραῖέ, διοτρεφές, οὐ τί με ταύτης
 χρεῶ τιμῆς· φρουέω δὲ τετιμῆσθαι Διὸς αἴση,

ἢ μ' ἔξει παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν, εἰς ὃ κ' ἀντιμῆ
 ἐν στήθεσσι μένη καὶ μοι φίλα γούνατ' ὀρώρη. 610
 ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·
 μῆ μοι σύγγει θυμὸν ὀδυρόμενος καὶ ἀχεύων,
 Ἄτρεΐδῃ ἤρωι φέρων χάριν· οὐδέ τί σε χορῆ
 τὸν φιλείην, ἵνα μῆ μοι ἀπέχθῃαι φιλέοντι.
 καλὸν τοι σὺν ἐμοὶ τὸν κήδειν, ὅς κ' ἐμὲ κήδη. 615
 ἴσον ἐμοὶ βασίλευε καὶ ἤμισυ μείροε τιμῆς.
 οὔτοι δ' ἀγγελέουσι, σὺ δ' αὐτόθι λέξεο μίμνων
 εὐνῇ ἐνὶ μαλακῇ· ἅμα δ' ἠοῖ φαινομένηφιν
 φρασσομένθ', ἢ κε νεώμεθ' ἐφ' ἡμέτερο', ἢ κε μένωμεν.“
 ἦ καὶ Πατρόκλῳ ὃ γ' ἐπ' ὀφρύσι νεῦσε σιωπῇ 620
 Φοίνικι στορέσαι πνικινὸν λέχος, ὄφρα τάχιστα
 ἐκ κλισίης νόστοιο μεδοίατο. τοῖσι δ' ἄρ' Αἴας
 ἀντίθεος Τελαμωνιάδης μετὰ μῦθον ἔειπεν·
 „διογενὲς Δαερτιάδῃ, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 ἴομεν· οὐ γάρ μοι δοκίει μῦθοιο τελευτῆ 625
 τῆδέ γ' ὀδῶ κρανέεσθαι· ἀπαγγεῖλαι δὲ τάχιστα
 χορῆ μῦθον Δαναοῖσι, καὶ οὐκ ἀγαθὸν περ εἶναι,
 οἳ πού νῦν ἕαται ποτιδέγμενοι. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 ἄγριον ἐν στήθεσσι θέτο μεγαλήτορα θυμὸν,
 σχέτλιος, οὐδὲ μετατρέπεται φιλότητος ἐταίρων 630
 τῆς, ἣ μιν παρὰ νηυσὶν ἐτίομεν ἔξοχον ἄλλων,
 νηλῆς· καὶ μὲν τίς τε κασιγνήτοιο φονῆος
 ποιήνῃ ἢ οὐ παιδὸς ἐδέξατο τεθνηῶτος·
 καὶ ῥ' ὃ μὲν ἐν δήμῳ μένει αὐτοῦ, πόλλ' ἀποτίσας,
 τοῦ δέ τ' ἐρητύεται κραδίη καὶ θυμὸς ἀγήνωρ 635
 ποιήνῃ· δεξαμένω. σοὶ δ' ἄλληκτόν τε κακὸν τε
 θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι θεοὶ θέσαν εἴνεκα κούρης
 οἴης. νῦν δέ τοι ἐπὶ παρὶσχομεν ἔξοχ' ἀρίστας
 ἄλλα τε πόλλ' ἐπὶ τῆσι· σὺ δ' ἵλαον ἐνθεο θυμὸν,

αἶδεσσαι δὲ μέλαθρον· ὑπάροφιοι δὲ τοί εἴμεν 640
 πληθύος ἐκ Δαναῶν, μέμαμεν δὲ τοι ἔξοχον ἄλλων
 κήδιστοί τ' ἔμεναι καὶ φίλτατοι, ὅσοι Ἀχαιοί.“

τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 „Αἴαν διογενὲς Τελαμώνιε, κοίρανε λαῶν,
 πάντα τί μοι κατὰ θυμὸν εἴισαο μυθήσασθαι· 645
 ἀλλὰ μοι οἰδάνεται κραδίη χόλω, ὅππότε' ἐκείνων
 μνήσομαι, ὡς μ' ἀσύφηλον ἐν Ἀργείοισιν ἔρρεξεν
 Ἀτρεΐδης ὡς εἴ τιν' ἀτίμητον μετανάστην.

ἀλλ' ὑμεῖς ἔρχεσθε καὶ ἀγγελίην ἀπόφασθε·
 οὐ γὰρ πρὶν πολέμοιο μεθήσομαι αἱματόεντος, 650
 πρὶν γ' υἷδν Πριάμοιο δαΐφρονος, Ἔκτορα δῖον,
 Μυρμιδόνων ἐπὶ τε κλισίας καὶ νῆας ἰκέσθαι
 κτείνοντ' Ἀργείους, κατὰ τε σμῦξαι πυρὶ νῆας.
 ἀμφὶ δὲ τοι τῇ ἐμῇ κλισίῃ καὶ νηὶ μελαίνῃ
 Ἔκτορα καὶ μεμαῶτα μάχης στήσεσθαι οἶω.“ 655

ὣς ἔφαθ', οἱ δὲ ἕκαστος ἑλὼν δέπας ἀμφικύπελλον
 σπείσαντες παρὰ νῆας ἴσαν πάλιν· ἦρχε δ' Ὀδυσσεύς.
 Πάτροκλος δ' ἐτάροισιν ἰδὲ δμωῆσι κέλευσεν
 Φοίνικι στορέσαι πυκινὸν λέχος ὅτι τάχιστα.
 αἱ δ' ἐπιπειθόμεναι στόρεσαν λέχος, ὡς ἐκέλευσεν, 660
 κῶεά τε ῥῆγός τε λίνιοί τε λεπτὸν ἄωτον.

ἐνθ' ὁ γέρον κατέλεκτο καὶ Ἥῳ δῖαν ἔμιμνεν.
 αὐτὰρ Ἀχιλλεύς εὖδε μυχῷ κλισίης ἐνυπήκτου·
 τῷ δ' ἄρα παρκατέλεκτο γυνή, τὴν Λεσβόθεν ἦγεν,
 Φόρβαντος θυγάτηρ Διομήδη καλλιπάρου. 665
 Πάτροκλος δ' ἐτέρωθεν ἐλέξατο· παρ δ' ἄρα καὶ τῷ
 Ἴφρις εὐζωνος, τὴν οἱ πόρε δῖος Ἀχιλλεύς
 Σκυῖρον ἑλὼν αἰπειῖαν, Ἐνυῆος πτολίεθρον.

οἱ δ' ὅτε δὴ κλισίησιν ἐν Ἀτρεΐδαο γένοντο,
 τοὺς μὲν ἄρα χρυσέοισι κυπέλλοις νῆες Ἀχαιῶν 670

δειδέχατ' ἄλλοθεν ἄλλος ἀνασταδόν, ἔκ τ' ἐρέοντο·
 πρῶτος δ' ἐξερέεινεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·

„εἶπ' ἄγε μ', ὦ πολύναιν' Ὀδυσσεῦ, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
 ἢ ῥ' ἐθέλει νήεσβιν ἀλεξέμεναι δήιον πῦρ,

ἢ ἀπέειπε, χόλος δ' ἔτ' ἔχει μεγαλήτορα θυμόν;“ 675

τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας διὸς Ὀδυσσεύς·

„Ἀτρεΐδη κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
 κείνός γ' οὐκ ἐθέλει σβέσσαι χόλον, ἀλλ' ἔτι μᾶλλον
 πιμπλάνεται μένεος, σὲ δ' ἀναίνεται ἠδὲ σὰ δῶρα.
 αὐτόν σε φραζέσθαι ἐν Ἀργείοισιν ἄνωγεν, 680

ὅπως κεν νῆάς τε σόως καὶ λαὸν Ἀχαιῶν·
 αὐτὸς δ' ἠπειλήσεν ἅμ' ἠοῖ φαινομένην
 νῆας ἐυσσέλιμους ἄλλαδ' ἐλκέμεν ἀμφιελίσσας.
 καὶ δ' ἂν τοῖς ἄλλοισιν ἔφη παραμυθῆσασθαι
 οἴκαδ' ἀποπλείειν, ἐπεὶ οὐκέτι δήτετε τέκμωρ 685

Ἴλιου αἰπεινῆς· μάλα γάρ ἐθεν εὐρύοπα Ζεὺς
 χεῖρα ἐὴν ὑπερέσχε, τεθαρσῆκασι δὲ λαοί.

ὧς ἔφατ'· εἰσὶ καὶ οἶδε τάδ' εἰπέμεν, οἱ μοι ἔποντο,
 Αἴας καὶ κήρυκε δύω, πεπνυμένω ἄμφω.

Φοῖνιξ δ' αὖθ' ὁ γέρων κατελέξατο· ὧς γὰρ ἀνώγειν,
 ὄφρα οἱ ἐν νήεσβι φίλην ἐς πατρίδ' ἔπηται 691
 αὔριον, ἣν ἐθέλησιν· ἀνάγκη δ' οὐ τί μιν ἄξει.“

ὧς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ
 [μῦθον ἀγασσάμενοι· μάλα γὰρ κρατερῶς ἀγόρευσεν.]
 δὴν δ' ἄνεφ' ἦσαν τετιηότες νῆες Ἀχαιῶν· 695

ὁπὲ δὲ δὴ μετέειπε βοῆν ἀγαθὸς Διομήδης·

„Ἀτρεΐδη κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
 μηδ' ὄφελος λίσσεσθαι ἀμύμονα Πηλεΐωνα,
 μυρία δῶρα διδούς· ὁ δ' ἀγήνωρ ἐστὶ καὶ ἄλλως·
 νῦν αὖ μιν πολὺ μᾶλλον ἀγνηρορήσιν ἐνήκας. 700
 ἀλλ' ἦ τοι κεῖνον μὲν ἐάσομεν, ἢ κεν ἴησιν

ἢ κε μένη· τότε δ' αὖτε μαχήσεται, ὅπποτε κέν μιν
 θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι ἀνώγη καὶ θεὸς ὄρη.
 ἀλλ' ἄγεθ', ὡς ἂν ἐγὼ εἶπω, πειθόμεθα πάντες·
 νῦν μὲν κοιμήσασθε τεταρπόμενοι φίλον ἦτορ 705
 σίτου καὶ οἴνοιο· τὸ γὰρ μένος ἐστὶ καὶ ἀλκή·
 αὐτὰρ ἐπεὶ κε φανῆ καλὴ ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 καρπαλίμως πρὸ νεῶν ἐχέμεν λαόν τε καὶ ἵππους
 ὄτρυνων, καὶ δ' αὐτὸς ἐνὶ πρώτοισι μάχεσθαι.“

ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπήνησαν βασιλῆες, 710
 μῦθον ἀγασσάμενοι Διομήδεος ἵπποδάμοιο.
 καὶ τότε δὴ σπείσαντες ἔβαν κλισίηνδε ἕκαστος,
 ἔνθα δὲ κοιμήσαντο καὶ ὕπνου δῶρον ἔλοντο.

 ΙΛΙΑΔΟΣ Κ.

Δολώνεια.

ἄλλοι μὲν παρὰ νηυσὶν ἀριστῆες Παναχαιῶν
 εὖδον παννύχιοι, μαλακῶ δεδμημένοι ὕπνῳ·
 ἀλλ' οὐκ Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα ποιμένα λαῶν
 ὕπνος ἔχε γλυκερός, πολλὰ φρεσὶν ὀρμαίνοντα.
 ὡς δ' ὅτ' ἂν ἀστράπη πόσις Ἥρης ἠνκόμοιο, 5
 τεύχων ἢ πολὺν ὄμβρον ἀθέσφατον ἢ ἐχάλαξαν
 ἢ νιφετόν, ὅτε πέρ τε χιῶν ἐπάλυνεν ἀρούρας,
 ἢ ἐποθὶ πτολέμοιο μέγα στόμα πενκεδανοῖο,
 ὣς πυκίν' ἐν στήθεσσι ἀνεστενάχιζ' Ἀγαμέμνων
 νειόθεν ἐκ κραδίης, τρομέοντο δέ οἱ φρένες ἐντός. 10
 ἦ τοι ὅτ' ἐς πεδίον τὸ Τρωικὸν ἀθρήσειεν,
 θαύμαζεν πυρὰ πολλὰ, τὰ καίετο Ἴλιόθι πρό,

αὐλῶν συρίγγων τ' ἐνοπήν ὄμαδόν τ' ἀνθρώπων·
 αὐτὰρ ὅτ' ἐς νῆάς τε ἴδοι καὶ λαὸν Ἀχαιῶν,
 πολλὰς ἐκ κεφαλῆς προθελύμνους ἔλκετο χαίτας 15
 ὑπόθ' ἐόντι Διί, μέγα δ' ἔστενε κυδάλιμον κῆρ.
 ἦδε δέ οἱ κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνεται βουλή,
 Νέστορ' ἐπι πρῶτον Νηληϊοῦ ἐλθέμεν ἀνδρῶν,
 εἴ τινα οἱ σὺν μῆτιν ἀμύμονα τεκτῆναιτο, 20
 ἢ τις ἀλεξίκακος πᾶσιν Δαναοῖσι γένοιτο.
 ὀρθωθεὶς δ' ἔνδυσε περὶ στήθεσσι χιτῶνα,
 ποσσὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
 ἀμφὶ δ' ἔπειτα δαφνοῖνον ἐέσσατο δέρμα λέοντος
 αἰθωνος μεγάλοιο ποδηνεκές, εἴλετο δ' ἔργχος.

ὧς δ' αὐτῶς Μενέλαου ἔχε τρόμος — οὐδὲ γὰρ αὐτῷ
 ὕπνος ἐπὶ βλεφάροισιν ἐφίζανε — μὴ τι πάθοιεν 26
 Ἀργεῖοι, τοὶ δὴ ἔθεν εἵνεκα πούλυν ἐφ' ὕγρην
 ἤλυθον ἐς Τροίην πόλεμον θρασὺν ὀρμαίνοντες.
 παρδαλέῃ μὲν πρῶτα μετάφρενον εὐρὸν κάλυψεν
 ποικίλῃ, αὐτὰρ ἐπὶ στεφάνῃν κεφαλῆφιν αἰείρας 30
 θήκατο χαλκείην, δόρυ δ' εἴλετο χειρὶ παχείῃ.
 βῆ δ' ἴμεν ἀνστήσων ὄν ἀδελφεόν, ὃς μέγα πάντων
 Ἀργείων ἤνασσε, θεὸς δ' ὧς τίετο δῆμῳ.

τὸν δ' εὖρ' ἀμφ' ὦμοισι τιθήμενον ἔντεα καλὰ
 νηὶ πάρα προμνηῆ· τῷ δ' ἀσπάσιος γένετ' ἐλθῶν. 35
 τὸν πρότερος προσέειπε βοῆν ἀγαθὸς Μενέλαος·
 „τίφθ' οὕτως, ἦθεῖε, κορύσσειαι; ἢ τιν' ἐταίρων
 ὄτρυνεῖς Τρώεσσιν ἐπίσκοπον; ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς
 δεῖδω, μὴ οὐ τίς τοι ὑπόσχηται τόδε ἔργον,
 ἄνδρας δυσμενέας σκοπιαζέμεν οἶος ἐπελθῶν 40
 νύκτα δι' ἀμβροσίην· μάλα τις θρασυκάρδιος ἔσται.“

τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων·
 „χρεὼ βουλῆς ἐμὲ καὶ σέ, διοτρεφεὲς ὦ Μενέλαε,

κερδαλέης, ἢ τίς κεν ἐρύσσεται ἠδὲ σαώσῃ
 Ἄργείους καὶ νῆας, ἐπεὶ Διὸς ἐτράπετο φρήν. 45

Ἐκτορείοις ἄρα μᾶλλον ἐπὶ φρένα θῆχ' ἱεροῖσιν·
 οὐ γάρ πω ἰδόμην οὐδ' ἔκλυον αὐδήσαντος
 ἄνδρ' ἓνα τοσσάδε μέμερ' ἐπ' ἤματι μητίσασθαι,
 ὅσσ' Ἐκτωρ ἔρρεξε διίφιλος υἱᾶς Ἀχαιῶν,
 αὐτως, οὔτε θεᾶς υἱὸς φίλος οὔτε θεοῖο. 50

ἔργα δ' ἔρεξ', ὅσα φημὶ μελησέμεν Ἀργείοισιν
 δηθά τε καὶ δολιχόν· τόσα γὰρ κακὰ μήσατ' Ἀχαιοῦς.
 ἀλλ' ἴθι νῦν; Αἴαντα καὶ Ἴδομενεῖα κάλεσσον
 ρίμφα θεῶν παρὰ νῆας· ἐγὼ δ' ἐπὶ Νέστορα δίου
 εἴμι, καὶ ὀτρυνέω ἀνστήμεναι, αἳ κ' ἐθέλησιν 55
 ἔλθειν ἐς φυλάκων ἱερὸν τέλος ἠδ' ἐπιτεῖλαι.
 κείνου γάρ κε μάλιστα πιθοῖατο· τοῖο γὰρ υἱὸς
 σημαίνει φυλάκεσσι καὶ Ἴδομενεῖος ὀπάων

Μηριόνης· τοῖσιν γὰρ ἐπετράπομέν γε μάλιστα.“

τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα βοήν ἀγαθὸς Μενέλαος· 60
 „πῶς γὰρ μοι μύθῳ ἐπιτέλλεαι ἠδὲ κελεύεις;
 αὐθι μένω μετὰ τοῖσι δεδεγμένος, εἰς ὃ κεν ἔλθῃς,
 ἦε θέω μετὰ σ' αὐτίς, ἐπὴν ἐν τοῖς ἐπιτείλω;“

τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 „αὐθι μένειν, μὴ πως ἀβροτάξομεν ἀλλήλοιν 65
 ἐρχομένῳ· πολλαὶ γὰρ ἀνὰ στρατόν εἰσι κέλευθοι.
 φθέργγω δ', ἧ κεν ἴησθα, καὶ ἐργήγορθαι ἄνωχθι,
 πατρόθεν ἐκ γενεῆς ὀνομάζων ἄνδρα ἕκαστον,
 πάντας κυδαίνων· μηδὲ μεγαλίζεο θυμῷ,
 ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ περ πονεώμεθα· ὧδέ που ἄμμιν 70
 Ζεὺς ἐπὶ γεινομένοισιν ἴει κακότητα βαρεῖαν.“

ὧς εἰπὼν ἀπέπεμπεν ἀδελφεὸν εὖ ἐπιτεύλας.
 αὐτὰρ ὁ βῆ ῥ' ἰέναι μετὰ Νέστορα ποιμένα λαῶν·
 τὸν δ' εὗρεν παρὰ τε κλισίῃ καὶ νηὶ μελαίνῃ

εὐνῆ ἔνι μαλακῆ· παρὰ δ' ἔντεα ποικίλ' ἔκειτο, 75
 ἄσπις καὶ δύο δοῦρε φαεινὴ τε τρυφάλεια·
 παρ δὲ ζωστήρ κεῖτο παναίολος, ᾧ ῥ' ὁ γεραιὸς
 ζώννυθ', ὅτ' ἐς πόλεμον φθισήνορα θωρήσσοιτο
 λαὸν ἄγων, ἐπεὶ οὐ μὲν ἐπέτρεπε γήραϊ λυγρῷ.
 ὀρθωθεὶς δ' ἄρ' ἐπ' ἀγκῶνος, κεφαλὴν ἐπαείρας, 80
 Ἄτρεΐδην προσέειπε καὶ ἐξερεείνεται μύθῳ·

„τίς δ' οὔτος κατὰ νῆας ἀνὰ στρατὸν ἔρχεται οἷος
 νύκτα δι' ὀρφναίην, ὅτε θ' εὐδουσι βροτοὶ ἄλλοι;
 [ἢ τιν' οὐρήων διζήμενος ἢ τιν' ἑταίρων;]

φθέργγω, μηδ' ἀκέων ἐπ' ἔμ' ἔρχεο· τίπτε δέ σε χρεώ; 85

τὸν δ' ἡμείβεται ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 „ᾧ Νέστορ Νηληιάδη, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
 γνώσεται Ἄτρεΐδην Ἀγαμέμνονα, τὸν περὶ πάντων
 Ζεὺς ἐνέηκε πόνοισι διαμπερές, εἰς ὃ κ' αὐτμῆ
 ἐν στήθεσσι μένη καὶ μοι φίλα γούνατ' ὀρώρη. 90
 πλάζομαι ᾧδ', ἐπεὶ οὐ μοι ἐπ' ὄμμασι νήδυμος ὕπνος
 ἰζάνει, ἀλλὰ μέλει πόλεμος καὶ κήδε' Ἀχαιῶν.
 αἰνῶς γὰρ Δαναῶν περιδείδια, οὐδέ μοι ἦτορ
 ἔμπεδον, ἀλλ' ἀλαλύκτῃμαι, κραδίη δέ μοι ἔξω
 στηθέων ἐκθρόσκει, τρομέει δ' ὑπὸ φαίδιμα γυῖα. 95
 ἀλλ' εἴ τι δραίνεις, ἐπεὶ οὐδὲ σέ γ' ὕπνος ἰκάνει,
 δεῦρ' ἐς τοὺς φύλακας καταβήομεν, ὄφρα ἴδωμεν,
 μὴ τοὶ μὲν καμάτῳ ἀδηκότες ἠδὲ καὶ ὕπνω
 κοιμήσονται, ἀτὰρ φυλακῆς ἐπὶ πάγχυ λάθονται·
 δυσμενέες δ' ἄνδρες σχεδὸν εἴαται· οὐδέ τι ἴδμεν, 100
 μή πως καὶ διὰ νύκτα μενοινήσωσι μάχεσθαι.“

τὸν δ' ἡμείβεται ἔπειτα Γεργήμιος ἱππότης Νέστωρ·
 „Ἄτρεΐδη κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
 οὐ θῆν Ἐκτορι πάντα νοήματα μητίετα Ζεὺς
 ἐκτελέει, ὅσα πού νυν ἐέλπεται· ἀλλὰ μιν οἶω 105

κῆδεσι μοχθήσειν καὶ πλείοσιν, εἴ κεν Ἀχιλλεὺς
 ἐκ χόλου ἀργαλέοιο μεταστρέψη φίλον ἦτορ.
 σοὶ δὲ μάλ' ἔψομ' ἐγὼ· ποτὶ δ' αὖ καὶ ἐγείρομεν ἄλλους,
 ἡμὲν Τυδεΐδην δουρικλυτὸν ἠδ' Ὀδυσῆα
 ἠδ' Αἴαντα ταχὺν καὶ Φυλέος ἄλκιμον υἱόν. 110

ἀλλ' εἴ τις καὶ τούσδε μετοιχόμενος καλέσειεν,
 ἀντίθεόν τ' Αἴαντα καὶ Ἰδομενεῖα ἄνακτα·
 τῶν γὰρ νῆες ἕασιν ἕκαστάτω οὐδὲ μάλ' ἐγγύς.
 ἀλλὰ φίλον περ ἔοντα καὶ αἰδοῖον Μενέλαον
 νεικέσω, εἴ πέρ μοι νεμεσήσεται, οὐδ' ἐπικεύσω, 115
 ὡς εὖδει, σοὶ δ' οἴω ἐπέτρεψεν πονέεσθαι.
 νῦν ὄφελεν κατὰ πάντα ἀριστηῖας πονέεσθαι
 λισσόμενος· χρεῖᾶ γὰρ ἰκάνεται οὐκέτ' ἀνεκτός.“

τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 „ὦ γέρον, ἄλλοτε μὲν σε καὶ αἰτιάσθαι ἄνωγα· 120
 πολλάκι γὰρ μεθιεῖ τε καὶ οὐκ ἐθέλει πονέεσθαι,
 οὔτ' ὄκνω εἰκῶν οὔτ' ἀφραδίησι νόοιο,
 ἀλλ' ἐμέ τ' εἰσορόων καὶ ἐμὴν ποτιδέγμενος ὀρμῆν.
 νῦν δ' ἐμέο πρότερος μάλ' ἐπέγρευτο καὶ μοι ἐπέστη·
 τὸν μὲν ἐγὼ προέηκα καλήμεναι, οὓς σὺ μεταλλάξ. 125
 ἀλλ' ἴομεν· κείνους δὲ κίχησόμεθα πρὸ πυλάων
 ἐν φυλάκεσσ'· ἵνα γὰρ σφιν ἐπέφραδον ἠγερέθεσθαι.“

τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
 „οὕτως οὐ τίς οἱ νεμεσήσεται οὐδ' ἀπιθῆσει
 Ἀργείων, ὅτε κέν τιν' ἐποτρύνῃ καὶ ἀνώγῃ.“ 130

ὣς εἰπὼν ἔνδυνε περὶ στήθεσσι χιτῶνα,
 ποσσὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
 ἀμφὶ δ' ἄρα χλαῖναν περονήσατο φοινικέεσσαν,
 διπλῆν ἑκταδίην, οὐλῆ δ' ἐπενήνοθε λάχνη.
 εἴλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ἀκαχμένον ὄξει χαλκῷ, 135
 βῆ δ' ἰέναι κατὰ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων.

πρῶτον ἔπειτ' Ὀδυσῆα Διὶ μῆτιν ἀτάλαντον
 ἐξ ὕπνου ἀνέγειρε Γεργήμιος ἱππότα Νέστωρ
 φθεργάμενος· τὸν δ' αἶψα περὶ φρένας ἤλυθ' ἰωή,
 ἐκ δ' ἤλθε κλισίης καὶ σφραγς πρὸς μῦθον ἔειπεν· 140
 „τίφθ' οὔτω κατὰ νῆας ἀνὰ στρατὸν οἴοι ἀλᾶσθε
 νύκτα δι' ἀμβροσίην; ὅτι δὴ χρεῖά τόσον ἴκει;“

τὸν δ' ἡμείβεται ἔπειτα Γεργήμιος ἱππότα Νέστωρ·
 „διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 μὴ νεμέσα· τοῖον γὰρ ἄχος βεβίηκεν Ἀχαιοῦς· 145
 ἀλλ' ἔπεν, ὄφρα καὶ ἄλλον ἐγείρομεν, ὅν τ' ἐπέοικεν
 βουλὰς βουλευεῖν, ἢ φευγέμεν ἢ μάχεσθαι.“

ὣς φάθ', ὁ δὲ κλισίηνδε κιῶν πολύμητις Ὀδυσσεὺς
 ποικίλον ἀμφ' ὤμοισι σάκος θέτο, βῆ δὲ μετ' αὐτούς.
 βὰν δ' ἐπὶ Τυδεΐδην Διομήδεα· τὸν δὲ κίχανον 150
 ἐκτὸς ἀπὸ κλισίης σὺν τεύχεσιν· ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
 εὐδον, ὑπὸ κρασὶν δ' ἔχον ἀσπίδας· ἔγχεα δὲ σφιν
 ὕρθ' ἐπὶ σαυρωτῆρος ἐλήλατο, τῆλε δὲ χαλκὸς
 λάμφ' ὥς τε στεροπὴ πατρὸς Διός· αὐτὰρ ὁ γ' ἦρωες
 εὐδ', ὑπὸ δ' ἔστρωτο θινὸν βοὸς ἀγραύλοιο, 155
 αὐτὰρ ὑπὸ κράτεσφι τάπης τετάνυστο φαεινός.

τὸν παρστάς ἀνέγειρε Γεργήμιος ἱππότα Νέστωρ,
 λάξ ποδὶ κινήσας, ὠτρυνέ τε νεΐκεσέ τ' ἄντην·
 „ἔγρεο, Τυδέος υἱέ· τί πάννυχον ὕπνον ἀωτεῖς;
 οὐκ αἰεὶς, ὡς Τρῶες ἐπὶ θρωσμοῦ πεδίοιο 160
 εἴεται ἄγχι νεῶν, ὀλίγος δ' ἔτι χῶρος ἐρύκει;“

ὣς φάθ', ὁ δ' ἐξ ὕπνοιο μάλα κραιπνῶς ἀνόρουσεν,
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 „σχέτλιός ἐσσι, γεραῖέ· σὺ μὲν πόνου οὐ ποτε λήγεις.
 οὐ νυ καὶ ἄλλοι ἔασι νεώτεροι νῆες Ἀχαιῶν, 165
 οἳ κεν ἔπειτα ἕκαστον ἐγείρειαν βασιλῆων
 πάντη ἐποιχόμενοι; σὺ δ' ἀμήχανός ἐσσι, γεραῖέ.“

τὸν δ' αὖτε προσέειπε Γερήμιος ἱππότητα Νέστωρ·
 „ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, τέκος, κατὰ μοῖραν ἔειπες.
 εἰσὶν μὲν μοι παῖδες ἀμύμονες, εἰσὶ δὲ λαοὶ 170
 καὶ πολέες, τῶν κέν τις ἐποικόμενος καλέσειεν·
 ἀλλὰ μάλα μεγάλη χρεῖω βεβίηκεν Ἀχαιοὺς·
 νῦν γὰρ δὴ πάντεσσιν ἐπὶ ξυροῦ ἴσταται ἀκμῆς
 ἢ μάλα λυγρὸς ὄλεθρος Ἀχαιοῖς ἢ βιῶναι.
 ἀλλ' ἴθι νῦν, Αἴαντα ταχὺν καὶ Φυλῆος υἱὸν 175
 ἄνστησον, σὺ γὰρ ἔσσι νεώτερος, εἰ μ' ἑλεαίρεις.“

ὣς φάθ', ὁ δ' ἄμφ' ὤμοισιν ἐέσσατο δέρμα λέοντος
 αἰθωνος μέγαλοιο ποδηνεκές, εἴλετο δ' ἔργος.
 βῆ δ' ἰέναι, τοὺς δ' ἐνθεν ἀναστήσας ἄγρευ ἦρος.

οἱ δ' ὅτε δὴ φυλάκεσσιν ἐν ἀγρομένοισιν ἔμιχθεν, 180
 οὐδὲ μὲν εὐδοντας φυλάκων ἠγγήτορας εὖρον,
 ἀλλ' ἐργηγορτὶ σὺν τεύχεσιν εἶατο πάντες.

ὥς δὲ κύνες περὶ μῆλα δυσωρήσωσιν ἐν αὐλῇ
 θηρὸς ἀκούσαντες κρατερόφρονος, ὅς τε καθ' ὕλην
 ἔρχεται δι' ὄρεσφι· πολὺς δ' ὀρυμαγδὸς ἐπ' αὐτῷ 185
 ἀνδρῶν ἠδὲ κυνῶν, ἀπὸ τέ σφισιν ὕπνος ὄλωλεν·
 ὣς τῶν νήδυμος ὕπνος ἀπὸ βλεφάρουιν ὄλώλειν
 νύκτα φυλασσομένοισι κακῆν· πεδίονδε γὰρ αἰεὶ
 τετράφαθ', ὀππὸτ' ἐπὶ Τρώων αἰοίεν ἰόντων.

τοὺς δ' ὁ γέρων γήθησεν ἰδὼν θάρσυνέ τε μύθῳ 190
 [καὶ σφεας φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα].
 „οὔτω νῦν, φίλα τέκνα, φυλάσσετε· μηδέ τιν' ὕπνος
 αἰρεῖτω, μὴ χάσμα γενώμεθα δυσμενέεσσιν.“

ὣς εἰπὼν τάφροιο διέσσυτο· τοὶ δ' ἅμ' ἔποντο
 Ἀργείων βασιλῆες, ὅσοι κεκλήατο βουλήν. 195
 τοῖς δ' ἅμα Μηριόνης καὶ Νέστορος ἀγλαὸς υἱὸς
 ἦσαν· αὐτοὶ γὰρ κάλειον συμματιάσθαι.
 τάφρον δ' ἐκδιαβάντες ὀρυκτὴν ἐδριόωντο

ἐν καθαρῷ, ὅθι δὴ νεκύων διεφαίνετο χῶρος
 πιπτόντων, ὅθεν αὐτίς ἀπετράπετ' ὄβριμος Ἐκτωρ 200
 ὄλλυς Ἀργείους, ὅτε δὴ περὶ νύξ ἐκάλυψεν·
 ἐνθα καθεζόμενοι ἔπε' ἀλλήλοισι πίφανσκον.
 τοῖσι δὲ μύθων ἤρχε Γερήμιος ἱππότα Νέστωρ·
 „ὦ φίλοι, οὐκ ἂν δὴ τις ἀνὴρ πεπίθοιθ' ἐφ' αὐτοῦ
 θυμῷ τολμήεντι μετὰ Τρῶας μεγαθύμους 205
 ἔλθειν, εἴ τινά που δηίων ἔλοι ἐσχατόντα,
 ἢ τινά που καὶ φῆμιν ἐνὶ Τρώεσσι πύθοιτο,
 ἄσσα τε μητιώσιν μετὰ σφίσιν, ἢ μεμάσιν
 αὐθι μένειν παρὰ νηυσὶν ἀπόπροθεν, ἧε πόλινδε
 ἄψ ἀναχωρήσουσιν, ἐπεὶ δαμάσαντό γ' Ἀχαιοὺς; 210
 ταῦτά τε πάντα πύθοιτο, καὶ ἄψ εἰς ἡμέας ἔλθοι
 ἀσκηθῆς· μέγα κέν οἱ ὑπουράνιον κλέος εἴη
 πάντας ἐπ' ἀνθρώπους· καὶ οἱ δόσις ἔσσεται ἐσθλή·
 ὅσσοι γὰρ νήεσβιν ἐπικρατέουσιν ἄριστοι,
 τῶν πάντων οἱ ἕκαστος ὄιν δώσουσι μέλαιναν 215
 θῆλυν ὑπόρρηνον· τῇ μὲν κτέρας οὐδὲν ὁμοῖον·
 αἰεὶ δ' ἐν δαίτησι καὶ εἰλαπίνησι παρέσται.“

ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῆ.
 τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
 „Νέστωρ, ἔμ' ὀτρύνει κραδίη καὶ θυμὸς ἀγήνωρ 220
 ἀνδρῶν δυσμενέων δύναι στρατὸν ἐγγυς ἐόντων,
 Τρῶων· ἀλλ' εἴ τις μοι ἀνὴρ ἅμ' ἔποιτο καὶ ἄλλος·
 μᾶλλον θαλπωρὴ καὶ θαρσαλεώτερον ἔσται.
 σὺν τε δὴ ἐρχομένω, καὶ τε πρὸ ὁ τοῦ ἐνόησεν,
 ὅπως κέρδος ἔη· μῦθος δ' εἴ πέρ τε νοήσῃ, 225
 ἀλλὰ τέ οἱ βράσσων τε νόος λεπτή δέ τε μῆτις.“

ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἔθελον Διομήδεϊ πολλοὶ ἔπεσθαι·
 ἤθελέτην Αἴαντε δύω, θεράποντες Ἄρηος,
 ἤθελε Μηριόνης, μάλα δ' ἤθελε Νέστωρος υἱός,

ἤθελε δ' Ἀτρεΐδης δουρικλειτὸς Μενέλαος, 230
 ἤθελε δ' ὁ τλήμων Ὀδυσσεὺς καταδῦναι ὄμιλον
 Τρώων· αἰεὶ γάρ οἱ ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἐτόλμα.
 τοῖσι δὲ καὶ μετέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 „Τυδεΐδη Διόμηδες, ἐμῷ κεχαρισμένε θυμῷ,
 τὸν μὲν δὴ ἔταρόν γ' αἰρήσειαι, ὅν κ' ἐθέλησθα, 235
 φαινομένων τὸν ἄριστον, ἐπεὶ μεμάσκι γε πολλοί.
 μηδὲ σὺ γ' αἰδόμενος σῆσι φρεσὶ τὸν μὲν ἀρεῖω
 καλλείπειν, σὺ δὲ χεῖρον' ὀπάσσειαι αἰδοῖ εἰκων,
 ἐς γενεὴν ὀρόων, μηδ' εἰ βασιλεύτερός ἐστιν.“

ὣς ἔφατ', ἔδεισεν δὲ περὶ ξανθῷ Μενελάῳ. 240
 τοῖς δ' αὖτις μετέειπε βοῆν ἀγαθὸς Διομήδης·
 „εἰ μὲν δὴ ἔταρόν γε κελεύετε μ' αὐτὸν ἐλέσθαι,
 πῶς ἂν ἔπειτ' Ὀδυσῆος ἐγὼ θείοιο λαθοίμην,
 οὗ πέρι μὲν πρόφρων κραδίη καὶ θυμὸς ἀγήνωρ
 ἐν πάντεσσι πόνοισι, φιλεῖ δέ ἐ Παλλὰς Ἀθήνη. 245
 τούτου γ' ἐσπομένοιο καὶ ἐκ πυρὸς αἰθομένοιο
 ἄμφω νοστήσαιμεν, ἐπεὶ περίοιδε νοῆσαι.“

τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
 „Τυδεΐδη, μήτ' ἄρ με μάλ' αἶνεε μήτε τι νεῖκει· 250
 εἰδόσι γάρ τοι ταῦτα μετ' Ἀργείοις ἀγορευείς.
 ἀλλ' ἴομεν· μάλα γὰρ νυξ ἄνεται, ἐγγύθι δ' ἠώς,
 ἄστρα δὲ δὴ προβέβηκε, παροίχωνκεν δὲ πλέων νυξ
 τῶν δύο μοιράων, τριτάτη δ' ἔτι μοῖρα λέλειπται“.

ὣς εἰπόνθ' ὄπλοισιν ἐνὶ δεινοῖσιν ἐδύτην.
 Τυδεΐδη μὲν δῶκε μενεπτόλεμος Θρασυμήδης 255
 φάσγανον ἄμφηκες, τὸ δ' ἐὸν παρὰ νηὶ λέλειπτο,
 καὶ σάκος· ἀμφὶ δέ οἱ κυνέην κεφαλήφιν ἔθηκεν
 ταυρεῖην, ἄφαλόν τε καὶ ἄλλοφον, ἣ τε καταἄτυξ
 κέκληται, ῥύεται δὲ κάρη θαλερῶν αἰζηῶν.

Μηριόνης δ' Ὀδυσῆϊ δίδου βιὸν ἠδὲ φαρέτρον 260

καὶ ξίφος, ἀμφὶ δὲ οἱ κυνέην κεφαλῆφιν ἔθηκεν
 ῥινοῦ ποιητήν· πολέσιν δ' ἔντοσθεν ἱμάσιν
 ἐντέτατο στερεῶς, ἔκτοσθε δὲ λευκοὶ ὀδόντες
 ἀργιόδοντος ὕδς θαμέες ἔχον ἔνθα καὶ ἔνθα
 εὖ καὶ ἐπισταμένως, μέσση δ' ἐνὶ πῖλος ἀρήρειν. 265
 τὴν ῥά ποτ' ἐξ Ἑλεῶνος Ἀμύντορος Ὀρμενίδαο
 ἐξέλετ' Ἀντόλυκος πνικινὸν δόμον ἀντιτορήσας,
 Σκάνδειαν δ' ἄρα δῶκε Κυθηρίῳ Ἀμφιδάμαντι·
 Ἀμφιδάμας δὲ Μόλω δῶκε ξεινήιον εἶναι,
 αὐτὰρ ὁ Μηριόνη δῶκεν ᾧ παιδί φορήναι· 270
 δὴ τότε Ὀδυσσεύς πύκασεν κάρη ἀμφιπεθεῖσα.

τῷ δ' ἐπεὶ οὖν ὄπλοισιν ἐνὶ δεινοῖσιν ἐδύτην,
 βᾶν ῥ' ἰέναι, λιπέτην δὲ κατ' αὐτόθι πάντας ἀρίστους.
 τοῖσι δὲ δεξιὸν ἦκεν ἔρωδιὸν ἐγγυὺς ὁδοῖο
 Παλλὰς Ἀθηναίη· τοὶ δ' οὐκ ἴδον ὀφθαλμοῖσιν 275
 νύκτα δι' ὄσφραϊν, ἀλλὰ κλάγξαντος ἄκουσαν.
 χαῖρε δὲ τῷ ὄρνιδ' Ὀδυσσεύς, ἠρᾶτο δ' Ἀθήνη·
 „κλυθὶ μεν, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, ἦ τέ μοι αἰεὶ
 ἐν πάντεσσι πόνοισι παρίστασαι, οὐδέ σε λήθω
 κινύμενος, νῦν αὖτε μάλιστά με φίλαι, Ἀθήνη, 280
 δὸς δὲ πάλιν ἐπὶ νῆας ἐνκλειῖας ἀφικέσθαι,
 ῥέξαντας μέγα ἔργον, ὃ κε Τρώεσσι μελήσει.“

δεύτερος αὐτ' ἠρᾶτο βοῆν ἀγαθὸς Διομήδης·
 „κέκλυθι νῦν καὶ ἐμεῖο, Διὸς τέκος, ἀτροτώνη·
 σπεῖό μοι, ὥς ὅτε πατρὶ ἅμ' ἔσπεο Τυδείδι δίφω 285
 ἐς Θήβας, ὅτε τε πρὸ Ἀχαιῶν ἄγγελος ἦεν.
 τοὺς δ' ἄρ' ἐπ' Ἀσωπῷ λίπε χαλκοχίτωνας Ἀχαιοὺς,
 αὐτὰρ ὁ μειλίχιον μῦθον φέρε Καδμείοισιν
 κεῖσ'· ἀτὰρ ἄψ ἀπιὼν μάλα μέρομερα μῆσατο ἔργα
 σὺν σοί, δία θεά, ὅτε οἱ πρόφρασσα παρέστης. 290
 ὧς νῦν μοι ἐθέλουσα παρίστασο καὶ με φύλασσε·

σοι δ' αὖ ἐγὼ ρέξω βοῦν ἦριν εὐρυμέτωπον,
 ἀδμήτην, ἣν οὐ πω ὑπὸ ζυγὸν ἤγαγεν ἀνήρ·
 τήν τοι ἐγὼ ρέξω χρυσὸν κέρασιν περιχεύας·“

ὣς ἔφασαν εὐχόμενοι, τῶν δ' ἔκλυε Παλλὰς Ἀθήνη. 295
 οἱ δ' ἐπεὶ ἠρήσαντο Διὸς κούρη μέγαλοιο,
 βάν ῥ' ἴμεν ὣς τε λέοντε δύω διὰ νύκτα μέλαιναν,
 ἄμ φόνον, ἂν νέκυας, διὰ τ' ἔντεα καὶ μέλαν αἶμα.

οὐδὲ μὲν οὐδὲ Τρῶας ἀγήνορας εἶας Ἴκτωρ
 εὐδειν, ἀλλ' ἄμυδις κικλήσκειτο πάντας ἀρίστους, 300
 ὅσσοι ἔσαν Τρώων ἠγήτορες ἠδὲ μέδοντες·

τοὺς ὅ γε συγκαλέσας πνικινὴν ἠρτύνετο βουλήν·
 „τίς κέν μοι τόδε ἔργον ὑποσχόμενος τελέσειεν
 δώρω ἐπι μεγάλῳ; μισθὸς δέ οἱ ἄροιος ἔσται·

δώσω γὰρ δίφρον τε δύω τ' ἐριαύχενας ἵππους, 305
 οἷ κεν ἄριστοι ἔωσι θοῆς ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν,
 ὅς τις κε τλαίῃ, οἷ τ' αὐτῷ κῦδος ἄροιτο,

νηῶν ὠκυπόρων σχεδὸν ἐλθέμεν ἔκ τε πνθῆσθαι,
 ἢ φυλάσσονται νῆες θοαὶ ὡς τὸ πάρος περ,
 ἢ ἤδη χεῖρεςσιν ὑφ' ἡμετέρησι δαμέντες 310

φύξιν βουλεύουσι μετὰ σφίσιν, οὐδ' ἐθέλουσιν
 νύκτα φυλασσέμεναι, καμάτῳ ἀδηκότες αἰνῶ.“

ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
 ἦν δέ τις ἐν Τρώεσσι Δόλων Ἐνμηίδεος υἱὸς
 κήρυκος θείοιο, πολύχρυσος πολύχαλκος· 315

ὅς δὴ τοι εἶδος μὲν ἔην κακός, ἀλλὰ ποδώκης·
 αὐτὰρ ὁ μοῦνος ἔην μετὰ πέντε κασιγνήτησιν.

ὅς ῥα τότε Τρῶσιν τε καὶ Ἴκτορι μῦθον ἔειπεν·
 „Ἴκτορ, ἔμ' ὀτρύνει κραδίη καὶ θυμὸς ἀγήνωρ
 νηῶν ὠκυπόρων σχεδὸν ἐλθέμεν ἔκ τε πνθῆσθαι. 320

ἀλλ' ἄγε μοι τὸ σκῆπτρον ἀνάσχεο, καὶ μοι ὁμοσθον
 ἢ μὲν τοὺς ἵππους τε καὶ ἄρματα ποικίλα χαλκῶ

δωσέμεν, οἷ φορέουσιν ἀμύμονα Πηλεΐωνα.
 σοὶ δ' ἐγὼ οὐχ ἄλιος σκοπὸς ἔσσομαι οὐδ' ἀπὸ δόξης·
 τόφρα γὰρ ἐς στρατὸν εἶμι διαμπερές, ὅφρ' ἂν ἴκωμαι 325
 νῆ' Ἀγαμεμνονέην, ὅθι που μέλλουσιν ἄριστοι
 βουλάς βουλευέειν, ἧ φευγέμεν ἢ μάχεσθαι.“

ὣς φάθ', ὁ δ' ἐν χερσὶ σκῆπτρον λάβε καὶ οἱ ὕμοσεν·
 „ἴστω νῦν Ζεὺς αὐτός, ἐρίγδουπος πόσις Ἥρης,
 μὴ μὲν τοῖς ἵπποισιν ἀνὴρ ἐποχήσεται ἄλλος 330
 Τρώων, ἀλλὰ σέ φημι διαμπερές ἀγλαΐεῖσθαι.“

ὣς φάτο καὶ ῥ' ἐπίορκον ἐπώμοσε, τὸν δ' ὀρόθυνεν.
 αὐτίκα δ' ἀμφ' ὤμοισιν ἐβάλλετο καμπύλα τόξα,
 ἔσσατο δ' ἔκτοσθεν ρινὸν πολιοῖο λύκοιο,
 κρατὶ δ' ἐπὶ κτιδέην κυνέην, ἔλε δ' ὄξυν ἄκοντα, 335
 βῆ δ' ἰέναι προτὶ νῆας ἀπὸ στρατοῦ· οὐδ' ἄρ' ἔμελλεν
 ἐλθὼν ἐκ νηῶν ἀψ' Ἐκτορι μῦθον ἀποίσειν.

ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἵππων τε καὶ ἀνδρῶν κάλλιφ' ὄμιλον,
 βῆ ῥ' ἀν' ὁδὸν μεμαῶς· τὸν δὲ φράσατο προσιόντα
 διογενῆς Ὀδυσσεύς, Διομήδεα δὲ προσέειπεν· 340

„οὗτός τις, Διομήδης, ἀπὸ στρατοῦ ἔρχεται ἀνὴρ,
 οὐκ οἷδ', ἧ νήεσσιν ἐπίσκοπος ἡμετέρησιν,
 ἧ τινὰ συλήσων νεκύων κατατεθνηῶτων.
 ἀλλ' ἐῷμέν μιν πρῶτα παρεξελθεῖν πεδίοιο
 τυτθόν· ἔπειτα δέ κ' αὐτὸν ἐπαΐξαντες ἔλοιμεν 345
 καρπαλίμως· εἰ δ' ἄμμε παραφθῆησι πόδεσσιν,
 αἰεὶ μιν ἐπὶ νῆας ἀπὸ στρατοῦ προτιειλεῖν
 ἔγχει ἐπαΐσσω, μὴ πως προτὶ ἄστρ' ἀλύξῃ.“

ὣς ἄρα φωνήσαντε παρέξ ὁδοῦ ἐν νεκύεσσιν
 κλινθήτην· ὁ δ' ἄρ' ὦκα παρέδραμεν ἀφραδίησιν. 350
 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἀπέην, ὅσσον τ' ἐπὶ οὖρα πέλονται
 ἡμιόνων, αἶ γάρ τε βοῶν προφερέστεραί εἰσιν
 ἐλκόμεναι νειοῖο βαθείης πηκτὸν ἄροτρον,

τὼ μὲν ἐπεδραμέτην, ὃ δ' ἄρ' ἔστι δοῦπον ἀκούσας·
 ἔλπετο γὰρ κατὰ θυμὸν ἀποστρέφοντας ἑταίρους 355
 ἐκ Τρώων ἰέναι, πάλιν Ἔκτορος ὀτρύναντος.

ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἄπεσαν δουρηνεκὲς ἢ καὶ ἔλασσον,
 γνῶ ῥ' ἄνδρας θεῖους, λαιψηρὰ δὲ γούνατ' ἐνώμα
 φευγέμεναι· τοὶ δ' αἴψα διώκειν ὀρμήθησαν.

ὡς δ' ὅτε καρχαρόδοντε δῦω κύνε εἰδότε θήρης 360
 ἢ κεμάδ' ἢ ἐλαγῶν ἐπείγεται ἐμμενὲς αἰεὶ
 χῶρον ἀν' ὑλήενθ', ὃ δέ τε προθέησι μεμηκῶς,
 ὣς τὸν Τυδεΐδης ἠδ' ὃ πολίπορθος Ὀδυσσεὺς
 λαοῦ ἀποτμήξαντε διώκετον ἐμμενὲς αἰεὶ.

ἀλλ' ὅτε δὴ τάχ' ἔμελλε μιγήσεσθαι φυλάκεσσι 365
 φεύγων ἐς νῆας, τότε δὴ μένος ἔμβαλ' Ἀθήνη
 Τυδεΐδῃ, ἵνα μὴ τις Ἀχαιῶν χαλκοχιτῶνων
 φθαίῃ ἐπευξάμενος βαλέειν, ὃ δὲ δεύτερος ἔλθοι.
 δουρὶ δ' ἐπαῖσσαν προσέφη κρατερὸς Διομήδης·
 „ἢ ἐ μὲν, ἢ ἐ σε δουρὶ κιχήσομαι, οὐδέ σέ φημι 370
 δηρὸν ἐμῆς ἀπὸ χειρὸς ἀλύξειν αἰπὺν ὕλεθρον.“

ἢ ῥα καὶ ἔγχος ἀφῆκεν, ἐκὼν δ' ἠμάρτανε φωτός.
 δεξιτερὸν δ' ὑπὲρ ὤμον εὐξου δουρὸς ἀκωκῆ
 ἐν γαίῃ ἐπάγη· ὃ δ' ἄρ' ἔστι τάρβησέν τε
 βαμβαίνων, ἄραβος δὲ διὰ στόμα γίγνεται ὀδόντων, 375
 χλωρὸς ὑπαὶ δείους. τὼ δ' ἀσθμαίνοντε κιχήτην,
 χειρῶν δ' ἀπάσθην· ὃ δὲ δακρύσας ἔπος ἠΰδα·
 „ζωγρεῖτ', αὐτὰρ ἐγὼν ἐμὲ λύσομαι· ἔστι γὰρ ἔνδον
 χαλκὸς τε χρυσὸς τε πολύκητος τε σίδηρος·
 τῶν κ' ὑμῖν χαρίζαιτο πατήρ ἀπερσεῖσι' ἄποινα, 380
 εἴ κεν ἐμὲ ζῶν πεπύθοιτ' ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.“

τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεὺς·
 „θάρσει, μηδέ τί τοι θάνατος καταθύμιος ἔστω·
 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἶπέ καὶ ἀτροκέως κατάλεξον·

πῆ δὴ οὕτως ἐπὶ νῆας ἀπὸ στρατοῦ ἔρχεται οἶος 385
 νύκτα δι' ὄρφναίην, ὅτε θ' εὐδουσι βροτοὶ ἄλλοι;
 [ἢ τινα συλήσων νεκύων κατατεθνηώτων;]

ἢ σ' Ἐκτωρ προέηκε διασκοπιᾶσθαι ἕκαστα
 νῆας ἐπι γλαφυράς; ἢ σ' αὐτὸν θυμὸς ἀνῆκεν;“
 τὸν δ' ἡμείβεται ἔπειτα Δόλων, ὑπὸ δ' ἔτρεμε γυῖα· 390
 „πολλῆσίν μ' ἄτησι παρὲκ νόον ἤγαγεν Ἐκτωρ,
 ὅς μοι Πηλεΐωνος ἀγανοῦ μώνυχας ἵππους
 δωσέμεναι κατένευσε καὶ ἄρματα ποικίλα χαλκῷ,
 ἠνώγει δέ μ' ἰόντα θοῆν διὰ νύκτα μέλαιναν
 ἀνδρῶν δυσμενέων σχεδὸν ἐλθέμεν ἕκ τε πυθέσθαι, 395
 ἢ ἐφυλάσσονται νῆες θοαί, ὡς τὸ πάρος περ,
 ἢ ἤδη χεῖρεςσιν ὑφ' ἡμετέρησι δαμέντες
 φύξιν βουλεύοιτε μετὰ σφίσιν, οὐδ' ἐθέλοιτε
 νύκτα φυλασσέμεναι, καμάτῳ ἀδηκότες αἰνῶ.“

τὸν δ' ἐπιμειδίσας προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς· 400
 „ἢ ῥά νύ τοι μεγάλων δῶρων ἐπεμαίετο θυμὸς,
 ἵππων Αἰακίδαο δαΐφρονος· οἱ δ' ἀλεγεινοὶ
 ἀνδράσι γε θνητοῖσι δαμήμεναι ἢδ' ὀχέεσθαι,
 ἄλλῳ γ' ἢ Ἀχιλῆι, τὸν ἀθανάτη τέκε μήτηρ.
 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἶπε καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον· 405
 ποῦ νῦν δεῦρο κίων λίπες Ἐκτορα ποιμένα λαῶν;
 ποῦ δέ οἱ ἔντεα κεῖται ἀρήια, ποῦ δέ οἱ ἵπποι;
 πῶς δ' αἰ τῶν ἄλλων Τρώων φυλακαὶ τε καὶ εὐναί;“
 [ἄσσα τε μητιόωσι μετὰ σφίσιν, ἢ μεμάασιν
 αὖθι μένειν παρὰ νηυσὶν ἀπόπροθεν, ἥε πόλινδε 410
 ἄψ ἀναχωρήσουσιν, ἐπεὶ δαμάσαντό γ' Ἀχαιοὺς.]

τὸν δ' αὖτε προσέειπε Δόλων Ἐυμήδεος υἱός·
 „τοιγὰρ ἐγὼ τοι ταῦτα μάλ' ἀτρεκέως καταλέξω.
 Ἐκτωρ μὲν μετὰ τοῖσιν, ὅσοι βουληφόροι εἰσίν,
 βουλὰς βουλεύει θεῖον παρὰ σήματι Ἴλου, 415

νόσφιν ἀπὸ φλοίσβου· φυλακὰς δ' ἄς εἶρει, ἦρως,
 οὐ τις κεκριμένη ῥύεται στρατὸν οὐδὲ φυλάσσει.
 ὅσσαι μὲν Τρώων πυρὸς ἐσχάροι, οἷσιν ἀνάγκη,
 οἱ δ' ἐργηγόρθασι φυλασσέμεναί τε κέλονται
 ἀλλήλοισ'· ἀτὰρ αὖτε πολὺκλήτοι ἐπίκουροι 420
 εὐδουσι· Τρωσὶν γὰρ ἐπιτραπέουσι φυλάσσειν·
 οὐ γάρ σφιν παῖδες σχεδὸν εἶαται οὐδὲ γυναιῖκες·“

τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 „πῶς γὰρ νῦν, Τρώεσσι μειγμένοι ἵπποδάμοισιν
 εὐδουσ' ἢ ἀπάνευθε; δίειπέ μοι, ὄφρα δαείω.“ 425

τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Δόλων Ἐυμήδεος υἱός·
 „τοιγὰρ ἐγὼ καὶ ταῦτα μάλ' ἀτρεκέως καταλέξω.
 πρὸς μὲν ἄλως Κᾶρες καὶ Παῖονες ἀγκυλότοξοι
 καὶ Λέλεγες καὶ Καύκωνες δῖοί τε Πελασγοί,
 πρὸς Θύμβρης δ' ἔλαχον Λύκιοι Μυσοὶ τ' ἀγέρωχοι 430
 καὶ Φρύγες ἵπποδάμοι καὶ Μήονες ἵπποκορυσταί.
 ἀλλὰ τί ἦ ἐμὲ ταῦτα διεξερέεσθε ἕκαστα;

εἰ γὰρ δὴ μέματον Τρώων καταδῦναι ὄμιλον,
 Θρήικες οἷδ' ἀπάνευθε νεήλυδες, ἔσχατοι ἄλλων,
 ἐν δέ σφιν Ῥῆσος βασιλεύς, πάϊς Ἴδιονος· 435

τοῦ δὴ καλλίστους ἵππους ἴδον ἠδὲ μεγίστους·
 λευκότεροι χιόνος, θείειν δ' ἀνέμοισιν ὁμοιοί.
 ἄρμα δέ οἱ χρυσῶ τε καὶ ἀργύρῳ εὖ ἤσκηται·
 τεύχεα δὲ χρύσεια πελώρια, θαῦμα ιδέσθαι,
 ἦλυθ' ἔχων· τὰ μὲν οὐ τι καταδνητοῖσιν ἔοικεν 440
 ἀνδρεσσιν φορέειν, ἀλλ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν.

ἀλλ' ἐμὲ μὲν νῦν νηυσὶ πελάσσετον ὠκυπόροισιν,
 ἠέ με δῆσαντες λίπετ' αὐτόθι νηλεὶ δεσμῶ,
 ὄφρα κεν ἔλθῃτον καὶ πειρηθῆτον ἐμεῖο,
 ἠέ κατ' αἶσαν ἔειπον ἐν ὑμῖν ἦε καὶ οὐκί.“ 445

τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κρατερὸς Διομήδης·

„μὴ δὴ μοι φύξιν γε, Δόλων, ἐμβάλλεο θυμῷ,
 ἐσθλά περ ἀγγελίας, ἐπεὶ ἵκεο χεῖρας ἐς ἀμάς.
 εἰ μὲν γὰρ κέ σε νῦν ἀπολύσομεν ἢ μεθῶμεν,
 ἦ τε καὶ ὕστερον εἶσθα θοᾶς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν 450
 ἢ διοπτεύσων ἢ ἐναντίβιον πολεμίξω·
 εἰ δέ κ' ἐμῆς ὑπὸ χερσὶ δαμείς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσης,
 οὐκ ἐτ' ἔπειτα σὺ πῆμά ποτ' ἔσσειαι Ἀργείοισιν.“

ἦ, καὶ ὁ μὲν μιν ἔμελλε γενεῖου χειρὶ παχείῃ
 ἀψάμενος λίσσεσθαι, ὁ δ' ἀνχένα μέσσω ἔλασσεν 455
 φασγάνῳ ἀΐξας, ἀπὸ δ' ἄμφω κέρσε τένοντε·
 φθεγγρομένου δ' ἄρα τοῦ γε κάρη κονίησιν ἐμίχθη.
 τοῦ δ' ἀπὸ μὲν κτιδέην κυνέην κεφαλήφιν ἔλοντο
 καὶ λυκέην καὶ τόξα παλίντονα καὶ δόρυ μακρόν·
 καὶ τὰ γ' Ἀθηναίῃ ληίτιδι δῖος Ὀδυσσεὺς 460
 ὑψός' ἀνέσχεθε χειρὶ καὶ εὐχόμενος ἔπος ἠΰδα·
 „χαῖρε, θεά, τοῖσδεσσι· σὲ γὰρ πρώτην ἐν Ὀλύμπῳ
 πάντων ἀθανάτων ἐπιδωσόμεθ'· ἀλλὰ καὶ αὐτὶς
 πέμψον ἐπὶ Θρηκῶν ἀνδρῶν ἵππους τε καὶ εὐνάς.“

ὣς ἄρ' ἐφώνησεν, καὶ ἀπὸ ἔθεν ὑψός' ἀείρας 465
 θῆκεν ἀνὰ μυρικήν· δέελον δ' ἐπὶ σῆμά τ' ἔθηκεν,
 συμμάρψας δόνακας μυρικής τ' ἐριθηλέας ὄζους,
 μὴ λάθοι αὐτὶς ἰόντε θοῆν διὰ νύκτα μέλαιναν.
 τῶ δὲ βάτην προτέρω διὰ τ' ἔντεα καὶ μέλαν αἶμα,
 αἶψα δ' ἐπὶ Θρηκῶν ἀνδρῶν τέλος ἶξον ἰόντες. 470
 οἱ δ' εὖδον καμάτῳ ἀδηκότες, ἔντεα δέ σφιν
 καλὰ παρ' αὐτοῖσι χθονὶ κέκλιτο, εὖ κατὰ κόσμον,
 τριστοιχί· παρὰ δέ σφιν ἐκάστῳ δίζυγες ἵπποι.
 Ῥῆσος δ' ἐν μέσῳ εὖδε, παρ' αὐτῷ δ' ὠκίεες ἵπποι
 ἕξ ἐπιδιφριάδος πυμάτης ἱμᾶσι δέδεντο. 475
 τὸν δ' Ὀδυσσεὺς προπάροιδεν ἰδὼν Διομήδει δείξεν·
 „οὗτός τοι, Διόμηδες, ἀνὴρ, οὔτοι δέ τοι ἵπποι,

οὓς νῶϊν πίφανσκε Δόλων, ὃν ἐπέφνομεν ἡμεῖς.
 ἀλλ' ἄγε δὴ πρόφερε κρατερόν μένος· οὐδέ τί σε χορῆ
 ἐστάμεναι μέλεον σὺν τεύχεσιν, ἀλλὰ λύ' ἵππους· 480
 ἢ ἐσύ γ' ἄνδρας ἔναιρε, μελήσουσιν δ' ἐμοὶ ἵπποι.“

ὣς φάτο, τῷ δ' ἔμπνευσε μένος γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 κτεῖνε δ' ἐπιστροφάδην· τῶν δὲ στόνος ὤρνυτ' ἀεικῆς
 ἄορι θεινομένων, ἐρυνθαίνετο δ' αἷματι γαῖα.

ὥς δὲ λέων μήλοισιν ἀσημάντοισιν ἐπελθὼν, 485
 αἴγεσιν ἢ δίεςσι, κακὰ φρονέων ἐνορούση,

ὣς μὲν Θρηίκας ἄνδρας ἐπώχετο Τυδέος υἱός,
 ὄφρα θυώδεκ' ἐπεφνευ· ἀτὰρ πολύμητις Ὀδυσσεύς,
 ὃν τινα Τυδεΐδης ἄορι πλήξειε παραστάς,

τὸν δ' Ὀδυσσεύς μετόπισθε λαβὼν ποδὸς ἐξερούσασκεν, 490
 τὰ φρονέων κατὰ θυμόν, ὅπως καλλίτριχες ἵπποι
 ρεῖα διέλθοιεν μηδὲ τρομεοῖατο θυμῷ

νεκροῖς ἀμβαίνοντες· ἀήθεσσον γὰρ ἔτ' αὐτῶν.
 ἀλλ' ὅτε δὴ βασιλῆα κιχήσατο Τυδέος υἱός,
 τὸν τρισκαιδέκατον μελιηδέα θυμὸν ἀπηγύρα 495

ἀσθμαίνοντα· κακὸν γὰρ ὄναρ κεφαλήφιν ἐπέστη
 [τὴν νύκτ', Οἶνειίδαο πάις, διὰ μῆτιν Ἀθήνης.]

τόφρα δ' ἄρ' ὁ τλήμων Ὀδυσσεύς λύε μώνυχας ἵππους,
 σὺν δ' ἤειρεν ἱμᾶσι καὶ ἐξήλαυνεν ὀμίλου
 τόξῳ ἐπιπλήστων, ἐπεὶ οὐ μᾶστιγα φαεινὴν 500

ποικίλου ἐκ δίφροιο νοήσατο χερσὶν ἐλέσθαι.
 ροίζησεν δ' ἄρα πιφάνσκων Διομήδει δίφ·
 αὐτὰρ ὁ μερμήριζε μένων, ὅ τι κύντατον ἔρδοι,

ἢ ὅ γε δίφρον ἐλών, ὅθι ποικίλα τεύχε' ἔκειτο,
 ρυμοῦ ἐξερούοι ἢ ἐκφέροι ὑψόσ' ἀείρας, 505
 ἢ ἔτι τῶν πλεόνων Θρηικῶν ἀπὸ θυμὸν ἔλοιτο.

εἶος ὁ ταυθ' ὤρμαινε κατὰ φρένα, τόφρα δ' Ἀθήνη
 ἐγγύθεν ἰσταμένη προσέφη Διομήδεα δῖον·

„νόστου δὴ μνησαί, μεγαθύμου Τυδέος υἱέ,
 νῆας ἐπι γλαφυράς, μὴ καὶ πεφοβημένος ἔλθῃς, 510
 μὴ πού τις καὶ Τρώας ἐγείρῃσιν θεὸς ἄλλος.“

ὣς φάθ', ὁ δὲ ξυνέηκε θεᾶς ὕπα φωνησάσης,
 καρπαλίμως δ' ἵππων ἐπεβήσето· κόψε δ' Ὀδυσσεὺς
 τόξω, τοὶ δ' ἐπέτοντο θεῶς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν.

οὐδ' ἀλαδὸς σκοπιῆν εἶχ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων, 515
 ὡς ἴδ' Ἀθηναίην μετὰ Τυδέος υἱὸν ἔπουσαν·
 τῇ κοτέων Τρώων κατεδύσето πουλὺν ὄμιλον,
 ὤρσεν δὲ Θρηκῶν βουληφόρον Ἴπποκόωντα,
 Ῥήσου ἀνεψιὸν ἐσθλόν. ὁ δ' ἐξ ὕπνου ἀνορούσας,
 ὡς ἴδε χῶρον ἐρήμον, ὅθ' ἔστασαν ὠκέες ἵπποι, 520
 ἄνδρας τ' ἀσπαίροντας ἐν ἀργαλέησι φουῆσιν,
 ὤμωξέν τ' ἄρ' ἔπειτα φίλον τ' ὀνόμησεν ἐταῖρον.
 Τρώων δὲ κλαγγή τε καὶ ἄσπετος ὤροτο κυδοιμὸς
 θυνούτων ἄμυδις· θηεῦντο δὲ μέμερα ἔργα,
 ὅσσοι ἄνδρες ῥέξαντες ἔβαν κοίλας ἐπὶ νῆας. 525

οἱ δ' ὅτε δὴ ῥ' ἴκανον, ὅθι σκοπὸν Ἔκτορος ἔκταν,
 ἔνθ' Ὀδυσσεὺς μὲν ἔρυξε διίφιλος ὠκέας ἵππους,
 Τυδεΐδης δὲ χαμᾶζε θορῶν ἔναρα βροτόεντα
 ἐν χεῖρεσσ' Ὀδυσῆι τίθει, ἐπεβήσето δ' ἵππων.

μάστιξεν δ' ἵππους, τῶ δ' οὐκ ἀέκοντε πετέσθην 530
 [νῆας ἐπι γλαφυράς· τῇ γὰρ φίλον ἔπλετο θυμῷ.]

Νέστωρ δὲ πρῶτος κτύπον αἶε φώνησέν τε·

„ὦ φίλοι, Ἀργείων ἠγῆτορες ἠδὲ μέδοντες,
 ψεύσομαι ἢ ἔτυμον ἐρέω; κέλεται δέ με θυμός.
 ἵππων μ' ὠκνπόδων ἀμφὶ κτύπος οὐατα βάλλει· 535

αἶ γὰρ δὴ Ὀδυσσεὺς τε καὶ ὁ κρατερὸς Διομήδης
 ὦδ' ἄφαρ ἐκ Τρώων ἐλασαίατο μώνυχας ἵππους.
 ἀλλ' αἰνῶς δειδοῖκα κατὰ φρένα, μὴ τι πάθωσιν
 Ἀργείων οἱ ἄριστοι ὑπὸ Τρώων ὀρυμαγδοῦ.“

οὐ πω πᾶν εἶρητο ἔπος, ὅτ' ἄρ' ἤλυθον αὐτοί. 540
καί ῥ' οἱ μὲν κατέβησαν ἐπὶ χθόνα, τοὶ δὲ χαρέντες
δεξιῇ ἠσπάζοντο ἔπεσσί τε μελιχίοισιν.

πρῶτος δ' ἐξερέεινε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·

„εἶπ' ἄγε μ', ὦ πολύαιν' Ὀδυσσεῦ, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
ὅπως τούσδ' ἵππους λάβητον· καταδύντες ὄμιλον 545
Τρώων; ἢ τίς σφωε πόρεν θεὸς ἀντιβολήσας;
αἰνῶς ἀκτίνεσσιν εἰκότες ἠελίοιο.

αἰεὶ μὲν Τρώεσσ' ἐπιμίσγομαι, οὐδέ τί φημι
μιμνάξειν παρὰ νηυσί, γέρον περ ἔων πολεμιστής·
ἀλλ' οὐ πω τοίους ἵππους ἴδον οὐδὲ νόησα. 550

ἀλλά τιν' ὕμῃ δῖω δόμεναι θεὸν ἀντιάσαντα·
ἀμφοτέρω γὰρ σφῶι φιλεῖ νεφεληγερέτα Ζεὺς
κούρη τ' αἰγιόχοιο Διός, γλαυκῶπις Ἀθήνη.“

τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
„ὦ Νέστωρ Νηληιάδη, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν, 555

ρεῖα θεὸς γ' ἐθέλων καὶ ἀμείνονας, ἡέ περ οἶδε,
ἵππους δωρήσαιτ', ἐπεὶ ἢ πολὺ φέρτεροί εἰσιν.

ἵπποι δ' οἶδε, γεραιέ, νεήλυδες, οὓς ἐρεεῖνεις,
Θρηάκιοι· τὸν δέ σφιν ἄνακτ' ἀγαθὸς Διομήδης
ἔκτανε, παρ δ' ἐτάρους δυοκαίδεκα πάντας ἀρίστους.
τὸν τρισκαιδέκατον σκοπὸν εἴλομεν ἐγγύθι νηῶν, 561

τόν ῥα διοπτῆρα στρατοῦ ἔμμεναι ἡμετέροιο
Ἔκτωρ τε προσέηκε καὶ ἄλλοι Τρώες ἀγανοί.“

ὣς εἰπὼν τάφροιο διήλασε μώνυχας ἵππους
καρχαλόων· ἅμα δ' ἄλλοι ἴσαν χαίροντες Ἀχαιοί. 565
οἱ δ' ὅτε Τυδεΐδω κλισίην εὐτυκτον ἴκοντο,

ἵππους μὲν κατέδησαν ἐυτμήτοισιν ἱμᾶσιν
φάτυη ἔφ' ἱππείῃ, ὅθι περ Διομήδης ἵπποι
ἔστασαν ὠκύποδες μελιηδέα πυρὸν ἔδοντες,
νηὶ δ' ἐνὶ πρυμνῇ ἔναρα βροτόεντα Δόλωνος 570

θῆκ' Ὀδυσσεύς, ὄφρ' ἰρὸν ἑτοιμασσαίαιατ' Ἀθήνη.
 αὐτοὶ δ' ἰδρῶ πολλὸν ἀπενίζοντο θαλάσση
 ἔσβάντες, κνήμας τε ἰδὲ λόφον ἀμφί τε μηρούς.
 αὐτὰρ ἐπεὶ σφιν κῦμα θαλάσσης ἰδρῶ πολλὸν
 νύψεν ἀπὸ χρωτὸς καὶ ἀνέψυχθεν φίλον ἦτορ, 575
 ἔς ᾧ' ἀσαμίνθους βάντες ἐνξέστας λούσαντο.
 τῶ δὲ λοεσσαμένω καὶ ἀλειψαμένω λίπ' ἔλαιω
 δείπνω ἐφιζανέτην, ἀπὸ δὲ κρητῆρος Ἀθήνη
 πλείου ἀφυσσόμενοι λείβον μελιηδέα οἶνον.

 ΙΛΙΑΔΟΣ Λ.

Ἀγαμέμνωνος ἀριστεία.

Ἦὼς δ' ἐκ λεχέων παρ' ἀγανοῦ Τιθωνοῖο
 ὄρνυθ', ἴν' ἀθανάτοισι φόως φέροι ἠδὲ βροτοῖσιν.
 Ζεὺς δ' Ἐριδα προΐαλλε θεὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν
 ἀργαλέην, πολέμοιο τέρας μετὰ χερσὶν ἔχουσιν.
 στῆ δ' ἐπ' Ὀδυσσεῆος μεγακῆτεϊ νηὶ μελαίνῃ, 5
 ἢ ᾧ' ἐν μεσάτῳ ἔσκε γεγωνέμεν ἀμφοτέρωσε,
 ἡμὲν ἐπ' Αἴαντος κλισίας Τελαμωνιάδαο
 ἠδ' ἐπ' Ἀχιλλῆος, τοί ᾧ' ἔσχατα νῆας εἶσας
 εἶρυσαν, ἡνορέῃ πίσυνοι καὶ κάρτεϊ χειρῶν.
 ἔνθα σταῶς ἦνσε θεὰ μέγα τε δεινόν τε 10
 ὄρθι, Ἀχαιοῖσιν δὲ μέγα σθένος ἔμβαλ' ἐκάστω
 καρδίῃ, ἄλληκτον πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι.
 [τοῖσι δ' ἄφαρ πόλεμος γλυκίων γένετ' ἠὲ νέεσθαι
 ἐν νηυσὶ γλαφυρῆσι φίλην ἔς πατρίδα γαῖαν.]
 Ἀτρεΐδης δ' ἐβόησεν ἰδὲ ζώννυσθαι ἄνωγεν 15

Ἄργείους· ἐν δ' αὐτὸς ἐδύσετο νώροπα χαλκόν.
 κνημίδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμησιν ἔθηκεν
 καλὰς, ἀργυρέοισιν ἐπισφυρίοις ἀραρυίας·
 δεύτερον αὖ θώρηκα περὶ στήθεσιν ἔδυνεν,
 τὸν ποτέ οἱ Κινύρης δῶκε ξεινήιον εἶναι. 20
 πεύθετο γὰρ Κύπρουδε μέγα κλέος, οὔνεκ' Ἀχαιοὶ
 ἐς Τροίην νήεσσι ἀναπλεύσεσθαι ἔμελλον·
 τούνεκά οἱ τὸν ἔδωκε χαριζόμενος βασιλῆι.
 τοῦ δ' ἦ τοι δέκα οἴμοι ἔσαν μέλανος κύναιο,
 δώδεκα δὲ χρυσοῖο καὶ εἴκοσι κασσιτέροιο· 25
 κύναιοι δὲ δράκοντες ὀρωρέχατο προτὶ δειρῆν
 τρεῖς ἐκάτερθ', ἴρισσιν ἐοικότες, ἄς τε Κρονίων
 ἐν νέφεϊ στήριξε τέρας μερόπων ἀνθρώπων.
 ἀμφὶ δ' ἄρ' ὤμοισιν βάλετο ξίφος· ἐν δέ οἱ ἦλοι
 χρύσειοι πάμφαινον, ἀτὰρ περὶ κουλεὸν ἦεν 30
 ἀργύρεον, χρυσεῖοισιν ἀορτήρεσσιν ἀρηρός.
 ἂν δ' ἔλετ' ἀμφιβρότην πολυδαίδαλον ἀσπίδα θοῦριν,
 καλήν, ἣν πέρι μὲν κύκλοι δέκα χάλκεοι ἦσαν,
 ἐν δέ οἱ ὀμφαλοὶ ἦσαν εἴκοσι κασσιτέροιο
 λευκοί, ἐν δὲ μέσοισιν ἔην μέλανος κύναιο. 35
 τῇ δ' ἐπὶ μὲν Γοργῶ βλοσυρῶπις ἔστεφάνωτο
 δεινὸν δερκομένη, περὶ δὲ Δεῖμός τε Φόβος τε.
 τῆς δ' ἔξ ἀργύρεος τελαμῶν ἦν· αὐτὰρ ἐπ' αὐτοῦ
 κύνεος ἐλέλικτο δράκων, κεφαλαὶ δέ οἱ ἦσαν
 τρεῖς ἀμφιστρεφέες, ἐνὸς ἀυχένος ἐκπεφυυῖαι. 40
 κρατὶ δ' ἐπ' ἀμφίφαλον κινέην θέτο τετραφάληρον
 ἵππουριν· δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔνευεν.
 εἴλετο δ' ἄλκιμα δοῦρε δύω, κεκορυθμένα χαλκῶ,
 ὀξέα· τῆλε δὲ χαλκὸς ἀπ' αὐτόφιν οὐρανὸν εἶσω
 λάμπ'. ἐπὶ δ' ἐγδούπησαν Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη, 45
 τιμῶσαι βασιλῆα πολυχρῦσοιο Μυκῆνης.

ἠνιόχῳ μὲν ἔπειτα ἔῳ ἐπέτελλεν ἕκαστος
 ἵππους εὔ κατὰ κόσμον ἐρυνέμεν αὐθ' ἐπὶ τάφρῳ,
 αὐτοὶ δὲ πρυλέες σὺν τεύχεσι θωροηχθέντες
 ῥῶντ'· ἄσβεστος δὲ βοή γένηετ' ἠῶθι πρό. 50
 φθὰν δὲ μέγ' ἱππήων ἐπὶ τάφρῳ κοσμηθέντες,
 ἱππῆες δ' ὀλίγον μετεκίαθον. ἐν δὲ κυδοιμὸν
 ᾤρσε κακὸν Κρουίδης, κατὰ δ' ὑπόθεν ἤκεν ἑέρσας
 αἵματι μυδαλέας ἐξ αἰθέρος, οὔνεκ' ἔμελλεν
 πολλὰς ἰφθίμους κεφαλὰς Ἄϊδι προιάψειν. 55

Τρῶες δ' αὐθ' ἐτέρωθεν ἐπὶ θρωσμῷ πεδίοιο,
 Ἔκτορά τ' ἀμφὶ μέγαν καὶ ἀμύμονα Πουλυδάμαντα
 Αἰνεῖαν θ', ὃς Τρωσὶ θεὸς ὣς τίετο δῆμῳ,
 τρεῖς τ' Ἀντηνορίδας, Πόλυβον καὶ Ἀγήνορα δῖον
 ἠΐθεόν τ' Ἀκάμαντ', ἐπιείκελον ἀθανάτοισιν. 60
 Ἔκτωρ δ' ἐν πρώτοισι φέρ' ἀσπίδα πάντοσ' εἴσῃν.
 οἶος δ' ἐκ νεφέων ἀναφαίνεται οὔλιος ἀστὴρ
 παμφαίνων, τοτὲ δ' αὐτίς ἔδν νέφεα σκιοέοντα,
 ὣς Ἔκτωρ ὅτε μὲν τε μετὰ πρώτοισι φάνεσκεν,
 ἄλλοτε δ' ἐν πυμάτοισι κελεύων· πᾶς δ' ἄρα χαλκῷ 65
 λάμφ' ὥς τε στεροπὴ πατρὸς Διὸς αἰγιόχοιο.

οἱ δ', ὣς τ' ἀμητῆρες ἐναντίοι ἀλλήλοισιν
 ὄγμον ἐλαύνωσιν, ἀνδρὸς μάκαρος κατ' ἄρουραν,
 πυρῶν ἢ κριθέων· τὰ δὲ δράγματα ταρφέα πίπτει·
 ὣς Τρῶες καὶ Ἀχαιοὶ ἐπ' ἀλλήλοισι θορόντες 70
 δῆουν, οὐδ' ἕτεροι μνώοντ' ὀλοοῖο φόβοιο.
 [Ἴσας δ' ὑσμίνῃ κεφαλὰς ἔχεν, οἱ δὲ λύκοι ὡς
 θῦνον. Ἔρις δ' ἄρ' ἔχαιρε πολύστονος εἰσορόωσα·
 οἴῃ γάρ ῥα θεῶν παρετύγχανε μαρναμένοισιν,
 οἱ δ' ἄλλοι οὐ σφιν πάρεσαν θεοί, ἀλλὰ ἔκῃλοι 75
 σφοῖσιν ἐνὶ μεγάροισι καθείατο, ἦχι ἐκάστω
 δώματα καλὰ τέτυκτο κατὰ πτύχας Οὐλύμποιο.

πάντες δ' ἤτιόωντο κελαινεφέα Κρονίωνα,
 οὔνεκ' ἄρα Τρώεσσιν ἐβούλετο κῦδος ὀρέξαι.
 τῶν μὲν ἄρ' οὐκ ἀλέγιζε πατήρ· ὁ δὲ νόσφι λιασθεῖς 80
 τῶν ἄλλων ἀπάνευθε καθέζετο κύδει γαίωv,
 εἰσορόων Τρώων τε πόλιν καὶ νῆας Ἀχαιῶν
 χαλκοῦ τε στεροπῆν, ὀλλύντας τ' ὀλλυμένους τε.]

ὄφρα μὲν ἤως ἦν καὶ ἀέξετο ἱερὸν ἦμαρ,
 τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἤπιετο, πῖπτε δὲ λαός· 85
 ἦμος δὲ δρυτόμος περ ἀνῆρ ὠπλίσσατο δεῖπνον
 οὔρου ἐν βήσσησι, ἐπεὶ τ' ἐκορέσσατο χεῖρας
 τάμνων δένδρεα μακρά, ἄδος τέ μιν ἵκετο θυμόν,
 σίτου τε γλυκεροῖο περὶ φρένας ἕμερος ἀρεῖ,
 τῆμος σφῆ ἀρετῆ Δαναοὶ ῥήξαντο φάλαγγας, 90
 κεκλόμενοι ἐτάροισι κατὰ στίχας. ἐν δ' Ἀγαμέμνων
 πρῶτος ὄρουσ', ἔλε δ' ἄνδρα Βιήνορα ποιμένα λαῶν,
 αὐτόν, ἔπειτα δ' ἐταῖρον Ὀϊλῆα πλήξιππον.
 ἦ τοι ὅ γ' ἐξ ἵππων κατεπάλμενος ἀντίος ἔστη·
 τὸν δ' ἰθὺς μεμαῶτα μετώπιον ὀξεί δουρὶ 95
 νύξ', οὐδὲ στεφάνη δόρου οἱ σχέθε χαλκοβάρεια,
 ἀλλὰ δι' αὐτῆς ἦλθε καὶ ὀστέον, ἐγκέφαλος δὲ
 ἔνδον ἅπας πεπάλακτο· δάμασσε δὲ μιν μεμαῶτα.
 καὶ τοὺς μὲν λίπεν αὐθι ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 στήθεσι παμφαίνοντας, ἐπεὶ περιδύσε χιτῶνας· 100
 αὐτὰρ ὁ βῆ ῥ' Ἴσόν τε καὶ Ἀντιφον ἐξεναοῖξεν,
 υἱε δὺω Πριάμοιο, νόθον καὶ γνήσιον, ἄμφω
 εἶν ἐνὶ δίφρῳ ἐόντας· ὁ μὲν νόθος ἠνιόχευεν,
 Ἀντιφος αὖ παρέβασκε περικλυτός· ὦ ποτ' Ἀχιλλεύς
 Ἴδης ἐν κνημοῖσι δίδη μόσχοισι λύγοισιν, 105
 ποιμαίνοντ' ἐπ' ὕεσσι λαβῶν, καὶ ἔλυσεν ἀποιόνων.
 δὴ τότε γ' Ἀτρεΐδης εὐρὸν κρείων Ἀγαμέμνων
 τὸν μὲν ὑπὲρ μαζοῖο κατὰ στήθος βάλε δουρὶ,

Ἄντιφον αὖ παρὰ οὓς ἔλασε ξίφει, ἐκ δ' ἔβαλ' ἵππων.
 σπερχόμενος δ' ἀπὸ τοῖν ἐσύλα τεύχεα καλά, 110
 γιγνώσκων· καὶ γὰρ σφε πάρος παρὰ νηυσὶ θοῆσιν
 εἶδεν, ὅτ' ἐξ Ἴδης ἄγαγεν πόδας ὠκύς Ἀχιλλεύς.
 ὡς δὲ λέων ἐλάφοιο ταχείης νήπια τέκνα
 ῥηιδίως συνεάξει λαβὼν κρατεροῖσιν ὀδοῦσιν,
 ἐλθὼν εἰς εὐνήν, ἀπαλόν τέ σφ' ἦτορ ἀπήρσα· 115
 ἢ δ' εἰ πέρ τε τύχησι μάλα σχεδόν, οὐ δύναται σφιν
 χραισμεῖν· αὐτὴν γὰρ μιν ὑπὸ τρόμος αἰνὸς ἰκάνει·
 καρπαλίμως δ' ἤϊξε διὰ δρυμὰ πυκνὰ καὶ ὕλην
 σπεύδουσ', ἰδρώουσα, κραταιοῦ θηρὸς ὕφ' ὄρησ'
 ὣς ἄρα τοῖς οὐ τις δύνατο χραισμηῆσαι ὄλεθρον 120
 Τρώων, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ ὑπ' Ἀργείοισι φέβοντο.

αὐτὰρ ὁ Πείσανδρόν τε καὶ Ἴππόλοχον μενεχάρμην,
 νιέας Ἀντιμάχοιο δαΐφρονος, ὅς ῥα μάλιστα
 χρυσὸν Ἀλεξάνδροιο δεδεγμένος, ἀγλαὰ δῶρα,
 οὐκ εἴασχ' Ἐλένην δόμεναι ξανθῷ Μενελάῳ, 125
 τοῦ περ δὴ δύο παῖδε λάβε κρείων Ἀγαμέμνων
 εἰν ἐνὶ δίφρῳ ἐόντας, ὁμοῦ δ' ἔχον ὠκέας ἵππους·
 ἐκ γὰρ σφεας χειρῶν φύγον ἠνία σιγαλόεντα,
 τῶ δὲ κυνηθήτην. ὁ δ' ἐναντίον ὤρτο λέων ὡς
 Ἀτρεΐδης· τῶ δ' αὐτ' ἐκ δίφρου γουναξέσθην· 130
 „ζώργει, Ἀτρέος νιέ, σὺ δ' ἄξια δέξαι ἄποινα·
 πολλὰ δ' ἐν Ἀντιμάχοιο δόμοις κειμήλια κεῖται,
 χαλκός τε χρυσός τε πολύκμητός τε σίδηρος·
 τῶν κέν τοι χαρίζαιτο πατήρ ἀπερείσι' ἄποινα,
 εἰ νῶϊ ζωοὺς πεπύθοιτ' ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.“ 135

ὣς τῶ γε κλαίοντε προσανδήτην βασιλῆα
 μειλίχοις ἐπέεσσιν· ἀμείλικτον δ' ὅπ' ἄκουσαν·
 „εἰ μὲν δὴ Ἀντιμάχοιο δαΐφρονος νιέες ἐστόν,
 ὅς ποτ' ἐνὶ Τρώων ἀγορῇ Μενέλαον ἄνωγεν,

ἀγγελίην ἐλθόντα σὺν ἀντιθέῳ Ὀδυσῆι, 140
 αὖθι κατακτεῖναι μηδ' ἐξέμεν ἄψ ἔς Ἀχαιοὺς,
 νῦν μὲν δὴ οὗ πατρός ἀεικέα τίσετε λώβην.“

ἦ καὶ Πείσανδρον μὲν ἀφ' ἵππων ὧσε χαμᾶζε
 δουρὶ βαλὼν πρὸς στῆθος· ὁ δ' ὑπτιος οὐδεὶ ἐρείσθη.
 Ἴππόλοχος δ' ἀπόρουσε· τὸν αὖ χαμαὶ ἐξενάριξεν, 145
 χεῖρας ἀπὸ ξίφει τμήξας ἀπὸ τ' αὐχένα κόψας,
 ὄλμον δ' ὡς ἔσσευε κυλίνδεσθαι δι' ὀμίλου.

τοὺς μὲν ἔασ', ὁ δ', ὅθι πλεῖσται κλονέοντο φάλαγγες,
 τῆ ῥ' ἐνόρουσ', ἅμα δ' ἄλλοι ἐνκνήμιδες Ἀχαιοί.

πεζοὶ μὲν πεζοὺς ὄλεκον φεύγοντας ἀνάγκη, 150
 ἱππῆες δ' ἱππῆας — ὑπὸ δέ σφισιν ὤροτο κονίη
 ἐκ πεδίου, τὴν ὤρσαν ἐρίγδουποι πόδες ἵππων —
 χαλκῶ δηϊόωντες. ἀτὰρ κρείων Ἀγαμέμνων
 αἰὲν ἀποκτείνων ἔπετ', Ἀργείοισι κελεύων.

ὡς δ' ὅτε πῦρ αἰδήλον ἐν ἀξύλῳ ἐμπέση ὕλη· 155

πάντῃ τ' εἰλυφῶν ἄνεμος φέρει, οἱ δέ τε θάμνοι
 πρόρριζοι πίπτουσιν ἐπειγόμενοι πυρὸς ὄρμῃ·

ὧς ἄρ' ὑπ' Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι πίπτε κάρηνα

Τρώων φευγόντων, πολλοὶ δ' ἐριαύχενες ἵπποι
 κείν' ὄχεα κροτάλιζον ἀνὰ πτολέμοιο γεφύρας, 160

ἠνιόχους ποθέοντες ἀμύμονας· οἱ δ' ἐπὶ γαίῃ
 κείατο γύπεσσι πολὺ φίλτεροι ἢ ἀλόχοισιν.

[Ἐκτορα δ' ἐκ βελέων ὑπαγε Ζεὺς ἐκ τε κονίης
 ἐκ τ' ἀνδροκτασίης ἐκ θ' αἵματος ἐκ τε κυδοιμοῦ.]

Ἀτρεΐδης δ' ἔπετο σφεδανὸν Δαναοῖσι κελεύων. 165

οἱ δὲ παρ' Ἴλου σῆμα παλαιοῦ Δαρδανίδαο,
 μέσσον κὰπ πεδίου, παρ' ἐρινεὸν ἐσσεύοντο

ἰέμενοι πόλιος· ὁ δὲ κεκληγῶς ἔπετ' αἰεὶ

Ἀτρεΐδης, λύθρῳ δὲ παλάσσετο χεῖρας ἀάπτους.

ἄλλ' ὅτε δὴ Σκαιάς τε πύλας καὶ φηγὸν ἵκοντο, 170

Ἄντιφον αὖ παρὰ οὓς ἔλασε ξίφει, ἐκ δ' ἔβαλ' ἵππων.
 σπερχόμενος δ' ἀπὸ τοῖν ἐσύλα τεύχεα καλά, 110
 γιγνώσκων· καὶ γὰρ σφε πάρος παρὰ νηυσὶ θοῆσιν
 εἶδεν, ὅτ' ἐξ Ἴδης ἄγαγεν πόδας ὠκύς Ἀχιλλεύς.
 ὥς δὲ λέων ἐλάφοιο ταχείης νήπια τέκνα
 ῥηιδίως συνέαξε λαβὼν κρατεροῖσιν ὀδοῦσιν,
 ἐλθὼν εἰς εὐνήν, ἀπαλόν τέ σφ' ἦτορ ἀπήυρα· 115
 ἢ δ' εἴ πέρ τε τύχησι μάλα σχεδόν, οὐ δύναται σφιν
 χραισμεῖν· αὐτὴν γὰρ μιν ὑπὸ τρόμος αἰνὸς ἰκάνει·
 καρπαλίμως δ' ἤιξε διὰ δρυμὰ πυκνὰ καὶ ὕλην
 σπεύδουσ', ἰδρώουσα, κραταιοῦ θηρὸς ὕφ' ὀρυμῆς·
 ὧς ἄρα τοῖς οὐ τις δύνατο χραισμηῆσαι ὄλεθρον 120
 Τρώων, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ ὑπ' Ἀργείοισι φέβοντο.

αὐτὰρ ὁ Πείσανδρόν τε καὶ Ἴππόλοχον μενεχάρμην,
 νίεας Ἀντιμάχοιο δαΐφρονος, ὅς ῥα μάλιστα
 χρυσὸν Ἀλεξάνδροιο δεδεγμένος, ἀγλαὰ δῶρα,
 οὐκ εἶσχε' Ἐλένην δόμεναι ξανθῶ Μενελάῳ, 125
 τοῦ περ δὴ δύο παῖδε λάβε κρείων Ἀγαμέμνων
 εἰν ἐνὶ δίφρῳ ἐόντας, ὁμοῦ δ' ἔχον ὠκέας ἵππους·
 ἐκ γὰρ σφεας χειρῶν φύγον ἠνία σιγαλόεντα,
 τῶ δὲ κυκηθήτην. ὁ δ' ἐναντίον ὤρτο λέων ὧς
 Ἀτρεΐδης· τῶ δ' αὐτ' ἐκ δίφρου γουναξέσθην· 130
 „ζῶργει, Ἀτρέος νιέ, σὺ δ' ἄξια δέξαι ἄποινα·
 πολλὰ δ' ἐν Ἀντιμάχοιο δόμοις κειμήλια κεῖται,
 χαλκός τε χρυσός τε πολύκηητός τε σίδηρος·
 τῶν κέν τοι χαρίζαιτο πατήρ ἀπερείσι' ἄποινα,
 εἰ νῶϊ ζωοὺς πεπύθοιτ' ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.“ 135

ὧς τῶ γε κλαίοντε προσαυδήτην βασιλῆα
 μελιχίοις ἐπέεσσιν· ἀμείλικτον δ' ὅπ' ἔκουσαν·
 „εἰ μὲν δὴ Ἀντιμάχοιο δαΐφρονος νίεες ἐστόν,
 ὅς ποτ' ἐνὶ Τρώων ἀγορῇ Μενέλαον ἄνωγεν,

ἀγγελίην ἐλθόντα σὺν ἀντιθέῳ Ὀδυσῆι, 140
 αὖθι κατακτεῖναι μηδ' ἐξέμεν ἄψ ἐς Ἀχαιοὺς,
 νῦν μὲν δὴ οὗ πατρὸς ἀεικέα τίσετε λώβην.“

ἧ καὶ Πείσανδρον μὲν ἀφ' ἵππων ὦσε χαμᾶζε
 δουρὶ βαλὼν πρὸς στηῆθος· ὁ δ' ὑπτιος οὐδεὶ ἐρείσθη.
 Ἴππόλοχος δ' ἀπόρουσε· τὸν αὖ χαμαὶ ἐξενάριξεν, 145
 χεῖρας ἀπὸ ξίφει τμήξας ἀπὸ τ' αὐχένα κόψας,
 ὄλμον δ' ὡς ἔσσευε κυλίνδεσθαι δι' ὀμίλου.

τοὺς μὲν ἔασ', ὁ δ', ὅθι πλεῖσται κλονέοντο φάλαγγες,
 τῆ ῥ' ἐνόρουσ', ἅμα δ' ἄλλοι ἐυκνήμιδες Ἀχαιοί.
 πεζοὶ μὲν πεζοὺς ὄλεκον φεύγοντας ἀνάγκη, 150

ἵππηες δ' ἵππηας — ὑπὸ δέ σφισιν ὦρτο κονίη
 ἐκ πεδίου, τὴν ὦρσαν ἐρίγδουποι πόδες ἵππων —
 χαλκῷ δηιόωντες. ἀτὰρ κρείων Ἀγαμέμνων
 αἰὲν ἀποκτείνων ἔπετ', Ἀργείοισι κελεύων.

ὡς δ' ὅτε πῦρ αἰδηλὸν ἐν ἀξύλῳ ἐμπέσῃ ὕλη· 155

πάντη τ' εἰλυφόων ἄνεμος φέρει, οἱ δέ τε θάμνοι
 πρόρριζοι πίπτουσιν ἐπειγόμενοι πυρὸς ὀρμῆ·

ὥς ἄρ' ὑπ' Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι πίπτε κάρηνα
 Τρώων φευγόντων, πολλοὶ δ' ἐριαύχενες ἵπποι
 κείν' ὄχεα κροτάλιζον ἀνὰ πτολέμοιο γεφύρας, 160

ἠμιόχους ποθέοντες ἀμύμονας· οἱ δ' ἐπὶ γαίῃ
 κείατο γύπεσσιν πολὺ φίλτεροι ἢ ἀλόχοισιν.

[Ἐκτορα δ' ἐκ βελέων ὑπαγε Ζεὺς ἐκ τε κονίης
 ἐκ τ' ἀνδροκτασίης ἐκ θ' αἵματος ἐκ τε κυδοιμοῦ.]

Ἀτρεΐδης δ' ἔπετο σφεδανὸν Δαναοῖσι κελεύων. 165

οἱ δέ παρ' Ἴλου σῆμα παλαιοῦ Δαρδανίδαο,
 μέσσον κάπ πεδίου, παρ' ἐρινεδὺν ἔσσεύοντο

ἴεμενοι πόλιος· ὁ δὲ κεκληγῶς ἔπετ' αἰεὶ

Ἀτρεΐδης, λύθρῳ δὲ παλάσσετο χεῖρας ἀάπτους.
 ἀλλ' ὅτε δὴ Σκαιάς τε πύλας καὶ φηγρὸν ἴκοντο, 170

ἔνθ' ἄρα δὴ ἴσταντο καὶ ἀλλήλους ἀνέμιμονον.
 οἱ δ' ἔτι καὶ μέσσον πεδίον φοβέοντο βόες ὧς,
 ἄς τε λέων ἐφόβησε μολῶν ἐν νυκτὸς ἀμολγῶ
 πάσας· τῇ δέ τ' ἰῆ ἀναφαίνεται αἰπὺς ὕλεθρος·
 τῆς δ' ἐξ ἀνχέν' ἔαξε λαβῶν κρατεροῖσιν ὀδοῦσιν 175
 πρῶτον, ἔπειτα δέ θ' αἶμα καὶ ἔγκατα πάντα λαφύσσει·
 ὧς τοὺς Ἀτρεΐδης ἔφεπε κρείων Ἀγαμέμνων
 αἰὲν ἀποκτείνων τὸν ὀπίστατον, οἱ δὲ φέβοντο
 [πολλοὶ δὲ πρηνεῖς τε καὶ ὕπτιοι ἔκπεσον ἵππων
 Ἀτρεΐδεω ὑπὸ χερσὶ· περιπρὸ γὰρ ἔγχεϊ θῦεν.] 180
 ἀλλ' ὅτε δὴ τάχ' ἔμελλεν ὑπὸ πτόλιν αἰπύ τε τείχος
 ἴξεσθαι, τότε δὴ ῥα πατήρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
 Ἰδης ἐν κορυφῆσι καθέζετο πιδηέσσης,
 οὐρανόθεν καταβάς· ἔχε δ' ἀστεροπὴν μετὰ χερσίν.
 Ἴριον δ' ὠτρυνε χρυσόπτερον ἀγγελεύσαν· 185
 „βάσκι' ἴθι, Ἴρι ταχεῖα, τὸν Ἐκτορι μῦθον ἐνίσπες.
 ὄφρ' ἂν μὲν κεν ὄρα Ἀγαμέμνονα ποιμένα λαῶν
 θύνοντ' ἐν προμάχοισιν ἐναίροντα στίχας ἀνδρῶν,
 τόφρ' ἀναχωρεῖτω, τὸν δ' ἄλλον λαὸν ἀνώχθω
 μάρνασθαι δηίοισι κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην· 190
 αὐτὰρ ἐπεὶ κ' ἦ δουρὶ τυπεῖς ἢ βλήμενος ἰῶ
 εἰς ἵππους ἄλεται, τότε οἱ κράτος ἐγγυαλίξω
 κτείνειν, εἰς ὃ κε νῆας ἐυσσέλμους ἀφίκηται
 δύη τ' ἠέλιος καὶ ἐπὶ κνέφας ἰερὸν ἔλθῃ.“
 ὧς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθῃσε ποδῆνεμος ὠκέα Ἴρις, 195
 βῆ δὲ κατ' Ἰδαίων ὀρέων εἰς Ἴλιον ἱρήν.
 εὔρ' υἱὸν Πριάμοιο δαΐφρονος, Ἐκτορα δῖον,
 ἔστεῶτ' ἐν θ' ἵπποισι καὶ ἄρμασι κολλητοῖσιν·
 ἀγχοῦ δ' ἴσταμένη προσέφη πόδας ὠκέα Ἴρις·
 „Ἐκτορ υἱὲ Πριάμοιο, Διὶ μῆτιν ἀτάλαντε, 200
 Ζεὺς με πατήρ προσέηκε τεῖν τάδε μυθήσασθαι.

ὄφρ' ἂν μὲν κεν ὄρας Ἀγαμέμνονα ποιμένα λαῶν
 θύνοντ' ἐν προμάχοισιν ἐναίροντα στίχας ἀνδρῶν,
 τόφρ' ὑπόεικε μάχης, τὸν δ' ἄλλον λαὸν ἄνωχθι
 μάρνασθαι δηίοισι κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην·

205

αὐτὰρ ἐπεὶ κ' ἦ δουρὶ τυπεὶς ἢ βλήμενος ἰῶ
 εἰς ἵππους ἄλεται, τότε τοι κράτος ἐγγυαλίξει
 κτείνειν, εἰς ὃ κε νῆας ἐυσσέλμους ἀφίκηαι
 δύη τ' ἠέλιος καὶ ἐπὶ κνέφας ἱερὸν ἔλθῃ.“

ἦ μὲν ἄρ' ὣς εἰποῦσ' ἀπέβη πόδας ὠκέα Ἴρις, 210

Ἐκτωρ δ' ἐξ ὀρέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμαῖζε,
 πάλλων δ' ὀξέα δοῦρα κατὰ στρατὸν ὄχετο πάντῃ
 ὀτρύνων μαχέσασθαι, ἔγειρε δὲ φύλοπιν αἰνήν.

οἱ δ' ἐλελίχθησαν καὶ ἐναντίοι ἔσταν Ἀχαιῶν,
 Ἀργεῖοι δ' ἐτέρωθεν ἐκαρτύναντο φάλαγγας.

215

ἀρτύνθη δὲ μάχη, στὰν δ' ἀντίοι. ἐν δ' Ἀγαμέμνων
 πρῶτος ὄρουσ', ἔθελεν δὲ πολὺ προμάχεσθαι ἀπάντων.

ἔσπετε νῦν μοι, μοῦσαι Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι,
 ὅς τις δὴ πρῶτος Ἀγαμέμνονος ἀντίος ἦλθεν

ἢ αὐτῶν Τρώων ἢ ἐκλειτῶν ἐπικούρων.

220

Ἰφιδάμας Ἀντηνοριίδης ἠὺς τε μέγας τε,

ὅς τράφη ἐν Θορήκῃ ἐριβόλακι, μητέρι μήλων·

Κισσῆς τὸν γ' ἔθρεψε δόμοις ἐνὶ τυτθὸν ἐόντα
 μητροπάτωρ, ὃς ἔτικτε Θεανῶ καλλιπάρηον·

αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἤβης ἐρικυδέος ἵκετο μέτρον,

225

αὐτοῦ μιν κατέρυκε, δίδου δ' ὃ γε θυγατέρα ἦν·

γῆμας δ' ἐκ θαλάμοιο μετὰ κλέος ἵκετ' Ἀχαιῶν

σὺν δυοκαίδεκα νηυσὶ κορωνίσιν, αἷ οἱ ἔποντο.

τάς μὲν ἔπειτ' ἐν Περκώτῃ λίπε νῆας εἷσας,

αὐτὰρ ὁ πεζὸς ἐὼν εἰς Ἴλιον εἰληλούθειν·

230

ὅς ῥα τότε Ἀτρεΐδεω Ἀγαμέμνονος ἀντίος ἦλθεν.

οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,

Ἄτρεΐδης μὲν ἄμαρτε, παραὶ δέ οἱ ἐτράπετ' ἔγχος,
 Ἴφιδάμας δὲ κατὰ ζώνην, θώρηκος ἔνερθεν,
 νύξ', ἐπὶ δ' αὐτὸς ἔρεισε βαρεῖη χειρὶ πιθήσας· 235
 οὐδ' ἔτορε ζωστήρα παναίολον, ἀλλὰ πολὺ πρὶν
 ἀργύρω ἀντομένη μόλιβος ὡς ἐτράπετ' αἰχμῇ.
 καὶ τό γε χειρὶ λαβὼν εὐρὸν κρείων Ἀγαμέμνων
 ἔλκ' ἐπὶ οἷ μεμαῶς ὣς τε λῖς, ἐκ δ' ἄρα χειρὸς
 σπάσσατο· τὸν δ' ἄορι πλήξ' ἀνχένα, λῦσε δὲ γυῖα. 240
 ὣς δὲ μὲν αὖτις πεσὼν κοιμήσατο χάλκεον ὕπνον
 οἰκτροῦς, ἀπὸ μνηστῆς ἀλόχου, ἀστοῖσιν ἀρήγων,
 κουριδίης, ἧς οὐ τι χάριν ἶδε, πολλὰ δ' ἔδωκεν·
 πρῶθ' ἑκατὸν βοῦς δῶκεν, ἔπειτα δὲ χίλι' ὑπέστη,
 αἶγας ὁμοῦ καὶ ὄις, τὰ οἱ ἄσπετα ποιμαίνοντο. 245
 δὴ τότε γ' Ἄτρεΐδης Ἀγαμέμνων ἐξενάριξεν,
 βῆ δὲ φέρων ἀν' ὄμιλον Ἀχαιῶν τεύχεα καλά.
 τὸν δ' ὡς οὖν ἐνόησε Κόων ἀριδείκετος ἀνδρῶν,
 πρεσβυγενῆς Ἀντηνοριδίης, κρατερόν θά εἰ πένθος
 ὀφθαλμοῦς ἐκάλυψε κασιγνήτοιο πεσόντος. 250
 στῆ δ' εὐράξ σὺν δουρὶ λαθῶν Ἀγαμέμνονα δῖον,
 νύξε δὲ μιν κατὰ χεῖρα μέσην, ἀγκῶνος ἔνερθεν,
 ἀντικρὺς δὲ διέσχε φαεινοῦ δουρὸς ἀκωκῆ.
 ῥίγησέν τ' ἄρ' ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 ἀλλ' οὐδ' ὣς ἀπέληγε μάχης ἠδὲ πτολέμοιο, 255
 ἀλλ' ἐπόρουσε Κόωνι ἔχων ἀνεμοτρεφὲς ἔγχος.
 ἦ τοι ὁ Ἴφιδάμαντα κασίγνητον καὶ ὄπατρον
 ἔλκε ποδὸς μεμαῶς, καὶ αὐτεὶ πάντα ἀρίστους·
 τὸν δ' ἔλκοντ' ἀν' ὄμιλον ὑπ' ἀσπίδος ὀμφαλοέσσης
 οὔτησε ξυστῶ χαλκήρεϊ, λῦσε δὲ γυῖα· 260
 τοῖο δ' ἐπ' Ἴφιδάμαντι κάρη ἀπέκοψε παραστάς.
 ἔνθ' Ἀντήνορος ὕϊες ὑπ' Ἄτρεΐδη βασιλῆϊ
 πότμον ἀναπλήσαντες ἔδνν δόμον Ἄιδος εἶσω.

αὐτὰρ ὁ τῶν ἄλλων ἐπεπωλεῖτο στίχας ἀνδρῶν
 ἔγχεϊ τ' ἄορί τε μεγάλοισί τε χερμαδίοισιν, 265

ὄφρα οἱ αἶμα' ἔτι θερμὸν ἀνήνοθεν ἕξ ὠτειλῆς.
 αὐτὰρ ἐπεὶ τὸ μὲν ἔλκος ἐτέρσετο, παύσατο δ' αἶμα,
 ὄξειαι δ' ὀδύнай δῦνον μένος Ἀτρεΐδαο.

ὡς δ' ὅτ' ἂν ὠδίμουσαν ἔχη βέλος ὄξυ γυναικά,
 δοριμύ, τό τε προιεῖσι μογοστόκοι Εἰλείθυιαι, 270

Ἥρης θυγατέρες πικρὰς ὠδίνας ἔχουσαι,
 ὡς ὄξει' ὀδύнай δῦνον μένος Ἀτρεΐδαο.

ἕς δίφρον δ' ἀνόρουσε καὶ ἠνίοχῳ ἐπέτελλεν
 νηυσὶν ἔπι γλαφυρῆσιν ἐλαυνέμεν· ἤχθετο γὰρ κῆρ.
 ἦυσεν δὲ διαπρύσιον Δαναοῖσι γεγωνῶς· 275

„ὦ φίλοι, Ἀργείων ἠγῆτορες ἠδὲ μέδοντες,
 ὑμεῖς μὲν νῦν νηυσὶν ἀμύνετε ποντοπόροισιν
 φύλοπιν ἀργαλέην, ἐπεὶ οὐκ ἐμὲ μητίετα Ζεὺς
 εἶασε Τρῶεσσι πανημέριον πολεμίζειν.“

ὣς ἔφαθ', ἠνίοχος δ' ἵμασεν καλλίτριχας ἵππους 280
 νῆας ἔπι γλαφυράς, τῶ δ' οὐκ ἀέκοντε πετέσθην·
 ἄφρονον δὲ στήθεα, ραίνοντο δὲ νέρθε κονίη,
 τειρόμενον βασιλῆα μάχης ἀπάνευθε φέροντες.

Ἐκτωρ δ' ὡς ἐνόησ' Ἀγαμέμνονα νόσφι κιόντα,
 Τρῶσιν τε καὶ Λυκίοισιν ἐκέκλετο μακρὸν ἀύσας· 285

„Τρῶες καὶ Λύκιοι καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχηταί,
 ἀνέρες ἔστε, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς.
 οἴχετ' ἀνὴρ ὄριστος, ἐμοὶ δὲ μέγ' εὐχος ἔδωκεν
 Ζεὺς Κρονίδης· ἀλλ' ἰθὺς ἐλαύνετε μώνυχας ἵππους
 ἰφθίμων Δαναῶν, ἵν' ὑπέρτερον εὐχος ἄρησθε.“ 290

ὣς εἰπὼν ὠτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστου.
 ὡς δ' ὅτε πού τις θηρητῆρ κύνας ἀργιόδοντας
 σεύη ἐπ' ἀγροτέρῳ συτὶ καπρίῳ ἠὲ λέοντι,
 ὡς ἐπ' Ἀχαιοῖσιν σεῦε Τρῶας μεγαθύμους

Ἔκτωρ Πριαμίδης, βροτολοιγῶ ἴσος Ἄρηι. 295
 αὐτὸς δ' ἐν πρώτοισι μέγα φρονέων ἐβεβήκειν,
 ἐν δ' ἔπεσ' ὑσμίνῃ ὑπεραεὶ ἴσος ἀέλλῃ,
 ἢ τε καταλλομένη ἰοειδέα πόντον ὀρίνει.

ἔνθα τίνα πρῶτον, τίνα δ' ὕστατον ἐξενάριξεν
 Ἔκτωρ Πριαμίδης, ὅτε οἱ Ζεὺς κῦδος ἔδωκεν; 300
 Ἄσαϊον μὲν πρῶτα καὶ Ἀυτόνοον καὶ Ὀπίτην
 καὶ Δόλοπα Κλυτίδην καὶ Ὀφέλιον ἠδ' Ἀγέλαον
 Αἴσυμνόν τ' Ὠρόν τε καὶ Ἰππόνοον μενεχάρμην.
 τοὺς ἄρ' ὁ γ' ἠγεμόνας Δαναῶν ἔλεν, αὐτὰρ ἔπειτα
 πληθύν, ὡς ὁπότε νέφεα Ζέφυρος στυφελίξῃ 305
 ἀργεστᾶο Νότιοι, βαθείῃ λαίλαπι τύπτων·
 πολλὸν δὲ τροφί κῦμα κυλίνδεται, ὑψόσε δ' ἄχνη
 σκίδνυται ἐξ ἀνέμοιο πολυπλάγκτιο ἰωῆς·
 ὣς ἄρα πνκνὰ καρήαθ' ὑφ' Ἔκτορι δάμνατο λαῶν.

ἔνθα κε λοιγὸς ἔην καὶ ἀμήχανα ἔργα γέροντο, 310
 καὶ νύ κεν ἐν νῆεσσι πέσον φεύγοντες Ἀχαιοί,
 εἰ μὴ Τυδεΐδῃ Διομήδεϊ κέκλετ' Ὀδυσσεύς·

„Τυδεΐδη, τί παθόντε λελάσμεθα θούριδος ἀλκῆς;
 ἀλλ' ἄγε δεῦρο, πέπον, παρ' ἐμ' ἴστασο· δὴ γὰρ ἔλεγχος
 ἔσσεται, εἴ κεν νῆας ἔλῃ κορυθαίολος Ἔκτωρ.“ 315

τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρατερὸς Διομήδης·
 „ἦ τοι ἐγὼ μενέω καὶ τλήσομαι· ἀλλὰ μίνυνθα
 ἡμέων ἔσσεται ἦδος, ἐπεὶ νεφεληγερέτα Ζεὺς
 Τρωσὶν δὴ βόλεται δοῦναι κράτος ἠέ περ ἡμῖν.“

ἦ καὶ Θυμβραῖον μὲν ἀφ' ἵππων ὣσε χαμᾶζε 320
 δουρὶ βαλὼν κατὰ μαζὸν ἀριστερόν, αὐτὰρ Ὀδυσσεύς
 ἀντίθεον θεράποντα Μολλίονα τοῖο ἄνακτος.
 τοὺς μὲν ἔπειτ' εἶασαν, ἐπεὶ πολέμου ἀπέπαισαν·
 τῶ δ' ἀν' ὄμιλον ἰόντε κυδοίμεον, ὡς ὅτε κάρω
 ἐν κυσὶ θηρευτῆσι μέγα φρονέοντε πέσητον· 325

ὣς ὄλεκον Τρωῶας πάλιν ὀρμένω· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
ἀσπασίως φεύγοντες ἀνέπνεον Ἐκτορα δῖον.

ἔνθ' ἐλέτην δίφρον τε καὶ ἀνέρε δῆμον ἀρίστω,
νῆε δὴ Μέροπος Περγασίου, ὃς περὶ πάντων
ἦδεε μαντοσύνας, οὐδὲ οὐς παῖδας ἔασκεν 330
στείχειν ἐς πόλεμον φθισήνορα· τὰ δέ οἱ οὐ τι
πειθῆσθην· κῆρες γὰρ ἄγον μέλανος θανάτοιο.
τοὺς μὲν Τυδείδης δουρικλειτὸς Διομήδης
θυμοῦ καὶ ψυχῆς κεκαδῶν κλυτὰ τεύχε' ἀπηύρα,
Ἴππόδαμον δ' Ὀδυσσεὺς καὶ Ἵπείροχον ἐξενάριξεν. 335

ἔνθα σφιν κατὰ ἴσα μάχην ἐτάνυσσε Κρονίων
ἐξ Ἰθῆς καθορῶν· τοὶ δ' ἀλλήλους ἐνάριζον.
ἦ τοι Τυδέος υἱὸς Ἀγαστροφον οὔτασε δουρὶ
Παιονίδην ἦρωα κατ' ἰσχίον· οὐδέ οἱ ἵπποι
ἐγγὺς ἔσαν προφυγεῖν, ἀάσατο δὲ μέγα θυμῷ. 340
τοὺς μὲν γὰρ θεράπων ἀπάνευθ' ἔχεν, αὐτὰρ ὁ πεζὸς
θῦνε διὰ προμάχων, εἴως φίλον ὤλεσε θυμόν.

Ἐκτωρ δ' ὄξυ νόησε κατὰ στίχας, ὦρτο δ' ἐπ' αὐτοὺς
κεκληγῶς· ἅμα δὲ Τρώων εἶποντο φάλαγγες.
τὸν δὲ ἰδὼν ῥίγησε βοήν ἀγαθὸς Διομήδης, 345
αἶψα δ' Ὀδυσσεῖα προσεφώνεεν ἐγγὺς ἔοντα·

„νῶϊν δὴ τόδε πῆμα κυλίνδεται, ὄβριμος Ἐκτωρ·
ἀλλ' ἄγε δὴ στέωμεν καὶ ἀλεξώμεσθα μένοντες.“

ἦ ῥα καὶ ἀμπεπαλὼν προῖει δολιχόσκιον ἔγχος,
καὶ βάλεν, οὐδ' ἀφάμαρτε, τιτυσκόμενος κεφαλῆφιν, 350
ἄκρην κακὰ κόρυθα· πλάγχθη δ' ἀπὸ χαλκῶφι χαλκός,
οὐδ' ἔικετο χροῖα καλόν· ἐρύκακε γὰρ τρυφάλεια
τρίπτυχος ἀυλῶπις, τὴν οἱ πόρε Φοῖβος Ἀπόλλων.

Ἐκτωρ δ' ὦκ' ἀπέλεθρον ἀνέδραμε, μῖκτο δ' ὀμίλῳ,
στῆ δὲ γυνὴ ἔριπὼν καὶ ἐρείσατο χειρὶ παχείῃ 355
γαίης· ἀμφὶ δὲ ὄσσε κελαινὴ νύξ ἐκάλυψεν.

ὄφρα δὲ Τυδεΐδης μετὰ δούρατος ᾤχετ' ἐρωήν
 τῆλε διὰ προμάχων, ὅθι οἱ καταείσατο γαίης,
 τόφρ' Ἐκτωρ ἄμπνυτο, καὶ ἄψ ἐς δίφρον ὀρούσας
 ἐξέλασ' ἐς πληθὺν καὶ ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν. 360

δουρὶ δ' ἐπαΐσσων προσέφη κρατερὸς Διομήδης·
 „ἔξ αὖ νῦν ἔφυγες θάνατον, κύν· ἦ τέ τοι ἄγχι
 ἦλθε κακόν· νῦν αὐτέ σ' ἐρύσατο Φοῖβος Ἀπόλλων,
 ᾧ μέλλεις εὐχέσθαι ἰὼν ἐς δοῦπον ἀκόντων.
 ἦ θῆν σ' ἐξανύω γε καὶ ὕστερον ἀντιβολήσας, 365
 εἴ πού τις καὶ ἐμοί γε θεῶν ἐπιτάροθος ἐστίν.
 νῦν αὖ τοὺς ἄλλους ἐπιείσομαι, ὃν κε κιχέω.“

ἦ καὶ Παιονίδην δουρικλυτὸν ἐξενάριξεν.
 αὐτὰρ Ἀλέξανδρος, Ἐλένης πόσις ἠνκόμοιο,
 Τυδεΐδῃ ἐπι τόξα τιταίνεται, ποιμένι λαῶν, 370
 στήλῃ κεκλιμένος ἀνδροκμήτῳ ἐπὶ τύμβῳ
 Ἴλου Δαρδανίδαο, παλαιοῦ δημογέροντος.

ἦ τοι ὁ μὲν θώρηκα Ἀγαστρόφου ἰφθίμοιο
 αἶνυτ' ἀπὸ στήθεσφι παναίολου ἀσπίδα τ' ὤμων
 καὶ κόρυθα βριαρῆν· ὁ δὲ τόξου πῆχυν ἀνελκεν 375
 καὶ βάλεν, οὐδ' ἄρα μιν ἄλιον βέλος ἔκφυγε χειρός,
 ταρσὸν δεξιτεροῖο ποδός· διὰ δ' ἀμπερὲς ἰὸς
 ἐν γαίῃ κατέπηκτο. ὁ δὲ μάλα ἠδὺν γελάσσας
 ἐκ λόχου ἀμπήδησε καὶ εὐχόμενος ἔπος ἠΐδα·
 „βέβληαι, οὐδ' ἄλιον βέλος ἔκφυγεν· ὡς ὄφελόν τοι 380
 νείατον ἐς κενεῶνα βαλὼν ἐκ θυμὸν ἐλέσθαι·
 οὕτω κεν καὶ Τρῶες ἀνέπνευσαν κακότητος,
 οἳ τέ σε πεφρίκασι λέονθ' ὡς μηκάδες αἶγες.“

τὸν δ' οὐ ταρβήσας προσέφη κρατερὸς Διομήδης·
 „τοξότα, λωβητήρ, κέραι ἀγλαέ, παρθενοπίπα, 385
 εἰ μὲν δὴ ἀντίβιον σὺν τεύχεσι πειρηθείης,
 οὐκ ἂν τοι χραίσμησι βιὸς καὶ ταρφέες ἰοί·

νῦν δέ μ' ἐπιγράψας ταρσὸν ποδὸς εὐχεται αὐτως.
 οὐκ ἀλέγω, ὡς εἶ με γυνὴ βάλοι ἢ πάις ἄφρων·
 κωφὸν γὰρ βέλος ἀνδρὸς ἀνάκλιδος οὐτιδανοῖο. 390
 ἦ τ' ἄλλως ὑπ' ἐμεῖο, καὶ εἶ κ' ὀλίγον περ ἐπαύρη,
 ὄξυ βέλος πέλεται, καὶ ἀκήριον αἶψα τίθησιν·
 τοῦ δὲ γυναικὸς μὲν τ' ἀμφίδρομοί εἰσι παρειαί,
 παῖδες δ' ὄρφανοί· ὁ δὲ θ' αἵματι γαῖαν ἐρεύθων
 πύθεται, οἴωνοι δὲ περὶ πλέες ἢ γυναιῖκες.“ 395

ὣς φάτο, τοῦ δ' Ὀδυσσεὺς δουρικλυτὸς ἐγγύθεν ἐλθὼν
 ἔστη πρόσθ'· ὁ δ' ὕπισθε καθεζόμενος βέλος ὠκὺ
 ἐκ ποδὸς ἔκκ', ὀδύνη δὲ διὰ χροὸς ἦλθ' ἀλεγεινή.
 ἐς δίφρον δ' ἀνόρουσε καὶ ἠνιόχῳ ἐπέτελλεν
 νηυσὶν ἐπι γλαφυροῖσιν ἐλαννέμεν· ἤχθετο γὰρ κῆρ. 400

οἰώθη δ' Ὀδυσσεὺς δουρικλυτός, οὐδέ τις αὐτῷ
 Ἄργείων παρέμεινεν, ἐπεὶ φόβος ἔλλαβε πάντας·
 ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·
 „ὦ μοι ἐγὼ, τί πάθω; μέγα μὲν κακόν, αἶ κε φέβωμαι
 πληθὺν ταρβήσας, τὸ δὲ δίγιον, αἶ κεν ἀλώω 405
 μοῦνος· τοὺς δ' ἄλλους Δαναοὺς ἐφόβησε Κρονίων.
 ἀλλὰ τί ἦ μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός;
 οἶδα γάρ, ὅτι κακοὶ μὲν ἀποίχονται πολέμοιο,
 ὃς δὲ κ' ἀριστεύησι μάχῃ ἐνι, τὸν δὲ μάλα χρεῶ
 ἐστάμεναι κρατερῶς, ἦ τ' ἔβλητ' ἦ τ' ἔβαλ' ἄλλον.“ 410

εἶος ὁ ταῦθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
 τόφρα δ' ἐπὶ Τρώων στίχες ἤλυθον ἀσπιστάων,
 ἔλσαν δ' ἐν μέσσοισι, μετὰ σφίσι πῆμα τιθέντες.
 ὡς δ' ὅτε κάπριον ἀμφὶ κύνες θαλεροὶ τ' αἰζηοὶ
 σεύωνται· ὁ δὲ τ' εἶσι βαθείης ἐκ ξυλόχοιο 415
 θήγων λευκὸν ὀδόντα μετὰ γναμπτήσιν γένυσσιν,
 ἀμφὶ δὲ τ' ἀίσσονται, ὑπαὶ δέ τε κόμπος ὀδόντων
 γίγνεται· οἱ δὲ μένουσιν ἄφαρ δεινὸν περ ἔοντα·

ὥς ῥα τότ' ἄμφ' Ὀδυσῆα δίφιλον ἐσσεύοντο
 Τρῶες· ὁ δὲ πρῶτον μὲν ἀμύμονα Δηιοπίτην 420
 οὔτασεν ὦμον ὑπερθεν ἐπάλμενος ὀξεί δουρί,
 αὐτὰρ ἔπειτα Θόωνα καὶ Ἔννομον ἐξενάριξεν.
 Χερσιδάμαντα δ' ἔπειτα, καθ' ἵππων αἰζαντα,
 δουρὶ κατὰ πρότμησιν ὑπ' ἀσπίδος ὀμφαλοέσσης
 νύξεν· ὁ δ' ἐν κονίησι πεσῶν ἔλε γαῖαν ἀγοστῶ. 425
 τοὺς μὲν ἕασ', ὁ δ' ἄρ' Ἴππασίδην Χάροπ' οὔτασε δουρί,
 αὐτοκασίγνητον ἐνηγενέος Σῶκοιο.

τῶ δ' ἐπαλεξήσων Σῶκος κίεν, ἰσόθεος φῶς,
 στῆ δὲ μάλ' ἐγγύς ἰὼν καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 „ὦ Ὀδυσσεῦ πολύαινε, δόλων ἄτ' ἠδὲ πόνοιο, 430
 σήμερον ἢ δοιοῖσιν ἐπεύξεται Ἴππασίδησιν,
 τοιῶδ' ἄνδρες κατακτείνας καὶ τεύχε' ἀπούρας,
 ἢ κεν ἐμῶ ὑπὸ δουρὶ τυπείς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσης.“

ὥς εἰπὼν οὔτησε κατ' ἀσπίδα πάντοσ' εἴσην·
 διὰ μὲν ἀσπίδος ἦλθε φαεινῆς ὄβριμον ἔγχος, 435
 καὶ διὰ θώρηκος πολυδαιδάλου ἠρήρηιστο,
 πάντα δ' ἀπὸ πλευρῶν χροά ἐργαθεν, οὐδέ τ' ἕασεν
 Παλλὰς Ἀθηναίη μιχθήμεναι ἐγκασι φωτός.

γνῶ δ' Ὀδυσσεύς, ὅ οἱ οὔ τι τέλος κάτα καιρίον ἦλθεν,
 ἄψ δ' ἀναχωρήσας Σῶκον πρὸς μῦθον ἔειπεν· 440

„ἄ δεῖλ', ἢ μάλα δή σε κιχάνεται αἰπὺς ὄλεθρος.
 ἢ τοι μὲν ῥ' ἐμ' ἐπαυσας ἐπὶ Τρῶεσσι μάχεσθαι,
 σοὶ δ' ἐγὼ ἐνθάδε φημὶ φόνον καὶ κῆρα μέλαιναν
 ἤματι τῶδ' ἔσσεσθαι, ἐμῶ δ' ὑπὸ δουρὶ δαμέντα
 εὖχος ἐμοὶ δώσειν, ψυχὴν δ' Ἄϊδι κλυτοπόλωρ.“ 445

ἦ, καὶ ὁ μὲν φύγαδ' αὐτὶς ὑποστρέψας ἐβεβήκειν,
 τῶ δὲ μεταστρεφθέντι μεταφρένω ἐν δόρῳ πῆξεν
 ὦμων μεσσηγύς, διὰ δὲ στήθεσφιν ἔλασσεν.
 δούπησεν δὲ πεσῶν· ὁ δ' ἐπεύξατο δῖος Ὀδυσσεύς·

„ὦ Σῶχ', Ἰππάσου νιῆ δαΐφρονος ἵπποδάμοιο, 450
 φθῆ σε τέλος θανάτοιο κιχήμενον, οὐδ' ὑπάλυξας.
 ἄ δεῖλ', οὐ μὲν σοί γε πατήρ καὶ πότνια μήτηρ
 ὕσσε καθαιρήσουσι θανόντι περ, ἀλλ' οἰωνοὶ
 ὤμησται ἐρύουσι, περὶ πτερὰ πυκνὰ βαλόντες·
 αὐτὰρ ἔμ', εἴ κε θάνω, κτεριούσι γε δῖοι Ἀχαιοί.“ 455

ὣς εἰπὼν Σάοιο δαΐφρονος ὕβριμον ἔγχος
 ἔξω τε χροὸς ἔλκε καὶ ἀσπίδος ὀμφαλοέσσης·
 αἶμα δέ οἱ σπασθέντος ἀνέσσυτο, κῆδε δὲ θυμόν.
 Τρῶες δὲ μεγάθυμοι ὅπως ἴδον αἶμ' Ὀδυσῆος,
 κεκλόμενοι καθ' ὄμιλον ἐπ' αὐτῷ πάντες ἔβησαν. 460
 αὐτὰρ ὃ γ' ἔξοπίσω ἀνεχάζετο, αὔε δ' ἑταίρους.
 τρὶς μὲν ἔπειτ' ἤησεν, ὅσον κεφαλὴ χάδε φωτός,
 τρὶς δ' αἶεν ἰάχοντος ἀρηίφιλος Μενέλαος.

αἶψα δ' ἄρ' Αἴαντα προσεφώνεεν ἔγγυς ἑόντα·
 „Αἴαν διογενὲς Τελαμώνιε, κοίρανε λαῶν, 465
 ἀμφὶ μ' Ὀδυσσεῆος ταλασίφρονος ἵκετ' αὐτῆ
 τῷ ἰκέλη, ὡς εἴ ἐ βιῶατο μῦνον ἑόντα
 Τρῶες ἀποτιμήξαντες ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ·
 ἀλλ' ἴομεν καθ' ὄμιλον· ἀλεξέμεναι γὰρ ἄμεινον.
 δεῖδω, μή τι πάθῃσιν ἐνὶ Τρώεσσι μονωθεῖς, 470
 ἐσθλὸς ἑών, μεγάλη δὲ ποθὴ Δαναοῖσι γένηται.“

ὣς εἰπὼν ὁ μὲν ἦρχ', ὁ δ' ἄμ' ἔσπετο ἰσόθεος φῶς.
 εὖρον ἔπειτ' Ὀδυσῆα διίφιλον· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτὸν
 Τρῶες ἔπονθ' ὡς εἴ τε δαφουνοὶ θῶες ὕρεσφιν
 ἀμφ' ἔλαφον κεραὸν βεβλημένον, ὅν τ' ἔβαλ' ἀνήρ 475
 ἰῶ ἀπὸ νευρῆς· τὸν μὲν τ' ἤλυξε πόδεσσιν
 φεύγων, ὕφρ' αἶμα λιαρὸν καὶ γούνατ' ὀρώρη·
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τὸν γε δαμάσσεται ὦκὺς οἰστός,
 ὠμοφάγοι μιν θῶες ἐν οὔρεσι δαρδάπτουσιν
 ἐν νέμεϊ σκιερῷ· ἐπὶ τε λῖν ἤγαγε δαίμων 480

σίντην· θῶες μὲν τε διέτρεσαν, αὐτὰρ ὁ δάπτει·
 ὧς ῥα τότ' ἀμφ' Ὀδυσῆα δαΐφρονα ποικιλομήτην
 Τρῶες ἔπον πολλοί τε καὶ ἄλκιμοι, αὐτὰρ ὁ γ' ἦρως
 αἰσσω ᾧ ἔγχει ἀμύνετο νηλεὲς ἦμαρ·

Αἴας δ' ἐγγύθεν ἦλθε φέρων σάκος ἠύτε πύργον, 485
 στῆ δὲ παρέξ· Τρῶες δὲ διέτρεσαν ἄλλυδις ἄλλος.

ἦ τοι τὸν Μενέλαος ἀρήιος ἔξαγ' ὀμίλου
 χειρὸς ἔχων, εἴως θεράπων σχεδὸν ἤλασεν ἵππους·

Αἴας δὲ Τρώεσσιν ἐπάλμενος εἶλε Δόρυκλον
 Πριαμίδην, νόθον υἷον, ἔπειτα δὲ Πάνδοκον οὔτα, 490

οὔτα δὲ Λύσανδρον καὶ Πύρασον ἠδὲ Πυλάρτην.
 ὡς δ' ὀπότε πλήθων ποταμὸς πεδίονδε κάτεισιν

χειμάρρους κατ' ὄρεσφιν, ὀπαζόμενος Διὸς ὕμβροφ,
 πολλὰς δὲ δρυὸς ἀζαλέας, πολλὰς δέ τε πεύκας

ἔσφερεται, πολλὸν δέ τ' ἀφυσγετὸν εἰς ἄλα βάλλει, 495
 ὧς ἔφεπε κλονέων πεδίον τότε φαίδιμος Αἴας,

δαΐζων ἵππους τε καὶ ἀνέρας. οὐδέ πω Ἐκτωρ
 πεύθετ', ἐπεὶ ῥα μάχης ἐπ' ἀριστερὰ μάρνατο πάσης,

ὄχθας παρ ποταμοῖο Σκαμάνδρον, τῆ ῥα μάλιστα
 ἀνδρῶν πίπτε κάρηνα, βοῆ δ' ἄσβεστος ὀρώρειν 500

Νέστορά τ' ἀμφὶ μέγαν καὶ ἀρήιον Ἴδομενῆα.

Ἐκτωρ μὲν μετὰ τοῖσιν ὀμίλει μέρμερα ῥέξων
 ἔγχεϊ θ' ἵπποσύνη τε, νέων δ' ἀλάπαξε φάλαγγας·

οὐδ' ἂν πω χάζοντο κελεύθου δίοι Ἀχαιοί,
 εἰ μὴ Ἀλέξανδρος, Ἐλένης πόσις ἠνκόμοιο, 505

παῦσεν ἀριστεύοντα Μαχάονα ποιμένα λαῶν
 ἰῶ τριγλώχινι βαλὼν κατὰ δεξιὸν ὤμον.

τῷ ῥα περὶδεισαν μένεα πνεύοντες Ἀχαιοί,
 μὴ πῶς μιν πολέμοιο μετακλιθέντος ἔλοιεν.

αὐτίκα δ' Ἴδομενεὺς προσεφώνεε Νέστορα δῖον· 510
 „ὦ Νέστορ Νηληιάδη, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,

ἄγρει, σῶν ὀχέων ἐπιβήσαιο, παρ δὲ Μαχάων
 βαινέτω, ἐς νῆας δὲ τάχιστ' ἔχε μώνυχας ἵππους·
 ἰητρός γὰρ ἀνὴρ πολλῶν ἀντάξιός ἄλλων
 [ἰούς τ' ἐκτάμνειν ἐπὶ τ' ἤπια φάρμακα πάσσειν.“] 515

ὣς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε Γερήμιος ἱππότης Νέστωρ.
 αὐτίκα δ' ὦν ὀχέων ἐπεβήσαιο, παρ δὲ Μαχάων
 βαῖν', Ἀσκληπιοῦ υἱὸς ἀμύμονος ἰητῆρος·
 μάστιξεν δ' ἵππους, τῷ δ' οὐκ ἀέκοντε πετέσθην
 νῆας ἐπι γλαφυράς· τῇ γὰρ φίλον ἔπλετο θυμῷ. 520

Κεβριόνης δὲ Τρῶας ὀρινομένους ἐνόησεν
 Ἐκτορι παρβεβαῶς, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 „Ἐκτορ, νῶι μὲν ἐνθάδ' ὀμιλέομεν Δαναοῖσιν
 ἐσχατιῇ πολέμοιο δυσσηχέος, οἳ δὲ δὴ ἄλλοι
 Τρῶες ὀρίνονται ἐπιμιξ, ἵπποι τε καὶ αὐτοί. 525

Αἴας δὲ κλονέει Τελαμώνιος· εὖ δέ μιν ἔγνω·
 εὐρὺν γὰρ ἀμφ' ὤμοισιν ἔχει σάκος. ἀλλὰ καὶ ἡμεῖς
 κείσ' ἵππους τε καὶ ἄρμ' ἰθύνομεν, ἐνθα μάλιστα
 ἱππῆες πεξοί τε κακὴν ἔριδα προβαλόντες
 ἀλλήλους ὀλέκουσι, βοῆ δ' ἄσβεστος ὄρωρεν.“ 530

ὣς ἄρα φωνήσας ἵμασεν καλλίτριχας ἵππους
 μάστιγι λιγυρῇ· τοὶ δὲ πληγῆς αἰόντες
 δίμφ' ἔφερον θοὸν ἄρμα μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιοὺς
 στείβοντες νέκνυς τε καὶ ἀσπίδας· αἵματι δ' ἄξων
 νέρθεν ἅπας πεπάλακτο καὶ ἄντυγες αἰ περὶ δίφρον, 535

ὡς ἄρ' ἀφ' ἱππέων ὀπλέων θραθάμιγγες ἔβαλλον
 αἰ τ' ἀπ' ἐπισσώτρων. ὁ δὲ ἴετο δῦναι ὄμιλον
 ἀνδρόμεον ῥῆξαι τε μετάλμενος· ἐν δὲ κυδοιμὸν
 ἦκε κακὸν Δαναοῖσι, μίνυνθα δὲ χάζετο δουρός.
 [αὐτὰρ ὁ τῶν ἄλλων ἐπεπωλεῖτο στίχας ἀνδρῶν 540

ἔγγει τ' ἄορί τε μεγάλοισι τε χερμαδίοισιν,
 Αἴαντος δ' ἀλέεινε μάχην Τελαμωνιάδαο.

Ζεὺς γάρ οἱ νεμεσᾶθ', ὅτ' ἀμείνονι φῶτι μάχοιτο.]

Ζεὺς δὲ πατήρ Αἴανθ' ὑψίζυγος ἐν φόβον ᾤρσεν·
 στή δὲ ταφῶν, ὕπιθεν δὲ σάκος βάλεν ἑπταβόειον, 545
 τρέσσει δὲ παπτήνας ἐφ' ὀμίλου, θηρὶ ἑοικώς,
 ἐντροπαλιζόμενος ὀλίγον γόνυ γουνοῖς ἀμείβων.
 ὡς δ' αἰθῶνα λέοντα βοῶν ἀπὸ μεσσαύλοιο
 ἐσσεύαντο κύνες τε καὶ ἀνέρες ἀγροῖῳται,
 οἳ τὲ μιν οὐκ εἰῶσι βοῶν ἐκ πίᾱρ ἐλέσθαι 550
 πάννουχοι ἐργήσσοντες· ὁ δὲ κρειῶν ἐρατίζων
 ἰθύει, ἀλλ' οὐ τι πρήσσει· θαμέες γὰρ ἄκοντες
 ἀντίον ἀΐσσουσι θρασειάων ἀπὸ χειρῶν,
 καιόμεναί τε δεταί, τὰς τε τρεῖ ἐσσύμενός περ·
 ἠῶθεν δ' ἀπονόσφιν ἔβη τετιηότι θυμῷ· 555
 ὣς Αἴας τότ' ἀπὸ Τρώων τετιημένος ἦτορ
 ἦιε, πόλλ' ἀέκων· περὶ γὰρ δῖε νηυσὶν Ἀχαιῶν.
 ὡς δ' ὅτ' ὄνος παρ' ἄρουραν ἰὼν ἐβιήσατο παῖδας
 νωθῆς, ᾧ δὴ πολλὰ περὶ ῥόπαλ' ἀμφὶς ἔαργη,
 κείρει τ' εἰσελθὼν βαθὺν λήμιον· οἳ δὲ τε παῖδες 560
 τύπτουσιν ῥοπάλοισι· βίη δὲ τε νηπίη αὐτῶν·
 σπουδῆ τ' ἐξήλασσαν, ἐπεὶ τ' ἐκορέσσατο φορβῆς·
 ὣς τότ' ἔπειτ' Αἴαντα μέγαν, Τελαμώνιον υἱόν,
 Τρῶες ὑπέρθυμοι πολυηγερέες τ' ἐπίκουροι
 νύσσοντες ξυστοῖσι μέσον σάκος αἶεν ἔποντο· 565
 Αἴας δ' ἄλλοτε μὲν μνησάσκετο θούριδος ἀλκῆς
 αὐτίς ὑποστρεφθεῖς, καὶ ἐρητύσασκε φάλαγγας
 Τρώων ἵπποδάμων, ὅτ' ἐδὲ τρωπάσκετο φεύγειν.
 πάντας δὲ προέεργε θοᾶς ἐπὶ νῆας ὀδεύειν,
 αὐτὸς δὲ Τρώων καὶ Ἀχαιῶν θῦνε μεσηγὺς 570
 ἰστάμενος· τὰ δὲ δοῦρα θρασειάων ἀπὸ χειρῶν
 ἄλλα μὲν ἐν σάκει μεγάλῳ πάγεν ὕρμενα πρόσσω,
 πολλὰ δὲ καὶ μεσσηγύ, πάρος χρόα λευκὸν ἐπαυρεῖν,

ἐν γαίῃ ἴσταντο, λιλαιόμενα χροὸς ἄσαι.

τὸν δ' ὡς οὖν ἐνόησ' Ἐυαίμονος ἀγλαὸς υἱὸς 575

Εὐρύπυλος πυκνοῖσι βιαζόμενον βελέεσσιν,

στῆ ῥα παρ' αὐτὸν ἰὼν καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ,

καὶ βάλε Φανσιάδην Ἀπισάονα ποιμένα λαῶν

ἦπαρ ὑπὸ πρραπίδων, εἶθαρ δ' ὑπὸ γούνατ' ἔλυσεν·

Εὐρύπυλος δ' ἐπόρουσε καὶ αἶνυτο τεύχε' ἀπ' ὤμων. 580

τὸν δ' ὡς οὖν ἐνόησεν Ἀλέξανδρος θεοειδῆς

τεύχε' ἀπαινύμενον Ἀπισάονος, αὐτίκα τόξον

ἔλκετ' ἐπ' Εὐρυπύλῳ, καὶ μιν βάλε μηρὸν ὀιστῷ

δεξιόν· ἐκλάσθη δὲ δόναξ, ἐβάρυνε δὲ μηρόν.

ἄψ δ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο κῆρ' ἀλειίνων, 585

ἦρσεν δὲ διαπρύσιον Δαναοῖσι γερωνῶς·

„ῶ φίλοι, Ἀργείων ἠγῆτορες ἠδὲ μέδοντες,

στῆτ' ἐλελιχθέντες καὶ ἀμύνετε νηλεὲς ἦμαρ

Αἴανθ', ὃς βελέεσσι βιάζεται, οὐδέ ἔφημι

φεύξεσθ' ἐκ πολέμοιο δυσσηχέος. ἀλλὰ μάλ' ἄντην 590

ἴστασθ' ἀμφ' Αἴαντα μέγαν, Τελαμώνιον υἱόν.“

ὣς ἔφατ' Εὐρύπυλος βεβλημένος· οἱ δὲ παρ' αὐτὸν

πλησίιοι ἔστησαν, σάκε' ὤμοισι κλίναντες,

δούρατ' ἀνασχόμενοι. τῶν δ' ἀντίος ἤλυθεν Αἴας,

στῆ δὲ μεταστρεφθεῖς, ἐπεὶ ἴκετο ἔθνος ἐταίρων. 595

ὣς οἱ μὲν μάρναντο δέμας πυρὸς αἰθομένοιο·

Νέστορα δ' ἐκ πολέμοιο φέρου Νηλῆϊαι ἵπποι

ἰδρῶσαι, ἦγον δὲ Μαχάονα ποιμένα λαῶν.

τὸν δὲ ἰδὼν ἐνόησε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·

ἔστήκει γὰρ ἐπὶ πρυμνῇ μεγακίτηϊ νηὶ 600

εἰσορόων πόνον αἰπὸν ἰῶκά τε δακρυόεσσαν.

αἶψα δ' ἐταῖρον ἐὼν Πατροκλῆα προσέειπεν

φθεργάμενος παρὰ νηὸς· ὁ δὲ κλισίηθεν ἀκούσας

ἔκμολεν ἴσος Ἄρηι, κακοῦ δ' ἄρα οἱ πέλεν ἀρχή.

τὸν πρότερος προσέειπε Μενoitίου ἄλκιμος υἱός· 605
 „τίπτε με κικλήσκεις, Ἀχιλεῦ; τί δέ σε χρεῶ ἐμεῖο;“
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 „διε Μενoitιάδη, τῷ ἐμῷ κεχαρισμένε θυμῷ,
 νῦν ὁἴω περὶ γούνατ' ἐμὰ στησέσθαι Ἀχαιοὺς
 λισσομένους· χρεῶ γὰρ ἰκάνεται οὐκέτ' ἀνεκτός. 610
 ἀλλ' ἴθι νῦν, Πάτροκλε δίφιλε, Νέστορ' ἔρειο,
 ὄν τινα τοῦτον ἄγει βεβλημένον ἐκ πολέμοιο.
 ἦ τοι μὲν τά γ' ὄπισθε Μαχάουι πάντα ἔοικεν
 τῷ Ἀσκληπιάδῃ, ἀτὰρ οὐκ ἴδον ὄμματα φωτός·
 ἵπποι γὰρ με παρήϊξαν πρόσσω μεμανῦαι.“ 615

ὣς φάτο, Πάτροκλος δὲ φίλῳ ἐπεπέιθεθ' ἐταίρῳ,
 βῆ δὲ θέειν παρὰ τε κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν.
 οἱ δ' ὅτε δὴ κλισίην Νηληιάδεω ἀφίκοντο,
 αὐτοὶ μὲν θ' ἀπέβησαν ἐπὶ χθόνα πουλυβότειραν,
 ἵππους δ' Εὐρυμέδων θεράπων λύε τοῖο γέροντος 620
 ἐξ ὀχέων. τοὶ δ' ἰδρῷ ἀπεψύχοντο χιτώνων
 στάντε ποτὶ πνοιήν παρὰ θῖν' ἄλός· αὐτὰρ ἔπειτα
 εἰς κλισίην ἐλθόντες ἐπὶ κλισμοῖσι καθίζον.
 τοῖσι δὲ τεῦχε κυκλιῷ εὐπλόκαμος Ἐκαμήδη,
 τὴν ἄρετ' ἐκ Τενέδοιο γέρον, ὅτε πέρσεν Ἀχιλλεύς, 625
 θυγατέρ' Ἀρσινόου μεγαλήτορος, ἣν οἱ Ἀχαιοὶ
 ἔξελον, οὔνεκα βουλῇ ἀριστεύεσκεν ἀπάντων.
 ἣ σφωιν πρώτον μὲν ἐπιπροΐηλε τράπεζαν
 καλὴν κυανόπεζαν εὐξοον, αὐτὰρ ἐπ' αὐτῆς
 χάλκειον κάνεον, ἐπὶ δὲ κρόμμνον, ποτῷ ὄψον, 630
 ἠδὲ μέλι χλωρόν, παρὰ δ' ἀλφίτου ἱεροῦ ἀκτὴν,
 παρὸ δὲ δέπας περικαλλές, ὃ οἴκοθεν ἦγ' ὁ γεραῖός,
 χρυσείοις ἠλοῖσι πεπαρμένον· οὐατα δ' αὐτοῦ
 τέσσαρ' ἔσαν, δοιαὶ δὲ πελειάδες ἀμφὶς ἕκαστον
 χρύσειαι νεμέθοντο, δῦω δ' ὑπὸ πυθμένες ἦσαν. 635

ἄλλος μὲν μογέων ἀποκινήσασκε τραπέζης
 πλείον ἔόν, Νέστωρ δ' ὁ γέρον ἀμογητὶ ἄχειρεν.
 ἐν τῷ ῥά σφι κύκησε γυνὴ εἰκυῖα θεῆσιν
 οἴνω Πραμνεΐῳ, ἐπὶ δ' αἴγειον κνή τυρόν
 κνήστι χαλκείῃ, ἐπὶ δ' ἄλφιστα λευκὰ πάλυνεν, 640
 πινέμεναι δ' ἐκέλευσεν, ἐπεὶ ῥ' ὤπλισσε κνικεῖῳ.
 τῷ δ' ἐπεὶ οὖν πίνοντ' ἀφέτην πολυκαγκέα δίψαν,
 μύθοισιν τέρποντο πρὸς ἀλλήλους ἐνέποντες,
 Πάτροκλος δὲ θύρησιν ἐφίστατο, ἰσόθεος φῶς.
 τὸν δὲ ἰδὼν ὁ γεραῖος ἀπὸ θρόνου ὦρτο φαινοῦ, 645
 ἐς δ' ἄγε χειρὸς ἑλών, κατὰ δ' ἐδριάσθαι ἄνωγεν.
 Πάτροκλος δ' ἐτέρωθεν ἀναίνετο εἰπέ τε μῦθον·
 „οὐχ ἔδος ἐστί, γεραῖε διοτρεφές, οὐδέ με πείσεις.
 αἰδοῖος νεμεσητός, ὃ με προέηκε πνθέσθαι,
 ὃν τινα τοῦτον ἄγεις βεβλημένον· ἀλλὰ καὶ αὐτὸς 650
 γιγνώσκω, ὄρωα δὲ Μαχάονα ποιμένα λαῶν.
 νῦν δὲ ἔπος ἐρέων πάλιν ἄγγελος εἴμ' Ἀχιλλῆι.
 εὔ δὲ σὺ οἶσθα, γεραῖε διοτρεφές, οἶος ἐκεῖνος,
 δεινὸς ἀνήρ· τάχα κεν καὶ ἀναίτιον αἰτιόωτο.“

τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ· 655
 „τίπτε τ' ἄρ' ᾧδ' Ἀχιλεὺς ὀλοφύρεται υἱᾶς Ἀχαιῶν,
 ὅσσοι δὴ βέλεσιν βεβλήαται; οὐδέ τι οἶδεν
 πένθεος, ὅσσον ἕρωρε κατὰ στρατόν· οἱ γὰρ ἄριστοι
 ἐν νηυσὶν κέαται βεβλημένοι οὐτάμενοί τε.
 βέβληται μὲν ὁ Τυδεΐδης κρατερὸς Διομήδης, 660
 οὔτασται δ' Ὀδυσσεὺς δουρικλυτὸς ἠδ' Ἀγαμέμνων·
 [βέβληται δὲ καὶ Εὐρύπυλος κατὰ μηρὸν διστῶ].
 τοῦτον δ' ἄλλον ἐγὼ νέον ἤγαγον ἐκ πολέμοιο
 ἰῶ ἀπὸ νευρῆς βεβλημένον. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 ἐσθλὸς ἔων Δαναῶν οὐ κήδετα οὐδ' ἐλαΐρει. 665
 ἧ μένει εἰς ὃ κε δὴ νῆες θοαὶ ἄγχι θαλάσσης

Ἄργείων ἀέκητι πυρὸς δηίοιο θέρωνται,
 αὐτοὶ τε κτεινώμεθ' ἐπισχερώ; οὐ γὰρ ἐμὴ ἴς
 ἔσθ', οἷη πάρος ἔσκεν ἐνὶ γναμptoῖσι μέλεσσιν.
 εἶθ' ὧς ἠβῶοιμι βίη τέ μοι ἔμπεδος εἶη, 670
 ὡς ὀπότ' Ἥλειοισι καὶ ἡμῖν νεῖκος ἐτύχθη
 ἀμφὶ βοηλασίῃ, ὅτ' ἐγὼ κτάνον Ἴτυμονῆα
 ἔσθλον Ὑπειροχίδην, ὃς ἐν Ἥλιδι ναιετάσκειν,
 ρῦσί' ἐλαυνόμενος. ὁ δ' ἀμύνων ἦσι βόεσσιν
 ἔβλητ' ἐν πρώτοισιν ἐμῆς ἀπὸ χειρὸς ἄκοντι, 675
 καὶ δ' ἔπεσεν, λαοὶ δὲ περιόρθεσαν ἀγροῖῶται.
 ληίδα δ' ἐκ πεδίου συνελάσσαμεν ἠλιθα πολλήν,
 πεντήκοντα βοῶν ἀγέλας, τόσα πάεα οἰῶν,
 τόσσα συῶν συβόσια, τόσ' αἰπόλια πλατέ' αἰγῶν,
 ἵππους δὲ ξανθὰς ἑκατὸν καὶ πεντήκοντα, 680
 πάσας θηλείας, πολλῆσι δὲ πῶλοι ὑπῆσαν.
 καὶ τὰ μὲν ἠλασάμεσθα Πύλον Νηλήιον εἶσω
 ἐννύχιοι προτὶ ἄστν· γεγῆθει δὲ φρένα Νηλεὺς,
 οὔνεκά μοι τύχε πολλὰ νέφ' πολεμόνδε κίοντι.
 κήρυκες δ' ἐλίγαινον ἄμ' ἠοῖ φαινομένηφιν 685
 τοὺς ἴμεν, οἷσι χρεῖος ὀφείλειτ' ἐν Ἥλιδι δῖη·
 οἱ δὲ συναγρόμενοι Πυλίων ἠγῆτορες ἄνδρες
 δαίτρενον· πολέσιν γὰρ Ἐπειοὶ χρεῖος ὀφείλον,
 ὡς ἡμεῖς παῦροι κεκακωμένοι ἐν Πύλῳ ἦμεν.
 ἐλθῶν γὰρ ῥ' ἐκάκωσε βίη Ἡρακληεῖη 690
 τῶν προτέρων ἐτέων, κατὰ δ' ἔκταθεν, ὅσσοι ἄριστοι.
 δώδεκα γὰρ Νηλῆος ἀμύμονος υἱέες ἦμεν·
 τῶν οἶος λιπόμην, οἱ δ' ἄλλοι πάντες ὄλοντο.
 ταῦθ' ὑπερηφανέοντες Ἐπειοὶ χαλκοχίτωνες,
 ἡμέας ὑβρίζοντες, ἀτάσθαλα μηχανόωντο. 695
 ἐκ δ' ὁ γέρον ἀγέλην τε βοῶν καὶ πῶν μέγ' οἰῶν
 εἶλετο, κρινάμενος τριηκόσι' ἠδὲ νομῆας.

καὶ γὰρ τῷ χρεῖος μέγ' ὀφείλετ' ἐν Ἥλιδι δῖη,
 τέσσαρες ἀθλοφόροι ἵπποι αὐτοῖσιν ὄχεσφιν,
 ἔλθόντες μετ' ἄεθλα· περὶ τρίποδος γὰρ ἔμελλον 700
 θεύσεσθαι· τοὺς δ' αὖθι ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγείας
 κάσχεθε, τὸν δ' ἔλατῆρ' ἀφίει ἀκαχήμενον ἵππων.
 τῶν ὁ γέρων ἐπέων κεχολωμένος ἠδὲ καὶ ἔργων
 ἐξέλετ' ἄσπετα πολλά· τὰ δ' ἄλλ' ἐς δῆμον ἔδωκεν
 [δαιτρεύειν, μὴ τίς οἱ ἀτεμβόμενος κίοι ἴσης.] 705
 ἡμεῖς μὲν τὰ ἕκαστα διείπομεν, ἀμφί τε ἄστν
 ἔρδομεν ἱρὰ θεοῖς· οἱ δὲ τρίτῳ ἡματι πάντες
 ἦλθον ὁμῶς αὐτοί τε πολεῖς καὶ μώνυχες ἵπποι,
 πανσυδῆ· μετὰ δέ σφι Μολίονε θωρήσσοντο
 παῖδ' ἔτ' ἐόντ', οὐ πω μάλα εἰδότε θούριδος ἀλκῆς. 710
 ἔστι δέ τις Θυρόεσσα πόλις, αἰπεῖα κολώνη,
 τηλοῦ ἐπ' Ἀλφειῷ, νεάτη Πύλου ἡμαθόεντος·
 τὴν ἀμφестρατόωντο διαρραῖσαι μεμαῶτες.
 ἀλλ' ὅτε πᾶν πεδίον μετεκίαθον, ἄμμι δ' Ἀθήνη
 ἄγγελος ἦλθε θεοῦσ' ἀπ' Ὀλύμπου θωρήσσεσθαι 715
 ἔννυχος, οὐδ' ἀέκοντα Πύλου κᾶτα λαὸν ἄγειρεν,
 ἀλλὰ μάλ' ἐσσυμένους πολεμίζειν. οὐδέ με Νηλεὺς
 εἶα θωρήσσεσθαι, ἀπέκρουψεν δέ μοι ἵππους·
 οὐ γὰρ πῶ τί μ' ἔφη ἴδμεν πολεμήμια ἔργα.
 ἀλλὰ καὶ ὣς ἱππεῦσι μετέπρεπον ἡμετέροισιν, 720
 καὶ πεζὸς περ ἐών, ἐπεὶ ὣς ἄγε νεῖκος Ἀθήνη.
 ἔστι δέ τις ποταμὸς Μινυήιος εἰς ἄλα βάλλων
 ἐγγύθεν Ἀρήνης, ὅθι μείναμεν ἠῶ δῖαν
 ἱππῆς Πυλίων, τὰ δ' ἐπέρρεον ἔθνεα πεζῶν.
 ἔνθεν πανσυδῆ σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες 725
 ἔνδιοι ἰκόμεσθ' ἱερὸν ῥόον Ἀλφειοῖο.
 ἔνθα Διὶ ῥέξαντες ὑπερμενεῖ ἱερὰ καλά,
 ταῦρον δ' Ἀλφειῷ, ταῦρον δὲ Ποσειδάωνι,

αὐτὰρ Ἀθηναίη γλαυκώπιδι βοῦν ἀγελαίην,
 δόρπον ἔπειθ' ἐλόμεσθα κατὰ στρατὸν ἐν τελέεσσιν 730
 καὶ κατεκοιμήθημεν ἐν ἔντεσιν οἷσιν ἕκαστος
 ἀμφὶ ῥοῶς ποταμοῖο. ἀτὰρ μεγάθυμοι Ἐπειοὶ
 ἀμφίσταντο δὴ ἄστν διαβόρᾳσαι μεμαῶτες.
 ἀλλὰ σφι προπάρουθε φάνη μέγα ἔργον Ἄρηος·
 εὔτε γὰρ ἠέλιος φαέθων ὑπερέσχεθε γαίης, 735
 συμφερόμεσθα μάχῃ Διὶ τ' εὐχόμενοι καὶ Ἀθήνῃ.
 ἀλλ' ὅτε δὴ Πυλίων καὶ Ἐπειῶν ἔπλετο νεῖκος,
 πρῶτος ἐγὼν ἔλον ἄνδρα, κόμισσα δὲ μώνυχας ἵππους,
 Μούλιον αἰχμητὴν· γαμβρὸς δ' ἦν Ἀυγείαιο,
 πρεσβυτάτην δὲ θυγάτρ' εἶχε ξανθὴν Ἀγαμήδην, 740
 ἢ τόσα φάρμακα ἤδη, ὅσα τρέφει εὐρεῖα χθῶν.
 τὸν μὲν ἐγὼ προσίοντα βάλον χαλκῆρεϊ δουρὶ,
 ἤριπε δ' ἐν κονίησιν· ἐγὼ δ' ἐς δίφρον ὀρούσας
 στήν ῥα μετὰ προμάχοισιν. ἀτὰρ μεγάθυμοι Ἐπειοὶ
 ἔτρεσαν ἄλλυδις ἄλλος, ἐπεὶ ἴδον ἄνδρα πεσόντα 745
 ἠγεμόν' ἱππήων, ὃς ἀριστεύεσκε μάχεσθαι.
 αὐτὰρ ἐγὼν ἐπόρουσα κελαινῇ λαίλαπι ἴσος,
 πεντήκοντα δ' ἔλον δίφρους, δύο δ' ἀμφὶς ἕκαστον
 φῶτες ὁδὰξ ἔλον οὔδας ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ δαμέντες.
 καὶ νύ κεν Ἀκτορίωνε Μολίονε παῖδ' ἀλάπαξα, 750
 εἰ μὴ σφωε πατὴρ εὐρὸν κρείων ἐνοσίχθων
 ἐκ πολέμου ἐσάωσε καλύψας ἠέρι πολλῇ.
 ἔνθα Ζεὺς Πυλίοισι μέγα κράτος ἐγγυάλιξεν·
 τόφρα γὰρ οὖν ἐπόμεσθα διὰ σπιδέος πεδίοιο
 κτείνοντές τ' αὐτοὺς ἀνά τ' ἔντεα καλὰ λέγοντες, 755
 ὄφρ' ἐπὶ Βουπρασίου πολυπύρου βήσαμεν ἵππους
 πέτρης τ' Ὠλενίης, καὶ Ἀλεισίου ἔνθα κολώνη
 κέκληται, ὅθεν αὐτίς ἀπέτραπε λαὸν Ἀθήνῃ.
 ἔνθ' ἄνδρα κτείνας πύματον λίπον· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ

ἄψ ἀπὸ Βουπρασίοιο Πύλονδ' ἔχον ὠκέας ἵππους, 760
 πάντες δ' εὐχετόωντο θεῶν Διὶ Νέστορί τ' ἀνδρῶν.
 ὣς ἔον, εἴ ποτ' ἔον γε, μετ' ἀνδράσιν. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 οἷος ἦς ἀρετῆς ἀπονήσεται· ἦ τέ μιν οἶω
 πολλὰ μετακλαύσεσθαι, ἐπεὶ κ' ἀπὸ λαὸς ὄληται.
 ὦ πέπον, ἦ μὲν σοί γε Μενοίτιος ᾧδ' ἐπέτελλεν 765
 ἦματι τῷ, ὅτε σ' ἐκ Φθίης Ἀγαμέμνονι πέμπεν.
 νῶϊ δέ τ' ἔνδον ἔοντες, ἐγὼ καὶ δῖος Ὀδυσσεύς,
 πάντα μάλ' ἐν μεγάροις ἠκούομεν, ὡς ἐπέτελλεν.
 Πηλῆος δ' ἰκόμεσθα δόμους ἐν ναιετάοντας
 λαὸν ἀγείροντες κατ' Ἀχαιίδα πουλυβότειραν. 770
 ἔνθα δ' ἔπειθ' ἦρωα Μενοίτιον εὔρομεν ἔνδον
 ἠδὲ σέ, παρ δ' Ἀχιλλῆα· γέρον δ' ἰππηλάτα Πηλεὺς
 πίονα μηρί' ἔκαιε βοῶς Διὶ τερπικεραῦνῳ
 αὐλῆς ἐν χόρτῳ, ἔχε δὲ χρύσειον ἄλεισον
 σπένδων αἰθοπα οἶνον ἐπ' αἰθομένοις ἱεροῖσιν. 775
 σφῶϊ μὲν ἀμφὶ βοῶς ἔπετον κρέα, νῶϊ δ' ἔπειτα
 στῆμεν ἐνὶ προθύροισι· ταφῶν δ' ἀνόρουσεν Ἀχιλλεὺς,
 ἐς δ' ἄγε χειρὸς ἑλών, κατὰ δ' ἐδριάσθαι ἄνωγεν,
 ξείνιά τ' εὖ παρέθηκεν, ἅ τε ξείνοις θέμις ἐστίν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπημεν ἐδητύος ἠδὲ ποτῆτος, 780
 ἦρχον ἐγὼ μύθιοι, κελεύων ὑμῶν ἅμ' ἔπεσθαι·
 σφῶ δὲ μάλ' ἠθέλετον, τῶ δ' ἄμφω πόλλ' ἐπέτελλον.
 Πηλεὺς μὲν ᾧ παιδὶ γέρον ἐπέτελλ' Ἀχιλλῆι
 αἰὲν ἀριστεύειν καὶ ὑπείροχον ἔμμεναι ἄλλων·
 σοὶ δ' αὖθ' ᾧδ' ἐπέτελλε Μενοίτιος ἄκτορος υἱός· 785
 „τέκνον ἐμόν, γενεῆ μὲν ὑπέρτερός ἐστιν Ἀχιλλεὺς,
 πρεσβύτερος δὲ σύ ἐσσι· βίη δ' ὅ γε πολλὸν ἀμείνων.
 ἀλλ' εὖ οἱ φάσθαι πυκινὸν ἔπος ἠδ' ὑποθέσθαι
 καὶ οἱ σημαίνειν· ὁ δὲ πείσεται εἰς ἀγαθὸν περ.“
 ὣς ἐπέτελλ' ὁ γέρον, σὺ δὲ λήθεται. ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν

ταῦτ' εἰποῖς Ἀχιλλῆι δαΐφροσι, αἶ κε πίθηται. 791
 τίς δ' οἶδ', εἴ κέν οἱ σὺν δαίμονι θυμὸν ὀρίναις
 παρειπῶν; ἀγαθὴ δὲ παραΐφασίς ἐστὶν ἑταίρου.
 εἰ δέ τινα φρεσὶν ἦσι θεοπροπίην ἄλεεῖναι
 καὶ τινά οἱ παρ Ζηνὸς ἐπέφραδε πότνια μήτηρ, 795
 ἀλλὰ σέ περ προέτω, ἅμα δ' ἄλλος λαὸς ἐπέσθω
 Μυρμιδόνων, αἶ κέν τι φόως Δαναοῖσι γένηαι·
 καὶ τοι τεύχεα καλὰ δότω πολεμόνδε φέρεσθαι,
 αἶ κέ σε τῷ ἴσκοντες ἀπόσχωνται πολέμοιο
 Τρῶες, ἀναπνεύσωσι δ' ἀρήιοι νῆες Ἀχαιῶν 800
 τειρόμενοι· ὀλίγη δέ τ' ἀνάπνευσις πολέμοιο.“
 [ῥεῖα δέ κ' ἀκμηῆτες κεκμηότας ἄνδρας ἀντῆ
 ὤσαισθε προτὶ ἄστρ νερῶν ἄπο καὶ κλισιάων.]
 ὣς φάτο, τῷ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι βροινεν,
 βῆ δὲ θέειν παρὰ νῆας ἐπ' Αἰακίδην Ἀχιλλῆα. 805
 ἀλλ' ὅτε δὴ κατὰ νῆας Ὀδυσσεύης θείοιο
 ἶξε θεῶν Πάτροκλος, ἵνα σφ' ἀγορή τε θέμις τε
 ἦην, τῆ δὴ καὶ σφι θεῶν ἐτετεύχαστο βωμοί,
 ἐνθα οἱ Εὐρύπυλος βεβλημένος ἀντεβόλησεν,
 διογενῆς Ἐναιμονίδης, κατὰ μηρὸν διστῶ, 810
 σκάζων ἐκ πολέμου· κατὰ δὲ νότιος ῥέεν ἰδρῶς
 ὤμων καὶ κεφαλῆς, ἀπὸ δ' ἔλκεος ἀργαλέοιο
 αἶμα μέλαν κελάρυζε, νόσος γε μὲν ἔμπεδος ἦεν.
 τὸν δὲ ἰδὼν ᾤκτειρε Μενoitίου ἄλκιμος υἱός,
 καὶ ῥ' ὀλοφυρόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα· 815
 „ἄ δειλοί, Δαναῶν ἠγῆτορες ἠδὲ μέδοντες,
 ὧς ἄρ' ἐμέλλετε τῆλε φίλων καὶ πατρίδος αἴης
 ἄσειν ἐν Τροίῃ ταχέας κύνας ἀργέτι δημῶ.
 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπέ, διοτρεφεῖς Εὐρύπυλ' ἦρωσ,
 ἦ ῥ' ἔτι που σχήσουσι πελώριον Ἔκτορ' Ἀχαιοί, 820
 ἦ ἤδη φθίσονται ὑπ' αὐτοῦ δουρὶ δαμέντες.“

τὸν δ' αὖτ' Εὐρύπυλος βεβλημένος ἀντίον ἠΰδα·
 „οὐκέτι, διογενὲς Πατρόκλεις, ἄλκαρ Ἀχαιῶν
 ἔσσεται, ἀλλ' ἐν νηυσὶ μελαίνησιν πεσέονται.

οἱ μὲν γὰρ δὴ πάντες, ὅσοι πάρος ἦσαν ἄριστοι, 825
 ἐν νηυσὶν κέαται βεβλημένοι οὐτάμενοί τε
 χερσὶν ὑπο Τρώων· τῶν δὲ σθένος ὄρνυται αἰεὶ.

ἀλλ' ἐμὲ μὲν σὺ σάωσον ἄγων ἐπὶ νῆα μέλαιναν,
 μηροῦ δ' ἕκταμ' ὀιστόν, ἀπ' αὐτοῦ δ' αἷμα κελαινὸν
 νίξ' ὕδατι λιαρῷ, ἐπὶ δ' ἤπια φάρμακα πάσσε 830
 ἐσθλά, τά σε προτί φασιν Ἀχιλλῆος δεδιδάχθαι,
 ὃν Χείρων ἐδίδαξε, δικαιοτάτος Κενταύρων.

ἰητροὶ μὲν γὰρ Ποδαλείριος ἠδὲ Μαχάων,
 τὸν μὲν ἐνὶ κλισίησιν ὀλομαι ἔλκος ἔχοντα
 χρηρίζοντα καὶ αὐτὸν ἀμύμονος ἰητῆρος 835
 κείσθαι, ὃ δ' ἐν πεδίῳ Τρώων μένει ὄξυν Ἄρηα.“

τὸν δ' αὖτε προσέειπε Μενoitίου ἄλκιμος υἱός·
 „πῶς τ' ἄρ' ἔοι τάδε ἔργα; τί ῥέξομεν, Εὐρύπυλ' ἦρωσ;
 ἔρχομαι, ὕφρ' Ἀχιλλῆι δαΐφροσι μῦθον ἐνίσπω,
 ὃν Νέστωρ ἐπέτελλε Γερῆνιος, οὔρος Ἀχαιῶν· 840
 ἀλλ' οὐδ' ὧς περ σεῖο μεθήσω τειρομένοιο.“

ἧ καὶ ὑπὸ στέροιο λαβῶν ἄγε ποιμένα λαῶν
 ἐς κλισίην· θεράπων δὲ ἰδὼν ὑπέχευε βοείας.
 ἔνθα μιν ἐκτανύσας ἐκ μηροῦ τάμνε μαχαίρῃ
 ὄξυν βέλος περιπευκές, ἀπ' αὐτοῦ δ' αἷμα κελαινὸν 845
 νίξ' ὕδατι λιαρῷ, ἐπὶ δὲ ῥίζαν βάλε πικρῆν
 χερσὶ διατρίψας, ὀδυνήφατον, ἧ οἱ ἀπάσας
 ἔσχ' ὀδύνας· τὸ μὲν ἔλκος ἐτέρσετο, παύσατο δ' αἷμα.

ΙΛΙΑΔΟΣ Μ.

Τειχομαχία.

ὣς δ' μὲν ἐν κλισίῃσι Μενoitίου ἄλκιμος υἱὸς
 ἰᾶτ' Εὐρύπυλον βεβλημένον· οἱ δὲ μάχοντο
 Ἄργεῖοι καὶ Τρῶες ὀμιλαδόν. οὐδ' ἄρ' ἔμελλεν
 τάφρος ἔτι σχήσειν Δαναῶν καὶ τεῖχος ὑπερθεῖν 5
 εὐρύ, τὸ ποιήσαντο νεῶν ὑπερ, ἀμφὶ δὲ τάφρον
 ἤλασαν, οὐδὲ θεοῖσι δόσαν κλειτὰς ἑκατόμβας,
 ὄφρα σφιν νῆας τε θοὰς καὶ ληίδα πολλήν
 ἐντὸς ἔχον ῥύοιτο· θεῶν δ' ἀέκητι τέτυκτο
 ἀθανάτων· τὸ καὶ οὐ τι πολλὸν χρόνον ἔμπεδον ἦεν.
 ὄφρα μὲν Ἔκτωρ ζωὸς ἔην καὶ μῆνι' Ἀχιλλεὺς 10
 καὶ Πριάμοιο ἄνακτος ἀπόρθητος πόλις ἔπλεν,
 τόφρα δὲ καὶ μέγα τεῖχος Ἀχαιῶν ἔμπεδον ἦεν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μὲν Τρώων θάνον, ὅσσοι ἄριστοι,
 πολλοὶ δ' Ἀργείων οἱ μὲν δάμεν, οἱ δὲ λίποντο,
 πέρθετο δὲ Πριάμοιο πόλις δεκάτῳ ἐνιαυτῷ, 15
 Ἄργεῖοι δ' ἐν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδ' ἔβησαν,
 δὴ τότε μητιόωντο Ποσειδάων καὶ Ἀπόλλων
 τεῖχος ἀμαλδῦναι ποταμῶν μένος εἰσαγαγόντες,
 ὅσσοι ἀπ' Ἰδαίων ὀρέων ἄλαδε προρέουσιν,
 Ῥῆσός θ' Ἐπτάπορος τε Κάρησός τε Ῥοδίος τε 20
 Γρήνικός τε καὶ Αἴσηπος δῖός τε Σκάμανδρος
 καὶ Σιμόεις, ὅθι πολλὰ βοάργια καὶ τρυφάλεια
 κάππεσον ἐν κονίῃσι καὶ ἡμιθέων γένος ἀνδρῶν·
 τῶν πάντων ὁμόσε στόματ' ἔτραπε Φοῖβος Ἀπόλλων,
 ἐννήμαρ δ' ἐς τεῖχος ἴει ῥόον· ἕε δ' ἄρα Ζεὺς 25

συνεχές, ὄφρα κε θᾶσσον ἀλίπλοα τείχεα θείη.
 αὐτὸς δ' ἐννοσίγαιος ἔχων χεῖρεςσι τρίαῖναν
 ἤγειτ', ἐκ δ' ἄρα πάντα θεμείλια κύμασι πέμπεν
 φιτρῶν καὶ λάων, τὰ θέσαν μογέοντες Ἀχαιοί,
 λεία δ' ἐποίησεν παρ' ἀγάρροον Ἑλλήσποντον. 30
 αὐτίς δ' ἠίονα μεγάλην ψαμάθοισι κάλυψεν,
 τεῖχος ἀμαλδύνας· ποταμοὺς δ' ἔτρεψε νέεσθαι
 καὶ ῥόον, ἧ περ πρόσθεν ἴεν καλλίρροον ὕδωρ.

ὣς ἄρ' ἔμελλον ὀπίσθε Ποσειδάων καὶ Ἀπόλλων
 θησέμεναι· τότε δ' ἀμφὶ μάχῃ ἐνοπή τε δεδήειν 35
 τεῖχος εὐδμητον, κανάχιζε δὲ δούρατα πύργων
 βαλλόμεν'. Ἀργεῖοι δὲ Διὸς μάστιγι δαμέντες
 νηυσὶν ἐπι γλαφυρῆσιν ἐελμένοι ἰσχανόωντο,
 Ἔκτορα δειδιότες, κρατερὸν μῆστωρα φόβοιο·
 αὐτὰρ ὃ γ', ὡς τὸ πρόσθεν, ἐμάρατο ἴσος ἀέλλη. 40
 ὡς δ' ὄτ' ἂν ἐν τε κύνεσσι καὶ ἀνδράσι θηρευτῆσιν
 κᾶπριος ἢ λέων στρέφεται σθένει βλεμεαίνων·
 οἱ δέ τε πυργηδὸν σφέας αὐτοὺς ἀρτύναντες
 ἀντίοι ἴστανται καὶ ἀκοντίζουσι θαμειαῖς
 αἰχμᾶς ἐκ χειρῶν· τοῦ δ' οὐ ποτε κυδάλιμον κῆρ 45
 ταρβεῖ οὐδὲ φοβεῖται, ἀγνηροῖή δέ μιν ἔκτα·
 ταρφέα τε στρέφεται στίχας ἀνδρῶν πειρητίζων·
 ὄππῃ τ' ἰθύσῃ, τῆ τ' εἴκουσι στίχες ἀνδρῶν·
 ὣς Ἔκτωρ ἂν ὄμιλον ἰὼν ἐλλίσσεθ' ἐταίρους,
 τάφρον ἐποτρύνων διαβαινέμεν. οὐδέ οἱ ἵπποι 50
 τόλμων ὠκύποδες, μάλα δὲ χρομέτιζον ἐπ' ἄκρω
 χεῖλει ἐφεσταότες· ἀπὸ γὰρ δειδίσσετο τάφρος
 εὐρεῖ, οὔτ' ἄρ' ὑπερθορέειν σχεδὸν οὔτε περῆσαι
 ῥηιδίῃ· κρημνοὶ γὰρ ἐπηρεφέες περὶ πᾶσαν
 ἔστασαν ἀμφοτέρωθεν, ὑπερθεν δὲ σκολόπεσσιν 55
 ὀξέσιν ἠρήρει, τοὺς ἔστασαν νῆες Ἀχαιῶν

πυκνούς καὶ μεγάλους, δηίων ἀνδρῶν ἀλεωρήν.
 ἔνθ' οὐ κεν ρέα ἵππος εὐτροχον ἄρμα τιταίνων
 ἐσβαίη, πεξοὶ δὲ μενοίνεον, εἰ τελεύουσιν.

δὴ τότε Πουλυδάμας θρασὺν Ἴκτορα εἶπε παραστάς· 60
 „Ἴκτορ τ' ἢ δ' ἄλλοι Τρώων ἀγοὶ ἢ δ' ἐπικούρων,
 ἀφραδέως διὰ τάφρον ἐλαύνομεν ὠκέας ἵππους.
 ἢ δὲ μάλ' ἀργαλέη περάαν· σκόλοπες γὰρ ἐν αὐτῇ
 ὀξέες ἐστᾶσιν, ποτὶ δ' αὐτοὺς τεῖχος Ἀχαιῶν.
 ἔνθ' οὐ πως ἔστιν καταβήμεναι οὐδὲ μάχεσθαι 65
 ἵππεῦσι· στείνος γάρ, ὅθι τρώσεσθαι οἶω.

εἰ μὲν γὰρ τοὺς πάγχυ κακὰ φρονέων ἀλαπάξει
 Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, Τρώεσσι δὲ ἴετ' ἀρήγειν,
 ἢ τ' ἂν ἐγὼ γ' ἐθέλοιμι καὶ ἀντίκα τοῦτο γενέσθαι,
 νωνύμνους ἀπολέσθαι ἀπ' Ἄργεος ἐνθάδ' Ἀχαιοὺς· 70
 εἰ δέ χ' ὑποστρέψωσι, παλιώξις δὲ γένηται
 ἐκ νηῶν καὶ τάφρῳ ἐνιπλήξωμεν ὄρουκτῆ,
 οὐκέτ' ἔπειτ' οἶω οὐδ' ἄγγελον ἀπονέεσθαι
 ἄψορρον προτὶ ἄστν ἐλιχθέντων ὑπ' Ἀχαιῶν.
 ἀλλ' ἄγεθ', ὡς ἂν ἐγὼ εἶπω, πειθώμεθα πάντες. 75
 ἵππους μὲν θεράποντες ἐρυκόντων ἐπὶ τάφρῳ,
 αὐτοὶ δὲ πρυλέες σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες
 Ἴκτορι πάντες ἐπώμεθ' ἀολλέες· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 οὐ μενέουσ', εἰ δὴ σφιν ὀλέθρου πείρατ' ἐφῆπται.“

ὣς φάτο Πουλυδάμας, ἅδε δ' Ἴκτορι μῦθος ἀπήμων,
 ἀντίκα δ' ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμαῖζε. 81
 οὐδὲ μὲν ἄλλοι Τρῶες ἐφ' ἵππων ἠγερέθοντο,
 ἀλλ' ἀπὸ πάντες ὕρουσαν, ἐπεὶ ἴδον Ἴκτορα δῖον.
 ἠνιόχῳ μὲν ἔπειτα ἐῷ ἐπέτελλεν ἕκαστος
 ἵππους εὖ κατὰ κόσμον ἐρυκέμεν αὐθ' ἐπὶ τάφρῳ· 85
 οἱ δὲ διαστάντες, σφέας αὐτοὺς ἀρτύναντες,
 πένταχα κοσμηθέντες ἅμ' ἠγεμόνεσσιν ἔποντο.

οἱ μὲν ἄμ' Ἐκτορ' ἴσαν καὶ ἀνύμοι Πουλυδάμαντι,
οἱ πλείστοι καὶ ἄριστοι ἔσαν, μέμασαν δὲ μάλιστα
τεῖχος ρηξάμενοι κοίλης ἐπὶ νηυσὶ μάχεσθαι. 90
καὶ σφιν Κεβριόνης τρίτος εἶπετο· παρ' δ' ἄρ' ὄχεσφιν
ἄλλον Κεβριόναο χειρίονα κάλλιπεν Ἐκτωρ.
τῶν δ' ἐτέρων Πάρις ἦρχε καὶ Ἀλκάθοος καὶ Ἀγήνωρ,
τῶν δὲ τρίτων Ἐλενος καὶ Δηίφοβος θεοειδής,
νῆε δὴ δύο Πριάμοιο· τρίτος δ' ἦν Ἄσιος ἦρως, 95
Ἄσιος Ὑρακίδης, ὃν Ἀρίσβηθεν φέρον ἵπποι
αἰθῶνες μεγάλοι, ποταμοῦ ἄπο Σελλήεντος·
τῶν δὲ τετάρτων ἦρχεν εὖς πάις Ἀγχίσαιο
Αἰνεΐας, ἅμα τῷ γε δὴ δύο Ἀντήνορος νῆε,
Ἀρχέλοχός τ' Ἀκάμας τε, μάχης ἐν εἰδότε πάσης. 100
Σαρπηθῶν δ' ἠγήσατ' ἀγακλειτῶν ἐπικούρων,
πρὸς δ' ἔλετο Γλαῦκον καὶ ἄρῆιον Ἀστεροπαῖον·
οἱ γὰρ οἱ εἶσαντο διακριδὸν εἶναι ἄριστοι
τῶν ἄλλων μετὰ γ' αὐτόν· ὁ δ' ἔπρεπε καὶ διὰ πάντων.
οἱ δ' ἐπεὶ ἀλλήλους ἄραρον τυκτῆσι βόεσσιν, 105
βάν ῥ' ἰθύς Δαναῶν λελιημένοι, οὐδ' ἔτ' ἔφαντο
σχήσεσθ', ἀλλ' ἐν νηυσὶ μελαίνῃσιν πεσέεσθαι.
ἐνθ' ἄλλοι Τρῶες τηλεκλειτοὶ τ' ἐπίκουροι
βουλῇ Πουλυδάμαντος ἀμωμήτοιο πίθοντο·
ἀλλ' οὐχ Ὑρακίδης ἔθειλ' Ἄσιος, ὄρχαμος ἀνδρῶν, 110
αὔθι λιπεῖν ἵππους τε καὶ ἠνίοχον θεράποντα,
ἀλλὰ σὺν αὐτοῖσιν πέλασεν νῆεσσι θοῆσιν,
νῆπιος, οὐδ' ἄρ' ἔμελλε κακὰς ὑπὸ κῆρας ἀλύξας,
ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν ἀγαλλόμενος παρὰ νηῶν
ἄψ ἀπονοστήσειν προτὶ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν· 115
πρόσθεν γὰρ μιν μοῖρα δυσώνυμος ἀμφεκάλυψεν
ἔγχεϊ Ἰδομενῆος, ἀγανοῦ Δευκαλίδαιο.
εἶσατο γὰρ νηῶν ἐπ' ἀριστερά, τῇ περ Ἀχαιοὶ

ἐκ πεδίου νίσσοντο σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν·
 τῇ ῥ' ἵππους τε καὶ ἄρμα διήλασεν, οὐδὲ πύλησιν 120
 εὖρ' ἐπικεκλιμένας σανίδας καὶ μακρὸν ὄχηα,
 ἀλλ' ἀναπεπταμένας ἔχον ἄνδρες, εἴ τιν' ἑταίρων
 ἐκ πολέμου φεύγοντα σαώσειαν μετὰ νῆας.
 τῇ ῥ' ἰθύς φρονέων ἵππους ἔχε, τοὶ δ' ἅμ' ἔποντο
 ὀξέα κεκλήγοντες· ἔφαντο γὰρ οὐκέτ' Ἀχαιοὺς 125
 στήσεσθ', ἀλλ' ἐν νηυσὶ μελαίνησιν πεσέεσθαι,
 νῆπιοι, ἐν δὲ πύλησι δὴ ἄνδρας εὖρον ἀρίστους,
 υἷας ὑπερθύμους Λαπιθάων αἰχμητῶν,
 τὸν μὲν Πειριθόου υἷα κρατερὸν Πολυποίτην,
 τὸν δὲ Δεοντήα βροτολοιοῦ ἴσον Ἄρηι. 130
 τὰ μὲν ἄρα προπάροιθε πυλάων ὑψηλάων
 ἔστασαν ὡς ὅτε τε δρῦες οὔρεσιν ὑψικάρῃνοι,
 αἷ τ' ἄνεμον μίμνουσι καὶ ὑέτον ἤματα πάντα,
 ῥίξῃσιν μεγάλῃσι διηνεκέεσσ' ἀραρυῖαι·
 ὣς ἄρα τὰ χεῖρεσσι πεποιθότες ἠδὲ βίηφι 135
 μίμνον ἐπερχόμενον μέγαν Ἄσιον οὐδὲ φέβοντο.
 οἱ δ' ἰθύς πρὸς τεῖχος εὐδμητον βόας αὔας
 ὑψόσ' ἀνασχόμενοι ἔκιοι μεγάλῳ ἀλαλητῷ
 Ἄσιον ἀμφὶ ἄνακτα καὶ Ἰαμενὸν καὶ Ὀρέστην
 Ἀσιάδην τ' Ἀδάμαντα Θόωνά τε Οἰνόμαόν τε. 140
 οἱ δ' ἦ τοι εἴως μὲν ἐκνήμιδας Ἀχαιοὺς
 ὦρνυον ἔνδον ἐόντες ἀμύνεσθαι περὶ νηῶν·
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τεῖχος ἐπεσσυμένους ἐνόησαν
 Τρῶας, ἀτὰρ Δαναῶν γένετο ἰαχὴ τε φόβος τε,
 ἐκ δὲ τὰ ἀΐξαντε πυλάων πρόσθε μαχέσθην 145
 ἀγροτέροισι σύεσσι ἐοικότε, τῷ τ' ἐν ὄρεσσι
 ἀνδρῶν ἠδὲ κυνῶν δέχεται κολοσυρτὸν ἰόντα,
 δοχμῷ τ' αἰσσοῦτε περὶ σφίσι βίησιν ἄγνυτον ὕλην,
 πρυμνήν ἐκτάμνοντες, ὑπαὶ δέ τε κόμπος ὀδόντων

γίγνεται, εἰς ὃ κέ τις τε βαλὼν ἐκ θυμὸν ἔληται· 150
 ὣς τῶν κόμπει χαλκὸς ἐπὶ στήθεσσι φαεινὸς
 ἄντην βαλλομένων· μάλα γὰρ κρατερῶς ἐμάχοντο,
 λαοῖσιν καθύπερθε πεποιθότες ἠδὲ βίηφιν.

οἱ δ' ἄρα χερμαδίοισιν ἐνδμήτων ἀπὸ πύργων
 βάλλον, ἀμυνόμενοι σφῶν τ' αὐτῶν καὶ κλισιάων 155
 νηῶν τ' ὠκυπόρων. νιφάδες δ' ὡς πίπτου ἔραζε,
 ἄς τ' ἄνεμος ζαῆς, νέφεα σκίοεντα δονήσας,
 ταρφειᾶς κατέχευεν ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ· *Βουκωνηρε*
 ὣς τῶν ἐκ χειρῶν βέλεα ῥέον, ἡμὲν Ἀχαιῶν
 ἠδὲ καὶ ἐκ Τρώων· κόρυθες δ' ἀμφ' αὔρον αὐτεὺν 160
 βαλλόμεναι μυλάκεσσι καὶ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι.

δή ῥα τότ' ὤμωξέν τε καὶ ὦ πεπλήγητο μηρῶ
 Ἄσιος Ἰφρακίδης, καὶ ἀλαστήσας ἔπος ἠΐδα·
 „Ζεῦ πάτερ, ἧ ῥά νυ καὶ σὺ φιλοψευδῆς ἐτέτυξο
 πάγχυ μάλ'· οὐ γὰρ ἐγὼ γ' ἐφάμην ἥρωας Ἀχαιοὺς 165
 σχήσειν ἡμέτερόν γε μένος καὶ χεῖρας ἀάπτους·
 οἱ δ' ὡς τε σφῆκες μέσον αἰόλοι ἠὲ μέλισσαι
 οἰκία ποιήσονται ὀδῶ ἐπιπαιπαλοέσση,
 οὐδ' ἀπολείπουσιν κοῖλον δόμον, ἀλλὰ μένοντες
 ἄνδρας θηρητῆρας ἀμύνονται περὶ τέκνων, 170
 ὣς οἱ γ' οὐκ ἐθέλουσι πυλάων καὶ δὴ ἔοντε
 χάσασθαι, πρὶν γ' ἠὲ κατακτάμεν ἠὲ ἀλῶναι.“

ὣς ἔφατ', οὐδὲ Διὸς πεῖθε φρένα ταῦτ' ἀγορεύων·
 Ἐκτορι γὰρ οἱ θυμὸς ἐβούλετο κῦδος ὀρέξαι.
 [ἄλλοι δ' ἀμφ' ἄλλησι μάχην ἐμάχοντο πύλησιν· 175
 ἀργαλέον δέ με ταῦτα θεὸν ὡς πάντ' ἀγορεῦσαι.
 πάντη γὰρ περὶ τεῖχος ὀρώρει θεσπιδαῆς πῦρ
 λάινον· Ἀργεῖοι δέ, καὶ ἀχνύμενοί περ, ἀνάγκη
 νηῶν ἡμύνοντο. θεοὶ δ' ἀκαχέιατο θυμὸν
 πάντες, ὅσοι Δαναοῖσι μάχης ἐπιτάροθοι ἦσαν. 180

σὺν δ' ἔβαλον Λαπίθαι πόλεμον καὶ δημοτῆτα.]

ἔνθ' αὖ Πειριθόου υἱὸς κρατερὸς Πολυποίτης
 δουρὶ βάλεν Δάμασον κυνέης διὰ χαλκοπαρήου·
 οὐδ' ἄρα χαλκείη κόρυς ἔσχεθεν, ἀλλὰ διαπρὸ
 αἰχμῇ χαλκείῃ ῥῆξ' ὀστέον, ἐγκέφαλος δὲ 185
 ἔνδον ἅπας πεπάλακτο· δάμασσε δέ μιν μεμαῶτα.
 αὐτὰρ ἔπειτα Πύλωνα καὶ Ὅρμενον ἐξενάριξεν·
 υἱὸν δ' Ἀντιμάχοιο Λεοντεὺς ὄζος Ἄρης
 Ἴππόμαχον βάλε δουρὶ κατὰ ζωστήρα τυχήσας.
 αὐτίς δ' ἐκ κολοῖο ἐρυσσάμενος ξίφος ὄξυ 190
 Ἀντιφάτην μὲν πρῶτον, ἐπαΐξας δι' ὀμίλου,
 πληῆξ' αὐτοσχεδίην· ὁ δ' ἄρ' ὕπτιος οὐδεὶ ἐρείσθη·
 αὐτὰρ ἔπειτα Μένωνα καὶ Ἴαμενὸν καὶ Ὀρέστην
 πάντας ἐπασσυτέρους πέλασε χθονὶ πουλυβοτείρῃ.

ὄφρ' οἱ τοὺς ἐνάριζον ἀπ' ἔντεα μαρμαίροντα, 195
 τόφρ', οἱ Πουλυδάμαντι καὶ Ἐκτορι κοῦροι ἔποντο,
 οἱ πλεῖστοι καὶ ἄριστοι ἔσαν, μέμασαν δὲ μάλιστα
 τεῖχος τε ῥήξιν καὶ ἐνιπρήσειν πυρὶ νῆας,
 οἱ ῥ' ἔτι μερμήριζον ἐφεσταότες παρὰ τάφρῳ.
 ὄρνις γάρ σφιν ἐπῆλθε περησέμεναι μεμαῶσιν, 200
 αἰετὸς ὑσιπέτης ἐπ' ἀριστερὰ λαὸν ἔεργων,
 φοινῆεντα δράκοντα φέρων ὀνύχεσσι πέλωρον
 ζῶν, ἔτ' ἀσπαίροντα· καὶ οὐ πω λήθετο χάρμης·
 κόψε γὰρ αὐτὸν ἔχοντα κατὰ στῆθος παρὰ δειρὴν
 ἰδνωθεὶς ὀπίσω· ὁ δ' ἀπὸ ἔθεν ἦκε χαμᾶζε 205
 ἀλγῆσας ὀδύνησι, μέσῳ δ' ἐνὶ κάμβαλ' ὀμίλῳ,
 αὐτὸς δὲ κλάγξας πέτετο πνοιῆς ἀνέμοιο.

Τρῶες δ' ἐρρίγησαν, ὅπως ἴδον αἰόλον ὄφιν
 κείμενον ἐν μέσσοισι, Διὸς τέρας αἰγιόχοιο.
 δῆ τότε Πουλυδάμας θρασὺν Ἐκτορα εἶπε παραστάς·
 „Ἐκτορ, αἰὲ μὲν πῶς μοι ἐπιπλήσσεις ἀγορῆσιν 211

ἔσθλα φραζομένω, ἐπεὶ οὐδὲ μὲν οὐδὲ ἔοικεν
 δῆμον ἔοντα παρῆξ ἀγορευόμεν, οὔτ' ἐνὶ βουλῇ
 οὔτε ποτ' ἐν πολέμῳ, σὸν δὲ κράτος αἶψιν ἀέξειν·
 νῦν αὖτ' ἐξερέω, ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα. 215

μὴ ἴομεν Δαναοῖσι μαχησόμενοι περὶ νηῶν.
 ᾧδε γὰρ ἐκτελέεσθαι ὀίομαι, εἰ ἔτεόν γε
 Τρῶσιν ὄδ' ὕρως ἦλθε περησέμεναι μεμαῶσιν
 [αἰετὸς ὑψιπέτης ἐπ' ἀριστερὰ λαὸν ἔεργων,]
 φοινήμεντα δράκοντα φέρων ὀνύχεσσι πέλωρον 220
 ζῶν· ἄφαρ δ' ἀφένκε, πάρος φίλα οἰκί' ἰκέσθαι,
 οὐδ' ἐτέλεσσε φέρων δόμεναι τεκέεσσιν ἑοῖσιν.

ᾧς ἡμεῖς, εἰ πέρ τε πύλας καὶ τεῖχος Ἀχαιῶν
 ῥηξόμεθα σθένει μεγάλῳ, εἷξωσι δ' Ἀχαιοί,
 οὐ κόσμῳ παρὰ ναῦφιν ἔλευσόμεθ' αὐτὰ κέλευθα· 225
 πολλοὺς γὰρ Τρῶων καταλείψομεν, οὓς κεν Ἀχαιοὶ
 χαλκῷ δηῶσωσιν, ἀμυνόμενοι περὶ νηῶν.
 ᾧδέ χ' ὑποκρίναιτο θεοπρόπος, ὃς σάφα θυμῷ
 εἰδείη τεράων καὶ οἱ πειθοῖατο λαοί.“ 229

τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κορυθαίολος Ἔκτωρ·
 „Πουλυδάμα, σὺ μὲν οὐκέτ' ἐμοὶ φίλα ταῦτ' ἀγορεύεις·
 οἶσθα καὶ ἄλλον μῦθον ἀμείνονα τοῦδε νοῆσαι.
 εἰ δ' ἔτεδον δὴ τοῦτον ἀπὸ σπουδῆς ἀγορεύεις,
 ἐξ ἄρα δὴ τοι ἔπειτα θεοὶ φρένας ᾤλεσαν αὐτοί,
 ὃς κέλει Ζηνὸς μὲν ἐριγδούποιο λαθέσθαι 235
 βουλέων, ἃς τέ μοι αὐτὸς ὑπέσχετο καὶ κατένευσεν·
 τύνη δ' οἰωνοῖσι τανυπτερύγεσσι κελεύεις
 πείθεσθαι, τῶν οὐ τι μετατρέπομ' οὐδ' ἀλεγίζω,
 εἰ τ' ἐπὶ δεξι' ἴωσι πρὸς ἡῶ τ' ἠέλιόν τε,
 εἰ τ' ἐπ' ἀριστερὰ τοί γε ποτὶ ζόφον ἤερόεντα. 240
 ἡμεῖς δὲ μέγαλοιο Διὸς πειθώμεθα βουλῇ,
 ὃς πᾶσι θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ἀνάσσει.

εἶς οἰωνὸς ἄριστος, ἀμύνεσθαι περὶ πάτρης.
 τίπτε σὺ δειδοικας πόλεμον καὶ δημοτῆτα;
 εἴ περ γὰρ τ' ἄλλοι γε περὶ κτεινώμεθα πάντες 245
 νηυσὶν ἐπ' Ἀργείων, σοὶ δ' οὐ δέος ἔστ' ἀπολέσθαι·
 οὐ γὰρ τοι κραδίη μενεδήιος οὐδὲ μαχήμων.
 εἰ δὲ σὺ δημοτῆτος ἀφέξειαι, ἢέ τιν' ἄλλον
 παρφάμενος ἐπέεσσιν ἀποτρέψεις πολέμοιο,
 αὐτίκ' ἐμῶ ὑπὸ δουρὶ τυπείς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσεις.“ 250

ὣς ἄρα φωνήσας ἠγήσατο, τοὶ δ' ἅμ' ἔποντο
 ἠχῆ θεσπεσίῃ. ἐπὶ δὲ Ζεὺς τερπικέραννος
 ὤρσεν ἀπ' Ἰδαίων ὀρέων ἀνέμοιο θύελλαν,
 ἢ ῥ' ἰθύς νηῶν κονίην φέρειν· αὐτὰρ Ἀχαιῶν
 θέλγε νόον, Τρωσὶν δὲ καὶ Ἑκτορι κῦδος ὕπαζεν. 255
 τοῦ περ δὴ τεράεσσι πεποιθότες ἠδὲ βίηφι
 ῥήγνυσθαι μέγα τεῖχος Ἀχαιῶν πειρήτιζον.
 κρόσσας μὲν πύργων ἔρνον, καὶ ἔρειπον ἐπάλλεις,
 στήλας τε προβλήτας ἐμόχλεον, ἃς ἄρ' Ἀχαιοὶ
 πρῶτας ἐν γαίῃ θέσαν ἔμμεναι ἔχματα πύργων· 260
 τὰς οἳ γ' αὐέρνον, ἔλποντο δὲ τεῖχος Ἀχαιῶν
 ῥήξιν. οὐδέ νύ πω Δαναοὶ χάζοντο κελεύθου,
 ἀλλ' οἳ γε ῥινοῖσι βοῶν φράξαντες ἐπάλλεις
 βάλλον ἀπ' αὐτάων δηίους ὑπὸ τεῖχος ἰόντας.

ἀμφοτέρω δ' Αἴαντε κελευτιόωντ' ἐπὶ πύργων 265
 πάντοσε φοιτήτην, μένος ὀτρύνοντες Ἀχαιῶν,
 ἄλλον μελιχίοις, ἄλλον στερεοῖς ἐπέεσσιν
 νείκεον, ὃν τινα πάγχυ μάχης μεθιέντα ἴδοιεν·
 „ὦ φίλοι, Ἀργείων ὅς τ' ἔξοχος ὅς τε μεσήεις
 ὅς τε χειριώτερος, ἐπεὶ οὐ πω πάντες ὁμοιοί 270
 ἄνδρες ἐν πολέμῳ, νῦν ἔπλετο ἔργον ἅπασιν·
 καὶ δ' αὐτοὶ τόδε πού γινώσκετε. μή τις ὀπίσσω
 τετράφθω προτὶ νῆας ὁμοκλητῆρος ἀκούσας,

ἀλλὰ πρόσσω ἴεσθε καὶ ἀλλήλοισι κέλεσθε,
 αἶ κε Ζεὺς δώησιν Ὀλύμπιος ἀστεροπητῆς 275
 νεῖκος ἀπωσαμένους δηίους προτὶ ἄστν διέσθαι.“

ὣς τῷ γε προβοῶντε μάχην ὠτρυνον Ἀχαιῶν.
 τῶν δ', ὡς τε νιφάδες χιόνος πίπτωσι θαμειαὶ
 ἤματι χειμερίῳ, ὅτε τ' ὤρετο μητίετα Ζεὺς
 νιφέμεν, ἀνθρώποισι πιφανσκόμενος τὰ ἅ κῆλα· 280
 κοιμήσας δ' ἀνέμους χέει ἔμπεδον, ὄφρα καλύψῃ
 ὑψηλῶν ὀρέων κορυφὰς καὶ πρόνας ἄκρους
 καὶ πεδία λωπεῦντα καὶ ἀνδρῶν πίονα ἔργα·
 καὶ τ' ἐφ' ἀλὸς πολιῆς κέχυται λιμέσιν τε καὶ ἀκταῖς,
 κῦμα δέ μιν προσπλάζον ἐρύκεται· ἄλλα δὲ πάντα 285
 εἴλυται καθύπερθ', ὅτ' ἐπιβρίσῃ Διὸς ὕμβρος·

ὣς τῶν ἀμφοτέρωσε λίθοι πατώωντο θαμειαί,
 αἱ μὲν ἄρ' ἐς Τρωῶας, αἱ δ' ἐκ Τρώων ἐς Ἀχαιοὺς,
 βαλλομένων· τὸ δὲ τεῖχος ὑπερ πάντων δοῦπος ὀρώρειν.

οὐδ' ἂν πω τότε γε Τρωῆες καὶ φαίδιμος Ἴκτωρ 290
 τεῖχος ἐρρηξάντο πύλας καὶ μακρὸν ὀχῆα,
 εἰ μὴ ἄρ' υἷὸν ἔδν Σαρπηδόνα μητίετα Ζεὺς
 ὤρσεν ἐπ' Ἀργείοισι, λέονθ' ὡς βουσὶν ἔλιξιν.
 αὐτίκα δ' ἀσπίδα μὲν πρόσθ' ἔσχετο πάντος' εἴσῃν,
 καλὴν χαλκείην ἐξήλατον, ἣν ἄρα χαλκεὺς 295
 ἤλασεν, ἔντοσθεν δὲ βοείας ῥάψε θαμειᾶς
 χρυσεῖης ῥάβδοισι διηνεκέσιν περὶ κύκλον·
 τὴν ἄρ' ὃ γε πρόσθε σχόμενος, δύο δοῦρε τινάσσω
 βῆ ῥ' ἴμεν ὡς τε λέων ὀρεσίτροφος, ὅς τ' ἐπιδευῆς
 δηρὸν ἔῃ κρειῶν· κέλεται δὲ ἔ θυμὸς ἀγήνωρ 300
 μήλων πειρήσοντα καὶ ἐς πυκινὸν δόμον ἐλθεῖν·
 εἴ περ γὰρ χ' εὐρησὶ παρ' αὐτόφι βώτορας ἄνδρας
 σὺν κυσὶ καὶ δούρεσσι φυλάσσοντας περὶ μῆλα,
 οὐ ῥά τ' ἀπείρητος μέμονε σταθμοῖο διέσθαι,

ἀλλ' ὅ γ' ἄρ' ἠ ἤρπαξε μετάλμενος ἠὲ καὶ αὐτὸς 305
 ἔβλητ' ἐν πρώτοισι θοῆς ἀπὸ χειρὸς ἄκοντι·
 ὣς ῥα τότ' ἀντίθεον Σαρπηδόνα θυμὸς ἀνήκεν
 τεῖχος ἐπάτξαι διὰ τε ρήξασθαι ἐπάλλξεις.
 αὐτίκα δὲ Γλαῦκον προσέφη, παῖδ' Ἴππολόχοιο·
 „Γλαῦκε, τί ἤ δὴ νῶϊ τετιμῆμεσθα μάλιστα 310
 ἔδρη τε κρέασίν τε ἰδὲ πλείδισ' δεπάεσσιν
 ἐν Λυκίῃ, πάντες δὲ θεοῦς ὡς εἰσορόωσιν;
 καὶ τέμενος νεμόμεσθα μέγα Ξάνθοιο παρ' ὄχθας,
 καλὸν φυταλιῆς καὶ ἀρούρης πυροφόροιο.
 τῷ νῦν χρὴ Λυκίοισι μετὰ πρώτοισιν ἐόντας 315
 ἐστάμεν ἠδὲ μάχης καυστείρης ἀντιβολῆσαι,
 ὄφρα τις ᾧδ' εἶπη Λυκίων πῦκα θωρηκτῶν·
 οὐ μὰν ἀκληεῖς Λυκίην κάτα κοιρανέουσιν
 ἡμέτεροι βασιλῆες, ἔδουσί τε πίονα μῆλα
 οἴνον τ' ἔξαιτον μελιθεά· ἀλλ' ἄρα καὶ ἴς 320
 ἐσθλή, ἐπεὶ Λυκίοισι μετὰ πρώτοισι μάχονται·
 ᾧ πέπον, εἰ μὲν γὰρ πόλεμον περὶ τόνδε φυγόντε
 αἰεὶ δὴ μέλλοιμεν ἀγῆρω τ' ἀθανάτω τε
 ἔσσεσθ'· οὔτε κεν αὐτὸς ἐνὶ πρώτοισι μαχοίμην
 οὔτε κε σὲ στέλλοιμι μάχην ἐς κυδιάνειραν· 325
 νῦν δ' ἔμπης γὰρ κῆρες ἐφεστᾶσιν θανάτοιο
 μυρίαί, ἃς οὐκ ἔστι φυγεῖν βροτὸν οὐδ' ὑπαλύξαι,
 ἴομεν, ἠέ τῶ εὐχος ὀρέξομεν ἠέ τις ἡμῖν.“
 ὣς ἔφατ', οὐδὲ Γλαῦκος ἀπετράπετ' οὐδ' ἀπίθησεν·
 τῷ δ' ἰθὺς βήτην Λυκίων μέγα ἔθνος ἄγοντε. 330
 τοὺς δὲ ἰδὼν ρίγησ' υἱὸς Πετewο Μενεσθεύς·
 τοῦ γὰρ δὴ πρὸς πύργον ἴσαν κακότητα φέροντες.
 πάπτηνεν δ' ἀνὰ πύργον Ἀχαιῶν, εἴ τιν' ἰδοίτο
 ἠγεμόνων, ὅς τις οἱ ἀρῆν ἐτάροισιν ἀμύναι·
 ἐς δ' ἐνόησ' Αἴαντε δύω, πολέμου ἀκορήτω, 335

ἔστεῶτας, Τεϋκρόν τε νέον κλισίηθεν ἰόντα,
 ἐγγύθεν· ἀλλ' οὐ πῶς οἱ ἔην βῶσαντι γεγωνεῖν·
 τόσσος γὰρ κτύπος ἦεν, ἀντὴ δ' οὐρανὸν ἴκεν,
 βαλλομένων σακέων τε καὶ ἵπποκόμων τρουφαλειῶν
 καὶ πυλέων· πᾶσαι γὰρ ἐπώχατο, τοὶ δὲ κατ' αὐτάς 340
 ἰστάμενοι πειρῶντο βίη ρήξαντες ἔσελθεῖν.

αἴψα δ' ἐπ' Αἴαντα προῖει κήρυκα Θωώτην·
 „ἔρχεο, δῖε Θωῶτα, θέων Αἴαντα κάλεσσον,
 ἀμφοτέρω μὲν μᾶλλον· ὃ γὰρ κ' ὄχ' ἄριστον ἀπάντων
 εἶη, ἐπεὶ τάχα τῆδε τετεύχεται αἰπὺς ὄλεθρος· 345
 ὧδε γὰρ ἔβρισαν Λυκίων ἀγοί, οἳ τὸ πάρος περ
 ζαχρηεῖς τελέθουσι κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας.

εἰ δέ σφιν καὶ κεῖθι πόνος καὶ νεῖκος ὄρωρεν,
 ἀλλὰ περ οἷος ἴτω Τελαμώνιος ἄλκιμος Αἴας,
 καὶ οἳ Τεϋκρος ἅμα σπέσθω τόξων ἐν εἰδῶς.“ 350

ὣς ἔφατ', οὐδ' ἄρα οἱ κῆρυξ ἀπίθησεν ἀκούσας,
 βῆ δὲ θέειν παρὰ τεῖχος Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
 στῆ δὲ παρ' Αἰάντεσσι κίων, εἶθαρ δὲ προσηύδα·
 „Αἴαντ', Ἀργείων ἠγῆτορε χαλκοχιτώνων,
 ἠνώγει Πετεῶο διοτρεφέος φίλος υἱὸς 355

κεῖσ' ἴμεν, ὄφρα πόνοιο μίνυνθά περ ἀντιάσητον,
 ἀμφοτέρω μὲν μᾶλλον· ὃ γὰρ κ' ὄχ' ἄριστον ἀπάντων
 εἶη, ἐπεὶ τάχα κεῖθι τετεύχεται αἰπὺς ὄλεθρος·
 ὧδε γὰρ ἔβρισαν Λυκίων ἀγοί, οἳ τὸ πάρος περ
 ζαχρηεῖς τελέθουσι κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας. 360

εἰ δὲ καὶ ἐνθάδε περ πόλεμος καὶ νεῖκος ὄρωρεν,
 ἀλλὰ περ οἷος ἴτω Τελαμώνιος ἄλκιμος Αἴας,
 καὶ οἳ Τεϋκρος ἅμα σπέσθω τόξων ἐν εἰδῶς.“

ὣς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε μέγας Τελαμώνιος Αἴας.
 αὐτίκ' Ὀϊλιάδην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα· 365
 „Αἴαν, σφῶι μὲν αὖθι, σὺ καὶ κρατερὸς Λυκομήδης,

ἔστεῶτες Δαναοὺς ὀτρύνετον ἴφι μάχεσθαι·
 αὐτὰρ ἐγὼ κείσ' εἶμι καὶ ἀντιῶα πολέμοιο.
 αἶψα δ' ἐλεύσομαι αὐτίς, ἐπὴν ἐν τοῖς ἐπαμύνω.“

ὣς ἄρα φωνήσας ἀπέβη Τελαμώνιος Αἴας, 370
 καὶ οἱ Τεῦκρος ἅμ' ἦε κασίγνητος καὶ ὄπατρος·
 τοῖς δ' ἅμα Πανδίων Τεύκρου φέρε καμπύλα τόξα.
 εὖτε Μενεσθῆος μεγαθύμου πύργον ἴκοντο
 τείχεος ἐντὸς ἰόντες — ἐπειγομένοισι δ' ἴκοντο —,
 οἱ δ' ἐπ' ἐπάλλξεις βαῖνον ἐρεμνῆ λαίλαπι ἴσοι, 375
 ἴφθιμοι Δυκίων ἠγήτορες ἠδὲ μέδοντες·
 σὺν δ' ἐβάλλοντο μάχεσθαι ἐναντίον, ὦρτο δ' αὐτή.

Αἴας δὲ πρῶτος Τελαμώνιος ἄνδρα κατέκτα,
 Σαρπήδοντος ἐταῖρον, Ἐπικλῆα μεγάθυμον,
 μαρμάρῳ ὀκροῖεντι βαλὼν, ὃ ῥα τείχεος ἐντὸς 380
 κείτο μέγας παρ' ἐπαλξιν ὑπέρτατος· οὐδέ κέ μιν ῥέα
 χεῖρεσσ' ἀμφοτέρῃς ἔχοι ἀνήρ, οὐδὲ μάλ' ἠβῶν,
 οἴοι νῦν βροτοὶ εἰς· ὃ δ' ἄρ' ὑπόθεν ἔμβαλ' αἰείρας,
 θλάσσε δὲ τετράφαλον κυνέην, σὺν δ' ὄστ' ἄραξεν
 πάντ' ἀμυδῖς κεφαλῆς· ὃ δ' ἄρ' ἀρνευτῆρι εἰοικῶς 385
 κάππεσ' ἀφ' ὑψηλοῦ πύργου, λίπε δ' ὄστ' ἄρα θυμός.

Τεῦκρος δὲ Γλαῦκον κρατερὸν παῖδ' Ἴππολόχοιο
 ἰῶ ἐπεσσύμενον βᾶλε τείχεος ὑψηλοῖο,
 ἧ ὃ' ἴδε γυμνωθέντα βραχίονα, παῦσε δὲ χάρμης.
 ἄψ δ' ἀπὸ τείχεος ἄλτο λαθῶν, ἵνα μὴ τις Ἀχαιῶν 390
 βλήμενον ἀθρήσειε καὶ εὐχετόωτ' ἐπέεσσιν.

Σαρπήδοντι δ' ἄχος γένετο Γλαύκου ἀπιόντος,
 αὐτίκ' ἐπεὶ τ' ἐνόησεν· ὅμως δ' οὐ λήθετο χάρμης,
 ἀλλ' ὃ γε Θεστορίδην Ἀλκμάονα δουρὶ τυχήσας
 νύξ', ἐκ δ' ἔσπασεν ἔγχος· ὃ δ' ἐσπόμενος πέσσε δουρὶ 395
 προηνῆς, ἀμφὶ δέ οἱ βράχε τεύχεα ποικίλα χαλκῶ.
 Σαρπηδῶν δ' ἄρ' ἐπαλξιν ἐλὼν χερσὶ στιβαροῆσιν

ἔλχ', ἢ δ' ἔσπετο πᾶσα διαμπερές, αὐτὰρ ὑπερθευ
τεῖχος ἐγυμνώθη, πολέεσσι δὲ θῆκε κέλευθον.

τὸν δ' Αἴας καὶ Τεῦκρος ὁμαρτήσανθ' ὁ μὲν ἰῶ 400
βεβλήκει τελαμῶνα περὶ στήθεσσι φαιινὸν
ἀσπίδος ἀμφιβρότης· ἀλλὰ Ζεὺς κῆρας ἄμυνεν
παιδὸς ἐοῦ, μὴ νησὶν ἐπι προμνηῆσι δαμείη·
Αἴας δ' ἀσπίδα νύξεν ἐπάλμενος, οὐδὲ διαπρὸ
ἤλυθεν ἐγχείη, στυφέλιξε δέ μιν μεμαῶτα. 405

χώρησεν δ' ἄρα τυτθὸν ἐπάλξιος· οὐδ' ὅ γε πάμπαν
χάζετ', ἐπεὶ οἱ θυμὸς ἐέλπεται κῦδος ἀρέσθαι.
κέκλετο δ' ἀντιθέοισιν ἐλιξάμενος Λυκίοισιν·
„ὦ Λύκιοι, τί τ' ἄρ' ὧδε μεθίετε θούριδος ἀλκῆς;
ἀργαλέον δέ μοι ἐστί, καὶ ἰφθίμῳ περ ἔοντι, 410
μούνῳ ῥηξάμενῳ θέσθαι παρὰ νηυσὶ κέλευθον·
ἀλλ' ἐφομαρτεῖτε· πλεόνων δέ τοι ἔργον ἄμεινον.“

ὣς ἔφαθ', οἱ δὲ ἄνακτος ὑποδείσαντες ὁμοκλήν
μᾶλλον ἐπέβρισαν βουληφόρον ἀμφὶ ἄνακτα.
Ἄργεῖοι δ' ἐτέρωθεν ἐκαρτύναντο φάλαγγας 415
τείχεος ἔντοσθεν· μέγα δέ σφισι φαίνεται ἔργον·
οὔτε γὰρ ἰφθιμοὶ Λύκιοι Δαναῶν ἐδύναντο
τεῖχος ῥηξάμενοι θέσθαι παρὰ νηυσὶ κέλευθον,
οὔτε ποτ' αἰχμηταὶ Δαναοὶ Λυκίους ἐδύναντο
τείχεος ἄψ ὤσασθαι, ἐπεὶ τὰ πρῶτα πέλασθεν. 420
ἀλλ' ὡς τ' ἀμφ' οὔροισι δὴ ἄνερε δηριάσθων,
μέτρο' ἐν χερσὶν ἔχοντες, ἐπιξύνῳ ἐν ἀρούρη,
ὦ τ' ὀλίγῳ ἐνὶ χώρῳ ἐρίζητον περὶ ἴσης,
ὣς ἄρα τοὺς διέεργον ἐπάλξιες· οἱ δ' ὑπὲρ αὐτέων
δήουν ἀλλήλων ἀμφὶ στήθεσσι βοείας, 425
ἀσπίδας εὐκύκλους λαισῆιά τε πτερόεντα.

πολλοὶ δ' οὐτάζοντο κατὰ χροά νηλεί χαλκῶ,
ἤμην ὅτεφ' στρεφθέντι μετάφρενα γυμνωθεῖη

μαρναμένων, πολλοὶ δὲ διαμπερὲς ἀσπίδος αὐτῆς.
 πάντη δὴ πύργοι καὶ ἐπάλξεις αἵματι φωτῶν 430
 ἐροάδατ' ἀμφοτέρωθεν ἀπὸ Τρώων καὶ Ἀχαιῶν.
 ἀλλ' οὐδ' ὧς ἐδύναντο φόβον ποιῆσαι Ἀχαιῶν,
 ἀλλ' ἔχον, ὧς τε τάλαντα γυνὴ χερυῆτις ἀληθῆς,
 ἢ τε σταθμὸν ἔχουσα καὶ εἴριον ἀμφὶς ἀνέλκει
 ἰσάζουσ', ἵνα παισὶν ἀεικέα μισθὸν ἄρηται· 435
 ὧς μὲν τῶν ἐπὶ ἴσα μάχῃ τέτατο πτόλεμός τε,
 πρὶν γ' ὅτε δὴ Ζεὺς κῦδος ὑπέτερον Ἐκτορι δῶκεν
 Πριαμίδῃ, ὃς πρῶτος ἐσήλατο τεῖχος Ἀχαιῶν.
 ἦυσεν δὲ διαπρύσιον Τρώεσσι γεγωνῶς·
 „ὄρυσσθ', ἰππόδαμοι Τρῶες, ῥήγνυσθε δὲ τεῖχος 440
 Ἀργείων καὶ νηυσὶν ἐνίετε θεσπιδαῆς πῦρ.“

ὧς φάτ' ἐποτρύνων, οἱ δ' οὐάσι πάντες ἄκουον,
 ἴθυσαν δ' ἐπὶ τεῖχος ἀολλέες. οἱ μὲν ἔπειτα
 κροσσάων ἐπέβαινον ἀκαχμένα δούρατ' ἔχοντες,
 Ἐκτωρ δ' ἀρπάξας λᾶαν φέρει, ὃς ῥα πυλάων 445
 ἐστήκει πρόσθε, προμυδὸς παχύς, αὐτὰρ ὑπερθεὺς
 ὀξὺς ἔην· τὸν δ' οὐ κε δὴ ἀνέρε δῆμου ἀρίστω
 ῥηιδίως ἐπ' ἄμαξαν ἀπ' οὔδεος ὀχλίσειαν,
 οἴοι νῦν βροτοὶ εἰσ'· ὁ δέ μιν ῥεῖα πάλλε καὶ οἶος.
 [τόν οἱ ἐλαφρὸν ἔθηκε Κρόνου πάϊς ἀγκυλομήτεω.] 450
 ὡς δ' ὅτε ποιμὴν ῥεῖα φέρει πόκον ἄρσενος οἶδς
 χειρὶ λαβὼν ἐτέρῃ, ὀλίγον τέ μιν ἄχθος ἐπίγει,
 ὧς Ἐκτωρ ἴθυς σανίδων φέρε λᾶαν αἰείρας,
 αἶ ῥα πύλας εἴρυντο πύκα στιβαρῶς ἀραρυίας,
 δικλίδας ὑψηλάς· δοιοὶ δ' ἐντοσθεν ὀχῆες 455
 εἶχον ἐπημοιβοί, μία δὲ κληὶς ἐπαρήρειν.
 στῆ δὲ μάλ' ἐγγὺς ἰών, καὶ ἐρεισάμενος βάλε μέσσας,
 εὖ διαβάς, ἵνα μὴ οἱ ἀφανρότερον βέλος εἶη,
 ῥῆξε δ' ἀπ' ἀμφοτέρους θαιρούς· πέσσε δὲ λίθος εἶσω

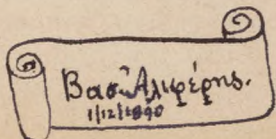
βροθισύνη, μέγα δ' ἀμφὶ πύλαι μύκον, οὐδ' ἄρ' ὀχῆες 460
 ἐσχεθέτην, σανίδες δὲ διέτμαγεν ἄλλυδις ἄλλη
 λαός ὑπὸ ριπῆς. ὁ δ' ἄρ' ἔσθορε φαίδιμος Ἴκτωρ
 νυκτὶ θοῇ ἀτάλαντος ὑπώπια, λάμπε δὲ χαλκῷ
 σμερδαλέω, τὸν ἔεστο περὶ χροῖ, δοιὰ δὲ χερσὶν
 δοῦρ' ἔχεν· οὐ κέν τις μιν ἐρυνάκοι ἀντιβολήσας 465
 νόσφι θεῶν, ὅτ' ἐσᾶλτο πύλας· πυρὶ δ' ὕσσε δεδήειν.
 κέκλετο δὲ Τρώεσσιν ἐλιξάμενος καθ' ὄμιλον
 τεῖχος ὑπερβαίνειν· τοὶ δ' ὀτρύνοντι πίδοντο.
 αὐτίκα δ' οἱ μὲν τεῖχος ὑπέρβασαν, οἱ δὲ κατ' αὐτὰς
 ποιητὰς ἐσέχυντο πύλας. Δαναοὶ δὲ φόβηθεν 470
 νῆας ἀνὰ γλαφυράς, ὄμαδος δ' ἀλίαιστος ἐτύχθη.

Β. Αἰμῆρης

ὦ διαβάτα σου σφινᾶς, στα μάτησον τό βῆμα
 καὶ μὲ συκμίνσιν σομῆν, θιώρησον τό μνήμα

... ἄσὸ λην μαύρην ταύτην γῆν, εὐρίσιονται θαμνίνα
 ἀγλάση, μάμω, ἠδονή καὶ δάμυρα χυμῖνα!!!

Β. Αἰμῆρης

HOMERI CARMINA

AD

OPTIMORUM LIBRORUM FIDEM EXPRESSA

CURANTE

GUILIELMO DINDORFIO.

VOL. I. PARS II.

ILIADIS XIII—XXIV.

EDITIO QUARTA CORRECTIOR.

LIPSIAE

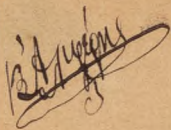
SUMPTIBUS ET TYPIS B. G. TEUBNERI.

MDCCCLXXIV.

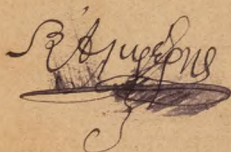
HOMERI ILIAS

EDIDIT

GUILIELMUS DINDORF.

—

PARS II.

EDITIO QUARTA CORRECTOR.

LIPSIAE

SUMPTIBUS ET TYPIS B. G. TEUBNERI.

MDCCLXXIV.

HOMERI CARMINA.

VOL. I. PARS II.
ILIADIS XIII—XXIV.

Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ Ν.

Μάχη ἐπὶ ταῖς ναυσίν.

Ζεὺς δ' ἐπεὶ οὖν Τρωῆας τε καὶ Ἔκτορα νηυσὶ πέ-
λασσειν

τοὺς μὲν ἕα παρα τῆσι πόνον τ' ἐχέμεν καὶ οἰζὺν
νωλεμέως, αὐτὸς δὲ πάλιν τρέπεν ὅσσε φαιινῶ,
νόσφιν ἐφ' ἵπποπόλων Θρηκῶν καθορώμενος αἶαν
Μυσῶν τ' ἀρχεμάχων καὶ ἀγανῶν Ἰππημολγῶν 5
γλακτοφάγων, Ἀβίων τε, δικαιοτάτων ἀνθρώπων.
ἔς Τροίην δ' οὐ πάμπαν ἔτι τρέπεν ὅσσε φαιινῶ·
οὐ γὰρ ὄγ' ἀθανάτων τιν' ἐέλπεται ὄν κατὰ θυμὸν
ἐλθόντ' ἢ Τρώεσσιν ἀρηξέμεν ἢ Δαναοῖσιν.

Οὐδ' ἀλαοσκοπιῆν εἶχε κρείων ἐνοσίχθων 10
καὶ γὰρ ὁ θανμάζων ἦστο πτόλεμόν τε μάχην τε
ὑψοῦ ἐπ' ἀκροτάτης κορυφῆς Σάμου ὑληέσσης
Θρηϊκῆς· ἐνθεν γὰρ ἐφαίνετο πᾶσα μὲν Ἴδη,
φαίνετο δὲ Πριάμοιο πόλις καὶ νῆες Ἀχαιῶν.
ἐνθ' ἄρ' ὄγ' ἐξ ἀλὸς ἕξετ' ἰῶν, ἐλέαιρε δ' Ἀχαιοὺς 15
Τρωσὶν δαμναμένους, Διὶ δὲ κρατερῶς ἐνεμέσσα.

Ἀντίκα δ' ἐξ ὄρεος κατεβήσεται παιπαλόεντος
κραιπνὰ ποσὶ προβιβᾶς· τρέμε δ' οὔρεα μακρὰ καὶ
ὔλη

ποσσὶν ὑπ' ἀθανάτοισι Ποσειδάωνος ἰόντος.
τρὶς μὲν ὀρέξατ' ἰῶν, τὸ δὲ τέτρατον ἵκετο τέκμων, 20
Αἰγᾶς, ἐνθα τέ οἱ κλυτὰ δῶματα βένθεσι λίμνης,
χρῦσεα μαρμαίρονια τετεύχεται, ἄφθιτα αἰεὶ.
ἐνθ' ἐλθῶν ὑπ' ὄχεσφι τιτύσκετο χαλκόποδ' ἵππω,
ᾧκυπέτα, χρυσέησιν ἐθείρησιν κομόωντε.

χρυσὸν δ' αὐτὸς ἔδυνε περὶ χροῖ· γέντο δ' ἱμάσθλην
 χρυσεῖην εὐτυκτον, εἰσὶ δ' ἐπεβήσετο δίφρου· 26
 βῆ δ' ἐλάαν ἐπὶ κύματ'· ἄταλλε δὲ κήτε' ὑπ' αὐτοῦ
 πάντοθεν ἐκ κευθμῶν, οὐδ' ἠγνοίησεν ἄνακτα·
 γηθοσύνη δὲ θάλασσα δίστατο. τοὶ δ' ἐπέτοντο
 ὀίμφα μάλ', οὐδ' ὑπένερθε διαίνετο χάλκεος ἄξων· 30
 τὸν δ' ἐς Ἀχαιῶν νῆας εὐσκαρθμοὶ φέρον ἵπποι.

Ἔστι δέ τι σπέος εὐρὺ βαθείης βένθεσι λίμνης,
 μεσσηγὺς Τενέδοιο καὶ Ἰμβρου παιπαλοέσσης·
 ἐνθ' ἵππους ἔστησε Ποσειδάων ἐνοσίχθων
 λύσας ἐξ ὀχέων, παρὰ δ' ἀμβρόσιον βάλεν εἶδαρ 35
 ἔδμεναι· ἀμφὶ δὲ ποσσὶ πέδας ἔβαλε χρυσείας,
 ἀρρήκτους ἀλύτους, ὄφρ' ἔμπεδον αὐτὶ μένοιεν
 νοστήσαντα ἄνακτα· ὁ δ' ἐς στρατὸν ὄχετ' Ἀχαιῶν.

Τρωῆς δὲ φλογὶ ἴσοι ἀολλέες, ἧὲ θυέλλη,
 Ἔκτορι Πριαμίδῃ ἄμοτον μεμαῶτες ἔποντο, 40
 ἄβρομοὶ αὐτᾶχοι· ἔλποντο δὲ νῆας Ἀχαιῶν
 αἰρήσειν, κτενέειν δὲ παρ' αὐτόφι πάντας ἀρίστους.

Ἄλλὰ Ποσειδάων γαιήοχος ἐννοσίγαιος
 Ἀργεῖους ἄτρυνε, βαθείης ἐξ ἄλως ἐλθῶν,
 εἰσάμενος Κάλχαντι δέμας καὶ ἀτειρέα φωνήν· 45
 Αἴαντε πρώτῳ προσέφη, μεμαῶτε καὶ αὐτῷ

„Αἴαντε, σφῶ μέν τε σαώσετε λαὸν Ἀχαιῶν
 ἀλκῆς μνησαμένω, μηδὲ κρυεροῖο φόβοιο.
 ἄλλη μὲν γὰρ ἔγωγ' οὐ δεῖδια χεῖρας ἀάπτους
 Τρωῶν, οἳ μέγα τεῖχος ὑπερκατέβησαν ὁμίλῳ· 50
 ἔξουσιν γὰρ ἅπαντας εὐκνήμιδες Ἀχαιοί·

τῆ δὲ δὴ αἰνότατον περιδείδια μή τι πάθωμεν,
 ἧ ὅ' ὄγ' ὁ λυσσώδης φλογὶ εἴκελος ἠγεμονεύει,
 Ἔκτωρ, ὃς Διὸς εὐχετ' ἐρισθενέος πάϊς εἶναι.

σφῶϊν δ' ὥδε θεῶν τις ἐνὶ φρεσὶ ποιήσειεν, 5
 αὐτῷ θ' ἐστάμεναι κρατερῶς καὶ ἀνωγέμεν ἄλλους·

τῷ κε καὶ ἐσσύμενόν περ ἐρώησαιτ' ἀπὸ νηῶν
ἀκνυπόρων, εἰ καὶ μιν Ὀλύμπιος αὐτὸς ἐγείρει.“

Ἡ καὶ σκηπανίῳ γαιήοχος ἐννοσίγαιος
ἀμφοτέρῳ κεκοπῶς πλήσεν μένεος κρατεροῖο, 60
γυῖα δ' ἔδηκεν ἑλαφρὰ, πόδας καὶ χεῖρας ὑπερθεν.
αὐτὸς δ', ὥστ' ἴρηξ ἀκνυπτερος ὤρτο πέτεσθαι,
ὅς ῥά τ' ἀπ' αἰγίλιπος πέτρης περιμήκεος ἀρθεῖς
ὀρμήσῃ πεδίῳ διαίκειν ὄρνεον ἄλλο,
ὥς ἀπὸ τῶν ἦϊξε Ποσειδάων ἐνοσίχθων. 65

τοῖν δ' ἐγνώ πρόσθεν Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας,
αἴψα δ' ἄρ' Αἴαντα προσέφη Τελαμώνιον υἱόν
„Αἴαν, ἐπεὶ τις νῶϊ θεῶν, οἷ' Ὀλυμπον ἔχουσιν,
μάντει εἰδόμενος κέλεται παρὰ νηυσὶ μάχεσθαι -
οὐδ' ὄγε Κάλχας ἐστὶ, θεοπρόπος οἰωνιστής· 70
ἴχνια γὰρ μετόπισθε ποδῶν ἠδὲ κνημῶν
ῥεῖ' ἐγνων ἀπιόντος· ἀρίγνωτοι δὲ θεοὶ περ -
καὶ δ' ἐμοὶ αὐτῷ θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν
μᾶλλον ἐφορμᾶται πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι,
μαιμῶσσι δ' ἐνερθε πόδες καὶ χεῖρες ὑπερθεν.“ 75

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη Τελαμώνιος Αἴας
„οὔτω νῦν καὶ ἐμοὶ περὶ δούρατι χεῖρες ἄαπτοι
μαιμῶσιν, καὶ μοι μένος ὄρορε, νέρθε δὲ ποσσὶν
ἐσσυμαι ἀμφοτέροισι· μενοιῶω δὲ καὶ οἶος
Ἔκτορι Πριαμίδῃ ἄμοτον μεμαῶτι μάχεσθαι.“ 80

Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
χάρμη γηθόσυννοι, τὴν σφιν θεὸς ἔμβαλε θυμῷ·
τόφρα δὲ τοὺς ὀπιθεν γαιήοχος ὤρσεν Ἀχαιοὺς,
οἱ παρὰ νηυσὶ θεοῖσιν ἀνέψυχον φίλον ἦτορ.
τῶν δ' ἅμα τ' ἀργαλέω καμάτῳ φίλα γυῖα λέλυντο, 85
καὶ σφιν ἄχος κατὰ θυμὸν ἐγίγνετο δερκομένοισιν
Τρωῶας, τοὶ μέγα τεῖχος ὑπερκατέβησαν ὀμίλῳ.
τοὺς οἶγ' εἰσορόωντες ὑπ' ὄφρῦσι δάκρυα λεῖβον·

οὐ γὰρ ἔφην φεύξεσθαι ὑπέκ κακοῦ. ἀλλ' ἐνοσίχθων
 ὄφρα μετεισάμενος κρατερὰς ᾤτρυνε φάλαγγας. 90
 Τεῦκρον ἐπι πρῶτον καὶ Αἰήτην ἤλθε κελεύων
 Πηγέλεών θ' ἤρωα Θόαντά τε Δηϊπυρόν τε
 Μηριόνην τε καὶ Ἀντίλοχον, μήστωρας αὐτῆς·
 τοὺς ὄγ' ἐποτρύνων ἔπεα πτερόεντα προσηύδα
 „Αἰδῶς, Ἀργεῖοι, κοῦροι νέοι· ὑμῖν ἔγωγε 95
 μαρναμένοισι πέποιθα σωσέμεναι νέας ἀμάς·
 εἰ δ' ὑμεῖς πολέμοιο μεθήσετε λευγαλέοιο,
 νῦν δὴ εἶδεται ἡμᾶρ ὑπὸ Τρώεσσι δαμῆναι.
 ὦ πόποι, ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὄφθαλμοῖσιν ὄρωμαι,
 δεινὸν, ὃ οὔ ποτ' ἔγωγε τελευτήσεσθαι ἔφασκον, 100
 Τρώας ἐφ' ἡμετέρας ἰέναι νέας, οἳ τὸ πάρος περ
 φυζακινῆς ἐλάφοισιν εἴοικεσαν, αἴτε καθ' ὕλην
 θῶων παρδαλίων τε λύκων τ' ἦτα πέλονται
 αὐτῶς ἡλάσκουσαι ἀνάκτιδες, οὐδ' ἐπι χάρμη·
 ὡς Τρώες τὸ πρῖν γε μένος καὶ χεῖρας Ἀχαιῶν 105
 μίμνειν οὐκ ἐθέλεσκον ἐναντίον, οὐδ' ἠβαιοῖν.
 νῦν δὲ ἕκασ πόλιος κοίλης ἐπὶ νηυσὶ μάχονται
 ἠγεμόνος κακότητι μεθημοσύνησὶ τε λαῶν,
 οἳ κείνω ἐρίσαντες ἀμυνέμεν οὐκ ἐθέλουσιν
 νηῶν ὠκυπόρων, ἀλλὰ κτείνονται ἀν' αὐτάς. 110
 ἀλλ' εἰ δὴ καὶ πάμπαν ἐτήτυμον αἰτιός ἐστιν
 ἦρως Ἀτρεΐδης, εὐρουκρείων Ἀγαμέμνων,
 οὔνεκ' ἀπητίμησε ποδώκεα Πηλεΐωνα,
 ἡμέας γ' οὐπὼς ἔστι μεθιέμεναι πολέμοιο.
 ἀλλ' ἀκρωμέθα θᾶσσον· ἀκεσταί τοι φρένες ἐσθλῶν.
 ὑμεῖς δ' οὐκέτι καλὰ μεθίετε θούριδος ἀλκῆς 116
 πάντες ἄριστοι ἔοντες ἀνὰ στρατόν. οὐδ' ἄν ἔγωγε
 ἀνδρῶν μαχησαίμην ὅστις πολέμοιο μεθείη
 λυγρὸς ἑών· ὑμῖν δὲ νεμεσῶμαι περὶ κῆρι.
 ὦ πέποιες, τάχα δὴ τι κακὸν ποιήσετε μείζον 120

τῆδε μεθημοσύνη· ἀλλ' ἐν φρεσὶ θέσθε ἕκαστος
αἰδῶ καὶ νέμεσιν· δὴ γὰρ μέγα νεῖκος ὄρωρεν.
Ἔκτωρ δὴ παρὰ νηυσὶ βοῆν ἀγαθὸς πολεμίζει
καρτερός, ἔρρηξεν δὲ πύλας καὶ μακρὸν ὄχηα.“

Ὡς ῥα κελεντιῶων γαιήοχος ὤρσεν Ἀχαιοὺς. 125
ἀμφὶ δ' ἄρ' Αἴαντας δοιοὺς ἴσταντο φάλαγγες
καρτεραὶ, ἄς οὔτ' ἄν κεν Ἄρης ὀνόσαιτο μετελθὼν
οὔτε κ' Ἀθηναίη λαοσσόος. οἱ γὰρ ἄριστοι
κρινθέντες Τρωῶς τε καὶ Ἔκτορα δῖον ἔμιμνον,
φράξαντες δόρου δουρὶ, σάκος σάκει προθελύμῳ· 130
ἀσπίς ἄρ' ἀσπίδ' ἔρειδε, κόρυς κόρυν, ἀνέρα δ' ἀνήρ·
φαῦον δ' ἰππόκομοι κόρυθες λαμπροῖσι φάλοισιν
νευόντων· ὡς πυκνοὶ ἐφέστασαν ἀλλήλοισιν·
ἔγχεα δ' ἐπτύσσοντο θρασειάων ἀπὸ χειρῶν 134
σειόμεν'· οἱ δ' ἰθὺς φρόνεον, μέμασαν δὲ μάχεσθαι·

Τρωῆς δὲ προὔτυψαν ἀολλέες, ἦρχε δ' ἄρ' Ἔκτωρ
ἀντικρὺ μεμαῶς, ὀλοοῖτροχος ὡς ἀπὸ πέτρης,
ὄντε κατὰ στεφάνης ποταμὸς χειμάρροος ὄση,
ρήξας ἀσπέτῳ ὄμβρῳ ἀναιδέος ἔχματα πέτρης· 139
ὑψὶ δ' ἀναθρῶσκων πέτεται, κτυπέει δέ θ' ὑπ' αὐτοῦ
ὔλη· ὁ δ' ἀσφύζειος θεῆι ἔμπεδον, εἶος ἴκηται
ἰσόπεδον, τότε δ' οὔτι κυλίνδεται ἐσσύμενός περ·
ὡς Ἔκτωρ εἶως μὲν ἀπείλει μέγρι θαλάσσης
ῥέα διελεύσεσθαι κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν
κτείνων· ἀλλ' ὅτε δὴ πυκνικῆς ἐνέκυρσε φάλαγγιν, 145
στῆ ῥα μάλ' ἐγχοιμφθεῖς. οἱ δ' ἀντίοι υἱές Ἀχαιῶν,
νύσσοντες ξίφεσίν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγυόισιν
ᾧσαν ἀπὸ σφείων· ὁ δὲ χασσάμενος πελεμίσθη.
ἦῦσεν δὲ διαπρύσιον Τρωέσσι γεγωνῶς

„Τρωῆς καὶ Λύκιοι καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχηταί, 150
παρμένετ'· οὔτοι δηρὸν ἐμὲ σήσουσιν Ἀχαιοί,
καὶ μάλα πυργηδὸν σφείας αὐτοὺς ἀρτύναντες,

ἄλλ', ὅτω, χάσσονται ὑπ' ἔγχεος, εἰ ἑτεόν με
ᾤρσε θεῶν ᾤριστος, ἐρίγδουπος πόσις Ἴηρης.“

Ὡς εἰπὼν ᾤτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστου. 155

Δηϊφοβος δ' ἐν τοῖσι μέγα φρονέων ἐβεβήκει
Πριαμίδης, πρόσθεν δ' ἔχεν ἀσπίδα πάντοσ' ἔϊσην,
κούφα ποσὶ προβιβὰς καὶ ὑπασπίδια προποδίζων.

Μηριόνης δ' αὐτοῖο τιτύσκετο δουρὶ φαεινῷ,
καὶ βάλεν, οὐδ' ἀφάμαρτε, κατ' ἀσπίδα πάντοσ' ἔϊσην
ταυρεῖην· τῆς δ' οὔτι διήλασεν, ἀλλὰ πολὺ πρὶν 161

ἐν καυλῷ ἑάγη δολιχὸν δόρυ· Δηϊφοβος δὲ
ἀσπίδα ταυρεῖην σχέθ' ἀπὸ ἔο, δεῖσε δὲ θυμῷ
ἔγχος Μηριόναο δαΐφρονος· αὐτὰρ ὄγ' ἦρως
ἄψ ἐτάρων εἰς ἔθνος ἑχάζετο, χώσατο δ' αἰνῶς 165
ἀμφότερον, νίκης τε καὶ ἔγχεος, ὃ ξυνέαξεν.

ἦ δ' ἰέναι παρὰ τε κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν,
οἰσόμενος δόρυ μακρὸν, ὃ οἱ κλισίῃφι λέλειπτο.

Οἱ δ' ἄλλοι μάρναντο, βοή δ' ἀσβεστος ὀρώρει.

Τεῦκρος δὲ πρῶτος Τελαμώνιος ἄνδρα κατέκτα, 170

Ἴμβριον αἰχμητὴν, πολυῖππου Μέντορος υἱόν.

ναῖε δὲ Πήδαιον, πρὶν ἐλθεῖν νῆας Ἀχαιῶν,
κούρην δὲ Πριάμοιο νόθην ἔχε, Μηδεσικάστην·
αὐτὰρ ἐπεὶ Δαναῶν νέες ἦλυθον ἀμφιέλισσαι,
ἄψ εἰς Ἴλιον ἦλθε, μετέπρεπε δὲ Τρώεσσιν, 175

ναῖε δὲ παρ Πριάμῳ· ὃ δέ μιν τίεν ἴσα τέκεσσιν.

τόν δ' υἱὸς Τελαμῶνος ὑπ' οὔατος ἔγχεϊ μακρῷ
νύξ', ἐκ δ' ἔσπασεν ἔγχος· ὃ δ' αὐτ' ἔπεσεν μελίη ὥς·

ἦτ' ὄρεος κορυφῇ ἕκαθεν περιφαινομένοιο
χαλκῷ ταμνομένη τέρενα χθονὶ φύλλα πελάσση· 180

ὥς πέσεν, ἀμφὶ δὲ οἱ βράχε τεύχεα ποικίλα χαλκῷ.

Τεῦκρος δ' ὠρμήθη μεμαῶς ἀπὸ τεύχεα δῦσαι

Ἐκτωρ δ' ὀρμηθέντος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ. †

ἄλλ' ὃ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος

τυτθον· ὁ δ' Ἀμφίμαχον, Κτεάτου υἱ' Ἀκτορίωνος,
νισσόμενον πόλεμόνδε κατὰ στήθος βάλε δουρί. 186
δούπησεν δὲ πεσὼν, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ·

Ἐκτωρ δ' ὠρμήθη κόρυθα κροτάφοις ἀραρυῖαν
κροτὸς ἀφαρπάξαι μεγαλήτορος Ἀμφιμάχοιο·

Αἴας δ' ὄρμηθέντος ὀρέξατο δουρὶ φαεινῷ 190

Ἐκτορος· ἀλλ' οὔπη χροὸς εἶσατο, πᾶς δ' ἄρα χαλκῷ
σμερδαλέῳ κεκάλυφθ'· ὁ δ' ἄσπίδος ὀμφαλὸν

ουτα,

ὥσε δέ μιν σθένει μέγαλῳ· ὁ δὲ χάσσει ὀπίσσω
νεκρῶν ἀμφοτέρων, τοὺς δ' ἐξείρυσσαν Ἀχαιοί·

Ἀμφίμαχον μὲν ἄρα Στιχίος διὸς τε Μενεσθεὺς, 195

ἀρχοὶ Ἀθηναίων, κόμισαν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν,

Ἴμβριον αὐτ' Αἴαντε, μεμαότε θούριδος ἀλκῆς.

ῥῖστε δὴ αἶγα λέοντε κυνῶν ὑπο καρχαροδόντων

ἀρπάξαυτε φέροντον ἀνὰ ὄωπήϊα πυκνά,

ὑποῦ ὑπὲρ γαίης μετὰ γαμφηλῆσιν ἔχοντε, 200

ὥς ἴα τὸν ὑποῦ ἔχοντε δὴ ἄντα Αἴαντε κορυστὰ

τεύχεα συλήτην· κεφαλὴν δ' ἀπαλῆς ἀπὸ δειροῆς

κόψεν Ὀϊλιάδης, κεχολωμένος Ἀμφιμάχοιο,

ἦκε δέ μιν σφαιρηδὸν ἐλιζάμενος δι' ὀμίλου.

Ἐκτορι δὲ προπάρουθε ποδῶν πέσειεν ἐν κονίησιν. 205

Καὶ τότε δὴ περὶ κῆρι Ποσειδάων ἐχολώθη
υἱωνοῖο πεσόντος ἐν αἰνῇ δηϊοτήτι,

βῆ δ' ἰέναι παρὰ τε κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν
ὄτρυνέων Δαναοὺς, Τρώεσσι δὲ κήδε' ἔτευχεν·

Ἰδομενεὺς δ' ἄρα οἱ δουρικλυτὸς ἀντεβόλησεν, 210

ἐρχόμενος παρ' ἑταίρου, ὃ οἱ νέον ἐκ πολέμοιο

ἦλθε, κατ' ἰγνύην βεβλημένος ὀξεί χαλκῷ.

τὸν μὲν ἑταῖροι ἐνεικαν, ὁ δ' ἰητροῖς ἐπιτείλας

ἦεν ἐς κλισίην· ἔτι γὰρ πολέμοιο μενοίνα

ἄντιάαν. τὸν δὲ προσέφη κρείων ἐνοσίχθων, 215

εἰσάμενος φθογγὴν Ἀνδραίμονος υἱὲ Θόαντι,
ὃς πάσῃ Πλευρῶνι καὶ αἰπεινῇ Καλυδῶνι
Αἰτωλοῖσιν ἄνασσε, θεὸς δ' ὥς τίετο δῆμῳ·

„Ἰδομενεῦ, Κρητῶν βουλευφόρε, ποῦ τοι ἀπειλαὶ
οἴχονται, τὰς Τρωσὶν ἀπείλεον υἴες Ἀχαιῶν;“ 220

Τὸν δ' αὖτ' Ἰδομενεὺς, Κρητῶν ἀγὼς, ἀντίον ἠΰδα
„ὦ Θόαν, οὔτις ἀνὴρ νῦν γ' αἰτιος, ὅσσον ἔγωγε
γινώσκω· πάντες γὰρ ἐπιστάμεθα πτολεμίζειν.
οὔτε τινὰ θεὸς ἴσχει ἀκήριον οὔτε τις ὄκηρ
εἰκῶν ἀνδύεται πόλεμον κακόν· ἀλλὰ που οὔτως
μέλλει δὴ φίλον εἶναι ὑπερμενεῖ Κρονίῳνι, 226

νωνύμους ἀπολέσθαι ἀπ' Ἀργεος ἐνθάδ' Ἀχαιοὺς.
ἀλλὰ, Θόαν, καὶ γὰρ τὸ πάρος μενεδήϊος ἦσθα,
ὄτρύνεις δὲ καὶ ἄλλον, ὅθι μεθιέντα ἴδῃαι·

τῷ νῦν μῆτ' ἀπόληγε κέλευέ τε φῶτι ἐκάστω.“ 230

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Ποσειδάων ἐνοσίχθων
„Ἰδομενεῦ, μὴ κείνος ἀνὴρ ἔτι νοστήσειεν
ἐκ Τροίης, ἀλλ' αὔθι κινῶν μέλπηθρα γένοιτο,
ὅστις ἐπ' ἡματι τῷδε ἐκὼν μεθίησι μάχεσθαι. 234
ἀλλ' ἄγε τεύχεα δεῦρο λαβὼν ἴθι· ταῦτα δ' ἅμα χρη
σπεύθειν, αἶ κ' ὄφελός τι γενώμεθα καὶ δὴ ἔοντε.
συμφορτὴ δ' ἀρετὴ πέλει ἀνδρῶν καὶ μάλα λυγρῶν·
νοῶν δὲ καὶ κ' ἀγαθοῖσιν ἐπισταίμεσθα μάχεσθαι.“

Ὡς εἰπὼν ὁ μὲν αὖτις ἔβη θεὸς ἄμ πόνον ἀνδρῶν·
Ἰδομενεὺς δ' ὅτε δὴ κλισίην εὐτυκτον ἴκανε, 240

δύσετο τεύχεα καλὰ περὶ χροῖ, γέντο δὲ δοῦρε,
βῆ δ' ἴμεν ἀστεροπῇ ἐναλίγκιος, ἦντε Κρονίων
χειρὶ λαβὼν ἐτίναξεν ἀπ' αἰγλήεντος Ὀλύμπου,
δεικνὺς σῆμα βροτοῖσιν· ἀρίζηλοι δὲ οἱ αὐγαί·
ὥς τοῦ χαλκὸς ἔλαμπε περὶ στήθεσσι θεόντος. 245

Μηριόνης δ' ἄρα οἱ θεράπων ἐὺς ἀντεβόλησεν
ἔγγυς ἔτι κλισίης· μετὰ γὰρ δόρυ χάλκεον ἦει

οἰσόμενος· τὸν δὲ προσέφη σθένος Ἴδομενῆος
 „Μηριόνη, Μόλου υἱέ, πόδας ταχὺ, φίλταθ' ἐταί-
 ρων,

τίπτ' ἤλθες πόλεμόν τε λιπῶν καὶ δηϊοτήτα; 250
 ἤέ τι βέβληται, βέλεος δέ σε τείρει ἀκωκῆ,
 ἤέ τευ ἀγγελίης μετ' ἔμ' ἤλυθες; οὐδέ τοι αὐτὸς
 ἦσθαι ἐνὶ κλισίῃσι λιλαίσομαι, ἀλλὰ μάχεσθαι.“

Τὸν δ' αὖ Μηριόνης πεπνυμένος ἀντίον ἠΰδα
 „[Ἴδομενεῦ, Κρητῶν βουλευφόρε χαλκοχιτῶνων,] 255
 ἔρχομαι, εἴ τί τοι ἔγχος ἐνὶ κλισίῃσι λείλειπται,
 οἰσόμενος· τό νυ γὰρ κατεάξαμεν, ὃ πρὶν ἔχεσκον,
 ἀσπίδα Δηϊφόβοιο βαλὼν ὑπερηνορέοντος.“

Τὸν δ' αὖτ' Ἴδομενεὺς, Κρητῶν ἀγὼς, ἀντίον ἠΰδα
 „δούρατα δ', αἶ κ' ἐθέλησθα, καὶ ἔν καὶ εἴκοσι δήεις
 ἔσταότ' ἐν κλισίῃ πρὸς ἐνώπια παμφανόωντα, 261
 Τρώϊα, τὰ κταμένων ἀποαίνυμαι. οὐ γὰρ οἴω
 ἀνδρῶν δυσμενέων ἐκὰς ἰστάμενος πολεμίζειν.
 τῶ μοι δούρατά τ' ἔστι καὶ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι,
 καὶ κόρυθες καὶ θώρηκες λαμπρὸν γανόωντες.“ 265

Τὸν δ' αὖ Μηριόνης πεπνυμένος ἀντίον ἠΰδα
 „καὶ τοι ἔμοι παρά τε κλισίῃ καὶ νηϊ μελαίνῃ
 πόλλ' ἔναρα Τρώων· ἀλλ' οὐ σχεδόν ἐστιν ἐλέσθαι.
 οὐδὲ γὰρ οὐδ' ἐμέ φημι λελασμένον ἔμμεναι ἀλκῆς,
 ἀλλὰ μετὰ πρῶτοισι μάχην ἀνὰ κυδιάνειραν 270
 ἴσταμαι, ὅπποτε νεῖκος ὀρώρηται πολέμοιο.
 ἄλλον πού τινα μᾶλλον Ἀχαιῶν χαλκοχιτῶνων
 λήθω μαρνάμενος, σὲ δὲ ἴδμεναι αὐτὸν οἴω.“

Τὸν δ' αὖτ' Ἴδομενεὺς, Κρητῶν ἀγὼς, ἀντίον ἠΰδα
 „οἶδ' ἀρετὴν οἴός ἐσσι· τί σε χρὴ ταῦτα λέγεσθαι;
 εἰ γὰρ νῦν παρὰ νηυσὶ λεγοίμεθα πάντες ἄριστοι 276
 ἐς λόχον, ἔνθα μάλιστ' ἀρετὴ διαείδεται ἀνδρῶν,
 ἐνθ' ὃ τε δειλὸς ἀνήρ, ὅς τ' ἄλκιμος, ἐξεφαάνθη-

τοῦ μὲν γάρ τε κακοῦ τρέπεται χρῶς ἄλλυδις ἄλλη,
 οὐδέ οἱ ἀτρέμας ἦσθαι ἐρητύετ' ἐν φρεσὶ θυμὸς, 280
 ἀλλὰ μετοκλάζει καὶ ἐπ' ἀμφοτέρους πόδας ἵζει,
 ἐν δέ τέ οἱ κραδίη μεγάλα στέρονοισι πατάσσει
 κῆρας ὄιομένῳ, πάταγος δέ τε γίγνεται ὀδόντων·
 τοῦ δ' ἀγαθοῦ οὔτ' ἄρ' τρέπεται χρῶς οὔτε τι λίην
 ταρβεί, ἐπὴν δὴ πρῶτον ἐσίζηται λόχον ἀνδρῶν, 285
 ἀρᾶται δὲ τάχιστα μιγήμεναι ἐν θαῖ λυγρῇ -
 οὐδέ κεν ἔνθα τεόν γε μένος καὶ χεῖρας ὄνοιτο.
 εἶπερ γάρ κε βλεῖο πονεύμενος ἢ ἐ τυπείης,
 οὐκ ἂν ἐν ἀνχέν' ὄπισθε πέσοι βέλος οὐδ' ἐνὶ νώτῳ,
 ἀλλὰ κεν ἢ στέρονων ἢ νηδύος ἀντιάσειεν 290
 πρόσσω ἱεμένοιο μετὰ προμάχων ὀαριστύν.
 ἀλλ' ἄγε, μηκέτι ταῦτα λεγόμεθα νηπύτιοι ὧς
 ἔσταότες, μὴ πού τις ὑπερφιάλως νεμεσήσῃ·
 ἀλλὰ σύγε κλισίηυδε κιῶν ἔλεῦ ὄβριμον ἔγχος.“

Ὡς φάτο, Μηριόνης δὲ θεῶ ἀτάλαντος Ἄρηϊ 295
 καρπαλίμως κλισίηθεν ἀνείλετο χάλκεον ἔγχος,
 βῆ δὲ μετ' Ἴδομενῆα μέγα πτολέμοιο μεμηλώς.
 οἷος δὲ βροτολοιγὸς Ἄρης πόλεμόνδε μέτεισιν,
 τῷ δὲ Φόβος φίλος υἱὸς ἅμα κρατερός καὶ ἀταρβῆς
 ἔσπετο, ὅστ' ἐφόβησε ταλάφρονά περ πολεμιστὴν· 300
 τῶ μὲν ἄρ' ἐκ Θρήκης Ἐφύρους μετὰ θωρήσσεσθον,
 ἢ μετὰ Φλεγύας μεγαλήτορας· οὐδ' ἄρα τῷγε
 ἔκλυον ἀμφοτέρων, ἑτέροισι δὲ κῦδος ἔδωκαν·
 τοῖοι Μηριόνης τε καὶ Ἴδομενεὺς, ἀγολὶ ἀνδρῶν,
 ἦϊσαν ἐς πόλεμον κεκορυθμένοι αἰθιοπι χαλκῷ. 305
 τὸν καὶ Μηριόνης πρότερος πρὸς μῦθον ἔειπεν·

„Δευκαλίδη, πῆ τ' ἄρ' μέμονας καταδῦναι ὄμιλον;
 ἢ ἐπὶ δεξιόφιν παντὸς στρατοῦ, ἢ ἀνὰ μέσσοις,
 ἢ ἐπ' ἀριστερόφιν; ἐπεὶ οὐ ποθὶ ἔλπομαι οὕτως
 δεύεσθαι πολέμοιο καροηκομόωντας Ἀχαιοῦς.“ 310

Τὸν δ' αὐτ' Ἴδομενεὺς, Κρητῶν ἀγὸς, ἀντίον ἠΰδα
 „νηυσὶ μὲν ἐν μέσσησιν ἀμύνειν εἰσὶ καὶ ἄλλοι,
 Αἴαντες τε δὺὼ Τεῦκρός θ', ὃς ἄριστος Ἀχαιῶν
 τοξοσύνη, ἀγαθὸς δὲ καὶ ἐν σταδίῃ ὑσμίνῃ·
 οἳ μιν ἄδην ἐλόωσι καὶ ἐσσύμενον πολέμοιο, 315
 Ἔκτορα Πριαμίδην, καὶ εἰ μάλα καρτερός ἐστιν.
 αἰπύ οἱ ἐσσεῖται, μάλα περ μεμαῶτι μάχεσθαι,
 κείνων νικῆσαντι μένος καὶ χεῖρας ἀάπτους
 νῆας ἐνιπρῆσαι, ὅτε μὴ αὐτὸς γε Κρονίων
 ἐμβάλοι αἰθόμενον θαλὸν νῆεσσι θοῆσιν. 320
 ἀνδρὶ δέ κ' οὐκ εἴξειε μέγας Τελαμώνιος Αἴας,
 ὃς θνητὸς τ' εἴη καὶ ἔδοι Δημήτερος ἀκτῆν,
 χαλκῷ τε θηκτὸς μεγάλοισί τε χερμαδίοισιν.
 οὐδ' ἂν Ἀχιλλῆϊ βῆξήνορι χωρήσειεν
 ἐν γ' αὐτοσταδίῃ· ποσὶ δ' οὐπὼς ἐστὶν ἐρίζειν. 325
 νῶϊν δ' ὦδ' ἐπ' ἀριστερόν ἔχε στρατοῦ, ὄφρα τάχιστα
 εἶδομεν ἢ ἐτῶ εὖχος ὀρέξομεν, ἢ ἐτις ἡμῖν.“

Ὡς φάτο, Μηριόνης δὲ θοῶ ἀτάλαντος Ἄρηι
 ἦρχ' ἱμεν, ὄφρ' ἀφίκοντο κατὰ στρατὸν, ἧ μιν ἀνώγει.

Οἱ δ' ὡς Ἴδομενῆα ἶδον φλογὶ εἴκελον ἀλκῆν, 330
 αὐτὸν καὶ θεράποντα, σὺν ἔντεσι δαιδαλείοισιν,
 κεικλόμενοι καθ' ὄμιλον ἐπ' αὐτῷ πάντες ἔβησαν.
 τῶν δ' ὁμὸν ἴστατο νεῖκος ἐπὶ πρύμνησι νέεσσιν.
 ὡς δ' ὄθ' ὑπὸ λιγέων ἀνέμων σπέρχασιν ἄελλαι
 ἡματι τῷ ὅτε τε πλείστη κόνις ἀμφὶ κελεύθους, 335
 οἷτ' ἄμυδις κονίης μεγάλην ἰσταῖσιν ὀμίχλην,
 ὡς ἄρα τῶν ὁμόσ' ἦλθε μάχη, μέμασαν δ' ἐνὶ θυμῷ
 ἀλλήλους καθ' ὄμιλον ἐναιρέμεν ὄξεϊ χαλκῷ.
 ἐφριξεν δὲ μάχη φθισίμβροτος ἐργεῖησιν
 μακροῆς, ἃς εἶχον ταμεσίχροας· ὅσσε δ' ἄμερδεν 340
 αὐγῇ χαλκείῃ κορύθων ἀπο λαμπομενάων
 θωρήκων τε νεοσμήκτων σακῆων τε φαεινῶν

ἐρχομένων ἄμυδις. μάλα κεν θρασυκάρδιος εἴη
ὅς τότε γηθήσειεν ἰδὼν πόνον οὐδ' ἀνάχοιτο.

Τῶ δ' ἄμφις φρονέοντε δὺς Κρόνου νῆε κραταιῶ
ἀνδράσιν ἠρώεσσιν ἐτεύχετον ἄλγεα λυγρά. 346

Ζεὺς μὲν ἄρα Τρώεσσι καὶ Ἔκτορι βούλετο νίκην,
κνδαίνων Ἀχιλῆα πόδας ταχύν· οὐδ' ὄγε πάμπαν
ἤθελε λαὸν ὀλέσθαι Ἀχαιῶν Ἰλιόθι πρὸ,
ἀλλὰ Θέτιν κύδαινε καὶ νῆα κροτερόθυμον. 350

Ἀργείους δὲ Ποσειδάων ὀρόθυνε μετελθῶν,
λάθρη ὑπεξαναδὺς πολιῆς ἀλός· ἤχθετο γάρ ῥα
Τρωσὶν δαμναμένους, Διὶ δὲ κροτερῶς ἐνεμέσσα.
ἦ μὰν ἀμφοτέροισιν ὁμὸν γένος ἦδ' ἰα πάτρη,
ἀλλὰ Ζεὺς πρότερος γεγόνει καὶ πλείονα ἦδη. 355

τῷ ῥα καὶ ἀμφοδίην μὲν ἀλέξεμεναι ἀλέεινεν,
λάθρη δ' αἶεν ἔγειρε κατὰ στρατὸν, ἀνδρὶ εἰοικώς.
τοὶ δ' ἔριδος κροτερῆς καὶ ὁμοίου πολέμοιο
πεῖραρ ἐπαλλάξαντες ἐπ' ἀμφοτέροισι τάνυσσαν,
ἄροηκτόν τ' ἄλυτόν τε, τὸ πολλῶν γούνατ' ἔλυσεν. 360

Ἔνθα, μεσαιπόλιός περ ἔων, Δαναοῖσι κελεύσας
Ἴδομενεὺς Τρώεσσι μετάλμενος ἐν φόβον ὤρσεν.
πέφνε γὰρ Ὀθρουνηῆα Καβησόθεν ἔνδον ἐόντα,
ὅς ῥα νέον πολέμοιο μετὰ κλέος εἰληλούθει,
ἦτε δὲ Πριάμοιο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστην, 365

Κασσάνδρην, ἀνάεδνον, ὑπέσχετο δὲ μέγα ἔργον,
ἐκ Τροίης ἀέκοντας ἀπασέμεν νῆας Ἀχαιῶν.

τῷ δ' ὁ γέρων Πρίαμος ὑπὸ τ' ἔσχετο καὶ κατένευσεν
δωσέμεναι· ὁ δὲ μάραθ', ὑποσχεσίησι πιθήσας.

Ἴδομενεὺς δ' αὐτοῖο τιτύσκετο δουρὶ φαεινῷ, 370
καὶ βάλεν ἦψι βιβάντα τυχῶν· οὐδ' ἤρκεσε θώρηξ
χάλκεος, ὃν φορέεσκε, μέση δ' ἐν γαστέρι πῆξεν.

δούπησεν δὲ πεσῶν· ὁ δ' ἐπεύξατο φώνησέν τε

„Ὀθρουνεῦ, περὶ δὴ σε βροτῶν ἀνίξοιμ' ἀπάντων,

εἰ ἔτεδον δὴ πάντα τελευτήσεις ὅσ' ὑπέστης 375
 Δαρδανίδῃ Πριάμῳ· ὁ δ' ὑπέσχετο θυγατέρα ἦν.
 καὶ κέ τοι ἡμεῖς ταῦτά γ' ὑποσχόμενοι τελέσαιμεν,
 δοῖμεν δ' Ἀτρεΐδαο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστην,
 Ἄργεος ἐξαγαγόντες, ὀπιέμεν, εἰ κε σὺν ἄμμιν
 Ἴλιου ἐκπέρσης εὐναιόμενον πολλέθρου. 380
 ἀλλ' ἔπευ, ὄφρ' ἐπὶ νηυσὶ συνώμεθα ποντοπόροισιν
 ἀμφὶ γάμῳ, ἐπεὶ οὔτοι ἐέδνωται κακοὶ εἶμεν.“

Ὡς εἰπὼν ποδὸς ἔλκε κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην
 ἦρως Ἰδομενεύς. τῷ δ' Ἄσιος ἦλθεν ἀμύντωρ 385
 πεξὸς πρόσθ' ἵππων· τῷ δὲ πνεῖοντε κατ' ὤμων
 αἶλιν ἔχ' ἠνίοχος θεράπων· ὁ δὲ ἴετο θυμῷ
 Ἰδομενῆα βαλεῖν· ὁ δέ μιν φθάμενος βάλε δουρὶ
 λαιμὸν ὑπ' ἀνθερεῶνα, διαπρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασσειν.
 ἦριπε δ' ὡς ὅτε τις δρυῶς ἦριπεν, ἢ ἀχερωῖς, 390
 ἢ ἐ πίτυς βλωθρῇ, τήντ' οὔρεσι τέκτονες ἄνδρες
 ἐξέταμον πελέκεσσι νεήκεσι νήλου εἶναι·

ὡς ὁ πρόσθ' ἵππων καὶ δίφρου κείτο τανυσθεῖς,
 βεβρυχῶς, κόνιος δεδραγμένος αἱματοέσσης.
 ἐκ δέ οἱ ἠνίοχος πλήγη φρένας, ἃς πάρος εἶχεν·
 οὐδ' ὄγ' ἐτόλμησεν, δηῖων ὑπὸ χειρᾶς ἀλύξας, 395
 ἄψ ἵππους στρέψαι, τὸν δ' Ἀντίλοχος μενεχάρμης
 δουρὶ μέσον περόνησε τυχῶν· οὐδ' ἦρκεσε θώρηξ
 χάλκεος, ὃν φορέεσκε, μέσῃ δ' ἐν γαστέρι πῆξεν.
 αὐτὰρ ὄγ' ἀσθμαίνων εὐεργέος ἔκπεσε δίφρου,
 ἵππους δ' Ἀντίλοχος, μεγαθύμου Νέστορος υἱὸς, 400
 ἐξέλασε Τρώων μετ' ἐυκνήμιδας Ἀχαιοῦς.

Δηϊφοβος δὲ μάλα σχεδὸν ἦλθεν Ἰδομενῆος,
 Ἄσιου ἀκνήμενος, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ.
 ἀλλ' ὁ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος
 Ἰδομενεύς· κρύφθη γὰρ ὑπ' ἀσπίδι πάντοσ' εἶση, 405
 τὴν ἄρ' ὄγε ῥινοῖσι βοῶν καὶ νῶροπι χαλκῷ

δινωτὴν φορέεσκε, δὴ ὡς κανόνεσσ' ἀραρυῖαν·
 τῇ ὑπο πᾶσι ἑαλή, τὸ δ' ὑπέρπτατο χάλκεον ἔγχος,
 καρφαλεον δέ οἱ ἄσπις ἐπιθρέξαντος ἄϋσεν
 ἔγχος· οὐδ' ἄλιόν ῥα βαρείης χειρὸς ἀφήκεν, 410
 ἀλλ' ἔβαλ' Ἴππασίδην Ὑψήνορα, ποιμένα λαῶν,
 ἦπαρ ὑπὸ πρᾶπίδων, εἶδαρ δ' ὑπὸ γούνατ' ἔλυσεν.
 Διήφοβος δ' ἔκπαγλον ἐπέυξατο, μακρὸν ἀϋσας·

„Οὐ μὰν αὐτ' ἄτιτος κεῖτ' Ἄσιος, ἀλλὰ ἔφημι
 εἰς Ἄιδός περ ἰόντα πυλάρταο κρατεροῖο 415
 νηθήσειν κατὰ θυμὸν, ἐπεὶ ῥά οἱ ὅπασα πομπόν.“ *οὐ γὰρ οὐκ ἔστιν*

Ὡς ἔφατ', Ἀργείοισι δ' ἄχος γένετ' εὐξαμένοιο,
 Ἀντιλόχῳ δὲ μάλιστα δαΐφροσι θυμὸν ὄριεν·
 ἀλλ' οὐδ', ἀχνύμενός περ, ἐοῦ ἀμέλησεν ἑταίρου,
 ἀλλὰ θεῶν περίβη καὶ οἱ σάκος ἀμφεκάλυψεν. 420

τὸν μὲν ἐπειθ' ὑποδύντε δὴ ὡς ἐρίηρες ἑταῖροι,
 Μημιστεὺς, Ἐχίοιο πάσι, καὶ δῖος Ἀλάστωρ,
 νῆας ἐπι γλαφυρὰς φερέτην βαρεὰ στενάχοντε. —

Ἴδομενεὺς δ' οὐ λῆγε μένος μέγα, ἴετο δ' αἰεὶ
 ἢ εἴ τινα Τρώων ἐρεβεννῇ νυκτὶ καλύψαι, 425
 ἢ αὐτὸς δουπῆσαι ἀμύνων λοιγρὸν Ἀχαιοῖς.

ἔνθ' Ἀἰδυνήταο διοτρεφέος φίλον υἱὸν,
 ἦρῶ Ἀλκάθοον — γαμβρὸς δ' ἦν Ἀγχίσαιο·
 πρᾶσβυτάτην δ' ὥπυιε θυγατρῶν, Ἴπποδάμειαν,
 τὴν περὶ κῆρι φίλησε πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ 430

ἐν μεγάρῳ· πᾶσαν γὰρ ὀμηλικίην ἐκέκαστο
 κάλλει καὶ ἔργοισιν ἰδὲ φρεσὶ· τοῦνεκα καὶ μιν
 γῆμεν ἀνὴρ ὄριστος ἐνὶ Τροίῃ εὐρείῃ —

τὸν τόθ' ὑπ' Ἴδομενῆϊ Ποσειδάων ἐδάμασσεν
 θεῆλξας ὅσσε φαεινὰ, πέδησε δὲ φαίδιμα γυῖα· 435

οὔτε γὰρ ἐξοπίσω φυγέειν δύνατ' οὔτ' ἀλέασθαι,
 ἀλλ' ὥστε στήλην ἢ δένδρον ὑψιπέτηλον
 ἀτρέμας ἑσταότα στήθεος μέσον οὔτασε δουρὶ

ἦρος Ἴδομενευς, ῥῆξεν δέ οἱ ἀμφὶ χιτῶνα
 χάλκεον, ὅς οἱ πρόσθεν ἀπὸ χροῶς ἦρκει ὄλεθρον·
 δὴ τότε γ' αὖτον αὔσεν ἐρεικόμενος περὶ δουρί. 441
 δούπησεν δὲ πεσῶν, δόρου δ' ἐν κραδίῃ ἐπεπήγει,
 ἢ ῥά οἱ ἀσπείρουσα καὶ οὐρίαχον πελέμιζεν ^{ἰων}
 ἐργεος· ἐνθα δ' ἐπειτ' ἀφίει μένος ὄβριμος Ἄρης·
 Ἴδομενεὺς δ' ἐκπαγλον ἐπεύξατο, μακρὸν αὔσας 445

„Ἀτήφοβ', ἢ ἄρα δὴ τι εἴσκομεν ἄξιον εἶναι
 τρεῖς ἐνὸς ἀντὶ πεφάσθαι; ἐπεὶ σύ περ εὔχαι οὕτως·
 δαιμόνι, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ἐναντίον ἴστασ' ἐμεῖο,
 ὄφρα ἴδῃ οἶος Ζηνὸς γόνος ἐνθάδ' ἰκάνω,
 ὅς πρῶτον Μίνωα τέκε Κρήτη ἐπίουρον· ^{ἴων} 450
 Μίνως δ' αὖ τέκεθ' υἱὸν ἀμύμονα Δευκαλίωνα,
 Δευκαλίων δ' ἐμὲ τίκτε πολέσσ' ἀνδρεσβιν ἀνακτα
 Κρήτη ἐν εὐρείῃ· νῦν δ' ἐνθάδε νῆες ἐνεικαν ἐξ
 σοὶ τε κακὸν καὶ πατρὶ καὶ ἄλλοισι Τρώεσσιν.“

Ὡς φάτο, Ἀτήφοβος δὲ διάνδιχα μερομήριξεν, 455
 ἢ τινά που Τρώων ἐταρίσσαιτο μεγαθύμων
 ἀψ ἀναχωρήσας, ἢ πειρήσασθαι καὶ οἶος.
 ᾧδε δὲ οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι,
 βῆναι ἐπ' Αἰνεΐαν· τὸν δ' ὕστατον εὖρεν ὁμίλου·
 ἔσταότ' αἰεὶ γὰρ Προιάμω ἐπεμήνιε δίω, ^{ἴων} 460
 οὔνεκ' ἄρ' ἐσθλὸν ἔοντα μετ' ἀνδράσιν οὔτι τίεσκεν.
 ἀγγχοῦ δ' ἰστάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

„Αἰνεΐα, Τρώων βουληφόρε, νῦν σε μάλα χροῖ
 γαμβροῦ ἀμυνέμεναι, εἶπερ τί σε κῆδος ἰκάνει.
 ἀλλ' ἔπευ, Ἀλκαθῶ ἐπαμύνομεν, ὅς σε πάρος περ
 γαμβρὸς ἐὼν ἔθροψε δόμοις ἐνὶ τυτθὸν ἔοντα· 466
 τὸν δέ τοι Ἴδομενεὺς δουρικλυτὸς ἐξενάριξεν.“

Ὡς φάτο, τῷ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὄριεν,
 βῆ δὲ μετ' Ἴδομενῆα μέγα πτολέμοιο μεμηλώς.
 ἀλλ' οὐκ Ἴδομενῆα φόβος λάβε τηλύγετου ᾧς, 470

ἀλλ' ἔμεν', ὡς ὅτε τις σῦς οὔρεσιν ἀκλι πεποιθὼς,
 ὅστε μένει κολοσυρτὸν ἐπερχόμενον πολὺν ἀνδρῶν
 χάρω ἐν οἰοπόλῳ, φρίσσει δέ τε νῶτον ὑπερθεν·
 ὄφθαλμῶ δ' ἄρα οἱ πυρὶ λάμπειτον· αὐτὰρ ὀδόντας
 θήγει, ἀλέξασθαι μεμαῶς κύνας ἠδὲ καὶ ἄνδρας· 475
 ὡς μένεν Ἰδομενεὺς δουρικλυτὸς, οὐδ' ὑπεχώρει,
 Αἰνεΐαν ἐπιόντα βοηθῶον· αὖε δ' ἑταίρους,
 Ἀσκάλαφόν τ' ἔσορῶν Ἀφαρῆά τε Διήπυρόν τε
 Μηριόνην τε καὶ Ἀντίλοχον, μῆστωρας αὐτῆς·
 τοὺς ὄγ' ἐποτρύνων ἔπεα πτερόεντα προσηύδα 480

„Δεῦτε, φίλοι, καὶ μ' οἶω ἀμύνετε· δεΐδια δ' αἰνῶς
 Αἰνεΐαν ἐπιόντα πόδας ταχύν, ὅς μοι ἔπεισιν,
 ὅς μάλα καρτερός ἐστι μάχη ἐνὶ φῶτας ἐναίρειν·
 καὶ δ' ἔχει ἥβης ἄνθος, ὅ τε κράτος ἐστὶ μέγιστον.
 εἰ γὰρ ὀμηλική γε γεινοίμεθα τῶδ' ἐπὶ θυμῷ, 485
 αἰψά κεν ἠὲ φέροιτο μέγα κράτος, ἠὲ φεροίμην.“

ἐπιόντα ἢ ὑπερθεν
 καὶ ἠνικαία

Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἕνα φρεσὶ θυμὸν
 ἔχοντες

πλησίοι ἐστησαν, σάκε' ὤμοισι κλίναντες.
 Αἰνεΐας δ' ἐτέρωθεν ἐκέκλετο οἷς ἐτάροισιν,
 Δηϊφοβὸν τε Πάριον τ' ἔσορῶν καὶ Ἀγήνορα δῖον 490
 οἳ οἱ ἅμ' ἠγεμόνες Τρώων ἔσαν· αὐτὰρ ἔπειτα
 λαοὶ ἔπονθ', ὡσεὶ τε μετὰ κτίλον ἔσπετο μῆλα
 πióμεν' ἐκ βοτάνης· γάνυται δ' ἄρα τε φρένα ποιμήν·
 ὡς Αἰνεΐα θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι γεγῆθει,
 ὡς ἴδε λαῶν ἔθνος ἐπισπόμενον εἰς αὐτῶν. 495

Οἱ δ' ἀμφ' Ἀλκαθόφῳ αὐτοσχεδὸν ὠρμήθησαν
 μακροῖσι ξυστοῖσι· περὶ στήθεσσι δὲ χαλκὸς
 σμερδαλέου κονάβιζε τιτυσκομένων καθ' ὄμιλον
 ἀλλήλων· δύο δ' ἄνδρες Ἀρήϊοι ἔζοχον ἄλλων,
 Αἰνεΐας τε καὶ Ἰδομενεὺς, ἀτάλαντοι Ἄρηϊ, 500
 ἔεντ' ἀλλήλων ταμέειν χρῶα νηλέε' χαλκῶν.

Αἰνείας δὲ πρῶτος ἀκόντισεν Ἴδομενῆος·
 ἀλλ' ὁ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος,
 αἰχμὴ δ' Αἰνείαιο κραδαινομένη κατὰ γαίης 504
 ὄχετ', ἐπεὶ ὁ ἄλιον στιβαρῆς ἀπὸ χειρὸς ὄρουσεν.
 Ἴδομενεὺς δ' ἄρα Οἰνόμαον βάλε γαστέρα μέσσην,
 ῥῆξε δὲ θώρηκος γύαλον, διὰ δ' ἔντερα χαλκὸς
 ἦφυσ'. ὁ δ' ἐν κονίησι πεσὼν ἔλε γαῖαν ἀγοστῶ.
 Ἴδομενεὺς δ' ἐκ μὲν νέκυος δολιχόσκιον ἔγχος 509
 ἐσπάσατ', οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἄλλα δυνήσατο τεύχεα καλὰ
 ὤμοιιν ἀφελέσθαι· ἐπείγετο γὰρ βελέεσσιν.
 οὐ γὰρ ἔτ' ἔμπειθα γυῖα ποδῶν ἦν ὀρηθέντι,
 οὔτ' ἄρ' ἐπαῖξαι μεθ' ἐὼν βέλος οὔτ' ἀλέασθαι.
 τῶ ῥα καὶ ἐν σταδίῃ μὲν ἀμύνετο νηλεὲς ἦμαρ, 514
 τρέσσαι δ' οὐκέτι θίμφα πόδες φέρον ἐκ πολέμοιο.
 τοῦ δὲ βάδην ἀπιόντος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ
 Διήφοβος· δὴ γὰρ οἱ ἔχεν κότον ἐμμενὲς αἰεὶ.
 ἀλλ' ὄγε καὶ τόθ' ἄμαρτεν, ὁ δ' Ἀσκαλάφον βάλε
 δουρὶ,
 υἱὸν Ἐνυαλίοιο· δι' ὤμου δ' ὄβριμον ἔγχος
 ἔσχευ· ὁ δ' ἐν κονίησι πεσὼν ἔλε γαῖαν ἀγοστῶ. 520
 οὐδ' ἄρα πᾶσι πέπυστο βροίηπτος ὄβριμος Ἄρης
 υἱὸς ἑοῖο πεσόντος ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ,
 ἀλλ' ὄγ' ἄρ' ἄκρω Ὀλύμπῳ ὑπὸ χρυσέοισι νέφεσσιν
 ἦστο, Διὸς βουλήσιν ἐλεμένος, ἐνθα περ ἄλλοι
 ἀθάνατοι θεοὶ ἦσαν ἐεργόμενοι πολέμοιο. 525

Οἱ δ' ἀμφ' Ἀσκαλάφῳ αὐτοσχεδὸν ὠρμήθησαν·
 Διήφοβος μὲν ἀπ' Ἀσκαλάφου πῆληκα φαεινὴν
 ἦρπασε, Μηριόνης δὲ θοῶ ἀτάλαντος Ἄρηϊ
 δουρὶ βραχίονα τύψεν ἐπάλμενος, ἐκ δ' ἄρα χειρὸς
 αὐλῶπις τρυφάλεια χαμαὶ βόμβησε πεσοῦσα. 530
 Μηριόνης δ' ἐξαῦτις ἐπάλμενος, αἰγυπιὸς ὥς,
 ἐξέρουσε προμνοῖο βραχίονος ὄβριμον ἔγχος,
 αἰφ'

ἄψ δ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο. τὸν δὲ Πολίτης, *ἰντιβέβω*
 αὐτοκασίγνητος, περὶ μέσσω χεῖρε τιτήνας,
 ἐξῆγεν πολέμοιο δυσηχέος, ὄφρ' ἵκεθ' ἵππους 535
 ὠκέας, οἳ οἳ ὄπισθε μάχης ἠδὲ πτολέμοιο
 ἔστασαν ἠνιόχον τε καὶ ἄρματα ποικίλ' ἔχοντες·
 οἳ τόνγε προτὶ ἄστν φέρον βαρέα στενάχοντα,
 τειρόμενον· κατὰ δ' αἶμα νεοντάτου ἔρρεε χειρός.

Οἳ δ' ἄλλοι μάρναντο, βοή δ' ἄσβεστος ὀρώρει. 540
 ἐνθ' Αἰνέας Ἀφαρῆα Καλητορίδην ἐπορούσας
 λαιμὸν τύψ', ἐπὶ οἷ τετραμμένον, ὄξει δουρί·
 ἐκλίνθη δ' ἐτέρωσε κάρη, ἐπὶ δ' ἀσπίς ἐάφθη
 καὶ κόρυς· ἀμφὶ δέ οἱ θάνατος χύτο θυμοραϊστής.

Ἀντίλοχος δὲ Θόωνα μεταστρεφθέντα δοκεύσας 545
 οὔτασ' ἐπαίξας, ἀπὸ δὲ φλέβα πᾶσαν ἔκερσεν,
 ἦτ' ἀνὰ νῶτα θέουσα διαμπερές ἀνχέν' ἰκάνει·
 τὴν ἀπὸ πᾶσαν ἔκερσεν· ὁ δ' ὑπίτιος ἐν κούρησιν
 κάππεσεν, ἄμφω χεῖρε φίλοις ἐτάροισι πετάσσας.

Ἀντίλοχος δ' ἐπόρουσε, καὶ αἶνντο τεύχε' ἀπ' ὤμων
 παπταίνων· Τρωῆς δὲ περισταδὸν ἄλλοθεν ἄλλος 551
 οὔταζον σάκος εὐρὺ *καὶ ὀπίσθιν* πανάλολον, οὐδ' ἐδύναντο
 εἶσῶ ἐπιγράψαι τέρενα χροῶα νηλεῖ χαλκῶ

Ἀντιλόχον· πέρι γάρ ῥα Ποσειδάων ἐνοσίχθων
 Νέστορος υἱὸν ἔρυντο καὶ ἐν πολλοῖσι βέλεσσιν. 555
 οὐ μὲν γάρ ποτ' ἄνευ δηῖων ἦν, ἀλλὰ κατ' αὐτοὺς
 στρωφᾶτ'· οὐδέ οἱ ἔγχος ἔχ' ἀτρέμας, ἀλλὰ μάλ' αἰεὶ
 σειόμενον ἐλέλικτο· τιτύσκετο δὲ φρεσὶν ἦσιν
 ἦ τευ ἀκουτίσσαι, ἦε σχεδὸν ὀρηθηῆναι.

Ἄλλ' οὐ λῆθ' Ἀδάμαντα τιτυσκόμενος καθ' ὄμιλον,
 Ἀσιάδην, οἳ οἳ οὔτα μέσον σάκος ὄξει χαλκῶ 561
 ἐγγύθεν ὀρηθεῖς· ἀμενήνωσεν δέ οἱ αἰχμὴν
 κυανοχαῖτα Ποσειδάων, βιότοιο μεγήρας.

καὶ τὸ μὲν αὐτοῦ μεῖν ὥστε σκῶλος πυρὶκαυστός,

ἠμῶν

ἐν σάκει Ἀντιλόχοιο, τὸ δ' ἤμισυ καίτ' ἐπὶ γαίης· 565
 ἅψ δ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο κῆρ' ἄλεείνων·

Μηριόνης δ' ἀπιόντα μετασπόμενος βάλε δουρὶ
 αἰδοίων τε μεσηγνὸν καὶ ὀμφαλοῦ, ἔνθα μάλιστα
 γίγνεται Ἄρης ἄλεγεινὸς ὀξυροῖσι βροτοῖσιν.

ἔνθα οἱ ἔγχος ἐπηξεν· ὁ δ' ἐσπομενος ^{καυτηριαν} περὶ δουρὶ 570

ἰωνοῦ ἠσπαιρ' ὡς ὅτε βοῦς, τόντ' οὔρεσι βουκόλοι ἄνδρες
 ἰλλάσιν οὐκ ἐθέλοντα βίη δήσαντες ἄγουσιν·

ὡς ὁ τυπεὶς ἠσπαιρε μίνυθ' ἀπερ, οὔτι μάλα δην,
 ὄφρα οἱ ἐκ χροῦς ἔγχος ἀνεσπάσαιτ' ἐγγύθεν ἐλθῶν
 ἦρωος Μηριόνης· τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυψεν. 575

Δηϊπυρον δ' Ἐλενος ξίφει σχεδὸν ἤλασε κόρσῃν
 Θρηϊκίῳ, μεγάλῳ, ἀπὸ δὲ τρυφάλειαν ἄραξεν.

ἢ μὲν ἀποπλαγχθεῖσα χαμαὶ πέσε, καὶ τις Ἀχαιῶν
 μαρναμένων μετὰ ποσσὶ κυλινδομένην ἐκόμισσεν·
 τὸν δὲ κατ' ὀφθαλμῶν ἐρεβεννὴ νύξ ἐκάλυψεν. 580

Ἀτρεΐδην δ' ἄχος εἶλε, βοήν ἀγαθὸν Μενέλαον·

βῆ δ' ἐπαπειλήσας Ἐλένω ἦρωϊ ἄνακτι,
 ὄξυ δόρου κραδάων· ὁ δὲ τόξου πῆχυν ἄνελκεν.

τῷ δ' ἄρ' ὀμαρτήδην ὁ μὲν ἔρχεται ὄξυόεντι
 ἰεὶτ' ἀκοντίσσαι, ὁ δ' ἀπὸ νευροῦ φιν ὀϊστῶ. 585

Πριαμίδης μὲν ἔπειτα κατὰ στήθος βάλεν ἰῶ
 θώρηκος γύαλον, ἀπὸ δ' ἔπιτατο πικρὸς ὀϊστός.

ὡς δ' ὅτ' ἀπὸ πλατέος πτυόφιν μεγάλην κατ' ἄλωήν
 θρώσκωσιν κύαμοι μελανόχροες, ἢ ἐρέβινθοι,
 πνοιῆ ὑπο λιγυρῆ καὶ λικμητῆρος ἐρωῆ, 590

ὡς ἀπὸ θώρηκος Μενελάου κυδαλίμοιο
 πολλὸν ἀποπλαγχθεῖς ἐκὰς ἔπιτατο πικρὸς ὀϊστός.

Ἀτρεΐδης δ' ἄρα χεῖρα, βοήν ἀγαθὸς Μενέλαος,
 τὴν βάλεν ἢ ὅ' ἔχε τόξου ἐϋξοον· ἐν δ' ἄρα τόξῳ
 ἀντικρὺν διὰ χειρὸς ἐλήλατο χάλκεον ἔγχος. 595

ἅψ δ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο κῆρ' ἄλεείνων,

χείρα παρακρεμάσας· τὸ δ' ἐφέλλετο μείλινον ἔγχος.
καὶ τὸ μὲν ἐκ χειρὸς ἔρυσεν μεγάθυμος Ἀγήνωρ,
αὐτὴν δὲ ξυνέδησεν ἐϋστρόφῳ οἷος ἄνωγ, ^{υψιστύνω}
σφενδόνῃ, ἣν ἄρα οἱ θεράπων ἔχε ποιμένι λαῶν. 600

Πείσανδρος δ' ἰθύς Μενελάου κυδαλίμοιο
ἦτε· τὸν δ' ἄγε μοῖρα κακὴ θανάτοιο τέλοσδε,
σοὶ, Μενέλαε, δαμῆναι ἐν αἰνῇ δημοτῆτι.
οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
Ἀτρεΐδης μὲν ἄμαρτε, παραὶ δέ οἱ ἐτράπετ' ἔγχος, 605

Πείσανδρος δὲ σάκος Μενελάου κυδαλίμοιο
οὔτασεν, οὔδὲ διαπρὸ δυνήσατο χαλκὸν ἐλάσσαι·
ἔσχεθε γὰρ σάκος εὐρὺ, κατεκλάσθη δ' ἐνὶ καυλῷ
ἔγχος· ὁ δὲ φρεσὶν ἦσι χάρη καὶ ἐέλπετο νίκην.

Ἀτρεΐδης δὲ ἐρυσσάμενος ξίφος ἀργυρόηλον ^{υψιστύνω}
ἔλτ' ἐπὶ Πεισάνδρῳ· ὁ δ' ὑπ' ἀσπίδος εἴλετο καλὴν
ἄξινην εὐχαλκον, ἐλαῖνω ἀμφὶ πελέκῳ,
μακρῷ ἐϋξέστῳ· ἅμα δ' ἀλλήλων ἐφίκοντο.

ἦτοι ὁ μὲν κόρυθος φάλον ἤλασεν ἱπποδασειῆς ^{Πεισανδρῶν}
ἄκρον ὑπὸ λόφον αὐτὸν, ὁ δὲ προσιόντα μέτωπον βλε
θινὸς ὑπερ πνυμάτης· λάκε δ' ὄστεα, τῷ δὲ οἱ ὄσσε
πὰρ ποσὶν αἱματόεντα χαμαὶ πέσον ἐν κοιήσιν,
ἰδυνάθη δὲ πεσών. ὁ δὲ λάξ ἐν στήθεσι βαίνων
τεύχεά τ' ἐξενάριξε καὶ εὐχόμενος ἔπος ἠΰδα·†

„Δείψετε θῆν οὕτω γε νέας Δαναῶν ταχυπάλων,
Τρωᾶες ὑπερφιάλοι, δεινῆς ἀκόρητοι αὐτῆς. 621

ἄλλης μὲν λώβης τε καὶ αἰσχεος οὐκ ἐπιδευεῖς,
ἦν ἐμὲ λωβήσασθε, κακαὶ κύνες, οὐδέ τι θυμῷ
Ζηνὸς ἐριβρομέτεω χαλεπὴν ἐδδείσατε μῆνιν
Ξεινίου, ὅστε ποτ' ὑμῖν διαφθέρσει πόλιν αἰπὴν. 625

οἳ μευ κουριδίην ἄλοχον καὶ κτήματα πολλὰ
μαψ οἴχεσθ' ἀνάγοντες, ἐπεὶ φιλέεσθε παρ' αὐτῆ·
νῦν αὐτ' ἐν νηυσὶν μενεαίνετε ποντοπόροισιν

υψιστύνω

πῦρ ολοον βαλέειν, κτεῖναι δ' ἥρωας, Ἀχαιοὺς·
ἀλλὰ ποθι σήησεσθε, καὶ ἐδδύμενοι περ, Ἀρηος. 630

Ζεῦ πάτερ, ἧ τέ σέ φρασι περὶ φρένας ἐμμεναι ἄλλων,
ἀνδρῶν ἠδὲ θεῶν· σέο δ' ἐκ τάδε πάντα πέλονται. 631

οἶον δὴ ἄνδρεςσι χαρίζεαι ὕβριστῆσιν,
Τρωσίν, τῶν μένος αἰὲν ἀτασθαλοῦ, οὐδὲ δύναται
φυλόπιδος κορέσασθαι ὁμοίου πολέμοιο. 635

πάντων μὲν κόρος ἐστὶ, καὶ ὕπνου καὶ φιλοτητος
μολπῆς τε γλυκερῆς καὶ ἀμύμονος ὀρχηθμοῦ,
τῶν πέρ τις καὶ μᾶλλον ἐέλδεται ἐξ ἔρον εἶναι
ἢ πολέμου· Τρωῆς δὲ μάχης ἀκόρητοι ἔασιν. 640

Ὡς εἰπὼν τὰ μὲν ἔντε' ἀπὸ χροὸς αἱματόεντα
συλήσας ἐτάροισι δίδου Μενέλαος ἀμυμῶν,
αὐτὸς δ' αὐτ' ἐξαὔτις ἰὼν προμάχοισιν ἐμίχθη. 640

Ἐνθα οἱ υἱὸς ἐπᾶλτο Πυλαιμένεος βασιλῆος,
Ἀρκαλίων, ὃ ἦα πατρὶ φίλῳ ἔπετο πτολεμῆξων
ἔς Τροίην, οὐδ' αὐτίς ἀφίκετο πατρίδα γαῖαν. 645

ὅς ἦα τότ' Ἀτρεΐδαο μέσον σάκος οὔτασε δουρὶ
ἐγγύθεν, οὐδὲ διαπρὸ θυνήσατο χαλκὸν ἐλάσσαι,
ἄψ δ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο Κῆρ' ἀλεείνων,
πάντοσε παπταίνων, μή τις χροῖα χαλκῷ ἐπαυρή.
Μηριόνης δ' ἀπιόντος ἴει χαλκήρε' οἶστον
καὶ ὃ' ἔβαλε γλοντὸν κᾶτα δεξιόν· αὐτὰρ οἶστος
ἀντικρὺ κατὰ κύστιν ὑπ' ὀστέον ἐξεπέρησεν.
ἐξόμενος δὲ κατ' αὐθι, φίλων ἐν χερσὶν ἐταίρων
θυμὸν ἀποπνεύων, ὥστε σκώληξ ἐπὶ γαῖῃ
κεῖτο ταθεῖς· ἐκ δ' αἶμα μέλαν ῥέε, δεῦε δὲ γαῖαν. 655

τὸν μὲν Παφλαγόνες μεγαλήτορες ἀμφεπένοντο,
ἔς δίφρον δ' ἀνέσαντες ἄγον προτὶ Ἴλιον ἱρήν
αχνυμένοι· μετὰ δὲ σφι πατὴρ κίε δάκρυα λείβων,
ποινῇ δ' οὔτις παιδὸς ἐρίγνετο τεθνηῶτος.

Τοῦ δὲ Πάρις μάλα θυμὸν ἀποκταμένοιο χολώθη·

ξεῖνος γάρ οἱ ἔην πολέσιν μετὰ Παφλαγόνεσσιν· 661
 τοῦ ὄγε χωόμενος προῖει χαλκήρῳ ὄϊστόν.

ἦν δέ τις Εὐχήμενος, Πολυεΐδου μάντιος υἱός,
 ἀφνειός τ' ἀγαθός τε, Κορινθόθι οἰκία ναίων,
 ὅς ῥ' εὖ εἰδὼς Κῆρ' ὀλοὴν ἐπὶ νηὸς ἔβαινευ. 665

πολλάκι γάρ οἱ ἔειπε γέρον ἀγαθὸς Πολύειδος,
 νοῦσῳ ὑπ' ἀργαλέῃ φθίσθαι οἷς ἐν μεγάροισιν,
 ἢ μετ' Ἀχαιῶν νηυσὶν ὑπὸ Τρώεσσι δαμῆναι·
 τῷ ῥ' ἅμα τ' ἀργαλέην θωῆν ἀλέεινευ Ἀχαιῶν *εἰς τὴν ἑλπίδα*
 νοῦσόν τε στυγερὴν, ἵνα μὴ πάθοι ἄλγεα θυμῷ. 670

τὸν βάλ' ὑπὸ γναθμοῖο καὶ οὐάτος· ὦκα δὲ θυμὸς
 ᾤχετ' ἀπὸ μελέων, στυγερός δ' ἄρα μιν σκότος εἶλεν

Ὡς οἱ μὲν μάρναντο δέμας πυρὸς αἰθομένοιο· *αἰετῶν*

Ἔκτωρ δ' οὐκ ἐπέπυστο Διὶ φίλος, οὐδέ τι ἦδη
 ὅτι ῥά οἱ νηῶν ἐπ' ἀριστερὰ δηρόωντο 675

λαοὶ ὑπ' Ἀργείων· τάχα δ' ἂν καὶ κῦδος Ἀχαιῶν
 ἐπλέτο· τοῖος γάρ, γαιήοχος ἐννοσίγαιος

ᾧ τρονὺ' Ἀργείους, πρὸς δὲ σθένει αὐτὸς ἄμυνεν·
 ἀλλ' ἔχεν ἢ τὰ πρῶτα πύλας καὶ τεῖχος ἐσᾶλτο,
 ῥηξάμενος Δαναῶν πυκινὰς στήχας ἀσπιστάων, 680

ἐνθ' ἔσαν Αἰαντός τε νέες καὶ Πρωτεσιλάου
 θῖν' ἔφ' ἀλὸς πολιῆς εἰρουμέναι· αὐτὰρ ὑπερθευ
 τεῖχος ἐδέδμητο χθαμαλώτατον, ἐνθα μάλιστα *ἰσχυρὰ*
 ζαχρηεῖς γίννοντο μάχῃ αὐτοῖ τε καὶ ἵπποι.

Ἐνθα δὲ Βοιωτοὶ καὶ Ἰάονες ἐλκεχίτωνες, 685

Λοκροὶ καὶ Φθῖοι καὶ φαιδιμόεντες Ἐπειοὶ,
 σπουδῇ ἐπαΐσσοντα νεῶν ἔχου, οὐδ' ἐδύναντο
 ᾧσαι ἀπὸ σφείων φλογὶ εἴκελον Ἔκτορα δῖον·

οἱ μὲν Ἀθηναίων προλελεγμένοι· ἐν δ' ἄρα τοῖσιν
 ἦρχ' υἱὸς Πετειῶο Μενεσθεύς, οἱ δ' ἅμ' ἔποντο 690

Φείδας τε Στιχίος τε Βίας τ' εὖς· αὐτὰρ Ἐπειῶν
 Φυλείδης τε Μέγης Ἀμφίων τε Δρακίος τε,

πρὸ Φθίων δὲ Μέδων τε μενεπτόλεμός τε Ποδάρκης.
 ἦτοι ὁ μὲν νόθος υἱὸς Ὀϊλῆος θείοιο
 ἔσκε, Μέδων, Αἴαντος ἀδελφεός· αὐτὰρ ἔναιεν 695
 ἐν Φυλάκῃ, γαίης ἄπο πατρίδος, ἄνδρα κατακτὰς,
 γνωτὸν μητρυιῆς Ἐριώπιδος, ἣν ἐχ' Ὀϊλεύς·
 αὐτὰρ ὁ, Ἰφίκλοιο πάϊς τοῦ Φυλακίδαο·

οἱ μὲν πρὸ Φθίων μεγαθύμων θωρηχθέντες,
 ναῦφιν ἀμυνόμενοι, μετὰ Βοιωτῶν ἐμάχοντο. 700

Αἴας δ' οὐκέτι πάμπαν, Ὀϊλῆος ταχὺς υἱός,
 ἴστατ' ἀπ' Αἴαντος Τελαμωνίου, οὐδ' ἠβαιὸν,
 ἀλλ' ὥστ' ἐν νειῶ βόε οἴνοπε πηκτὸν ἄροτρον
 ἴσον θυμὸν ἔχοντες, τιταίνετον· ἀμφὶ δ' ἄρα σφιν
 πρὸνυμοῖσιν κεράεσσι πολὺς ἀνακηκίει ἰδρώς· 705
 τῷ μὲν τε ζυγὸν οἶον ἐϋῆσον ἀμφὶς ἔεργει
 ἔμηνω κατὰ ὄλκα· τεμεῖ δέ τε τέλσον ἀρούρης·
 ὡς τῷ παρβεβαῶτε μάλ' ἔστασαν ἀλλήλουιν.

ἄλλ' ἦτοι Τελαμωνιάδῃ πολλοὶ τε καὶ ἐσθλοὶ
 λαοὶ ἔπονθ' ἔταροι, οἳ οἳ σάκος ἐξεδέχοντο, 710
 ὀππότε μιν κάματός τε καὶ ἰδρώς γούναθ' ἴκοιτο.

οὐδ' ἄρ' Ὀϊλιάδῃ μεγαλήτορι Λοκροὶ ἔποντο·
 οὐ γάρ σφι σταδίῃ ὑσμίνῃ μίμνε φίλον κῆρ·
 οὐ γὰρ ἔχον κόρυθας χαλκήρεας ἵπποδασειάς,
 οὐδ' ἔχον ἀσπίδας εὐκύνκλους καὶ μέλιγα δοῦρα, 715
 ἀλλ' ἄρα τόξοισιν καὶ εὐστόροφῳ οἷος ἄωτῷ

Ἴλιον εἰς ἅμ' ἔποντο πεποιθότες, οἷσιν ἔπειτα
 ταρφέα βάλλοντες Τρώων ρήγγυντο φάλαγγας.
 δῆ ῥα τόθ' οἱ μὲν πρόσθε σὺν ἔντεσι δαιδαλέοισιν
 μάραντο Τρωσίν τε καὶ Ἔκτορι χαλκοκορυστῇ, 720
 οἱ δ' ὀπίθεν βάλλοντες ἐλάνθανον· οὐδέ τι χάρις
 Τρῶες μιμνήσκοντο· συνεκλόνεον γὰρ ὄιστοί.

Ἔνθα κε λευγαλέως νηῶν ἄπο καὶ κλισιάων
 Τρῶες ἐχώρησαν προτὶ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν,

εἰ μὴ Πουλυδάμας θρασὺν Ἔκτορα εἶπε παραστάς 725

„Ἔκτορ, ἀμῆχανός ἐσσι παραρρητοῖσι πιθέσθαι.
οὐνεκα τοι περὶ δῶκε θεὸς πολεμῆϊα ἔργα,
τοῦνεκα καὶ βουλῇ ἐθέλεις περιίδμεναι ἄλλων.
ἀλλ' οὐπὼς ἅμα πάντα δυνήσεται αὐτὸς ἐλέσθαι.
ἄλλω μὲν γὰρ ἔδωκε θεὸς πολεμῆϊα ἔργα. 731

[ἄλλω δ' ὄρχηστὺν, ἑτέρω κίθαριν καὶ ἀοιδὴν·]
ἄλλω δ' ἐν στήθεσσι τιθεὶ νόον εὐρύοπα Ζεὺς
ἑσθλὸν, τοῦ δέ τε πολλοὶ ἐπαυρίσκοντ' ἄνθρωποι,
καὶ τε πολέας ἐσάωσε, μάλιστα δέ κ' αὐτὸς ἀνέγνω.
αὐτὰρ ἐγὼν ἐρέω ὣς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα. 735

πάντη γὰρ σε περὶ στέφανος πολέμοιο δέδηεν.
Τρωῆες δὲ μεγάθυμοι, ἐπεὶ κατὰ τεῖχος ἔβησαν,
οἱ μὲν ἀφροσύνησιν σὺν τεύχεσιν, οἱ δὲ μάχονται
παυρότεροι πλεόνεσσι, κεδασθέντες κατὰ νῆας. 739

ἀλλ' ἀναχασσάμενος κάλει ἐνθάδε πάντας ἀρίστους·
ἐνθεν δ' ἂν μάλα πᾶσαν ἐπιφρασσαίμεθα βουλήν,
ἢ κεν ἐνὶ νῆεσσι πολυκλήϊσι πέσωμεν,
αἰ' κ' ἐθέλησι θεὸς δόμεναι κράτος, ἢ κεν ἔπειτα
πὰρ νηῶν ἔλθωμεν ἀπήμονες. ἢ γὰρ ἔγωγε
δεῖδω μὴ τὸ χθιζὸν ἀποστήσωνται Ἀχαιοὶ 745
χρεῖος, ἐπεὶ παρὰ νηυσὶν ἀνὴρ ἄτος πολέμοιο
μίμνει, ὃν οὐκέτι πάγχυ μάχης στήσεσθαι οἶω.“

Ὡς φάτο Πουλυδάμας, ἅδε δ' Ἔκτορι μῦθος ἀπή-
μων,

[αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμᾶζε,]
καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα 750
„Πουλυδάμα, σὺ μὲν αὐτοῦ ἐρυκᾶκε πάντας ἀρί-
στους·

αὐτὰρ ἐγὼ κεῖσ' εἶμι καὶ ἀντιόω πολέμοιο·
αἶψα δ' ἐλεύσομαι αὐτίς, ἐπὴν εὖ τοῖς ἐπιτείλω “

Ἥ ῥα καὶ ὠρμήθη ὄρεϊ νιφόεντι ἕοικῶς,

κεκληγώς, διὰ δὲ Τρώων πέτετ' ἢ δ' ἐπικούρων. 753
 οἱ δ' ἔς Πανθοίδην ἀγαπήνορα Πουλυδάμαντα
 πάντες ἐπεσσεύοντ', ἐπεὶ Ἐκτορος ἔκλυον αὐδὴν.
 αὐτὰρ ὁ Δηϊφοβὸν τε βίην δ' Ἐλένοιο ἄνακτος
 Ἀσιάδην τ' Ἀδάμαντα καὶ Ἄσιον, Τροτάκου υἱόν,
 φοῖτα ἀνὰ προμάχους διζήμενος, εἴ που ἐφεύροι. 760
 τοὺς δ' εὖρ' οὐκέτι πάμπαν ἀπτιμονας οὐδ' ἀνολέ-
 θρους·

ἀλλ' οἱ μὲν δὴ νηυσὶν ἐπι πρύμνησιν Ἀχαιῶν
 χερσὶν ὑπ' Ἀργείων κέατο ψυχὰς ὀλέσαντες,
 οἱ δ' ἐν τείχει ἔσαν βεβλημένοι οὐτάμενοί τε.
 τὸν δὲ τάχ' εὔρε μάχης ἐπ' ἀριστερὰ δακρυοέσσης 765
 δῖον Ἀλέξανδρον, Ἐλένης πόσιν ἠὲκόμοιο,
 θαρσύνονθ' ἐτάρους καὶ ἐποτρύνοντα μάχεσθαι.
 ἀγγοῦ δ' ἰστάμενος προσέφη αἰσχροῖς ἐπέεσσιν
 „Δυσπαρι, εἶδος ἄριστε, γυναιμανές, ἠπεροπεντὰ,
 ποῦ τοι Δηϊφοβός τε βίη δ' Ἐλένοιο ἄνακτος 770
 Ἀσιάδης τ' Ἀδάμας ἢ δ' Ἄσιος, Τροτάκου υἱός;
 ποῦ δέ τοι Ὀθρυονεύς; νῦν ὦλετο πᾶσα κατ' ἄκρης
 Ἴλιος αἰπεινή· νῦν τοι σῶς αἰπὺς ὄλεθρος.“

Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν Ἀλέξανδρος θεοειδής
 „Ἐκτορ, ἐπεὶ τοι θυμὸς ἀναίτιον αἰτιάσθαι, 775
 ἄλλοτε δὴ ποτε μᾶλλον ἐρωήσασαί πολέμοιο
 μέλλω, ἐπεὶ οὐδ' ἐμὲ πάμπαν ἀνάκτιδα γείνατο μή-
 της.

ἔξ, οὗ γὰρ παρὰ νηυσὶ μάχην ἠγειρας ἐταίρων,
 ἐκ τοῦδ' ἐνθάδ' εὐόντες ὀμιλέομεν Δαναοῖσιν
 νωλεμέως· ἔταροι δὲ κατέκταθεν, οὓς σὺ μεταλλάσ-
 οῖω Δηϊφοβός τε βίη δ' Ἐλένοιο ἄνακτος 781
 οἴχεσθον, μακροῦσι τετύμμενῳ ἐγχείρησιν
 ἀμφοτέρω κατὰ χεῖρα· φόνον δ' ἤμυνε Κρονίων.
 νῦν δ' ἄρχ', ὄσπη σε κραδίη θυμὸς τε κελεύει·

ἡμεῖς δ' ἐμμεμαῶτες ἄμ' ἐφόμεθ', οὐδέ τί φημι 785
 ἀλκῆς δευησεσθαι, ὄση δύναμῖς γε πάρεστιν.
 παρὸς δύναμιν δ' οὐκ ἔστι, καὶ ἐσθνυμενον, πολεμίζειν."

Ὡς εἰπὼν παρέπεισεν ἀδελφειοῦ φρένας ἤρωσ.
 βᾶν δ' ἴμεν ἔνθα μάλιστα μάχη καὶ φύλοπις ἦεν,
 ἀμφὶ τε Κεβριόνην καὶ ἀμυμονά Πουλυδάμαντα, 790
 Φάλκην Ὀρθαῖόν τε καὶ ἀντίθεον Πολυφήτην
 Πάλμυν τ' Ἀσκανίον τε Μόρυν θ', υἷ' Ἴπποτίανος,
 οἳ ὄ' ἐξ Ἀσκανίης ἐριβόλακος ἦλθον ἀμοιβοὶ
 ἦοι τῇ προτέρῃ· τότε δὲ Ζεὺς ὤρσε μάχεσθαι.

οἳ δ' ἴσαν, ἀργαλέων ἀνέμων ἀτάλαντοι ἀέλλη, 795
 ἢ ῥά θ' ὑπὸ βροντῆς πατρὸς Διὸς εἰσι πέδονδε,
 θεσπεσίῳ δ' οὐαδῶ ἀλλ' μίσγεται, ἐν δέ τε πολλὰ
 κύματα παφλάζοντα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
 κυρτὰ φαληροῖσωντα, προ μὲν τ' ἄλλ', αὐτὰρ ἐπ' ἄλλα·
 ὡς Τρῶες πρὸ μὲν ἄλλοι ἀρηρότες, αὐτὰρ ἐπ' ἄλλοι,
 χαλκῷ μαρμαίροντες ἄμ' ἠγεμόνεσιν ἔποντο. 801

Ἐκτωρ δ' ἠγεῖτο, βροτολοιστῶ ἴσος Ἀρηί,
 Πριαμίδης· πρόσθεν δ' ἔχεν ἀσπίδα πάντοσ' εἶσην,
 ῥινοῖσιν πυκινὴν, πολλὸς δ' ἐπέληλατο χαλκός·
 ἀμφὶ δέ οἱ κροτάφοισι φαεινὴ σείετο πῆληξ.

πάντη δ' ἀμφὶ φάλαγγας ἐπειρᾶτο προποδίζων,
 εἰ πῶς οἱ εἰξείαν ὑπασπίδια προβιβάντι·

ἀλλ' οὐ σύγχει θυμον ἐνὶ στήθεσιν Ἀχαιῶν.
 Αἴας δὲ πρῶτος προκαλέσσατο, μακρὰ βιβάζων·

„Δαιμόνιε, σχεδὸν ἔλθέ· τίη δειδίσσεαι αὐτως 810
 Ἀργείους; οὔτοί τι μάχης ἀδαημόνές εἰμεν,

ἀλλὰ Διὸς μᾶστιγι κακῇ ἐδάμημεν Ἀχαιοί.
 ἢ θῆν πού τοι θυμὸς ἐέλπεται ἐξαλαπάξειν

νῆας· ἄφαρ δέ τε χεῖρες ἀμύνειν εἰσὶ καὶ ἡμῖν.
 ἢ κε πολὺ φθαίῃ εὐναιομένη πόλις ὑμῆ

χερσὶν ὑφ' ἡμετέρησιν ἀλοῦσά τε περθομένη τε.

^{σημειωσει}
 σοι δ' αὐτῷ φημι σχεδὸν ἔμμεναι, ὑπὸτε φεύγων
 ἀρήσῃ Διὶ πατρὶ καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισιν
 θάσσουνας ἰρήκων ἔμεναι καλλίτριχας ἵππους,
 οἱ σε πόλινδ' οἴσουσι κονίουτες πεδίοιο." 820

Ὡς ἄρα οἱ εἰπόντι ἐπέπτατο δεξιὸς ὄρνις,
 αἰετὸς ὑσιπέτης· ἐπὶ δ' ἴαχε λαὸς Ἀχαιῶν
 θάρσυνος οἰωνῷ· ὃ δ' ἀμείβετο φαίδιμος Ἔκτωρ
 Αἴαν ἄμαρτοεπές, βουγάϊε, ποίου ἔειπες·
 εἰ γὰρ ἐγὼν οὔτω γε Διὸς παῖς αἰγιόχοιο 825
 εἶην ἤματα πάντα, τέκοι δέ με πότνια Ἥρη,
 τιοίμην δ' ὡς τίετ' Ἀθηναίη καὶ Ἀπόλλων,
 ὡς νῦν ἡμέρη ἦδε κακὸν φέρει Ἀργείοισιν
 πᾶσι μάλ', ἐν δὲ σὺ τοῖσι πεφήσειαι, αἴ κε ταλάσσης
 μεῖναι ἐμὸν δόρυ μακρὸν, ὃ τοι χροῖα λειοῦνεντα 830
 δάψει· ἀτὰρ Τρώων κορέεις κύνας ἦδ' οἰωνοὺς
 δημῷ καὶ σάρακεσσι, πεσῶν ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν."

^{μίσος}
 Ὡς ἄρα φωνήσας ἠγήσατο· τοὶ δ' ἄμ' ἔποντο
 ἠχῆ θεσπέσιη, ἐπὶ δ' ἴαχε λαὸς ὀπισθεν.
 Ἀργεῖοι δ' ἐτέρωθεν ἐπίαχον, οὐδ' ἐλάθοντο 835
 ἀλκῆς, ἀλλ' ἔμενον Τρώων ἐπιόντας ἀρίστους.
 ἠχῆ δ' ἀμφοτέρων ἵκετ' αἰθέρα καὶ Διὸς ἀνγᾶς.

Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ Ε.

Διὸς ἀπάτη.

Νέστορα δ' οὐκ ἐλάθεν ἰαχὴ πίνοντά περ ἔμψης,
 ἀλλ' Ἀσκληπιάδην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα
 „Φράζεο, διε Μαχᾶον, ὅπως ἔσται τάδε ἔργα·

μείζων δὴ παρὰ νηυσὶ βοῇ θαλεροῶν αἰζηῶν.
 ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν πῖνε καθήμενος αἶθοπα οἶνον, 5
 εἰσόκε θεομαῖ λοετρὰ εὐπλόκαμος Ἐκαμήδη
 θεομήνη καὶ λούση ἄπο βρότον αἱματόεντα·
 αὐτὰρ ἐγὼν ἔλθῶν τάχα εἴσομαι ἐς περιωπήν. *οὐκ ἔστιν*

Ὡς εἰπὼν σάκος εἶλε τετυγμένον υἱὸς ἑοῖο,
 κείμενον ἐν κλισίῃ, Θρασυμήδεος ἵπποδάμοιο, 10
 χαλκῷ παμφαῖνον· ὁ δ' ἔχ' ἀσπίδα πατρὸς ἑοῖο.
 εἶλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ἀκαχμένον ὄξει χαλκῷ,
 στῆ δ' ἐκτὸς κλισίης, τάχα δ' εἶσιδεν ἔργον ἀεικὲς,
 τοὺς μὲν ὀρινομένους, τοὺς δὲ κλονέοντας ὀπισθεν,
 Τρωᾶς ὑπερθύμους· ἐρέριπτο δὲ τεῖχος Ἀχαιῶν. 15
 ὡς δ' ὅτε πορφύρῃ πέλαγος μέγα κύματι κωφῷ,
 ὀσσύμενον λιγέων ἀνέμων λαιψήρα κέλευθα
 αὐτως, οὐδ' ἄρα τε προκυλίνδεται οὐδετέρωσσε,
 πρὶν τινα κεκριμένον καταβήμεναι ἐκ Διὸς οὐρόν,
 ὡς ὁ γέρον ᾠρμαινε δαϊζόμενος κατὰ θυμὸν 20
 διχθάδι, ἢ μεθ' ὄμιλον ἴοι Δαναῶν ταχυπόλων,
 ἢ μετ' Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα, ποιμένα λαῶν. *ποιμὴν*
 ᾧδε δὲ οἱ φρονέοντι δοάσματο κέρδιον εἶναι,
 βῆναι ἐπ' Ἀτρεΐδην. οἱ δ' ἀλλήλους ἐνάριζον
 μαρνάμενοι· λάκε δὲ σφι περὶ χοῦ χαλκὸς ἀτειρῆς 25
 νυσομένων ξίφεσίν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγυνοῖσιν.

Νέστορι δὲ ξυμβλήντο Διοτρεφῆες βασιλῆες
 παρ νηῶν ἀνιόντες, ὅσοι βεβλήατο χαλκῷ,
 Τυδείδης Ὀδυσσεύς τε καὶ Ἀτρεΐδης Ἀγαμέμνων.
 πολλὸν γάρ ὁ ἀπάνευθε μάχης εἰρύατο νῆες 30
 θῖν' ἐφ' ἀλὸς πολιῆς· τὰς γὰρ πρώτας πεδίονδε
 εἶρυσαν, αὐτὰρ τεῖχος ἐπὶ πρύμνησιν ἔδειμαν.
 οὐδὲ γὰρ οὐδ', εὐρύς περ ἑῶν, ἐδυνήσατο πάσας
 αἰγιαλὸς νῆας χαδέειν, στείνοντο δὲ λαοί· *ἦσαν γὰρ*
 τῷ ῥα προκρόσσας ἔρυσαν, καὶ πλῆσαν ἀπάσης 35

^{ὄψιν} ἤϊόνος στόμα μακρὸν, ὅσον ^{ωρομαίνεται} συνεέργαθον ἄκραι.
^{καί} τῷ ὃ' οἶγ' ὀψείοντες αὐτῆς καὶ πολέμοιο,
 ἔγχει ἐρειδόμενοι, κίον ἀθρόοι· ἄχνητο δέ σφιν
 θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν. ὁ δὲ ξύμβλητο γεραιὸς,
 Νέστωρ, πτῆξε δὲ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν Ἀχαιῶν. 40
 τὸν καὶ φωνήσας προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων
 „ὦ Νέστωρ Νηληϊάδη, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
 τίπτε λιπῶν πόλεμον φθισήνορα δευρὸ ἀφικάνεις;
 δεῖδω μὴ δὴ μοι τελέσῃ ἔπος ὄβριμος Ἐκτωρ,
 ὡς ποτ' ἐπηπείλησεν ἐνὶ Τρώεσσ' ἀγορεύων, 45
 μὴ πρὶν παρ νηῶν προτὶ Ἴλιον ἀπονέεσθαι,
 πρὶν πυρὶ νῆας ἐνιπρῆσαι, κτεῖναι δὲ καὶ αὐτούς.
 κείνος τὰς ἀγόρευε· τὰ δὴ νῦν πάντα τελεῖται.
 ὦ πόποι, ἦ ῥα καὶ ἄλλοι ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοὶ
 ἐν θυμῷ βάλλονται ἐμοὶ χόλον, ὥσπερ Ἀχιλλεύς, 50
 οὐδ' ἐθέλουσι μάχεσθαι ἐπὶ πρύμνησι νέεσσιν.“

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γερῆνιος ἱππότης Νέστωρ
 „ἦ δὴ ταῦτά γ' ἐτοῖμα τετεύχεται, οὐδέ κεν ἄλλως
 Ζεὺς ὑψιβρομέτης αὐτὸς παρατεκτῆναιτο. ^{μὴν ἐβραίο}
^{αὐτονομήμων} τεῖχος μὲν γὰρ δὴ κατερήριπεν, ὃ ἐπέπιθμεν 55
 ἄρορηκτον νηῶν τε καὶ αὐτῶν εἶλαρ ἔσεσθαι·
 οἱ δ' ἐπὶ νηυσὶ θοῆσι μάχην ἀλλιάστον ἔχουσι
^{οὐσι αἰμοσίνῃ} νώλεμες· οὐδ' ἂν ἔτι γνοίης, ^{ὅτι τὸν κερῶν ἔτι ἐν ἀφῆσιν} μαλα περ σιοπιάζων,
 ὅπποτέρωθεν Ἀχαιοὶ ὀρινόμενοι κλονέονται·
 ὡς ἐπιμῖξ κτείνονται, αὐτῇ δ' οὐρανὸν ἴκει. 60
 ἡμεῖς δὲ φραζώμεθ' ὅπως ἔσται τάδε ἔργα,
 εἴ τι νόος ῥέξει· πόλεμον δ' οὐκ ἄμμε κελευῶ
 δύμεναι· οὐ γάρ πως βεβλημένον ἔστι μάχεσθαι.“

Τὸν δ' αὖτε ^{αὐτῆ} προσέειπεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 „Νέστωρ, ἐπεὶ δὴ νηυσὶν ἐπὶ πρύμνησι μάχονται, 65
 τεῖχος δ' οὐκ ἔχραίσμε ^{αὐτῆ} τετυγμένον, οὐδέ τι τάφρος,
 ἦ ἐπὶ πόλλ' ἐπαθον Δαναοὶ, ἔλποντο δὲ θυμῷ

ἴσθι δειλῆν
 οὐκ ἔστι
 ὡς ἐφάρμο

χροσφάν.

ἄρρηκτον νηῶν τε καὶ αὐτῶν εἶλαρ ἔσσεσθαι,
 οὔτω που Διὶ μέλλει ὑπερμενεῖ φίλον εἶναι,
 νωνύμνουσ ἀπολέσθαι ἀπ' Ἄργεος ἐνθάδ' Ἀχαιοῦσ.
 ἤδεα μὲν γὰρ ὅτε πρόφρων Δαναοῖσιν ἄμυνεν, 71
 οἶδα δὲ νῦν ὅτι τοὺς μὲν ὁμῶσ μακάρεσσι θεοῖσιν
 κυδάνει, ἡμέτερον δὲ μένος καὶ χεῖρας ἔδησεν.
 ἀλλ' ἄγεθ', ὥσ ἂν ἐγὼν εἶπω, πειθώμεθα πάντες.
 νῆεσ ὅσαι πρώται εἰρύονται ἄγχι θαλάσσης, 75
 ἔλκωμεν, πάσασ δὲ ἐρύσσομεν εἰς ἄλα θῖαν,
 ὑψι δ' ἐπ' εὐνάων ὀρμίσσομεν, εἰσόκεν ἔλθῃ
 νυξ ἀβρότη, ἣν καὶ τῆ ἀπόσχονται πολέμοιο
 Τρωῆεσ· ἔπειτα δὲ κεν ἐρυσσάμεθα νῆασ ἀπάσασ.
 οὐ γὰρ τις νέμεσισ φυγέειν κακόν, οὐδ' ἀνὰ νύκτα. 80
 βέλτερον ὃσ φεύγων προφύγη κακόν ἢ ἐάλωῃ.“

Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητισ Ὀδυσ-
 σεύσ

„Ἄτροειδή, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων. 87
 οὐλομεν', αἰθ' ὤφελλεσ ἀεικελίου στρατοῦ ἄλλον
 σημαίνειν, μηδ' ἄμμιν ἀνασσέμεν, οἷσιν ἄρα Ζεὺσ 85
 ἐκ νεότητοσ ἔδωκε καὶ ἐσ γῆρασ τολυπεύειν
 ἀργαλέουσ πολέμουσ, ὄφρα φθιόμεσθα ἕκαστοσ.
 οὔτω δὴ μέμουασ Τρωῶων πόλιν εὐρυάγνιαν
 καλλείψειν, ἣσ εἴνεκ' ὀιζύομεν κακὰ πολλὰ;
 σίγα, μὴ τίσ τ' ἄλλοσ Ἀχαιῶν τοῦτοσ ἀκούσῃ 90
 μῦθοσ, ὃν οὐ κεν ἀνὴρ γε διὰ στόμα πάμπαν ἄγοιτο,
 ὅστισ ἐπίσταιτο ἧσι φρεσὶν ἄρτια βάζειν
 σκηπτοῦχοσ τ' εἴῃ, καὶ οἱ πειθοῖατο λαοὶ
 τοσσοῖδ' ὅσσοισιν σὺ μετ' Ἀργείοισιν ἀνάσσεισ·
 [νῦν δὲ σεσ ἄνοσάμην πάγχυ φρένασ, οἶον ἔειπεσ·] 95
 ὃσ κέλεισ πολέμοιο συνεσταότοσ καὶ αὐτῆσ
 νῆασ εὐσσέλμουσ ἄλαδ' ἐλκέμεν, ὄφρ' ἔτι μᾶλλον
 Τρωσὶ μὲν εὐκτὰ γένηται ἐπικρατέουσί περ ἔμπησ.

ἡμῖν δ' αἰπὺς ὄλεθρος ἐπιρρέπη. οὐ γὰρ Ἀχαιοὶ
 στήσουσιν πόλεμον νηῶν ἄλλαδ' ἔλκομενάων, 100
 ἀλλ' ἀποπαπτανέουσιν, ἐρωήσουσι δὲ χάριος.
 ἔνθα κε σὴ βουλή δηλήσεται, ὄρχαμε λαῶν.“

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 „ὦ Ὀδυσσεῦ, μάλα πῶς με καθίκεο θυμὸν ἐνιπῆ
 ἀργαλήν· ἀτὰρ οὐ μὲν ἐγὼν ἀέκοντας ἄνωγα 105
 νῆας εὐστέλμους ἄλλαδ' ἔλκμεν υἱας Ἀχαιῶν.
 νῦν δ' εἶη ὃς τῆσδέ γ' ἀμείνονα μῆτιν ἐνίσποι,
 ἢ νέος ἢ παλαιός· ἐμοὶ δέ κεν ἀσμένῳ εἶη.“

Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε βοῆν ἀγαθὸς Διομήδης
 „ἐγγὺς ἀνὴρ – οὐ δηθὰ ματεύσομεν – αἶ κ' ἐθέλητε
 πείθεσθαι, καὶ μὴ τι κότῳ ἀγάσησθε ἕκαστος, 111
 οὔνεκα δὴ γενηῆφι νεώτατός εἰμι μεθ' ὑμῖν·
 πατρὸς δ' ἐξ ἀγαθοῦ καὶ ἐγὼ γένος εὐχομαι εἶναι.

[Τυδέος, ὃν Θῆβησι χυτὴ κατὰ γαῖα καλύπτει.]
 Πορθεῖ γὰρ τρεῖς παῖδες ἀμύμονες ἐξεγένοντο, 115
 ᾧκεον δ' ἐν Πλευρωῶνι καὶ αἰπεινῇ Καλυδῶνι,
 Ἄργιος ἠδὲ Μέλας, τρίτατος δ' ἦν ἱππότα Οἰνεὺς,
 πατρὸς ἐμοῖο πατῆρ· ἀρετῆ δ' ἦν ἔξοχος αὐτῶν.

ἀλλ' ὁ μὲν αὐτόθι μείνε, πατῆρ δ' ἐμὸς Ἄργεϊ νάσθη
 πλαγχθεῖς· ὡς γὰρ που Ζεὺς ἤθελε καὶ θεοὶ ἄλλοι.
 Ἀδρήστοιο δ' ἔγρημε θυγατρῶν, ναῖε δὲ δῶμα 121
 ἀφνειὸν βιότιο, ἄλις δὲ οἱ ἦσαν ἄρουραι
 πυροφόροι, πολλοὶ δὲ φυτῶν ἔσαν ὄρχατοι ἀμφίς,
 πολλὰ δὲ οἱ πρόβατ' ἔσκε· κέκαστο δὲ πάντας Ἀχαιοὺς
 ἐγχείη· τὰ δὲ μέλλετ' ἀκουέμεν, εἰ ἐτεόν περ. 125
 τῷ οὐκ ἄν με γένος γε κακὸν καὶ ἀνάλκιδα φάντες
 μῦθον ἀτιμήσατε πεφασμένον, ὃν κ' εὖ εἶπω.

δεῦτ' ἴομεν πόλεμόνδε, καὶ οὐτάμενοί περ, ἀνάγκη·
 ἔνθα δ' ἔπειτ' αὐτοὶ μὲν ἐχώμεθα δημοτῆτος
 ἐκ βελέων, μὴ πού τις ἐφ' ἔλκεῖ ἔλκος ἄρηται. 130

ἄλλους δ' ὑτρύνοντες ἐνήσομεν, οἳ το πάρος περ
θυμῷ ἦρα φέροντες ἀφροστᾶσ' οὐδὲ μάχονται.“

Ὡς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἠδ'
ἐπίθοντο·

βᾶν δ' ἴμεν, ἦρχε δ' ἄρα σφιν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέ-
μνων.

Οὐδ' ἀλασκοπιῆν εἶχε κλυτὸς ἐννοσίγαιος,
ἀλλὰ μετ' αὐτοὺς ἦλθε παλαιῶ φωτὶ ἑοικῶς,
δεξιτερῆν δ' ἔλε χεῖρ' Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο,
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα

„Ἀτρεΐδη, νῦν δὴ που Ἀχιλλῆος ὀλοὸν κῆρ
γηθεῖ ἐνὶ στήθεσσι, φόνον καὶ φύζαν Ἀχαιῶν

δερχομένῳ, ἐπεὶ οὐ οἳ ἐνὶ φρένες οὐδ' ἦβαιαι.
ἀλλ' ὁ μὲν ὡς ἀπόλοιτο, θεὸς δέ ἐσιφλώσειεν·

σοὶ δ' οὐπω μάλα πάγχυ θεοὶ μάκαρες κοτέουσιν,
ἀλλ' ἔτι που Τρώων ἠγῆτορες ἠδὲ μέδοντες

εὐρὺ κονίσουσιν πεδίον, σὺ δ' ἐπόψαι αὐτὸς
φεύγοντας προτὶ ἄστν νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων.“

Ὡς εἰπὼν μὲγ' αὔσεν, ἐπεσσύμενος πεδίοιο.

ὅσσον δ' ἐννεάχιλοι ἐπίαχον ἢ δεκάχιλοι
ἄνδρες ἐν πολέμῳ, ἔριδα ξυνάγοντες Ἄρῃος,

τόσσην ἐκ στήθεσφιν ὅπα κρείων ἐνοσίχθων
ἦκεν· Ἀχαιοῖσιν δὲ μέγα σθένος ἔμβάλ' ἐκάστῳ
καρδίῃ, ἀλληκτον πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι.

Ἥρη δ' εἰσεῖδε χρυσόθρονος ὀφθαλμοῖσιν
σταῶσ' ἐξ Οὐλύμποιο ἀπὸ ὄλου· αὐτίκα δ' ἔγνω

τὸν μὲν ποιπνύοντα μάχην ἀνὰ κυδιάνειραν,
αὐτοκασίγνητον καὶ δαῖρᾶ, χαιρε δὲ θυμῷ·

Ζῆνα δ' ἐπ' ἀκροτάτης κορυφῆς πολυπίδακος Ἴδης
ἦμενον εἰσεῖδε, στυγερός δέ οἳ ἔπλετο θυμῷ.

μερμήριξε δ' ἐπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη
ὅπως ἔξαπάφοιτο Διὸς νόον αἰγιόχοιο.

ἦδε δέ οἱ κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνεται βουλή,
 ἔλθειν εἰς Ἴδην εὖ ἐντύνασαν ἔαυτήν,
 εἴ πως ἱμεύεται παραδραθέειν φιλότι
 ἢ χροῖῃ, τῷ δ' ὕπνον ἀπήμονά τε λιάρῳ τε
 χεύῃ ἐπὶ βλεφάροισιν ἰδὲ φρεσὶ πενκαλίμησιν. 165

βῆ δ' ἱμεν ἐς θάλαμον, τόν οἱ φίλος υἱὸς ἔτευξεν,
 Ἕφαιστος, πυκινὰς δὲ θύρας σταθμοῖσιν ἐπῆρσεν
 κληῖδι κρυπτῆ, τὴν δ' οὐ θεὸς ἄλλος ἀνῶγεν.
 ἐνθ' ἦγ' εἰσελθοῦσα θύρας ἐπέθηκε φαιινάς.
 ἀμβροσίῃ μὲν πρῶτον ἀπὸ χροὸς ἱμεροέντος 170

λύματα πάντα κάθηρεν, ἀλείφατο δὲ λίπ' ἐλαίῳ,
 ἀμβροσίῳ ἔδανῶ, τό δ' αἰ οἱ τεθυωμένον ἦεν·
 τοῦ καὶ κινυμένοιο Διὸς κατὰ χαλκοβατῆς δῶ
 ἔμπης ἐς γαῖάν τε καὶ οὐρανὸν ἵκετ' αὐτμή.

τῷ δ' ἦγε χροά καλὸν ἀλειψαμένη, ἰδὲ χαίτας 175
 πεξαμένη, χερσὶ πλοκάμους ἐπλεξε φαιινούς,
 καλοὺς ἀμβροσίους, ἐκ κράατος ἀθανάτοιο.

ἀμφὶ δ' ἄρ' ἀμβρόσιον ἑανὸν ἔσαθ', ὃν οἱ Ἀθήνη
 ἔξυσ' ἀσκήσασα, τίθει δ' ἐνὶ δαίδαλα πολλά·
 χρυσεῖης δ' ἐνετῆσι κατὰ στηθὸς περονᾶτο. 180

ζώσατο δὲ ζώνην, ἑκατὸν θυσάνοις ἀραρυῖαν,
 ἐν δ' ἄρα ἔρματα ἦκεν ἐντροῆτοισι λοβοῖσιν,
 τρίγληνα μορδοντα· χάρις δ' ἀπελάμπετο πολλή.

κρηδέμνω δ' ἐφύπερθε καλύψατο διὰ θεάων
 καλῶ νηγατέῳ· λευκὸν δ' ἦν ἠέλιος ὥς· 185
 ποσσὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα.

αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντα περὶ χροῖ θήκατο κόσμον,
 βῆ δ' ἱμεν ἐκ θαλάμοιο, καλεσσαμένη δ' Ἀφροδίτην
 τῶν ἄλλων ἀπάνευθε θεῶν πρὸς μῦθον ἔειπεν

„Ἡ δ' αὖ νύ μοι τι πίθοιο, φίλον τέκος, ὅτι κεν
 εἶπω, 190

ἢ κεν ἀρνήσαιο, κοτεσσαμένη τόγε θυμῶ,

οὔνεκ' ἐγὼ Δαναοῖσι, σὺ δὲ Τρώεσσιν ἀρήγεις;"

Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη
 „Ἥρη, πρόσβα θεὰ, θύγατερ μέγαλοιο Κρόνοιο,
 αὔδα ὅ τι φρονέεις· τελέσαι δέ με θυμὸς ἄνωγεν, 195
 εἰ δύνamai τελέσαι γε καὶ εἰ τετελεσμένον ἐστίν.“

Τὴν δὲ δολοφρονέουσα προσηύδα πότνια Ἥρη
 „δὸς νῦν μοι φιλότητα καὶ ἴμερον, ᾗτε σὺ πάντας
 δαμνᾷ ἀθανάτους ἠδὲ θνητοὺς ἀνθρώπους.

εἴμι γὰρ ὀψομένη πολυφόβου πείρατα γαίης, 200

Ῥκεανόν τε, θεῶν γένεσιν, καὶ μητέρα Τηθῦν,
 οἳ μ' ἐν σφοῖσι δόμοισιν ἐϋτρέφον ἠδ' ἀτίταλλον,
 δεξάμενοι Ῥείης, ὅτε τε Κρόνον εὐρύοπα Ζεὺς
 γαίης νέφθε καθεῖσε καὶ ἀτρογγέτοιο θαλάσσης.

τοὺς εἴμ' ὀψομένη, καὶ σφ' ἀκριτα νείκεα λύσω· 205

ἤδη γὰρ δηρὸν χρόνον ἀλλήλων ἀπέχονται
 εὐνήσ καὶ φιλότητος, ἐπεὶ χόλος ἔμπεσε θυμῶ.

εἰ κείνω γ' ἐπέεσσι παραιπεπιθοῦσα φίλον κῆρ
 εἰς εὐνήν ἀνέσαιμι ὁμωθῆναι φιλότητι,

αἰεὶ κέ σφι φίλη τε καὶ αἰδοίη καλεοίμην.“ 210

Τὴν δ' αὐτε προσέειπε φιλομμειδῆς Ἀφροδίτη
 „οὐκ ἔστ' οὐδὲ ἔοικε τεὸν ἔπος ἀρνήσασθαι·

Ζητὸς γὰρ τοῦ ἀρίστου ἐν ἀγκοίνῃσιν ἰαύεις.“

Ἥη καὶ ἀπὸ στήθεσφιν ἐλύσατο κεστὸν ἱμάντα
 ποικίλον, ἔνθα τέ οἱ θελκτῆρια πάντα τέτυκτο· 215

ἐνθ' ἐνὶ μὲν φιλότης, ἐν δ' ἴμερος, ἐν δ' ὀαριστὺς
 πάροφασις, ἣτ' ἔκλεψε νόον πύκα περ φρονεόντων.

τόν δ' αἰ ἔμβαλε χερσὶν ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαξεν
 „Τῆ νῦν, τοῦτον ἱμάντα τεῶ ἔγκάτθεο κόλπῳ,

ποικίλον, ᾗ ἐνὶ πάντα τετεύχεται· οὐδέ σέ φημι 220
 ἄπρηκτόν γε νέεσθαι, ὅ τι φρεσὶ σῆσι μενοινᾷς.“

Ὡς φάτο, μείδησεν δὲ βοῶπις πότνια Ἥρη,
 μειδησασα δ' ἔπειτα ἔῶ ἔγκάτθετο κόλπῳ.

Ἡ μὲν ἔβη πρὸς δῶμα Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη,
 Ἥρη δ' ἀΐξασα λίπεν ὄλον Οὐλύμποιο, 223
 Πιερίην δ' ἐπιβᾶσα καὶ Ἥμαθίην ἐρατεινήν
 σεύατ' ἐφ' ἱπποπόλων Θρηκῶν ὄρεα νιφόμεντα,
 ἀκροτάτας κορυφάς· οὐδὲ χθόνα μάρπτε ποδοῖν·
 ἐξ Ἀθώω δ' ἐπὶ πόντον ἐβήσεται κυμαίνοντα,
 Ἀἴμυρον δ' εἰσαφίκανε, πόλιν θείοιο Θόαντος. 230
 ἐνθ' Ἵπυφ ξύμβλητο, κασιγνήτῳ Θανάτοιο,
 ἐν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' οὐνόμαζεν
 „Ἵπνε, ἀναξ πάντων τε θεῶν πάντων τ' ἀνθρώ-

πων,

ἡμὲν δὴ ποτ' ἐμὸν ἔπος ἔκλυες, ἦδ' ἔτι καὶ νῦν
 πείθεις· ἐγὼ δέ κέ τοι ἰδέω χάριν ἤματα πάντα. 235
 κοίμησύν μοι Ζηνὸς ὑπ' ὀφρύσιν ὅσσε φαεινῶ,
 αὐτίκ' ἐπεὶ κεν ἐγὼ παραλέξομαι ἐν φιλότῃτι.
 δῶρα δέ τοι δῶσω καλὸν θρόνον, ἄφθιτον αἰεὶ,
 χρύσειον· Ἥφαιστος δέ κ' ἐμὸς παῖς ἀμφιγυήεις
 τεύξει ἀσκήσας, ὑπὸ δὲ θρηῖνυν ποσὶν ἦσει, 240
 τῷ κεν ἐπισχοίης λιπαροὺς πόδας εἰλαπινάξων.“

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσεφώνεε νήδυμος Ἵπνος
 „Ἥρη, πρέσβα θεᾶ, θυγάτηρ μεγάλιο Κρόνιοιο,
 ἄλλον μὲν κεν ἔγωγε θεῶν αἰγιγενετάων
 ρεῖα κατευνήσαιμι, καὶ ἂν ποταμοῖο ρέεθρα 245
 Ὠκεανοῦ, ὅσπερ γένεσις πάντεσσι τέτυκται·
 Ζηνὸς δ' οὐκ ἂν ἔγωγε Κρονίονος ἄσσον ἰκοίμην,
 οὐδὲ κατευνήσαιμ', ὅτε μὴ αὐτὸς γε κελεύοι.
 ἦδη γάρ με καὶ ἄλλε τῆ ἐπίνυσσαν ἐφειμῆ,
 ἤματι τῷ ὅτε κείνος ὑπέρθυμος Διὸς υἱὸς 250
 ἔπλεεν Ἴλιόθεν, Τρώων πόλιν ἐξαλαπάξας.
 ἦτοι ἐγὼ μὲν ἔλεξα Διὸς νόον αἰγιόχοιο
 νήδυμος ἀμφιχυθείς· σὺ δέ οἱ κακὰ μήσαο θυμῷ,
 ὄρσας ἄργαλέων ἀνέμων ἐπὶ πόντον ἀήτας,

καί μιν ἔπειτα Κόωνδ' εὐναιομένην ἀπένεικας, 255
 νόσφι φίλων πάντων ὁ δ' ἐπεγρόμενος χαλέπαινευ,
 διπτάζων κατὰ δῶμα θεοῦς, ἐμὲ δ' ἔξοχα πάντων
 ζήτει· καί κέ μ' ἄϊστον ἀπ' αἰθέρος ἔμβαλε πόντω,
 εἰ μὴ Νυξ̄ δμητέρα θεῶν ἐσάωσε καὶ ἀνδρῶν·
 τὴν ἰκόμην φεύγων, ὁ δ' ἐπαύσατο, χωόμενός περ.
 ἄξετο γὰρ μὴ Νυκτὶ θοῇ ἀποθύμια ἔρδοι. 261

νῦν αὖ τοῦτό μ' ἄνωγας ἀμήχανον ἄλλο τελέσσαι.“

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε βοῶπις πότνια Ἥρη
 „Ὑπνε, τίη δὲ σὺ ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῆσι μενοινᾶς;
 ἦ φῆς ὡς Τρώεσσιν ἀρηξέμεν εὐρύοπα Ζῆν 265
 ὡς Ἡρακλῆος περιχώσατο, παιδὸς ἑοῖο;
 ἀλλ' ἴθ', ἐγὼ δὲ κέ τοι Χαρίτων μίαν ὀπλοτεράων
 δώσω ὀπιέμεναι καὶ σὴν κεκλήσθαι ἄκοιτιν.

[Πασιδέην, ἧς αἰὲν ἐέλδεται ἧματα πάντα.]“

Ὡς φάτο, χήρατο δ' Ὑπνος, ἀμειβόμενος δὲ προσ-
 ἠύδα, 270

„ἄγρει νῦν μοι ὄμοσον ἀάατον Στυγὸς ὕδαρ·
 χειρὶ δὲ τῇ ἐτέρῃ μὲν ἔλε χθόνα πουλυβότειραν,
 τῇ δ' ἐτέρῃ ἄλα μαρμαρέην, ἵνα νῶϊν ἅπαντες
 μάρτυροι ᾧσ' οἱ ἔνερθε θεοὶ Κρόνον ἀμφὶς ἑόντες,
 ἦ μὲν ἐμοὶ δώσειν Χαρίτων μίαν ὀπλοτεράων, 275
 Πασιδέην, ἧς τ' αὐτὸς ἐέλδομαι ἧματα πάντα.“

Ὡς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
 ᾧμνε δ' ὡς ἐκέλευε, θεοῦς δ' ὀνόμηνεν ἅπαντας
 τοὺς ὑποταρταρίους, οἳ Τιτῆνες καλέονται.

αὐτὰρ ἐπεὶ ᾧ ὄμοσέν τε τελευτήσέν τε τὸν ὄρκον, 280
 τῷ βήτην Δήμνου τε καὶ Ἴμβρου ἄστν λιπόντε,
 ἤερα ἐσσαμένω, ῥίμφα προήσσουντε κέλευθον.

Ἴδην δ' ἰκέσθην πολυπίδακα, μητέρα θηρῶν,
 Λεκτὸν, ὅθι πρῶτον λιπέτην ἄλα· τῷ δ' ἐπὶ χέρσου
 βήτην, ἀκροτάτῃ δὲ ποδῶν ὑπο σείετο ὕλη. 285

ἐνθ' Ἵππος μὲν ἔμεινε πάρος Διὸς ὅσσε ἰδέσθαι,
 εἰς ἐλάτην ἀναβὰς περιμήκετον, ἢ τότ' ἐν Ἴδῃ
 μακροτάτη πεφυυῖα δι' ἠέρος αἰθέρ' ἵκανεν·
 ἐνθ' ἦστ' ὄξοισιν πεπυκασμένος εἰλατίνοισιν, ἑνωσίου
 ὄρουθι λιγυρῆ ἑναλίγκιος, ἦντ' ἐν ὄρεσσιν 290
 χαλκίδα κικλήσκουσι θεοὶ, ἄνδρες δὲ κύμινδιν.

Ἥρη δὲ κραιπνῶς προσεβήσето Γάργαρον ἄκρον
 Ἰδης ὑψηλῆς· ἴδε δὲ νεφεληγερέτα Ζεὺς.
 ὡς δ' ἴδεν, ὡς μιν ἔρωσ πυκινὰς φρένας ἀμφεκάλυψεν,
 οἶον ὅτε πρῶτόν περ εἰμισγέσθην φιλότῃ, 295
 εἰς εὐνὴν φοιτῶντε, φίλους λήθοντε τοκῆας.
 στή δ' αὐτῆς προπάροιθεν ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνό-
 μαξεν

„Ἥρη, πῆ μεμανῖα κατ' Οὐλύμπου τόδ' ἱκάνεις;
 ἵπποι δ' οὐ παρέασι καὶ ἄρματα, τῶν κ' ἐπιβαίης.“

Τὸν δὲ δολοφρονέουσα προσηύδα πότνια Ἥρη
 „ἔρχομαι ὀψομένη πολυφόρβον πείρατα γαίης, 301
 Ὠκεανόν τε, θεῶν γένεσιν, καὶ μητέρα Τηθύν,
 οἳ μ' ἐν σφοῖσι δόμοισιν εὖ τρέφον ἠδ' ἀτίταλλον·
 τοὺς εἰμ' ὀψομένη, καὶ σφ' ἄκριτα νείκεα λύσω.
 ἦδη γὰρ δηρὸν χρόνον ἀλλήλων ἀπέχονται 305
 εὐνῆς καὶ φιλότῃτος, ἐπεὶ χόλος ἔμπεσε θυμῷ.
 ἵπποι δ' ἐν πρυμνωρεῖη πολυπίδακος Ἰδης
 ἐστᾶσ', οἳ μ' οἴσουσιν ἐπὶ τραφερῆν τε καὶ ὕγρην.
 νῦν δὲ σεῦ εἵνεκα δεῦρο κατ' Οὐλύμπου τόδ' ἱκάνω,
 μὴ πῶς μοι μετέπειτα χολῶσαι, αἶ κε σιωπῆ 310
 οἴχωμαι πρὸς δῶμα βαθυρρόου Ὠκεανοῖο.“

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς
 „Ἥρη, κείσε μὲν ἔστι καὶ ὕστερον ὄρηθηῆναι,
 νῶϊ δ' ἄγ' ἐν φιλότῃ τραπείομεν εὐνηθέντε.
 οὐ γὰρ πάποτε μ' ᾧδε θεᾶς ἔρος οὐδὲ γυναικὸς 315
 θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι περιπροχυθεὶς ἐδάμασσεν,

οὐδ' ὅπότε ἠρασάμην Ἰξιουίης ἀλόχοιο,
 ἢ τέκε Πειρίθοον, θεόφιν μῆστωρ' ἀτάλαντον·
 οὐδ' ὅτε περ Δανάης καλλισφύρου Ἀκρισιῶννης,
 ἢ τέκε Περσῆα, πάντων ἀριδείκετον ἀνδρῶν· 320
 οὐδ' ὅτε Φοῖνικος κούρης τηλεκλειτοῖο, Φοῖνιξ = φέρων
 ἢ τέκε μοι Μίνω τε καὶ ἀντίθεον Ῥαδάμανθυν·
 οὐδ' ὅτε περ Σεμέλης οὐδ' Ἀλκμήνης ἐνὶ Θήβῃ,
 ἢ ῥ' Ἡρακλῆα κρατερόφρονα γείνατο παῖδα·
 ἢ δὲ Διώνυσον Σεμέλη τέκε, χάσμα βροτοῖσιν· 325
 οὐδ' ὅτε Δῆμητρος καλλιπλοκάμοιο ἀνάσσης,
 οὐδ' ὅποτε Αἰητοῦς ἐρικυδέος, οὐδὲ σεῦ αὐτῆς,]
 ὡς σέο νῦν ἔραμαι καὶ με γλυκὺς ἕμερος αἰρεῖ.“

Τὸν δὲ δολοφρονέουσα προσηύδα πότνια Ἥρη
 „αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες. 330

εἰ νῦν ἐν φιλότῃτι λιλαίεαι εὐνηθῆναι
 Ἰδῆς ἐν κορυφῆσι, τὰ δὲ προπέφανται ἅπαντα,
 πῶς κ' ἔοι, εἴ τις νῶϊ θεῶν αἰειγενετῶν
 εὔδοντ' ἀθρήσειε, θεοῖσι δὲ πᾶσι μετελθῶν
 πεφράδοι; οὐκ ἂν ἐγῶγε τεὸν πρὸς δῶμα νεοίμην
 ἐξ εὐνῆς ἀνσταῖσα, νεμεσσητὸν δέ κεν εἶη. 336

ἀλλ' εἰ δὴ ῥ' ἐθέλεις καὶ τοι φίλον ἔπλετο θυμῷ,
 ἔστιν τοι θάλαμος, τόν τοι φίλος υἱὸς ἔτευξεν
 Ἥφαιστος, πυκινὰς δὲ θύρας σταθμοῖσιν ἐπῆρσεν·
 ἐνθ' ἴομεν κείοντες, ἐπεὶ νύ τοι εὔαδεν εὐνή.“ 340

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς
 „Ἥρη, μήτε θεῶν τόγε δείδιδι μήτε τιν' ἀνδρῶν
 ὄψεσθαι· τοῖόν τοι ἐγὼ νέφος ἀμφικαλύψω,
 χρύσειον· οὐδ' ἂν νῶϊ διαδράκοι Ἡέλιός περ,
 οὔτε καὶ ὀξύτατον πέλεται φάος εἰσοράσθαι.“ 345

Ἥ ῥα καὶ ἀγκὰς ἔμαρπτε Κρόνου παῖς ἦν παρά-
 κοιτιν·

τοῖσι δ' ὑπὸ χθρῶν δια φύεν νεοδηλέα ποιήν,

λωτόν θ' ἐρσήεντα ἰδὲ κρόκον ἠδ' ὑάκινθον
 πυκνὸν καὶ μαλακὸν, ὃς ἀπὸ χθονὸς ὑψόσ' ἔεργεν.
 τῷ ἐνι λεξάσθην, ἐπὶ δὲ νεφέλην ἔσσαντο 350
 καλὴν χρυσεῖην· στυλπναὶ δ' ἀπέπιπτον ἔερσαι.

Ἦς ὁ μὲν ἀτρέμας εὔδε πατὴρ ἀνὰ Γαργάρω ἄκρω
 ὑπνω καὶ φιλότῃτα δαμείς, ἔχε δ' ἀγκὰς ἄκοιτιν·
 βῆ δὲ θέειν ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν νήδυμος Ὕπνος,
 ἀγγελίην ἐρέων γαιηόχῳ ἐννοσιγαίῳ. 355
 ἀργχοῦ δ' ἰστάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα

„Πρόφρων νῦν Δαναοῖσι, Ποσειδάον, ἐπάμυνε,
 καὶ σφιν κῦδος ὄπαζε μίνυνθά περ, ὄφρ' ἔτι εὔδει
 Ζεὺς, ἐπεὶ αὐτῷ ἐγὼ μαλακὸν περὶ κῶμ' ἐκάλυψα·
 Ἥρη δ' ἐν φιλότῃτα παρήπαφεν εὐνηθῆναι.“ 360

Ἦς εἰπὼν ὁ μὲν ὤχετ' ἐπὶ κλυτὰ φύλ' ἀνθρώπων,
 τὸν δ' ἔτι μᾶλλον ἀνῆκεν ἀμυνέμεναι Δαναοῖσιν.
 αὐτίκα δ' ἐν πρώτοισι μέγα προδορῶν ἐκέλευσεν·

„Ἀργεῖοι, καὶ δ' αὐτε μεδίεμεν Ἐκτορι νίκην
 Πριαμίδῃ, ἵνα νῆας ἔλῃ καὶ κῦδος ἄρῃται; 365
 ἀλλ' ὁ μὲν οὔτω φησὶ καὶ εὔχεται, οὔνεκ' Ἀχιλλεὺς
 νηυσὶν ἐπι γλαφυροῖσι μένει κεχολωμένος ἤτορ·
 κείνου δ' οὔτι λίην ποθὴ ἔσσειται, εἴ κεν οἱ ἄλλοι
 ἡμεῖς ὄτρυνώμεθ' ἀμυνέμεν ἀλλήλοισιν.

ἀλλ' ἄγεθ', ὡς ἂν ἐγὼν εἶπω, πειθώμεθα πάντες. 370
 ἀσπίδες ὄσσαι ἄρισται ἐνὶ στρατῷ ἠδὲ μέγιστα,
 ἔσδάμενοι, κεφαλὰς δὲ παναίδησι κορούθεσσι
 κρούσαντες, χερσὶν τε τὰ μακρότατ' ἔγχε' ἐλόντες,
 ἴομεν· αὐτὰρ ἐγὼν ἠγήσομαι, οὐδ' ἔτι φημί

Ἐκτορα Πριαμίδην μενείειν, μάλα περ μεμαῶτα. 375
 [ὃς δὲ κ' ἀνὴρ μενέχαρμος, ἔχει δ' ὀλίγον σάκος ὦμον,
 χεῖροισι φωτὶ δότω, ὁ δ' ἐν ἀσπίδι μείζουσι δύτω.]“

Ἦς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἠδ' ἐπί-
 θοντο·

τους δ' αὐτοὶ βασιλῆες ἐκόσμεον, οὐτάμενοί περ,
 Τυδείδης Ὀδυσσεύς τε καὶ Ἀτρείδης Ἀγαμέμνων· 380
 οἰχόμενοι δ' ἐπὶ πάντας Ἀρήϊα τεύχε' ἄμειβον.

ἔσθλα μὲν ἔσθλός ἔδυνε, χέρηα δὲ χείρουι δόσκεν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἔσσαντο περὶ χοῦ ἡρώπα χαλκόν,
 βάν ῥ' ἴμεν· ἦρχε δ' ἄρα σφι Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
 δεινὸν ἄορ τανύηκες ἔχων ἐν χειρὶ παχείῃ, 385
 εἵκελον ἀστεροπῆ· τῷ δ' οὐ θέμις ἐστὶ μιγῆναι
 ἐν δαῖ λευγαλέῃ, ἀλλὰ θεός ἰσχάνει ἄνδρας.

Τρώας δ' αὐθ' ἐτέρωθεν ἐκόσμει φαίδιμος Ἔκτωρ.
 δῆ ῥα τότε αἰνοτάτην ἔριδα πτολέμοιο τάνυσσαν
 κυανοχαῖτα Ποσειδάων καὶ φαίδιμος Ἔκτωρ, 390
 ἦτοι ὁ μὲν Τρώεσσιν, ὁ δ' Ἀργείοισιν ἀρήγων.
 ἐκλύσθη δὲ θάλασσα ποτὶ κλισίας τε νέας τε
 Ἀργείων· οἱ δὲ ξύνισαν μεγάλῳ ἀλαλητῷ.

οὔτε θαλάσσης κῦμα τόσον βοάα ποτὶ χέρσον,
 ποντόθεν ὀρνύμενον πνοιῇ Βορέῳ ἀλεγεινῇ· 395
 οὔτε πυρὸς τόσος γε πέλει βρόμος αἰδομένοιο
 οὔρεος ἐν βήσσης, ὅτε τ' ὄρετο καιέμεν ὕλην·
 οὔτ' ἄνεμος τόσσον γε ποτὶ δρυσὶν ὑψικόμοισιν
 ἠπύει, ὅστε μάλιστα μέγα βρέμεται χαλεπαίνων,
 ἴσση ἄρα Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἐπλετο φωνῆ 400
 δεινὸν ἀϋσάντων, ὅτ' ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρουσαν.

Αἴαντος δὲ πρῶτος ἀκόντισε φαίδιμος Ἔκτωρ
 ἔργχει, ἐπεὶ τέτραπτο πρὸς ἰθύ οἱ, οὐδ' ἀφάμαρτεν,
 τῇ ῥα δῖῳ τελαμῶνε περὶ στήθεσσι τετάσθη,
 ἦτοι ὁ μὲν σάκεος, ὁ δὲ φασγάνου ἀργυροήλου· 405
 τῷ οἱ ῥυσάσθην τέρενα χροά. χῶσατο δ' Ἔκτωρ,
 ὅτι ῥά οἱ βέλος ὠκὺν ἐτάσιον ἔκφυγε χειρὸς,
 ἅψ δ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο Κῆρ' ἀλεείνων.
 τὸν μὲν ἐπειτ' ἀπιόντα μέγας Τελαμώνιος Αἴας
 χερμαδίῳ, τὰ ῥα πολλὰ, θοάων ἔχματα νηῶν, 410

πὰρ ποσὶ μαρναμένων ἐκυλίνδετο· τῶν ἔν ἀείρας
 στῆθος βεβλήκειν ὑπὲρ ἄντυγος, ἀγχόδι δειροῆς,
 στρόμβον δ' ὡς ἔσσευε βαλὼν, περὶ δ' ἔδραμε πάντη.
 ὡς δ' ὄθ' ὑπὸ πληγῆς πατρὸς Διὸς ἐξερίπη δοῦς
 πρόρριξος, δεινὴ δὲ θεοῖον γίγνεται ὁδμῇ 415
 ἐξ αὐτῆς· τὸν δ' οὔπερ ἔχει θράσος ὅς κεν ἴδηται
 ἐγγὺς ἑὼν, χαλεπὸς δὲ Διὸς μεγάλοιο κεραυνὸς,
 ὡς ἔπεσ' Ἔκτορος ὦκα χαμαὶ μένος ἐν κονίησιν.
 χειρὸς δ' ἔκβαλεν ἔγχος, ἐπ' αὐτῷ δ' ἀσπίς ἐάφθη
 καὶ κόρυς, ἀμφὶ δὲ οἱ βράχε τεύχεα ποικίλα χαλκῷ.
 οἱ δὲ μέγα ἰάχοντες ἐπέδραμον υἱὲς Ἀχαιῶν, 421
 ἐλπόμενοι ἐρύεσθαι, ἀκόντιζον δὲ θαμειᾶς
 αἰχμᾶς· ἀλλ' οὔτις ἐδυνήσατο ποιμένα λαῶν
 οὐτάσαι οὐδὲ βαλεῖν· πρὶν γὰρ περιβήσαν ἄριστοι,
 Πουλυδάμας τε καὶ Αἰνεΐας καὶ δῖος Ἀγήνωρ 425
 Σαρπηδῶν τ', ἀρχὸς Δυκίων, καὶ Γλαῦκος ἀμύμων.
 τῶν δ' ἄλλων οὔτις εὖ ἀκήδεσεν, ἀλλὰ πάροιθεν
 ἀσπίδας ἐκκύκλους σχέθον αὐτοῦ. τὸν δ' ἄρ' ἑταῖροι
 χερσὶν ἀείραντες φέρον ἐκ ποῦνου, ὄφρ' ἴκηθ' ἵππους
 ὠκέας, οἳ οἱ ὀπισθε μάχης ἠδὲ πτολέμοιο 430
 ἔστασαν ἠνίοχόν τε καὶ ἄρματα ποικίλ' ἔχοντες·
 οἱ τόνγε προτὶ ἄστει φέρον βαρεὰ στενάχοντα.

Ἄλλ' ὅτε δὴ πόρον ἴξον εὐρρεῖος ποταμοῖο,
 Ξάνθου δινήεντος, ὃν ἀθάνατος τέκετο Ζεὺς, 434
 ἐνθα μιν ἐξ ἵππων πέλασαν χθονί, καὶ δὲ οἱ ὕδωρ
 χεῦαν· ὁ δ' ἀμπνύνη καὶ ἀνέδρακεν ὀφθαλμοῖσιν,
 ἐξόμενος δ' ἐπὶ ροῦνα κελαινεφὲς αἰμ' ἀπέμεσεν.
 αὐτὶς δ' ἐξοπίσω πλήτο χθονί, τῷ δὲ οἱ ὅσσε
 νηξ ἐκάλυψε μέλαινα· βέλος δ' ἔτι θυμὸν ἐδάμνα.

Ἀργεῖοι δ' ὡς οὖν ἴδον Ἔκτορα νόσφι κίοντα, 446
 μᾶλλον ἐπὶ Τρώεσσι θόρον, μνήσαντο δὲ χάσμης.
 ἐνθα πολὺ πρῶτιστος Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας

Σάτνιον οὔτασε δουρὶ μετάλμενος ὀξύεντι
 Ἦνοπίδην, ὃν ἄρα νύμφη τέκε νηῖς ἀμύμων
 Ἦνοπι βουκολέοντι παρ' ὄχθας Σατνιόεντος. 445
 τὸν μὲν Ὀϊλιάδης δουρικλυτὸς ἐγγύθεν ἔλθων
 οὔτα κατὰ λαπάρην· ὁ δ' ἀνετράπετ', ἀμφὶ δ' ἄρ'
 αὐτῷ

Τρῶες καὶ Δαναοὶ σύναγον κρατερῆν ὑσμίνην.
 τῷ δ' ἐπὶ Πουλυδάμας ἐγγέσπαλος ἦλθεν ἀμύντωρ
 Πανθοΐδης, βάλε δὲ Προθοήνορα δεξιὸν ἄμμου, 450
 υἱὸν Ἀρηϊλύκοιο, δι' ἄμμου δ' ὄβριμον ἔγχος
 ἔσχευ, ὁ δ' ἐν κονίησι πεσὼν ἔλε γαλαν ἀγοστῶ.
 Πουλυδάμας δ' ἐκπαγλον ἐπέυξατο μακρὸν αὔσας
 „Οὐ μὰν αὐτ' οἶω μεγαθύμου Πανθοΐδαο
 χειρὸς ἄπο στιβαρῆς ἄλιον πηθῆσαι ἄκοντα, 455
 ἀλλὰ τις Ἀργείων κόμισε χροῖ, καὶ μιν οἶω
 αὐτῷ σκηπτόμενον κατίμεν δόμον Ἄϊδος εἶσω.“

Ὡς ἔφατ', Ἀργείοισι δ' ἄχος γένετ' εὐξαμένοιο·
 Αἴαντι δὲ μάλιστα δαΐφροσι θυμὸν ὄριεν,
 τῷ Τελαμωνιάδῃ· τοῦ γὰρ πέσεν ἄγχι μάλιστα. 460
 καρπαλίμως δ' ἀπιόντος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ.
 Πουλυδάμας δ' αὐτὸς μὲν ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν
 λικριφίς αἴξας, κόμισεν δ' Ἀντήνορος υἱὸς
 Ἀρχέλοχος· τῷ γὰρ ἴα θεοὶ βούλευσαν ὄλεθρον. 464
 τόν δ' ἔβαλεν κεφαλῆς τε καὶ ἀνχένος ἐν συνοχηῷ,
 νεΐατον ἀστραγαλον, ἀπὸ δ' ἄμφω κέρσε τένοντε·
 τοῦ δὲ πολὺ πρότερον κεφαλῇ στόμα τε δῖνές τε
 οὔδει πληντ' ἤπερ κνήμαι καὶ γούνα πεσόντος.

Αἶας δ' αὐτ' ἐγγέωνεν ἀμύμονι Πουλυδάμαντι 469
 „Φράξο, Πουλυδάμα, καὶ μοι νημερτὲς ἐνίσπες,
 ἦ ῥ' οὐχ οὔτος ἀνὴρ Προθοήνορος ἀντὶ πεφάσθαι
 ἄξιος; οὐ μὲν μοι κακὸς εἶδεται οὐδὲ κακῶν ἔξ,
 ἀλλὰ κασίγνητος Ἀντήνορος ἵπποδάμοιο,

ἢ παῖς· αὐτῷ γὰρ γενεὴν ἄγχιστα ἐώκει.“ 474

Ἡ δ' εὐ γιγνώσκων, Τρωῶας δ' ἄχος ἔλλαβε θυμόν.
ἐνθ' Ἀκάμας Πρόμαχον Βοιωτίον οὔτασε δουρί,
ἀμφὶ κασιγνήτῳ βεβαῶς· ὁ δ' ὕφελκε ποδοῖν.

τῷ δ' Ἀκάμας ἔκπαγλον ἐπεύξατο μακρὸν αὔσας

„Αργεῖοι ἰομάωροι, ἀπειλάων ἀκόρητοι,
οὔθην οἰοισίν γε πόνος τ' ἔσεται καὶ ὄζυς 480

ἡμῖν, ἀλλὰ ποθ' ᾧδε κατακτανέεσθε καὶ ὕμμες.

φράζεσθ' ὡς ὑμῖν Πρόμαχος δεδμημένος εὔδει

ἔγχει ἐμῷ, ἵνα μὴ τι κασιγνήτοιο γε ποιῆ 485

δηρὸν ἄτιτος ἔη. τῷ καὶ κέ τις εὔχεται ἀνήρ

γνωτὸν ἐνὶ μεγάροισιν ἀρῆς ἀλκτῆρα λιπέσθαι.“ 485

Ὡς ἔφατ', Ἀργεῖοισι δ' ἄχος γένετ' εὐξαμένοιο·

Πηνέλεω δὲ μάλιστα δαΐφροσι θυμόν ὄρινεν·

ᾠρηθήθη δ' Ἀκάμαντος· ὁ δ' οὐχ ὑπέμεινεν ἐρωήν

Πηνελέω ἀνακτος· ὁ δ' οὔτασεν Ἴλιονῆα,

υἴὸν Φόρβαντος πολυμήλου, τὸν δὲ μάλιστα 490

Ἐρμείας Τρώων ἐφίλει καὶ κτῆσιν ὅπασσεν·

τῷ δ' ἄρ' ὑπὸ μήτηρ μοῦνον τέκεν Ἴλιονῆα·

τὸν τόθ' ὑπ' ὀφρύος οὔτα κατ' ὀφθαλμοῖο θέμεθλα,

ἐκ δ' ὡσε γλήνην· δόρου δ' ὀφθαλμοῖο διαπρὸ

καὶ διὰ ἰνίου ἦλθεν, ὁ δ' ἔζητο χεῖρε πετάσσας 495

ἄμφω. Πηνέλεως δὲ ἐρουσσάμενος ξίφος ὄξυ

ἀνχένα μέσσον ἔλασσεν, ἀπήραξεν δὲ χαμᾶζε

αὐτῇ σὺν πῆληκι κάρη· ἔτι δ' ὄβριμον ἔγχος

ἦεν ἐν ὀφθαλμῷ· ὁ δὲ φῆ κώδειαν ἀνασχῶν

πέφραδέ τε Τρώεσσι καὶ εὐχόμενος ἔπος ἠΰδα 500

„Εἰπέμεναί μοι, Τρωῆες, ἀγανοῦ Ἴλιονῆος

πατρὶ φίλῳ καὶ μητρὶ γοήμεναι ἐν μεγάροισιν·

οὐδὲ γὰρ ἢ Προμάχοιο δάμαρ Ἀλεγνηορίδαο

ἀνδρὶ φίλῳ ἐλθόντι γανυσσεταί, ὅπποτε κεν δῆ

ἐκ Τροίης σὺν νηυσὶ νεώμεθα κοῦροι Ἀχαιῶν.“ 505

Ὡς φάτο, τοὺς δ' ἄρα πάντας ὑπὸ τρούμος ἔλλαβε
γυῖα,

πάπτηνεν δὲ ἕκαστος ὄπη φύγοι αἰπὺν ὄλεθρον.

Ἔσπετε νῦν μοι, Μοῦσαι Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι,
ὅστις δὴ πρῶτος βροτόεντ' ἀνδράγρ' Ἀχαιῶν
ἦρατ', ἐπεὶ ὃ' ἔκλινε μάχην κλυτὸς ἐννοσίγαιος. 510

Αἴας ῥα πρῶτος Τελαμώνιος Ἰφριτιον οὔτα
Γυρτιάδην, Μυσῶν ἡγήτορα καρτεροθύμων·
Φάληκην δ' Ἀντίλοχος καὶ Μέρμερον ἐξενάριξεν·

Μηριόνης δὲ Μόρουν τε καὶ Ἴπποτίωνα κατέκτα, 514

Τεῦκρος δὲ Προδόωνά τ' ἐνήρατο καὶ Περιφήτην·

Ἀτρεΐδης δ' ἄρ' ἐπειδ' Ὑπερήνορα, ποιμένα λαῶν,

οὔτα κατὰ λαπάρην, διὰ δ' ἔντερα χαλκὸς ἄφυσσε

δηώσας· ψυχὴ δὲ κατ' οὔταμένην ἀτειλήν

ἔσσυτ' ἐπειγομένη, τὸν δὲ σκότος ὅσσε κάλυψεν.

πλείστους δ' Αἴας εἶλεν, Ὀϊλῆος ταχὺς νιός· 520

οὐ γάρ οἱ τις ὁμοῖος ἐπισπέσθαι ποσὶν ἦεν

ἀνδρῶν τρεσσάντων, ὅτε τε Ζεὺς ἐν φόβον ὕρση.

Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ Ο .

Παλίωξις παρὰ τῶν νεῶν.

Αὐτὰρ ἐπεὶ διὰ τε σκόλοπας καὶ τάφρου ἐβησαν
φεύγοντες, πολλοὶ δὲ δάμεν Δαναῶν ὑπὸ χερσίν,

οἱ μὲν δὴ παρ' ὄχεσφιν ἐρητύοντο μένοντες,

χλωροὶ ὑπὰὶ δειούς, πεφοβημένοι, ἔγρευτο δὲ Ζεὺς

Ἰδης ἐν κορυφῆσι παρὰ χροσοθρόνου Ἥρης.

στῆ δ' ἄρ' ἀναΐξας, ἴδε δὲ Τρῶας καὶ Ἀχαιοὺς,

τοὺς μὲν ὀρινομένους, τοὺς δὲ κλονέοντας ὄπισθεν Ἄργείους, μετὰ δὲ σφι Ποσειδάωνα ἄνακτα.

Ἐκτορα δ' ἐν πεδίῳ ἶδε κείμενον, ἀμφὶ δ' ἐταῖροι 9
εἶαθ'· ὁ δ' ἀργαλέω ἔχετ' ἄσθματι κῆρ ἀπινύσσων,
αἷμ' ἐμέων, ἐπεὶ οὐ μιν ἀφανρότατος βάλ' Ἀχαιῶν.
τὸν δὲ ἰδὼν ἐλέησε πατήρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
δεινὰ δ' ὑπόδρα ἰδὼν Ἥρην πρὸς μῦθον ἔειπεν

„Ἡ μάλα δὴ κακότεχνος, ἀμήχανε, σὸς δόλος, Ἥρη,
Ἐκτορα δῖον ἔπαυσε μάχης, ἐφόβησε δὲ λαούς. 15

οὐ μὰν οἶδ' εἰ αὐτε κακορραφίης ἀλεγεινῆς
πρωίτη ἐπαύρηται καὶ σε πληγῆσιν ἱμάσσω.

ἦ οὐ μέμνη ὅτε τ' ἐκρέμω ὑψόθεν, ἐκ δὲ ποδοῖν
ἄκμονας ἦκα δύω, περὶ χερσὶ δὲ δεσμὸν ἱηλα

χρύσειον ἄρρηκτον; σὺ δ' ἐν αἰθέρι καὶ νεφέλῃσιν 20
ἐκρέμω· ἡλᾶστεον δὲ θεοὶ κατὰ μακρὸν Ὀλυμπον,

λῦσαι δ' οὐκ ἐδύναντο παρασταδόν· ὄν δὲ λάβοιμι,
ῥίπτασκον τεταγῶν ἀπὸ βηλοῦ, ὄφρ' ἂν ἵκηται

γῆν ὀλιγηπελέων· ἐμὲ δ' οὐδ' ὡς θυμὸν ἀνίει 25
ἀζηχῆς ὀδύνη Ἡρακλῆος θείοιο,

τὸν σὺ ξὺν Βορέῃ ἀνέμῳ πεπιθοῦσα θυέλλας
πέμψυς ἐπ' ἀτρύγετον πόντον, κακὰ μητιώσασα,

καὶ μιν ἔπειτα Κόωνδ' εὐναιομένην ἀπένεικας.
τὸν μὲν ἐγὼν ἐνθεν θυσάμην καὶ ἀνήγαγον αὐτίς

Ἄργος ἐς ἱππόβοτον, καὶ πολλὰ περ ἀθλήσαντα. 30
τῶν σ' αὐτίς μνήσω, ἵν' ἀπολλήξῃς ἀπατάων,

ὄφρα ἰδῆ ἦν τοι χραίσμη φιλότης τε καὶ εὐνή,
ἦν ἐμίγῃς ἐλθοῦσα θεῶν ἅπο καὶ μ' ἀπάτησας·

Ὡς φάτο, ῥίγησεν δὲ βοῶπις πότνια Ἥρη,
καὶ μιν φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα 35

„Ἴστω νῦν τόδε Γαῖα καὶ Οὐρανὸς εὐρὺς ὑπερθεῖν
καὶ τὸ κατειβόμενον Στυγὸς ὕδωρ, ὅστε μέγιστος
ὄρκος δεινότατός τε πέλει μακάρεσσι θεοῖσιν,

σὴ δ' ἱερὴ κεφαλὴ καὶ νοῦτερον λέχος αὐτῶν
 κουρίδιον, τὸ μὲν οὐκ ἂν ἐγὼ ποτε μαψ ὁμόσαιμι· 40
 μη δὲ ἐμὴν ἰότητα Ποσειδάων ἐνοσίχθων
 πημαίνει Τρωᾶς τε καὶ Ἔκτορα, τοῖσι δ' ἀρήγει,
 ἀλλὰ πού αὐτὸν θυμὸς ἐποτρύνει καὶ ἀνώγει,
 τειρομένους δ' ἐπὶ νηυσὶν ἰδὼν ἐλέησεν Ἀχαιοῦς.
 αὐτὰρ τοι καὶ κείνῳ ἐγὼ παραμυθησαίμην 45
 τῇ ἴμεν ἢ κεν δὴ σὺ, κελαινεφές, ἠγεμονεύῃς.“

Ὡς φάτο, μείδησεν δὲ πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
 καὶ μιν ἀμειβόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα
 „Εἰ μὲν δὴ σὺγ' ἔπειτα, βοῶπις πότνια Ἥρη,
 ἴσον ἔμοι φρονέουσα μετ' ἀθανάτοισι καθίζεις, 50
 τῷ κε Ποσειδάων γε, καὶ εἰ μάλα βούλεται ἄλλη,
 αἴψα μεταστρέψει νόον μετὰ σὸν καὶ ἐμὸν κῆρ.
 ἀλλ' εἰ δὴ ῥ' ἔτεόν γε καὶ ἀτρεκέως ἀγορεύεις,
 ἔρχεο νῦν μετὰ φῦλα θεῶν, καὶ δεῦρο κάλεσσον
 Ἴριν τ' ἐλθέμεναι καὶ Ἀπόλλωνα κλυτότοξον, 55
 ὄφρ' ἢ μὲν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
 ἔλθῃ, καὶ εἴπησι Ποσειδάωνι ἀνακτι
 πανσάμενον πολέμοιο τὰ ἄ πρὸς δῶμαθ' ἰκῆσθαι,
 Ἔκτορα δ' ὀτρύνῃσι μάχην ἐς Φοῖβος Ἀπόλλων,
 αὐτίς δ' ἐμπνεύσῃσι μένος, λελάθῃ δ' ὄδυνάων 60
 αἰ νῦν μιν τείρουσι κατὰ φρένας, αὐτὰρ Ἀχαιοῦς
 αὐτίς ἀποστρέψῃσιν, ἀνάκτιδα φύξαν ἐνόρσας,
 φεύγοντες δ' ἐν νηυσὶ πολυκλήσι πέσωσιν
 Πηλεΐδew Ἀχιλλῆος· ὁ δ' ἀνστήσει ὄν ἐταῖρον
 Πάτροκλον· τὸν δὲ κτενεῖ ἔγχρῃ φαίδιμος Ἔκτωρ 65
 Τλίου προπάροιθε, πολέας ὀλέσαντ' αἰζηοὺς
 τοὺς ἄλλους, μετὰ δ' υἷὸν ἐμὸν Σαρπηδόνα διον.
 τοῦ δὲ χολωσάμενος κτενεῖ Ἔκτορα διὸς Ἀχιλλεύς.
 ἐκ τοῦ δ' ἂν τοι ἔπειτα παλιῶξιν παρὰ νηῶν
 αἶεν ἐγὼ τεύχοιμι διαμπερὲς, εἰσόκ' Ἀχαιοὶ 70

Ἴλιον αἰπὺ ἔλοιεν Ἀθηναίης διὰ βουλᾶς.
 τὸ πρὶν δ' οὔτ' ἄρ' ἐγὼ παύω χόλον οὔτε τιν' ἄλλον
 ἀθανάτων Δαναοῖσιν ἀμυνέμεν ἐνθάδ' ἐάσω,
 πρὶν γε τὸ Πηλεΐδαο τελευτηθῆναι ἐέλδωρ,
 ὡς οἱ ὑπέστην πρῶτον, ἐμῶ δ' ἐπένευσα κάρητι, 75
 ἤματι τῷ ὅτ' ἐμεῖο θεὰ Θέτις ἤψατο γούνων,
 λισσομένη τιμῆσαι Ἀχιλλῆα πτολίπορθον.“

Ὡς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
 βῆ δὲ κατ' Ἰθαίων ὀρέων ἐς μακρὸν Ὀλυμπον.
 ὡς δ' ὅτ' ἂν ἀΐξῃ νόος ἀνέρος, ὅστ' ἐπὶ πολλὴν 80
 γαῖαν ἐληλουθῶς φρεσὶ πευκαλίμησι νοήσῃ
 „ἐνθ' εἶην, ἢ ἐνθα,“ μενοιμήησί τε πολλὰ,
 ὡς κραιπνῶς μεμανῖα διέπτατο πότνια Ἥρη·
 ἵκετο δ' αἰπὺν Ὀλυμπον, ὀμηγερέεσσι δ' ἐπῆλθεν
 ἀθανάτοισι θεοῖσι Διὸς δόμῳ· οἱ δὲ ἰδόντες 85
 πάντες ἀνήϊξαν καὶ δεικανόωντο δέπασσιν.
 ἢ δ' ἄλλους μὲν ἔασε, Θέμιστι δὲ καλλιπαρήῳ
 δέκτο δέπας· πρώτη γὰρ ἐναντίῃ ἦλθε θεούσα,
 καὶ μιν φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

„Ἥρη, τίπτε βέβηκας, ἀτυζομένη δὲ ἔοικας; 90
 ἢ μάλα δὴ σ' ἐφόβησε Κρόνου παῖς, ὅς τοι ἀκοίτης.“

Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ λευκώλενος Ἥρη
 „μὴ με, θεὰ Θέμι, ταῦτα διεύρο· οἶσθα καὶ αὐτῇ,
 οἷος ἐκείνου θυμὸς ὑπερφίαλος καὶ ἀπηνής.
 ἀλλὰ σύγ' ἄρχε θεοῖσι δόμοις ἐνὶ δαιτὸς ἔϊσης· 95
 ταῦτα δὲ καὶ μετὰ πᾶσιν ἀκούσεται ἀθανάτοισιν,
 οἷα Ζεὺς κακὰ ἔργα πιφαύσκειται· οὐδέ τί φημι
 πᾶσιν ὁμῶς θυμὸν κεχαρησέμεν, οὔτε βροτοῖσιν
 οὔτε θεοῖς, εἶπερ τις ἔτι νῦν δαίνυται εὐφρων.“

Ἡ μὲν ἄρ' ὡς εἰποῦσα καθέζετο πότνια Ἥρη, 100
 ὄχθησαν δ' ἀνὰ δῶμα Διὸς θεοί· ἢ δ' ἐγέλασβεν
 χεῖλεσιν, οὐδὲ μέτωπον ἐπ' ὄφρῳσι κυανέησιν

ἰάνθη· πᾶσιν δὲ νεμεσσηθεῖσα μετηύδα

„Νήπιοι, οἱ Ζηνὶ μενεαίνομεν ἀφρονέοντες.

ἢ ἔτι μιν μέμαμεν καταπαυσέμεν ἄσσου ἰόντες, 105

ἢ ἔπει ἦε βίη· ὁ δ' ἀφήμενος οὐκ ἀλεγίξει

οὐδ' ὄθεται· φησὶν γὰρ ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσιν

κάρτεϊ τε σθένει τε διακριδὸν εἶναι ἄριστος.

τῷ ἔχεθ' ὅτι κεν ὑμῖ κακὸν πέμπησιν ἐκάστω.

ἦδη γὰρ νῦν ἐλπομ' Ἄρηϊ γε πῆμα τετύχθαι· 110

υἱὸς γὰρ οἱ ὄλωλε μάχη ἐνι, φίλτατος ἀνδρῶν,

Ἄσκάλαφος, τόν φησὶν ὄν ἔμμεναι ὄβριμος Ἄρης.“

Ὡς ἔφατ', αὐτὰρ Ἄρης θαλερῶ πεπλήγετο μηρῷ

χερσὶ καταπρηνέσθ', ὀλοφυρόμενος δ' ἔπος ηὔδα·

„Μὴ νῦν μοι νεμεσήσεται, Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,

τίσασθαι φόνον υἱὸς ἰόντ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν, 116

εἶπερ μοι καὶ μοῖρα Διὸς πληγέντι κεραυνῷ

κεῖσθαι ὁμοῦ νεκύεσσι μεθ' αἵματι καὶ κούρησιν.“

Ὡς φάτο, καὶ ὃ ἵππους κέλετο Δεῖμόν τε Φόβον τε

ζευγνύμεν, αὐτὸς δ' ἔντε' ἐδύσετο παμφανόωντα. 120

ἔνθα κ' ἔτι μείζων τε καὶ ἀργαλεώτερος ἄλλος

παρ Διὸς ἀθανάτοισι χόλος καὶ μῆνις ἐτύχθη,

εἰ μὴ Ἀθήνη πᾶσι περιδδείασα θεοῖσιν

ᾧρωτο διὲκ προθύρου, λίπε δὲ θρόνον ἔνθα θάσασεν,

τοῦ δ' ἀπὸ μὲν κεφαλῆς κόρυθ' εἶλετο καὶ σάκος ᾧμων,

ἔγχος δ' ἔσθησε στιβαρῆς ἀπὸ χειρὸς ἑλοῦσα 126

χάλκεον· ἢ δ' ἐπέεσσι καθάπτετο θοῦρον Ἄρηα.

„Μαινόμενε, φρένας ἦλῃ, διέφθορας. ἢ νύ τοι

αὐτῶς

οὔατ' ἀκουέμεν ἔστι, νόος δ' ἀπόλωλε καὶ αἰδώς.

οὐκ ἄλεις ἅ τέ φησι θεὰ λευκώλενος Ἥρη, 130

ἢ δὴ νῦν παρ Ζηνὸς Ὀλυμπίου εἰλήλουθεν;

ἢ ἐθέλεις αὐτὸς μὲν ἀναπλήσας κακὰ πολλὰ

ἄψ ἴμεν Οὐλυμπόνδε, καὶ ἀχνύμενός περ, ἀνάγκη,

αὐτὰρ τοῖς ἄλλοισι κακὸν μέγα πᾶσι φυτεῦσαι;
 αὐτίκα γὰρ Τρωᾶς μὲν ὑπερθύμους καὶ Ἀχαιοὺς 135
 λείψει, ὁ δ' ἡμέας εἰσι κυδοιμήσων ἐς Ὀλυμπον,
 μάρφει δ' ἐξείης ὅς τ' αἴτιος ὅς τε καὶ οὐκί.
 τῶ σ' αὖ νῦν κέλομαι μεθέμεν χόλον νῖος ἔηος·
 ἤδη γάρ τις τοῦγε βίην καὶ χεῖρας ἀμείνων
 ἢ πέφατ', ἢ καὶ ἔπειτα πεφήσεται· ἀργαλέον δὲ 140
 πάντων ἀνθρώπων ῥῦσθαι γενεήν τε τόκον τε.“

Ὡς εἰποῦσ' ἴδρουσε θρόνον ἐνὶ θοῦρον Ἄρηα.
 Ἦρη δ' Ἀπόλλωνα καλέσσατο δάματος ἐκτὸς
 Ἴριν δ', ἦτε θεοῖσι μετὰγγελος ἀθανάτοισιν·
 καὶ σφεας φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα· 145

„Ζεὺς σφῶ εἰς Ἴδην κέλετ' ἐλθέμεν ὅτι τάχιστα·
 αὐτὰρ ἐπὴν ἔλθητε, Διὸς τ' εἰς ὧπα ἰδησθε,
 ἔρδειν ὅτι κε κείνος ἐποτρύνῃ καὶ ἀνώγῃ.“

Ἡ μὲν ἄρ' ὡς εἰποῦσα πάλιν κίε πότνια Ἦρη,
 ἔξετο δ' εἰνὶ θρόνῳ· τῶ δ' ἀΐξαντε πετέσθην. 150

Ἴδην δ' ἵκανον πολυπίδακα, μητέρα θηρῶν,
 εὐρον δ' εὐρύοπα Κρονίδην ἀνὰ Γαργάρω ἄκρω
 ἤμενον· ἀμφὶ δέ μιν θυοσεν νέφος ἔστεφάνωτο.
 τῶ δὲ πάροιθ' ἐλθόντε Διὸς νεφεληγερέταο 155

στήτην· οὐδέ σφωῖν ἰδῶν ἐχολώσατο θυμῷ,
 ὅτι οἱ ὦκ' ἐπέεσσι φίλης ἀλόχοιο πιθέσθην.
 Ἴριν δὲ προτέρην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα

„Βάσκ' ἴθι, Ἴρι ταχεῖα, Ποσειδάωνι ἄνακτι
 πάντα τὰδ' ἀγγεῖλαι, μηδὲ ψευδάγγελος εἶναι.
 παυσάμενόν μιν ἄνωχθι μάχης ἠδὲ πτολέμοιο 160
 ἔρχεσθαι μετὰ φῦλα θεῶν ἢ εἰς ἄλα δῖαν.“

εἰ δέ μοι οὐκ ἐπέεσσ' ἐπιπείσεται, ἀλλ' ἀλογήσει,
 φραζέσθω δὴ ἔπειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
 μή μ' οὐδὲ κρατερός περ ἐῶν, ἐπιόντα ταλάσῃ
 μείναι, ἐπεὶ εὖ φημι βίῃ πολὺν φέρτερος εἶναι 165

καὶ γενεῆ πρότερος· τοῦ δ' οὐκ ὄθεται φίλον ἦτορ
ἴσον ἐμοὶ φάσθαι, τόντε στυγέουσι καὶ ἄλλοι.“

Ὡς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε ποδῆνεμος ὠκέα Ἴρις,
βῆ δὲ κατ' Ἰδαίων ὄρεων εἰς Ἴλιον ἱρήν.
ὥς δ' ὅτ' ἂν ἐκ νεφέων πτήται νιφὰς ἢ χάλαζα 170

ψυχρὴ ὑπὸ ῥιπῆς αἰθρηγενέος Βορέου,
ὡς κραιπνῶς μεμανῖα διέπτατο ὠκέα Ἴρις,
ἀρχοῦ δ' ἰσταμένη προσέφη κλυτὸν ἐννοσίγαιον
„Ἀγγελίην τινά τοι, γαίηοχε κυανοχαῖτα,
ἦλθον δεῦρο φέρουσα παρὰ Διὸς αἰγίοχοιο. 175

παυσάμενόν σ' ἐκέλευσε μάχης ἠδὲ πολέμοιο
ἔρχεσθαι μετὰ φῦλα θεῶν ἢ εἰς ἄλα δῖαν.
εἰ δέ οἱ οὐκ ἐπέεσσ' ἐπιπέσειςαι, ἀλλ' ἀλογήσεις,
ἠπεῖλει καὶ κεῖνος ἐναντίβιον πολεμίζων
ἐνθάδ' ἐλεύσεσθαι· σὲ δ' ὑπεξάλεασθαι ἀνώγει 180
χεῖρας, ἐπεὶ σέο φησὶ βίη πολὺ φέρτερος εἶναι
καὶ γενεῆ πρότερος· σὸν δ' οὐκ ὄθεται φίλον ἦτορ
ἴσόν οἱ φάσθαι, τόντε στυγέουσι καὶ ἄλλοι.“

Τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη κλυτὸς ἐννοσίγαιος
„ὦ πόποι, ἦ ῥ', ἀγαθὸς περ ἔων, ὑπέροπλον ἔειπεν,
εἰ μ' ὁμότιμον ἔοντα βίη ἀέκοντα καθέξει. 186
τρεις γάρ τ' ἐκ Κρόνου εἰμὲν ἀδελφεοὶ, οὓς τέκετο
Ῥέα,

Ζεὺς καὶ ἐγὼ, τρίτατος δ' Ἄϊδης, ἐνέροισιν ἀνάσσω.
τριχθὰ δὲ πάντα δέδασται, ἕκαστος δ' ἔμμορε τιμῆς·
ἦτοι ἐγῶν ἔλαχον πολιὴν ἄλα ναιέμεν αἰεὶ 190
παλλομένων, Ἄϊδης δ' ἔλαχε ζόφον ἠερόεντα,
Ζεὺς δ' ἔλαχ' οὐρανὸν εὐρὺν ἐν αἰθέρι καὶ νεφέλησιν·
γαῖα δ' ἔτι ξυνή πάντων καὶ μακρὸς Ὀλυμπος.
τῷ θεῷ καὶ οὔτι Διὸς βέομαι φρεσὶν, ἀλλὰ ἔκμηλος,
καὶ κρατερός περ ἔων, μενέτω τριτάτῃ ἐνὶ μοίρῃ 195
χερσὶ δὲ μήτι με πάγχυ κακὸν ὥς δειδισσέσθω

θυγατέρεςσιν γάρ τε καὶ νιάσι βέλτερον εἶη
ἐκπάγλοις ἐπέεσσιν ἐπισσέμεν, οὓς τέκεν αὐτὸς,
οἷ ἔθεν ὀτρύνοντος ἀκούσονται καὶ ἀνάγκη.“

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα ποδῆνεμος ὠκέα Ἴρις 200

„οὔτω γὰρ δὴ τοι, γαιήοχε κυανοχαῖτα,
τόνδε φέρω Διὶ μῦθον ἀπηνέα τε κρατερόν τε,
ἣ τι μεταστρέψεις; στρεπταὶ μὲν τε φρένες ἐσθλῶν.
οἷσθ' ὡς πρεσβυτέροισιν Ἐρινύες αἶεν ἔπονται.“

Τῆν δ' αὖτε προσέειπε Ποσειδάων ἐνοσίχθων 205

„Ἴρι θεὰ, μάλα τοῦτο ἔπος κατὰ μοῖραν ἔειπες·
ἐσθλὸν καὶ τὸ τέτυκται, ὅτ' ἄγγελος αἵσιμα εἶδῃ.
ἄλλὰ τόδ' αἰνὸν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἰκάνει,
ἔμπότ' ἂν ἰσόμορον καὶ ὁμῆ πεπρωμένον αἶση
νεικείειν ἐθέλησι χολωτοῖσιν ἐπέεσσιν. 210

ἀλλ' ἦτοι νῦν μὲν κε νεμεσσηθεῖς ὑποείξω·
ἄλλο δέ τοι ἔρέω, καὶ ἀπειλήσω τόγε θυμῶ·
αἶ κεν ἄνευ ἐμέθεν καὶ Ἀθηναίης ἀγελείης,
Ἥρης Ἐρμείω τε καὶ Ἡφαίστοιο ἄνακτος,
Ἴλίου αἰπεινῆς πεφιδήσεται, οὐδ' ἐθέλησει 215

ἐκπέρσαι, δοῦναι δὲ μέγα κράτος Ἀργείοισιν,
ἴστω τοῦθ', ὅτι νῶϊν ἀνήκεστος χόλος ἔσται.“

Ὡς εἰπὼν λίπε λαὸν Ἀχαιῶκὸν ἐννοσίγαιος,
δῦνε δὲ πόντον ἰὼν, πόθεσαν δ' ἦρωες Ἀχαιοί.
καὶ τότ' Ἀπόλλωνα προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς 220

„Ἐρχεο νῦν, φίλε Φοῖβε, μεθ' Ἐκτορα χαλκοκορυ-
στήν·

ἦδη μὲν γάρ τοι γαιήοχος ἐννοσίγαιος
οἴχεται εἰς ἄλα δῖαν, ἀλευάμενος χόλον αἰπὺν
ἡμέτερον· μάλα γάρ κε μάχης ἐπύθοντο καὶ ἄλλοι,
οἵπερ ἐνέστεροί εἰσι θεοὶ, Κρόνον ἀμφὶς ἑόντες. 225
ἀλλὰ τόδ' ἡμὲν ἐμοὶ πολὺ κέρδιον ἢ δὲ οἱ αὐτῶ
ἔπλετο, ὅτι πάροιθε νεμεσσηθεῖς ὑπόειξεν

είρας ἐμὰς, ἐπεὶ οὐ κεν ἀνιδρωτί γ' ἐτελέσθη.

ἀλλὰ σύγ' ἐν χεῖρεσσι λάβ' αἰγίδα θυσσανόεσσαν,

ἣν μάλ' ἐπισσεῖων φοβέειν ἤρωας Ἀχαιοὺς· 230

τοὶ δ' αὐτῷ μελέτω, ἑκατηβόλε, φαίδιμος Ἔκτωρ·

ὄφρα γὰρ οὖν οἱ ἔγειρε μένος μέγα, ὄφρ' ἂν Ἀχαιοὶ
 ρεύγοντες νῆάς τε καὶ Ἑλλήσποντον ἴκωνται.

εἶθ' ἐν δ' αὐτὸς ἐγὼ φράσομαι ἔργον τε ἔπος τε,

ὅς κε καὶ αὐτίς Ἀχαιοὶ ἀναπνεύσωσι πόνοιο. 235

Ὡς ἔφατ', οὐδ' ἄρα πατρὸς ἀνηκούστησεν Ἀπόλ-
 λων,

ἣ δὲ κατ' Ἰδαίων ὄρέων, ἴρηκι εἰοικῶς

ὀκεί φασσοφόνῳ, ὅστ' ἄκιστος πετεηνῶν.

ὄφρ' υἱὸν Πριάμοιο δαΐφρονος, Ἔκτορα δῖον,

ἴμενον, οὐδ' ἔτι κεῖτο, νέον δ' ἔσαγείρετο θυμὸν, 240

ἄμφι ἔγινώσκων ἐτάρους· ἀτὰρ ἄσθμα καὶ ἰδρῶς

ταύετ', ἐπεὶ μιν ἔγειρε Διὸς νόος αἰγιόχοιο.

ἔγχοῦ δ' ἰστάμενος προσέφη ἑκάεργος Ἀπόλλων

„Ἔκτορ, υἱὲ Πριάμοιο, τίη δὲ σὺ νόσφιν ἀπ' ἄλλων

ἴσ' ὀλιγηπελέων; ἦ πού τί σε κῆδος ἰκάνει;“ 245

Τὸν δ' ὀλιγοδρανέων προσέφη κορυθαίολος Ἔκτωρ

τίς δὲ σὺ ἐσσί, φέριστε θεῶν, ὅς μ' εἴρῃαι ἄντην;

ὅν κ' αἶεις ὃ με νηυσὶν ἐπι πρῦμνησιν Ἀχαιῶν,

ὅς ἐτάρους ὀλέκοντα, βοὴν ἀγαθὸς βάλεν Αἴας

ερμαδίῳ πρὸς στηῆθος, ἔπανσε δὲ θούριδος ἀλκῆς; 250

καὶ δὴ ἐγὼγ' ἐφάμην νέκυσας καὶ δῶμ' Αἴδαο

ἴματι τῷδ' ἵξεσθαι, ἐπεὶ φλλον ἄλον ἦτορ.“

Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἑκάεργος Ἀπόλλων

θάρασει νῦν· τοῖόν τοι ἀοσσητῆρα Κρονίων

ἔξ' Ἰδης προέηκε παρεστάμεναι καὶ ἀμύνειν, 255

Φοῖβον Ἀπόλλωνα χουσάορον, ὅς σε πάρος περ

ἴδουμ', ὁμῶς αὐτόν τε καὶ αἰπεινὸν πολέεθρον.

ἀλλ' ἄγε νῦν ἱππεῦσιν ἐπότηρνον πολέεσιν

αἰγίδα θυσσανόεσσαν

ἔργον τε ἔπος τε

ἔσαγείρετο θυμὸν

ἄσθμα καὶ ἰδρῶς

ἑκάεργος Ἀπόλλων

ἑκάεργος Ἀπόλλων

ἑκάεργος Ἀπόλλων

ἑκάεργος Ἀπόλλων

νηυσὶν ἐπι γλαφυρῆσιν ἐλαννέμεν ὠκέας ἵππους·
αὐτὰρ ἐγὼ προπάρουθε κιῶν ἵπποισι κέλευθον 260
πάσαν λειανέω, τρέψω δ' ἥρωας Ἀχαιοὺς.“

Ὡς εἰπὼν ἔμπνευσε μένος μέγα ποιμένι λαῶν.
ὡς δ' ὅτε τις στατος ἵππος, ἀκοστήσας ἐπὶ φάτῃ,
δεσμὸν ἀπορρήξας θείῃ πεδίλιω κροαίνων,
εἰώθως λούεσθαι ἔϋρρειος ποταμοῖο, 265

κνυδίων· ὑψοῦ δὲ κάρη ἔχει, ἀμφὶ δὲ χεῖται
ᾧμοις ἀΐσσονται· ὁ δ' ἀγλαΐηφι πεποιδῶς,
ρήμφα ἔ γούνα φέρει μετὰ τ' ἤθεα καὶ νομὸν ἵππων·
ὡς Ἐκτωρ λαιψηρὰ πόδας καὶ γούνατ' ἐνώμα
ὀτρύνων ἱππῆας, ἐπεὶ θεοῦ ἔκλυεν αὐδήν. 270

οἱ δ' ὥστ' ἢ ἔλαφον κεραὸν ἢ ἄγριον αἶγα
ἔσσεύαντο κύνες τε καὶ ἀνέρες ἀγροιαῖται·
τὸν μὲν τ' ἠλίβατος πέτρῃ καὶ δάσκιος ὕλη
εἰρύσατ', οὐδ' ἄρα τέ σφι κιχήμεναι αἴσιμον ἦεν·
τῶν δέ θ' ὑπὸ ἰαχῆς ἐφάνη λῆς ἠϋγένειος 275

εἰς ὄδον, αἶψα δὲ πάντας ἀπέτραπε καὶ μεμαῶτας·
ὡς Δαναοὶ εἶως μὲν ὀμιλαδὸν αἰὲν ἔποντο,
νύσσοντες ξίφεσίν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισιν·
αὐτὰρ ἐπεὶ ἶδον Ἐκτορ' ἐποικόμενον στίχας ἀνδρῶν,
τάρβησαν, πᾶσιν δὲ παραὶ ποσὶ κάππεσε θυμός. 280

Τοῖσι δ' ἔπειτ' ἀγόρευε Θόας, Ἀνδραίμονος υἱός,
Αἰτωλῶν ὄχ' ἄριστος, ἐπιστάμενος μὲν ἄκοντι,
ἔσθλός δ' ἐν σταδίῃ· ἀγορῇ δέ ἑ παῦροι Ἀχαιῶν
νίκων, ὅπποτε κούροι ἐρίσσειαν περὶ μύθων·
ὁ σφιν ἔϋφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετεειπεν 285

„Ὡ πόποι, ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὄφθαλμοῖσιν ὄρα-
μαι·

οἶον δ' αὐτ' ἐξαῦτις ἀνέστη, Κῆρας ἀλύξας,
Ἐκτωρ. ἦ θῆν μιν μάλα ἔλπετο θυμὸς ἐκάστου
χεοσὶν ὑπ' Αἰαντος θανέειν Τελαμωνιάδαο.

ἀλλά τις αὔτε θεῶν ἐρρύσατο καὶ ἐσάωσε· 290

Ἔκτορ, ὃ δὴ πολλῶν Δαναῶν ὑπὸ γούνατ' ἔλυσεν,
ὡς καὶ νῦν ἐσσεσθαι ὀίομαι· οὐ γὰρ ἄτερ γε
Ζηνὸς ἐριγδούπου πρόμος ἴσταται ᾧδε μενοιπῶν.
ἀλλ' ἄγεθ', ὡς ἂν ἐγὼν εἴπω, πειθώμεθα πάντες.

πληθὺν μὲν ποτὶ νῆας ἀνώξομεν ἀπονέεσθαι· 295

κύτοί δ', ὅσοι ἄριστοι ἐνὶ στρατῶ εὐχόμεθ' εἶναι,
στείομεν, εἴ κεν πρῶτον ἐρύξομεν ἀντιάσαντες,
δούρατ' ἀνασχόμενοι· τὸν δ' οἴω καὶ μεμαῶτα
θυμῶ δαίσεσθαι Δαναῶν καταδῦναι ὄμιλον.“

Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύου ἠδ' ἐπί-
θοντο. 300

οἱ μὲν ἄρ' ἀμφ' Αἴαντα καὶ Ἴδομενῆα ἄνακτα,
Τεῦκρον Μηριόνην τε Μέγην τ', ἀτάλαντον Ἄρηι,
ὑσμίνην ἠρτύνον, ἀριστήας καλέσαντες,
Ἔκτορι καὶ Τρώεσσιν ἐναντίον· αὐτὰρ ὀπίσσω
ἢ πληθὺς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν ἀπονέοντο. 305

Τρῶες δὲ προὔτυψαν ἀολλέες, ἦρχε δ' ἄρ' Ἔκτωρ
μακρὰ βιβάς· πρόσθεν δὲ κί' αὐτοῦ Φοῖβος Ἀπόλλων
εἰμένος ᾧμοιον νεφέλην, ἔχε δ' αἰγίδα θυοῦρι,
δεινὴν ἀμφιδάσειαν ἀριπρεπέ', ἣν ἄρα χαλκεὺς
Ἥφαιστος Διὶ δᾶκε φορήμεναι ἐς φόβον ἀνδρῶν· 310
τὴν ἄρ' ὄγ' ἐν χεῖρεσσιν ἔχων ἠγγήσατο λαῶν.

Ἀργεῖοι δ' ὑπέμειναν ἀολλέες, ᾧρτο δ' αὐτῇ
ὄξει' ἀμφοτέρωθεν, ἀπὸ νευροῆφι δ' οἴστοι
θρῶσκον· πολλὰ δὲ δοῦρα θρασειᾶων ἀπὸ χειρῶν
ἄλλα μὲν ἐν χροῖ πῆγνυτ' ἀρηϊθῶων αἰξῆων, 315
πολλὰ δὲ καὶ μεσσηγνύ, πάρος χροῖα λευκὸν ἐπανρεῖν,
ἐν γαίῃ ἴσταντο, λιλαιομένα χροὸς ἄσαι.

ὄφρα μὲν αἰγίδα χερσὶν ἔχ' ἀτρέμα Φοῖβος Ἀπόλλων,
τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἤπτετο, πῖπτε δὲ λαός.
αὐτὰρ ἐπεὶ κατένωπα ἰδὼν Δαναῶν ταχυπόλων 320

σεῖς, ἐπὶ δ' αὐτὸς ἄυσε μάλα μέγα, τοῖσι δὲ θυμὸν
 ἐν στήθεσιν ἔθελξε, λάθοντο δὲ θούριδος ἀλκῆς.
 οἱ δ', ὥστ' ἤε βοῶν ἀγέλην ἢ πῶϋ μὲγ' οἰῶν
 θῆρε δύω κλονέωσι μελαίνης νυκτὸς ἀμολγῶ,
 ἐλθόντ' ἐξαπίνης σημάντορος οὐ παρεόντος, 325
 ὡς ἐφόβηθεν Ἀχαιοὶ ἀνάγκιδες· ἐν γὰρ Ἀπόλλων
 ἦκε φόβον, Τρωσὶν δὲ καὶ Ἑκτορι κῦδος ὄπαζεν.

Ἔνθα δ' ἀνήρ ἔλεν ἄνδρα κεδασθείσης ὑσμίνης.
 Ἐκτωρ μὲν Στιχίον τε καὶ Ἀρκεσίλαον ἔπεφνευ,
 τὸν μὲν Βοιωτῶν ἠγήτορα χαλκοχιτώνων, 330
 τὸν δὲ Μενεσθῆος μεγαθύμου πιστὸν ἑταῖρον·
 Αἰνείας δὲ Μέδοντα καὶ Ἴασον ἐξενάριξεν·
 ἦτοι ὁ μὲν νόθος υἱὸς Οἰλῆος θειεῖο
 ἔσκε, Μέδων, Αἴαντος ἀδελφεός· αὐτὰρ ἔναιεν
 ἐν Φυλάκῃ, γαίης ἀπο πατρίδος, ἄνδρα κατακτάς, 335
 γνωτὸν μητρουῆς Ἐριώπιδος, ἣν ἔχ' Οἰλεύς·

Ἴασος αὐτ' ἀρχὸς μὲν Ἀθηναίων ἐτέτυκτο,
 υἱὸς δὲ Σφήλοιο καλέσκετο Βουκολίδαο.
 Μημιστῆ δ' ἔλε Πουλυδάμας, Ἐχίον δὲ Πολίτης
 πρώτη ἐν ὑσμίνῃ, Κλονίου δ' ἔλε διὸς Ἀγήνωρ. 340
 Δῆτοχον δὲ Πάρις βάλε νεῖατον ὦμον ὄπισθεν
 φεύγοντ' ἐν προμάχοισι, διαπρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασεν.

Ὅφρ' οἱ τοὺς ἐνάριζον ἀπ' ἔντεα, τόφρα δ' Ἀχαιοὶ
 τάφρω καὶ σκολοπεσθῖν ἐνιπλήξαντες ὀρουκτῆ
 ἔνθα καὶ ἔνθα φέβοντο, δύνοντο δὲ τεῖχος ἀνάγκῃ. 345
 Ἐκτωρ δὲ Τρώεσσιν ἐκέκλετο μακρὸν αὔσας

„Νηυσὶν ἐπισσεύεσθαι, εἴαν δ' ἔναρα βροτόεντα·
 ὃν δ' ἂν ἐγὼν ἀπάνευθε νεῶν ἐτέρωθι νοήσω,
 αὐτοῦ οἱ θάνατον μητίσομαι, οὐδέ νυ τόνγε
 γνωτοί τε γνωταί τε πυρὸς λελάχωσι θανόντα, 350
 ἀλλὰ κύνες ἐρούουσι πρὸ ἄστεος ἡμετέροιο.“

Ὡς εἰπὼν μάστιγι καταμαδὸν ἤλασεν ἵππους,

κεκλόμενος Τρώεσσι κατὰ στίγας. οἱ δὲ σὺν αὐτῷ
 πάντες ὁμοκλήσαντες ἔχον ἐρυσάρματος ἵππους
 ἠχῆ θεσπεσίη· προπάρουθε δὲ Φοῖβος Ἀπόλλων 355
 ῥεῖ ὄχθας καπέτοιο βαθείης ποσὸν ἐρείπων
 εἰς μέσσον κατέβαλλε, γεφύρωσεν δὲ κέλευθον
 μακρὴν ἠδ' εὐρείαν, ὅσον τ' ἐπὶ δουρὸς ἐρωῆ
 γίννεται, ὀππὸτ' ἀνὴρ σθένεος πειρώμενος ἦσιν.
 τῆ ῥ' οἴγε προχέοντο φαλαγγηδὸν, πρὸ δ' Ἀπόλλων,
 αἰγίδ' ἔχων ἐρίτιμον· ἔρειπε δὲ τείχος Ἀχαιῶν 361
 ῥεῖα μάλ', ὡς ὅτε τις ψάμαθον παῖς ἄγχι θαλάσσης,
 ὅστ' ἐπεὶ οὖν ποιήσῃ ἀθύρματα νηπιέησιν,
 ἅψ αὐτίς συνέχευε ποσὶν καὶ χερσὶν ἀθύρων.
 ὡς ῥα σὺ, ἦτε Φοῖβε, πολὺν κάματον καὶ ὄϊζύν 365
 σύγχεας Ἀργείων, αὐτοῖσι δὲ φύζαν ἐνῶρσας.

Ὡς οἱ μὲν παρὰ νηυσὶν ἐρητύοντο μένοντες,
 ἀλλήλοισί τε κεκλόμενοι καὶ πᾶσι θεοῖσιν
 χεῖρας ἀνίσχοντες μεγάλ' εὐχετόωντο ἕκαστος·
 Νέστωρ αὐτε μάλιστα Γερήνιος, οὐρός Ἀχαιῶν, 370
 εὐχετο, χεῖρ' ὀρέγων εἰς οὐρανὸν ἀστερόεντα

„Ζεῦ πάτερ, εἰποτέ τίς τοι ἐν Ἀργεῖ περ πολυπύρῳ
 ἢ βοὸς ἢ ὄϊος κατὰ πλοῖνα μηρία καίω
 εὐχετο νοστήσαι, σὺ δ' ὑπέσχεο καὶ κατένευσας,
 τῶν μνηῆσαι, καὶ ἄμυνον, Ὀλύμπιε, νηλεὲς ἡμᾶρ, 375
 μῆδ' οὕτω Τρώεσσι ἐα δάμνασθαι Ἀχαιοῦς.“

Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος, μέγα δ' ἔκτυπε μητίετα Ζεὺς,
 ἀράων αἴων Νηληϊάδαο γέροντος.

Τρῶες δ' ὡς ἐπύθοντο Διὸς κτύπον αἰγιόχοιο,
 μᾶλλον ἐπ' Ἀργείοισι θόρον, μνήσαντο δὲ χάρμης. 380
 οἱ δ', ὥστε μέγα κῦμα θαλάσσης εὐρουπόροιο
 νηὸς ὑπὲρ τοίχων καταβήσεται, ὀππὸτ' ἐπειγῆ
 εἰς ἀνέμου· ἢ γάρ τε μάλιστά γε κῦματ' ὀφέλλει·
 ὡς Τρῶες μεγάλη ἰαχῆ κατὰ τείχος ἔβαινον,

ἵππους δ' εἰσελάβαντες ἐπὶ πρύμνησι μάχοντο 385
 ἔγχεσιν ἀμφιγύοις αὐτοσχεδόν, οἱ μὲν ἀφ' ἵππων,
 οἱ δ' ἀπὸ νηῶν ὕψι μελαινάων ἐπιβάντες
 μακροῖσι ξυστοῖσι, τὰ δ' ἄ σφ' ἐπὶ νηυσὶν ἔκειτο
 ναύμαχα, κολλήεντα, κατὰ στόμα εἰμένα χαλκῶ.

Πάτροκλος δ', εἴως μὲν Ἀχαιοὶ τε Τρωῆς τε 390
 τείχεος ἀμφεμάχοντο θοάων ἔκτοθι νηῶν,
 τόφρ' ὄγ' ἐνὶ κλισίῃ ἀγαπήνορος Εὐρύπυλοιο
 ἦστό τε καὶ τὸν ἕτεροπε λόγοις, ἐπὶ δ' ἔλκει λυγρῶ
 φάρμακ' ἀκέσματ' ἔπασσε μελαινάων ὀδυνάων.

αὐτὰρ ἐπειδὴ τείχος ἐπεσσυμένους ἐνόησεν 395
 Τρωῆας, ἀτὰρ Δαναῶν γένετο ἰαχὴ τε φόβος τε,
 ὤμωξέν τ' ἄρ' ἔπειτα καὶ ὦ πεπλήγετο μηρῶ
 χερσὶ καταπροηνέσθ', ὀλοφυρόμενος δ' ἔπος ἤυδα

„Εὐρύπυλ', οὐκέτι τοι δύναμαι, χατέοντί περ ἔμπης,
 ἐνθάδε παρμενέμεν· δὴ γὰρ μέγα νεῖκος ὄρωρεν· 400
 ἀλλὰ σέ μὲν θεράπων ποτιτεροπέτω, αὐτὰρ ἔγωγε
 σπεύσομαι εἰς Ἀχιλῆα, ἵν' ὀτρύνω πολεμίζειν.
 τίς δ' οἶδ', εἴ κέν οἱ σὺν δαίμονι θυμὸν ὀρίνω
 παρειπών; ἀγαθὴ δὲ παραίφασίς ἐστὶν ἑταίρου.“ 404

Τὸν μὲν ἄρ' ὡς εἰπόντα πόδες φέρον· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 Τρωῆας ἐπερχομένους μένου ἔμπεδον, οὐδ' ἐδύναντο,
 παυροτέρους περ ἔοντας, ἀπάσασθαι παρὰ νηῶν·
 οὐδέ ποτε Τρωῆες Δαναῶν ἐδύναντο φάλαγγας
 ῥηξάμενοι κλισίῃσι μιγήμεναι ἠδὲ νέεσσιν.

ἀλλ' ὥστε στάθμη δόρου νηῶν ἐξιθύνει 410
 τέκτονος ἐν παλάμῃσι δαήμονος, ὅς ῥά τε πάσης
 εὖ εἰδῆ σοφίης ὑπόθημοσύνησιν Ἀθήνης,
 ὡς μὲν τῶν ἐπὶ ἴσα μάχῃ τέτατο πτόλεμός τε·
 ἄλλοι δ' ἀμφ' ἄλλῃσι μάχην ἐμάχοντο νέεσσιν.

Ἐκτωρ δ' ἀντ' Ἀλαντος εἶσατο κυδαλίμοιο. 415
 τῶ δὲ μῆς περὶ νηὸς ἔχον πόνον, οὐδ' ἐδύναντο

οὐθ' ὁ τὸν ἐξελάσαι καὶ ἐνιπρῆσαι πυρὶ νῆα,
 οὐθ' ὁ τὸν ἄψ ὄσασθαι, ἐπεὶ ῥ' ἐπέλασσε γε δαίμων.
 ἐνθ' υἷα Κλυτίοιο Καλήτορα φαίδιμος Αἴας,
 πῦρ ἐς νῆα φέροντα, κατὰ στῆθος βάλε δουρί· 420
 δουπήσεν δὲ πεσῶν, δαλὸς δέ οἱ ἔκπεσε χειρός.

Ἔκτωρ δ' ὡς ἐνόησεν ἀνεψιὸν ὀφθαλμοῖσιν
 ἐν κονίησι πεσόντα νεὸς προπάροιθε μελαίνης,
 Τρωσὶ τε καὶ Λυκίοισιν ἐκέκλετο μακρὸν αὖσας
 „Τρῶες καὶ Λύκιοι καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχηταί, 425
 μὴ δὴ πω χάξεσθε μάχης ἐν στείνει τῷδε,
 ἀλλ' υἷα Κλυτίοιο σαώσατε, μὴ μιν Ἀχαιοὶ
 τεύχεα συλήσωσι νεῶν ἐν ἀγῶνι πεσόντα.“

Ὡς εἰπὼν Αἴαντος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ.
 τοῦ μὲν ἄμαρθ', ὁ δ' ἔπειτα Λυκόφρονα, Μάστορος
 υἷον, 430

Αἴαντος θεράποντα Κυθήριον, ὅς ῥα παρ' αὐτῷ
 ναί', ἐπεὶ ἄνδρα κατέκτα Κυθήροισι ξαθέοισιν,
 τὸν ῥ' ἔβαλεν κεφαλὴν ὑπὲρ οὐατος ὀξεί χαλκῷ,
 ἑσταότ' ἄγχ' Αἴαντος· ὁ δ' ὑπτιος ἐν κονίησιν
 νηὸς ἀπο πρύμνης χαμάδις πέσε, λύντο δὲ γυῖα. 435
 Αἴας δ' ἐρρίγησε, κασίγνητον δὲ προσηῦδα

„Τεῦκρε πέπον, δὴ νῶϊν ἀπέκτατο πιστὸς ἐταῖρος
 Μαστορίδης, ὃν νῶϊ Κυθηρόθεν ἔνδου ἑόντα
 ἴσα φίλοισι τοκεῦσιν ἐτίομεν ἐν μεγάροισιν· 439

τὸν δ' Ἔκτωρ μεγάρυμος ἀπέκτανε. ποῦ νύ τοι λοῖ
 ἄκύμοροι καὶ τόξον, ὅ τοι πόρε Φοῖβος Ἀπόλλων;“

Ὡς φάθ', ὁ δὲ ξυνέηκε, θεῶν δέ οἱ ἄγχι παρέσθη,
 τόξον ἔχων ἐν χειρὶ παλίντονον ἠδὲ φαρέτρην
 ἰοδόκον· μάλα δ' ὤκα βέλη Τρῳάεσσιν ἐφίει.
 καὶ ῥ' ἔβαλε Κλεῖτον, Πεισήνορος ἀγλαὸν υἷον, 445
 Πουλυδάμαντος ἐταῖρον, ἀγανοῦ Πανθοίδαο,
 ἠγνία χερσὶν ἔχοντα· ὁ μὲν πεπόνητο μεθ' ἵππους·

τῆ γὰρ ἐχ', ἣ ῥα πολὺ πλείσται κλονέοντο φάλαγγες,
 Ἔκτορι καὶ Τρώεσσι χαριζόμενος· τάχα δ' αὐτῶ
 ἦλθε κακὸν, τό οἱ οὔτις ἐρύκακεν ἱεμένων περ. 450
 ἀνχέει γὰρ οἱ ὄπισθε πολύστονος ἔμπεσεν ἰός·
 ἦριπε δ' ἐξ ὀχέων, ὑπερώησαν δέ οἱ ἵπποι
 κείν' ὄχεα κροτέοντες. ἄναξ δ' ἐνόησε τάχιστα
 Πουλυδάμας, καὶ πρῶτος ἐναντίος ἦλυθεν ἵππων.
 τοὺς μὲν ὄγ' Ἀστυνόφ, Προτιάονος υἱεῖ, δῶκεν, 455
 πολλὰ δ' ἐπῶτρυνε σχεδὸν ἰσχειν εἰσορόωντα
 ἵππους· αὐτὸς δ' αὐτίς ἰὼν προμάχοισιν ἐμίχθη.

Τεῦκρος δ' ἄλλον ὀϊστὸν ἐφ' Ἐκτορι χαλκοκορυστῆ
 αἰνυτο, καὶ κεν ἔπαυσε μάχην ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν,
 εἴ μιν ἀριστεύοντα βαλὼν ἐξείλετο θυμόν. 460
 ἀλλ' οὐ λῆθε Διὸς πυκινὸν νόον, ὅς ὃ ἐφύλασσε
 Ἐκτόρ', ἀτὰρ Τεῦκρον Τελαμώνιον εὖχος ἀπηύρα,
 ὅς οἱ ἐϋστρεφέα νευρὴν ἐν ἀμύμονι τόξῳ
 ῥῆξ' ἐπὶ τῷ ἐρύοντι· παρεπλάγχθη δέ οἱ ἄλλη
 ἰδὸς χαλκοβαρῆς, τόξον δέ οἱ ἔκπεσε χειρός. 465

Τεῦκρος δ' ἐρρίγησε, κασίγνητον δὲ προσηύδα +
 „ὦ πόποι, ἣ δὴ πάγχυ μάχης ἐπὶ μῆδεα κείρει
 δαίμων ἡμετέρης, ὃ τε μοι βιὸν ἔκβαλε χειρός,
 νευρὴν δ' ἐξέρρηξε νεόστροφον, ἣν ἐνέδησα 469
 πρώτον, ὄφρ' ἀνέχοιτο θαμὰ θρώσκοντας ὀϊστούς.“

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα μέγας Τελαμώνιος Αἴας
 „ὦ πέπον, ἀλλὰ βιὸν μὲν ἔα καὶ ταρφέας ἰούς
 κείσθαι, ἐπεὶ συνέχευε θεὸς Δαναοῖσι μεγέρας·
 αὐτὰρ χερσὶν ἐλῶν δολιχὸν δόρυ καὶ σάκος ὦμφ
 μάρναό τε Τρώεσσι καὶ ἄλλους ὄρονθι λαούς. 475
 μὴ μὰν ἀσπουδί γε, δαμασσάμενοί περ, ἔλοιεν
 νῆας ἐϋσσέλμους, ἀλλὰ μνησώμεθα χάριης.“

Ὡς φάθ', ὃ δ' αὖ τόξον μὲν ἐνὶ κλισίῃσιν ἔθηκεν,
 αὐτὰρ ὄγ' ἄμφ' ὦμοισι σάκος θέτο τετραθέλυμνον,

κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κυνέην εὕτυκτον ἔθθηκεν 480

[ἴππουριν, δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔνευεν]·
εἶλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ἀκαχμένον ὀξεί χαλκῷ,
βῆ δ' ἰέναι, μάλα δ' ὤκα θέων Αἴαντι παρέσθη.

Ἔκτωρ δ' ὡς εἶδεν Τεύκρου βλαφθέντα βέλεμνα,
Τρωσὶ τε καὶ Λυκίοισιν ἐκέλετο μακρὸν αὖσας 485

„Τρῶες καὶ Λύκιοι καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχῆται,
ἀνέρες ἔστε, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς
νῆας ἀνὰ γλαφυράς· δὴ γὰρ ἴδον ὀφθαλμοῖσιν
ἀνδρὸς ἀριστῆος Διόθεν βλαφθέντα βέλεμνα.

ῥεῖα δ' ἀρίγνωτος Διὸς ἀνδράσι γίγνεται ἀλκή, 490

ἡμὲν ὁτέοισιν κῦδος ὑπέρτερον ἐγγυαλίξῃ,

ἦδ' ὅτινας μινύθῃ τε καὶ οὐκ ἐθέλησιν ἀμύνειν,

ὡς νῦν Ἀργείων μινύθει μένος, ἄμμι δ' ἀρήγει.

ἀλλὰ μάχεσθ' ἐπὶ νηυσὶν ἀολλέες· ὃς δέ κεν ὑμέων
βλήμενος ἢ τυπεῖς θάνατον καὶ πότμον ἐπίσπῃ, 495

τεθνάτω· οὐ οἱ ἀεικὲς ἀμυνομένῳ περὶ πάτρης

τεθνάμεν· ἀλλ' ἄλοχός τε σόῃ καὶ παῖδες ὀπίσσω,

καὶ οἶκος καὶ κλῆρος ἀκήρατος, εἴ κεν Ἀχαιοὶ

οἴχωνται σὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν.“

Ὡς εἰπὼν ᾠτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστου. 500

Αἴας δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ἐκέλετο οἷς ἐτάροισιν

„Αἰδῶς, Ἀργεῖοι· νῦν ἄρμιον ἢ ἀπολέσθαι

ἢ σαωθῆναι καὶ ἀπώσασθαι κακὰ νηῶν.

ἢ ἔλπεσθ' ἢν νῆας ἔλῃ κορυθαίολος Ἔκτωρ,

ἐμβαδὸν ἵξεσθαι ἢν πατρίδα γαῖαν ἕναστος; 505

ἢ οὐκ ὀτρύνοντος ἀκούετε λαὸν ἅπαντα

Ἔκτορος, ὃς δὴ νῆας ἐνιπρῆσαι μενεαίνει;

οὐ μὰν ἐς γε χορὸν κέλετ' ἐλθέμεν, ἀλλὰ μάχεσθαι.

ἡμῖν δ' οὔτις τοῦδε νόος καὶ μῆτις ἀμείνων,

ἢ αὐτοσχεδὴ μῖξαι χειρᾶς τε μένος τε. 510

βέλτερον, ἢ ἀπολέσθαι ἕνα χρόνον ἢ ἐβίωναι,

ἦ δὴ θὰ στρεύγεσθαι ἐν αἰνῇ δημοτῆτι
 ᾧδ' αὐτως παρὰ νηυσὶν ὑπ' ἀνδράσι χειροτέροισιν.“

Ὡς εἰπὼν ᾧτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστου.
 ἐνθ' Ἐκτωρ μὲν ἔλε Σχεδίου, Περιμήδεος υἱόν, 515
 ἀρχὸν Φωκίων, Αἴας δ' ἔλε Λαοδάμαντα
 ἡγεμόνα προύλεων, Ἀντήνορος ἀγλαὸν υἱόν·
 Πουλυδάμας δ' Ὀτον Κυλλήνιον ἐξενάριξεν,
 Φυλείδew ἔταρον, μεγαθύμων ἀρχὸν Ἐπειῶν.
 τῷ δὲ Μέγης ἐπόρουσεν ἰδῶν· ὁ δ' ὑπαιθα λιάσθη 520
 Πουλυδάμας· καὶ τοῦ μὲν ἀπήμβροτεν· οὐ γὰρ
 Ἀπόλλων

ἴα Πάνθου υἱὸν ἐνὶ προμάχοισι δαμῆναι·
 αὐτὰρ ὄγε Κροίσμου στήθος μέσον οὔτασε δουρί.
 δούπησεν δὲ πεσῶν· ὁ δ' ἀπ' ᾧμων τεύχε' ἐσύλα.
 τόφρα δὲ τῷ ἐπόρουσε Δόλοψ, αἰχμῆς εὖ εἰδῶς, 525
 Δαμπετίδης - ὃν Λάμπος ἐγείνατο, φέρτατος ἀνδρῶν,
 Λαιομεδοντιάδης, εὖ εἰδῶτα θούριδος ἀλκῆς -
 ὃς τότε Φυλείδαο μέσον σάκος οὔτασε δουρί
 ἐγγύθεν ὀρηθεῖς· πυκινὸς δὲ οἱ ἦρκεσε θώρηξ, 529
 τὸν δ' ἐφόρει γυάλοισιν ἀρηρότα· τὸν ποτε Φυλεὺς
 ἦγαγεν ἐξ Ἐφύρης, ποταμοῦ ἄπο Σελλήεντος.
 ξείνος γὰρ οἱ ἔδωκεν ἄναξ ἀνδρῶν Εὐφῆτης
 ἐς πόλεμον φορέειν, δηῖων ἀνδρῶν ἀλεωρήν·
 ὃς οἱ καὶ τότε παιδὸς ἀπὸ χροῦς ἦρκεσ' ὄλεθρον.
 τοῦ δὲ Μέγης κόρυθος χαλκήρεος ἵπποδασειῆς 535
 κύμβαχον ἀκρότατον νύξ' ἐγγχεῖ ὀξυόεντι,
 ῥῆξε δ' ἀφ' ἵππειον λόφον αὐτοῦ· πᾶς δὲ χαμᾶζε
 κᾶππεσεν ἐν κονίησι, νέον φοῖνικι φαεινός.
 εἰς ὃ τῷ πολέμιζε μένων, ἔτι δ' ἔλπτετο νίκην,
 τόφρα δὲ οἱ Μενέλαος Ἀρήϊος ἦλθεν ἀμύντωρ, 540
 στή δ' εὐράξ σὺν δουρί λαθῶν, βᾶλε δ' ᾧμον ὄπι-
 σθεν·

αίχμη δὲ στέρνοιο διέσσυτο μαιμώωσα,
 πρόσσω Ιεμένη· ὁ δ' ἄρα προηγῆς ἐλιάσθη.
 τὼ μὲν εἰσάσθην χαλκήρεα τεύχε' ἀπ' ὤμων
 συλήσειν· Ἐκτωρ δὲ κασιγνήτοισι κέλευσεν 545
 πᾶσι μάλα, πρῶτον δ' Ἴκεταονίδην ἐνένιπεν,
 ἴφθιμον Μελάνιππου· ὁ δ' ὄφρα μὲν εἰλίποδας βοῦς
 βόσκ' ἐν Περκώτῃ, δηῖων ἀπονόσφιν ἐόντων·
 αὐτὰρ ἐπεὶ Δαναῶν νέες ἤλυθον ἀμφιέλισσαι,
 ἄψ εἰς Ἴλιον ἦλθε, μετέπρεπε δὲ Τρώεσσιν, 550
 ναῖε δὲ παρ Πριάμῳ, ὁ δὲ μιν τίεν Ἴσα τέκεσσιν·
 τὸν δ' Ἐκτωρ ἐνένιπεν ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν
 „Οὔτω δῆ, Μελάνιππε, μεθήσομεν; οὐδέ νυ σοί
 περ

ἐντρέπεται φίλον ἦτορ ἀνεψιοῦ κταμένοιο;
 οὐχ ὀράας οἶον Δόλοπος περὶ τεύχε' ἔπουσιν; 555
 ἀλλ' ἔπεν· οὐ γὰρ ἔτ' ἔστιν ἀποσταδὸν Ἀργείοισιν
 μάρνασθαι, πρὶν γ' ἢ κατακτάμεν ἢ κατ' ἄκρης
 Ἴλιον αἰπεινὴν ἐλέειν κτάσθαι τε πολίτας.“

ᾧ εἰπὼν ὁ μὲν ἦρχ', ὁ δ' ἄμ' ἔσπετο ἰσόθεος φῶς.
 Ἀργείους δ' ὠτρυνε μέγας Τελαμώνιος Αἴας 560

„ὦ φίλοι, ἀνέρες ἔστε, καὶ αἰδῶ θέσθ' ἐνὶ θυμῷ,
 ἀλλήλους τ' αἰδεῖσθε κατὰ κρατερὰς ὑσμῖνας.

αἰδομένων δ' ἀνδρῶν πλέονες σοοὶ ἢ πέφανται·
 φευγόντων δ' οὔτ' ἄρ κλέος ὄρνυται οὔτε τις ἀλκή.“

ᾧ εἰπὼν, οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ ἀλέξασθαι μενέαινον, 565
 ἐν θυμῷ δ' ἐβάλλοντο ἔπος, φράξαντο δὲ νῆας
 ἔρκει χαλκείῳ· ἐπὶ δὲ Ζεὺς Τρώας ἔγειρεν.

Ἀντίλοχον δ' ὠτρυνε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος

„Ἀντίλοχ', οὔτις σεῖο νεώτερος ἄλλος Ἀχαιῶν,
 οὔτε ποσὶν θάσσω οὔτ' ἄλκιμος ὡς σὺ μάχεσθαι· 570
 εἴ τινα που Τρώων ἐξάλμενος ἄνδρα βάλοισθα.“

ᾧ εἰπὼν ὁ μὲν αὐτίς ἀπέσσυτο, τὸν δ' ὀρόθυνεν·

ἐκ δ' ἔθορε προμάχων, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ
 ἀμφὶ ἔπαπτήνας· ὑπὸ δὲ Τρωῆς κεκάδοντο,
 ἀνδρὸς ἀκοντίσσαντος· ὁ δ' οὐχ ἄλιον βέλος ἦκεν, 575
 ἀλλ' Ἴκετάονος υἱὸν ὑπέρθυμον Μελάμππον,
 νισσόμενον πόλεμόνδε, βάλε στῆθος παρὰ μαζόν.
 δούπησεν δὲ πεσῶν, τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυψεν.
 Ἀντίλοχος δ' ἐπόρουσε κύων ὡς, ὅστ' ἐπὶ νεβρῶ
 βλημένῳ ἀΐξῃ, τόντ' ἐξ εὐνῆφι θορόντα 580
 θηρητῆρ ἐτύχησε βαλῶν, ὑπέλυσε δὲ γυῖα·
 ὡς ἐπὶ σοι, Μελάμππε, θόρ' Ἀντίλοχος μενεχάρμης
 τεύχεα συλήσων. ἀλλ' οὐ λάθειν Ἔκτορα δίου,
 ὅς ῥά οἱ ἀντίος ἦλθε θέων ἀνὰ δηϊοτήτα.
 Ἀντίλοχος δ' οὐ μεῖνε, θοός περ ἐὼν πολεμιστῆς, 585
 ἀλλ' ὄγ' ἄρ' ἔτρεσε θηρὶ κακὸν ῥέξαντι ἑοικῶς,
 ὅστε κύνα κτείνας ἢ βουκόλον ἀμφὶ βόεσσι
 φεύγει, πρὶν περ ὄμιλον ἀλλισθήμεναι ἀνδρῶν·
 ὡς τρέσε Νεστορίδης, ἐπὶ δὲ Τρωῆς τε καὶ Ἐκτωρ
 ἠχῆ θεσπεσίῃ βέλεα στονόεντα χέοντο· 590
 στῆ δὲ μεταστρεφθεῖς, ἐπεὶ ἴκετο ἔθνος ἑταίρων.

Τρωῆς δὲ λείονσιν ἑοικότες ὠμοφάγοισιν
 νηυσὶν ἐπεσσεύοντο, Διὸς δ' ἐτέλειον ἐφετιμᾶς·
 ὃ σφισιν αἰὲν ἔγειρε μένος μέγα, θέλγε δὲ θυμὸν
 Ἀργείων καὶ κῦδος ἀπαίνυτο, τοὺς δ' ὀρόθυνε. 595
 Ἐκτορι γάρ οἱ θυμὸς ἐβούλετο κῦδος ὀρέξαι
 Πριαμίδῃ, ἵνα νηυσὶ κορωνίσιν θεσπιδαῆς πῦρ
 ἐμβάλοι ἀνάματον, Θέτιδος δ' ἐξάσιον ἀρῆν
 πᾶσαν ἐπικρήνεις· τὸ γὰρ μένε μητίετα Ζεὺς,
 νηὸς καιομένης σέλας ὀφθαλμοῖσιν ιδέσθαι. 600
 ἐκ γὰρ δὴ τοῦ ἔμελλε παλιῶξιν παρὰ νηῶν
 θησέμεναι Τρωῶν, Δαναοῖσι δὲ κῦδος ὀρέξαι.
 τὰ φρονέων νῆεσσι ἐπιγλαφυροῆσιν ἔγειρεν
 Ἐκτορα Πριαμίδην, μάλα περ μεμαῶτα καὶ αὐτόν.

Ἰφιτόου 716

αἰνέτο δ' ὡς ὅτ' Ἄρης ἐγγέσπαλος ἢ ὀλοὸν πῦρ 605
 οὔρεσι μαίνηται, βαθέης ἐν τάρφεσιν ὕλης·
 ἀφλοισμὸς δὲ περὶ στόμα γίγνεται, τὰ δέ οἱ ὅσσε
 λαμπέσθην βλοσυρῆσιν ὑπ' ὀφρύσιν, ἀμφὶ δὲ πῆληξ
 σμερδαλέον κροτάφοισι τινάσσετο μαρναμένοιο
 [Ἐκτορος· αὐτὸς γάρ οἱ ἀπ' αἰθέρος ἦεν ἀμύντωρ 610
 Ζεὺς, ὅς μιν πλεόνεσσι μετ' ἀνδράσι μοῦνον ἐόντα
 τίμα καὶ κύδαινε. μιννυθάδιος γὰρ ἔμελλεν
 ἔσσεσθ'· ἤδη γὰρ οἱ ἐπώρνευε μόρσιμον ἦμαρ
 Παλλὰς Ἀθηναίη ὑπὸ Πηλείδαι βλήφιν].
 καὶ ὅ' ἔθελεν ῥῆξαι στίχας ἀνδρῶν, πειρητιζῶν 615
 ἢ δὴ πλεῖστον ὄμιλον ὄρα καὶ τεύχε' ἄριστα·
 ἀλλ' οὐδ' ὡς δύνατο ῥῆξαι, μάλα περ μενεαίνων.
 ἴσχον γὰρ πυργηδὸν ἀρηρότες, ἤντε πέτρῃ
 ἠλίβατος μεγάλη, πολιῆς ἀλὸς ἐγγυς ἐοῦσα,
 ἦτε μένει λιγέων ἀνέμων λαιψηρὰ κέλευθα 620
 κύματά τε τροφόεντα, τάτε προσερεύγεται αὐτήν·
 ὡς Δαναοὶ Τρωῶας μένον ἔμπεδον οὐδ' ἐφέβοντο.
 αὐτὰρ ὁ λαμπόμενος πυρὶ πάντοθεν ἔνδορ' ὀμίλῳ,
 ἐν δ' ἔπεσ' ὡς ὅτε κῦμα θοῆ ἐν νηϊ πέσῃσιν
 λαβρον ὑπὸ νεφέων ἀνεμοτροφές· ἢ δέ τε πᾶσα 625
 ἄχνη ὑπεκρύφθη, ἀνέμοιο δὲ δεινὸς ἀήτης
 ἰστίῳ ἐμβρέμεται, τρομέουσι δέ τε φρένα ναῦται
 δευδιότες· τυτθὸν γὰρ ὑπὲκ θανάτοιο φέρονται·
 ὡς ἐδαίζετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν Ἀχαιῶν.
 αὐτὰρ ὄγ' ὥστε λέων ὀλοόφρων βουσὶν ἐπελθῶν, 630
 αἶ ῥά τ' ἐν εἰαμενῇ ἔλεος μεγάλοιο νέμονται
 μυρίαί, ἐν δέ τε τῆσι νομεύς, οὔπω σάφα εἰδὼς
 θηρὶ μαχῆσασθαι ἔλικος βοὸς ἀμφὶ φονῆσιν·
 ἦτοι ὁ μὲν πρώτῃσι καὶ ὑστατίῃσι βόεσσιν
 αἰὲν ὀμοστικᾶει, ὁ δέ τ' ἐν μέσῃσιν ὀρούσας 635
 βοῦν ἔδει, αἶ δέ τε πᾶσαι ὑπέτρεσαν· ὡς τότε Ἀχαιοὶ

θεσπεσίως ἐφόβηθεν ὑφ' Ἐκτορι καὶ Διὶ πατρὶ
 πάντες, ὃ δ' οἶον ἔπεφνε Μυκηναῖον Περιφήτην,
 Κοπρῆος φίλον υἱόν, ὃς Εὐρύσθῃος ἀνακτος
 ἀγγελίης οἴχνεσκε βίη Ἡρακληΐη· 640
 τοῦ γένετ' ἐκ πατρὸς πολὺ χείρονος υἱὸς ἀμείνων
 παντοίας ἀρετᾶς, ἡμὲν πόδας ἠδὲ μάχεσθαι,
 καὶ νόον ἐν πρώτοισι Μυκηναίων ἐτέτυκτο·
 ὃς ῥα τόθ' Ἐκτορι κῦδος ὑπέριον ἐγγυάλιξεν.
 στρεφθεῖς γὰρ μετόπισθεν ἐν ἀσπίδος ἀντυγι πάλτο,
 τὴν αὐτὸς φορέεσκε ποδηνεέ', ἔρκος ἀκόντων· 646
 τῇ ὄγ' ἐνὶ βλαφθεῖς πέσεν ὑπτίος, ἀμφὶ δὲ πῆληξ
 σμερδαλέου κονάβησε περὶ κροτάφοισι πεσόντος.
 Ἐκτωρ δ' ὄξυν νόησε, θέων δέ οἱ ἄγχι παρέστηκε,
 στήθει δ' ἐν δόρῳ πῆξε, φίλων δέ μιν ἐγγυὺς ἐταίρων
 κτείν'· οἱ δ' οὐκ ἐδύναντο, καὶ ἀχνύμενοί περ ἐταί-
 ρου, 651

χραισμεῖν· αὐτοὶ γὰρ μάλα δεΐδισαν Ἐκτορα δῖον.
 Εἰσωποὶ δ' ἐγένοντο νεῶν, περὶ δ' ἔσχεθον ἄκρα
 νῆες, ὅσαι πρώται εἰρύατο· τοὶ δ' ἐπέχυντο.
 Ἀργεῖοι δὲ νεῶν μὲν ἐχώρησαν καὶ ἀνάγκη 655
 τῶν πρώτων, αὐτοῦ δὲ παρὰ κλισίῃσιν ἔμειναν
 ἀθρόοι, οὐδ' ἐκέδασθεν ἀνὰ στρατόν· ἴσχε γὰρ αἰδῶς
 καὶ δέος· ἀζηχῆς γὰρ ὁμόκλεον ἀλλήλοισιν.
 Νέστωρ αὐτὲ μάλιστα Γερῆνιος, οὗρος Ἀχαιῶν,
 λίσσεθ' ὑπὲρ τοκέων γουνοῦμενος ἄνδρα ἕναστον 660
 „ὦ φίλοι, ἄνδρες ἔστε, καὶ αἰδῶ· θέσθ' ἐνὶ θυμῷ
 ἄλλων ἀνθρώπων, ἐπὶ δὲ μνήσασθε ἕναστος
 παίδων ἠδ' ἀλόχων καὶ κτήσιος ἠδὲ τοκήων,
 ἡμὲν ὅτεφ ζώουσι καὶ ᾧ κατατεθνήκασιν·
 τῶν ὑπερ ἐνθάδ' ἐγὼ γουνάζομαι οὐ παρεόντων 665
 ἑστάμεναι κρατερῶς· μηδὲ τρωπᾶσθε φόβουδε.“
 Ὡς εἰπὼν ᾠτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἕκαστου.

[τοιῖσι δ' ἀπ' ὀφθαλμῶν νέφος ἀχλύος ᾧσεν Ἀθήνη
θεσπέσιον· μάλα δέ σφι φόως γένηετ' ἀμφοτέρωθεν,
ἡμὲν πρὸς νηῶν καὶ ὁμοίου πολέμοιο. 670

Ἔκτορα δὲ φράσσαντο βοῆν ἀγαθὸν καὶ ἑταίρους,
ἡμὲν ὅσοι μετόπισθεν ἀφέστασαν οὐδ' ἐμάχοντο,
ἡδ' ὅσοι παρὰ νηυσὶ μάχην ἐμάχοντο θοῆσιν.]

Οὐδ' ἄρ' ἔτ' Αἴαντι μεγαλήτορι ἦνδανε θυμῷ
ἑστάμεν ἔνθα περ ἄλλοι ἀφέστασαν υἴες Ἀχαιῶν. 675

ἀλλ' ὄγε νηῶν ἱκρὶ ἐπώχετο μακρὰ βιβάσθων,
νώμα δὲ ξυστὸν μέγα ναύμαχον ἐν παλάμῃσιν,
κολλητὸν βλήτροισι, θυωκαιεικοσίπηχυν.

ὡς δ' ὅτ' ἀνήρ' ἵπποισι κελητίζειν εὖ εἰδώς,
ὅστ' ἐπεὶ ἐκ πολέων πύσσρας συναίρεται ἵππους, 680

θευας ἐκ πεδίοιο μέγα προτὶ ἄστν διήται
λαοφόρον καθ' ὁδόν· πολέες τέ ἐθῆσαντο

ἀνέρες ἡδὲ γυναῖκες· ὁ δ' ἐμπεδον ἀσφαλὲς αἰεὶ
θρῶσκων ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλον ἀμείβεται, οἱ δὲ πέτονται·

ὡς Αἴας ἐπὶ πολλὰ θοάων ἱκρια νηῶν
φοῖτα μακρὰ βιβὰς, φωνὴ δὲ οἱ αἰθέρ' ἴκανεν. 685

αἰεὶ δὲ σμερδνὸν βοόων Δαναοῖσι κέλευεν
νηυσὶ τε καὶ κλισίῃσιν ἀμυνέμεν. οὐδὲ μὲν Ἔκτωρ

μῖμνεν ἐνὶ Τρώων ὀμάδῳ πύκα θωρηκτάων·
ἀλλ' ᾧστ' ὀρνίθων πετεηνῶν αἰετὸς αἰθῶν 690

ἔθνος ἐφορμαῖται, ποταμὸν πάρα βοσκομενάων,
χηνῶν ἢ γεράνων ἢ κύκνων δουλιχοδείρων,

ὡς Ἔκτωρ ἴθυσε νεὸς κυανοπρόωροιο,
ἀντίος ἀΐξας· τὸν δὲ Ζεὺς ᾧσεν ὀπίσθην

χειρὶ μάλα μεγάλη, ᾧτρυνε δὲ λαὸν ἅμ' αὐτῷ. 695

Αὐτίς δὲ δοιμεῖα μάχῃ παρὰ νηυσὶν ἐτύχθη.
φαίης κ' ἀκμητῆς καὶ ἀτειρέας ἀλλήλοισιν

ἄντεσθ' ἐν πολέμῳ· ᾧς ἐσσυμένως ἐμάχοντο.

τοιῖσι δὲ μαρναμένοιισιν ὄδ' ἦν νόος· ἦτοι Ἀχαιοὶ

οὐκ ἔφασαν φεύξεσθαι ὑπέκ κακοῦ, ἀλλ' ὀλέεσθαι, 700
 Τρωσὶν δ' ἔλπετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἐκάστω
 νῆας ἐπιπρήσειν κτενέειν θ' ἤρωας Ἀχαιοῦς.

οἱ μὲν τὰ φρονέοντες ἐφέστασαν ἀλλήλοισιν·
 Ἐκτωρ δὲ πρὺμνης νεὸς ἤψατο ποντοπόροιο,
 καλῆς ὠκνάλου, ἣ Πρωτεσίλαον ἔνεικεν 705

ἔς Τροίην, οὐδ' αὐτίς ἀπήγαγε πατρίδα γαῖαν.
 τοῦπερ δὴ περὶ νηὸς Ἀχαιοὶ τε Τρωῆές τε
 δῆθουν ἀλλήλους αὐτοσχεδόν· οὐδ' ἄρα τοίγε
 τόξων ἀϊκάς ἀμφὶς μένον οὐδέ τ' ἀκόντων,
 ἀλλ' οἶγ' ἐγγύθεν ἰστάμενοι, ἕνα θυμὸν ἔχοντες, 710

ὄξεσι δὴ πελέκεσσι καὶ ἀξίνησι μάχοντο
 καὶ ξίφεσιν μεγάλοισι καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγυίοισιν.
 πολλὰ δὲ φάσγανα καλὰ μελάνδετα κωπήεντα
 ἄλλα μὲν ἐκ χειρῶν χαμάδις πέσον, ἄλλα δ' ἀπ' ὤμων
 ἀνδρῶν μαρναμένων· ῥέε δ' αἵματι γαῖα μέλαινα. 715

Ἐκτωρ δὲ πρὺμνηθεν ἐπεὶ λάβεν, οὐχὶ μεθίει,
 ἄφλαστον μετὰ χερσὶν ἔχων, Τρωσὶν δὲ κέλευεν
 „Οἴσετε πῦρ, ἅμα δ' αὐτοὶ ἀολλέες ὄρνυτ' αὐτήν·
 νῦν ἡμῖν πάντων Ζεὺς ἄξιον ἤμαρ ἔδωκεν,
 νῆας ἐλεῖν, αἰ δευρὸ θεῶν ἀέκητι μολοῦσαι 720

ἡμῖν πῆματα πολλὰ θέσαν, κακότητι γερόντων,
 οἳ μ' ἐθέλοι τα μάχεσθαι ἐπὶ πρὺμνησι νέεσσι
 αὐτόν τ' ἰσχανάασκον ἐρητύοντό τε λαόν.
 ἀλλ' εἰ δὴ ῥα τότε βλάπτε φρένας εὐρύοπα Ζεὺς
 ἡμετέρας, νῦν αὐτὸς ἐποτρύνει καὶ ἀνώγει.“ 725

Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα μᾶλλον ἐπ' Ἀργείοισιν ὄρουσαν.

Αἶσος δ' οὐκέτ' ἐμιμνε· βιάζετο γὰρ βελέεσσι·
 ἀλλ' ἀνεχάζετο τυτθόν, ὀδόμενος θανέεσθαι,
 θρηνηνὺν ἐφ' ἑπταπόδην, λίπε δ' ἱκρία νηὸς ἐβίης·
 ἔνθ' ἄρ' ὄγ' ἐστήκει δεδοκμημένος, ἔγχεϊ δ' αἰεὶ 730

Τρώας ἄμυνε νεῶν, ὅστις φέροι ἀκάματον πῦρ·
αἰεὶ δὲ σμερνὸν βοόων Δαναοῖσι κέλευεν

„ὦ φίλοι, ἦρωες Δαναοὶ, θεράποντες Ἄρης,
ἄνδρες ἔστε, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς·
ἢ τίνας φαμεν εἶναι ἀοσητῆρας ὀπίσσω, 735

ἢ τί τειχος ἄρειον, ὃ κ' ἀνδράσι λοιγὸν ἀμύναι;

οὐ μὲν τι σχεδὸν ἔστι πόλις πύργοις ἄραρυῖα,

ἢ κ' ἀπαμυναίμεσθ' ἔτεραλκία δῆμον ἔχοντες·

ἀλλ' ἐν γὰρ Τρώων πεδίῳ πύκα θωρηκτάων,

πόντῳ κεκλιμένοι, ἐκὰς ἤμεθα πατρίδος αἴης· 740

τῷ ἐν χερσὶ φόως, οὐ μειλιχίη πολέμοιο.“

Ἥ καὶ μαιμῶων ἔφεπ' ἔργχει ὄξυόεντι.

ὅστις δὲ Τρώων κοίλης ἐπὶ νηυσὶ φέροίτο

σὺν πυρὶ κηλείῳ, χάριν Ἐκτορος ὀτρύναντος,

τὸν δ' Αἴας οὔτασκε δεδεγμένος ἔργχει μακροῦ· 745

δώδεκα δὲ προπάρουθε νεῶν αὐτοσχεδὸν οὔτα.

Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ Π.

Π α τ ρ ό κ λ ε ι α.

Ὡς οἱ μὲν περὶ νηὸς ἐϋστέλμοιο μάχοντο·

Πάτροκλος δ' Ἀχιλῆϊ παρίστατο, ποιμένι λαῶν,

δάκρυα θερμὰ χέων ὥστε κρήνη μελάνυδρος,

ἦτε κατ' αἰγίλιπος πέτρης δυοφερόν χέει ὕδωρ.

τὸν δὲ ἰδὼν ᾤκτειρε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς,

καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα

„Τίπτε δεδάκρυσαι, Πατρόκλεις, ἦ ὅτε κούρη
νηπίη, ἢ θ' ἅμα μητρὶ θεοῦσ' ἀνελέσθαι ἀνώγει,

εἰλανοῦ ἀπτομένη, καί τ' ἐσσυμένην κατερύκει,
 δακρυνόεσσα δέ μιν ποτιδέσκειται, ὄφρ' ἀνέληται· 10
 τῇ ἑκελος, Πάτροκλε, τέρεν κατὰ δάκρυνον εἶβεις.
 ἤέ τι Μυρμιδόνεσσι πίφάυσκεαι, ἢ ἔμοι αὐτῶ;
 ἤέ τιν' ἀγγελίην Φθίης ἕξ ἔκλυες οἶος;
 ζώειν μὰν ἔτι φασὶ Μεινοίτιον, Ἄκτορος υἱὸν,
 ζώει δ' Αἰακίδης Πηλεὺς μετὰ Μυρμιδόνεσσιν, 15
 τῶν κε μάλ' ἀμφοτέρων ἀναχοίμεθα τεθνηώτων.
 ἤε σύγ' Ἀργείων ὀλοφύρεαι, ὡς ὀλέκονται
 νηυσὶν ἐπι γλαφυρῆσιν ὑπερβασίης ἔνεκα σφῆς;
 ἐξαύδα, μὴ κεῦθε νόφ, ἵνα εἶδομεν ἄμφω.

Τὸν δὲ βαρὺ στενάχων προσέφησ, Πατρόκλεις
 ἱππεῦ 20

„ὦ Ἀχιλεῦ, Πηλέος υἱέ, μέγα φέρτατ' Ἀχαιοῶν,
 μὴ νεμέσα· τοῖον γὰρ ἄχος βεβίηκεν Ἀχαιοῦς.
 οἱ μὲν γὰρ δὴ πάντες, ὅσοι πάρος ἦσαν ἄριστοι,
 ἐν νηυσὶν κέεται βεβλημένοι οὐτάμενοί τε.
 βέβληται μὲν ὁ Τυδείδης κρατερός Διομήδης, 25
 οὔτασται δ' Ὀδυσσεὺς δουρικλυτὸς ἠδ' Ἀγαμέμνων,
 βέβληται δὲ καὶ Εὐρύπυλος κατὰ μηρὸν ὀϊστῶ.
 τοὺς μὲν τ' ἱητροὶ πολυφάρμακοι ἀμφιπέπονται,
 ἔλκε' ἀκείόμενοι· σὺ δ' ἀμήχανος ἔπλευ, Ἀχιλλεῖ.
 μὴ ἔμεγ' οὖν οὗτός γε λάβοι χόλος, ὃν σὺ φυλάσσεις,
 αἶναρέτη. τί σευ ἄλλος ὀνήσεται ὀψίγονός περ, 31
 αἶ' κε μὴ Ἀργείοισιν ἀεικέα λοιγὸν ἀμύνης;
 νηλεές, οὐκ ἄρα σοίγε πατήρ ἦν ἱππότα Πηλεὺς,
 οὐδὲ Θέτις μήτηρ· γλαυκὴ δέ σε τίκτε θάλασσα
 πέτραι δ' ἠλίβατοι, ὅτι τοι νόος ἐστὶν ἀπηνής. 35
 εἰ δέ τινα φρεσὶ σῆσι θεοπροπίην ἀλεείνεις
 καὶ τινά τοι παρ Ζηνὸς ἐπέφραδε πότνια μήτηρ,
 ἀλλ' ἐμέ περ πρόες ὦχ', ἅμα δ' ἄλλον λαὸν ὅπασσον
 Μυρμιδόνων, ἣν πού τι φόως Δαναοῖσι γένωμαι.

δὸς δέ μοι ὦμουν τὰ σὰ τεύχεα θωρηχθῆναι, 40
 κί κ' ἐμὲ σοὶ ἴσκοντες ἀπόσχονται πολέμοιο
 Τρωῆς, ἀναπνεύσωσι δ' Ἀργῆϊοι νῆες Ἀχαιῶν
 τειρόμενοι· ὀλίγη δέ τ' ἀνάπνευσις πολέμοιο.
 θεῖα δέ κ' ἀκμηῆτες κεκμηότας ἄνδρας αὐτῇ
 ὄσσαιμεν προτὶ ἄστρῳ νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων.“ 45

Ὡς φάτο λισσόμενος μέγα νῆπιος· ἦ γὰρ ἐμελλεν
 οἷ αὐτῷ θάνατόν τε κακὸν καὶ κῆρα λιτέσθαι.
 τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς

„ὦ μοι, διογενὲς Πατρόκλεις, οἶον ἔειπες·
 οὔτε θεοπροπίης ἐμπάζομαι, ἦντινα οἶδα, 50
 οὔτε τί μοι παρ Ζηνὸς ἐπέφραδε πότνια μήτηρ·
 ἀλλὰ τόδ' αἰνὸν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἰκάνει,
 ὁππότε δὴ τὸν ὁμοῖον ἀνὴρ ἐθέλησιν ἀμέρσαι
 καὶ γέρας ἄψ ἀφελέσθαι, ὅ τε κράτει προβεβήκη·
 αἰνὸν ἄχος τό μοι ἔστιν, ἐπεὶ πάθον ἄλγεα θυμῷ. 55
 κούρην ἦν ἄρα μοι γέρας ἔξελον νῆες Ἀχαιῶν,
 δουρὶ δ' ἐμῷ κτεάτισσα, πόλιν εὐτείχεα πέρσας,
 τὴν ἄψ ἐκ χειρῶν ἔλετο κρείων Ἀγαμέμνων
 Ἀτρεΐδης ὡσεὶ τιν' ἀτίμητον μετανάστην.

ἀλλὰ τὰ μὲν προτετύχθαι ἐάσομεν· οὐδ' ἄρα πως ἦν
 ἀσπερχές κεχολῶσθαι ἐνὶ φρεσίν· ἦτοι ἔφην γε 61
 οὐ πρὶν μνηστῆρον καταπαυσέμεν, ἀλλ' ὅπότε ἂν δὴ
 νῆας ἐμὰς ἀφίκηται αὐτῇ τε πτόλεμός τε.

τύνη δ' ὦμουν μὲν ἐμὰ κλυτὰ τεύχεα δῦθι,
 ἄρχε δὲ Μυρμιδόνεσσι φιλοπολέμοισι μάχεσθαι, 65
 εἰ δὴ κυάνεον Τρώων νέφος ἀμφιβέβηκεν
 νηυσὶν ἐπικρατέως, οἱ δὲ ὄηγμαῖνι θαλάσσης
 κεκλίεται, χώρης ὀλίγην ἔτι μοῖραν ἔχοντες,
 Ἀργεῖοι· Τρώων δὲ πόλις ἐπὶ πᾶσα βέβηκεν
 θάρσυνος· οὐ γὰρ ἐμῆς κόρουθος λεύσσοις μέτωπον
 ἐγγύθι λαμπομένης· τάχα κεν φεύγοντες ἐναύλους 71

πλήσειαν νεκύων, εἰ μοι κρείων Ἀγαμέμνων
 ἦπια εἰδείη· νῦν δὲ στρατὸν ἀμφιμάχονται. —
 οὐ γὰρ Τυδείδew Διομήδεος ἐν παλάμῃσιν
 μαινεται ἐγγεῖη Δαναῶν ἀπὸ λαιγὸν ἀμύναι· 75
 οὐδέ πω Ἀτρεΐδew ὁπὸς ἐκλυον αὐδήσαντος
 ἐχθρῆς ἐκ κεφαλῆς· ἀλλ' Ἐκτορος ἀνδροφόνοιο
 Τρωσὶ κελεύοντος περιάγνυται, οἱ δ' ἀλαλητῶ
 πᾶν πεδίον κατέχουσι, μάχῃ νικῶντες Ἀχαιοὺς.
 ἀλλὰ καὶ ὡς, Πάτροκλε, νεῶν ἀπὸ λαιγὸν ἀμύνων 80
 ἔμπες' ἐπικρατέως, μὴ δὴ πυρὸς αἰδομένοιο
 νῆας ἐνιπρήσωσι, φίλον δ' ἀπὸ νόστον ἔλονται.
 πεῖθεο δ' ὡς τοι ἐγὼ μύθου τέλος ἐν φρεσὶ θεῖω,
 ὡς ἂν μοι τιμὴν μεγάλην καὶ κῦδος ἄρῃαι 84
 πρὸς πάντων Δαναῶν, ἀτὰρ οἱ περικαλλέα κούρην
 ἄψ ἀπονάσσωσιν, ποτὶ δ' ἀγλαὰ δῶρα πόρωσιν.
 ἐκ νηῶν ἐλάσας ἰέναι πάλιν· εἰ δέ κεν αὖ τοι
 δῶη κῦδος ἀρέσθαι ἐρίγδουπος πόσις Ἥρης,
 μὴ σύγ' ἀνευθεν ἐμεῖο λιλαίεσθαι πολεμίζειν
 Τρωσὶ φιλοπτολέμοισιν· ἀτιμότερον δέ με θήσεις. 90
 μῆδ' ἐπαγαλλόμενος πολέμῳ καὶ δηϊοτήτι,
 Τρωῶας ἐναιρόμενος, προτὶ Ἴλιον ἠγεμονεύειν,
 μὴ τις ἀπ' Οὐλύμποιο θεῶν αἰειγενετῶν
 ἐμβήῃ· μάλα τούς γε φιλεῖ ἐκάεργος Ἀπόλλων·
 ἀλλὰ πάλιν τρωπᾶσθαι, ἐπὴν φάος ἐν νήεσσιν 95
 θήῃς, τοὺς δέ τ' ἐὰν πεδίον κᾶτα δηριᾶσθαι.
 [αἶ γὰρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίῃ καὶ Ἀπόλλων,
 μήτε τις οὖν Τρωῶν θάνατον φύγοι, ὅσσοι ἔασιν,
 μήτε τις Ἀργείων, νῶϊν δ' ἐκδῦμεν ὄλεθρον,
 ὄφρ' οἶοι Τροίης ἱερὰ κρήδεμνα λύωμεν.]“ — 100
 Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
 Αἴας δ' οὐκέτ' ἔμιμνε· βιάζετο γὰρ βελέεσσιν·
 δάμνα μιν Ζηνὸς τε νόος καὶ Τρωῆες ἀγανοὶ

ἄλλοντες· δεινὴν δὲ περὶ κροτάφοισι φαεινὴ
 ἤληξ βαλλομένη καναχὴν ἔχε, βάλλετο δ' αἰεὶ 105
 ἅπ φάλαρ' εὐποίηθ'· ὁ δ' ἀριστερόν ὦμον ἔκαμνεν,
 ἔμπεδον αἰὲν ἔχων σάκος αἰόλου· οὐδ' ἐδύναντο
 ἄμφ' αὐτῷ πελεμιῖξαι ἐρείδοντες βελέεσσιν.

αἰεὶ δ' ἀργαλέω ἔχετ' ἄσθματι, καὶ δέ οἱ ἰδρῶς
 πάντοθεν ἐκ μελέων πολὺς ἔρρεεν, οὐδέ πη εἶχεν 110
 ἔμπνεῦσαι· πάντη δὲ κακὸν κακῷ ἐστήρικτο.

Ἔσπετε νῦν μοι, Μοῦσαι Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι,
 ὅπως δὴ πρῶτον πῦρ ἔμπεσε νηυσὶν Ἀχαιῶν.

Ἐκτὼρ Αἴαντος δόρου μείλινον ἄγχι παραστάς
 πλῆξ' ἄορι μεγάλω, αἰχμῆς παρὰ κανλὸν ὅπισθεν, 115
 ἀντικρὺ δ' ἀπάραξε· τὸ μὲν Τελαμώνιος Αἴας
 πῆλ' αὐτῶς ἐν χειρὶ κόλον δόρου· τῆλε δ' ἀπ' αὐτοῦ
 αἰχμὴ χαλκείη χαμάδις βόμβησε πεσοῦσα.

ἦν δ' Αἴας κατὰ θυμὸν ἀμύμονα, ῥίγησέν τε,
 ἔργα θεῶν, ὃ ῥα πάγχυ μάχης ἐπὶ μῆδεα κείρεν 120
 Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, Τρώεσσι δὲ βούλετο νίκην·
 χάζετο δ' ἐκ βελέων. τοὶ δ' ἔμβαλον ἀκάματον πῦρ
 νηὶ θοῇ· τῆς δ' αἴψα κατ' ἀσβέστη κέχυτο φλόξ.
 ὣς τὴν μὲν πρύμνην πῦρ ἄμφεπεν· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 μηρῶ πληξάμενος Πατροκλῆα προσέειπεν 125

„Ὅρσεο, διογενὲς Πατρόκλεις, ἵπποκέλευθε —
 λεύσσω δὴ παρὰ νηυσὶ πυρὸς δηϊοιο ἰωήν —
 μὴ δὴ νῆας ἔλωσι καὶ οὐκέτι φνικτὰ πέλωνται·
 δύσεο τεύχεα θᾶσσον, ἐγὼ δέ κε λαὸν ἀγείρω.“

Ὡς φάτο, Πάτροκλος δὲ κορύσσετο νῶροπι χαλκῷ.
 κνημίδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμησιν ἔθηκεν 131
 καλὰς, ἀργυρέοισιν ἐπισφυρίοις ἀραρυίας·
 δεῦτερον αὖ θώρηκα περὶ στήθεσιν ἔδυνεν
 ποικίλον ἀστερόεντα ποδώκεος Αἰακίδαο.

ἄμφι δ' ἄρ' ὦμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλου 135

χάλκεον, αὐτὰρ ἔπειτα σάκος μέγα τε στιβαρόν τε·
 κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κυνέην εὐτυκτον ἔθηκεν
 ἔππουριν· δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔνευεν.
 εἶλετο δ' ἄλκιμα δοῦρε, τὰ οἱ παλάμηφιν ἀρήρει.
 ἔγχος δ' οὐχ' ἔλετ' οἶον ἀμύμονος Αἰακίδαο, 140
 βροιβὺν μέγα στιβαρόν· τὸ μὲν οὐ δύνατ' ἄλλος Ἀχαιῶν
 πάλλειν, ἀλλὰ μιν οἶος ἐπίστατο πῆλαι Ἀχιλλεύς,
 Πηλιάδα μελίην, τὴν πατρὶ φίλῳ πόρε Χείρων
 Πηλίου ἐκ κορυφῆς, φόνον ἔμμεναι ἠρώεσσι.
 ἵππους δ' Αὐτομέδοντα θεῶς ζευγνῦμεν ἄνωγεν, 145
 τὸν μετ' Ἀχιλλῆα ῥηξήνορα τίε μάλιστα,
 πιστότατος δέ οἱ ἔσκε μάχῃ ἐνὶ μεῖναι ὁμοκλήν.
 τῷ δὲ καὶ Αὐτομέδων ὕπαγε ζυγὸν ὠκείας ἵππους,
 Ξάνθον καὶ Βάλλον, τὰ ἅμα πνοιῆσι πετέσθην,
 τοὺς ἔτεκε Ζεφύρῳ ἀνέμῳ Ἄρπυια Ποδάργη, 150
 βοσκομένη λειμῶνι παρὰ ῥόον Ὠκεανοῖο.
 ἐν δὲ παρηορήσιον ἀμύμονα Πήδασον ἴει,
 τὸν ῥά ποτ' Ἠετίωνος ἐλὼν πόλιν ἦγαν' Ἀχιλλεύς,
 ὃς καὶ θνητὸς ἐὼν ἔπεθ' ἵπποις ἀθανάτοισιν.

Μυρμιδόνας δ' ἄρ' ἐποιχόμενος θώρηξεν Ἀχιλλεύς
 πάντας ἀνά κλισίας σὺν τεύχεσιν· οἱ δὲ λύκοι ὡς 156
 ὠμοφάγοι, τοῖσιν τε περὶ φρεσὶν ἄσπετος ἀλκή,
 οἷτ' ἔλαφον κεραὸν μέγαν οὔρεσι δηώσαντες
 δάπτουσιν· πᾶσιν δὲ παρήϊον αἵματι φοινόν·
 καὶ τ' ἀγελήδον ἴασιν ἀπὸ κρήνης μελανύδρου 160
 λάφοντες γλώσσησιν ἀραιῆσιν μέλαν ὕδωρ
 ἄκρον, ἐρευγόμενοι φόνον αἵματος· ἐν δέ τε θυμὸς
 στήθεσιν ἄτρομός ἐστι, περιστένεται δέ τε γαστήρ·
 τοιοὶ Μυρμιδόνων ἠγήτορες ἠδὲ μέδοντες
 ἀμφ' ἀγαθὸν θεράποντα ποδάκεος Αἰακίδαο 165
 ῥώοντ'. ἐν δ' ἄρα τοῖσιν Ἀρήϊος ἵστατ' Ἀχιλλεύς,
 ὀτρύνων ἵππους τε καὶ ἀνέρας ἀσπιδιώτας.

Πεντήκοντ' ἦσαν νῆες θοαί, ἦσιν Ἀχιλλεύς
 ἔς Τροίην ἤγειτο δίφιλος· ἐν δὲ ἐκάστη
 πεντήκοντ' ἔσαν ἄνδρες ἐπὶ κληῖσιν ἑταῖροι· 170
 πέντε δ' ἄρ' ἠγεμόνας ποιήσατο, τοῖς ἐπεποίθει,
 σημαίνειν· αὐτὸς δὲ μέγα κρατέων ἦνασσευ.
 τῆς μὲν ἰῆς στιχὸς ἦρχε Μενέσθιος αἰολοθώρηξ,
 υἱὸς Σπερχειοῖο, διυπετέος ποταμοῖο·
 ὃν τέκε Πηλῆος θυγάτηρ, καλὴ Πολυδώρα, 175
 Σπερχειῶ ἀκάμαντι, γυνὴ θεῶ εὐνηθεῖσα,
 αὐτὰρ ἐπὶ κλησιν Βῶρω, Περιήρεος υἱῶ,
 ὅς ῥ' ἀναφανδὸν ὄπνιε, πορῶν ἀπερείσια ἔδνα·
 τῆς δ' ἑτέρης Εὐδωρος Ἀρήϊος ἠγεμόνευεν,
 παρθένιος, τὸν ἔτικτε χορῶ καλὴ Πολυμήλη, 180
 Φύλαντος θυγάτηρ· τῆς δὲ κρατὺς Ἀργειφόντης
 ἠράσατ', ὄφθαλμοῖσιν ἰδὼν μετὰ μελπομένησιν
 ἐν χορῶ Ἀρτέμιδος χρυσηλακάτου κελαδεινῆς.
 αὐτίκα δ' εἰς ὑπερῶ ἀναβὰς παρελέξατο λάθρη
 Ερμείας ἀκάκητα, πόρεν δέ οἱ ἀγλαὸν υἱὸν 185
 Εὐδωρον, πέρι μὲν θείειν ταχὺν ἠδὲ μαχητῆν.
 αὐτὰρ ἐπειδὴ τόνγε μογοστόκος Εἰλείθυια
 ἔξάγαγε πρὸ φόωσδε καὶ ἡελίου ἰδεν αὐγὰς,
 τὴν μὲν Ἐχεκλῆος κρατερόν μένος Ἀκτορίδαο
 ἠγάγετο πρὸς δῶματ', ἐπεὶ πόρε μυρία ἔδνα, 196
 τὸν δ' ὁ γέρον Φύλας εὖ ἔτρεφεν ἠδ' ἀτίταλλεν,
 ἀμφαγαπαζόμενος ὡσεὶ θ' εὖν υἱὸν ἑόντα.
 τῆς δὲ τρίτης Πείσανδρος Ἀρήϊος ἠγεμόνευεν
 Μαιμαλίδης, ὃς πᾶσι μετέπρεπε Μυρμιδόνεσσι
 ἔγχεϊ μάρνασθαι μετὰ Πηλείωνος ἑταῖρον· 195
 τῆς δὲ τετάρτης ἦρχε γέρον ἱππηλάτα Φοῖνιξ,
 πέμπτης δ' Ἀλκιμέδων, Λαέρκεος υἱὸς ἀμύμων.
 αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντας ἅμ' ἠγεμόνεσσι Ἀχιλλεύς
 στήσεν εὖ κρήνας, κρατερόν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλεν

„Μυρμιδόνες, μή τις μοι ἀπειλάων λελαθέσθω, 200
 ἄς ἐπὶ νηυσὶ θοῆσιν ἀπειλεῖτε Τρώεσσι
 πάνθ' ὑπὸ μνηστῆρον, καὶ μ' ἠτιάσθε ἕκαστος
 ἄσχετλιε Πηλεὺς υἱέ, χόλω ἄρα σ' ἔτρεφε μήτηρ,
 νηλεὺς, ὃς παρὰ νηυσὶν ἔχεις ἀέκοντας ἐταίρους·
 οἴκαδέ περ σὺν νηυσὶ νεώμεθα ποντοπόροισιν 205
 αὐτίς, ἐπεὶ ῥά τοι ὦδ' ἐκακὸς χόλος ἔμπεσε θυμῷ.
 ταῦτά μ' ἀγειρόμενοι θάμ' ἐβάξετε· νῦν δὲ πέφανται
 φυλόπιδος μέγα ἔργον, ἔης τὸ πρὶν γ' ἐράσθε.
 ἔνθα τις ἄλκιμον ἦτορ ἔχων Τρώεσσι μαχέσθω.“

Ὡς εἰπὼν ὤτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἑκάστου. 210
 μᾶλλον δὲ στίχες ἄρ' ἔθεν, ἐπεὶ βασιλῆος ἄκουσαν.
 ὡς δ' ὅτε τοῖχον ἀνῆλθ' ἀράρη πνικνοῖσι λίθοισιν
 δώματος ὑψηλοῖο, βίας ἀνέμων ἀλείνων,
 ὡς ἄραρον κόρυθές τε καὶ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι.
 ἀσπίς ἄρ' ἀσπίδ' ἔρειδε, κόρυς κόρυν, ἀνέρα δ' ἀνῆρ·
 ψαῦον δ' ἱππόκομοι κόρυθες λαμπροῖσι φάλοισιν 216
 νενούτων· ὡς πνικνοὶ ἐφέστασαν ἀλλήλοισιν.
 πάντων δὲ προπάροιθε δὴ ἀνέρες θωρήσσοιτο,
 Πάτροκλός τε καὶ Ἀυτομέδων, ἕνα θυμὸν ἔχοντες,
 πρόσθεν Μυρμιδόνων πολεμιζέμεν. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 βῆ δ' ἴμεν ἐς κλισίην, χηλοῦ δ' ἀπὸ πῶμ' ἀνέωγεν 221
 καλῆς δαιδαλέης, τὴν οἱ Θέτις ἀργυρόπεζα
 θῆκε ἐπὶ νηὸς ἀγεσθαι, ἐν πλήσασα χιτώνων
 χλαινάων τ' ἀνεμοσκεπέων οὔλων τε ταπήτων.
 ἔνθα δὲ οἱ δέπας ἔσκε τετυγμένον, οὐδέ τις ἄλλος 225
 οὔτ' ἀνδρῶν πίνεσκεν ἀπ' αὐτοῦ αἶθοπα οἶνον,
 οὔτε τερσένδεσκε θεῶν, ὅτι μὴ Διὶ πατρί.
 τό ῥα τότε ἐκ χηλοῖο λαβὼν ἐκάθηρε θεείῳ
 πρῶτον, ἔπειτα δὲ νίψ' ὕδατος καλῆσι ῥοῆσιν,
 νίψατο δ' αὐτὸς χεῖρας, ἀφύσβατο δ' αἶθοπα οἶνον.
 εὐχετ' ἔπειτα στὰς μέσῳ ἔρκει, λείβε δὲ οἶνον 231

οὐρανὸν εἰσανιδῶν· Δία δ' οὐ λάθε τερπικέρανον·

„Ζεῦ ἄνα, Δωδωναίε, Πελασγικέ, τηλόδι ναίων,
Δωδώνης μεδέων δυσχειμέρου· ἀμφὶ δὲ Σελλοὶ
σοὶ ναίουσ' ὑποφῆται ἀνιπτόποδες χαμαιεῦναι. 235

ἡμὲν δὴ ποτ' ἐμὸν ἔπος ἔκλυες εὐξαμένοιο,
τίμησας μὲν ἐμὲ, μέγα δ' ἴψασ λαὸν Ἀχαιῶν,
ἢδ' ἔτι καὶ νῦν μοι τόδ' ἐπικροήηνον ἐέλδωρ·

αὐτὸς μὲν γὰρ ἐγὼ μενέω νηῶν ἐν ἀγῶνι,
ἀλλ' ἔταρον πέμπω πολέσιν μετὰ Μυρμιδόνεσσιν 240
μάρνασθαι· τῷ κῦδος ἅμα πρόες, εὐρύοπα Ζεῦ,

θάρσυνον δέ οἱ ἦτορ ἐνὶ φρεσίν, ὄφρα καὶ Ἐκτωρ
εἴσεται ἢ ῥα καὶ οἶος ἐπίσσηται πολεμίζειν
ἡμέτερος θεράπων, ἢ οἱ τότε χεῖρες ἄπτοι

μαίνονθ', ὅππότε ἐγὼ περ ἴω μετὰ μῶλον Ἄρηος. 245
αὐτὰρ ἐπεὶ κ' ἀπὸ ναῦφι μάχην ἐνοπήν τε δίηται,
ἀσκηθῆς μοι ἔπειτα θοὰς ἐπὶ νῆας ἵκοιτο

τεύχεσί τε ξὺν πᾶσι καὶ ἀγχεμάχοις ἐτάροισιν.“

Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος, τοῦ δ' ἔκλυε μητίετα Ζεύς.
τῷ δ' ἕτερον μὲν ἔδωκε πατήρ, ἕτερον δ' ἀνένευσεν·
νηῶν μὲν οἱ ἀπάσασθαι πόλεμόν τε μάχην τε 251

δῶκε, σόον δ' ἀνένευσε μάχης ἔξ ἀπυέεσθαι.
ἦτοί ο' μὲν σπείσας τε καὶ εὐξάμενος Διὶ πατρὶ
ἄψ κλισίην εἰσῆλθε, δέπας δ' ἀπέθηκ' ἐνὶ χηλῷ,

στῆ δὲ πάροισ' ἐλθῶν κλισίης, ἔτι δ' ἠθέλε θυμῷ 255
εἰσιδέειν Τρώων καὶ Ἀχαιῶν φύλοπιν αἰνήν.

Οἱ δ' ἅμα Πατρόκλῳ μεγαλήτορι θωρηχθέντες
ἔστιχον, ὄφρ' ἐν Τρωσὶ μέγα φρουρέοντες ὄρουσαν.
αὐτίκα δὲ σφήκεσσιν ἑοικότες ἐξεχέοντο

εἰνοδίοις, οὓς παῖδες ἐριδμαίνωσιν ἔθοντες, 260
[αἰεὶ κερτομέοντες, ὀδῶ ἐπι οἰκί' ἔχοντας,]
νηπίαχοι· ξυνὸν δὲ κακὸν πολέεσσι τιθείσιν.

τοὺς δ' εἶπερ παρά τίς τε κίων ἄνθρωπος ὀδύτης

κίνησθαι ἀέκων, οἳ δ' ἄλκιμον ἦτορ ἔχοντες
 πρόσσω πᾶς πέτεται καὶ ἀμύνει οἷσι τέκεσσι. 265

τῶν τότε Μυρμιδόνες κραδίην καὶ θυμὸν ἔχοντες
 ἐκ νηῶν ἐχέοντο· βοή δ' ἄσβεστος ὀρώρει.

Πάτροκλος δ' ἐτάροισιν ἐκέκλετο μακρὸν αὔσας

„Μυρμιδόνες, ἔταροι Πηληϊάδεω Ἀχιλλῆος,
 ἀνέρες ἔστε, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς, 270

ὡς ἂν Πηλεΐδην τιμήσομεν, ὃς μὲν ἄριστος
 Ἀργείων παρὰ νηυσὶ καὶ ἀγγέμαχοι θεράποντες,
 γυνῶ δὲ καὶ Ἀτρείδης εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων
 ἦν ἄτην, ὅτ' ἄριστον Ἀχαιῶν οὐδὲν ἔτισεν.“

Ὡς εἰπὼν ἄτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστου. 275

ἐν δ' ἔπεσον Τρῶεςσιν ἀολλέες· ἀμφὶ δὲ νῆες
 σμερδαλέον κονάβησαν αὔσαντων ὑπ' Ἀχαιῶν.

Τρῶες δ' ὡς εἶδοντο Μενoitίου ἄλκιμον νιδόν,
 αὐτὸν καὶ θεράποντα, σὺν ἔντεσι μαρμαίροντας,

πᾶσιν ὀρίνθη θυμὸς, ἐκίνηθεν δὲ φάλαγγες, 280

ἐλπόμενοι παρὰ ναῦφι ποδώκεα Πηλεΐωνα
 μηριθμὸν μὲν ἀπορροΐσαι, φιλότητα δ' ἐλέσθαι·
 πάπτηνεν δὲ ἕκαστος ὅπη φύγοι αἰπὺν ὄλεθρον.

Πάτροκλος δὲ πρῶτος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ
 ἀντικρὺ κατὰ μέσσον, ὅθι πλεῖστοι κλονέοντο, 285

νηϊ πάρα προύμνη μεγαθύμου Πρωτεσιλάου,
 καὶ βάλε Πυρραΐχμην, ὃς Παίονας ἵπποκόρουστας

ἤγαγεν ἐξ Ἀμυδῶνος ἀπ' Ἀξιοῦ εὐρυρέοντος·
 τὸν βάλε δεξιὸν ὤμον· ὁ δ' ὑπτιος ἐν κονίησιν

κάππεσεν οἰμῶξας, ἔταροι δέ μιν ἀμφεφόβηθεν 290

Παίονες· ἐν γὰρ Πάτροκλος φόβον ἤκεν ἅπασιν
 ἠγεμόνα κτείνας, ὃς ἀριστεύεσκε μάχεσθαι.

ἐκ νηῶν δ' ἔλασεν, κατὰ δ' ἔσβεσεν αἰθόμενον πῦρ.

ἠμιδαῆς δ' ἄρα νηῆς λίπετ' αὐτόθι· τοὶ δ' ἐφόβηθεν
 Τρῶες θεσπεσίῳ ὀμάδῳ· Δαναοὶ δ' ἐπέχυντο 295

νηας ἀνά γλαφυράς· ὄμαδος δ' ἄλλιαστος ἐτύχθη.
 ὡς δ' ὅτ' ἀφ' ὑψηλῆς κορυφῆς ὄρεος μέγαλοιο
 κινήσῃ πυκινὴν νεφέλην στεροπηγερέτα Ζεὺς,
 ἔκ τ' ἔφανευ πᾶσαι σκοπιαὶ καὶ πρῶονες ἄκροι
 καὶ νάπαι, οὐρανόθεν δ' ἄρ' ὑπερράγῃ ἄσπετος αἰθήρ,
 ὡς Δαναοὶ νηῶν μὲν ἀπώσάμενοι δῆϊον πῦρ 301
 τυτθὸν ἀνέπνευσαν, πολέμου δ' οὐ γίγνεται ἔρωή.
 οὐ γάρ πώ τι Τρωῆες ἀρηϊφίλων ὑπ' Ἀχαιῶν
 προτροπάδην φοβέοντο μελαινάων ἀπὸ νηῶν,
 ἀλλ' ἔτ' ἄρ' ἀνδίσταντο, νεῶν δ' ὑπόεικον ἀνάγκη. 305

Ἐνθα δ' ἀνὴρ ἔλεν ἄνδρα κεθασθείσης ὑσμίνης
 ἠγεμόνων. πρῶτος δὲ Μενoitίου ἄλκιμος υἱὸς
 αὐτίκ' ἄρα στρεφθέντος Ἀρηϊλύκου βάλε μηρὸν
 ἔγχει ὄξυόεντι, διαπρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασσειν·
 ῥῆξεν δ' ὀστέον ἔγχος, ὃ δὲ προηνῆς ἐπὶ γαίῃ 310
 κάππεσ'. ἀτὰρ Μενέλαος Ἀρήϊος οὔτα Θόαντα
 στέρνον γυμνωθέντα παρ' ἀσπίδα, λῦσε δὲ γυῖα.
 Φυλείδης δ' Ἄμφικλον ἐφορμηθέντα δοκεύσας
 ἔφθη ὀρεξάμενος πρυμνὸν σκέλος, ἔνθα πάχιστος
 μυῶν ἀνθρώπου πέλεται· περὶ δ' ἔγχος αἰχμῇ 315
 νεῦρα διεσχίσθη· τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυψεν.

Νεστορίδαι δ' ὃ μὲν οὔτασ' Ἀτύμνιον ὄξεί δουρὶ
 Ἀντίλοχος, λαπάρης δὲ διήλασε χάλκεον ἔγχος·
 ἤριπε δὲ προπάροιθε. Μάρις δ' αὐτοσχεδὰ δουρὶ
 Ἀντιλόχῳ ἐπόρουσε κασιγνήτοιο χολωθεῖς, 320
 στὰς πρόσθεν νέκνος· τοῦ δ' ἀντίθεος Θρασυμήδης
 ἔφθη ὀρεξάμενος πρὶν οὐτάσαι, οὐδ' ἀφάμαρτεν,
 ὦμον ἄφερ· πρυμνὸν δὲ βραχίονα δουρὸς ἀκωκῆ
 δρῦψ' ἀπὸ μυώνων, ἀπὸ δ' ὀστέον ἄχρῖς ἄραξεν.
 δούπησεν δὲ πεσῶν, κατὰ δὲ σκότος ὄσσε κάλυψεν.
 ὡς τῷ μὲν δοιοῖσι κασιγνήτοισι δαμέντε 326
 βήτην εἰς Ἔρεβος, Σαρπηδόνοσ ἐσθλοὶ ἑταῖροι,

νῆες ἀκοντισταὶ Ἀμισωδάρου, ὅς ῥα Χίμαιραν
θρέψεν ἀμαιμακέτην, πολέσιν κακὸν ἀνθρώποισιν. †

Αἴας δὲ Κλεόβουλον Ὀυλιάδης ἐπορούσας 330

ζῶν ἔλε, βλαφθέντα κατὰ κλόνον· ἀλλὰ οἱ αὖθι
λῦσε μένος, πλήξας ξίφει αὐχένα κωπήεντι.

πᾶν δ' ὑπεθερμάνθη ξίφος αἵματι· τὸν δὲ κατ' ὄσσε
ἔλλαβε πορφύρεος θάνατος καὶ μοῖρα κραταιή.

Πηνέλεως δὲ Λύκων τε συνέδραμον· ἔγχεσι μὲν γὰρ
ἤμβροτον ἀλλήλων, μέλεον δ' ἠκόντισαν ἄμφω· 336

τὼ δ' αὖτις ξιφέεσσι συνέδραμον. ἔνθα Λύκων μὲν
ἵπποκόμου κόρυθος φάλον ἤλασεν, ἀμφὶ δὲ καυλὸν

φάσγανον ἐρραίσθη· ὁ δ' ὑπ' οὐάτος μιχένα θεῖνεν
Πηνέλεως, πᾶν δ' εἰσω ἔδν ξίφος, ἔσχεθε δ' οἶον 340

δέρμα, παρηέρθη δὲ κάρη, ὑπέλυντο δὲ γυῖα.

Μηριόνης δ' Ἀκάμαντα κίχεις ποσὶ καρπαλίμοισιν
νύξ' ἵππων ἐπιβησόμενον κατὰ δεξιὸν ὤμων·

ἤριπε δ' ἐξ ὀχέων, κατὰ δ' ὀφθαλμῶν κέχυντ' ἀχλύς.

Ἴδομενεὺς δ' Ἐρύμαντα κατὰ στόμα νηλεῖ χαλκῷ 345
νύξε· τὸ δ' ἀντικρὺ δόρυ χάλκεον ἐξεπέρησεν

νέρθεν ὑπ' ἐγκεφάλαιο, κέασσε δ' ἄρ' ὀστέα λευκά·

ἐκ δ' ἐτίναχθεν ὀδόντες, ἐνέπλησθεν δέ οἱ ἄμφω
αἵματος ὀφθαλμοί· τὸ δ' ἀνὰ στόμα καὶ κατὰ ῥίνας

πρῆσε χανῶν· θανάτου δὲ μέλαν νέφος ἀμφεκάλυψεν.

Οὗτοι ἄρ' ἠγεμόνες Δαναῶν ἔλον ἄνδρα ἕκαστος. 351

ὥς δὲ λύκοι ἄρνεσσι ἐπέχραον ἢ ἐρίφοισιν

σύνται, ὑπέκ μῆλων αἰρεύμενοι, αἴτ' ἐν ὄρεσσι

ποιμένος ἀφραδίῃσι διέτμαγεν· οἱ δὲ ἰδόντες
αἴψα διαρπάζουσιν ἀνάκλιδα θυμὸν ἐχούσας· 355

ὥς Δαναοὶ Τρῶεσσι ἐπέχραον· οἱ δὲ φόβοιο

δυσκελάδου μνήσαντο, λάθοντο δὲ θούριδος ἀλκῆς.

Αἴας δ' ὁ μέγας αἰὲν ἐφ' Ἐκτορι χαλκοκορυστῇ
ἵετ' ἀκοντίσσαι· ὁ δὲ ἰδρεῖη πολέμοιο,

ἄσπιδι ταυρείῃ κεκαλυμμένος εὐρέας ὦμους, 360
 σκέπτετ' ὄϊστων τε φοῖζον καὶ δοῦπον ἀκόντων
 ἧ μὲν δὴ γίγνωσκε μάχης ἑτεραλκεία νίκην·
 ἀλλὰ καὶ ὡς ἀνέμιμνε, σάω δ' ἐρήφρας ἑταίρους.

Ὡς δ' ὅτ' ἀπ' Οὐλύμπου νέφος ἕρχεται οὐρανον
 εἶσω

αἰθέρος ἐκ δίης, ὅτε τε Ζεὺς λαίλαπα τείνη, 365
 ὡς τῶν ἐκ νηῶν γένητο ἰαχὴ τε φόβος τε,
 οὐδὲ κατὰ μοῖραν πέραον πάλιν. Ἐκτορα δ' ἵπποι
 ἔκφερον ἀκύνποδες σὺν τεύχεσι, λείπε δὲ λαὸν
 Τρωϊκόν, οὓς ἀέκοντας ὀρυκτὴ τάφρος ἔρυκεν.
 πολλοὶ δ' ἐν τάφρῳ ἐρυσάραματες ὠκέες ἵπποι 370
 ἄξαντ' ἐν πρώτῳ θυμῷ λίπον ἄρματ' ἀνάκτων.

Πάτροκλος δ' ἔπετο σφεδανὸν Δαναοῖσι κελεύων,
 Τρωσὶ κακὰ φρονέων· οἳ δὲ ἰαχῇ τε φόβῳ τε
 πάσας πληῖσαν ὁδοὺς, ἐπεὶ ἄρ' τμάγεν· ὕψι δ' ἄελλα
 σκιδναθ' ὑπὸ νεφέων, τανύοντο δὲ μάνυχες ἵπποι
 ἕψορρον προτὶ ἄστνυ νεῶν ἔπο καὶ κλισιάων. 376

Πάτροκλος δ' ἧ πλεῖστον ὀρινόμενον ἶδε λαὸν,
 τῆ δ' ἐξ ὁμοκλήσας· ὑπὸ δ' ἄξοσι φῶτες ἐπιπτου
 προηέες ἐξ ὀχέων, δίφροι δ' ἀνεκνυβαλίαζον.
 ἀντικρὺ δ' ἄρα τάφρον ὑπέρθορον ὠκέες ἵπποι 380

[ἄμβροτοι, οὓς Πηλῆϊ θεοὶ δόσαν ἀγλαὰ δῶρα.]
 πρόσσω ἰέμενοι· ἐπὶ δ' Ἐκτορι κέκλετο θυμός·
 ἴετο γὰρ βαλέειν· τὸν δ' ἔκφερον ὠκέες ἵπποι.
 ὡς δ' ὑπὸ λαίλαπι πᾶσα κελαινὴ βέβροιδε χθῶν
 ἡματ' ὀπωρινῶ, ὅτε λαβρότατον χεεὶ ὕδαρ 385

Ζεὺς, ὅτε δὴ δ' ἀνδρεςσι κοτεσσάμενος χαλεπήνη,
 οἳ βίη εἰν ἀγορῇ σκολιάς κρίνωσι θέμιστας,
 ἐκ δὲ δίκην ἐλάσσωσι, θεῶν ὅπιν οὐκ ἀλέγοντες·
 τῶν δὲ τε πάντες μὲν ποταμοὶ πλήθουσι ῥέοντες,
 πολλὰς δὲ κλιτῦς τότ' ἀποτμήγουσι χαράδραι, 390

ἐς δ' ἄλα πορφυρέην μεγάληα στενάχουσι θέουσαι
 ἐξ ὀρέων ἐπὶ κάρ, μινύθει δέ τε ἐργ' ἀνθρώπων·
 ὡς ἵπποι Τρωαὶ μεγάληα στενάχοντο θέουσαι.

Πάτροκλος δ' ἐπεὶ οὖν πρώτας ἐπέκερσε φάλαγγας,
 ἅψ ἐπὶ νῆας ἔεργε παλιμπετῆς, οὐδὲ πόληος 395
 εἶα ἰεμένους ἐπιβαινέμεν, ἀλλὰ μεσηγὺ
 νηῶν καὶ ποταμοῦ καὶ τείχεος ὑψηλοῖο
 κτεῖνε μεταΐσσων, πολέων δ' ἀπετύντο ποιινήν.
 ἔνθ' ἦτοι Πρόνοον πρῶτον βάλε δουρὶ φαεινῷ,
 στέρνον γυμνωθέντα παρ' ἀσπίδα, λῦσε δὲ γυῖα· 400
 δούπησεν δὲ πεσών. ὁ δὲ Θέστορα, Ἴηνοπος υἱόν,
 δευτέρον ὀρμηθεὶς – ὁ μὲν εὐξέστω ἐνὶ δίφρῳ
 ἦστο ἀλείς· ἐκ γὰρ πλήγη φρένας, ἐκ δ' ἄρα χειρῶν
 ἠγία ἠΐχθησαν – ὁ δ' ἔρχει νύξε παραστάς
 γναθμὸν δεξιτερὸν, διὰ δ' αὐτοῦ πείρειν ὀδόντων, 405
 ἔλκε δὲ δουρὸς ἐλὼν ὑπὲρ ἄντυγος, ὡς ὅτε τις φῶς
 πέτρῳ ἐπιπροβλήτι καθήμενος ἰερὸν ἰχθύν
 ἐκ πόντοιο θύραζε λίνῳ καὶ ἠνοπι χαλκῷ·
 ὡς ἔλκ' ἐκ δίφροιο κεχηνότα δουρὶ φαεινῷ,
 κὰδ' δ' ἄρ' ἐπὶ στόμ' ἔωσε· πεσόντα δὲ μιν λίπε
 θυμός. 410

αὐτὰρ ἔπειτ' Ἐρύλαον ἐπεσσύμενον βάλε πέτρῳ
 μέσσην καὶ κεφαλὴν· ἥ δ' ἀνδιχα πᾶσα κεάσθη
 ἐν κόρυθι βριαρῆ· ὁ δ' ἄρα προηῆς ἐπὶ γαίῃ
 κάππεσεν, ἀμφὶ δὲ μιν θάνατος χύτο θυμοραϊστής.
 αὐτὰρ ἔπειτ' Ἐρύμαντα καὶ Ἀμφοτερόν καὶ Ἐπάλτην,
 Τληπόλεμόν τε Δαμαστορίδην Ἐχίον τε Πύριν τε, 416
 Ἴφέα τ' Εὐνιπὸν τε καὶ Ἀογεάδην Πολύμηλον,
 πάντας ἐπασσυτέρους πέλασε χιτοῦνὶ πουλυβοτείρῃ.

Σαρπηδῶν δ' ὡς οὖν ἰδ' ἀμιτροχίτωνας ἐταίρους
 χέρσ' ὑπο Πατρόκλοιῳ Μενoitιάδαο δαμέντας, 420
 κέκλετ' ἄρ' ἀντιθέοισι καταπτόμενος Λυκίοισιν

„Αἰδῶς, ᾧ Λύκιοι, πόσε φεύγετε; νῦν θοοὶ ἔστε.
 ἀντήσω γὰρ ἐγὼ τοῦδ' ἀνέρος, ὄφρα δαεῖω
 ὅστις ὄδε κρατέει καὶ δὴ κακὰ πολλὰ ἔοργεν 424
 Τρῶας, ἐπεὶ πολλῶν τε καὶ ἐσθλῶν γούνατ' ἔλυσεν.“

Ἦ ῥα καὶ ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμᾶζε.
 Πάτροκλος δ' ἐτέρωθεν, ἐπεὶ ἶδεν, ἔκθορε δίφρου.
 οἱ δ', ὥστ' αἰγυπιοὶ γαμψώνυχες, ἀγκυλοχεῖλαι,
 πέτρῃ ἐφ' ὑψηλῇ μεγάλα κλάζοντε μάχωνται,
 ὡς οἱ κεκλήγοντες ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρουσαν. 430
 τοὺς δὲ ἰδὼν ἐλέησε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω,

Ἥρην δὲ προσέειπε κασιγνήτην ἄλοχόν τε
 „ὦ μοι ἐγὼν, ὅτε μοι Σαρπηδόνα, φίλτατον ἀν-
 δρῶν,

μοῖρ' ὑπὸ Πατρόκλοιῳ Μενoitιάδαο δαμῆναι.
 διχθὰ δέ μοι κραδίη μέμονε φρεσὶν ὀρμαίνοντι, 435
 ἢ μιν ζῶν ἔοντα μάχης ἄπο δακρυοέσσης
 θείῳ ἀναρπάξας Λυκίης ἐν πτόνι δήμῳ,
 ἢ ἤδη ὑπὸ χερσὶ Μενoitιάδαο δαμάσσω.“

Τὸν δ' ἠμειβέτ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρῃ
 „αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες. 440

ἄνδρα θυητὸν ἔοντα, πάλαι πεπρωμένον αἴσῃ,
 ἄψ ἐθέλεις θανάτοιο δυσηχέος ἐξαναλῦσαι;
 ἔρδ'· ἀτὰρ οὐ τοι πάντες ἐπαινέομεν θεοὶ ἄλλοι.

ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·
 αἶ κε ζῶν πέμψης Σαρπηδόνα ὄνδε δόμονδε, 445

φράξω μὴ τις ἔπειτα θεῶν ἐθέλῃσι καὶ ἄλλος
 πέμπειν ὃν φίλον υἷον ἀπὸ κρατερῆς ὑσμίνης·
 πολλοὶ γὰρ περὶ ἄστν μέγα Πριάμοιο μάχονται
 υἷες ἀθανάτων, τοῖσιν κότον αἰνὸν ἐνήσεις.

ἀλλ' εἰ τοι φίλος ἐστὶ, τὸν δ' ὀλοφύρεται ἦτορ, 450
 ἦτοι μὲν μιν ἕασον ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ
 χέρσ' ὑπο Πατρόκλοιῳ Μενoitιάδαο δαμῆναι·

αὐτὰρ ἐπὴν δὴ τόγγε λίπη ψυχὴ τε καὶ αἶων, ^{μῦν}
 πέμπειν μιν Θάνατόν τε φέρειν καὶ νήδυμον Ἵπνου,
 εἰσόκε δὴ Δυκίης εὐρείης δῆμον ἴκωνται, 455
 ἔνθα ἔταρχύσουσι κασίγνητοὶ τε ἔται τε ^{ἔται μῦν}
 τύμβῳ τε στήλῃ τε· τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων.“

Ὡς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθῃσε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
 αἱματοέσσας δὲ ψιάδας κατέχευεν ἔραζε
 παῖδα φίλον τιμῶν, τὸν οἱ Πάτροκλος ἔμελλεν 460
 φθίσειν ἐν Τροίῃ ἐριβόλακι, τηλόθι πάτρης.

Οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
 ἔνθ' ἦτοι Πάτροκλος ἀγακλειτὸν Θρασύμηλον,
 ὅς ῥ' ἦϋς θεράπων Σαρπηδόνοσ ἦεν ἄνακτος,
 τὸν βάλε νεύαιραν κατὰ γαστέρα, λῦσε δὲ γνία. 465

Σαρπηδῶν δ' αὐτοῦ μὲν ἀπήμβροτε δουρὶ φαιινῷ
 δεύτερος ὀρμηθεῖς, ὁ δὲ Πήδασον οὔτασεν ἵππου
 ἔγχεϊ δεξιὸν ὤμον· ὁ δ' ἔβραχε θυμὸν αἰσθῶν.
 καδ' ἔπεσ' ἐν κονίησι μακῶν, ἀπὸ δ' ἔπτατο θυμός.
 τῷ δὲ διαστήτην, κρίκε δὲ ζυγόν, ἠνία δὲ σφιν 470
 σύγχυτ', ἐπειδὴ κείτο παρήγορος ἐν κονίησιν.

τοῖο μὲν Ἄυτομέδων δουρικλυτὸς εὔρετο τέκμωρ·
 σπασσάμενος τανύηκες ἄορ παχέος παρὰ μηροῦ,
 αἰξας ἀπέκοψε παρήγορον οὐδ' ἐμάτησεν·
 τῷ δ' ἰθὺνθήτην, ἐν δὲ ῥυτῆρσι τάνυσθεν. 475
 τῷ δ' αὖτις συνίτην ἔριδος πέρι θυμοβόροιο.

Ἐνθ' αὖ Σαρπηδῶν μὲν ἀπήμβροτε δουρὶ φαιινῷ,
 Πατρόκλου δ' ὑπὲρ ὤμου ἀριστερόν ἤλυθ' ἀκωκῆ
 ἔγχεος, οὐδ' ἔβαλ' αὐτόν· ὁ δ' ὕστερος ὤρνυτο χαλκῷ
 Πάτροκλος· τοῦ δ' οὐχ αἰλιον βελος εκφυγε χειροσ, 480
 ἀλλ' ἔβαλ' ἔνθ' ἄρα τε φρένες ἔρχαται ἀμφ' ἀδινου
 κῆρ.

ἤριπε δ' ὡς ὅτε τις δοῦς ἤριπεν ἢ ἀχερωῖς,
 ἠὲ πίτυς βλωθρῇ, τήντ' οὔρεσι τέκτονες ἄνδρες

ἐξέταμον πελέκεσσι νεήκεσι νήϊον εἶναι·
 ὡς ὁ πρόσθ' ἵππων καὶ δίφρου κείτο τανυσθεῖς, 485
 βεβρυχῶς, κόνιος δεδραγμένος αἵματοέσσης.
 ἦντε ταῦρον ἔπεφνε λέων ἀγέληφι μετελθῶν,
 αἰθωνα μεγάθυμον, ἐν εἰλιπόδεσσι βόεσσιν,
 ᾧλετό τε στενάχων ὑπὸ γαμφηλῆσι λέοντος,
 ὡς ὑπὸ Πατρόκλῳ Λυκίων ἀγὸς ἀσπιστάων 490
 κτεινόμενος μενέαινε, φίλον δ' ὀνόμηρεν ἑταῖρον
 „Γλαῦκε πέπον, πολεμιστὰ μετ' ἀνδράσι, νῦν σε
 μάλα χρῆ

αἰχμητὴν τ' ἔμεναι καὶ θαρσαλέον πολεμιστὴν·
 νῦν τοι ἐελδέσθω πόλεμος κακὸς, εἰ θεὸς ἔσσι.
 πρῶτα μὲν ὄτρυνον Λυκίων ἠγήτορας ἄνδρας, 495
 πάντη ἐποιχόμενος, Σαρπηδόου ἀμφιμάχεσθαι·
 αὐτὰρ ἔπειτα καὶ αὐτὸς ἐμεῦ πέρι μάρναο χαλκῶ.
 σοὶ γὰρ ἐγὼ καὶ ἔπειτα κατηφείη καὶ ὄνειδος
 ἔσσομαι ἤματα πάντα διαμπερὲς, εἰ κέ μ' Ἀχαιοὶ
 τεύχεα συλήσωσι νεῶν ἐν ἀγῶνι πεσόντα. 500
 ἀλλ' ἔχεο κρατερῶς, ὄτρυνε δὲ λαὸν ἅπαντα.“

Ὡς ἄρα μιν εἰπόντα τέλος θανάτοιο κάλυψεν
 ὀφθαλμοὺς ὀϊνάς θ'. ὁ δὲ λαῖξ ἐν στήθεσι βαίνων
 ἐκ χροὸς ἔλκε δόρυ, προτὶ δὲ φρένες αὐτῷ ἔποντο·
 τοῖο δ' ἅμα ψυχὴν τε καὶ ἔγχεος ἐξέρυσ' αἰχμὴν. 505
 Μυρμιδόνες δ' αὐτοῦ σχέθον ἵππους φυσιόωντας,
 ἰεμένους φοβέεσθαι, ἐπεὶ λίπον ἄρματ' ἀνάκτων.

Γλαῦκῳ δ' αἰνὸν ἄχος γένετο φθογγῆς αἴοντι·
 ᾠρίνθη δέ οἱ ἦτορ, ὅτ' οὐ δύνατο προσαμῦναι.
 χειρὶ δ' ἑλῶν ἐπίεξε βραχίονα· τεῖρε γὰρ αὐτὸν 510
 ἔλκος, ὃ δὴ μιν Τεῦκρος ἐπεσσύμενον βάλεν ἰῶ
 τείχεος ὑψηλοῖο, ἀρῆν ἑτάροισιν ἀμύνων.
 εὐχόμενος δ' ἄρα εἶπεν ἐκηβόλῳ Ἀπόλλωνι
 „Κλυθι, ἀναξ, ὅς που Λυκίης ἐν πίοιι δῆμῳ

εἷς ἢ ἐνὶ Τροίῃ· δύνασαι δὲ σὺ πάντοσ' ἀκούειν 515
 ἀνέρι κηδομένῳ, ὡς νῦν ἐμὲ κῆδος ἰκάνει
 ἔλκος μὲν γὰρ ἔχω τόδε καρτερόν, ἀμφὶ δέ μοι χεῖρ
 ὀξεῖης ὀδύνησιν ἐλήλαται, οὐδέ μοι αἷμα
 τερσῆναι δύναται, βαρύνθει δέ μοι ἄμμος ὑπ' αὐτοῦ·
 ἔγχος δ' οὐ δύναμαι σχεῖν ἔμπεδον, οὐδὲ μάχεσθαι 520
 ἐλθῶν δυσμενέεσσιν. ἀνὴρ δ' ὄριστος ὄλωλεν,
 Σαρπηθῶν, Διὸς υἱός· ὁ δ' οὐδ' οὗ παιδὸς ἀμύνει.
 ἀλλὰ σὺ πέρο μοι, ἄναξ, τόδε καρτερόν ἔλκος ἀκεσσαι,
 κοίμησον δ' ὀδύνας, δὸς δὲ κράτος, ὄφρ' ἐτάροισιν
 κεκλόμενος Λυκίοισιν ἐποτρύνῳ πολεμίζειν, 525
 αὐτός τ' ἀμφὶ νέκυι κατατεθνηῶτι μάχωμαι.“

Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος, τοῦ δ' ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλ-
 λων.

αὐτίκα παῦσ' ὀδύνας, ἀπὸ δ' ἔλκος ἀργαλέοιο
 αἷμα μέλαν τέρσηνε, μένος δέ οἱ ἔμβαλε θυμῷ.
 Γλαῦκος δ' ἔγνω ἧσιν ἐνὶ φρεσὶ, γήθησέν τε, 530
 ὅττι οἱ ᾧκ' ἦκουσε μέγας θεὸς εὐξαμένοιο.
 πρῶτα μὲν ὤτρυνεν Λυκίων ἠγήτορας ἄνδρας,
 πάντη ἐποικόμενος, Σαρπηθόνος ἀμφιμάχεσθαι·
 αὐτὰρ ἔπειτα μετὰ Τρῶας κίε μακρὰ βιβιάσθων,
 Πουλυδάμαντ' ἐπι Πανθοΐδην καὶ Ἀγήνορα δῖον, 535
 βῆ δὲ μετ' Αἰνείαν τε καὶ Ἴκτορα χαλκοκορυστήν.
 ἀγγοῦ δ' ἰστάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα
 „Ἴκτορ, νῦν δὴ πάγχυ λελασμένος εἰς ἐπικούρων.
 οἱ σέθεν εἴνεκα τῆλε φίλων καὶ πατρίδος αἴης
 θυμὸν ἀποφθινύθουσι· σὺ δ' οὐκ ἐθέλεις ἐπαμύνειν.
 κεῖται Σαρπηθῶν, Λυκίων ἀγὸς ἀσπιστῶν, 541
 ὃς Λυκίην εἶρτο δίκησί τε καὶ σθένει ᾧ·
 τὸν δ' ὑπὸ Πατρόκλῳ δάμασ' ἔρχεϊ χάλκeos Ἄρης.
 ἀλλὰ, φίλοι, πάρσθητε, νεμεσσήθητε δὲ θυμῷ,
 μὴ ἀπὸ τευχέ' ἔλωνται, ἀεικίσσῳσι δὲ νεκρὸν 545

Μυρμιδόνες, Δαναῶν κεχολωμένοι ὅσσοι ὄλοντο,
τοὺς ἐπὶ νηυσὶ θοῆσιν ἐπέφνομεν ἐγχείησιν.“

Ὡς ἔφατο, Τρωῶας δὲ κατὰ κρήθην λάβε πένθος
ἄσχετον, οὐκ ἐπιεικτὸν, ἐπεὶ σφισιν ἔρμα πόλης
ἔσκε, καὶ ἀλλοδαπὸς περ ἐὼν· πολέες γὰρ ἄμ' αὐτῷ
λαοὶ ἔποντ', ἐν δ' αὐτὸς ἀριστεύεσκε μάχεσθαι. 551
βὰν δ' ἰθὺς Δαναῶν λεληημένοι· ἦρχε δ' ἄρα σφιν
Ἐκτωρ χωόμενος Σαρπηδόνοσ· αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
ᾤρσε Μενoitιάδεω Πατροκλῆος λάσιον κῆρ·

Αἴαντε πρῶτω προσέφη, μεμαῶτε καὶ αὐτῷ 555

„Αἴαντε, νῦν σφῶϊν ἀμύνεσθαι φίλον ἔστω,
οἷοί περ πάρος ἦτε μετ' ἀνδράσιν, ἢ καὶ ἀρείους.
κεῖται ἀνὴρ ὃς πρῶτος ἐσήλατο τεῖχος Ἀχαιῶν,
Σαρπηδῶν. ἀλλ' εἴ μιν ἀεικισσαίμεθ' ἐλόντες,
τεύχεά τ' ᾧμουιν ἀφελοίμεθα, καὶ τιν' ἐταίρων 560
αὐτοῦ ἀμυνομένων δαμασσαίμεθα νηλεῖ χαλκῷ.“

Ὡς ἔφαθ', οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ ἀλέξασθαι μενέαινον.

οἱ δ' ἐπεὶ ἀμφοτέρωθεν ἐκαρτύναντο φάλαγγας,
Τρωῆες καὶ Δύκιοι καὶ Μυρμιδόνες καὶ Ἀχαιοί,
σύμβαλον ἀμφὶ νέκνι κατατεθνηῶτι μάχεσθαι 565
δεινὸν αὖσαντες· μέγα δ' ἔβραχε τεύχεα φωτῶν.
Ζεὺς δ' ἐπὶ νύκτ' ὀλοήν τάνυσσε κρατερῇ ὑσμίνῃ,
ᾧφρα φίλῳ περὶ παιδὶ μάχης ὀλοὸς πόνος εἶη.

Ὡσαν δὲ πρότεροι Τρωῆες ἐλίκωπας Ἀχαιούς·
βλήτο γὰρ οὔτι κάκιστος ἀνὴρ μετὰ Μυρμιδόνεσσιν,
υἱὸς Ἀγακλῆος μεγαθύμου, δῖος Ἐπειγεὺς, 571
ὃς ᾧ ἐν Βουδείῳ εὐναιομένῳ ἦρασσεν

τὸ πρὶν· ἀτὰρ τότε γ' ἐσθλὸν ἀνεψιὸν ἐξεναρῖξας
ἐς Πηλῆ' ἰκέτευσσε καὶ ἐς Θετιν ἀργυρόπεζαν·

οἱ δ' ἄμ' Ἀχιλλῆϊ ῥηξήνορι πέμπου ἔπεσθαι 575

Ἴλιον εἰς εὐπωλον, ἵνα Τρώεσσι μάχοιτο.

τόν δα τόθ' ἀπτόμενον νέκνος βάλε φαίδιμος Ἐκτωρ

χειραδίῳ κεφαλῆν· ἢ δ' ἄνδιχα πᾶσα κεάσθη
 ἐν κόρυθι βριαρῆ· ὁ δ' ἄρα πρηνῆς ἐπὶ νεκρῶ
 κάππεσεν, ἀμφὶ δέ μιν θάνατος χύτο θυμοραϊστής.
 Πατρόκλῳ δ' ἄρ' ἄχος γένετο φθιμένου ἐτάριοιο, 581
 ἴθυσεν δὲ διὰ προμάχων ἱρῆκι ἑοικῶς
 ὠκέϊ, ὅστ' ἐφόβησε κολοιούς τε ψῆράς τε·
 ὡς ἰθὺς Λυκίων, Πατρόκλεις ἱπποκέλευθε,
 ἔσσυο καὶ Τρώων, κεχόλωσο δὲ κῆρ ἐτάριοιο. 585
 καὶ ῥ' ἔβαλε Σθενέλαον, Ἰθαιμένεος φίλον υἱόν,
 ἀνχένα χειραδίῳ, ῥῆξεν δ' ἀπὸ τοῦο τένοντας.
 χώρησαν δ' ὑπὸ τε πρόμαχοι καὶ φαίδιμος Ἔκτωρ.
 ὅσση δ' αἰγανέης ῥιπὴ ταυαοῖο τέτυκται,
 ἦν ῥά τ' ἀνὴρ ἀφῆι πειρώμενος ἢ ἐν ἀέθλῳ 590
 ἦε καὶ ἐν πολέμῳ, δηῖων ὑπο θυμοραϊστέων,
 τόσσον ἐχώρησαν Τρωῆς, ὄσαντο δ' Ἀχαιοί.
 Γλαῦκος δὲ πρῶτος, Λυκίων ἀγὸς ἀσπιστάων,
 ἐτράπετ', ἔκτεινεν δὲ Βαθυκλῆα μεγάρθυμον,
 Χάλκωνος φίλον υἱόν, ὃς Ἑλλάδι οἰκία ναίων 595
 ὄλβῳ τε πλούτῳ τε μετέπρεπε Μυρμιδόνεσσιν.
 τὸν μὲν ἄρα Γλαῦκος στῆθος μέσον οὔτασε δουρὶ,
 στρεφθεὶς ἐξαπίνης, ὅτε μιν κατέμαρπτε διώκων
 δούπησεν δὲ πεσών· πυκινὸν δ' ἄχος ἔλλαβ' Ἀχαι-
 οὺς,
 ὡς ἔπεσ' ἐσθλὸς ἀνὴρ· μέγα δὲ Τρωῆς κεχάροντο, 600
 στὰν δ' ἀμφ' αὐτὸν ἰόντες ἀολλέες· οὐδ' ἄρ' Ἀχαιοὶ
 ἀλκῆς ἐξελάθοντο, μένος δ' ἰθὺς φέρον αὐτῶν.
 ἐνθ' αὖ Μηριόνης Τρώων ἔλεν ἄνδρα κορυστήν,
 Δαόγονον, θρασὺν υἱὸν Ὀνήτορος, ὃς Διὸς ἱρεὺς
 Ἰθαίου ἐτέτυκτο, θεὸς δ' ὡς τίετο δήμῳ· 605
 τὸν βάλ' ὑπὸ γναθμοῖο καὶ οὔατος· ὦκα δὲ θυμὸς
 ὦχετ' ἀπὸ μελέων, στυγερὸς δ' ἄρα μιν σκότος εἶλεν.
 Αἰνεΐας δ' ἐπὶ Μηριόνη δόρυ χάλκεον ἦκεν·

ἔλπετο γὰρ τεύξεσθαι ὑπασπίδια προβιβάντος
 ἀλλ' ο μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος· 610
 πρόσσω γὰρ κατέκνυψε, τὸ δ' ἐξόπιθεν δόρου μακροῖ
 οὔδει ἐνισκίμφθη, ἐπὶ δ' οὐρίαχος πελεμίχθη
 ἔγχεος· ἔνθα δ' ἔπειτ' ἀφίει μένος ὄβριμος Ἄρης.

[αἶχμη δ' Αἰνείαιο κραδαινομένη κατὰ γαίης
 ὄχετ', ἐπεὶ ὃ ἄλιον στιβαρῆς ἀπὸ χειρὸς ὕρουσεν.]
 Αἰνείας δ' ἄρα θυμὸν ἐχώσατο φώνησέν τε 616

„Μηριόνη, τάχα κέν σε, καὶ ὀρηστίην περ εόντα,
 ἔγχος ἐμὸν κατέπαυσε διαμπερὲς, εἰ σ' ἔβαλόν περ.“

Τὸν δ' αὖ Μηριόνης δουρικλυτὸς ἀντίου ἠΰδα
 „Αἰνεία, χαλεπὸν σε, καὶ ἴφθιμὸν περ εόντα, 620
 πάντων ἀνθρώπων σβέσσαι μένος, ὅς κε σεῦ ἄντα
 ἔλθη ἀμνυόμενος· θνητὸς δέ νυ καὶ σὺ τέτυξαι.

εἰ καὶ ἐγὼ σε βάλοιμι τυχῶν μέσον ὄξεϊ χαλκῶ,
 αἰψά κε, καὶ κρατερός περ εἶων καὶ χερσὶ πεποιθώς,
 εὐχος ἐμοὶ δοίης, ψυχὴν δ' Ἄϊδι κλυτοπόλῳ.“ 625

Ὡς φάτο, τὸν δ' ἐνένιπε Μενoitίου ἄλκιμος υἱός
 „Μηριόνη, τί σὺ ταῦτα καὶ ἐσθλὸς εἶων ἀγορευεῖς;
 ᾧ πέπον, οὗ τοι Τρωῆες ὀνειδείοις ἐπέεσσιν
 νεκροῦ χωρήσουσι· πάρος τινὰ γαῖα καθέξει.

ἐν γὰρ χερσὶ τέλος πολέμου, ἐπέων δ' ἐνὶ βουλῇ· 630
 τῷ οὔτι χρῆ μῦθον ὀφέλλειν, ἀλλὰ μάχεσθαι.“

Ὡς εἰπὼν ὁ μὲν ἦρχ', ὁ δ' αἶμ' ἔσπετο ἰσόθεο
 φῶς.

τῶν δ', ὣστε δρυτόμων ἀνδρῶν ὀρουμαγδὸς ὀρώ εἰ
 οὔρεος ἐν βήσσης· ἕκαθεν δέ τε γίγνεται ἀκουή·
 ὡς τῶν ὄρνυτο δοῦπος ἀπὸ χθινοῦς εὐρυοδείης 635
 χαλκοῦ τε ῥινοῦ τε βοῶν τ' εὐποιοιτάων,
 νυσσομένων ξίφεσίν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισιν.
 οὐδ' ἂν ἔτι φράδμων περ ἀνήρ Σαρπηδόνα δῖον
 ἔγνω, ἐπεὶ βελέεσσι καὶ αἵματι καὶ κούρησιν

ἐκ κεφαλῆς εἴλυτο διαμπερὲς ἐς πόδας ἄκρους. 640
 οἱ δ' αἰεὶ περὶ νεκρὸν ὀμίλειον, ὥς ὅτε μυταὶ
 σταθμῶ ἐνὶ βρομέωσι περιγλαγέας κατὰ πέλλας
 ὦρη ἐν εἰαρινῇ, ὅτε τε γλάγος ἄγγεα δεύει·
 ὡς ἄρα τοὶ περὶ νεκρὸν ὀμίλειον, οὐδέ ποτε Ζεὺς
 τρέψεν ἀπὸ κρατερῆς ὑσμίνης ὅσσε φαεινῶ, 645
 ἀλλὰ κατ' αὐτοὺς αἰὲν ὄρα, καὶ φράζετο θυμῶ
 πολλὰ μάλ' ἀμφὶ φόνω Πατρόκλου, μερμηρίζων
 ἢ ἤδη καὶ κεῖνον ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ
 αὐτοῦ ἐπ' ἀντιθέω Σαρπηδόφι φαίδιμος Ἴκτωρ
 χαλκῶ δηώσῃ, ἀπὸ τ' ὤμων τεύχε' ἔληται, 650
 ἢ ἔτι καὶ πλεόνεσσιν ὀφέλλειεν πόνον αἰπύν.
 ὦθε δέ οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι,
 ὄφρ' ἡῦς θεράπων Πηληϊάδεω Ἀχιλλῆος
 ἐξαῦτις Τρωᾶς τε καὶ Ἴκτορα χαλκοκορυστήν
 ὦσαιτο προτὶ ἄστν, πολέων δ' ἀπὸ θυμὸν ἔλοιτο. 655
 Ἴκτορι δὲ πρωτίστῳ ἀνάλκιδα θυμὸν ἐνήκεν·
 ἐς δίφρον δ' ἀναβὰς φύγαδ' ἔτραπε, κέκλετο δ' ἄλ-
 λους

Τρωᾶς φευγέμεναι· γυνῶ γὰρ Διὸς ἱρα τάλαντα.
 ἐνθ' οὐδ' ἰφθίμοι Λύκιοι μένου, ἀλλ' ἐφόβηθεν
 πάντες, ἐπεὶ βασιλῆα ἴδον βεβλαμμένον ἦτορ, 660
 κείμενον ἐν νεκύων ἀγύρει· πολέες γὰρ ἐπ' αὐτῷ
 κάππεσον, εὗτ' ἔριδα κρατερὴν ἐτάνυσσε Κρονίων.
 οἱ δ' ἄρ' ἀπ' ὤμουιν Σαρπηδόφου ἐντὲ ἔλοντο
 χάλκεα μαρμαίροντα, τὰ μὲν κοίλας ἐπὶ νῆας
 δῶκε φέρειν ἐτάροισι Μενoitίου ἄλκιμος υἱός. 665
 καὶ τότε Ἀπόλλωνα προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς
 „Εἰ δ' ἄγε νῦν, φίλε Φοῖβε, κελαινεφὲς αἶμα κά-
 θηρον

ἐλθὼν ἐκ βελέων Σαρπηδόνα, καὶ μιν ἔπειτα
 πολλὸν ἀποπρὸ φέρων λουῖσον ποταμοῖο ῥοῆσιν

χριῖσόν τ' ἀμβροσίῃ, περὶ δ' ἄμβροτα εἴματα ἔσσον· 670
 πέμπε δέ μιν πομποῖσιν ἅμα κραιπνοῖσι φέρεσθαι,
 Ὕπνω καὶ Θανάτῳ διδυμάοσιν, οἳ ῥά μιν ὄκα
 θήσουσ' ἐν Λυκίης εὐρείης πίονι δήμῳ,
 ἔνθα ἔταρχύσουσι κασίγνητοί τε ἔται τε
 τύμβῳ τε στήλῃ τε· τὸ γὰρ γέρας ἔστι θανόντων.“ 675
 Ὡς ἔφατ', οὐδ' ἄρα πατρὸς ἀνηκούστησεν Ἀπόλ-
 λων.

βῆ δὲ κατ' Ἰδαίων ὄρέων ἐς φύλοπιν αἰνὴν,
 αὐτίκα δ' ἐκ βελέων Σαρπηδόνα διον αείρας,
 πολλὸν ἀποπρὸ φέρων, λούσεν ποταμοῖο ῥοῆσιν
 χριῖσέν τ' ἀμβροσίῃ, περὶ δ' ἄμβροτα εἴματα ἔσσεν· 680
 πέμπε δέ μιν πομποῖσιν ἅμα κραιπνοῖσι φέρεσθαι,
 Ὕπνω καὶ Θανάτῳ διδυμάοσιν, οἳ ῥά μιν ὄκα
 κάτθεσαν ἐν Λυκίης εὐρείης πίονι δήμῳ.

Πάτροκλος δ' ἵπποισι καὶ Ἀυτομέδοντι κελεύσας
 Τρωῶας καὶ Λυκίους μετεκίαθε, καὶ μέγ' ἀάσθη 685
 νήπιος· εἰ δὲ ἔπος Πηληϊάδαο φύλαξεν,
 ἢ τ' ἂν ὑπέκφυγε κῆρα κακὴν μέλανος θανάτοιο.
 ἀλλ' αἰεὶ τε Διὸς κρείσσων νόος ἤεπερ ἀνδρῶν·
 [ὄστε καὶ ἄλκιμον ἄνδρα φοβεῖ καὶ ἀφείλετο νίκην
 ρηϊδίως, ὅτε δ' αὐτὸς ἐποτρύνησι μάχεσθαι.] 690
 ὃς οἱ καὶ τότε θυμὸν ἐνὶ στήθεσιν ἀνῆκεν.

Ἐνθα τίνα πρῶτον, τίνα δ' ὕστατον ἐξενάριξας,
 Πατρόκλεις, ὅτε δὴ σε θεοὶ θάνατόνδε κάλεσσαν;
 Ἄδρηστον μὲν πρῶτα καὶ Ἀυτόνοον καὶ Ἐχεκλον
 καὶ Πέριμον Μεγάδην καὶ Ἐπίστορα καὶ Μελάνιπ-
 πον, 695

αὐτὰρ ἔπειτ' Ἐλασον καὶ Μούλιον ἠδὲ Πυλάρτην·
 τοὺς ἔλεν· οἳ δ' ἄλλοι φύγαδε μνώοντο ἕκαστος.
 Ἐνθα κεν ὑψίπυλον Τροίην ἔλον νῆες Ἀχαιῶν
 Πατρόκλου ὑπὸ χερσὶ· περιπρὸ γὰρ ἔρχετ' ἰθύν·

εἰ μὴ Ἀπόλλων Φοῖβος εὐδμήτου ἐπὶ πύργου 700
ἔστη, τῷ ὅλοα φρονέων, Τρώεσσι δ' ἀρήγων.

τρὶς μὲν ἐπ' ἀγυῶνος βῆ τείχεος ὑψηλοῖο
Πάτροκλος, τρὶς δ' αὐτὸν ἀπεστυφείλιξεν Ἀπόλλων,
χειρεσσ' ἀθανάτησι φαεινὴν ἀσπίδα νύσσω.
ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέσσυτο δαίμονι ἴσος, 705
δεινὰ δ' ὁμοκλήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα

„Χάξεο, διογενὲς Πατρόκλεις· οὐ νύ τοι αἶσα,
σῶ ὑπὸ δουρὶ πόλιν πέρθαι Τρώων ἀγερώχων,
οὐδ' ὑπ' Ἀχιλλῆος, ὅσπερ σέο πολλὸν ἀμείνων.“
Ὡς φάτο, Πάτροκλος δ' ἀνεχάξετο πολλὸν ὀπίσσω,
μῆνιν ἀλευάμενος ἑκατηβόλου Ἀπόλλωνος. 711

Ἐκτωρ δ' ἐν Σκαιῆσι πύλης ἔχε μῶνυχας ἵππους
δίξε γὰρ ἤε μάχοιτο κατὰ κλόνου αὐτίς ἐλάσσας,
ἢ λαοὺς ἐς τεῖχος ὁμοκλήσειεν ἀλῆναι.
ταῦτ' ἄρα οἱ φρονέοντι παρίστατο Φοῖβος Ἀπόλλων,
ἀνέρι εἰσάμενος αἶζηῶ τε κρατερῶ τε, 716
Ἀσίῳ, ὃς μήτρως ἦν Ἐκτορος ἵπποδάμοιο,
αὐτοκασίγνητος Ἐκάβης, υἱὸς δὲ Δύμαντος,
ὃς Φρυγίῃ ναῖσκε ροῆς ἐπι Σαγγαρίοιο·
τῷ μιν εἰσάμενος προσέφη Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων 720

„Ἐκτορ, τίπτε μάχης ἀποπαύεαι; οὐδέ τί σε χροῖ.
αἰθ' ὅσον ἦσσαν εἰμὶ, τόσον σέο φέρτερος εἶην·
τῷ κε τάχα στυγερώς πολέμου ἀπερωήσειας.
ἀλλ' ἄγε, Πατρόκλω ἔφεπε κρατερῶνυχας ἵππους,
αἰ κέν πῶς μιν ἔλης, δῶη δέ τοι εὐχος Ἀπόλλων.“ 725

Ὡς εἰπὼν ὁ μὲν αὐτίς ἔβη θεὸς ἄμ πόνον ἀνδρῶν,
Κεβριόνη δ' ἐκέλευσε δαΐφροني φαίδιμος Ἐκτωρ
ἵππους ἐς πόλεμον πεπληγέμεν. αὐτὰρ Ἀπόλλων
δύσεθ' ὄμιλον ἰῶν, ἐν δὲ κλόνου Ἀργείοισιν
ἦκε κακὸν, Τρωσὶν δὲ καὶ Ἐκτορι κῦδος ὄπαζεν. 730
Ἐκτωρ δ' ἄλλους μὲν Δαναοὺς ἔα οὐδ' ἐνᾶριζεν·

αὐταρ ὁ Πατρόκλω ἔφερε κρατερώνυχας ἵππους.

Πάτροκλος δ' ἐτέρωθεν ἀφ' ἵππων ἄλτο χαμαῖζε
σκαιῆ ἔγχος ἔχων· ἐτέρηφι δὲ λάζετο πέτρον
μάρμαρον ὀκρίονθ', ὃν οἱ περὶ χεῖρ ἐκάλυψεν. 735

ἦκε δ' ἐρεισάμενος, οὐδὲ δὴν χάζετο φωτός,
οὐδ' ἀλίωσε βέλος, βάλε δ' Ἐκτορος ἠνιοχῆα,
Κεβριόνην, νόθον υἷον ἀγακλῆος Πριάμοιο,
ἵππων ἠνί' ἔχοντα, μετώπιον ὄξεί λαῖ.

ἀμφοτέρας δ' ὄφρῦς σύνελεν λίθος, οὐδέ οἱ ἔσχεν 740
ὄστέον, ὄφθαλμοὶ δὲ χαμαὶ πέσον ἐν κονίησιν
αὐτοῦ πρόσθε ποδῶν· ὁ δ' ἄρ' ἀρνευτήρι εἰοικῶς
κάππεσ' ἀπ' εὐεργέος δίφρου, λίπε δ' ὄστέα θυμός.

τὸν δ' ἐπικερτομέων προσέφησ, Πατρόκλεισ ἵππεῦ

„Ὡ πόποι, ἦ μάλ' ἐλαφρὸς ἀνὴρ· ὡς ῥεῖα κυβιστᾶ.
εἰ δὴ που καὶ πόντῳ ἐν ἰχθυόεντι γένοιτο, 746

πολλοὺς ἂν κορέσειεν ἀνὴρ ὅδε τήθεα διφῶν,
νηὸς ἀποθρῶσκων, εἰ καὶ δυσπέμφελος εἶη,
ὡς νῦν ἐν πεδίῳ ἔξ ἵππων ῥεῖα κυβιστᾶ.

ἦ ῥα καὶ ἐν Τρώεσσι κυβιστητῆρες ἕασιν.“ 750

Ὡς εἰπὼν ἐπὶ Κεβριόνῃ ἦρωϊ βεβήκει,
οἶμα λέοντος ἔχων, ὅστε σταθμοὺς κεραίζων
ἔβλητο πρὸς στῆθος, ἐή τέ μιν ὤλεσεν ἀλκή·
ὡς ἐπὶ Κεβριόνῃ, Πατρόκλεισ, ἄλσο μεμαῶσ.

Ἐκτωρ δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ἀφ' ἵππων ἄλτο χαμαῖζε. 755

τὰ περὶ Κεβριόναο λέονθ' ὡς δηρινθήτην,
ὣτ' ὄρεος κορυφῆσι περὶ κταμένησ ἐλάφοιο,
ἄμφω πεινάοντε, μέγα φρονέοντε μάχεσθον·
ὡς περὶ Κεβριόναο δῦω μήστωρες αὐτῆσ,

Πάτροκλὸς τε Μενoitιάδης καὶ φαίδιμος Ἐκτωρ, 760
ἵεντ' ἀλλήλων ταμέειν χρῶα νηλέε χαλκῶ.

Ἐκτωρ μὲν κεφαλήφιν ἐπεὶ λάβεν, οὐχὶ μεδίει·

Πάτροκλος δ' ἐτέρωθεν ἔχεν ποδός· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι

Τρῶες καὶ Δαναοὶ σύναγον κρατερῆ ὑσμίνην.

Ὄς δ' Εὐρὸς τε Νότος τ' ἐριδαίνετον ἀλλήλοιν 765
 οὔρεος ἐν βήσσης βαθέην πελεμιζέμεν ὕλην,
 φηγόν τε μελίην τε τανύφλοιόν τε κράνειαν,
 αἶτε πρὸς ἀλλήλας ἔβαλον τανυήκεις ὄξους
 ἠχῆ θεσπεσίη, πάταγος δέ τε ἀγνυμενάων,
 ὡς Τρῶες καὶ Ἀχαιοὶ ἐπ' ἀλλήλοισι δορόντες 770
 δῆουν, οὐδ' ἕτεροι μνώοντ' ὀλοοῖο φόβοιο.
 πολλὰ δὲ Κεβριόνην ἀμφ' ὄξέα δοῦρ' ἐπεπήγει
 ἰοὶ τε πτερόεντες ἀπὸ νευρῆφι δορόντες,
 πολλὰ δὲ χερμάδια μεγάλ' ἀσπίδας ἐστυφέλιξαν
 μαρναμένων ἀμφ' αὐτόν· ὁ δ' ἐν στροφάλιγγι κονίης
 κεῖτο μέγας μεγαλωστί, λελασμένος ἵπποσυνάων. 776

Ὅφρα μὲν Ἥελιος μέσον οὐρανὸν ἀμφιβεβήκει,
 τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἦπτετο, πίπτε δὲ λαός·
 ἦμος δ' Ἥελιος μετενίσσετο βουλυτόνδε,
 καὶ τότε δὴ ῥ' ὑπὲρ αἴσαν Ἀχαιοὶ φέρτεροι ἦσαν. 780
 ἐκ μὲν Κεβριόνην βελέων ἦρωα ἔρυσσαν
 Τρώων ἐξ ἑνοπῆς, καὶ ἀπ' ὤμων τεύχε' ἔλοντο,
 Πάτροκλος δὲ Τρῶσι κακὰ φρουέων ἐνόρουσεν.
 τρὶς μὲν ἔπειτ' ἐπόρουσε θεῶν ἀτάλαντος Ἄρηϊ,
 σμερδαλέα ἰάχων, τρὶς δ' ἐννέα φῶτας ἔπεφνεν. 785
 ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέσσυτο δαίμονι ἴσος,
 ἐνθ' ἄρα τοι, Πάτροκλε, φάνη βιότοιο τελευτή.
 ἦντετο γάρ τοι Φοῖβος ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ
 δεινός· ὁ μὲν τὸν ἰόντα κατὰ κλόνον οὐκ ἐνόησεν·
 ἠέρι γάρ πολλῇ κεκαλυμμένος ἀντεβόλησεν. 790
 στῆ δ' ὀπίθε, πλήξεν δὲ μετάφρενον εὐρέε τ' ὤμω
 χειρὶ καταπρηνεῖ, στρεφεδίνηθεν δὲ οἱ ὄσσε.
 τοῦ δ' ἀπὸ μὲν κρατὸς κυνέην βάλε Φοῖβος Ἀπόλλων
 ἠ δὲ κυλινδομένη καναχὴν ἔχε ποσσὶν ὑφ' ἵππων
 ἀυλῶπις τρυφάλεια, μιάνθησαν δὲ ἔθειραι 795

αἵματι καὶ κονίησι. πάρος γε μὲν οὐ θέμις ἦεν
 ἰππόκομον πλήληκα μαινεσθαι κονίησιν,
 ἀλλ' ἀνδρὸς θείοιο κάρη χαρίεν τε μέτωπον
 οὔετ', Ἀχιλλῆος· τότε δὲ Ζεὺς Ἐκτορι δῶκεν
 ἧ κεφαλῇ φορέειν, σχεδόθεν δέ οἱ ἦεν ὄλεθρος. 800
 πᾶν δέ οἱ ἐν χεῖρεσσιν ἄγη δολιχόσκιον ἔγχος,
 βριθὺ μέγα στιβαρὸν κεκορυθμένον· αὐτὰρ ἀπ'
 ὤμων

ἀσπίς σὺν τελαμῶνι χαμαὶ πέσε τερμίοεσσα.
 λῦσε δέ οἱ θώρηκα ἄναξ Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων. 804
 τὸν δ' ἄτη φρένας εἶλε, λύθεν δ' ὑπὸ φαιδίμα γνία,
 στῆ δὲ ταφῶν· ὄπιθεν δὲ μετάφρενον ὄξεί δουρὶ
 ὤμων μεσσηγὺς σχεδόθεν βάλε Δάρδανος ἀνῆρ,
 Πανθοΐδης Εὐφορβος, ὃς ἠλικίην ἐκέκαστο
 ἔγχεϊ δ' ἰπποσύνη τε, πόδεσσί τε καρπαλίμοισιν·
 καὶ γὰρ δὴ τότε φῶτας εἶκοσι βῆσεν ἀφ' ἵππων, 810
 πρῶτ' ἐλθὼν σὺν ὄχεσφι, διδασκόμενος πολέμοιο·
 ὃς τοι πρῶτος ἐφῆκε βέλος, Πατρόκλεις ἱππεῦ,
 οὐδὲ δάμασσ'· ὁ μὲν αὐτίς ἀνέδραμε, μίκτο δ' ὀμίλῳ,
 ἐκ χροὸς ἀρπάξας δόρου μείλινον, οὐδ' ὑπέμεινεν
 Πάτροκλον, γυμνὸν περ ἑόντ', ἐν δηϊοτῆτι. 815

Πάτροκλος δὲ θεοῦ πληγῇ καὶ δουρὶ δαμασθεῖς
 ἄψ ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο κῆρ' ἀλεείνων.
 Ἐκτωρ δ' ὡς εἶδεν Πατροκλῆα μεγάθυμον
 ἄψ ἀναχαζόμενον, βεβλημένον ὄξεί χαλκῶ,
 ἀγκίμολόν ῥά οἱ ἦλθε κατὰ στίχας, οὔτα δὲ δουρὶ 820
 νείατον ἐς κενεῶνα, διαπρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασσεν.
 δούπησεν δὲ πεσῶν, μέγα δ' ἤκαχε λαὸν Ἀχαιῶν.
 ὡς δ' ὅτε σὺν ἀκάμαντα λέων ἐβίησατο χάρη,
 ὥτ' ὄρεος κορυφῆσι μέγα φρονέοντε μάχεσθον
 πίδακος ἀμφ' ὀλίγης· ἐθέλουσι δὲ πιέμεν ἄμφω· 825
 πολλὰ δέ τ' ἀσθμαίνοντα λέων ἐδάμασσε βίηφιν·

ὥς πολέας πέφνοντα Μενoitίου ἄλκιμον υἱὸν
 Ἔκτωρ Πριαμίδης σχεδὸν ἔγχει θυμὸν ἀπηύρα,
 καὶ οἱ ἐπευχόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα 829

„Πάτροκλ', ἧ που ἔφησθα πόλιν κεραιζέμεν ἀμῆν,
 Τρωιάδας δὲ γυναικάς, ἐλεύθερον ἡμᾶρ ἀπούρας,
 ἄξιεν ἐν νῆεσσι φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
 νῆπιε· τάων δὲ πρόσθ' Ἔκτορος ὠκείες ἵπποι
 ποσσὶν ὀρωρέγαται πολεμίζειν· ἔγχει δ' αὐτὸς
 Τρωσὶ φιλοπτολέμοισι μεταπρέπω, ὃ σφιν ἀμύνω 835
 ἡμᾶρ ἀναγκαῖον· σὲ δὲ τ' ἐνθάδε γῦπες ἔδονται.

ἄ δειλ', οὐδέ τοι ἐσθλὸς ἐὼν χραίσμησεν Ἀχιλλεύς,
 ὅς πού τοι μάλα πολλὰ μένων ἐπετέλλετ' ἰόντι
 ἕμή μοι πρὶν ἰέναι, Πατρόκλεις ἵπποκέλευθε,
 νῆας ἐπι γλαφυράς, πρὶν Ἔκτορος ἀνδροφόνιο 840
 αἱματόεντα χιτῶνα περὶ στήθεσσι δαΐξαι.

ὥς πού σε προσέφη, σοὶ δὲ φρένας ἄφρουι πεῖθεν.“
 Τὸν δ' ὀλιγοδρανέων προσέφησ, Πατρόκλεις ἵππεῦ
 „ἦ ἴδη νῦν, Ἔκτορ, μεγάλ' εὐχεο· σοὶ γὰρ ἔδωκεν
 νίκην Ζεὺς Κρονίδης καὶ Ἀπόλλων, οἳ μ' ἐδάμασσαν
 φηδίδως· αὐτοὶ γὰρ ἀπ' ὤμων τεύχε' ἔλοντο. 846
 τοιοῦτοι δ' εἶπερ μοι ἐείκοσιν ἀντεβόλησαν,

πάντες κ' αὐτόθ' ὄλοντο ἐμῶ ὑπὸ δουρὶ δαμέντες.
 ἀλλὰ με μοῖρ' ὀλοή καὶ Αἰητοῦς ἔκτανεν υἱὸς,
 ἀνδρῶν δ' Εὐφορβος· σὺ δὲ με τρίτος ἔξεναρίζεις.
 ἄλλο δὲ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν· 851
 οὐ θην οὐδ' αὐτὸς δηρὸν βέη, ἀλλὰ τοι ἦδη
 ἄγχι παρέστηκεν θάνατος καὶ μοῖρα κραταιή,
 χερσὶ δαμέντ' Ἀχιλλῆος ἀμύμονος Αἰακίδαο.“

Ὡς ἄρα μιν εἰπόντα τέλος θανάτοιο κάλυψεν· 855
 ψυχὴ δ' ἐκ ρεθέων πταμένη Ἄϊδόσδε βεβήκει,
 ὃν πότμον γοῶσα, λιποῦσ' ἀδροτῆτα καὶ ἦβην.
 τὸν καὶ τεθνηῶτα προσηύδα φαίδιμος Ἔκτωρ

„Πατρόκλεις, τί νύ μοι μαντεύεαι αἰπὺν ὄλεθρον;
τίς δ' οἶδ' εἴ κ' Ἀχιλεὺς, Θέτιδος παῖς ἠΰκόμοιο, 860
φθῆῃ ἐμῶ ὑπὸ δουρὶ τυπείς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσαι;“

Ὡς ἄρα φωνήσας δόρου χάλκεον ἐξ ᾠτειλῆς
εἶρυσε, λάξ προσβάς, τὸν δ' ὕπτιον ᾧσ' ἀπὸ δουρός.
αὐτίκα δὲ ξὺν δουρὶ μετ' Αὐτομέδοντα βεβήκει,
ἀντίθεον θεράποντα ποδώκεος Αἰακίδαο· 865

ἴετο γὰρ βαλέειν· τὸν δ' ἔκφερον ὠκέες ἵπποι
ἄμβροτοι, οὓς Πηλῆϊ θεοὶ δόσαν ἀγλαὰ δῶρα.

Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ Ρ.

Μενελάου ἀριστεία.

Οὐδ' ἔλαθ' Ἀτρέος υἱὸν, ἀρηϊφίλον Μενέλαον,
Πάτροκλος Τρώεσσι δαμείς ἐν δηϊοτητί.
βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμῆνος αἰθοπι χαλκῶ,
ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῶ βαῖν' ᾧς τις περὶ πόρτακι μῆτηρ
πρωτοτόκος κινυρῆ, οὐ πρὶν εἰδυῖα τόκοιο· 5
ᾧς περὶ Πατρόκλω βαῖνε ξανθὸς Μενέλαος.
πρόσθε δὲ οἱ δόρου τ' ἔσχε καὶ ἀσπίδα πάντος' ἔισην,
τὸν κτάμεναι μεμαῶς, ὅστις τοῦγ' ἀντίος ἔλθοι.
οὐδ' ἄρα Πάνθου υἱὸς εὐμμελῆς ἀμέλησεν
Πατρόκλοιο πεσόντος ἀμύμονος· ἄγχι δ' ἄρ' αὐτοῦ 10
ἔστη, καὶ προσέειπεν ἀρηϊφίλον Μενέλαον

„Ατρεΐδη Μενέλαε, διοτρεφεὺς, ὄρχαμε λαῶν,
χάζεο, λείπε δὲ νεκρὸν, ἕα δ' ἔναρα βροτόεντα·
οὐ γάρ τις πρότερος Τρώων κλειτῶν τ' ἐπικούρων
Πάτροκλον βάλε δουρὶ κατὰ κρατερῆν ὑσμίνην· 15

τῷ με ἕα κλέος ἐσθλὸν ἐνὶ Τρώεσσι ἀρέσθαι,
μὴ σε βάλω, ἀπὸ δὲ μελιηδέα θυμὸν ἔλωμαι.“

Τὸν δὲ μὲγ' ὀχθήσας προσέφη ξανθὸς Μενέλαος
„Ζεῦ πάτερ, οὐ μὲν καλὸν ὑπέροβιον εὐχετάασθαι.
οὔτ' οὖν παρδάλιος τόσσου μένος οὔτε λέοντος 20
οὔτε σὺνὸς κάπρου ὀλοόφρονος, οὔτε μέγιστος
θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι περὶ σθένει βλεμεαίνει,
ὅσσον Πάνθου νῆες ἐϋμμελῖαι φρονέουσιν.
οὔδὲ μὲν οὔδὲ βίη Ἵπερρήνορος ἵπποδάμοιο
ἧς ἦβης ἀπούνηθ', ὅτε μ' ὄνατο καὶ μ' ὑπέμεινεν 25
καὶ μ' ἔφατ' ἐν Δαναοῖσιν ἐλέγχιστον πολεμιστὴν
ἔμμεναι· οὔδὲ ἔφημι πόδεσσί γε οἷσι κίοντα
εὐφροῆναι ἄλοχόν τε φίλην κεδνούς τε τοκῆας.
ὣς θην καὶ σὸν ἐγὼ λύσω μένος, εἰ κέ μευ ἄντα
στήης· ἀλλὰ σ' ἐγὼν ἀναχωρήσαντα κελεύω 30
εἰς πληθὺν λέναι, μηδ' ἀντίος ἵστασ' ἐμεῖο,
πρὶν τι κακὸν παθῆειν· ῥεχθὲν δέ τε νήπιος ἔγνω.“

Ὡς φάτο, τὸν δ' οὐ παῖθεν· ἀμειβόμενος δὲ προσ-
ηύδα

„νεῦ μὲν δὴ, Μενέλαε διοτρεφές, ἧ μάλα τίσεις
γνωτὸν ἐμὸν, τὸν ἔπεφνες, ἐπευχόμενος δ' ἀγορεύ-
εις, 35

κῆρωσας δὲ γυναῖκα μυχῶ θαλάμοιο νέοιο,
ἀρητὸν δὲ τοκεῦσι γόου καὶ πένθος ἔθηκας.
ἧ κέ σφιν δειλοῖσι γόου κατάπαυμα γενοίμην,
εἰ κεν ἐγὼ κεφαλὴν τε τεῆν καὶ τεύχε' ἐνείκας
Πάνθῳ ἐν χείρεσσι βάλω καὶ Φρόντιδι δίη. 40
ἀλλ' οὐ μὰν ἔτι δηρὸν ἀπείρητος πόνος ἔσται
οὔδὲ τ' ἀδήριτος ἦτ' ἀλκῆς ἦτε φόβοιο.“

Ὡς εἰπὼν οὔτησε κατ' ἀσπίδα πάντος' εἶσθην·
οὔδ' ἔρρηξεν χαλκὸν, ἀνεγνάμφθη δέ οἱ αἰχμῇ
ἀσπίδ' ἐνὶ κρατερῇ· ὁ δὲ δεύτερος ὄρυντο χαλκῷ 45

Ἀτρείδης Μενέλαος, ἐπευξάμενος Διὶ πατρὶ·
 ἄψ δ' ἀναχαζομένοιο κατὰ στομάχοιο θέμεθλα
 νύξ', ἐπὶ δ' αὐτὸς ἔρεισε, βαρεῖη χειρὶ πιθήσας·
 ἀντικρὺ δ' ἀπαλοῖο δι' ἀγένοσ ἦλυθ' ἀκωκῆ.
 δούπησεν δὲ πεσῶν, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ. 50
 αἵματι οἱ δεύοντο κόμαι Χαρίτεσσιν ὁμοῖαι
 πλοχμοὶ θ', οἱ χρυσῷ τε καὶ ἀργύρῳ ἐσφήκωντο.
 οἶον δὲ τρέφει ἔρνος ἀνὴρ ἐριθηλὲς ἐλαίης
 χάρῳ ἐν οἰοπόλῳ, ὅθ' ἄλις ἀναβέβρουχεν ὕδωρ,
 καλὸν τηλεθάον· τὸ δέ τε πνοιαὶ δονέουσιν 55
 παντοίων ἀνέμων, καὶ τε βρῦει ἄνθει λευκῷ·
 ἐλθῶν δ' ἐξαπίνης ἄνεμος σὺν λαίλαπι πολλῇ
 βόθρου τ' ἐξέστρεψε καὶ ἐξετάνυσσ' ἐπὶ γαίῃ·
 τοῖον Πάνθου υἱὸν εὐμμελίην Εὐφορβον
 Ἀτρείδης Μενέλαος ἐπεὶ κτάνε, τεύχε' ἐσύλα. 60

Ὡς δ' ὅτε τίς τε λέων ὄρεσίτροφος, ἀλκί πεποιθὼς,
 βοσκομένης ἀγέλης βοῦν ἀρπάσῃ, ἦτις ἀρίστη·
 τῆς δ' ἐξ ἀγέην ἔαξε λαβῶν κρατεροῖσιν ὀδοῦσιν
 πρῶτον, ἔπειτα δέ θ' αἶμα καὶ ἔγκατα πάντα λαφύσ-
 σει

δηῶν· ἀμφὶ δὲ τόνγε κύνες τ' ἄνδρες τε νομῆες 65
 πολλὰ μάλ' ἰύξουσιν ἀπόπροθεν οὐδ' ἐθέλουσιν
 ἀντίον ἐλθέμεναι· μάλα γὰρ χλωρὸν δέος αἰρεῖ·
 ὡς τῶν οὔτινι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἐτόλμα
 ἀντίον ἐλθέμεναι Μενελάου κυδαλίμιοι.

ἔνθα κε ρεῖα φέροι κλυτὰ τεύχεα Πανθοῖδαο 70
 Ἀτρείδης, εἰ μὴ οἱ ἀγάσσατο Φοῖβος Ἀπόλλων,
 ὅς ῥά οἱ Ἔκτορ' ἐπῶρσε θεῶν ἀτάλαντον Ἄρηϊ,
 ἀνέρι εἰσάμενος, Κικόνων ἡγήτορι Μέντη·
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα

„Ἔκτορ, νῦν σὺ μὲν ὧδε θεεῖς, ἀκίχνητα διώκων, 75
 ἵππους Αἰακίδαο δαΐφρονος· οἱ δ' ἀλεγεινοὶ

ἀνδράσι γε θνητοῖσι δαμήμεναι ἢδ' ὀχέεσθαι,
 ἄλλω γ' ἢ Ἀχιλῆϊ, τὸν ἀθανάτη τέκε μήτηρ.
 τόφρα δέ τοι Μενέλαος, Ἀρήϊος Ἀτρεὺς υἱός,
 Πατρόκλῳ περιβάς Τρώων τὸν ἄριστον ἔπεφνεν, 80
 Πανθοίδην Εὐφορβον, ἔπαυσε δὲ θούριδος ἀλκῆς.“

Ὡς εἰπὼν ὁ μὲν αὐτίς ἔβη θεὸς ἄμ πόνον ἀνδρῶν,
 Ἔκτορα δ' αἰνὸν ἄχος πύκασε φρένας ἀμφιμελαίνας·
 πάπτηνεν δ' ἄρ' ἔπειτα κατὰ στίχας, ἀντίκα δ' ἔγνω
 τὸν μὲν ἀπαινύμενον κλυτὰ τεύχεα, τὸν δ' ἐπὶ γαίῃ 85
 κείμενον· ἔρρει δ' αἷμα κατ' οὐταμένην ὠτειλήν.

βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμῆνος αἰθοπι χαλκῶ,
 ὀξέα κεκληγῶς, φλογὶ εἵκελος Ἡφαιστοιο
 ἀσβέστω· οὐδ' υἱὸν λάθην Ἀτρεὺς ὀξὺ βοήσας·
 ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὄν μεγαλήτορα θυμόν 90

„ὦ μοι ἔγῶν, εἰ μὲν κε λίπω κάτα τεύχεα καλὰ
 Πάτροκλόν θ', ὃς κεῖται ἐμῆς ἔνεκ' ἐνθάδε τιμῆς,
 μή τις μοι Δαναῶν νεμεσήσεται, ὅς κεν ἴδηται.
 εἰ δέ κεν Ἔκτορι μοῦνος ἐὼν καὶ Τρωσὶ μάχωμαι
 αἰδεσθεῖς, μή πως με περιστήσῃ ἕνα πολλοί· 95

Τρωᾶας δ' ἐνθάδε πάντας ἄγει κορυθαίολος Ἔκτωρ.
 ἀλλὰ τίη μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός;
 ὀππότ' ἀνήρ' ἐθέλη πρὸς δαίμονα φωτὶ μάχεσθαι
 ὄν κε θεὸς τιμᾶ, τάχα οἱ μέγα πῆμα κυλίσθη.
 τῶ μ' οὔτις Δαναῶν νεμεσήσεται, ὅς κεν ἴδηται 100
 Ἔκτορι χωρήσαντ', ἐπεὶ ἐκ θεόφιν πολεμίζει.

εἰ δέ που Αἰαντός γε βοήν ἀγαθοῖο πυθοίμην,
 ἄμφω κ' αὐτίς ἰόντες ἐπιμνησαίμεθα χάρις
 καὶ πρὸς δαίμονά περ, εἰ πως ἐρυσάιμεθα νεκρὸν
 Πηλεΐδῃ Ἀχιλῆϊ· κακῶν δέ κε φέρτατον εἶη.“ 105

Εἶος ὁ ταῦθ' ὄρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
 τόφρα δ' ἐπὶ Τρώων στίχες ἤλυθον· ἦρχε δ' ἄρ'
 Ἔκτωρ.

αὐτὰρ ὄγ' ἐξοπλίσω ἀνεχάζετο, λείπε δὲ νεκρον,
 ἐντροπαλιζόμενος ὥστε λῖς ἠϋγένειος,
 ὃν ῥα κύνες τε καὶ ἄνδρες ἀπὸ σταθμοῖο δῖωνται 110
 ἐγγεσι καὶ φωνῇ· τοῦ δ' ἐν φρεσὶν ἄλκιμον ἦτορ
 παχνοῦται, ἀέκων δέ τ' ἔβη ἀπὸ μεσσαύλοιο·
 ὡς ἀπὸ Πατρόκλοιο κίε ξανθὸς Μενέλαος.

στῆ δὲ μεταστρεφθεῖς, ἐπεὶ ἴκετο ἔθνος ἑταίρων,
 παπταίνων Αἴαντα μέγαν, Τελαμώνιον υἱόν. 115
 τὸν δὲ μάλ' αἰψ' ἐνόησε μάχης ἐπ' ἀριστερὰ πάσης
 θαρσύνονθ' ἐτάρους καὶ ἐποτρύνοντα μάχεσθαι·
 θεσπέσιον γάρ σφιν φόβον ἔμβαλε Φοῖβος Ἀπόλλων·
 βῆ δὲ θέειν, εἶδαρ δὲ παριστάμενος ἔπος ἠΰδα 119

„Αἴαν, δεῦρο, πέπον, περὶ Πατρόκλοιο θανόντος
 σπεύσομεν, αἶ κε νέκυν περ Ἀχιλλῆϊ προφέρωμεν
 γυμνόν· ἀτὰρ τάγε τεύχε' ἔχει κορυθαίολος Ἔκτωρ.“

Ὡς ἔφατ', Αἴαντι δὲ δαΐφροσι θυμὸν οἴριεν.
 βῆ δὲ διὰ προμάχων, ἅμα δὲ ξανθὸς Μενέλαος.
 Ἔκτωρ μὲν Πάτροκλον, ἐπεὶ κλυτὰ τεύχε' ἀπήνρα, 125
 ἔλχ', ἵν' ἀπ' ὤμοισιν κεφαλὴν τάμοι ὀξεῖ χαλκῶ,
 τὸν δὲ νέκυν Τρωῆσιν ἐρυσσάμενος κυσὶ δοίῃ.
 Αἴας δ' ἐγγύθεν ἦλθε, φέρων σάκος ἠΰτε πύργου.

Ἔκτωρ δ' ἄψ ἔς ὄμιλον ἰὼν ἀνεχάζεθ' ἑταίρων,
 ἔς δίφρου δ' ἀνόρουσε· δίδου δ' ὄγε τεύχεα καλὰ 130
 Τρωσὶ φέρειν προτὶ ἄστν, μέγα κλέος ἔμμεναι αὐτῶ.

Αἴας δ' ἀμφὶ Μενoitιάδῃ σάκος εὐρὸν καλύψας
 ἐστήκειν ὡς τίς τε λέων περὶ οἴσι τέκεσσιν,
 ᾧ ῥά τε νῆπι ἄγοντι συναντήσονται ἐν ὕλῃ
 ἄνδρες ἐπακτῆρες· ὁ δὲ τε σθένει βλεμεαίνει· 135

πᾶν δέ τ' ἐπισκύνιον κάτω ἔλκεται ὅσσε καλύπτων·
 ὡς Αἴας περὶ Πατρόκλῳ ἦρωϊ βεβήκει.

Ἀτρεΐδης δ' ἐτέρωθεν, ἀρηΐφιλος Μενέλαος,
 ἐστήκει, μέγα πένθος ἐνὶ στήθεσσιν ἀέξων.

Γλαῦκος δ', Ἰππολόχοιο πάϊς, Λυκίων ἀγὸς ἀν-
δρῶν, 140

Ἔκτορ' ὑπόδρα ἰδὼν χαλεπῶ ἠνίπαπε μύθῳ
 „Ἔκτορ, εἶδος ἄριστε, μάχης ἄρα πολλὸν ἐδεύεο.
 ἦ σ' αὐτως κλέος ἐσθλὸν ἔχει, φύξηλιν εἴοντα.
 φράξεο νῦν ὅππως κε πόλιν καὶ ἄστν σαώσεις
 οἶος σὺν λαοῖσι, τοὶ Ἰλίῳ ἐγγεγάασιν· 145
 οὐ γάρ τις Λυκίων γε μαχησόμενος Δαναοῖσιν
 εἶσι περὶ πτόλιος, ἐπεὶ οὐκ ἄρα τις χάρις ἦεν
 μάρνασθαι δηῖοισιν ἐπ' ἀνδράσι νωλεμὲς αἰεὶ.
 πῶς κε σὺ χεῖρονα φῶτα σαώσεας μεθ' ὄμιλον,
 σχέτλι', ἐπεὶ Σαρπηδόν', ἅμα ξεῖνον καὶ ἑταῖρον, 150
 κάλλιπες Ἀργείοισιν ἔλωρ καὶ κύρμα γενέσθαι,
 ὅς τοι πόλλ' ὄφελος γένετο, πτόλει τε καὶ αὐτῶ,
 ζωὸς ἐών· νῦν δ' οὐ οἱ ἀλαλκόμεναι κύνας ἔτλης.
 τῶ νῦν εἴ τις ἐμοὶ Λυκίων ἐπιπείσεται ἀνδρῶν,
 οἴκαδ' ἴμεν, Τροίῃ δὲ πεφήσεται αἰπὺς ὄλεθρος. 155
 εἰ γὰρ νῦν Τρώεσσι μένος πολυθαρσῆς ἐνεῖη,
 ἄτρομον, οἷόν τ' ἀνδρας ἐσέρχεται οἱ περὶ πάτρης
 ἀνδράσι δυσμενέεσσι πόνον καὶ δῆριν ἔθεντο,
 αἰψά κε Πάτροκλον ἐρυσαίμεθα Ἴλιον εἶσω.
 εἰ δ' οὗτος προτὶ ἄστν μέγα Πριάμοιο ἄνακτος 160
 ἔλθοι τεθνηὸς καὶ μιν ἐρυσαίμεθα χάριης,
 αἰψά κεν Ἀργεῖοι Σαρπηδόνοσ ἐντεα καλὰ
 λύσειαν, καὶ κ' αὐτὸν ἀγοίμεθα Ἴλιον εἶσω·
 τοίου γὰρ θεράπων πέφατ' ἀνέρος, ὃς μὲγ' ἄριστος
 Ἀργείων παρὰ νηυσὶ καὶ ἀγχέμαχοι θεράποντες. 165
 ἀλλὰ σύγ' Αἰαντος μεγαλήτορος οὐκ ἐτάλασθας
 στήμεναι ἄντα, κατ' ὅσσε ἰδὼν δηῖων ἐν αὐτῇ,
 οὐδ' ἰθὺς μαχέσασθαι, ἐπεὶ σέο φέρτερός ἐστιν.“

Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσεφη κορυθαίολος

Ἔκτωρ

„Ιλαῦκε, τίη δὲ σὺ τοῖος ἑὼν ὑπέροπλον ἔειπες; 170
 ὦ πόποι, ἦ τ' ἐφάμην σε περὶ φρένας ἔμμεναι ἄλλων,
 τῶν ὅσσοι Λυκίην ἐριβόλακα ναιετάουσιν·

νῦν δέ σευ ὠνοσάμην πάγχυ φρένας, οἷον ἔειπες,
 ὅστε με φῆς Αἴαντα πελώριον οὐχ ὑπομεῖναι.
 οὔτοι ἐγὼν ἔρριγα μάχην οὐδὲ κτύπον ἵππων· 175

ἀλλ' αἰεὶ τε Διὸς κρείστων νόος αἰγιόχοιο,
 ὅστε καὶ ἄλκιμον ἄνδρα φοβεῖ καὶ ἀφείλετο νίκην
 ῥηϊδίως, ὅτε δ' αὐτὸς ἐποτρύνει μαχέσασθαι.

ἀλλ' ἄγε δεῦρο, πέπον, παρ' ἐμ' ἴστασο καὶ ἴδε ἔργον,
 ἦε πανημέριος κακὸς ἔσσομαι, ὡς ἀγορεύεις, 180
 ἦ τινα καὶ Δαναῶν, ἀλκιῆς μάλα περ μεμαῶτα,

σχήσω ἀμυνέμεναι περὶ Πατρόκλοιο θανόντος.“
 Ὡς εἰπὼν Τρώεσσιν ἐκέκλετο μακρὸν αὔσας
 „Τρώες καὶ Λύκιοι καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχηταί,
 ἀνέρες ἔστε, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκιῆς, 185

ὄφρ' ἂν ἐγὼν Ἀχιλλῆος ἀμύμονος ἔντεα δῶα
 καλὰ, τὰ Πατρόκλοιο βίην ἐνάριζα κατακτάς.“

Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπέβη κορυθαίολος Ἔκτωρ
 δῆλου ἐκ πολέμοιο· θεῶν δ' εἰχάνεν ἐταίρους
 ὦκα μάλ', οὐπὼ τῆλε, ποσὶ κραιπνοῖσι μετασπῶν, 190

οἱ προτὶ ἄστυ φέρον κλυτὰ τεύχεα Πηλείωνος.
 στάς δ' ἀπάνευθε μάχης πολυδακρύου ἔντε' ἄμειβεν·
 ἦτοι ὁ μὲν τὰ ἀδῶκε φέρειν προτὶ Ἴλιον ἱρῆν

Τρωσὶ φιλοπολέμοισιν, ὁ δ' ἄμβροτα τεύχεα δύνειν
 Πηλείδεω Ἀχιλλῆος, ἃ οἱ θεοὶ Οὐρανίωνες 195
 πατρὶ φίλῳ ἔπορον· ὁ δ' ἄρα ὦ παιδὶ ὄπασσεν

γρηῆς· ἀλλ' οὐχ υἱὸς ἐν ἔντεσι πατρὸς ἐγῆρα.
 Τὸν δ' ὡς οὖν ἀπάνευθεν ἴδεν νεφεληγερέτα Ζεὺς
 τεύχεσι Πηλείδαο κορυσσόμενον θείοιο,

κινήσας ῥα κάρη προτὶ ὃν μυθήσατο θυμόν 200
 „Ἄ δεῖλ', οὐδέ τί τοι θάνατος καταθύμιός ἐστιν,

ὅς δὴ τοι σχεδὸν εἶσι· σὺ δ' ἄμβροτα τεύχεα δύνεις
 ἀνδρὸς ἀριστῆος, τόντε τρομέουσι καὶ ἄλλοι.
 τοῦ δὴ ἑταῖρου ἐπεφνες ἐνηέα τε κρατερόν τε,
 τεύχεα δ' οὐ κατὰ κόσμον ἀπὸ κρατός τε καὶ ὤμων
 εἶλεν· ἀτάρ τοι νῦν γε μέγα κράτος ἐγγυαλίξω, 206
 τῶν ποιηῆν ὃ τοι οὔτι μάχης ἔκ νοστήσαντι
 δέξεται Ἀνδρομάχη κλυτὰ τεύχεα Πηλείωνος.“

Ἡ καὶ κυανέησιν ἐπ' ὄφρῦσι νεῦσε Κρονίων.
 Ἐκτορι δ' ἤρμοσε τεύχε' ἐπὶ χροῖ, δῦ δέ μιν Ἄρης
 δεινὸς ἐνυάλιος, πλησθεν δ' ἄρα οἱ μέλε' ἐντὸς 211
 ἀλκῆς καὶ σθένεος. μετὰ δὲ κλειτοὺς ἐπικούρους
 βῆ ῥα μέγα ἰάχων· ἰνδάλλετο δὲ σφισι πᾶσιν
 τεύχεσι λαμπόμενος μεγαθύμου Πηλείωνος.
 ὄτρυνεν δὲ ἕκαστον ἐποιοχόμενος ἐπέεσσιν, 215
 Μέσθλην τε Γλαῦκόν τε Μέδοντά τε Θερσίλοχόν τε,
 Ἀστεροπαῖόν τε Δεισήνορά θ' Ἴππόθοόν τε,
 Φόρκυν τε Χρομίον τε καὶ Ἔννομον οἰωνιστήν·
 τοὺς ὄγ' ἐποτρύνων ἔπεα πτερόεντα προσηύδα

„Κέκλυτε, μυρία φῦλα περικτιόνων ἐπικούρων·
 οὐ γὰρ ἐγὼ πληθὺν διζήμενος οὐδὲ χατίζων 221
 ἐνθάδ' ἀφ' ὑμετέρων πολίων ἤγειρα ἕκαστον,
 ἀλλ' ἵνα μοι Τρώων ἀλόχους καὶ νῆπια τέκνα
 προφρονέως ῥύοισθε φιλοπτολέμων ὑπ' Ἀχαιῶν.
 τὰ φρονέων δάροισι κατατρύχω καὶ ἐδωδῆ 225
 λαοὺς, ὑμέτερον δὲ ἕκάστου θυμὸν ἀέξω.
 τῷ τις νῦν ἰθύς τετραμμένος ἢ ἀπολέσθω,
 ἢ ἐσαωθήτω· ἢ γὰρ πολέμου ὄαριστύς.

ὅς δέ κε Πάτροκλον, καὶ τεθνηῶτά περ, ἔμπης
 Τρωῶας ἐς ἵπποδάμους ἐρύσῃ, εἶξῃ δέ οἱ Αἴας, 230
 ἤμισυ τῷ ἐνάρων ἀποδάσσομαι, ἤμισυ δ' αὐτὸς
 ἔξω ἐγώ· τὸ δέ οἱ κλέος ἔσσειται ὅσσον ἐμοί περ.“

Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἰθύς Δαναῶν βρῖσαντες ἔβησαν,

δούρατ' ἀνασχόμενοι· μάλα δέ σφισιν ἔλπετο θυμος
νεκρὸν ὑπ' Αἴαντος ἐρύειν Τελαμωνιάδαο· 235

νήπιοι· ἧ τε πολέσσω ἐπ' αὐτῷ θυμὸν ἀπηύρα.

καὶ τότε ἄρ' Αἴας εἶπε βοῆν ἀγαθὸν Μενέλαον

„ὦ πέπον, ὦ Μενέλαε διοτρεφές, οὐκέτι νῶϊ
ἔλπομαι αὐτῷ περ νοστησέμεν ἐκ πολέμοιο.

οὔτι τόσον νέκνος περιδείδια Πατρόκλιοι, 240

ὅς κε τάχα Τρώων κορέει κύνας ἠδ' οἰωνοὺς,

ὅσσω ἐμῇ κεφαλῇ περιδείδια, μή τι πάθῃσιν,

καὶ σῆ, ἐπεὶ πολέμοιο νέφος περὶ πάντα καλύπτει,

Ἔκτωρ, ἡμῖν δ' αὖτ' ἀναφαίνεται αἰπὺς ὄλεθρος.

ἀλλ' ἄγ' ἀριστεῆας Δαναῶν κάλει, ἣν τις ἀκούσῃ.“ 245

ὣς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθῃσε βοῆν ἀγαθὸς Μενέλαος,

ἧῦσεν δὲ διαπρύσιον Δαναοῖσι γεγωνῶς·

„ὦ φίλοι, Ἀργείων ἠγήτορες ἠδὲ μέδοντες,

οἴτε παρ' Ἀτρείδης, Ἀγαμέμνονι καὶ Μενελάῳ,

δήμια πίνουσιν καὶ σημαίνουσιν ἕκαστος 250

λαοῖς· ἐκ δὲ Διὸς τιμὴ καὶ κῦδος ὀπηδεῖ.

ἀργαλέον δέ μοί ἐστι διασκοπιᾶσθαι ἕκαστον

ἠγεμόνων· τόσση γὰρ ἔρις πολέμοιο δέδθεν.

ἀλλὰ τις αὐτὸς ἴτω, νεμεσιζέσθω δ' ἐνὶ θυμῷ

Πάτροκλον Τρωῆσι κυδὲν μέλπηθρα γενέσθαι.“ 255

ὣς ἔφατ', ὅξυ δ' ἄκουσεν Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας.

πρῶτος δ' ἀντίος ἦλθε θεῶν ἀνὰ δηϊοτήτα,

τὸν δὲ μετ' Ἰδομενεὺς καὶ ὀπάων Ἰδομενῆος,

Μηριόνης, ἀτάλαντος Ἐνναλίῳ ἀνδρειφόντῃ.

τῶν δ' ἄλλων τίς κεν ἦσι φρεσὶν οὐνόματ' εἶποι, 260

ὅσσοι δὴ μετόπισθε μάχην ἠγείραν Ἀχαιῶν;

Τρῶες δὲ προὔτυψαν ἀολλέες· ἦρχε δ' ἄρ' Ἔκτωρ

ὡς δ' ὅτ' ἐπὶ προχοῆσι διπετέος ποταμοῖο

βέβρουχεν μέγα κῦμα ποτὶ ῥόον, ἀμφὶ δέ τ' ἄκραι

ἠτόνες βοῶσιν ἐρευρομένης ἀλὸς ἕξω,

τόσση ἄρα Τρωῶες ἰαχῆ ἴσαν. αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 ἔστασαν ἀμφὶ Μενoitιάδῃ ἓνα θυμὸν ἔχοντες,
 φραχθέντες σάκεσιν χαλκήρεσιν. ἀμφὶ δ' ἄρα σφιν
 λαμπροῖσιν κορῦθεσσι Κρονίων ἤερα πολλήν
 χεῦ', ἐπεὶ οὐδὲ Μενoitιάδην ἤχθαιρε πάρος γε, 276
 ὄφρα ζωὸς ἐὼν θεράπων ἦν Αἰακίδαο.

μίσησεν δ' ἄρα μιν δηῖτων κυσὶ κύρμα γενέσθαι
 Τρωῖσιν· τῶ καὶ οἱ ἀμυνέμεν ὄρσεν εταίρους.

᾿Ωσαν δὲ πρότεροι Τρωῶες ἐλίκοπας Ἀχαιοῦς·
 νεκρὸν δὲ προλιπόντες ὑπέτρσαν, οὐδέ τιν' αὐτῶν
 Τρωῶες ὑπέρθυμοι ἔλον ἔγχεσιν, ἰέμενοί περ, 276
 ἀλλὰ νέκυν ἐρούοντο· μίνυνθα δὲ καὶ τοῦ Ἀχαιοὶ
 μέλλον ἀπέσσεσθαι· μάλα γάρ σφεας ὦκ' ἐλέλιξεν
 Αἴας, ὃς περὶ μὲν εἶδος, περὶ δ' ἔργα τέτυκτο
 τῶν ἄλλων Δαναῶν μετ' ἀμύμονα Πηλεΐωνα. 280

ἴθυσεν δὲ διὰ προμάχων συτ' εἵκελος ἀλκὴν
 καπρῖω, ὅστ' ἐν ὄρεσσι κύνας θαλερούς τ' αἰζηοὺς
 ὄηθιδίως ἐκέδασσεν, ἐλιξάμενος διὰ βήσσας·
 ὡς υἱὸς Τελαμῶνος ἀγαυοῦ, φαίδιμος Αἴας,
 ὄφρα μετεισάμενος Τρώων ἐκέδασσε φάλαγγας, 285
 οἱ περὶ Πατρόκλῳ βέβασαν, φρόνεον δὲ μάλιστα
 ἄστν πότι σφέτερον ἐρούειν καὶ κῦδος ἀρέσθαι.

"Ἦτοι τὸν Αἰθίοιο Πελασγοῦ φαίδιμος υἱὸς,
 Ἰππόθοος, ποδὸς ἔλκε κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην, 289
 δησάμενος τελαμῶνι παρὰ σφυρὸν ἀμφὶ τένοντας,
 Ἐκτορι καὶ Τρώεσσι χαριζόμενος· τάχα δ' αὐτῶ
 ἤλθε κακὸν, τό οἱ οὔτις ἐρούκακεν ἰεμένων περ.
 τὸν δ' υἱὸς Τελαμῶνος, ἐπαΐξας δι' ὀμίλου,
 πληῖξ' αὐτοσχεδίην κυνέης διὰ χαλκοπαρήου·
 ἤρικε δ' Ἰπποδάσεια κόρυς περὶ δουρὸς ἀκωκῆ, 295
 πληγεῖς ἔγχει τε μεγάλῳ καὶ χειρὶ παχείῃ,
 ἐγκέφαλος δὲ παρ' αὐλὸν ἀνέδραμεν ἐξ ὠτειλῆς

αἱματόεις· τοῦ δ' αὖθι λύθη μένος, ἐκ δ' ἄρα χειρῶν
 Πατρόκλοιο πόδα μεγάλητορος ἦκε χαμᾶζε
 κεῖσθαι· ὁ δ' ἄγχ' αὐτοῖο πέσε πρηγῆς ἐπὶ νεκρῶ, 300
 τῆλ' ἀπὸ Λαρίσης ἐριβῶλακος, οὐδὲ τοκεῦσιν
 θρέπτρα φίλοις ἀπέδωκε, μινυνθάδιος δέ οἱ αἰὼν
 ἐπλεθ' ὑπ' Αἴαντος μεγαθύμου δουρὶ δαμέντι.

Ἔκτωρ δ' αὖτ' Αἴαντος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῶ.
 ἀλλ' ὁ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος 305
 τυτθόν· ὁ δὲ Σχεδίον, μεγαθύμου Ἴφίτου υἱόν,
 Φωκῆων ὄχ' ἄριστον, ὃς ἐν κλειτῷ Πανοπῆϊ
 οἰκία ναιετάασκε πολέσσ' ἄνδρεσσιν ἀνάσσων,
 τὸν βάλ' ὑπὸ κληῖδα μέσῃν· διὰ δ' ἀμπερὲς ἄκρη
 αἰχμὴ χαλκείῃ παρὰ νεῖατον ὤμον ἀνέσχευ.

310
 δούπησεν δὲ πεσῶν, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῶ.
 Αἴας δ' αὖ Φόρκυνα, δαΐφρονα Φαίνοπος υἱόν,
 Ἴπποθῶφ περιβάντα μέσῃν κατὰ γαστέρα τύψεν·
 ῥῆξε δὲ θώρηκος γύαλον, διὰ δ' ἔντερα χαλκὸς
 ἦψυσ'· ὁ δ' ἐν κουίησι πεσῶν ἔλε γαῖαν ἀγοστῶ. 315
 χώρησαν δ' ὑπὸ τε πρόμαχοι καὶ φαίδιμος Ἔκτωρ·
 Ἀργεῖοι δὲ μέγα ἱαχον, ἐρύσαντο δὲ νεκρούς,
 Φόρκυν θ' Ἴπποθῶν τε, λύνοντο δὲ τεύχε' ἀπ' ὤμων.

Ἐνθα κεν αὖτε Τρῶες ἀρηϊφίλων ὑπ' Ἀχαιῶν
 Ἴλιον εἰσανέβησαν ἀναλκείησι δαμέντες· 320

Ἀργεῖοι δὲ κε κῦδος ἔλον καὶ ὑπὲρ Διὸς αἶσαν
 κάρτεϊ καὶ σθένει σφετέρῳ· ἀλλ' αὐτὸς Ἀπόλλων
 Αἰνεῖαν ὄτρυνε, δέμας Περίφαντι ἑοικῶς,
 κήρυκ' Ἦπυτίδῃ, ὃς οἱ παρὰ πατρὶ γέροντι
 κηρύσσων γήρασκε, φίλα φρεσὶ μῆδεα εἰδῶς· 325

τῶ μιν εἰσάμενος προσέφη Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων

„Αἰνεῖα, πῶς ἂν καὶ ὑπὲρ θεὸν εἰρύσσαισθε
 Ἴλιον αἰπεινήν; ὡς δὴ ἶδον ἀνέρας ἄλλους
 κάρτεϊ τε σθένει τε πεποιδότας ἠγορέῃ τε

πληθεῖ τε σφετέρῳ, καὶ ὑπερδέα δῆμον ἔχοντας. 330
 ἡμῖν δὲ Ζεὺς μὲν πολὺ βούλεται ἢ Δαναοῖσιν
 νίκην· ἀλλ' αὐτοὶ τρεῖτ' ἄσπετον οὐδὲ μάχεσθε.“

Ὡς ἔφατ', Αἰνεΐας δ' ἑκατηβόλου Ἀπόλλωνα
 ἔγνω ἐσάντα ἰδῶν, μέγα δ' Ἔκτορα εἶπε βοήσας
 „Ἔκτορ τ' ἠδ' ἄλλοι Τρώων ἀγοὶ ἠδ' ἐπικούρων,
 αἰδῶς μὲν νῦν ἦδε γ', ἀρηϊφίλων ὑπ' Ἀχαιῶν 336
 Ἴλιον εἰσαναβῆναι ἀναλκείησι δαμέντας.

ἀλλ' ἔτι γάρ τις φησι θεῶν, ἐμοὶ ἄγχι παραστάς,
 Ζῆν', ὕπατον μήστωρα, μάχης ἐπιτάροθου εἶναι·
 τῷ ῥ' ἰθὺς Δαναῶν ἴομεν, μηδ' οἴγε ἔκηλοι 340
 Πάτροκλον νηυσὶν πελασαλάτο τεθνηῶτα.“

Ὡς φάτο, καὶ ῥα πολὺ προμάχων ἐξάλμενος ἔστη
 οἱ δ' ἐλελίχθησαν καὶ ἐναντιοὶ ἔσταν Ἀχαιῶν.

ἔνθ' αὐτ' Αἰνεΐας Λειώκριτον οὔτασε δουρὶ,
 υἱὸν Ἀρίσβαντος, Λυκομήδεος ἐσθλὸν ἐταῖρον. 345

τὸν δὲ πεσόντ' ἐλέησεν ἀρηϊφίλος Λυκομήδης,
 στῆ δὲ μάλ' ἐγγὺς ἰῶν, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ,
 καὶ βάλεν Ἴππασίδην Ἀπισάονα, ποιμένα λαῶν,
 ἦπαρ ὑπὸ πρᾶπίδων, εἶδαρ δ' ὑπὸ γούνατ' ἔλυσεν,
 ὅς ῥ' ἐκ Παιονίης ἐριβώλακος εἰληλούθει, 350

καὶ δὲ μετ' Ἀστεροπαῖον ἀριστεύεσκε μάχεσθαι.

τὸν δὲ πεσόντ' ἐλέησεν Ἀρήϊος Ἀστεροπαῖος,
 ἴθυσεν δὲ καὶ ὁ πρόφρων Δαναοῖσι μάχεσθαι·

ἀλλ' οὔπως ἔτι εἶχε· σάκεσσι γὰρ ἔρχατο πάντη
 ἐστιάοτες περὶ Πατρόκλῳ, πρὸ δὲ δούρατ' ἔχοντο. 355

Αἴας γὰρ μάλα πάντας ἐπώχετο, πολλὰ κελεύων·
 οὔτε τιν' ἐξοπίσω νεκροῦ χάζεσθαι ἀνώγει
 οὔτε τινὰ προμάχεσθαι Ἀχαιῶν ἔξοχον ἄλλων,
 ἀλλὰ μάλ' ἀμφ' αὐτῷ βεβήμεν, σχεδόθεν δὲ μάχεσθαι.
 ὣς Αἴας ἐπέτελλε πελώριος, αἵματι δὲ χθῶν 360
 δεύετο πορφυρέῳ, τοὶ δ' ἀγχιστίνοι ἐπιπτον

νεκροὶ ὁμοῦ Τρώων καὶ ὑπερμενέων ἐπικουρῶν
καὶ Δαναῶν· οὐδ' οἱ γὰρ ἀναιματὶ γ' ἐμάχοντο,
πανρότεροι δὲ πολὺ φθίνυθον· μέμνηντο γὰρ αἰεὶ
ἀλλήλοισι καθ' ὄμιλον ἀλεξέμεναι φόνον αἰπύν. 365

Ὡς οἱ μὲν μάρναντο δέμας πυρὸς, οὐδέ κε φαίης
οὔτε ποτ' ἠέλιον σῶν ἔμμεναι οὔτε σελήνην.

ἠέρι γὰρ κατέχοντο μάχης ἔπι ὅσσοι ἄριστοι
ἔστασαν ἀμφὶ Μενoitιάδῃ κατατεδνηῶτι.

οἱ δ' ἄλλοι Τρώες καὶ εὐκνήμιδες Ἀχαιοὶ 370
εὐκνηλοὶ πολέμιζον ὑπ' αἰθέρι, πέπτατο δ' ἀνγῇ

ἠελίου ὄξεια, νέφος δ' οὐ φαίνεται πάσης
γαίης οὐδ' ὀρέων· μεταπανόμενοι δ' ἐμάχοντο,

ἀλλήλων ἀλεείνουτες βέλεα στονόεντα,
πολλὸν ἀφεσταότες. τοὶ δ' ἐν μέσῳ ἄλγε' ἐπασχον

ἠέρι καὶ πολέμῳ, τείροντο δὲ νηλεῖ χαλκῷ 376
ὅσσοι ἄριστοι ἔσαν. δύο δ' οὔπω φῶτε πεπύσθην,

ἀνέρε κυδαλίμῳ, Θρασυμήδῃς Ἀντίλοχός τε,
Πατρόκλιοιο θανόντος ἀμύμονος, ἀλλ' ἔτ' ἔφαντο

ζῶν ἐνὶ πρώτῳ ὁμάδῳ Τρώεσσι μάχεσθαι. 380
τὰ δ' ἐπισσομένῳ θάνατον καὶ φύζαν ἑταίρων

νόσφιν ἔμαρνάσθην, ἐπεὶ ὡς ἐπετέλλετο Νέστωρ,
ὀτρύνων πόλεμόνδε μελαινάων ἀπὸ νηῶν.

Τοῖς δὲ πανημερίοις ἔριδος μέγα νεῖκος ὀρώρει
ἀργαλέης· καμάτῳ δὲ καὶ ἰδρωῖ νωλεμῆς αἰεὶ 385
γούνατά τε κνήμαί τε πόδες θ' ὑπένερθεν ἐκάστου

χειρῆς τ' ὀφθαλμοὶ τε παλάσσετο μαρναμένοιιν
ἀμφ' ἀγαθὸν θεράποντα ποδώκεος Αἰακίδαο.

ὡς δ' ὅτ' ἀνῆρ ταύροιο βοὸς μέγαλοιο βοείην
λαοῖσιν δῶή τανύειν, μεθύουσαν ἀλοιφή· 390

δεξάμενοι δ' ἄρα τοίγε διαστάντες τανύουσιν
κυκλόσ', ἄφαρ δέ τε ἰκμὰς ἔβη, δύνει δέ τ' ἀλοιφή,

πολλῶν ἐλκόντων, τάννται δέ τε πᾶσα διαπρό·

ὡς οἴγ' ἔνθα καὶ ἔνθα νέκυν ὀλίγη ἐνὶ χώρῃ
 ἔλκεον ἀμφοτέροι· μάλα γάρ σφισιν ἔλπετο θυμὸς, 395
 Τρωσὶν μὲν ἐρύειν προτὶ Ἴλιον, αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
 νῆας ἐπι γλαφυράς· περὶ δ' αὐτοῦ μῶλος ὀρώρει
 ἄγριος· οὐδέ κ' Ἄρης λαοσσόος οὐδέ κ' Ἀθήνη
 τόνγε ἰδοῦσ' ὀνόσαιτ', οὐδ' εἰ μάλα μιν χόλος ἴκοι.

Τοῖον Ζεὺς ἐπὶ Πατρόκλῳ ἀνδρῶν τε καὶ ἵππων
 ἦματι τῷ ἐτάνυσσε κακὸν πόνον. οὐδ' ἄρα πῶ τι 401
 ἦδεε Πάτροκλον τεθνηῖότα διὸς Ἀχιλλεύς.

πολλὸν γὰρ ἀπάνευθε νεῶν μάρναντο θοάων,
 τείχει ὑπο Τρώων· τό μιν οὐποτε ἔλπετο θυμῷ
 τεθνάμεν, ἀλλὰ ζῶν, ἐνιχρὶμφθέντα πύλῃσιν, 405
 ἄψ ἀπουοστήσειν, ἐπεὶ οὐδὲ τὸ ἔλπετο πάμπαν,
 ἐκπέρσειν πτολίεθρον ἄνευ ἔθεν, οὐδὲ σὺν αὐτῷ·
 πολλὰκι γὰρ τόγε μητρὸς ἐπεύθετο νόσφιν ἀκούων,
 ἦ οἱ ἀπαγγέλλεσκε Διὸς μεγάλοιο νόημα·
 δὴ τότε γ' οὐ οἱ ἔειπε κακὸν τόσον ὅσσον ἐτύχθη 410
 μήτηρ, ὅτι δῶ οἱ πολὺ φίλτατος ἄλεθ' ἑταῖρος.

Οἱ δ' αἰεὶ περὶ νεκρὸν ἀκαχμένα δούρατ' ἔχοντες
 νωλεμὲς ἐγχερίμπτοντο καὶ ἀλλήλους ἐνάριζον·
 ὦδε δέ τις εἶπεςκεν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων

„ὦ φίλοι, οὐ μὰν ἡμῖν ἐνκλῆς ἀπονέεσθαι 415
 νῆας ἐπι γλαφυράς, ἀλλ' αὐτοῦ γαῖα μέλαινα
 πᾶσι χάνοι· τό κεν ἡμῖν ἄφαρ πολὺ κέρδιον εἴη,
 εἰ τοῦτον Τρώεσσι μεθήσομεν ἵπποδάμοισιν
 ἄστνυ πότι σφέτερον ἐρύσαι καὶ κῦδος ἀρέσθαι.“

Ὡς δέ τις αὖ Τρώων μεγαθύμων ἀυδήσασκεν 420
 „ὦ φίλοι, εἰ καὶ μοῖρα παρ' ἀνέρι τῷδε δαμῆναι
 πάντας ὁμῶς, μὴ πῶ τις ἐρωεῖτω πολέμοιο.“

Ὡς ἄρα τις εἶπεςκε, μένος δ' ὄρσασκεν ἑταίρου.
 ὡς οἱ μὲν μάρναντο. σιδήρειος δ' ὀρυμαγδὸς
 χάλκεον οὐρανὸν ἴκε δι' αἰθέρος ἀτρυγέτιο· 425

ἵπποι δ' Αἰακίδαο μάχης ἀπάνευθεν ἔοντες
κλαῖον, ἐπειδὴ πρῶτα πυθέσθην ἠνιόχοιο
ἐν κούρησι πεσόντος ὑφ' Ἐκτορος ἀνδροφόνιοιο.
ἢ μὰν Ἀὐτομέδων, Διώρεος ἄλκιμος υἱὸς,
πολλὰ μὲν ἄρ' μάστιγι θοῆ ἐπεμαίετο θείνων, 430
πολλὰ δὲ μειλιχίοισι προσηύδα, πολλὰ δ' ἄρειῃ·
τῶ δ' οὔτ' ἄψ' ἐπὶ νῆας ἐπὶ πλατὺν Ἑλλάσποντον
ἠθέλετήν ἰέναι οὔτ' ἐς πόλεμον μετ' Ἀχαιοὺς,
ἀλλ' ὥστε στήλη μένει ἔμπεδον, ἦτ' ἐπὶ τύμβῳ
ἀνέρος ἐστήκη τεθνηότος ἢ ἔ γυναικὸς, 435
ὥς μένον ἀσφαλῶς περικαλλέα δίφρον ἔχοντες,
οὔδεις ἐνισκίψαντες καρῆατα· δάκρυα δέ σφιν
θερμὰ κατὰ βλεφάρων χαμάδις ῥέε μυρομένοισιν
ἠνιόχοιο πόθῳ· θαλερῆ δὲ μιαίνεται χαίτη
ξεύγλης ἔξεριποῦσα παρὰ ζυγὸν ἀμφοτέρωθεν. 440
μυρομένω δ' ἄρα τῶγε ἰδὼν ἔλέησε Κρονίων,
κινήσας δὲ κάρη προτὶ ὄν μυθήσατο θυμὸν
,, Δειλῶ, τί σφῶϊ δόμεν Πηλῆϊ ἄνακτι
θυητῶ, ὑμεῖς δ' ἐστὸν ἀγῆρω τ' ἀθανάτω τε.
ἢ ἵνα δυστήνοισι μετ' ἀνδράσιν ἄλγ' ἔχῃτον; 445
οὐ μὲν γὰρ τί πού ἐστιν ὀξυρώτερον ἀνδρὸς
πάντων, ὅσα τε γαῖαν ἐπι πνεῖει τε καὶ ἔρπει.
ἀλλ' οὐ μὰν ὑμῖν γε καὶ ἄρμασι δαιδαλέοισιν
Ἐκτωρ Πριαμίδης ἐποχήσεται· οὐ γὰρ εἰάσω.
ἢ οὐχ ἄλλως ὥς καὶ τεύχε' ἔχει καὶ ἐπέύχεται αὐτῶς;
σφῶϊν δ' ἐν γούνεσσι βαλῶ μένος ἠδ' ἐνὶ θυμῷ, 451
ὄφρα καὶ Ἀὐτομέδοντα σαώσεται ἐκ πολέμοιο
νῆας ἐπι γλαφυράς· ἔτι γὰρ σφισι κῦδος ὀρέξω,
κτείνειν, εἰσόκε νῆας εὐσσέλμους ἀφίκωνται
δύη τ' ἠέλιος καὶ ἐπὶ κνέφας ἱερὸν ἔλθῃ.“ 455
Ὡς εἰπὼν ἵπποισιν ἐνέπνευσεν μένος ἠΰ.
τα δ' ἀπὸ χαιτάων κούρην οὐδάσδε βαλόντες

ῥίμφ' ἔφερον θοὸν ἄρμα μετὰ Τρωῶας καὶ Ἀχαιοὺς.
τοῖσι δ' ἐπ' Αὐτομέδων μάχετ', ἀχνύμενός περ ἑταίρου,
ἵπποις ἀΐσσων ὥστ' αἰγυπιὸς μετὰ χῆνας· 460

ῥέα μὲν γὰρ φεύγεσκεν ὑπὲρ Τρωῶων ὄρουμαγδοῦ,
ῥεῖα δ' ἐπαΐξασκε πολὺν καθ' ὄμιλον ὀπάζων.
ἀλλ' οὐχ ἦρει φῶτας, ὅτε σεύαιτο διώκειν·
οὐ γὰρ πως ἦν οἶον εἶόνθ' ἱερῶ ἐνὶ δίφρῳ
ἔγχει ἐφορμᾶσθαι καὶ ἐπίσχειν ὠκέας ἵππους. 465
ὄψὲ δὲ δῆ μιν ἑταῖρος ἀνὴρ ἶδεν ὀφθαλμοῖσιν
Ἀλκιμέδων, υἱὸς Λαέρκεος Αἰμονίδαο·

στῆ δ' ὄπιθεν δίφροιο, καὶ Αὐτομέδοντα προσηύδα
„Αὐτόμεδον, τίς τοί νυ θεῶν νηκερδέα βουλὴν
ἐν στήθεσσιν ἔθηκε, καὶ ἐξέλετο φρένας ἐσθλᾶς; 470
οἶον πρὸς Τρωῶας μάχεται πρώτῳ ἐν ὀμίλῳ
μοῦνος· ἀτάρ τοι ἑταῖρος ἀπέκτατο, τεύχεα δ' Ἐκτωρ
αὐτὸς ἔχων ὄμοισιν ἀγάλλεται Αἰακίδαο.“

Τὸν δ' αὐτ' Αὐτομέδων προσέφη, Διώρκεος υἱός,
„Αλκίμεδον, τίς γάρ τοι Ἀχαιῶν ἄλλος ὁμοῖος 475
ἵππων ἀθανάτων ἐχέμεν δμῆσίν τε μένος τε,
εἰ μὴ Πάτροκλος, θεόφιν μῆστωρ ἀτάλαντος,
ζωὸς εἶν; νῦν αὖ θάνατος καὶ μοῖρα κιχάνει.
ἀλλὰ σὺ μὲν μᾶστιγα καὶ ἠνία σιγαλόεντα
δέξαι, ἐγὼ δ' ἵππων ἀποβήσομαι, ὄφρα μάχωμαι.“ 480

Ὡς ἔφατ', Ἀλκιμέδων δὲ βοηθῶν ἄρμ' ἐπορούσας
καρπαλίμως μᾶστιγα καὶ ἠνία λάζετο χερσίν,
Αὐτομέδων δ' ἀπόρουσε. νόησε δὲ φαίδιμος Ἐκτωρ,
αὐτίκα δ' Αἰνεῖαν προσεφώνεεν ἐγγυὸς εἶντα

„Αἰνεῖα, Τρωῶων βουλευφόρε χαλκοχιτῶνων, 485
ἵπῳ τῷδ' ἐνόησα ποδάκεος Αἰακίδαο
ἔς πόλεμον προφανέντε σὺν ἠνιόχοισι κακοῖσιν.
τῷ κεν ἐελποίμην αἰρησέμεν, εἰ σύγε θυμῷ
σῷ ἐθέλεις, ἐπεὶ οὐκ ἂν ἐφορμηθέντε γε νῶ·

τλαῖεν ἐναντίβιον στάντες μαχέσασθαι Ἄρηϊ.“ 490

Ὡς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησεν εὖς πάϊς Ἀγχίσαο.
 τῷ δ' ἰθὺς βήτην βοέης εἰλυμένω ὦμους
 αὖησι στερεῆσι· πολὺς δ' ἐπελήλατο χαλκός.
 τοῖσι δ' ἅμα Χρομῖος τε καὶ Ἄρητος θεοειδῆς
 ἦῖσαν ἀμφοτέροι· μάλα δέ σφισιν ἔλπετο θυμὸς 495
 αὐτῷ τε κτενέειν ἐλάαν τ' ἐριαύχενας ἵππους·
 νήπιοι, οὐδ' ἄρ' ἐμελλον ἀναιμωτί γε νέεσθαι
 αὐτίς ἀπ' Αὐτομέδοντος. ὁ δ' εὐξάμενος Διὶ πατρὶ
 ἀλκῆς καὶ σθένεος πλήτο φρένας ἀμφιμελαίνας.

αὐτίκα δ' Ἀλκιμέδοντα προσηύδα, πιστὸν ἑταῖρον 500

„Ἀλκίμεδον, μὴ δὴ μοι ἀπόπροθεν ἰσχύμεν ἵππους,
 ἀλλὰ μάλ' ἐμπυεῖοντε μεταφρένω· οὐ γὰρ ἔγωγε
 Ἐκτορα Πριαμίδην μένεος σχήσεσθαι οἶω,
 πρὶν γ' ἐπ' Ἀχιλλῆος καλλίτριχε βήμεναι ἵππω
 νῶϊ κατακτείναντα, φοβῆσαί τε στίχας ἀνδρῶν 505
 Ἀργείων, ἧ κ' αὐτὸς ἐνὶ πρώτοισιν ἀλοίη.“

Ὡς εἰπὼν Αἴαντε καλέσσατο καὶ Μενέλαον·

„Αἴαντ', Ἀργείων ἡγήτορε, καὶ Μενέλαε,
 ἦτοι μὲν τὸν νεκρὸν ἐπιτράπεθ' οἵπερ ἄριστοι,
 ἀμφ' αὐτῷ βεβάμεν καὶ ἀμύνεσθαι στίχας ἀνδρῶν,
 νῶϊν δὲ ζωοῖσιν ἀμύνετε νηλεὲς ἦμαρ· 511

τῆδε γὰρ ἔβρισαν πόλεμον κἀτα δακρυόεντα

Ἐκτωρ Αἰνείας θ', οἱ Τρώων εἰσὶν ἄριστοι.

ἀλλ' ἦτοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κεῖται·

ἦσσω γὰρ καὶ ἐγὼ, τὰ δὲ κεν Διὶ πάντα μελήσει.“ 515

Ἦ ὅα καὶ ἀμπεπαλῶν προῖει δολιχόσκιον ἔγχος,

καὶ βάλεν Ἀρήτιο κατ' ἀσπίδα πάντοσ' εἶσθη·

ἧ δ' οὐκ ἔγχος ἔρυτο, διαπρὸ δὲ εἶσατο χαλκός,

νειαίρη δ' ἐν γαστρὶ διὰ ζωστῆρος ἔλασσεν.

ὡς δ' ὅτ' ἂν ὄξυν ἔχων πέλεκυν αἰζήϊος ἀνήρ, 520

κόψας ἐξόπιθεν κερῶν βοὸς ἀγραύλοιο,

ὄϊμφ' ἔφερον θοὸν ἄρμα μετὰ Τρωῶας καὶ Ἀχαιοὺς.
τοῖσι δ' ἐπ' Αὐτομέδων μάχετ', ἀχνύμενός περ ἑταίρου,
ἵπποις αἴσσω ὥστ' αἰγυπιὸς μετὰ χῆνας· 460

ῥέα μὲν γὰρ φεύγεσκεν ὑπὲρ Τρωῶων ὀρυμαγδοῦ,
ῥεῖα δ' ἐπαῖξασκε πολὺν καθ' ὄμιλου ὀπάξων.
ἀλλ' οὐχ ἦρει φῶτας, ὅτε σεύαιτο διώκειν·
οὐ γὰρ πως ἦν οἶον εὐόνθ' ἱερῶ ἐνὶ δίφρῳ
ἔγχει ἐφορμᾶσθαι καὶ ἐπίσχειν ὠκείας ἵππους. 465
ὄψὲ δὲ δὴ μιν ἑταῖρος ἀνὴρ ἶδεν ὀφθαλμοῖσιν
'Αλκιμέδων, υἱὸς Λαέρκεος Αἰμονίδαο·

στῆ δ' ὄπιθεν δίφροιο, καὶ Αὐτομέδοντα προσηύδα
„Αὐτόμεδον, τίς τοί νυ θεῶν νηκερδέα βουλὴν
ἐν στήθεσσι ἐθήκε, καὶ ἐξέλετο φρένας ἐσθλᾶς; 470
οἶον πρὸς Τρωῶας μάχεται πρῶτῳ ἐν ὀμίλῳ
μοῦνος· ἀτάρ τοι ἑταῖρος ἀπέκτατο, τεύχεα δ' Ἐκτωρ
αὐτὸς ἔχων ὄμοισιν ἀγάλλεται Αἰακίδαο.“

Τὸν δ' αὐτ' Αὐτομέδων προσέφη, Διῶρεος υἱός,
„Αλκίμεδον, τίς γάρ τοι Ἀχαιῶν ἄλλος ὁμοῖος 475
ἵππων ἀθανάτων ἐχέμεν δμῆσίν τε μένος τε,
εἰ μὴ Πάτροκλος, θεόφιν μῆστωρ ἀτάλαντος,
ζωὸς εἴν; νῦν αὖ θάνατος καὶ μοῖρα κιχάνει.
ἀλλὰ σὺ μὲν μᾶστιγα καὶ ἠνία σιγαλόεντα
δέξαι, ἐγὼ δ' ἵππων ἀποβήσομαι, ὄφρα μάχωμαι.“ 480

Ὡς ἔφατ', Ἀλκιμέδων δὲ βοηθῶν ἄρμ' ἐπορούσας
καρπαλίμως μᾶστιγα καὶ ἠνία λάξετο χερσίν,
Αὐτομέδων δ' ἀπόρουσε. νόησε δὲ φαίδιμος Ἐκτωρ,
αὐτίκα δ' Αἰνεῖαν προσεφώνεεν ἐγγυὸς εὐόντα

„Αἰνεῖα, Τρωῶων βουλευφόρε χαλκοχιτῶνων, 485
ἵππω τῶδ' ἐνόησα ποδώκεος Αἰακίδαο
ἔς πόλεμον προφανέντε σὺν ἠνιόχοισι κακοῖσιν.
τῶ κεν ἐελποίμην αἰρησέμεν, εἰ σύγε θυμῶ
σῶ ἐθέλεις, ἐπεὶ οὐκ ἂν ἐφορμηθέντε γε νῶ"

τλαῖεν ἐναντίβιον στάντες μαχέσασθαι Ἄρηϊ.“ 490

Ὡς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησεν εὖς πάϊς Ἀγχίσαο.
τῶ δ' ἰθὺς βήτην βοέης εἰλυμένω ὦμους
αὐῆσι στερεῆσι· πολὺς δ' ἐπελήλατο χαλκός.
τοῖσι δ' ἅμα Χρομῖος τε καὶ Ἄρητος θεοειδῆς
ἦϊσαν ἀμφοτέρω· μάλα δέ σφισιν ἔλλετο θυμὸς 495
αὐτῶ τε κτενέειν ἐλάαν τ' ἐριαύχενας ἵππους·
νήπιοι, οὐδ' ἄρ' ἐμελλον ἀναιμωτί γε νέεσθαι
αὐτίς ἀπ' Αὐτομέδοντος. ὁ δ' εὐξάμενος Διὶ πατρὶ
ἀλκῆς καὶ σθένεος πλήτο φρένας ἀμφιμελαίνας.

αὐτίκα δ' Ἀλκιμέδοντα προσηύδα, πιστὸν ἑταῖρον 500

„Ἀλκίμεδον, μὴ δὴ μοι ἀπόπροθεν ἰσχύμεν ἵππους,
ἀλλὰ μάλ' ἐμπνεῖοντε μεταφρένω· οὐ γὰρ ἔγωγε
Ἔκτορα Πριαμίδην μένεος σχήσεσθαι οἶω,
πρὶν γ' ἐπ' Ἀχιλλῆος καλλίτριχε βήμεναι ἵππω
νῶϊ κατακτείναντα, φοβῆσαί τε στίχας ἀνδρῶν 505
Ἀργείων, ἧ κ' αὐτὸς ἐνὶ πρῶτοισιν ἀλοίη.“

Ὡς εἰπὼν Αἴαντε καλέσσατο καὶ Μενέλαον·

„Αἴαντ', Ἀργείων ἡγήτορε, καὶ Μενέλαε,
ἦτοι μὲν τὸν νεκρὸν ἐπιτράπεθ' οἵπερ ἄριστοι,
ἀμφ' αὐτῷ βεβάμεν καὶ ἀμύνεσθαι στίχας ἀνδρῶν,
νῶϊν δὲ ζωοῖσιν ἀμύνετε νηλεῆς ἦμαρ· 511

τῆδε γὰρ ἔβρισαν πόλεμον κἀτα δακρῶνόντα

Ἔκτωρ Αἰνείας θ', οἱ Τρώων εἰσὶν ἄριστοι.

ἀλλ' ἦτοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κεῖται·

ἦσω γὰρ καὶ ἐγὼ, τὰ δὲ κεν Διὶ πάντα μελήσει.“ 515

Ἦ ὅα καὶ ἀμπεπαλῶν προῖει δολιχόσκιον ἔγχος,
καὶ βάλεν Ἀρήτιο κατ' ἀσπίδα πάντοσ' εἶσθη·

ἧ δ' οὐκ ἔγχος ἔρυστο, διαπρὸ δὲ εἶσατο χαλκός,
νειαίρη δ' ἐν γαστρὶ διὰ ζωστήρης ἔλασσεν.

ὡς δ' ὅτ' ἂν ὄξυν ἔχων πέλεκυν αἰζήϊος ἀνήρ, 520

κόψας ἐξόπιθεν κερῶν βοὸς ἀγραύλοιο,

ἵνα τάμη διὰ πᾶσαν, ὃ δὲ προθορῶν ἐρίπῃσιν,
 ὡς ἄρ' ὄγε προθορῶν πέσειν ὕπτιος· ἐν δέ οἱ ἔγχος
 νηδυίοισι μάλ' ὄξυ κραδαινόμενον λύε γυῖα.
 Ἔκτωρ δ' Ἀυτομέδοντος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ 525
 ἀλλ' ὃ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος·
 πρόσσω γὰρ κατέκνυψε, τὸ δ' ἐξόπιθεν δόρου μακρὸν
 οὔδει ἐνισκίμφθη, ἐπὶ δ' οὐράχος πελεμίχθη
 ἔγχεος· ἐνθα δ' ἔπειτ' ἀφίει μένος ὄβριμος Ἄρης.
 καὶ νύ κε δὴ ξιφέεσσ' αὐτοσχεδὸν ὀρμηθήτην, 530
 εἰ μὴ σφῶ' Αἰάντε διέκριναν μεμαῶτε,
 οἳ ὅ' ἦλθον καθ' ὄμιλον ἑταίρου κικλήσκοντος.
 τοὺς ὑποταρβήσαντες ἐχώρησαν πάλιν αὐτίς
 Ἔκτωρ Αἰνείας τ' ἠδὲ Χρομῖος Θεοειδῆς,
 Ἄρητον δὲ κατ' αὐθι λίπον δεδαῦγμένον ἦτορ, 535
 κείμενον· Ἀυτομέδων δὲ, θοῶ ἀτάλαντος Ἄρηι,
 τεύχεά τ' ἐξενάριξε καὶ εὐχόμενος ἔπος ἠΐδα
 „Ἡ δὴ μὰν ὀλίγον γε Μενoitιάδαο θανόντος
 κῆρ ἄχεος μεθέηκα, χερσίονά περ καταπέφνω.“
 Ὡς εἰπὼν ἐς δίφρον ἑλὼν ἕναρα βροτόεντα 540
 θῆκ', ἂν δ' αὐτὸς ἔβαινε, πόδας καὶ χεῖρας ὑπερθεῖν
 αἱματόεις, ὡς τίς τε λέων κατὰ ταῦρον ἐδηδῶς.
 Ἄψ δ' ἐπὶ Πατρόκλῳ τέτατο κρατερὴ ὕσμίνῃ
 ἀργαλεῖ πολύδακρος, ἔγειρε δὲ νεῖκος Ἀθήνη
 οὐρανόθεν καταβᾶσα· προῆκε γὰρ εὐρύοπα Ζεὺς 545
 ὀρνύμεναι Δαναούς· δὴ γὰρ νόος ἐτρέπεται αὐτοῦ·
 ἦντε πορφυρέην ἱοῖν θνητοῖσι τανύσση
 Ζεὺς ἐξ οὐρανόθεν, τέρας ἔμμεναι ἢ πολέμοιο,
 ἢ καὶ χεῖμαῖνος δυσθαλπέος, ὅς ῥά τε ἔργων
 ἀνθρώπους ἀνέπαυσεν ἐπὶ χθονὶ, μῆλα δὲ κήδει, 550
 ὡς ἢ πορφυρέῃ νεφέλῃ πυκᾶσασα ἔαυτήν
 δύσειτ' Ἀχαιῶν ἔθνος, ἔγειρε δὲ φῶτα ἕκαστον.
 προῶτον δ' Ἀτρεὺς υἱὸν ἐποτρύνουσα προσῆυδα,

ἴφθιμον Μενέλαον - ὁ γὰρ ῥά οἱ ἐγγύθεν ἦεν -
εἶσαμένη Φοῖνικι δέμας καὶ ἀτειρέα φωνήν· 555

„Σοὶ μὲν δὴ, Μενέλαε, κατηφείη καὶ ὄνειδος
ἔσσεται, εἰ κ' Ἀχιλλῆος ἀγανοῦ πιστὸν ἑταῖρον
τείχει ὑπο Τρώων ταχέες κύνες ἐλκήσουσιν.
ἀλλ' ἔχεο κρατερῶς, ὄτρυνε δὲ λαὸν ἅπαντα.“

Τὴν δ' αὖτε προσέειπε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος 560
„Φοῖνιξ, ἅττα γεραῖε παλαιγενές, εἰ γὰρ Ἀθήνη
δοίη κάρτος ἐμοί, βελέων δ' ἀπερύκοι ἐρωήν·
τῷ κεν ἐργῶ' ἐθέλωμι παρεστάμεναι καὶ ἀμύνειν
Πατρόκλῳ· μάλα γὰρ με θανῶν ἐσεμάσσατο θυμόν.
ἀλλ' Ἐκτωρ πυρὸς αἰνὸν ἔχει μένος, οὐδ' ἀπολήγει
χαλκῷ δηϊόων· τῷ γὰρ Ζεὺς κῦδος ὀπάξει.“ 566

Ὡς φάτο, γήθησεν δὲ θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
ὅτι ῥά οἱ πάμπρωτα θεῶν ἠρήσατο πάντων.
ἐν δὲ βίην ὤμοισι καὶ ἐν γούνεσσιν ἔθηκεν,
καὶ οἱ μνῆς θάρσος ἐνὶ στήθεσσι ἐνήκεν, 570
ἦτε καὶ ἐργομένη μάλα περ χροὸς ἀνδρομέοιο
ἰσχανάα δακέειν, λαρόν τε οἱ αἶμ' ἀνθρώπου·
τοίου μιν θάρσευς πλήσε φρένας ἀμφιμελαίνας.

βῆ δ' ἐπὶ Πατρόκλῳ, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ.
ἔσκε δ' ἐνὶ Τρώεσσι Ποδῆς, υἱὸς Ἡετίωνος, 575
ἀφνειὸς τ' ἀγαθὸς τε· μάλιστα δέ μιν τίεν Ἐκτωρ
δήμου, ἐπεὶ οἱ ἑταῖρος ἦεν φίλος εἰλαπιναστής·
τόν ῥα κατὰ ζωστήρα βάλε ξανθὸς Μενέλαος
ἀΐξαντα φόβονδε, διαπρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασσεν·
δούπησεν δὲ πεσῶν. ἀτὰρ Ἀτρεΐδης Μενέλαος 580
νεκρὸν ὑπὲρ Τρώων ἔρυσεν μετὰ ἔθνος ἑταίρων.

Ἐκτορα δ' ἐγγύθεν ἰστάμενος ὄτρυνεν Ἀπόλλων,
Φαίνοπι Ἀσιάδῃ ἐναλίγκιος, ὅς οἱ ἀπάντων
ξείνων φίλτατος ἔσκεν, Ἀβυδόθι οἰκία ναίων·
[τῷ μιν εἰσάμενος προσέφη ἐκάεργος Ἀπόλλων] 585

„Ἔκτορ, τίς κέ σ' ἔτ' ἄλλος Ἀχαιῶν ταρβήσειεν;
οἶον δὴ Μενέλαον ὑπέτρεσας, ὃς τὸ πάρος περ
μαλθακὸς αἰχμητής· νῦν δ' οἴχεται οἶος αἰείρας
νεκρὸν ὑπέκ Τρώων, σὸν δ' ἔκτανε πιστὸν ἑταῖρον,
ἔσθλὸν ἐνὶ προμάχοισι, Ποδῆν, υἱὸν Ἡετίωνος.“ 590

Ὡς φάτο, τὸν δ' ἄχεος νεφέλη ἐκάλυψε μέλαινα,
βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἰθιοπι χαλκῷ.
καὶ τότε ἄρα Κρονίδης ἔλετ' αἰγίδα θυσσανόεσσαν
μαρμαρέην, Ἴδην δὲ κατὰ νεφέεσσι κάλυψεν,
ἀστράψας δὲ μάλα μεγάλ' ἔκτυπε, τὴν δ' ἑτίναξεν·
νίκην δὲ Τρώεσσι δίδου, ἐφόβησε δ' Ἀχαιοὺς. 596

Πρῶτος Πηνέλεως Βοιωτίας ἦρχε φόβοιο.
βλήτο γὰρ ᾧμον δουρὶ, πρόσω τετραμμένος αἰεὶ,
ἄκρον ἐπιλίγδην· γράψεν δὲ οἱ ὀστέον ἄχρῳ
αἰχμῇ Πουλυδάμαντος· ὁ γὰρ ῥ' ἔβαλε σχεδὸν ἔλθῶν.
Λήϊτον αὖθ' Ἔκτωρ σχεδὸν οὔτασε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ, 601
υἱὸν Ἀλεκτρονόου μεγαθύμου, παῦσε δὲ χάρμης·
τρέσσε δὲ παπτήνας, ἐπεὶ οὐκέτι ἔλπετο θυμῷ
ἔγχος ἔχων ἐν χειρὶ μαχήσεσθαι Τρώεσσιν.

Ἔκτορα δ' Ἴδομενεὺς μετὰ Λήϊτον ὀρηθέντα 605
βεβλήκει θῶρηκα κατὰ στήθος παρὰ μαζόν·
ἐν καυλῷ δ' ἐάγη δολιχὸν δόρυ, τοὶ δ' ἐβόησαν
Τρῶες. ὁ δ' Ἴδομενῆος ἀκόντισε Δευκαλίδαο
δίφροφ ἐφεσταότος· τοῦ μὲν ῥ' ἀπὸ τυτθὸν ἄμαρτεν·
αὐτὰρ ὁ Μηριόναο ὀπάονά θ' ἠνίοχόν τε, 610
Κοίρανον, ὃς ῥ' ἐκ Λύκτου εὐκτιμένης ἔπειτ' αὐτῷ -
πεξὸς γὰρ τὰ πρῶτα λιπῶν νέας ἀμφιελίσσας
ἦλυθε, καὶ κε Τρωσὶ μέγα κράτος ἐγγυάλιξεν,
εἰ μὴ Κοίρανος ᾧκα ποδώκεας ἦλασεν ἵππους·
καὶ τῷ μὲν φάος ἦλθεν, ἄμυνε δὲ νηλεὲς ἦμαρ, 615
αὐτὸς δ' ᾔλεσε θυμὸν ὑφ' Ἔκτορος ἀνδροφόνοιο -
τὸν βάλ' ὑπὸ γναθμοῖο καὶ οὔατος, ἐκ δ' ἄρ' ὀδόντας

ὥσε δόρου προυμνόν, διὰ δὲ γλῶσσαν τάμε μέσσην.

ἤριπε δ' ἐξ ὀχέων, κατὰ δ' ἠνία χεῦεν ἔραξε.

καὶ τάγε Μηριόνης ἔλαβεν χεῖρεσσι φίλησιν 620

κύψας ἐκ πεδίοιο, καὶ Ἴδομενῆα προσηΰδα

„Μάστιε νῦν, εἴως κε θοᾶς ἐπὶ νῆας ἴκηαι·

γιγνώσκεις δὲ καὶ αὐτὸς ὅτ' οὐκέτι κάρτος Ἀχαιῶν.“

Ὡς ἔφατ', Ἴδομενεὺς δ' ἵμασεν καλλίτριχας ἵππους
νῆας ἐπι γλαφυράς· δὴ γὰρ δέος ἔμπεσε θυμῷ. 625

Οὐδ' ἔλαθ' Αἴαντα μεγαλήτορα καὶ Μενέλαον

Ζεὺς, ὅτε δὴ Τρώεσσι δίδου ἑτεραλκέα νίκην.

τοῖσι δὲ μύθων ἤρχε μέγας Τελαμώνιος Αἴας

„Ὡ πόποι, ἤδη μὲν κε, καὶ ὅς μάλα νῆπιός ἐστιν,

γνοίῃ ὅτι Τρώεσσι πατὴρ Ζεὺς αὐτὸς ἀρήγει. 630

τῶν μὲν γὰρ πάντων βέλε' ἄπτεται, ὅστις ἀφείῃ,

ἢ κακὸς, ἢ ἀγαθός· Ζεὺς δ' ἔμπης πάντ' ἰθύνει·

ἡμῖν δ' αὐτῶς πᾶσιν ἐτώσια πίπτει ἔραξε.

ἀλλ' ἄγετ', αὐτοὶ περ φραζώμεθα μῆτιν ἀρίστην,

ἡμὲν ὅπως τὸν νεκρὸν ἐρύσσομεν, ἡδὲ καὶ αὐτοὶ 635

χάρμα φίλοις ἐτάροισι γενώμεθα νοστήσαντες,

οἳ πού δεῦρ' ὀρόωντες ἀκηχέδατ', οὐδ' ἔτι φασίν

Ἐκτορος ἀνδροφόνοιο μένος καὶ χεῖρας ἀπτοῦς

σχήσεσθ', ἀλλ' ἐν νηυσὶ μελαίνησιν πεσέεσθαι.

εἶη δ' ὅστις ἐταῖρος ἀπαγγεῖλειε τάχιστα

640

Πηλείδῃ, ἐπεὶ οὐ μιν ὄτομαι οὐδὲ πεπύσθαι

λυγρῆς ἀγγελίης, ὅτι οἱ φίλος ὦλεθ' ἐταῖρος.

ἀλλ' οὐ πῆ δύναμαι ἰδέειν τοιοῦτον Ἀχαιῶν·

ἥερι γὰρ κατέχονται ὁμῶς αὐτοὶ τε καὶ ἵπποι.

Ζεῦ πάτερ, ἀλλὰ σὺ θῦσαι ὑπ' ἥερος νῆας Ἀχαιῶν, 645

ποίησον δ' αἰθρην, δὸς δ' ὀφθαλμοῖσιν ἰδέσθαι·

ἐν δὲ φάει καὶ ὄλεσσον, ἐπεὶ νύ τοι εὔαδεν οὕτως.“

Ὡς φάτο, τὸν δὲ πατὴρ ὀλοφύρατο δακρυχέοντα·

αὐτίκα δ' ἥερα μὲν σκέδασεν καὶ ἀπῶσεν ὀμίχλην,

ἥελιος δ' ἐπέλαμψε, μάχη δ' ἐπὶ πᾶσα φαάνθη· 650
καὶ τότε ἄρ' Αἴας εἶπε βοὴν ἀγαθὸν Μενέλαον

„Σκέπτεο νῦν, Μενέλαε διοτρεφές, αἴ κεν ἰδηαι
ζῶν ἐτ' Ἀντίλοχον, μεγαθύμου Νέστορος υἱόν,
ὄτρυνον δ' Ἀχιλλῆϊ δαΐφροσι θᾶσσον ἰόντα
εἰπεῖν ὅτι ῥά οἱ πολὺ φίλτατος ὤλεθ' ἑταῖρος.“ 655

Ὡς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,
βῆ δ' ἰέναι ὥς τις τε λέων ἀπὸ μεσσαύλοιο,
ὅστ' ἐπεὶ ἄρ' κε κάμησι κύνας τ' ἄνδρας τ' ἐρεθίζων,
οἶτε μιν οὐκ εἰῶσι βοῶν ἐκ πῖαο ἐλέσθαι

πάννυχοι ἐγρήσσουντες· ὁ δὲ κρειῶν ἐρατίζων 660
ἰθύνει, ἀλλ' οὔτι πρήσσει· θαμέες γὰρ ἄκοντες
ἀντίοι αἰῶσουσι θρασειάων ἀπὸ χειρῶν,
καιόμεναί τε δεταί, τάσ τε τρεῖ ἐσσύμενός περ·
ἠῶθεν δ' ἀπυρόσφιν ἔβη τετιηότι θυμῷ·

ὥς ἀπὸ Πατρόκλοιο βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος 665
ἦτε πόλλ' ἀέκων· περὶ γὰρ δῖε μὴ μιν Ἀχαιοὶ
ἀργαλέον πρὸ φόβοιο ἔλωρ θεῆοισι λίποιεν.
πολλὰ δὲ Μηριόνη τε καὶ Αἰάντεσσ' ἐπέτελλεν

„Αἰάντ', Ἀργείων ἠγήτορε, Μηριόνη τε,
νῦν τις ἐνηεῖς Πατροκλῆος δειλοῖο 670

μνησάσθω· πᾶσιν γὰρ ἐπίστατο μείλιχος εἶναι
ζῶδς ἑών· νῦν αὖ θάνατος καὶ μοῖρα κηχάνει.“

Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπέβη ξανθὸς Μενέλαος,
πάντοσε παπταίνων ὥστ' αἰετὸς, ὃν ῥά τέ φασι
ὀξύτατον δέρκεσθαι ὑπουρανίων πετεηνῶν, 675

ὄντε καὶ ὑψόθ' εόντα πόδας ταχὺς οὐκ ἔλαθε πτώξ
θάμνω ὑπ' ἀμφικόμῳ κατακείμενος, ἀλλά τ' ἐπ' αὐτῷ
ἔσσυτο, καὶ τέ μιν ὤκα λαβῶν ἐξείλετο θυμόν.

ὥς τότε σοῖ, Μενέλαε διοτρεφές, ὅσσε φαιινῶ
πάντοσε δινεῖσθην πολέων κατὰ ἔθνος ἑταίρων, 680
εἰ που Νέστορος υἱὸν ἐτι ζῶοντα ἴδιοιο.

τὸν δὲ μάλ' αἰψ' ἐνόησε μάχης ἐπ' ἀριστερὰ πάσης
 θαρσύνονθ' ἐτάρους καὶ ἐποτρύνοντα μάχεσθαι.
 ἄγχου δ' ἰστάμενος προσέφη ξανθὸς Μενέλαος
 „Ἀντίλοχ', εἰ δ' ἄγε δεῦρο, διοτρεφές, ὄφρα πύ-
 θηαι 685

λυγρῆς ἀγγελίης, ἣ μὴ ὄφελλε γενέσθαι.
 ἦδη μὲν σὲ καὶ αὐτὸν ὄτομαι εἰσορόωντα
 γιννώσκειν ὅτι πῆμα θεὸς Δαναοῖσι κυλίνδει,
 νίκη δὲ Τρώων· πέφαται δ' ὄριστος Ἀχαιῶν,
 Πάτροκλος, μεγάλη δὲ ποθὴ Δαναοῖσι τέτυκται. 690
 ἀλλὰ σύγ' αἰψ' Ἀχιλῆϊ, θέων ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
 εἰπεῖν, αἶ κε τάχιστα νέκυν ἐπὶ νῆα σαώσῃ
 γυμνόν· ἀτὰρ τάγε τεύχε' ἔχει κορυθαίολος Ἐκτωρ.“
 Ὡς ἔφατ', Ἀντίλοχος δὲ κατέστυγε μῦθον ἀκού-
 σας.

δὴν δέ μιν ἀμφασίῃ ἐπέων λάβε, τῶ δέ οἱ ὄσσε 695
 δακρυόφι πλησθεν, θαλερῆ δέ οἱ ἔσχετο φωνή.
 ἀλλ' οὐδ' ὥς Μενελάου ἐφημοσύνης ἀμέλησεν,
 βῆ δὲ θέειν, τὰ δὲ τεύχε' ἀμύμονι δῶκεν ἐταίρω,
 Λαοδόκῳ, ὅς οἱ σχεδὸν ἔστρεφε μώνυχας ἵππους.

Τὸν μὲν δακρυχέοντα πόδες φέρον ἐκ πολέμοιο, 700
 Πηλείδῃ Ἀχιλῆϊ κακὸν ἔπος ἀγγελέοντα.
 οὐδ' ἄρα σοὶ, Μενέλαε διοτρεφές, ἦθελε θυμὸς
 τειρομένοις ἐτάροισιν ἀμυνέμεν, ἔνθεν ἀπῆλθεν
 Ἀντίλοχος, μεγάλη δὲ ποθὴ Πυλίοισιν ἐτύχθη·
 ἀλλ' ὄγε τοῖσιν μὲν Θρασυμήδεα δλον ἀνῆκεν, 705
 αὐτὸς δ' αὐτ' ἐπὶ Πατρόκλῳ ἦρωϊ βεβήκει,
 στῆ δὲ παρ' Αἰάντεσσι θέων, εἶταρ δὲ προσηύδα
 „Κεῖνον μὲν δὴ νηυσὶν ἐπιπροέηκα θοῆσιν,
 ἔλθειν εἰς Ἀχιλῆα πόδας ταχύν· οὐδέ μιν οἶω
 νῦν ἰέναι, μάλα περ κεχολωμένον Ἐκτορι δίω 710
 οὐ γάρ πως ἂν γυμνὸς ἐὼν Τρώεσσι μάχοιτο

ἡμεῖς δ' αὐτοὶ περ φραζώμεθα μῆτιν ἀρίστην,
ἡμὲν ὅπως τὸν νεκρὸν ἐρύσσομεν, ἡδὲ καὶ αὐτοὶ
Τρώων ἐξ ἐνοπῆς θάνατον καὶ κῆρα φύγωμεν.“

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα μέγας Τελαμώνιος Αἴας 715
„πάντα κατ' αἶσαν ἔειπες, ἀγκαλιῆς ὦ Μενέλαε·
ἀλλὰ σὺ μὲν καὶ Μηριόνης ὑποδύντε μάλ' ὄκα
νεκρὸν ἀείραντες φέρετ' ἐκ πόνου· αὐτὰρ ὀπισθεν
νωτὶ μαχησόμεθα Τρωσὶν τε καὶ Ἑκτορι δίῳ,
ἴσον θυμὸν ἔχοντες, ὁμώνυμοι, οἳ τὸ πάρος περ 720
μίμνομεν ὄξυν Ἄρηα παρ' ἀλλήλοισι μένοντες.“

Ὡς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα νεκρὸν ἀπὸ χθονὸς ἀγκά-
ζοντο

ἔψι μάλα μεγάλως· ἐπὶ δ' ἴαχε λαὸς ὀπισθεν
Τρωϊκός, ὡς εἶδοντο νέκυν αἶροντας Ἀχαιοῦς.
ἴθυσαν δὲ κύνεσσιν ἐοικότες, οἳ τ' ἐπὶ κάπρῳ 725
βλημένῳ αἰῖξασι πρὸ κούρων θηρητήρων·
ἕως μὲν γάρ τε θεοῦσι διαρραῖσαι μεμαῶτες,
ἔλλ' ὅτε δῆ ῥ' ἐν τοῖσιν ἐλίξεται ἀλλὴ πεποιθῶς,
ἄψ τ' ἀνεχώρησαν διὰ τ' ἔτρεσαν ἀλλυδὶς ἄλλος.
ὡς Τρῶες εἴως μὲν ὁμιλαδὸν αἰὲν ἔποντο, 730
νύσσοιτες ξίφεσίν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισιν·
ἀλλ' ὅτε δῆ ῥ' Αἰαντε μεταστρεφθέντε κατ' αὐτοῦς
σταίησαν, τῶν δὲ τράπετο χρῶς, οὐδέ τις ἔτλη
πρόσσω αἰῖξας περὶ νεκροῦ δηριάσθαι.

Ὡς οἳ γ' ἐμμεμαῶτε νέκυν φέρον ἐκ πολέμοιο 735
νῆας ἐπι γλαφυράς· ἐπὶ δὲ πτόλεμος τέτατό σφιν
ἄγριος ἡῦτε πῦρ, τό τ' ἐπεσσύμενον πόλιν ἀνδρῶν
ὄρμενον ἐξαίφνης φλεγέθει, μινύθουσι δὲ οἴκοι
ἐν σέλαϊ μεγάλῳ· τό δ' ἐπιβρέμει ἴς ἀνέμοιο.
ὡς μὲν τοῖς ἵππων τε καὶ ἀνδρῶν αἰχμητάων 740
ἀζηχῆς ὄρουμαγδὸς ἐπήϊεν ἐρχομένοισιν·
οἳ δ', ὡσθ' ἡμίονοι κρατερὸν μένος ἀμφιβαλόντες

ἔλκασ' ἐξ ὄρεος κατα παιπαλόεσσαν ἀταρπον
 ἢ δοκὸν, ἧὲ δόρου μέγα νήϊον· ἐν δέ τε θυμὸς
 τείρεθ' ὁμοῦ καμάτῳ τε καὶ ἰδρωῖ σπενδόντεσσιν· 745
 ὡς οἴγ' ἐμμεμαῶτε νέκυν φέρον· αὐτὰρ ὄπισθεν
 Αἴαντ' ἰσχανέτην, ὥστε πρῶν ἰσχάνει ὕδωρ
 ὑλήεις, πεδίιοιο διαπρύσιον τετυχηκῶς,
 ὅστε καὶ ἰφθίμων ποταμῶν ἀλεγεινὰ ῥέεθρα
 ἰσχει, ἄφαρ δέ τε πᾶσι ῥόον πεδίονδε τίθησιν, 750
 πλάζων· οὐδέ τί μιν σθένει ῥηγνῦσι ῥέοντες·
 ὡς αἰεὶ Αἴαντε μάχην ἀνέεργον ὀπίσσω
 Τρώων· οἳ δ' ἅμ' ἔποντο, δύο δ' ἐν τοῖσι μάλιστα,
 Αἰνείας τ' Ἀγκισιάδης καὶ φαίδιμος Ἴκτωρ.
 τῶν δ', ὥστε ψαρῶν νέφος ἔρχεται ἧὲ κολοιῶν, 755
 οὐλον κεκλήγοντες, ὅτε προῖδωσιν ἰόντα
 κίρκον, ὃ τε σμικρῆσι φόνον φέρει ὀρνίθεσσιν,
 ὡς ἄρ' ὑπ' Αἰνείᾳ τε καὶ Ἴκτορι κοῦροι Ἀχαιῶν
 οὐλον κεκλήγοντες ἴσαν, λήθοντο δὲ χάρμης. 759
 πολλὰ δὲ τεύχεα καλὰ πέσον περὶ τ' ἀμφί τε τάφρου
 φευγόντων Δαναῶν· πολέμου δ' οὐ γίγνεται ἔρωή.

Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ Σ .

Ὀ π λ ο π ο ι ί α .

Ὡς οἳ μὲν μάραντο δέμας πρὸς αἰθομένοιο,
 Ἀντίλοχος δ' Ἀχιλῆϊ πόδας ταχὺς ἄγγελος ἦλθεν.
 τὸν δ' εὖρε προπάροιθε νεῶν ὀρθοκραιράων,
 τὰ φρονέοντ' ἀνὰ θυμὸν ἃ δὴ τετελεσμένα ἦεν·
 ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμὸν 5

„ὦ μοι ἐγὼ, τί τ' ἄρ' αὖτε καρηκομῶντες Ἀχαιοὶ
 νηυσὶν ἐπι κλονέονται ἀτυζόμενοι πεδίοιο;
 μὴ δὴ μοι τελέσωσι θεοὶ κακὰ κήδεα θυμῷ,
 ὥς ποτέ μοι μήτηρ διεπέφραδε, καὶ μοι εἶπεν,
 Μυρμιδόνων τὸν ἄριστον ἔτι ζώοντος ἐμεῖο 10
 χερσὶν ὑπο Τρώων λείψειν φάος ἠελίοιο.
 ἣ μάλα δὴ τέθνηκε Μενoitίου ἄλκιμος υἱὸς,
 σχέτλιος· ἣ τ' ἐκέλευον ἀπώσάμενον δῆϊον πῦρ
 ἅψ ἐπὶ νῆας ἴμεν, μηδ' Ἔκτορι ἴφι μάχεσθαι.“

Εἶος ὁ ταῦθ' ὤρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυ-
 μόν, 15

τόφρα οἱ ἐγγύθεν ἦλθεν ἀγανοῦ Νέστορος υἱὸς,
 δάκρυα θερμὰ χέων, φάτο δ' ἀγγελίην ἀλεγεινὴν
 „ὦ μοι, Πηλῆος υἱὲ δαΐφρονος, ἣ μάλα λυγρῆς
 πεύσειαι ἀγγελίης, ἣ μὴ ὄφελλε γενέσθαι.
 κεῖται Πάτροκλος, νέκνος δὲ δὴ ἀμφιμάχονται 20
 γυμνοῦ· ἀτὰρ τάγε τεύχε' ἔχει κορυθαίολος Ἔκτωρ.“
 ὣς φάτο, τὸν δ' ἄχεος νεφέλη ἐκάλυψε μέλαινα.
 ἀμφοτέρησι δὲ χερσὶν ἐλὼν κόνιν αἰθαλόεσσαν
 χεύατο κακὰ κεφαλῆς, χαρίεν δ' ἦσχυνε πρόσωπον·
 νεκταρέω δὲ χιτῶνι μέλαιν' ἀμφίζανε τέφρη. 25
 αὐτὸς δ' ἐν κονίῃσι μέγας μεγαλωστί τανυσθεὶς
 κεῖτο, φίλησι δὲ χερσὶ κόμην ἦσχυνε δαΐζων.
 δμῳαὶ δ', ἄς Ἀχιλεὺς ληΐσσατο Πάτροκλός τε,
 θυμὸν ἀκηχέμεναι μεγάλ' ἴαχον, ἐκ δὲ θύραζε
 ἔδραμον ἀμφ' Ἀχιλῆα δαΐφρονα, χερσὶ δὲ πᾶσαι 30
 στήθεα πεπλήγοντο, λύθην δ' ὑπὸ γυῖα ἐκάστης.
 Ἀντίλοχος δ' ἐτέρωθεν ὀδύρετο δάκρυα λείβων,
 χεῖρας ἔχων Ἀχιλῆος· ὁ δ' ἔστεινε κνυδάλιμον κῆρ·
 δείδιε γὰρ μὴ λαιμὸν ἀποτμηξείε σιδήρω.
 σμερδαλέον δ' ὤμωξεν· ἄκουσε δὲ πότνια μήτηρ 35
 ἡμίην ἐν βένθεσσιν ἀλὸς παρὰ πατρὶ γέροντι

κώκυσέν τ' ἄρ' ἔπειτα· θεαὶ δέ μιν ἀμφαγέροντο,
 πᾶσαι ὅσαι κατὰ βένθος ἄλως Νηρηΐδες ἦσαν.
 [ἔνθ' ἄρ' ἔην Γλαύκη τε Θάλειά τε Κυμοδόκη τε
 Νησαίη Σπειώ τε Θόη θ' Ἀλίη τε βοῶπις, 40
 Κυμοθόη τε καὶ Ἀκταίη καὶ Λιμνώρεια
 καὶ Μελίτη καὶ Ἴαιρα καὶ Ἀμφιθόη καὶ Ἀγαυή,
 Δωτώ τε Πρωτώ τε Φέρουσά τε Δυναμένη τε,
 Δεξαμένη τε καὶ Ἀμφινόμη καὶ Καλλιάνειρα,
 Δωρίς καὶ Πανόπη καὶ ἀρακλειτὴ Γαλάτεια, 45
 Νημερτής τε καὶ Ἀψευδῆς καὶ Καλλιάνασσα·
 ἔνθα δ' ἔην Κλυμένη Ἰάνειρά τε καὶ Ἰάναςσα,
 Μαῖρα καὶ Ὠρείθυια εὐπλόκαμός τ' Ἀμάθεια
 ἄλλαι θ' αἰ κατὰ βένθος ἄλως Νηρηΐδες ἦσαν.] 49
 τῶν δὲ καὶ ἀργύφειον πλήτο σπέος· αἱ δ' ἅμα πᾶσαι
 στήθεα πεπλήγοντο, Θέτις δ' ἐξῆρχε γόοιο·

„Κλῦτε, κασίγνηται Νηρηΐδες, ὄφρ' εὖ πᾶσαι
 εἶδετ' ἀκούουσαι ὅσ' ἐμῶ ἔνι κήδεα θυμῶ.
 ὦ μοι ἐγὼ δειλῆ, ὦ μοι δυσσαριστοτόκεια,
 ἦτ' ἐπεὶ ἄρ' τέκον υἱὸν ἀμύμονά τε κρατερόν τε, 55
 ἔξοχον ἠρώων· ὁ δ' ἀνέδραμεν ἔρνεϊ ἴσος·
 τὸν μὲν ἐγὼ θρέψασα, φυτὸν ὡς γουνῶ ἀλωῆς,
 νηυσὶν ἐπιπροέηκα κορωνίσιν Ἴλιον εἶσω
 Τρωσὶ μαχησόμενον· τὸν δ' οὐχ ὑποδέξομαι αὐτίς
 οἴκαδε νοστήσαντα, δόμον Πηληΐδον εἶσω. 60
 ὄφρα δέ μοι ζῶει καὶ ὄρα φάος ἠελίοιο,
 ἄχνηται, οὐδέ τί οἱ δύναιμι χροασιμῆσαι ἰοῦσα.
 ἀλλ' εἰμ', ὄφρα ἰδῶμι φίλον τέκος, ἠδ' ἐπακούσω
 ὅττι μιν ἵκετο πένθος ἀπὸ πτολέμοιο μένοντα.“

Ὡς ἄρα φωνήσασα λίπε σπέος· αἱ δὲ σὺν αὐτῇ 65
 δακρυόεσσαι ἴσαν, περὶ δὲ σφισι κῦμα θαλάσσης
 ῥήγνυτο. ταὶ δ' ὅτε δὴ Τροίην ἐρίβωλον ἵκοντο,
 ἀκτὴν εἰσανέβαινον ἐπισχερῶ, ἔνθα θαμειαὶ

Μυρμιδόνων εἶρυντο νέες ταχύν ἀμφ' Ἀχιλλῆα.
 τῷ δὲ βαρὺ στενάχοντι παρίστατο πότνια μήτηρ, 70
 ὄξυ δὲ κωκύσασα κάρη λάβε παιδὸς ἔηος,
 καί ῥ' ὀλοφυρομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα
 „Τέκνον, τί κλαίεις; τί δέ σε φρένας ἵκετο πέν-
 θος;

ἔξαύδα, μὴ κεῦθε· τὰ μὲν δὴ τοι τετέλεσται
 ἐκ Διὸς, ὡς ἄρα δὴ πρὶν γ' εὐχεο χεῖρας ἀνασχών, 75
 πάντας ἐπὶ πρύμνησιν ἀλήμεναι νῆας Ἀχαιῶν,
 σεῦ ἐπιδευομένους, παθῆειν τ' ἀεκήλια ἔργα.“

Τὴν δὲ βαρὺ στενάχων προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλ-
 λεύς

„μῆτερ ἐμῆ, τὰ μὲν ἄρ μοι Ὀλύμπιος ἐξετέλεσσεν·
 ἀλλὰ τί μοι τῶν ἦθος, ἐπεὶ φίλος ὦλεθ' ἑταῖρος, 80
 Πάτροκλος, τὸν ἐγὼ περὶ πάντων τίον ἑταίρων,
 ἴσον ἐμῇ κεφαλῇ· τὸν ἀπώλεσα, τεύχεα δ' Ἐκτωρ
 δηώσας ἀπέδυσε πελώρια, θαῦμα ιδέσθαι,
 καλά· τὰ μὲν Πηληϊΐ θεοὶ δόσαν ἀγλαὰ δῶρα,
 ἡματί τῷ ὅτε σε βροτοῦ ἀνέρος ἔμβαλον εὐνῆ. 85
 αἰθ' ὄφελος σὺ μὲν αὖθι μετ' ἀθανάτης ἀλήησιν
 ναίειν, Πηλεὺς δὲ θνητὴν ἀγαγέσθαι ἄκοιτιν.
 νῦν δ', ἵνα καὶ σοὶ πένθος ἐνὶ φρεσὶ μυρτίου εἴη
 παιδὸς ἀποφθιμένοιο, τὸν οὐχ ὑποδέξαι αὐτίς
 οἴκαδε νοστήσαντ', ἐπεὶ οὐδ' ἐμὲ θυμὸς ἄνωγεν 90
 ζῶειν οὐδ' ἄνδρεςσι μετέμμεναι, αἶ κε μὴ Ἐκτωρ
 πρῶτος ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ τυπείς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσει,
 Πατρόκλοιο δ' ἔλωρα Μενoitιάδεω ἀποτίσῃ.“

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Θέτις κατὰ δάκρυ χέουσα
 „ὠκύμορος δὴ μοι, τέκος, ἔσσειαι, οἷ' ἀγορεύεις· 95
 αὐτίκα γάρ τοι ἔπειτα μεθ' Ἐκτορα πότμος ἑτοῖμος.“

Τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλ-
 λεύς

„αὐτίκα τεθναίην, ἐπεὶ οὐκ ἄρ' ἔμελλον ἑταίρω
 κτεινομένῳ ἐπαμῦναι· ὁ μὲν μάλα τηλόθι πάτρης
 ἔφθιτ', ἐμεῖο δὲ δῆσεν ἀρῆς ἀλκτῆρα γενέσθαι. 100
 νῦν δ', ἐπεὶ οὐ νέομαι γε φίλην ἐς πατρίδα γαίαν,
 οὐδέ τι Πατρόκλῳ γενόμενῳ φάος οὐδ' ἐτάροισιν
 τοῖς ἄλλοις, οἳ δὴ πολέες δάμεν Ἑκτορι δίῳ,
 ἀλλ' ἤμαι παρὰ νηυσὶν ἐτώσιον ἄχθος ἀρούρης,
 τοῖος ἔων οἷος οὔτις Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων 105
 ἐν πολέμῳ· ἀγορῇ δέ τ' ἀμείνονές εἰσι καὶ ἄλλοι.
 ὡς ἔρις ἐκ τε θεῶν ἐκ τ' ἀνθρώπων ἀπόλοιτο,
 καὶ χόλος, ὅστ' ἐφέηκε πολύφρονά περ χαλεπῆναι,
 ὅστε πολὺ γλυκίων μέλιτος καταλειβομένοιο
 ἀνδρῶν ἐν στήθεσσι ἀέξεται ἤϋτε καπνός· 110
 ὡς ἐμὲ νῦν ἐχόλωσεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων.
 ἀλλὰ τὰ μὲν προτετύχθαι ἔασομεν, ἀχνύμενοί περ,
 θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι φίλον δαμάσαντες ἀνάγκη.
 νῦν δ' εἰμ', ὄφρα φίλης κεφαλῆς ὀλετῆρα κιχέω,
 Ἑκτορα· κῆρα δ' ἐγὼ τότε δέξομαι, ὅπποτε κεν δῆ 115
 Ζεὺς ἐθέλη τελέσαι ἠδ' ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι.
 οὐδὲ γὰρ οὐδὲ βίη Ἡρακλῆος φύγε κῆρα,
 ὅσπερ φίλτατος ἔσκε Διὶ Κρονίῳνι ἄνακτι·
 ἀλλὰ εἰ Μοῖρ' ἐδάμασσε καὶ ἀργαλέος χόλος Ἥρης.
 ὡς καὶ ἐγὼν, εἰ δὴ μοι ὁμοίη μοῖρα τέτυκται, 120
 κείσομ', ἐπεὶ κε θάνω· νῦν δὲ κλέος ἐσθλὸν ἀροίμην
 καὶ τινα Τρωϊάδων καὶ Δαρδανίδων βαθυκόλπων,
 ἀμφοτέρησιν χερσὶ παρειῶν ἀπαλάων
 δάκρυ' ὁμορξαμένην, ἀδινὸν στοναχῆσαι ἐφείην·
 γνοίην δ' ὡς δὴ δηρὸν ἐγὼ πολέμοιο πέπαυμαι. 125
 μηδέ μ' ἔρυκε μάχης, φιλέουσά περ· οὐδέ με πεί-
 σεις.“

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα
 „ναὶ δὴ ταῦτά γε, τέκνον, ἐτήτυμον· οὐ κακόν ἐστιν

τειρομένοις ἐτάροισιν ἀμυνέμεν αἰπὺν ὄλεθρον·
 ἀλλά τοι ἔντεα καλὰ μετὰ Τρώεσσι ἐχονται, 130
 χάλκεα μαρμαίροντα· τὰ μὲν κορυθαίολος Ἔκτωρ
 αὐτὸς ἔχων ὤμοισιν ἀγάλλεται· οὐδέ ἔφημι
 δηρὸν ἐπαγλαϊεῖσθαι, ἐπεὶ φόνος ἐγγύθεν αὐτῷ·
 ἀλλὰ σὺ μὲν μήπω καταδύσσο μῶλον Ἄρηος,
 πρὶν γ' ἐμὲ δεῦρ' ἐλθοῦσαν ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἴθαι· 135
 ἦ ὦθ' ἐν γὰρ νεῦμαι, ἅμ' ἠελίῳ ἀνιόντι,
 τεύχεα καλὰ φέρουσα παρ' Ἡφαίστοιο ἄνακτος.“

Ὡς ἄρα φωνήσασα πάλιν τράπεθ' υἱὸς ἔηος,
 καὶ στρεφθεῖς ἄλλησι κασιγνήτησι μετηύδα
 „Ῥμεῖς μὲν νῦν δῦτε θαλάσσης εὐρέα κόλπον, 140
 ὀψόμεναί τε γέρονθ' ἄλιον καὶ δῶματα πατρὸς,
 καὶ οἱ πάντ' ἀγορεύσατ'· ἐγὼ δ' ἐς μακρὸν Ὀλυμπον
 εἶμι παρ' Ἡφαιστον κλυτοτέχνην, αἵ κ' ἐθέλησιν
 νιεῖ ἔμῳ δόμεναι κλυτὰ τεύχεα παμφανόοντα.“

Ὡς ἔφαθ', αἱ δ' ὑπὸ κῦμα θαλάσσης αὐτίκ' ἔδυ-
 σαν· 145

ἦ δ' αὐτ' Οὐλύμπόνδε θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα
 ἦεν, ὄφρα φίλῳ παιδὶ κλυτὰ τεύχε' ἐνεΐκαι.

Τὴν μὲν ἄρ' Οὐλύμπόνδε πόδες φέρον· αὐτὰρ
 Ἀχαιοὶ

θεσπεσίῳ ἀλαλητῷ ὑφ' Ἐκτορος ἀνδροφόνοιο
 φεύγοντες νῆάς τε καὶ Ἑλλήσποντον ἵκοντο. 150
 οὐδέ κε Πάτροκλόν περ εὐκνήμιδες Ἀχαιοὶ
 ἐκ βελέων ἐρύσαντο νέκυν, θεράποντ' Ἀχιλλῆος·
 αὐτίς γὰρ δὴ τόνγε κίχον λαὸς τε καὶ ἵπποι
 Ἐκτωρ τε Πριάμοιο πάϊς, φλογὶ εἵκελος ἀλκῆν.
 τρὶς μὲν μιν μετόπισθε ποδῶν λάβε φαίδιμος Ἐκτωρ
 ἐλκόμεναι μεμαῶς, μέγα δὲ Τρώεσσι ὁμόκλα· 156
 τρὶς δὲ δὴ Ἀλάντες, θοῦρον ἐπιειμένοι ἀλκῆν,
 νεκροῦ ἀπεστυφείλιξαν· ὁ δ' ἔμπεδον, ἀλλὴ πεποιθῶς,

ἄλλοτ' ἐπαΐξασκε κατα μύθον, ἄλλοτε δ' αὐτε
 στάσκει μέγα ἰάχων· ὀπίσω δ' οὐ χάζετο πάμπαν. 160
 ὡς δ' ἀπὸ σώματος οὔτι λέοντ' αἰθωνα δύνανται
 ποιμένες ἄγραυλοι μέγα πεινάοντα δῖεσθαι,
 ὡς ῥα τὸν οὐκ ἐδύναντο δύο Αἴαντε κορυστὰ
 Ἔκτορα Πριαμίδην ἀπὸ νεκροῦ δειδίξασθαι.

καί νύ κεν εἰρυσσέν τε καὶ ἄσπετον ἤρατο κῦδος, 165
 εἰ μὴ Πηλείωνι ποδῆνεμος ὤκέα Ἴρις
 ἄγγελος ἦλθε θεοῦσ' ἀπ' Ὀλύμπου θωρήσσεσθαι,
 κρύβδα Διὸς ἄλλων τε θεῶν· πρὸ γὰρ ἦκέ μιν Ἥρη.
 ἀγχοῦ δ' ἴσταμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα

„Ὀρσεο, Πηλείδη, πάντων ἐκπαγλότατ' ἀνδρῶν· 170
 Πατρόκλῳ ἐπάμυνον, οὗ εἵνεκα φύλοπις αἰνὴ
 ἔσθηκε πρὸ νεῶν. οἱ δ' ἀλλήλους ὀλέκουσιν,
 οἱ μὲν ἀμυνόμενοι νέκνος πέρι τεθνηῶτος,
 οἱ δὲ ἐρύσσασθαι ποτὶ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν

Τρωῆς ἐπιθύουσι· μάλιστα δὲ φαίδιμος Ἔκτωρ 175
 ἐλκόμεναι μέμονεν· κεφαλὴν δέ εἰ θυμὸς ἀνώγει
 πῆξαι ἀνὰ σκολόπεσσι, ταμόνθ' ἀπαλῆς ἀπὸ δειρῆς.
 ἄλλ' ἄνα, μηδ' ἔτι κείσο· σέβας δέ σε θυμὸν ἰκέσθω,
 Πάτροκλον Τρωῆσι κυσὶν μέλπηθρα γενέσθαι·

σοὶ λῶβη, αἶ κέν τι νέκυσ ἠσχυμμένος ἔλθῃ.“ 180
 Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς
 „Ἴρι θεᾶ, τίς γάρ σε θεῶν ἐμοὶ ἄγγελον ἦκεν;“

Τὸν δ' αὐτε προσέειπε ποδῆνεμος ὤκέα Ἴρις
 „Ἥρη με προέηκε, Διὸς κνδρὴ παράκοιτις·
 οὐδ' οἶδε Κρονίδης ὑψίζυγος οὐδέ τις ἄλλος 185
 ἀθανάτων, οἷ' Ὀλυμπου ἀγάννιφον ἀμφινέμονται.“

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλ-
 λεύς
 „πῶς τ' ἄρ' ἴω μετὰ μῶλον; ἔχουσι δὲ τεύχεα κείνοι·
 μήτηρ δ' οὗ με φίλη πρίν γ' εἶα θωρήσσεσθαι,

πρίν γ' αὐτὴν ἔλθοῦσαν ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἰδωμαι· 190
 στεῦτο γὰρ Ἡφαίστοιο πάρ' οἰσέμεν ἔντεα καλά.
 ἄλλου δ' οὐ τευ οἶδα τεῦ ἂν κλυτὰ τεύχεα δύω,
 εἰ μὴ Αἰαντός γε σάκος Τελαμωνιάδαο.

ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὄδ', ἔλπομ', ἐνὶ πρώτοισιν ὁμιλεῖ,
 ἔγχετ' δηϊῶν περὶ Πατρόκλοιο θανόντος.“ 195

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε ποδῆνεμος ὠκέα Ἴρις
 „εὖ νυ καὶ ἡμεῖς ἰδμεν ὅ τοι κλυτὰ τεύχε' ἔχονται·
 ἀλλ' αὐτως ἐπὶ τάφρον ἰὼν Τρώεσσι φάνηθι,
 αἰ κέ σ' ὑποδδείσαντες ἀπόσχονται πολέμοιο
 Τρώες, ἀναπνεύσωσι δ' Ἀρήϊοι νῆες Ἀχαιῶν 200
 τειρόμενοι· ὀλίγη δέ τ' ἀνάπνευσις πολέμοιο.“

Ἡ μὲν ἄρ' ὣς εἰποῦσ' ἀπέβη πόδας ὠκέα Ἴρις,
 αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς ὤρτο διίφιλος· ἀμφὶ δ' Ἀθήνη
 ὤμοις ἰφθίμοισι βάλ' αἰγίδα θυσσανόεσσαν,
 ἀμφὶ δέ οἱ κεφαλῇ νέφος ἔστεφε διὰ θεάων 205
 χρύσειον, ἐκ δ' αὐτοῦ δαΐε φλόγα παμφανόωσαν.

ὣς δ' ὅτε καπνὸς ἰὼν ἐξ ἄστεος αἰθέρ' ἴκηται,
 τηλόθεν ἐκ νήσου, τὴν δῆϊοι ἀμφιμάχωνται,
 οἴτε πανημέριοι στυγεροῶ κρίνονται Ἄρηϊ
 ἄστεος ἐκ σφετέρου· ἅμα δ' ἠελίῳ καταδύντι 210
 πυρσοί τε φλεγέθουσιν ἐπητριμοι, ὑπόσε δ' αὐγὴ
 γίγνεται αἴσσουσα, περικτιόνεσσιν ἰδέσθαι,

αἰ κέν πως σὺν νηυσὶν ἀρῆς ἀλκτῆρες ἴκωνται·
 ὣς ἀπ' Ἀχιλλῆος κεφαλῆς σέλας αἰθέρ' ἴκανεν.
 στῆ δ' ἐπὶ τάφρον ἰὼν ἀπὸ τείχεος, οὐδ' ἐς Ἀχαιοὺς
 μίσγετο· μητρὸς γὰρ πυκινὴν ὠπίζετ' ἐφετιμῆν. 216

ἔνθα στάς ἦϋσ', ἀπάτεροθε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη
 φθέρῃατ'· ἀτὰρ Τρώεσσιν ἐν ἄσπετον ὤρσε κυδοιμόν.
 ὣς δ' ὅτ' ἀριζήλη φωνή, ὅτε τ' ἴαχε σάλπιγξ
 ἄστνυ περιπλομένων δηϊῶν ὑπο θυμοραϊστέων, 220
 ὣς τότ' ἀριζήλη φωνὴ γένετ' Αἰακίδαο.

οἱ δ' ὡς οὖν ἄϊον ὄπα χάλκεον Αἰακίδαο,
 πᾶσιν ὀρίνθη θυμός· ἀτὰρ καλλίτριχες Ἴπποι
 ἄψ ὄχεα τρόπεον· ὄσσουντο γὰρ ἄλγεα θυμῶ.
 ἠήλιοχοι δ' ἔκπληγεν, ἐπεὶ ἴδον ἀκάματον πῦρ 225
 δεινὸν ὑπὲρ κεφαλῆς μεγαθύμου Πηλείωνος
 δαιόμενον· τὸ δὲ δαΐε θεὰ γλανκῶπις Ἀθήνη.
 τρὶς μὲν ὑπὲρ τάφρου μεγάλ' ἴαχε δῖος Ἀχιλλεὺς,
 τρὶς δὲ κυκλήθησαν Τρῶες κλειτοὶ τ' ἐπίκουροι.
 ἔνθα δὲ καὶ τότ' ὄλοντο δυώδεκα φῶτες ἄριστοι 230
 ἀμφὶ σφοῖς ὀχέεσσι καὶ ἔγχεσιν. αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 ἀσπασίως Πάτροκλον ὑπέκ βελέων ἐρύσαντες
 κάτθεσαν ἐν λεχέεσσι· φίλοι δ' ἀμφέσταν ἑταῖροι
 μυρόμενοι· μετὰ δέ σφι ποδώκης εἶπετ' Ἀχιλλεὺς
 δάκρυα θερμὰ χέων, ἐπεὶ εἶσιδε πιστὸν ἑταῖρον 235
 κείμενον ἐν φέροτρῳ δεδαγμένον ὀξείῃ χαλκῶ.
 τὸν ὅ' ἦτοι μὲν ἔπεμπε σὺν Ἴπποισιν καὶ ὄχεσφιν
 εἰς πόλεμον, οὐδ' αὐτίς ἐδέξατο νοστήσαντα.

Ἥελιον δ' ἀκάμαντα βοῶπις πότνια Ἥρη
 πέμψεν ἐπ' Ὀκεανοῖο ῥοᾶς ἀέκοντα νέεσθαι· 240
 Ἥελιος μὲν ἔδν, παύσαντο δὲ δῖοι Ἀχαιοὶ
 φυλόπιδος κρατερῆς καὶ ὁμοῖου πολέμοιο.

Τρῶες δ' αὐτ' ἐτέρωθεν ἀπὸ κρατερῆς ὑσμίνης
 χωρήσαντες ἔλυσαν ὑφ' ἄρμασιν ὠκίας ἵππους,
 εἰς δ' ἀγορὴν ἀγέροντο, πάρος δόρποιο μέδεσθαι. 245
 ὀρθῶν δ' ἐσταότων ἀγορὴ γένετ', οὐδέ τις ἔτλη
 ἔξεσθαι· πάντας γὰρ ἔχε τρόμος, οὐνεκ' Ἀχιλλεὺς
 ἔξεφάνη, δηρὸν δὲ μάχης ἐπέπαντ' ἀλεγεινῆς.
 τοῖσι δὲ Πουλυδάμας πεπνυμένος ἦρχ' ἀγορεύειν
 Πανθοίδης· ὁ γὰρ οἶος ὄρα πρόσσω καὶ ὀπίσσω. 250
 Ἐκτορι δ' ἦεν ἑταῖρος, ἰῆ δ' ἐν νυκτὶ γένοντο·
 ἀλλ' ὁ μὲν ἄρ' μύθοισιν, ὁ δ' ἔγχει πολλὸν ἐνίκα·
 ὁ σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν

„Ἀμφὶ μάλα φράζεσθε, φίλοι· κέλομαι γὰρ ἔγωγε
 ἄστυδε νῦν ἰέναι, μὴ μίμνειν Ἡῶ δῖαν 255
 ἐν πεδίῳ παρὰ νηυσὶν· ἐκάς δ' ἀπὸ τείχεός εἰμεν.
 ὄφρα μὲν οὔτος ἀνὴρ Ἀγαμέμνονι μῆνιε δῖῳ,
 τόφρα δὲ ῥῆϊτεροι πολεμίζειν ἦσαν Ἀχαιοί·
 χαίρεσκον γὰρ ἔγωγε θοῆς ἐπὶ νηυσὶν ἰαύων,
 ἐλπόμενος νῆας αἰρησέμεν ἀμφιελίσσας. 260
 νῦν δ' αἰνωῶς δεῖδοικα ποδῶκεα Πηλείωνα·
 οἶος κείνου θυμὸς ὑπέρβιος, οὐκ ἐθέλησει
 μίμνειν ἐν πεδίῳ, ὅθι περ Τρωῆς καὶ Ἀχαιοί
 ἐν μέσῳ ἀμφοτέρω μένος Ἄρηος δατέονται,
 ἀλλὰ περὶ πτόλιός τε μαχήσεται ἡδὲ γυναικῶν. 265
 ἀλλ' ἴομεν προτὶ ἄστυ, πίθεσθέ μοι· ὦδε γὰρ ἔσται.
 νῦν μὲν νῦξ ἀπέπαυσε ποδῶκεα Πηλείωνα
 ἀμβροσίη· εἰ δ' ἄμμε κινήσεται ἐνθάδ' ἔοντας
 αὔριον ὄρηθεις σὺν τεύχεσιν, εὔ νύ τις αὐτὸν
 γνώσεται· ἀσπασίως γὰρ ἀφίξεται Ἴλιον ἱρήν 270
 ὅς κε φύγη, πολλοὺς δὲ κύνες καὶ γῦπες ἔδονται
 Τρωῶν· αἶ γὰρ δὴ μοι ἀπ' οὔρατος ὦδε γένοιτο.
 εἰ δ' ἂν ἐμοῖς ἐπέεσσι πιθώμεθα, κηδόμενοι περ,
 νύκτα μὲν εἰν ἀγορῇ σθένος ἔξομεν, ἄστυ δὲ πύργοι
 ὑψηλαί τε πύλαι σανίδες τ' ἐπὶ τῆς ἀραρυῖαι 275
 μακροαὶ ἐϋξεστοὶ ἐξευγμέναι εἰρύσσονται.
 προῶ δ' ὑπηοῖοι σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες
 στησόμεθ' ἄμ πύργους· τῶ δ' ἄλγιον, αἶ κ' ἐθέλησιν
 ἐλθῶν ἐκ νηῶν περὶ τείχεος ἄμμι μάχεσθαι.
 ἄψ πάλιν εἰς' ἐπὶ νῆας, ἐπεὶ κ' ἐριαύχενας ἵππους 280
 παντοίου δρόμου ἄση ὑπὸ πτόλιν ἠλασκάζων.
 εἴσω δ' οὐ μιν θυμὸς ἐφορηθῆναι ἐάσει,
 οὐδέ ποτ' ἐκπέρσει· πρὶν μιν κύνες ἀργοὶ ἔδονται.“

Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κορυθαίολος

Ἔκτωρ

„Πουλυδάμα, σὺ μὲν οὐκέτ' ἐμοὶ φίλα ταῦτ' ἀγορεύ-
εις, 285

ὅς κέλεαι κατὰ ἄστν ἀλήμεναι αὐτίς ἰόντας.
ἢ οὐπω κεκόρησθε ἐελμένοι ἐνδοθι πύργων;
πρὶν μὲν γὰρ Πριάμοιο πόλιν μέροπες ἄνθρωποι
πάντες μυθέσκοντο πολύχρυσον πολύχαλκον·

νῦν δὲ δὴ ἕξαπόλωλε δόμων κειμήλια καλά, 290
πολλὰ δὲ δὴ Φρυγίην καὶ Μηουίην ἐρατεινὴν
κτήματα περνάμεν' ἴκει, ἐπεὶ μέγας ᾠδύσατο Ζεὺς.

νῦν δ' ὅτε πέρ μοι ἔδωκε Κρόνου παῖς ἀγκυλομηῆτες
κῦδος ἀρέσθ' ἐπὶ νησὶ, θαλάσση τ' ἔλσαι Ἀχαιοὺς,
νήπιε, μηκέτι ταῦτα νοήματα φαῖν' ἐνὶ δήμῳ. 295

οὐ γὰρ τις Τρώων ἐπιπείσεται· οὐ γὰρ ἑάσω.
ἀλλ' ἄγεθ', ὡς ἂν ἐγὼν εἶπω, πειθώμεθα πάντες.

νῦν μὲν δόρπον ἔλεσθε κατὰ στρατὸν ἐν τελέεσσιν,
καὶ φυλακῆς μνήσασθε, καὶ ἐγρηγόρθε ἕκαστος·

Τρώων δ' ὅς κτεάτεσσιν ὑπερφιάλως ἀνιάξει, 300
συλλέξας λαοῖσι δότω καταδημοβορῆσαι,
τῶν τινὰ βέλτερόν ἐστιν ἐπαυρέμεν ἢ περ Ἀχαιοὺς.

πρωῖ δ' ὑπηοῖοι σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες
νηυσὶν ἐπι γλαφυροῆσιν ἐγείρομεν ὄξυν Ἄρηα.

εἰ δ' ἔτεδὸν παρὰ ναῦφιν ἀνέστη δῖος Ἀχιλλεὺς, 305
ἄλγιον, αἰ κ' ἐθέλησι, τῷ ἔσσειται. οὐ μιν ἐγωγε
φεύξομαι ἐκ πολέμοιο δυσηχέος, ἀλλὰ μάλ' ἄντην
στήσομαι, ἢ κε φέρησι μέγα κράτος, ἢ κε φεροίμην.
ξυνὸς Ἐνυάλιος, καὶ τε κτανέοντα κατέκτα.“

Ὡς ἔκτωρ ἀγόρευ', ἐπὶ δὲ Τρῶες κελάδησαν 310
νήπιοι· ἐκ γὰρ σφεων φρένας εἴλετο Παλλὰς Ἀθήνη.
Ἐκτορι μὲν γὰρ ἐπήνησαν κακὰ μητιόωντι,
Πουλυδάμαντι δ' ἄρ' οὔτις, ὅς ἐσθλὴν φράζετο βου-
λήν.

δόρπον ἔπειθ' εἴλοντο κατὰ στρατόν· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ

παννύχιοι Πάτροκλον ἀνεστενάχοντο γοῶντες. 315
 τοῖσι δὲ Πηλεΐδης ἀδινού ἐξῆρχε γόοιο,
 χεῖρας ἐπ' ἀνδροφόνους θέμενος στήθεσσιν ἐταίρου,
 πνικὰ μάλα στενάχων ὥστε λῖς ἠϋγένειος,
 ᾧ ῥά θ' ὑπὸ σκύμνους ἐλαφηβόλος ἀρπάσῃ ἀνήρ
 ὕλης ἐκ πνικινῆς· ὁ δέ τ' ἄχνηται ὕστερος ἐλθῶν, 320
 πολλὰ δέ τ' ἄγκε' ἐπῆλθε μετ' ἀνέρος ἰχνί' ἐρευνῶν,
 εἰ ποθεν ἐξεύροι· μάλα γὰρ δριμύς χόλος αἰρεῖ·
 ὡς ὁ βαρὺ στενάχων μετεφώνεε Μυρμιδόνεσσιν
 „ὦ πόποι, ἦ ῥ' ἄλιον ἔπος ἐκβαλον ἤματι κείνῳ,
 θαρσύνων ἦρωα Μενόιτιον ἐν μεγάροισιν· 325
 φῆν δέ οἱ εἰς Ὀπόεντα περικλυτὸν νῖδον ἀπάξειν
 Ἴλιον ἐκπέρσαντα, λαχόντα τε ληΐδος αἶσαν.
 ἀλλ' οὐ Ζεὺς ἀνδρεσσι νοήματα πάντα τελευτᾷ·
 ἄμφω γὰρ πέπρωται ὁμοίην γαῖαν ἐρεῦσαι
 αὐτοῦ ἐνὶ Τροίῃ, ἐπεὶ οὐδ' ἐμὲ νοστήσαντα 330
 δέξεται ἐν μεγάροισι γέρον ἱππηλάτα Πηλεὺς
 οὐδὲ Θέτις μήτηρ, ἀλλ' αὐτοῦ γαῖα καθέξει.
 νῦν δ' ἐπεὶ οὖν, Πάτροκλε, σεῦ ὕστερος εἰμ' ὑπο
 γαῖαν,
 οὐ σε πρὶν κτεριῶ, πρὶν γ' Ἔκτορος ἐνθάδ' ἐνεῖκαι
 τεύχεα καὶ κεφαλὴν, μεγαθύμου σοῖο φονῆος· 335
 δῶδεκα δὲ προπάροιθε πυρῆς ἀποδειροτομήσω
 Τρώων ἀγλαὰ τέκνα, σέθεν κταμένοιο χολωθεῖς.
 τόφρα δέ μοι παρὰ νηυσὶ κορωνίσσι κείσεται αὐτως,
 ἀμφὶ δὲ σὲ Τρωαὶ καὶ Δαρδανίδες βαθύκολποι
 κλαύσονται νύκτας τε καὶ ἡμέατα δακρυχέουσαι, 340
 τὰς αὐτοὶ καμόμεσθα βίηφί τε δουρί τε μακροῖ,
 πιείρας πέρθοντε πόλεις μερόπων ἀνθρώπων.“
 Ὡς εἰπὼν ἐτάροισιν ἐκέλετο δῖος Ἀχιλλεὺς
 ἀμφὶ πυρὶ στήσαι τρίποδα μέγαν, ὄφρα τάχιστα
 Πάτροκλον λούσειαν ἄπο βρότον αἱματόεντα. 345

οἳ δὲ λοετροχόον τρίποδ' ἴστασαν ἐν πυρὶ κηλέῳ,
 ἐν δ' ἄρ' ὕδωρ ἔχεαν, ὑπὸ δὲ ξύλα δαῖον ἐλόντες·
 γάστρην μὲν τρίποδος πῦρ ἄμφεπε, θέρμετο δ' ὕδωρ.
 αὐτὰρ ἐπειδὴ ζέσσειν ὕδωρ ἐνὶ ἥνοπι χαλκῷ,
 καὶ τότε δὴ λοῦσάν τε καὶ ἤλειψαν λίπ' ἐλαίῳ, 350
 ἐν δ' ὠτειλὰς πλήσαν ἀλείφατος ἐννεώροιο·
 ἐν λεχέεσσι δὲ θέντες ἐανῶ λιτὶ κάλυψαν

ἐς πόδας ἐκ κεφαλῆς, καθύπερθε δὲ φάρει λευκῷ.
 παννύχιοι μὲν ἔπειτα πόδας ταχύν ἀμφ' Ἀχιλλῆα
 Μυρμιδόνες Πάτροκλον ἀνεστενάχοντο γοῶντες· 355
 Ζεὺς δ' Ἦρην προσέειπε κασιγνήτην ἄλοχόν τε
 „Ἐπρηξας καὶ ἔπειτα, βοῶπις πότνια Ἦρη,
 ἀνστήσασ' Ἀχιλλῆα πόδας ταχύν· ἦ ῥά νυ σεῖο
 ἐξ αὐτῆς ἐγένοντο καρηκομόωντες Ἀχαιοί.“

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἦρη 360
 „αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες.
 καὶ μὲν δὴ πού τις μέλλει βροτὸς ἀνδρὶ τελέεσσαι,
 ὅσπερ θνητὸς τ' ἐστὶ καὶ οὐ τόσα μῆδεα οἶδεν·
 πῶς δὴ ἔγωγ', ἣ φημι θεάων ἔμμεν ἀρίστη,
 ἀμφοτέρον, γενεῇ τε καὶ οὔνεκα σὴ παράκοιτις 365
 κέκλημαι, σὺ δὲ πᾶσι μετ' ἀθανάτοισιν ἀνάσσεις,
 οὐκ ὄφελον Τρώεσσι κοτεσσαμένη κακὰ ῥάφαι;“

Ὡς οἳ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
 Ἡφαίστου δ' ἴκανε δόμον Θέτις ἀργυρόπεζα
 ἄφθιτον ἀστερόεντα, μεταπρεπέ' ἀθανάτοισιν, 370
 χάλκεον, ὃν ῥ' αὐτὸς ποιήσατο κυλλοποδίων.
 τὸν δ' εὖρ' ἰδρώοντα ἐλίσσόμενον περὶ φύσας,
 σπεύδοντα· τρίποδας γὰρ εἴκοσι πάντας ἔτευχεν
 ἐστάμεναι περὶ τοῖχον ἐϋσταθέος μεγάρου,
 χρούσεια δέ σφ' ὑπὸ κύκλα ἐκάστω πυθμένι θῆκεν, 375
 ὄφρα οἳ αὐτόματοι θεῖον δυσαίατ' ἀγῶνα
 ἦδ' αὐτίς πρὸς δῶμα νεοίατο, θαῦμα ἰδέσθαι.

οἱ δ' ἦτοι τόσσον μὲν ἔχον τέλος, οὔατα δ' οὔπω
 δαιδάλεα προσέκειτο· τὰ ῥ' ἦρτυε, κόπτε δὲ δεσμούς.
 ὄφρ' ὄγε ταῦτ' ἐπονείτο ἰδυίησι πραπίδεσσιν, 380
 τόφρα οἱ ἐγγύθεν ἦλθε θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα.

τὴν δὲ ἶδε προμολοῦσα Χάρις λιπαροκρήδεμνος,
 καλῆ, τὴν ᾧπυιε περικλυτὸς ἀμφιγυήεις·

ἐν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν

„Τίπτε, Θετί ταυνύπεπλε, ἰκάνεις ἡμέτερον δῶ 385
 αἰδοίη τε φίλη τε; πάρος γε μὲν οὔτι θαμίξεις.

ἀλλ' ἔπεο προτέρω, ἵνα τοι παρ' ξείνια θεῖω.“

Ὡς ἄρα φωνήσασα πρόσω ἄγε διὰ θεάων.

τὴν μὲν ἔπειτα καθείσεν ἐπὶ θρόνου ἀργυροήλου,
 καλοῦ δαιδαλέου· ὑπὸ δὲ θρηῆνυς ποσὶν ἦεν· 390
 κέκλετο δ' Ἥφαιστον κλυτοτέχνην εἶπέ τε μῦθον

„Ἥφαιστε, πρόμολ' ᾧδε· Θετίς νύ τι σεῖο χατίζει.“
 τὴν δ' ἡμίβειτ' ἔπειτα περικλυτὸς ἀμφιγυήεις

„Ἡ ρά νύ μοι δεινὴ τε καὶ αἰδοίη θεὸς ἔνδον,
 ἣ μ' ἐδάσασ', ὅτε μ' ἄλγος ἀφίκετο τῆλε πεσόντα 395
 μητρὸς ἐμῆς ἰότητι κυνώπιδος, ἣ μ' ἐθέλησεν

κρύψαι χωλὸν ἔοντα· τότ' ἂν πάθον ἄλγεα θυμῶ,
 εἰ μὴ μ' Εὐρυνόμη τε Θετίς θ' ὑπεδέξατο κόλπῳ,
 Εὐρυνόμη, θυγάτηρ ἀφορροῦ Ὀκεανοῖο.

τῆσι παρ' εἰνάετες χάλκεον δαίδαλα πολλὰ, 400

πόρπας τε γναμπτάς θ' ἔλικας κάλυκας τε καὶ ὄρ-
 μους

ἐν σπῆϊ γλαφυρῶ· περὶ δὲ ῥόος Ὀκεανοῖο
 ἀφρῶ μορμύρων ῥέεν ἄσπετος· οὔδέ τις ἄλλος
 ἦδεεν οὔτε θεῶν οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων,
 ἀλλὰ Θετίς τε καὶ Εὐρυνόμη ἴσαν, αἶ μ' ἐδάωσαν. 405
 ἣ νῦν ἡμέτερον δόμον ἵκει· τῶ με μάλα χρεῶ
 πάντα Θετί καλλιπλοκάμῳ ζωάργια τίνειν.
 ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν οἱ παρὰθες ξεινήϊα καλά,

ὄφρ' ἂν ἐγὼ φύσας ἀποθείομαι ὄπλα τε πάντα.“

Ἢ καὶ ἀπ' ἀκμοθέτοιο πέλωρ αἶητον ἀνέστη 410
χωλεύων· ὑπὸ δὲ κνήμαι ῥώοντο ἀραιαί.

φύσας μὲν ῥ' ἀπάνευθε τίθει πυρὸς, ὄπλα τε πάντα
λάρνακ' ἐς ἀργυρέην συλλέξατο, τοῖς ἐπονεῖτο·

σπόγγῳ δ' ἀμφὶ πρόσωπα καὶ ἄμφω χεῖρ' ἀπομόργνυ
αὐχένα τε στιβαρὸν καὶ στήθεα λαχνήεντα, 415

δῦ δὲ χιτῶν', ἔλε δὲ σκῆπτρον παχὺ, βῆ δὲ θύραζε
χωλεύων· ὑπὸ δ' ἀμφίπολοι ῥώοντο ἄνακτι

χρῦσειαι, ζωῆσι νεήνισιν εἰοικυῖαι.

τῆς ἐν μὲν νόος ἐστὶ μετὰ φρεσίν, ἐν δὲ καὶ αὐδὴ
καὶ σθένος, ἀθανάτων δὲ θεῶν ἄπο ἔργα ἴσασιν. 420

αἱ μὲν ὑπαιθα ἄνακτος ἐποίπνυον· αὐτὰρ ὁ ἔρρων
πλησίον, ἔνθα Θέτις περ, ἐπὶ θρόνου ἴξε φαινοῦ,

ἐν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν

„Τίπτε, Θέτι τανύπεπλε, ἱκάνεις ἡμέτερον δῶ
αἰδοίῃ τε φίλῃ τε; πάρος γε μὲν οὔτι θαμίξεις. 425

αὔδα ὅ τι φρονέεις· τελέσαι δέ με θυμὸς ἄνωγεν,
εἰ δύναμαι τελέσαι γε καὶ εἰ τετελεσμένον ἐστίν.“

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Θέτις κατὰ δάκρυ χέουσα

„Ἥφαιστ', ἧ ἄρα δὴ τις, ὅσαι θεαὶ εἰς' ἐν Ὀλύμπῳ,
ιοσσάδ' ἐνὶ φρεσίν ἧσιν ἀνέσχετο κήδεα λυγρὰ, 430

ὅσ' ἐμοὶ ἐκ πασέων Κρονίδης Ζεὺς ἄλγ' ἔδωκεν;

ἐκ μὲν μ' ἀλλάων ἀλιάων ἀνδρὶ δάμασσεν,

Αἰακίδῃ Πηληϊῆ, καὶ ἔτλην ἀνέρος εὐνήν

πολλὰ μάλ' οὐκ ἐθέλουσα· ὁ μὲν δὴ γήραϊ λυγρῶ

κεῖται ἐνὶ μεγάροις ἀρημένος, ἄλλα δέ μοι νῦν· 435

υἴδον ἐπεὶ μοι δῶκε γενέσθαι τε τραφέμεν τε,

ἔξοχον ἠρώων· ὁ δ' ἀνέδραμεν ἔρνεϊ ἴσος·

τὸν μὲν ἐγὼ θρέψασα φυτόν ὡς γουνοῦ ἀλωῆς,

νηυσὶν ἐπιπροέηκα κορωνίσιν Ἴλιου εἴσω

Τρῶσὶ μαχησόμενον· τὸν δ' οὐχ ὑποδέξομαι αὐτίς 440

οἰκαδὲ νοστήσαντα, δόμον Πηληϊόν εἴσω.
 ὄφρα δέ μοι ζῶει καὶ ὄρα φάος ἠελίοιο,
 ἄχνηται, οὐδέ τί οἱ δύνamai χραισμῆσαι ἰούσα.
 κούρην ἦν ἄρα οἱ γέρας ἔξελον υἷες Ἀχαιῶν,
 τὴν ἄψ ἐκ χειρῶν ἔλετο κρείων Ἀγαμέμνων. 445
 ἦτοι ὁ τῆς ἀχέων φρένας ἔφθιεν· αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
 Τρωῆες ἐπὶ πρόμνησιν ἐείλεον, οὐδὲ θύραζε
 εἶων ἐξιέναι. τὸν δὲ λίσσοντο γέροντες
 Ἀργείων, καὶ πολλὰ περικλυτὰ δῶρ' ὀνόμαζον.
 ἐνθ' αὐτὸς μὲν ἔπειτ' ἠναίνετο λοιγὸν ἀμῦναι, 450
 αὐτὰρ ὁ Πάτροκλον περὶ μὲν τὰ ἄ τεύχεα ἔσσειν,
 πέμπε δέ μιν πόλεμόνδε, πολὺν δ' ἅμα λαὸν ὄπασσειν.
 πᾶν δ' ἤμαρ μάρναντο περὶ Σκαιῆσι πύλῃσιν·
 καὶ νύ κεν αὐτῆμαρ πόλιν ἔπραθον, εἰ μὴ Ἀπόλλων
 πολλὰ κακὰ ῥέξαντα Μενoitίου ἄλκιμον υἱὸν 455
 ἔκταν' ἐνὶ προμάχοισι καὶ Ἔκτορι κῦδος ἔδωκεν.
 τοῦνεκα νῦν τὰ σὰ γούναθ' ἰκάνομαι, αἰ' κ' ἐθέλησθα
 υἱεῖ ἐμῷ ὠκυμόρῳ δόμεν ἀσπίδα καὶ τροφάλειαν
 καὶ καλὰς κνημίδας, ἐπισφυρίοις ἀραρυίας,
 καὶ θώρηχ'· ὁ γὰρ ἦν οἱ, ἀπώλεσε πιστὸς ἐταῖρος 460
 Τρωσὶ δαμείς· ὁ δὲ κεῖται ἐπὶ χθονὶ θυμὸν ἀχέων.“
 Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα περικλυτὸς ἀμφιγυήεις
 „θάρσει· μὴ τοι ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῆσι μελόντων.
 αἰ' γὰρ μιν θανάτοιο δυσηχέος ᾧδε δυναίμην
 νόσφιν ἀποκρύψαι, ὅτε μιν μόρος αἰνὸς ἰκάνοι, 465
 ᾧς οἱ τεύχεα καλὰ παρέσσειται, οἷά τις αὐτε
 ἀνθρώπων πολέων θαναμάσσειται, ὅς κεν ἴδηται.“
 Ὡς εἰπὼν τὴν μὲν λίπεν αὐτοῦ, βῆ δ' ἐπὶ φύσας,
 τὰς δ' ἐς πῦρ ἔτρεψε, κέλευσέ τε ἐργάζεσθαι.
 φύσαι δ' ἐν χοάνοισιν εἰκόσι πᾶσαι ἐφύσων, 476
 παντοίην εὐπρηστον αὐτμὴν ἔξανειῖσαι,
 ἄλλοτε μὲν σπεύδοντι παρέμμεναι, ἄλλοτε δ' αὐτε,

ὅπως Ἡφαιστός τ' ἐθέλοι καὶ ἔργον ἄνοιτο.
χαλκὸν δ' ἐν πυρὶ βάλλεν ἀτειρέα κασσίτερόν τε
καὶ χρυσὸν τιμῆντα καὶ ἄργυρον· αὐτὰρ ἔπειτα 475
θῆκεν ἐν ἀκμοθέτῳ μέγαν ἄκμονα, γέντο δὲ χειρὶ
ῥαϊστῆρα κρατερῆν, ἐτέρηφι δὲ γέντο πυράργην.

Ποίει δὲ πρῶτιστα σάκος μέγα τε στιβαρόν τε
πάντοσε δαιδάλλων, περὶ δ' ἄντυγα βάλλε φαεινήν,
τριπλακα μαρμαρέην, ἐκ δ' ἄργύρεον τελαμῶνα. 480
πέντε δ' ἄρ' αὐτοῦ ἔσαν σάκεος πτύχες· αὐτὰρ ἐν αὐτῷ
ποίει δαίδαλα πολλὰ ἰδνίησι πραπίδεσσιν.

Ἐν μὲν γαῖαν ἔτευξ', ἐν δ' οὐρανὸν, ἐν δὲ θάλασσαν,
ἠέλιόν τ' ἀκάμαντα σελήνην τε πλήθουσσαν,
ἐν δὲ τὰ τεῖρεα πάντα, τὰτ' οὐρανὸς ἐστεφάνωται, 485
Πληϊάδας θ' Ἰάδας τε, τό τε σθένος Ὀρίωνος
Ἄρκτου θ', ἣν καὶ ἄμαξαν ἐπὶ κλησιν καλέουσιν,
ἣτ' αὐτοῦ στρέφεται καὶ τ' Ὀρίωνα δοκεύει,
οἴη δ' ἄμμορός ἐστι λοετρῶν Ὀκεανοῖο.

Ἐν δὲ δύοποίησε πόλεις μερόπων ἀνθρώπων 490
καλάς. ἐν τῇ μὲν ῥα γάμοι τ' ἔσαν εἰλαπίνας τε,
νύμφας δ' ἐκ θαλάμων δαίδων ὑπο λαμπομενάων
ἠγίνεον ἀνὰ ἄστν, πολὺς δ' ὑμέναιος ὄρωρει·
κουῦροι δ' ὄρχηστῆρες ἐδίνεον, ἐν δ' ἄρα τοῖσιν
αὐλοὶ φόρμιγγές τε βοήν ἔχον· αἱ δὲ γυναῖκες 495
ἰστάμεναι θαύμαζον ἐπὶ προθύροισιν ἐκάστη.
λαοὶ δ' εἰν ἀγορῇ ἔσαν ἀθρόοι· ἐνθα δὲ νεῖκος
ὠρώρει, δύο δ' ἄνδρες ἐνεΐκεον εἴνεκα ποινηῆς
ἀνδρὸς ἀποφθιμένου· ὁ μὲν εὐχετο πάντ' ἀποδοῦναι,
δήμῳ πιφανύσκων, ὁ δ' ἀναίνετο μηδὲν ἐλέσθαι· 500
ἄμφω δ' ἰέσθην ἐπὶ ἱστορι πείραρ ἐλέσθαι.
λαοὶ δ' ἄμφοτέροισιν ἐπήπνουν, ἀμφὶς ἄρωγοί·
κῆρυκες δ' ἄρα λαὸν ἐρήτυον· οἱ δὲ γέροντες
εἶατ' ἐπὶ ξεστοῖσι λίθοις ἱερῶ ἐνὶ κύκλῳ,

σκηπτρα δὲ κηρύκων ἐν χέρσ' ἔχον ἡεροφώνων· 505
τοῖσιν ἔπειτ' ἤϊσσον, ἀμοιβηδὶς δὲ δίκαιζον.

κεῖτο δ' ἄρ' ἐν μέσσοισι δύω χρυσοῖο τάλαντα,
τῷ δόμεν ὅς μετὰ τοῖσι δίκην ἰθύντατα εἶποι.

Τὴν δ' ἐτέρην πόλιν ἀμφὶ δύω στρατοὶ εἶατο λαῶν
τεύχεσι λαμπόμενοι. δίχα δέ σφισιν ἤνδανε βουλή, 510

ἢ ἐδιαπραθέειν ἢ ἀνδιχα πάντα δάσασθαι,
κτῆσιν ὄσσην πτολίεθρον ἐπήρατον ἐντὸς ἔέργοι·

οἱ δ' οὐπω πείδοντο, λόχῳ δ' ὑπεθωρήσσοντο.

τεῖχος μὲν ὃ' ἄλοχοί τε φίλαι καὶ νῆπια τέκνα
ρύατ', ἐφεσταότες, μετὰ δ' ἀνέρες οὓς ἔχε γῆρας· 515

οἱ δ' ἴσαν· ἦρχε δ' ἄρα σφιν Ἄρης καὶ Παλλὰς Ἀθήνη,

ἄμφω χρυσεῖω, χρύσεια δὲ εἴματα ἔσθην,

καλῶ καὶ μεγάλῳ σὺν τεύχεσιν, ὥστε θεῶ περ,

ἀμφὶς ἀριζήλω· λαοὶ δ' ὑπ' ὀλίζονες ἦσαν.

οἱ δ' ὅτε δὴ ὃ' ἴκανον ὄθι σφίσιν εἶκε λοχῆσαι, 520

ἐν ποταμῷ, ὄθι τ' ἀρδμὸς ἔην πάντεσσι βοτοῖσιν,

ἐνθ' ἄρα τοίγ' ἴζοντ' εἰλυμένοι αἰθιοπι χαλκῷ.

τοῖσι δ' ἔπειτ' ἀπάνευθε δύω σκοποὶ εἶατο λαῶν,

δέγμενοι ὀππότε μῆλα ἰδοῖατο καὶ ἔλικας βοῦς.

οἱ δὲ τάχα προγένοντο, δύω δ' ἄμ' ἔποντο νομῆες 525

τερπόμενοι σύριγξι· δόλον δ' οὔτι προνόησαν.

οἱ μὲν τὰ προῖδόντες ἐπέδραμον, ὦκα δ' ἔπειτα

τάμνοντ' ἀμφὶ βοῶν ἀγέλας καὶ πώεα καλὰ

ἀργεννῶν ὄϊων, κτεῖνον δ' ἐπὶ μηλοβοτηῆρας.

οἱ δ' ὡς οὖν ἐπύθοντο πολὺν κέλαδον παρὰ βουσίην 530

εἰράων προπάροιθε καθήμενοι, αὐτίκ' ἐφ' ἵππων

βάντες ἀερσιπόδων μετεκίαθον, αἴψα δ' ἴκοντο.

στησάμενοι δ' ἐμάχοντο μάχην ποταμοῖο παρ' ὄχθας,

βάλλον δ' ἀλλήλους χαλκήρεσιν ἐγχείησιν.

ἐν δ' Ἔρις, ἐν δὲ Κυδοιμὸς ὀμίλειον, ἐν δ' ὀλοή Κῆρ, 535

ἄλλον ζῶν ἔχουσα νεούτατον, ἄλλον ἄουτον,

ἄλλον τεθνηῶτα κατὰ μόθον ἔλκε ποδοῦν·
 εἶμα δ' ἔχ' ἄμφ' ὤμοισι δαφουινεὸν αἵματι φωτῶν.
 ὠμίλευν δ' ὥστε ζωοὶ βροτοὶ ἠδ' ἐμάχοντο,
 νεκρούς τ' ἀλλήλων ἔρουον κατατεθνηῶτας. 54^ο

Ἐν δ' ἐτίθει νειὸν μαλακῆν, πίειραν ἄρουραν,
 εὐρεΐαν τρίπολον· πολλοὶ δ' ἀροτῆρες ἐν αὐτῇ
 ζεύγεα δινεύοντες ἐλάστρεον ἔνθα καὶ ἔνθα.
 οἱ δ' ὀπότε στρέψαντες ἰκοίατο τέλος ἀρούρης,
 τοῖσι δ' ἔπειτ' ἐν χερσὶ δέπας μελιηδέος οἴνου 54:
 δόσκειν ἀνὴρ ἐπιῶν· τοὶ δὲ στρέψασκον ἀν' ὄγμους,
 ἰέμενοι νειοῖο βαθείης τέλος ἰκέσθαι.

ἠ δὲ μελαίνετ' ὀπισθεν, ἀρηρομένη δὲ ἐφίκει,
 χρουσεῖη περ εὐῖσα· τὸ δὴ περὶ θαῦμα τέτυκτο.

Ἐν δ' ἐτίθει τέμενος βαθυλήϊον· ἔνθα δ' ἔριθοι 550
 ἦμων ὄξειας δρεπάνας ἐν χερσὶν ἔχοντες.

δράγματα δ' ἄλλα μετ' ὄγμον ἐπήτριμα πίπτον ἔραζε,
 ἄλλα δ' ἀμαλλοδετῆρες ἐν ἔλλεθανοῖσι δέοντο.

τρεις δ' ἄρ' ἀμαλλοδετῆρες ἐφέστασαν· αὐτὰρ ὀπισθεν
 παῖδες δραγμαεύοντες, ἐν ἀγκαλίδεσσι φέροντες, 555

ἀσπερχές πάρεχον· βασιλεὺς δ' ἐν τοῖσι σιωπῇ
 σκῆπτρον ἔχων ἐστήκει ἐπ' ὄγμον γηθόσυνος κῆρ.

κῆρυκες δ' ἀπάνευθεν ὑπὸ δρυὶ δαῖτα πένοντο,
 βοῦν δ' ἱερεύσαντες μέγαν ἄμφεπου· αἱ δὲ γυναῖκες
 δεῖπνον ἐρίθοισιν λεύκ' ἄλφιτα πολλὰ πάλυνον. 560

Ἐν δ' ἐτίθει σταφυλῆσι μέγα βρίθουσαν ἀλωήν
 καλὴν χρουσεῖην· μέλανες δ' ἀνὰ βότρυες ἦσαν,

ἐστήκει δὲ κάμαξι διαμπερὲς ἀργυρῆσιν.
 ἀμφὶ δὲ, κυανέην κάπετον, περὶ δ' ἔρκος ἔλασσειν

κασσιτέρον· μία δ' οἴη ἀταρπιτὸς ἦεν ἐπ' αὐτήν, 565
 τῇ νίσσοντο φορῆς, ὅτε τρυγῶεν ἀλωήν.

παρθενικαὶ δὲ καὶ ἠῖθεοι ἀταλά φρονέοντες
 πλεκτοῖς ἐν ταλάροισι φέρον μελιηδέα καρπόν.

τοῖσιν δ' ἐν μέσσοισι πάς φόρμιγγι λιγείη
 ἱμερόεν κιδάριξε, λίνον δ' ὑπὸ καλὸν ἄειδεν 570
 λεπταλέη φωνῇ· τοὶ δὲ δῆσσαντες ἀμαρτῆ
 μολπῆ τ' ἰγγυμῶ τε ποσὶ σκαίροντες ἔποντο.

Ἐν δ' ἀγέλην ποίησε βοῶν ὀρθοκραϊράων·
 αἱ δὲ βόες χρυσοῖο τετεύχατο κασσιτέρου τε,
 μυκηθμῶ δ' ἀπὸ κόπρου ἐπεσσεύοντο νομόνδε 575
 παρ ποταμὸν κελάδοντα, παρὰ ῥοδανὸν δονακῆα.
 χρύσειοι δὲ νομῆες ἅμ' ἐστιχόωντο βόεσσι
 τέσσαρες, ἐννέα δέ σφι κύνες πόδας ἀργοὶ ἔποντο.
 σμερδαλέω δὲ λέοντε δὴ ἐν πρώτῃσι βόεσσι
 ταῦρον ἐρύγμηλον ἐχέτην· ὁ δὲ μακρὰ μεμυκῶς 580
 ἔλκετο· τὸν δὲ κύνες μετεκίαθον ἠδ' αἰζηοί.
 τῶ μὲν ἀναρρήξαντε βοὸς μέγαλοιο βοεῖην
 ἔγκατα καὶ μέλαν αἷμα λαφύσσετον· οἱ δὲ νομῆες
 αὐτῶς ἐνδίσσαν ταχέας κύνας ὀτρύνοντες.

οἱ δ' ἦτοι δακέειν μὲν ἀπετρωπῶντο λεόντων, 585
 ἰστάμενοι δὲ μάλ' ἐγγυὺς ὑλάκτεον ἔκ τ' ἀλέοντο.

Ἐν δὲ νομὸν ποίησε περικλυτὸς ἀμφιγυήεις,
 ἐν καλῇ βήσση, μέγαν οἶων ἀργεννάων,
 σταθμούς τε κλισίας τε κατηρεφέας ἰδὲ σηκούς.

Ἐν δὲ χορὸν ποίκιλλε περικλυτὸς ἀμφιγυήεις, 590
 τῷ ἱκελον οἶόν ποτ' ἐνὶ Κνωσῶ εὐρείη
 Δαίδαλος ἤσκησεν καλλιπλοκάμῳ Ἀριάδνῃ.
 ἐνθα μὲν ἠΐθεοι καὶ παρθένοι ἀλφεισίβοιοι
 ὠρχεῦντ', ἀλλήλων ἐπὶ καρπῶ χειρας ἔχοντες.

τῶν δ' αἱ μὲν λεπτάς ὀθόνας ἔχον, οἱ δὲ χιτῶνας 595
 εἶατ' ἐνννήτους, ἦκα στίλβοντας ἐλαίῳ·
 καὶ ῥ' αἱ μὲν καλὰς στεφάνας ἔχον, οἱ δὲ μαχαίρας
 εἶχον χρυσείας ἐξ ἀργυρέων τελαμώνων.

οἱ δ' ὅτε μὲν θρέξασκον ἐπισταμένοισι πόδεσσι
 ῥεῖα μάλ', ὡς ὅτε τις τροχὸν ἄρμενον ἐν παλάμησιν 600

ἐξόμενος κεραμεὺς πειρήσεται, αἶ κε θήσιν·
 ἄλλοτε δ' αὖ θρῆξασκον ἐπὶ στίχας ἀλλήλοισιν.
 πολλὸς δ' ἱμερόεντα χορὸν περιίσταθ' ὄμιλος
 τεροόμενοι· μετὰ δέ σφιν ἐμέλπετο θεῖος ἀοιδὸς
 φορμίζων· δοιῶ δὲ κυβιστητῆρε κατ' αὐτοὺς
 μολπῆς ἐξάρχοντος ἐδίνεον κατὰ μέσσους. 605

Ἐν δ' ἐτίθει ποταμοῖο μέγα σθένος Ὠκεανοῖο
 ἄντυγα παρ πυμάτην σάκεος πύκα ποιητοῖο.

Αὐτὰρ ἐπειδὴ τεῦξε σάκος μέγα τε στιβαρόν τε,
 τεῦξ' ἄρα οἱ θῶρηκα φαεινότερον πυρὸς ἀργῆς, 610
 τεῦξε δέ οἱ κόρυθα βριαρὴν κροτάφοις ἀραρυῖαν,
 καλὴν δαιδαλέην, ἐπὶ δὲ χρύσειον λόφον ἤκεν,
 τεῦξε δέ οἱ κνημίδας ἕανοῦ κασσιτέραιο.

Αὐτὰρ ἐπεὶ πάνθ' ὄπλα κάμε κλυτὸς ἀμφιγυήεις,
 μητρὸς Ἀχιλλῆος θῆκε προπάροιθεν αἰείρας. 615
 ἢ δ' ἶρηξ ὡς ἄλτο κατ' Οὐλύμπου νιφόντος,
 τεύχεα μαρμαίροντα παρ' Ἡφαίστοιο φέρουσα.

Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ Τ.

Μήνιδος ἀπόρρησις.

Ἦώς μὲν κροκόπεπλος ἀπ' Ὠκεανοῖο ῥοάων
 ὄρνυθ', ἵν' ἀθανάτοισι φάος φέροι ἠδὲ βροτοῖσιν·
 ἢ δ' ἐς νῆας ἵκανε θεοῦ πάρα δῶρα φέρουσα.
 εὔρε δὲ Πατρόκλῳ περικείμενον ὄν φίλον υἱόν,
 κλαίοντα λιγέως· πολέες δ' ἀμφ' αὐτὸν ἑταῖροι
 μύρονθ'. ἢ δ' ἐν τοῖσι παρίστατο διὰ θεάων,
 ἐν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν

„Τέκνον ἐμὸν, τοῦτον μὲν ἐάσομεν, ἀχνύμενοί περ,
 κείσθαι, ἐπειδὴ πρῶτα θεῶν ἰότητι δαμάσθη·
 τύνη δ' Ἐφαιστοιο πάρα κλυτὰ τεύχεα δέξο, 10
 καλὰ μάλ', οἷ' οὔπω τις ἀνὴρ ὤμοισι φόρησεν.“

Ὡς ἄρα φωνήσασα θεὰ κατὰ τεύχε' ἔθηκεν
 πρόσθεν Ἀχιλλῆος· τὰ δ' ἀνέβραχε δαίδαλα πάντα.
 Μυρμιδόνας δ' ἄρα πάντας ἔλε τρόμος, οὐδέ τις ἔτλη
 ἄντην εἰσιδέειν, ἀλλ' ἔτρεσαν. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς 15
 ὡς εἶδ', ὥς μιν μᾶλλον ἔδν χόλος, ἐν δέ οἱ ὅσσε
 δεινὸν ὑπὸ βλεφάρων ὠσεὶ σέλας ἐξεφάανθεν·
 τέρπετο δ' ἐν χεῖρεσσιν ἔχων θεοῦ ἀγλαὰ δῶρα.
 αὐτὰρ ἐπεὶ φρεσὶν ἦσι τετάρπετο δαίδαλα λεύσσων,
 αὐτίκα μητέρα ἦν ἔπεα πτερόεντα προσηύδα 20

„Μῆτερ ἐμῆ, τὰ μὲν ὄπλα θεὸς πόρεν οἷ' ἐπιεικὲς
 ἔργ' ἔμεν ἀθανάτων, μηδὲ βροτὸν ἄνδρα τελέσσαι.
 νῦν δ' ἦτοι μὲν ἐγὼ θωρήξομαι· ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς
 δεῖδω μὴ μοι τόφρα Μενoitίου ἄλκιμον υἱὸν
 μυῖαι καδδῦσαι κατὰ χαλκοτύπους ὠτειλὰς 25
 εὐλὰς ἐγγείνωνται, ἀεικίσσωσι δὲ νεκρὸν –
 ἐκ δ' αἰὼν πέφαται – κατὰ δὲ χρῶα πάντα σαπήη.“

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα
 „τέκνον, μὴ τοι ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῆσι μελόντων.
 τῷ μὲν ἐγὼ πειρήσω ἀλαλκεῖν ἄγρια φῦλα, 30
 μυῖας, αἷ ῥά τε φῶτας ἀρηϊφάτους κατέδουσιν·
 ἦνπερ γὰρ κῆταί γε τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτὸν,
 αἰεὶ τῷδ' ἔσται χρῶς ἔμπεδος, ἢ καὶ ἀρείων.
 ἀλλὰ σὺν' εἰς ἀγορὴν καλέσας ἦρωας Ἀχαιοὺς,
 μῆνιν ἀποειπὼν Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν, 35
 αἴψα μάλ' ἐς πόλεμον θωρήσσεο, δύσσο δ' ἀλκῆν.“

Ὡς ἄρα φωνήσασα μένος πολυθαρσῆς ἐνήκεν,
 Πατρόκλῳ δ' αὐτ' ἀμβροσίην καὶ νέκταρ ἐρυθρὸν
 στάξε κατὰ ῥινῶν, ἵνα οἱ χρῶς ἔμπεδος εἴη.

Ἀντὰρ ο βῆ παρὰ θῖνα θαλάσσης δίος Ἀχιλλεύς 40
 σμερδαλέα ἰάχων, ὤρσεν δ' ἥρωας Ἀχαιοὺς.
 καὶ ὃ οἶπερ τὸ πάρος γε νεῶν ἐν ἀγῶνι μένεσκον,
 οἳ τε κυβερνῆται καὶ ἔχον οἰήϊα νηῶν
 καὶ ταμίαι παρὰ νηυσὶν ἔσαν, σίτοιο δοτῆρες,
 καὶ μὴν οἳ τότε γ' εἰς ἀγορῆν ἴσαν, οὔνεκ' Ἀχιλλεύς 45
 ἐξεφάνη, δηρὸν δὲ μάχης ἐπέπαντ' ἀλεγεινῆς.
 τῶ δὲ δύο σκάζοντε βάτην Ἄρεος θεράποντε,
 Τυδείδης τε μενεπτόλεμος καὶ δίος Ὀδυσσεύς,
 ἔγχει ἐρειδομένω· ἔτι γὰρ ἔχον ἔλκεα λυγρὰ·
 καὶ δὲ μετὰ πρώτῃ ἀγορῇ ἴζοντο κίοντες. 50
 ἀντὰρ ὁ δεύτατος ἦλθεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
 ἔλκος ἔχων· καὶ γὰρ τὸν ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ
 οὔτα Κόων Ἀντηνορίδης χαλκήρεϊ δουρί.
 ἀντὰρ ἐπειδὴ πάντες ἀολλίσθησαν Ἀχαιοί,
 τοῖσι δ' ἀνιστάμενος μετέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς 55
 „Ἄτρείδῃ, ἣ ἄρ τι τόδ' ἀμφοτέροισιν ἄρειον
 ἔπλετο, σοὶ καὶ ἐμοί, ὅτε νῶϊ περ, ἀχνυμένω κῆρ,
 θυμοβόρῳ ἔριδι μενεήναμεν εἵνεκα κούρης.
 τὴν ὄφελ' ἐν νήεσσι κατακτάμεν Ἄρτεμις ἰῶ,
 ἤματι τῷ ὅτ' ἐγὼν ἐλόμην Λυρνησὸν ὀλέσσας· 60
 τῷ κ' οὐ τόσσοι Ἀχαιοὶ ὀδᾶξ ἔλον ἄσπετον οὔδας
 δυσμενέων ὑπὸ χερσίν, ἐμεῦ ἀπομηνίσαντος.
 Ἐκτορι μὲν καὶ Τρωσὶ τὸ κέρδιον· ἀντὰρ Ἀχαιοὺς
 δηρὸν ἐμῆς καὶ σῆς ἔριδος μνήσεσθαι ὄϊω.
 ἀλλὰ τὰ μὲν προτετύχθαι ἐάσομεν, ἀχνύμενοί περ, 65
 θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι φίλον δαμάσαντες ἀνάγκῃ.
 νῦν δ' ἦτοι μὲν ἐγὼ παύω χόλον, οὐδέ τί με χρὴ
 ἀσκελέως αἰεὶ μενεαινέμεν· ἀλλ' ἄγε θᾶσσον
 ὄτρυνον πόλεμόνδε κυρηκομόωντας Ἀχαιοὺς,
 ὄφρ' ἔτι καὶ Τρώων πειρήσομαι ἀντίος ἐλθῶν, 70
 αἷ κ' ἐθέλωσ' ἐπὶ νηυσὶν ἰαύειν· ἀλλὰ τιν' οἶω

ἀσπασίως αὐτῶν γόνυ κάμψειν, ὅς κε φύγησιν
 δηῖτον ἐκ πολέμοιο ὑπ' ἔγχεος ἡμετέροιο.“

Ὡς ἔφαθ', οἳ δ' ἐχάρησαν εὐννήμιδες Ἀχαιοὶ
 μῆνιν ἀπειπόντος μεγαθύμου Πηλείωνος.

τοῖσι δὲ καὶ μετέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 [αὐτόθεν ἐξ ἔδρης, οὐδ' ἐν μέσσοισιν ἀναστάς].

„ὦ φίλοι, ἦρωες Δαναοὶ, θεράποντες Ἄρηος,
 ἔσταότος μὲν καλὸν ἀκούειν, οὐδὲ ἕοικεν

ὑββάλλειν· χαλεπὸν γάρ, ἐπισταμένῳ περ εἴοντι.
 ἀνδρῶν δ' ἐν πολλῷ ὁμάδῳ πᾶς κέν τις ἀκούσαι

ἢ εἶποι; βλάβεται δὲ λιγύς περ ἐὼν ἀγορητής.
 Πηλείδῃ μὲν ἐγὼν ἐνδείξομαι· αὐτὰρ οἳ ἄλλοι

σύνθεσθ' Ἀργεῖοι, μῦθόν τ' εὖ γνῶτε ἕκαστος.
 πολλάκι δὴ μοι τοῦτον Ἀχαιοὶ μῦθον ἔειπον,

καὶ τέ με νεικείεσκον· ἐγὼ δ' οὐκ αἰτιός εἰμι,
 ἀλλὰ Ζεὺς καὶ Μοῖρα καὶ ἠεροφοῖτις Ἐρινὺς,

οἴτε μοι εἰν ἀγορῇ φρεσὶν ἐμβαλον ἄγριον ἄτην,
 ἦματι τῷ ὅτ' Ἀχιλλῆος γέρας αὐτὸς ἀπηύρων.

ἀλλὰ τί κεν ῥέξαιμι; θεὸς διὰ πάντα τελευτᾷ.
 πρέσβα Διὸς θυγάτηρ Ἄτη, ἣ πάντας αἶται,

οὐλομένη· τῇ μὲν θ' ἀπαλοὶ πόδες· οὐ γὰρ ἐπ' οὔδει
 πίνυται, ἀλλ' ἄρα ἦγε κατ' ἀνδρῶν κράατα βαίνει

[βλάπτουσ' ἀνθρώπους· κατὰ δ' οὖν ἕτερόν γε πε-
 δησεν].

καὶ γὰρ δὴ νῦ ποτε Ζεὺς ἄσατο, τόνπερ ἄριστον
 ἀνδρῶν ἠδὲ θεῶν φασ' ἔμμεναι· ἀλλ' ἄρα καὶ τὸν

Ἥρη θῆλυς ἐοῦσα δολοφροσύνης ἀπάτησεν,
 ἦματι τῷ ὅτ' ἔμελλε βίην Ἡρακλειεῖν

Ἀλκμήνῃ τέξεσθαι εὐστεφάνῳ ἐνὶ Θήβῃ.
 ἦτοι ὄγ' εὐχόμενος μετέφη πάντεσσι θεοῖσιν

ἑκέλυτέ μεν, πάντες τε θεοὶ πᾶσαι τε θείαναι,
 ὄφρ' εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἀνώγει.

75

80

85

90

95

100

σήμερον ἄνδρα φώσδε μογοστόκος Εἰλείθυια
 ἐκφανεῖ, ὃς πάντεσσι περικτιόνεσσιν ἀνάξει,
 τῶν ἀνδρῶν γενεῆς οἷθ' αἵματος ἐξ ἐμεῦ εἰσίν.' 105
 τὸν δὲ δολοφρονέουσα προσηύδα πότνια Ἥρη
 'ψευστήσεις, οὐδ' αὐτε τέλος μύθῳ ἐπιθήσεις.
 εἰ δ' ἄγε νῦν μοι ὄμοσον, Ὀλύμπιε, καρτερὸν ὄρκου,
 ἧ μὲν τὸν πάντεσσι περικτιόνεσσιν ἀνάξειν,
 ὃς κεν ἐπ' ἧματι τῷδε πέση μετὰ ποσσὶ γυναικὸς 110
 τῶν ἀνδρῶν οἷ σῆς ἐξ αἵματος εἰσι γενέθλης.'
 ὣς ἔφατο· Ζεὺς δ' οὔτι δολοφροσύνην ἐνόησεν,
 ἀλλ' ὄμοσεν μέγαν ὄρκου, ἔπειτα δὲ πολλὸν ἀάσθη.
 Ἥρη δ' ἀΐξασα λίπεν ῥίον Οὐλύμποιο,
 καρπαλίμως δ' ἵκετ' Ἄργος Ἀχαικὸν, ἐνθ' ἄρα ἦδη 115
 ἰφθίμην ἄλοχον Σθενέλου Περσηϊάδαο.
 ἧ δ' ἐκύνει φίλον υἱόν, ὃ δ' ἔβδομος ἐστήκει μείς·
 ἐκ δ' ἄγαγε πρὸ φώσδε καὶ ἠλιτόμηνον ἑόντα,
 Ἀλκμήνης δ' ἀπέπαυσε τόκον, σχέθε δ' Εἰλείθυϊας.
 αὐτὴ δ' ἀγγελεύουσα Δία Κρονίαωνα προσηύδα 120
 'Ζεῦ πάτερ, ἀργικέραυνε, ἔπος τί τοι ἐν φρεσὶ θήσω.
 ἦδη ἀνὴρ γέγον' ἐσθλὸς, ὃς Ἀργείοισιν ἀνάξει,
 Εὐρυσθεὺς, Σθενέλοιο πάϊς Περσηϊάδαο,
 σὸν γένος· οὐ οἱ ἀεικὲς ἀνασσέμεν Ἀργείοισιν.'
 ὣς φάτο, τὸν δ' ἄχος ὄξυ κατὰ φρένα τύψε βαθεῖαν. 125
 αὐτίκα δ' εἶλ' Ἄτην κεφαλῆς λιπαροπλοκάμοιο
 χαόμενος φρεσὶν ἦσι, καὶ ὤμοσε καρτερὸν ὄρκου
 μήποτ' ἐς Οὐλύμπόν τε καὶ οὐρανὸν ἀστερόεντα
 αὐτίς ἐλεύσεσθαι Ἄτην, ἧ πάντα ἀἴται.
 ὣς εἰπὼν ἔρριψεν ἀπ' οὐρανοῦ ἀστερόεντος 130
 χειρὶ περιστρέψας· τάχα δ' ἵκετο ἔργ' ἀνθρώπων.
 τὴν αἰεὶ στενάχεσθ', ὅθ' ἐὸν φίλον υἱὸν ὄρῳτο
 ἔργον ἀεικὲς ἔχοντα ὑπ' Εὐρυσθεῖος ἀέθλων.
 ὣς καὶ ἐγῶν, ὅτε δ' αὐτε μέγας κορυθαίολος Ἐκτωρ

Ἄργείους ὀλέκεσκεν ἐπὶ πρῶμνησι νέεσσιν, 135
 οὐ δύναμην λελαθέσθ' Ἄτης, ἣ πρῶτον ἀάσθη.
 ἀλλ' ἐπεὶ ἀσάμην καὶ μεν φρένας ἐξέλετο Ζεὺς,
 ἄψ ἐθέλω ἀρέσαι, δόμεναί τ' ἀπερείσι' ἄποινα·
 ἀλλ' ὄρσεν πόλεμόνδε, καὶ ἄλλους ὄρνυθι λαούς.
 δῶρα δ' ἐγὼν ὅδε πάντα παρασχεῖν, ὅσσα τοι ἐλθῶν
 χθιζὸς ἐνὶ κλισίησιν ὑπέσχετο δῖος Ὀδυσσεύς. 141
 εἰ δ' ἐθέλεις, ἐπίμεινον, ἐπειγόμενός περ Ἄρης·
 δῶρα δέ τοι θεράποντες ἐμῆς παρὰ νηὸς ἐλόντες
 οἴσουσ', ὄφρα ἴδῃαι ὅ τοι μενοεικέα δῶσω.“

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλ-
 λεύς 145

„Ἄτρείδη κύνδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
 δῶρα μὲν, αἰ κ' ἐθέλησθα, παρασχέμεν, ὡς ἐπιεικὲς,
 ἦτ' ἐχέμεν· πάρα σοί. νῦν δὲ μνησώμεθα χάρμης
 κίψα μάλ'· οὐ γὰρ χρὴ κλοτοπεύειν ἐνθάδ' εὐότας
 οὐδὲ διατρίβειν· ἔτι γὰρ μέγα ἔργον ἄρεκτον· 150
 ὥς κέ τις αὐτ' Ἀχιλλῆα μετὰ πρῶτοισιν ἴδῃται
 ἔγχει χαλκίῳ Τρώων ὀλέκοντα φάλαγγας.
 ὠδὲ τις ὑμείων μεμνημένος ἀνδρὶ μαχέσθω.“

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς
 „μὴ δ' οὕτως, ἀγαθός περ ἐὼν, θεοείκελ' Ἀχιλλεῦ, 155
 νήστιας ὄτρυνε προτὶ Ἴλιον νῆας Ἀχαιῶν
 Τρωσὶ μαχησομένους, ἐπεὶ οὐκ ὀλίγον χρόνον ἔσται
 φύλοπις, εὐτ' ἂν πρῶτον ὀμιλήσωσι φάλαγγες
 ἀνδρῶν, ἐν δὲ θεὸς πνεύσῃ μένος ἀμφοτέροισιν.
 ἀλλὰ πάσασθαι ἄνωχθι θοῆς ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιοὺς 160
 σίτου καὶ οἴνοιο· τὸ γὰρ μένος ἐστὶ καὶ ἀλκή.
 οὐ γὰρ ἀνὴρ πρόπαν ἦμαρ ἐς ἠέλιον καταδύντα
 ἄκμηνος σίτοιο δυνήσεται ἅντα μάχεσθαι·
 εἴπερ γὰρ θυμῷ γε μενοινάα πολεμίζειν,
 ἀλλά τε λάθρη γυῖα βαρύνεται, ἣδὲ κίχάνει 165

δίψα τε καὶ λιμὸς, βλάβεται δέ τε γούνατ' ἰόντι.
 ὅς δέ κ' ἀνὴρ οἴνοιο κορεσσάμενος καὶ ἐδωδῆς
 ἀνδράσι δυσμενέεσσι πανημέριος πολεμίῳ,
 θαρσαλέον νύ οἱ ἦτορ ἐνὶ φρεσίν, οὐδέ τι γυῖα
 πρὶν κάμνει, πρὶν πάντα ἐρωῆσαι πολέμοιο. 170

ἀλλ' ἄγε λαὸν μὲν σκέδασον καὶ δεῖπνον ἄνωχθι
 ὄπλεσθαι· τὰ δὲ δῶρα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 οἰσέτω ἐς μέσσην ἀγορῆν, ἵνα πάντες Ἀχαιοὶ
 ὀφθαλμοῖσιν ἴδωσι, σὺ δὲ φρεσὶ σῆσιν ἰανθῆς.
 ὀμνυέτω δέ τοι ὄρκον, ἐν Ἀργείοισιν ἀναστάς, 175
 μήποτε τῆς εὐνῆς ἐπιβήμεναι ἠδὲ μιγῆναι·

[ἢ θέμις ἐστίν, ἄναξ, ἦτ' ἀνδρῶν ἦτε γυναικῶν·]
 καὶ δὲ σοὶ αὐτῷ θυμὸς ἐνὶ φρεσίν ἴλαος ἔστω.
 αὐτὰρ ἔπειτά σε δαιτὶ ἐνὶ κλισίῃς ἀρεσάσθω
 πιεῖρη, ἵνα μή τι δίκης ἐπιδευὲς ἐχῆσθαι. 180

Ἀτρεΐδῃ, σὺ δ' ἔπειτα δικαιότερος καὶ ἐπ' ἄλλω
 ἔσσειαι· οὐ μὲν γάρ τι νεμεσσητὸν βασιλῆα
 ἄνδρ' ἀπαρέσασθαι, ὅτε τις πρότερος χαλεπήνῃ.“

Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 „χαίρω σεῦ, Δαερτιάδῃ, τὸν μῦθον ἀκούσας· 185
 ἐν μοίρῃ γὰρ πάντα δίκαιο καὶ κατέλεξας.

ταῦτα δ' ἐγὼν ἐθέλω ὁμόσαι, κέλεται δέ με θυμὸς,
 οὐδ' ἐπιορκήσω πρὸς δαίμονος. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 μιμνέτω αὐθι τέως, ἐπειγόμενός περ Ἄρηος·
 μίμνετε δ' ἄλλοι πάντες ἀολλέες, ὄφρα κε δῶρα 190
 ἐκ κλισίῃς ἔλθῃσι καὶ ὄρκια πιστὰ τάμωμεν.

σοὶ δ' αὐτῷ τόδ' ἐγὼν ἐπιτέλλομαι ἠδὲ κελεύω·
 κρινάμενος κούρητας ἀριστῆας Παναχαιῶν
 δῶρα ἐμῆς παρὰ νηὸς ἐνεικέμεν, ὅσσ' Ἀχιλλῆϊ
 χθιζὸν ὑπέστημεν δῶσειν, ἀγέμεν τε γυναικίας. 195

Ταλθύβιος δέ μοι ὦκα κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν
 κάπρον ἐτοιμασάτω, ταμέειν Διὶ τ' Ἥελίῳ τε.“

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς
 „Ἄτρείδη κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
 ἄλλοτὲ περ καὶ μάλλον ὀφέλλετε ταῦτα πένεσθαι, 200
 ὅπποτε τις μεταπανσωλὴ πολέμοιο γένηται
 καὶ μένος οὐ τόσον ἦσιν ἐνὶ στήθεσιν ἑμοῖσιν.
 νῦν δ' οἱ μὲν κέαται δεδαλγμένοι, οὓς ἐδάμασσευ
 Ἔκτωρ Πριαμίδης, ὅτε οἱ Ζεὺς κῦδος ἔδωκεν,
 ὑμεῖς δ' ἐς βρωτῶν ὀτρύνετον. ἦ τ' ἂν ἐγώ γε 205
 νῦν μὲν ἀνώγοιμι πτολεμίζειν νῆας Ἀχαιῶν
 νήστιας ἀκμήνους, ἅμα δ' ἠελίῳ καταδύντι
 τεύξεσθαι μέγα δόρπον, ἐπὴν τισαίμεθα λῶβην.
 πρὶν δ' οὕπως ἂν ἔμοιγε φίλον κατὰ λαιμὸν λείη
 οὐ πόσις οὐδὲ βρωῶσις, ἑταίρου τεθνηῶτος, 210
 ὅς μοι ἐνὶ κλισίῃ δεδαλγμένος ὄξεϊ χαλκῷ
 κείται, ἀνὰ πρόθυρον τετραμμένος, ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
 μύρονται· τό μοι οὔτι μετὰ φρεσὶ ταῦτα μέμηλεν,
 ἀλλὰ φόνος τε καὶ αἶμα καὶ ἀργαλέος στόνος ἀνδρῶν.“

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσ-
 σεύς 215

„ὦ Ἀχιλεῦ, Πηλέος υἱέ, μέγα φέρτατ' Ἀχαιῶν,
 κρείσσων εἰς ἐμέθεν καὶ φέρτερος οὐκ ὀλίγον περ
 ἔγχει, ἐγὼ δέ κε σεῖο νοήματί γε προβαλοίμην
 πολλὸν, ἐπεὶ πρότερος γενόμεν καὶ πλείονα οἶδα.
 τῷ τοι ἐπιπλήτω κραδίη μύθοισιν ἑμοῖσιν. 220
 αἰψά τε φυλόπιδος πέλεται κόρος ἀνθρώποισιν,
 ἦστε πλείστην μὲν καλάμην χθονὶ χαλκὸς ἔχουεν,
 ἄμητος δ' ὀλίγιστος, ἐπὴν κλίνησι τάλαντα
 Ζεὺς, ὅστ' ἀνθρώπων ταμίης πολέμοιο τέτυκται.
 γαστέρι δ' οὕπως ἔστι νέκυν πενθήσαι Ἀχαιοῦς· 225
 λίην γὰρ πολλοὶ καὶ ἐπήτριμοι ἦματα πάντα
 πίπτουσιν· πότε κέν τις ἀναπνεύσειε πόνοιο;
 ἀλλὰ χρὴ τὸν μὲν καταθάπτειν ὅς κε θάνησιν,

νηλέα θυμὸν ἔχοντας, ἐπ' ἤματι δακρῦσαντας·
 ὅσσοι δ' ἂν πολέμοιο περὶ στυγεροῖο λίκωνται, 236
 μεμνησθαι πόσιος καὶ ἐδητύος, ὅφρ' ἔτι μᾶλλον
 ἀνδράσι δυσμενέεσσι μαχώμεθα νωλεμῆς αἰεί,
 ἐσσάμενοι χροῖ χαλκὸν ἀτειρέα. μηδέ τις ἄλλην
 λαῶν ὄτρυντὺν ποτιδέγμενος ἰσχαναάσθω·
 ἦδε γὰρ ὄτρυντὺς κακὸν ἔσσειται, ὅς κε λίπηται 235
 νηυσὶν ἐπ' Ἀργείων· ἀλλ' ἀθρόοι ὀρμηθέντες
 Τρωσὶν ἐφ' ἵπποδάμοισιν ἐγείρομεν ὄξυν Ἀρηα·“

Ἡ καὶ Νέστορος νῆας ὀπάσσατο κυδαλίμοιο,
 Φυλείδην τε Μέγητα Θόαντά τε Μηριόνην τε
 καὶ Κρειοντιάδην Λυκομήδεα καὶ Μελάνιππον. 240
 βὰν δ' ἴμεν ἐς κλισίην Ἀγαμέμνονος Ἀτρείδαο.
 αὐτίκ' ἔπειθ' ἅμα μῦθος ἔην, τετέλεστο δὲ ἔργον·
 ἐπτά μὲν ἐκ κλισίης τρίποδας φερον, οὔς οἱ ὑπέστη,
 αἰθῶνας δὲ λέβητας ἑξήκοσι, δῶδεκα δ' ἵππους·
 ἐκ δ' ἄγον αἶψα γυναικας ἀμύμονα ἔργα ἰδυίας 245
 ἐπὶ, ἀτὰρ ὀγδοάτην Βρισηίδα καλλιπάρηον.
 χρυσοῦ δὲ στήσας Ὀδυσσεὺς δέκα πάντα τάλαντα
 ἦρχ', ἅμα δ' ἄλλοι δῶρα φέρον κούρητες Ἀχαιῶν·
 καὶ τὰ μὲν ἐν μέσση ἀγορῇ θέσαν, ἂν δ' Ἀγαμέμνων
 ἴστατο· Ταλθύβιος δὲ θεῶ ἑναλίγκιος αὐδὴν 250
 κάρηον ἔχων ἐν χερσὶ παρίστατο ποιμένι λαῶν.
 Ἀτρεΐδης δὲ ἐρυσσάμενος χεῖρεσσι μάχαιραν,
 ἣ οἱ παρ' ἑξίφρος μέγα κουλεὸν αἶεν ἄωρτο,
 κάρηον ἀπὸ τρίχας ἀρξάμενος, Διὶ χεῖρας ἀνασχωῖν
 εὔχετο· τοὶ δ' ἄρα πάντες ἐπ' αὐτόφιν εἶατο σιγῇ 255
 Ἀργεῖοι, κατὰ μοῖραν, ἀκούοντες βασιλῆος.
 εὐξάμενος δ' ἄρα εἶπεν ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν
 „Ἴστω νῦν Ζεὺς πρῶτα, θεῶν ὑπάτος καὶ ἄριστος,
 Γῆ τε καὶ Ἥλιος καὶ Ἐρινύες, αἶθ' ὑπὸ γαῖαν
 ἀνθρώπους τίνυνται, ὅτις κ' ἐπίορκον ὀμόσση, 260

μὴ μὲν ἐγὼ κούρη Βρισηΐδι χεῖρ' ἐπενεῖκαι,
 οὔτ' εὐνῆς πρόφασιν κεχροημένος οὔτε τευ ἄλλου·
 ἀλλ' ἔμεν' ἀπροτίμαστος ἐνὶ κλισίησιν ἐμῆσιν.
 εἰ δέ τι τῶνδ' ἐπίορκον, ἔμοι θεοὶ ἄλγεα δοῖεν 264
 πολλὰ μάλ', ὅσσα διδοῦσιν ὅτις σφ' ἀλίτῃται ὁμόσσας.“

Ἡ καὶ ἀπὸ στόμαχον κάπρου τάμε νηλέϊ χαλκῷ·
 τὸν μὲν Ταλθύβιος πολιῆς ἀλὸς ἐς μέγα λαΐτμα
 ῥῖψ' ἐπιδινήσας, βόσιν ἰχθύσιν· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 ἀνστὰς Ἀργείοισι φιλοποτόλεμοισι μετηῦδα
 „Ζεῦ πάτερ, ἧ μεγάλας ἄτας ἄνδρεςσι διδοῖσθα. 270
 οὐκ ἂν δήποτε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι ἐμοῖσιν
 Ἀτρεΐδης ὄρινε διαμπερές, οὐδέ κε κούρη
 ἦγεν ἐμεῦ ἀέκοντος ἀμήχανος· ἀλλὰ ποθι Ζεὺς
 ἦθελ' Ἀχαιοῖσιν θάνατον πολέεσσι γενέσθαι.
 νῦν δ' ἔρχεσθ' ἐπὶ δεῖπνον, ἵνα ξυνάγωμεν Ἀρηα.“ 275

Ὡς ἄρ' ἐφώνησεν, λῦσεν δ' ἀγορὴν αἰψηρῆν.
 οἱ μὲν ἄρ' ἐσκίδναντο ἐὴν ἐπὶ νῆα ἕκαστος,
 δῶρα δὲ Μυρμιδόνες μεγαλήτορες ἀμφεπένοντο,
 βᾶν δ' ἐπὶ νῆα φέροντες Ἀχιλλῆος θείοιο·
 καὶ τὰ μὲν ἐν κλισίῃσι θέσαν, κάθισαν δὲ γυναῖκας, 280
 ἵππους δ' εἰς ἀγέλην ἔλασαν θεράποντες ἀγαυοί.

Βρισηΐς δ' ἄρ' ἔπειτ', ἰκέλη χροσέῃ Ἀφροδίτῃ,
 ὡς ἴδε Πάτροκλον δεδαῖγμένου ὀξείῃ χαλκῷ,
 ἀμφ' αὐτῷ χυμένη λίγ' ἐκώκνε, χερσὶ δ' ἄμυσσεν
 στήθεά τ' ἠδ' ἀπαλὴν δειρὴν ἰδὲ καλὰ πρόσωπα. 285
 εἶπε δ' ἄρα κλαίουσα γυνὴ εἰκνῖα θεῆσιν

„Πάτροκλέ μοι δειλῆ πλειῖστον κεχαρισμένε θυμῷ,
 ζῶν μὲν σε ἔλειπον ἐγὼ κλισίῃθεν ἰοῦσα,
 νῦν δέ σε τεθνηῶτα κιχάνομαι, ὄραμαε λαῶν,
 ἄψ ἀνιοῦσ' ὡς μοι δέχεται κακὸν ἐκ κακοῦ αἰεί. 290
 ἄνδρα μὲν, ᾧ ἔδοσάν με πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ,
 εἶδον πρὸ πτόλιος δεδαῖγμένου ὀξείῃ χαλκῷ,

τρεις τε κασιγνήτους, τούς μοι μία γείνατο μήτηρ,
 κηδείους, οἳ πάντες ὀλέθριον ἤμαρ ἐπέσπον.
 οὐδὲ μὲν οὐδέ μ' ἔασκες, ὅτ' ἄνδρ' ἐμὸν ὠκύς Ἀχιλ-
 λεύς

295

ἔκτεινεν, πέρσεν δὲ πόλιν θείοιο Μύνητος,
 κλαίειν, ἀλλὰ μ' ἔφασκες Ἀχιλλῆος θείοιο
 νουριδίην ἄλοχον θήσειν, ἄξειν τ' ἐνὶ νηυσὶν
 ἐς Φθίην, δάσειν δὲ γάμον μετὰ Μυρμιδόνεσσιν.
 τῷ σ' ἄμοτον κλαίω τεθνηῶτα μείλιχον αἰεί.“

300

Ὡς ἔφατο κλαίουσ', ἐπὶ δὲ στενάχοντο γυναῖκες,
 Πάτροκλον πρόφασιν, σφῶν δ' αὐτῶν κήδε' ἐκάστη.
 αὐτὸν δ' ἄμφι γέροντες Ἀχαιῶν ἠγερέθοντο
 λισσόμενοι δειπνήσαι· ὁ δ' ἠρνεῖτο στεναχίζων

„Λίσσομαι, εἴ τις ἔμοιγε φίλων ἐπιπέιθεθ' ἐταίρων,
 μή με πρὶν σίτοιο κελεύετε μηδὲ ποτῆτος
 ἄσασθαι φίλον ἦτορ, ἐπεὶ μ' ἄχος αἰνὸν ἰκάνει.
 δύντα δ' ἐς ἥλιον μενέω καὶ τλήσομαι ἔμπης.“

306

Ὡς εἰπὼν ἄλλους μὲν ἀπεσκέδασεν βασιλῆας,
 δοιῶ δ' Ἀτρεΐδα μενέτην καὶ δῖος Ὀδυσσεύς,
 Νέστωρ Ἴδομενεύς τε γέρων θ' ἱππηλάτα Φοῖνιξ,
 τέροντες πνικινῶς ἀκαχήμενον· οὐδέ τι θυμῷ
 τέροπετο, πρὶν πολέμου στόμα δύμεναι αἱματόεντος.
 μνησάμενος δ' ἀδινῶς ἀνενείκατο φώνησέν τε

310

„Ἢ ῥά νύ μοί ποτε καὶ σὺ, δυσάμμορε, φίλταθ'
 ἐταίρων,

315

αὐτὸς ἐνὶ κλισίῃ λαρὸν παρὰ δεῖπνον ἔθηκας
 αἶψα καὶ ὀτραλέως, ὅποτε σπερχοῖάτ' Ἀχαιοὶ
 Τρῶσιν ἐφ' ἱπποδάμοισι φέρειν πολύδακρον Ἄρηα.
 νῦν δὲ σὺ μὲν κεῖσαι δεδαῖγμένος, αὐτὰρ ἐμὸν κῆρ
 ἄκμηνον πόσιος καὶ ἐδητύος, ἐνδον ἐόντων,
 σῆ ποθῆ. οὐ μὲν γάρ τι κακώτερον ἄλλο πάθοιμι,
 οὐδ' εἴ κεν τοῦ πατρὸς ἀποφθιμένοιο πυθοίμην,

320

ὅς που νῦν Φθίῃφι τέρεν κατὰ δάκρουν εἴβει
 χήτει τοιοῦδ' υἱός· ὁ δ' ἄλλοδαπῶ ἐνὶ δήμῳ
 εἵνεκα ῥιγεδανῆς Ἑλένης Τρωσὶν πολεμίζω· 325
 ἢ ἐ τὸν ὅς Σκύρῳ μοι ἐνὶ τρέφεται φίλος υἱός.
 [εἰ που ἔτι ζῶει γε Νεοπτόλεμος θεοειδής.]
 πρὶν μὲν γάρ μοι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι ἐώλπει
 οἶον ἐμὲ φθίσεσθαι ἀπ' Ἄργεος ἵπποβότοιο
 αὐτοῦ ἐνὶ Τροίῃ, σὲ δέ τε Φθίηνδε νέεσθαι, 330
 ὡς ἂν μοι τὸν παῖδα θεῆ ἐνὶ νηϊ μελαίνῃ
 Σκυρόθεν ἐξαγάγοις καὶ οἱ δεξιῆς ἕκαστα,
 κτῆσιν ἐμὴν δμῶάς τε καὶ ὑπερεφές μέγα δῶμα.
 ἦδη γὰρ Πηλῆά γ' οἶομαι ἢ κατὰ πάμπαν
 τεθνῆσκειν, ἢ που τυτθὸν ἔτι ζῶοντ' ἀνάχθησθαι 335
 γήραϊ τε στυγερῶ, καὶ ἐμὴν ποτιδέγμενον αἰεὶ
 λυγρὴν ἀγγελίην, ὅτ' ἀποφθιμένοιο πύθεται.“

Ὡς ἔφατο κλαίων, ἐπὶ δὲ στενάχοντο γέροντες,
 μνησάμενοι τὰ ἕκαστος ἐνὶ μεγάροισιν ἔλειπον.
 μυρομένους δ' ἄρα τούσγε ἰδὼν ἐλέησε Κρονίων, 340
 αἴψα δ' Ἀθηναίην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

„Τέκνον ἐμὸν, δὴ πάμπαν ἀποιίχεται ἀνδρὸς ἔηος.
 ἢ νῦ τοι οὐκέτι πάγχυ μετὰ φρεσὶ μέμβλετ' Ἀχιλλεύς;
 κείνος ὄγε προπάροιδε νεῶν ὀρθοκραιράων
 ἦσται ὀδυρόμενος ἕταρον φίλον· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι 345
 οἴχονται μετὰ δεῖπνον, ὁ δ' ἄκμητος καὶ ἄπαστος.
 ἀλλ' ἴθι οἱ νέκταρ τε καὶ ἀμβροσίην ἐρατεινὴν
 στάξον ἐνὶ στήθεσς, ἵνα μὴ μιν λιμὸς ἴκηται.“

Ὡς εἰπὼν ᾤτρυνε πάρος μεμαυῖαν Ἀθήνην·
 ἢ δ' ἄρπη εἰκυῖα τανυπτέρυγι λιγυφώνῳ, 350
 οὐρανοῦ ἐκ κατέπαλτο δι' αἰθέρος. αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 αὐτίκα θωρήσσοντο κατὰ στρατόν· ἢ δ' Ἀχιλλῆϊ
 νέκταρ ἐνὶ στήθεσσι καὶ ἀμβροσίην ἐρατεινὴν
 στάξ', ἵνα μὴ μιν λιμὸς ἀτερπῆς γούναθ' ἴκοιτο,

αὐτὴ δὲ πρὸς πατρὸς ἐρισθενέος πυκινὸν δῶ 355
 ᾤχετο. τοὶ δ' ἀπάνευθε νεῶν ἔχέοντο θοάων.
 ὡς δ' ὅτε ταρφειαὶ νιφάδες Διὸς ἐκποτέονται,
 ψυχραὶ, ὑπὸ ῥιπῆς αἰθρηγενέος Βορέαο,
 ὡς τότε ταρφειαὶ κόρυθες λαμπρὸν γανώσσαι
 νηῶν ἐκφορέοντο, καὶ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι 360
 θώρηκές τε κραταιγύαλοι καὶ μείλινα δοῦρα.
 αἰγλή δ' οὐρανὸν ἴκε, γέλασσε δὲ πᾶσα περὶ χθῶν
 χαλκοῦ ὑπὸ στεροπῆς· ὑπὸ δὲ κτύπος ὤρνυτο ποσσὶν
 ἀνδρῶν· ἐν δὲ μέσοισι κορύσσετο δῖος Ἀχιλλεύς.
 [τοῦ καὶ ὀδόντων μὲν καναχὴ πέλε· τῶ δέ οἱ ὅσσε 365
 λαμπρόσθην ὡσεὶ τε πυρὸς σέλας, ἐν δὲ οἱ ἦτορ
 δυν' ἄχος ἄτλητον· ὁ δ' ἄρα Τρωσὶν μενεαίνων
 δύσετο δῶρα θεοῦ, τὰ οἱ Ἕφαιστος κάμε τεύχων.]
 κνημῖδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμησιν ἔθηκεν
 καλὰς, ῥογυροῖσιν ἐπισφυροῖσις ἀραρυίας· 370
 δευτέρου αὖ θώρηκα περὶ στήθεσσιν ἔδυνεν.
 ἀμφὶ δ' ἄρ' ὄμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον
 χάλκεον· αὐτὰρ ἔπειτα σάκος μέγα τε στιβαρόν τε
 εἴλετο, τοῦ δ' ἀπάνευθε σέλας γένηετ' ἦντε μήνης.
 ὡς δ' ὅτ' ἂν ἐκ πόντοιο σέλας ναύτησι φανήη 375
 καιομένοιο πυρός· τὸ δὲ καίεται ὑψόθ' ὄρεσφιν
 σταθμῶ ἐν οἰοπόλῳ· τοὺς δ' οὐκ ἐθέλοντας ἄελλαι
 πόντου ἐπ' ἰχθυόεντα φίλων ἀπάνευθε φέρουσιν·
 ὡς ἀπ' Ἀχιλλῆος σάκεος σέλας αἰθέρ' ἵκανε
 καλοῦ δαιδαλέου. περὶ δὲ τρυφάλειαν αἰέρας 380
 κρατὶ θέτο βριαρῆν· ἢ δ' ἀστήρ ὡς ἀπέλαμπε
 ἵππουρις τρυφάλεια, περισσεύοντο δ' ἔθειραι
 χρύσειαι, ἃς Ἕφαιστος ἴει λόφον ἀμφὶ θαμειάς.
 πειρήθη δ' ἔο αὐτοῦ ἐν ἔντεσι δῖος Ἀχιλλεύς,
 εἰ οἱ ἐφαρμόσσειε καὶ ἐντρέχοι ἀγλαὰ γυῖα· 385
 τῶ δ' εὔτε πτερὰ γίγνετ', ἄειρε δὲ ποιμένα λαῶν.

ἐκ δ' ἄρα σύριγγος πατρώϊον ἐσπάσατ' ἔγχος,
βριθὺ μέγα στιβαρόν· τὸ μὲν οὐ δύνατ' ἄλλος
Ἀχαιῶν

πάλλειν, ἀλλὰ μιν οἶος ἐπίστατο πῆλαι Ἀχιλλεὺς,
Πηλιάδα μελίην, τὴν πατρὶ φίλῳ πόρε Χείρων 390
Πηλίου ἐκ κορυφῆς, φόνον ἔμμεναι ἠρώεσσιν.

ἵππους δ' Ἀὐτομέδων τε καὶ Ἄλκιμος ἀμφιέποντες
ξεύγνυον· ἀμφὶ δὲ καλὰ λέπαδν' ἔσαν, ἐν δὲ χαλινοῦς
γαμφηλῆς ἔβαλον, κατὰ δ' ἠνία τείναν ὀπίσσω
κολλητὸν ποτὶ Θίφρον. ὁ δὲ μάστιγα φαεινὴν 395
χειρὶ λαβὼν ἀραρυῖαν ἐφ' ἵππου ἀνόρουσεν,
Ἀὐτομέδων· ὅπιθεν δὲ κορυσσάμενος βῆ Ἀχιλλεὺς,
τεύχεσιν παμφαίνων ὥστ' ἠλέκτωρ Ὑπερίων.

σμερδαλέον δ' ἵπποισιν ἐκέκλετο πατρὸς ἑοῖο

„Ἐάνθε τε καὶ Βαλίε, τηλεκλυτὰ τέκνα Ποδάργης,
ἄλλως δὴ φράζεσθε σαωσέμεν ἠνιοχῆα 401
ἂψ Δαναῶν ἐς ὄμιλον, ἐπεὶ χ' ἐῶμεν πολέμοιο,
μηδ' ὡς Πάτροκλον λίπετ' αὐτοῦ τεθνηῶτα.“

Τὸν δ' ἄρ' ὑπὸ ζυγόφι προσέφη πόδας αἰόλος ἵππος
Ἐάνθος, ἄφαρ δ' ἤμυσε καρῆατι· πᾶσα δὲ χαίτη 405
ξεύγλης ἐξεριποῦσα παρὰ ζυγὸν οὐδας ἵκανε·
αὐδήεντα δ' ἔθηκε θεὰ λευκώλενος Ἥρη·

„Καὶ λίην σ' ἔτι νῦν γε σαώσομεν, ὄβριμ' Ἀχιλλεῦ·
ἀλλὰ τοι ἐγγύθεν ἤμαρ ὀλέθριον· οὐδέ τοι ἡμεῖς
αἴτιοι, ἀλλὰ θεός τε μέγας καὶ Μοῖρα κραταιή. 410
οὐδὲ γὰρ ἡμετέρη βραδυτήτι τε νωχελίη τε
Τρωῆες ἀπ' ὧμιον Πατρόκλου τεύχε' ἔλοντο·
ἀλλὰ θεῶν ὄριστος, ὃν ἠὔκομος τέκε Αἰητῶ,
ἔκταν' ἐνὶ προμάχοισι καὶ Ἔκτορι κῦδος ἔδωκεν.
νῶϊ δὲ καὶ κεν ἅμα πνοιῇ Ζεφύροιο θεόιμεν, 415
ἦνπερ ἐλαφροτάτην φάσ' ἔμμεναι· ἀλλὰ σοὶ αὐτῷ
μόρσιμόν ἐστι θεῶ τε καὶ ἀνέρι ἴφι δαμῆναι.“

Ὡς ἄρα φωνήσαντος Ἑρινύες ἔσχεθον αὐδήν.
 τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη πόδας ἄκνυς Ἀχιλλεύς
 „Ξάνθε, τί μοι θάνατον μαντεύεαι; οὐδέ τί σε
 χροή. 420

εὖ νύ τοι οἶδα καὶ αὐτὸς, ὅ μοι μόρος ἐνθάδ' ὀλέσθαι,
 νόσφι φίλου πατρὸς καὶ μητέρος· ἀλλὰ καὶ ἔμπης
 οὐ λήξω πρὶν Τρωῶας ἄδην ἐλάσαι πολέμοιο.“

Ἥ ῥα καὶ ἐν πρώτοις ἰάχων ἔχε μώνυχας ἵππους.

Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ Υ.

Θ ε ο μ α χ ί α.

Ὡς οἱ μὲν παρὰ νηυσὶ κορωνίσι θωρήσσοντο
 ἄμφι σέ, Πηλέος υἱέ, μάχης ἀκόρητον Ἀχαιοὶ,
 Τρωῶες δ' αὐτ' ἐτέρωθεν ἐπὶ θρωσμοῦ πεδίοιο.

Ζεὺς δὲ Θέμιστα κέλευσε θεοὺς ἀγορήνδε καλέσσαι
 κρατὸς ἀπ' Οὐλύμποιο πολυπτύχου· ἢ δ' ἄρα πάντη
 φοιτήσασα κέλευσε Διὸς πρὸς δῶμα νέεσθαι. 6

οὔτε τις οὖν ποταμῶν ἀπέην, νόσφ' Ὀκεανοιο,
 οὔτ' ἄρα νυμφάων, αἵτ' ἄλσεα καλὰ νέμονται
 καὶ πηγὰς ποταμῶν καὶ πίσεα ποιήεντα.

ἐλθόντες δ' ἐς δῶμα Διὸς νεφεληγερέταο 10
 ξεστῆς αἰθούσῃσιν ἐφίζανον, ἄς Διὶ πατρὶ

Ἥφαιστος ποίησεν ἰδυίῃσι πρᾶπίδεσσιν.

ὡς οἱ μὲν Διὸς ἐνδον ἀγγεράτ'· οὐδ' ἐνοσίχθων
 νηκούστησε θεῶς, ἀλλ' ἐξ ἁλὸς ἦλθε μετ' αὐτοὺς,
 ἴξε δ' ἄρ' ἐν μέσσοισι, Διὸς δ' ἐξείρετο βουλὴν. 15

„Τίπτ' αὐτ', ἀργικέραυνε, θεοὺς ἀγορήνδε κά-
λεσσας;

ἤ τι περὶ Τρωῶν καὶ Ἀχαιῶν μερμηρίζεις;
τῶν γὰρ νῦν ἄγχιστα μάχη πόλεμός τε δέδηεν.“

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς
„ἔγνωσ, ἐννοσίγαιε, ἐμὴν ἐν στήθεσι βουλήν, 20
ᾧν ἔνεκα ξυνάγειρα· μέλουσί μοι ὀλλύμενοί περ.

ἀλλ' ἦτοι μὲν ἐγὼ μενέω πτυχί Οὐλύμποιο
ἦμενος, ἐνθ' ὀρώων φρένα τέρψομαι· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
ἔρχεσθ' ὄφρ' ἂν ἴκησθε μετὰ Τρωῶας καὶ Ἀχαιοὺς,
ἀμφοτέροισι δ' ἀρήγεθ', ὅπη νόος ἐστὶν ἐκάστου. 25
εἰ γὰρ Ἀχιλλεὺς οἶος ἐπὶ Τρώεσσι μαχεῖται,
οὐδὲ μίνυθ' ἔξουσι ποδάκεια Πηλείωνα.

καὶ δέ τέ μιν καὶ πρόσθεν ὑποτρομέεσκον ὀρώωντες·
νῦν δ', ὅτε δὴ καὶ θυμὸν ἐταίρου χῶεται αἰνώσ,
δαίδω μὴ καὶ τεῖχος ὑπὲρ μόρον ἐξαλαπάξῃ.“ 30

Ὡς ἔφατο Κρονίδης, πόλεμον δ' ἀλίσσαστον ἐγείρειν.
βᾶν δ' ἴμεναι πόλεμόνδε θεοὶ, δίχα θυμὸν ἔχοντες·

Ἥρη μὲν μετ' ἀγῶνα νεῶν καὶ Παλλὰς Ἀθήνη
ἠδὲ Ποσειδάων γαίηοχος ἠδ' ἔριούνης
Ἑρμείας, ὃς ἐπὶ φρεσὶ πευκαλίμησι κέκασται· 35

Ἥφαιστος δ' ἅμα τοῖσι κίε σθένει βλεμεαίνων,
χωλεύων, ὑπὸ δὲ κυῆμαι ῥῶοντο ἀραιαί.

ἔς δὲ Τρωῶας Ἄρης κορυθαίολος, αὐτὰρ ἄμ' αὐτῷ
Φοῖβος ἀκερσεκόμης ἠδ' Ἄρτεμις ἰοχέαιρα
Λητώ τε Πᾶνθος τε φιλομμειδῆς τ' Ἀφροδίτη. 40

Εἴως μὲν ὃ' ἀπάνευθε θεοὶ θνητῶν ἔσαν ἀνδρῶν,
τόφρα δ' Ἀχαιοὶ μὲν μέγα κύδανον, οὔνεκ' Ἀχιλλεὺς
ἔξεφάνη, δηρὸν δὲ μάχης ἐπέπαντ' ἀλεγεινῆς·

Τρωῶας δὲ τρώμος αἰνὸς ὑπήλυθε γυῖα ἕκαστον,
δειδιότας, ὅθ' ὀρώοντο ποδάκεια Πηλείωνα 45
τεύχεσι λαμπόμενον, βροτολοιογῶ ἴσον Ἄρηϊ.

αὐτὰρ ἐπεὶ μεθ' ὄμιλον Ὀλύμπιοι ἤλυθον ἀνδρῶν,
 ᾧρτο δ' Ἔρις κρατερὴ λαοσσόος, αὖτε δ' Ἀθήνη,
 σταῖς ὅτε μὲν παρὰ τάφρον ὄρυκτὴν τείχεος ἐκτός,
 ἄλλοτ' ἐπ' ἀκτάων ἐριδούπων μακρὸν αὖτε. 50

αὖτε δ' Ἄρης ἐτέρωθεν, ἐρεμνῇ λαίλαπι ἴσος,
 ὄξυ κατ' ἀκροτάτης πόλιος Τρώεσσι κελεύων,
 ἄλλοτε παρ Σιμόεντι θεῶν ἐπὶ Καλλικολώνη.

Ὡς τοὺς ἀμφοτέρους μάκαρες θεοὶ ὀτρύνοντες
 σύμβalon, ἐν δ' αὐτοῖς ἔριδα ρήγγυντο βαρεῖαν. 55

δεινὸν δὲ βρόντησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
 ὑπόθεν· αὐτὰρ ἔνερθε Ποσειδάων ἐτίναξεν
 γαῖαν ἀπειρεσίην ὄρέων τ' αἰπεινὰ κάρηνα.

πάντες δ' ἐσσεύοντο πόδες πολυπίδακος Ἴδης
 καὶ κορυφαί, Τρώων τε πόλις καὶ νῆες Ἀχαιῶν. 60

ἔδδειςεν δ' ὑπένερθεν ἄναξ ἐνέρων Αἰδωνεύς,
 δείσας δ' ἐκ θρόνου ἄλτο καὶ ἴαχε, μή οἱ ὑπερθεῖν
 γαῖαν ἀναρρήξειε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,

οἰκία δὲ θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισι φανεῖη
 σμερδαλέ' εὐρώεντα, τάτε στυγέουσι θεοὶ περ. 65

τόσσος ἄρα κτύπος ᾧρτο θεῶν ἔριδι ξυνιόντων.

ἦτοι μὲν γὰρ ἐναντα Ποσειδάωνος ἄνακτος
 ἴστατ' Ἀπόλλων Φοῖβος, ἔχων ἰὰ πτερόεντα,

ἄντα δ' Ἐνναλίιο θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·

Ἥρη δ' ἀντέστη χρυσηλάκατος κελαδεινῇ 70

Ἄρτεμις ἰοχέαιρα, κασιγνήτη ἐκάτοιο·

Λητοὶ δ' ἀντέστη σῶκος ἐριούνιος Ἐρμῆς,

ἄντα δ' ἄρ' Ἥφαιστοιο μέγας ποταμὸς βαθυδίνης,

ὃν Ξάνθον καλέουσι θεοὶ, ἄνδρες δὲ Σκάμανδρον.

Ὡς οἱ μὲν θεοὶ ἄντα θεῶν ἴσαν· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς

Ἐκτορος ἄντα μάλιστα λιλαίετο δῦναι ὄμιλον 76

Πριαμίδεω· τοῦ γὰρ ἴα μάλιστά ἐ θυμὸς ἀνώγει

αἵματος ἄσαι Ἄρηα ταλαύρινον πολεμιστήν.

Αἰνείαν δ' ἰθὺς λαοσσόος ὤρσεν Ἀπόλλων
 ἀντία Πηλεΐωνος, ἐνῆκε δέ οἱ μένος ἦϋ· 80
 υἱεῖ δὲ Πριάμοιο Δυκάονι εἶσατο φωνήν·

τῷ μιν εἰσάμενος προσέφη Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων
 „Αἰνεία, Τρώων βουληφόρε, ποῦ τοι ἀπειλαί,
 ἃς Τρώων βασιλεῦσιν ὑπέσχεο οἶνοποτάζων,
 Πηλεΐδεω Ἀχιλλῆος ἐναντίβιον πολεμιζεῖν;“ 85

Τὸν δ' αὐτ' Αἰνείας ἀπαμειβόμενος προσέειπεν
 „Πριαμίδη, τί με ταῦτα καὶ οὐκ ἐθέλοντα κελεύεις
 ἀντία Πηλεΐωνος ὑπερθύμοιο μάχεσθαι;

οὐ μὲν γὰρ νῦν πρῶτα ποδώκεος ἄντ' Ἀχιλλῆος
 στήσομαι, ἀλλ' ἤδη με καὶ ἄλλοτε δουρὶ φόβησεν 90

ἔξ Ἴδης, ὅτε βουσὶν ἐπήλυθεν ἡμετέρησιν,
 πέρσσε δὲ Λυρνησδὸν καὶ Πήδασον· αὐτὰρ ἐμὲ Ζεὺς
 εὐρύσαθ', ὅς μοι ἐπῶρσε μένος λαιψηρά τε γούνα.

ἦ κ' ἐδάμην ὑπὸ χερσὶν Ἀχιλλῆος καὶ Ἀθήνης,
 ἦ οἱ πρόσθεν ἰούσα τίθει φάος ἠδ' ἐκέλευεν 95
 ἔγχεϊ χαλκίῳ Λέλεγας καὶ Τρωῶας ἐναίρειν.

τῷ οὐκ ἔστ' Ἀχιλλῆος ἐναντίον ἄνδρα μάχεσθαι·
 αἰεὶ γὰρ πάρα εἰς γε θεῶν, ὃς λαιγὸν ἀμύνει.

καὶ δ' ἄλλως τοῦγ' ἰθὺ βέλος πέτετ', οὐδ' ἀπολήγει
 πρὶν χροὸς ἀνδρομέοιο διελθεῖν. εἰ δὲ θεὸς περ 100
 ἴσον τείνειεν πολέμου τέλος, οὔ με μάλα ῥέα
 νικήσει, οὐδ' εἰ παγχάλκεος εὔχεται εἶναι.“

Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ Διὸς υἱὸς, Ἀπόλλων
 „ἦρως, ἀλλ' ἄγε καὶ σὺ θεοῖς αἰειγενέτησιν
 εὔχεο· καὶ δὲ σέ φασι Διὸς κούρης Ἀφροδίτης 105

ἐκγεγάμεν, κείνος δὲ χερσίωνος ἐκ θεοῦ ἐστίν.
 ἦ μὲν γὰρ Διὸς ἐσθ', ἦ δ' ἔξ ἀλίοιο γέροντος.

ἀλλ' ἰθὺς φέρε χαλκὸν ἀτειρέα, μηδέ σε πάμπαν
 λευγαλέοις ἐπέεσσιν ἀποτρεπέτω καὶ ἀρειῆ.“

“Ὡς εἰπὼν ἔμπνευσε μένος μέγα ποιμένι λαῶν, 110

βῆ δὲ διὰ προμαχῶν κεκορυθμένος αἰθιοπι χαλκῶ.

οὐδ' ἔλαθ' Ἀγχίσαο πάρις λευκώλενον Ἥρην

ἀντία Πηλείωνος ἰὼν ἀνὰ οὐλαμὸν ἀνδρῶν·

ἢ δ' ἄμυδις στήσασα θεοὺς μετὰ μύθου ἔειπεν

„Φράξεσθον δὴ σφῶϊ, Ποσειδάον καὶ Ἀθήνη, 115

ἐν φρεσὶν ὑμετέροισιν, ὅπως ἔσται τάδε ἔργα.

Αἰνεΐας ὄδ' ἔβη κεκορυθμένος αἰθιοπι χαλκῶ

ἀντία Πηλείωνος, ἀνῆκε δὲ Φοῖβος Ἀπόλλων·

ἀλλ' ἄγεθ', ἡμεῖς πέρ μιν ἀποτροπῶμεν ὀπίσσω

αὐτόθεν· ἢ τις ἔπειτα καὶ ἡμείων Ἀχιλῆϊ 120

παρσταίῃ, δοίῃ δὲ κράτος μέγα, μηδέ τι θυμῶ

δευέσθω, ἵνα εἰδῆ ὅ μιν φιλέουσιν ἄριστοι

ἀθανάτων, οἳ δ' αὐτ' ἀνεμῶλιοι οἳ τὸ πάρος περ

Τρῶσιν ἀμύνουσιν πόλεμον καὶ δηϊοτήτα.

πάντες δ' Οὐλύμποιο κατήλθομεν ἀντιόωντες 125

τῆσδε μάχης, ἵνα μὴ τι μετὰ Τρώεσσι πάθησιν

σήμερον· ὕστερον αὐτε τὰ πείσεται ἄσσα οἳ Αἶσα

γεινομένῳ ἐπένησε λίνῳ, ὅτε μιν τέκε μήτηρ.

εἰ δ' Ἀχιλεὺς οὐ ταῦτα θεῶν ἐκ πεύσεται ὀμφῆς,

δεισέτ' ἐπειθ', ὅτε κέν τις ἐναντίβιον θεὸς ἔλθῃ 130

ἐν πολέμῳ· χαλεποὶ δὲ θεοὶ φαίνεσθαι ἐναργεῖς.“

Τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Ποσειδάων ἐνοσίχθων

„Ἥρην, μὴ χαλέπαινε παρὲκ νόον· οὐδέ τί σε χροή·

οὐκ ἂν ἔργῳ ἐθέλοιμι θεοὺς ἔριδι ξυνελάσσαι

[ἡμέας τοὺς ἄλλους, ἐπειὴ πολὺν φέρτεροί εἰμεν]· 135

ἀλλ' ἡμεῖς μὲν ἔπειτα καθεζώμεσθα κίοντες

ἐκ πάτου ἐς σκοπιὴν, πόλεμος δ' ἀνδρεσσι μελήσει.

εἰ δέ κ' Ἄρης ἄρχωσι μάχης ἢ Φοῖβος Ἀπόλλων,

ἢ Ἀχιλῆ' ἰσχωσι καὶ οὐκ εἰῶσι μάχεσθαι,

αὐτίκ' ἔπειτα καὶ ἄμμι παρ' αὐτόφι νεῖκος ὀρεῖται 140

φυλόπιδος· μάλα δ' ὄκα διακρινθέντας οἴω

ἄψ ἴμεν Οὐλύμπόνδε, θεῶν μεθ' ὀμήγουριν ἄλλων,

ἡμετέρης ὑπὸ χερσὶν ἀναγκαίηφι δαμέντας.“

Ὡς ἄρα φωνήσας ἠγήσατο κυανοχαίτης
 τεῖχος ἐς ἀμφίχυτον Ἡρακλῆος θείοιο, 145
 ὑψηλὸν, τό δ᾽ αἰ Τρωῶες καὶ Παλλὰς Ἀθήνη
 τοῖεον, ὄφρα τὸ κῆτος ὑπεκπροφυγῶν ἀλέαιτο,
 οππότε μιν σεύαιτο ἀπ' ἠϊόνος πεδίουδε.
 ἐνθα Ποσειδάων κατ' ἄρ' ἔξετο καὶ θεοὶ ἄλλοι,
 ἀμφὶ δ' ἄρ' ἄρρηκτου νεφέλην ὤμοισιν ἔσαντο. 150
 οἱ δ' ἐτέρωσε καθίζον ἐπ' ὄφρῦσι Καλλικολώνης
 ἀμφὶ σὲ, ἦτε Φοῖβε, καὶ Ἄρηα πολίπορθον.
 ὡς οἱ μὲν ὅ' ἐκάτερθε καθείατο μητιόωντες
 βουλᾶς· ἀρχέμεναι δὲ δυσηλεγέος πολέμοιο
 ὤκνεον ἀμφοτέρω, Ζεὺς δ' ἤμενος ὕψι κέλευεν. 155

Τῶν δ' ἅπαν ἐπλήσθη πεδίον, καὶ λάμπετο χαλκῶ,
 κνυδρῶν ἠδ' ἵππων· κάρκαιρε δὲ γαῖα πόδεσσιν
 ὄρυνυμένων ἄμυδις. δύο δ' ἀνέρες ἔξοχ' ἄριστοι
 ἐς μέσον ἀμφοτέρων συνίτην μεμαῶτε μάχεσθαι,
 Αἰνείας τ' Ἀγχισιάδης καὶ δῖος Ἀχιλλεύς. 160
 Αἰνείας δὲ πρῶτος ἀπειλήσας ἐβεβήκει,
 νευστάζων κόρυθι βριαρῆ· ἀτὰρ ἀσπίδα θοῦριν
 πρόσθεν ἔχε στέρνοιο, τίνασσε δὲ χάλκεον ἔγχος.
 Πηλείδης δ' ἐτέρωθεν ἐναντίου ὤρτο, λέων ὡς
 σίντης, ὄντε καὶ ἄνδρες ἀποκτάμεναι μεμιάσιν 165
 ἀγρόμενοι, πᾶς δῆμος· ὁ δὲ πρῶτον μὲν ἀτίζων
 ἔρχεται, ἀλλ' ὅτε κέν τις ἀρηιθῶων αἰζηῶν
 δουρὶ βάλλη, ἐάλη τε χανῶν, περὶ τ' ἀφρὸς ὀδόντας
 γίννεται, ἐν δὲ τέ οἱ κραδίη στένει ἄλκιμον ἦτορ,
 οὐρῆ δὲ πλευράς τε καὶ ἰσχία ἀμφοτέρωθεν 170
 μαστίεται, ἐξ δ' αὐτὸν ἐποτρύνει μαχέσασθαι,
 γλαυκιόων δ' ἴθυς φέρεται μένει, ἦν τινα πέφνη
 ἀνδρῶν, ἢ αὐτὸς φθίεται πρώτῳ ἐν ὀμίλῳ·
 ὡς Ἀχιλῆ' ὠτρυνε μένος καὶ θυμὸς ἀγῆνωρ

ἀντίον ἐλθέμεναι μεγαλήτορος Αἰνεΐαο. 175

οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
τὸν πρότερος προσέειπε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς
„Αἰνεΐα, τί σὺ τόσσον ὀμίλου πολλὸν ἐπελθὼν
ἔστῃς; ἢ σέγε θυμὸς ἐμοὶ μαχέσασθαι ἀνώγει
ἐλπόμενον Τρώεσσι ἀνάξειν ἵπποδάμοισιν 180

τιμῆς τῆς Πριάμου; ἀτὰρ εἰ κεν ἐμ' ἐξεναρίξῃς,
οὐ τοι τοῦνεκά γε Πρίαμος γέρας ἐν χερσὶ θήσει·
εἰσὶν γὰρ οἱ παῖδες, ὁ δ' ἔμπεδος οὐδ' ἀεσίφρων.
ἢ νύ τί τοι Τρῶες τέμενος τάμον ἔξοχον ἄλλων,
καλὸν φυταλιῆς καὶ ἀρούρης, ὄφρα νέμῃαι, 185

αἶ κεν ἐμὲ κτείνῃς; χαλεπῶς δέ σ' ἔολπα τὸ ῥέξειν.
ἦδη μὲν σέγε φημι καὶ ἄλλοτε δουρὶ φοβῆσαι.
ἢ οὐ μέμνη ὅτε πέρ σε βοῶν ἄπο, μῦνον ἐόντα,
σεῦα κατ' Ἰδαίων ὀρέων ταχέεσσι πόδεσσι 189

καρπαλίμως; τότε δ' οὔτι μετατροπαλίζεο φεύγων.
ἔνθεν δ' ἐς Δυρνησδὸν ὑπέκφυγες· αὐτὰρ ἐγὼ τῆν
πέρσα, μεθορηθεῖς σὺν Ἀθήνῃ καὶ Διὶ πατρὶ,
ληϊάδας δὲ γυναικας, ἐλεύθερον ἦμαρ ἀπούρας,
ἦγον· ἀτὰρ σὲ Ζεὺς ἐρρύσατο καὶ θεοὶ ἄλλοι.
ἀλλ' οὐ νῦν σε ῥύεσθαι ὀίομαι, ὥς ἐνὶ θυμῷ 195
βάλλεαι· ἀλλὰ σ' ἔγωγ' ἀναχωρήσαντα κελεύω
ἐς πληθὺν ἰέναι, μηδ' ἀντίος ἴστασ' ἐμεῖο,
πρὶν τι κακὸν παθεῖν· ῥεχθὲν δέ τε νῆπιος ἔγνω.“

Τὸν δ' αὖτ' Αἰνεΐας ἀπαμείβετο φώνησέν τε
„Πηλεΐδη, μὴ δὴ μ' ἐπέεσσι γε νηπύτιον ὥς 200
ἐλπεο δειδίξεσθαι, ἐπεὶ σάφα οἶδα καὶ αὐτὸς
ἡμὲν κερτομίας ἠδ' αἰσυλα μυθήσασθαι.

Ἴδμεν τ' ἀλλήλων γενεήν, Ἴδμεν δὲ τοκῆας,
πρόκλυτ' ἀκούοντες ἔπεα θνητῶν ἀνθρώπων·
ὄψει δ' οὔτ' ἄρ' πω σὺν ἐμοῦς ἴδες οὔτ' ἄρ' ἐγὼ σοῦς·
φασὶ σὲ μὲν Πηλῆος ἀμύμονος ἔκγονον εἶναι, 206

μητρός δ' ἐκ Θέτιδος καλλιπλοκάμου ἄλοσύδνης·
 αὐτὰρ ἐγὼν υἱὸς μεγαλήτορος Ἀγχίσαο
 εὐχομαι ἐκγεγάμεν, μήτηρ δέ μοι ἐστ' Ἀφροδίτη·
 τῶν δὴ νῦν ἕτεροί γε φίλον παῖδα κλαύσονται 210
 σήμερον· οὐ γάρ φημ' ἐπέεσσι γε νηπυτίοισιν
 ᾧδε διακρινθέντε μάχης ἕξ ἀπονέεσθαι.
 εἰ δ' ἐθέλεις καὶ ταῦτα δαήμεναι, ὄφρ' εὖ εἰδῆς
 ἡμετέραν γενεήν, πολλοὶ δέ μιν ἄνδρες ἴσασιν·
 Δάρδανον αὖ πρῶτον τέκετο νεφεληγερέτα Ζεὺς, 215
 κτίσσε δὲ Δαρδανίην, ἐπεὶ οὐπώ Ἴλιος ἱρή
 ἐν πεδίῳ πεπόλιστο, πόλις μερόπων ἀνθρώπων,
 ἀλλ' ἔθ' ὑπωρείας ᾤκεον πολυπίδακος Ἴδης.
 Δάρδανος αὖ τέκεθ' υἱὸν Ἐριχθόνιον βασιλῆα,
 ὃς δὴ ἀφνειότατος γένετο θνητῶν ἀνθρώπων· 220
 τοῦ τρισχίλια ἵπποι ἔλος κᾶτα βουκολέοντο
 θήλειαι, πῶλοισιν ἀγαλλόμεναι ἀταλῆσιν. —
 τᾶων καὶ Βορέης ἠράσσατο βοσκομενάων,
 ἵππῳ δ' εἰσάμενος παρελέξατο κνανοχαίτη·
 αἰ δ' ὑποκυσάμεναι ἔτεκον δυοκαίδεκα πῶλους. 225
 αἰ δ' ὅτε μὲν σκιρτῶεν ἐπὶ ζεῖδωρον ἄρουραν,
 ἄκρον ἐπ' ἀνθερίκων καρπὸν θεόν οὐδὲ κατέκλων·
 ἀλλ' ὅτε δὴ σκιρτῶεν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης,
 ἄκρον ἐπὶ ῥηγμῖνος ἄλὸς πολιοῖο θέεσκον. —
 Τρῶα δ' Ἐριχθόνιος τέκετο Τρώεσιν ἄνακτα· 230
 Τρῶος δ' αὖ τρεῖς παῖδες ἀμύμονες ἐξεγένοντο,
 Ἴλος τ' Ἀσδάρακός τε καὶ ἀντίθεος Γανυμήδης,
 ὃς δὴ κάλλιστος γένετο θνητῶν ἀνθρώπων·
 τὸν καὶ ἀνηρείψαντο θεοὶ Διὶ οἴνοχοεῦεν
 κάλλεος εἵνεκα οἴο, ἵν' ἀθανάτοισι μετείη. 235
 Ἴλος δ' αὖ τέκεθ' υἱὸν ἀμύμονα Λαομέδοντα,
 Λαομέδων δ' ἄρα Τιθωνὸν τέκετο Πριάμόν τε
 Δάμπουν τε Κλυτίου θ' Ἰκετάονά τ', ὄξον Ἄρηος

Ἀσδάρακος δὲ Κάπυν, ὃ δ' ἄρ' Ἀγχίσην τέκε παῖδα·
 αὐτὰρ ἔμ' Ἀγχίσης, Πριάμος δ' ἔτεχ' Ἑκτορα δῖου. 240
 ταύτης τοι γενεῆς τε καὶ αἵματος εὐχομαι εἶναι.

Ζεὺς δ' ἀρετὴν ἄνδρεςσιν ὀφέλλει τε μινύθει τε,
 ὅπως κεν ἐθέλῃσιν· ὃ γὰρ κάρτιστος ἀπάντων.
 ἀλλ' ἄγε μηκέτι ταῦτα λεγόμεθα νηπύτιοι ὥς,
 ἐσταότ' ἐν μέσση ὑσμίνῃ δημοτῆτος. 245

ἔστι γὰρ ἀμφοτέροισιν ὀνειδέα μυθήσασθαι
 πολλὰ μάλ'· οὐδ' ἂν νηῦς ἑκατόζυγος ἄχθος ἄροιτο.
 στρεπτή δὲ γλῶσσ' ἔστι βροτῶν, πολέες δ' ἐνι μῦθοι
 παντοῖοι, ἐπέων δὲ πολὺς νομὸς ἐνθα καὶ ἐνθα.

ὅποῖόν κ' εἴπησθα ἔπος, τοῖόν κ' ἐπακούσαις. 250

ἀλλὰ τίη ἔριδας καὶ νείκεα νῶϊν ἀνάγκη
 νεικεῖν ἀλλήλοισιν ἐναντίον, ὥστε γυναῖκας,
 αἵτε χολωσάμεναι ἔριδος πέρι θυμοβόροιο
 νεικεῦσ' ἀλλήλησι μέσσην ἐς ἄγνιαν ἰοῦσαι,
 πόλλ' ἔτεά τε καὶ οὐκί· χόλος δέ τε καὶ τὰ κελεύει. 255
 ἀλκῆς δ' οὐ μ' ἐπέεσσιν ἀποτρέψεις μεμαῶτα
 πρὶν χαλκῶ μαχέσασθαι ἐναντίον· ἀλλ' ἄγε, θᾶσσον
 γευσόμεθ' ἀλλήλων χαλκήρεσιν ἐγχειήσιν.“

Ἡ δα καὶ ἐν δεινῷ σάκει ἤλασεν ὄβριμον ἔγχος,
 σμερδαλέφ· μέγα δ' ἀμφὶ σάκος μύκε δουρὸς ἀκωκῆ.

Πηλείδης δὲ σάκος μὲν ἀπὸ ἕο χειρὶ παχείῃ 261

ἔσχετο ταρβήσας· φάτο γὰρ δολιχόσκιον ἔγχος
 ῥέα διελεύσεσθαι μεγάλητορος Αἰνεΐαιο,

νήπιος, οὐδ' ἐνόησε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν
 ὥς οὐ ῥῆϊδί ἐστὶ θεῶν ἐρικυδέα δῶρα 265

ἀνδράσι γε θνητοῖσι δαμήμεναι οὐδ' ὑποείκειν.

οὐδὲ τότ' Αἰνεΐαιο δαΐφρονος ὄβριμον ἔγχος
 ῥῆξε σάκος· χρυσὸς γὰρ ἐρύκακε, δῶρα θεοῖο·

ἀλλὰ δύο μὲν ἔλασσε διὰ πτύχας, αἱ δ' ἄρ' ἔτι τρεῖς
 ἦσαν, ἐπεὶ πέντε πτύχας ἤλασε κυλλοποδίων, 270

τὰς δύο χαλκείας, δύο δ' ἔνδοθι κασσιτέροιο,
τὴν δὲ μίαν χρουσέην· τῇ ὅ' ἔσχετο μείλινον ἔγχος.

Δεύτερος αὐτ' Ἀχιλεὺς προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
καὶ βάλεν Αἰνεΐαιο κατ' ἀσπίδα πάντοσ' εἴσην,
ἄντυγ' ὑπο πρῶτην, ἣ λεπτότατος θεέε χαλκός, 275
λεπτοτάτη δ' ἐπέην ῥινὸς βοός· ἡ δὲ διαπρὸ
Πηλιᾶς ἤϊξεν μελίη, λάκε δ' ἀσπίς ὑπ' αὐτῆς.
Αἰνεΐας δ' ἐάλη καὶ ἀπὸ ἔθεν ἀσπίδ' ἀνέσχευ
δείσας· ἐγχείη δ' ἄρ' ὑπὲρ νώτου ἐνὶ γαίῃ
ἔστη ἱεμένη, διὰ δ' ἀμφοτέρους ἔλε κύκλους 280
ἀσπίδος ἀμφιβρότης· ὁ δ' ἀλευάμενος δόρου μακρὸν
ἔστη, κὰδ δ' ἄχος οἱ χύτο μυρίον ὀφθαλμοῖσιν,
ταρβήσας ὅ οἱ ἄγχι πάγη βέλος. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
ἔμμεμαῶς ἐπόρουσεν, ἐρυσσάμενος ξίφος ὄξυ,
σμερδαλέα λάχων· ὁ δὲ χερμάδιον λάβε χειρὶ 285
Αἰνεΐας, μέγα ἔργον, ὃ οὐ δύο γ' ἄνδρε φέροισιν,
οἷοι νῦν βροτοί εἰς· ὁ δὲ μιν ῥέα πάλλε καὶ οἶος.
ἔνθα κεν Αἰνεΐας μὲν ἐπεσσύμενον βάλε πέτρῳ
ἢ κόρυθ', ἠὲ σάκος, τό οἱ ἦρκεσε λυγρὸν ὄλεθρον,
τὸν δέ κε Πηλεΐδης σχεδὸν ἄορι θυμὸν ἀπηύρα, 290
εἰ μὴ ἄρ' ὄξυ νόησε Ποσειδάων ἐνοσίχθων.

αὐτίκα δ' ἀθανάτοισι θεοῖς μετὰ μῦθον ἔειπεν
,,ὦ πόποι, ἣ μοι ἄχος μεγαλήτορος Αἰνεΐαιο,
ὃς τάχα Πηλείωνι δαμείς Ἀϊδόςδε κάτεισιν,
πειθόμενος μῦθοισιν Ἀπόλλωνος ἐκάτοιο, 295
νήπιος, οὐδέ τί οἱ χραισμήσει λυγρὸν ὄλεθρον.
ἀλλὰ τίη νῦν οὗτος ἀναΐτιος ἄλγεα πάσχει,
μὰψ ἔνεκ' ἀλλοτρίων ἀχέων, κεχαρισμένα δ' αἰεὶ
δῶρα θεοῖσι δίδωσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν; 299
ἀλλ' ἄγεθ' ἡμεῖς πέρ μιν ὑπέκ θανάτου ἀγάγωμεν,
μὴ πως καὶ Κρονίδης κεχολώσεται, αἶ κεν Ἀχιλλεὺς
τόνδε κατακτείνῃ· μόριμον δέ οἱ ἔστ' ἀλέασθαι,

ὄφρα μὴ ἄσπερμος γενεὴ καὶ ἄφαντος ὄληται
 Δαρδάνου, ὃν Κρονίδης περὶ πάντων φίλατο παίδων
 οἱ ἔθεν ἐξεγένοντο γυναικῶν τε θνητάων. 305

ἤδη γὰρ Προιάμου γενεὴν ἤχθησε Κρονίωφ
 νῦν δὲ δὴ Αἰνεῖαο βίη Τρώεσσιν ἀνάξει
 καὶ παίδων παῖδες, τοί κεν μετόπισθε γένωνται.“

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη
 „ἐννοσίγαι', αὐτὸς σὺ μετὰ φρεσὶ σῆσι νόησον 310
 Αἰνεῖαν, ἣ κέν μιν ἐρύσσειαι, ἣ κεν ἐάσεις
 [Πηλεΐδῃ Ἀχιλῆϊ δαμήμεναι, ἐσθλὸν ἔοντα].

ἦτοι μὲν γὰρ νῶϊ πολέας ἠμόσσαμεν ὄρκους
 πᾶσι μετ' ἀθανάτοισιν, ἐγὼ καὶ Παλλὰς Ἀθήνη,
 μήποτ' ἐπὶ Τρώεσσιν ἀλεξήσειν κακὸν ἡμᾶρ, 315
 μηδ' ὀπότ' ἂν Τροίῃ μαλερῶ πυρὶ πᾶσα δάηται
 δαιομένη, δαίωσι δ' Ἀρήϊοι νῆες Ἀχαιῶν.“

Αὐτὰρ ἐπεὶ τόγ' ἄκουσε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
 βῆ δ' ἴμεν ἂν τε μάχην καὶ ἀνὰ κλόνου ἐγχειάων,
 ἴξε δ' ὄθ' Αἰνεῖας ἠδ' ὁ κλυτὸς ἦεν Ἀχιλλεύς. 320

αὐτίκα τῶ μὲν ἔπειτα κατ' ὀφθαλμῶν χέεν ἀχλὺν,
 Πηλεΐδῃ Ἀχιλῆϊ· ὁ δὲ μελίην εὐχαλκον
 ἄσπίδος ἐξέρυσεν μεγαλήτορος Αἰνεῖαο·
 καὶ τὴν μὲν προπάρουθε ποδῶν Ἀχιλῆος ἔθηκεν,
 Αἰνεῖαν δ' ἔσσευεν ἀπὸ χθονὸς ὑψόσ' αἰείρας. 325

πολλὰς δὲ στίχας ἠρώων, πολλὰς δὲ καὶ ἵππων
 Αἰνεῖας ὑπερᾶλτο θεοῦ ἀπὸ χειρὸς ὀρούσας,
 ἴξε δ' ἐπ' ἐσχατιὴν πολυαῖκος πολέμοιο,
 ἔνθα τε Καύκωνες πόλεμον μετὰ θωρήσσοντο.

τῶ δὲ μάλ' ἐγγύθεν ἦλθε Ποσειδάων ἐνοσίχθων, 330

καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα

„Αἰνεῖα, τίς σ' ᾧδε θεῶν ἀτέοντα κελεύει
 ἀντία Πηλεΐωνος ὑπερθύμοιο μάχεσθαι,
 ὃς σεῦ ἅμα κρείστων καὶ φίλτερος ἀθανάτοισιν;

ἀλλ' ἀναχωρῆσαι, ὅτε κεν συμβλήσεται αὐτῶ, 335
 μὴ καὶ ὑπὲρ μοῖραν δόμον Ἄϊδος εἰσαφίκηαι.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κ' Ἀχιλεὺς θάνατον καὶ πότμον ἐπίσπη,
 θαρσύνσας δὴ ἔπειτα μετὰ πρῶτοισι μάχεσθαι·
 οὐ μὲν γάρ τις σ' ἄλλος Ἀχαιῶν ἐξεναρίζει.“ 339

Ὡς εἰπὼν λίπεν αὐτόθ', ἐπεὶ διεπέφραδε πάντα.
 αἶψα δ' ἔπειτ' Ἀχιλῆος ἀπ' ὀφθαλμῶν σκέδασ' ἀγλὺν
 θεσπεσίην· ὁ δ' ἔπειτα μέγ' ἐξιδεν ὀφθαλμοῖσιν,
 ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν
 „ὦ πόποι, ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὄρω-
 μαι.

ἔργος μὲν τόδε κεῖται ἐπὶ χθονός, οὐδέ τι φῶτα 345
 λεύσσω τῶ ἐφέηκα κατακτάμεναι μενεαίνων.
 ἦ ῥα καὶ Αἰνείας φίλος ἀθανάτοισι θεοῖσιν
 ἦεν· ἀτάρ μιν ἔφην μὰψ αὐτῶς εὐχετάσθαι.
 ἐρρέτω· οὐ οἱ θυμὸς ἐμεῦ ἔτι πειρηθῆναι
 ἔσσεται, ὃς καὶ νῦν φύγεν ἄσμενος ἐκ θανάτοιο. 350
 ἀλλ' ἄγε δὴ Δαναοῖσι φιλοπτολέμοισι κελεύσας
 τῶν ἄλλων Τρώων πειρήσομαι ἀντίος ἔλθῶν.“

Ἥ καὶ ἐπὶ στίχας ἄλτο, κέλευε δὲ φωτὶ ἐκάστῳ·
 „μηκέτι νῦν Τρώων ἐκάς ἔστατε, δῖοι Ἀχαιοί, 354
 ἀλλ' ἄγ' ἀνὴρ ἀντ' ἀνδρὸς ἴτω, μεμάτω δὲ μάχεσθαι.
 ἀργαλέον δὲ μοί ἐστι, καὶ ἰφθίμῳ περ ἑόντι,
 τοσσοῦσδ' ἀνθρώπους ἐφέπειν καὶ πᾶσι μάχεσθαι·
 οὐδέ κ' Ἄρης, ὅσπερ θεὸς ἄμβροτος, οὐδέ κ' Ἀθήνη
 τοσσησδ' ὑσμίνης ἐφέποι στόμα καὶ πονέοιτο·
 ἀλλ' ὅσσον μὲν ἐγὼ δύναμαι χερσίν τε ποσίν τε 360
 καὶ σθένει, οὐ μέ τί φημι μεθησέμεν, οὐδ' ἠβαιὸν,
 ἀλλὰ μάλα στιχὸς εἶμι διαμπερὲς, οὐδέ τιν' οἶω
 Τρώων χαιρήσειν, ὅστις σχεδὸν ἔγχεος ἔλθῃ.“

Ὡς φάτ' ἐποτρύνων· Τρώεσσι δὲ φαίδιμος Ἐκτωρ
 κέκλεθ' ὁμοκλήσας, φάτο δ' ἱμμεναι ἀντ' Ἀχιλῆος· 365

„Τρωῆες ὑπέρθυμοι, μὴ δεΐδιτε Πηλεΐωνα.
καί κεν ἐγὼν ἐπέεσσι καὶ ἀθανάτοισι μαχοίμην·
ἔγχει δ' ἀργαλέον, ἐπειὴ πολὺ φέρτεροί εἰσιν.
οὐδ' Ἀχιλεὺς πάντεσσι τέλος μύθοις ἐπιθήσει,
ἀλλὰ τὸ μὲν τελέει, τὸ δὲ καὶ μεσσηγνὸν κολούει. 370
τῷ δ' ἐγὼ ἀντίος εἶμι, καὶ εἰ πυρὶ χειρᾶς ἔοικεν,
εἰ πυρὶ χειρᾶς ἔοικε, μένος δ' αἰθῶνι σιδήρω.“

Ὡς φάτ' ἐποτρύνων, οἱ δ' ἀντίοι ἔγχε' ἄειραν
Τρωῆες· τῶν δ' ἄμυδις μίχθη μένος, ὦρτο δ' αὐτή.
καὶ τότε ἄρ' Ἔκτορα εἶπε παραστάς Φοῖβος Ἀπόλλων
„Ἔκτορ, μηκέτι πάμπαν Ἀχιλλεΐ προμάχιζε, 376
ἀλλὰ κατὰ πληθύν τε καὶ ἐκ φλοίσβοιο δέδεξο,
μὴ πῶς σ' ἤε βάλλη, ἤε σχεδὸν ἄορι τύψη.“

Ὡς ἔφαθ', Ἔκτωρ δ' αὐτίς ἐδύσετο οὐλαμὸν ἀν-
δροῶν

ταρβήσας, ὅτ' ἄκουσε θεοῦ ὅπα φωνήσαντος. 380
ἐν δ' Ἀχιλεὺς Τρώεσσι θόρε, φρεσὶν εἰμένος ἀλκῆν,
σμερδαλέα ἰάχων, πρῶτον δ' ἔλεν Ἰφιτίωνα,
ἔσθλόν Ὀτρυντείδην, πολέων ἠγήτορα λαῶν,
ὃν νύμφη τέκε νῆϊς Ὀτρυντηῆι πολιπόρθῳ
Τρωάλῳ ὑπο νιφόεντι, Ἰθῆς ἐν πίονι δήμῳ. 385

τὸν δ' ἰθὺς μεμαῶτα βάλ' ἔγχει δῖος Ἀχιλλεὺς
μέσσην κακὴν κεφαλῆν· ἢ δ' ἀνδιχα πᾶσα κεάσθη.
δουπήσεν δὲ πεσὼν, ὃ δ' ἐπεύξατο δῖος Ἀχιλλεὺς

„Κεῖσαι, Ὀτρυντείδη, πάντων ἐκπαγλότατ' ἀνδροῶν·
ἐνθάδε τοι θάνατος, γενεὴ δέ τοι ἐστ' ἐπὶ λίμνῃ 390
Γυγαίῃ, ὅθι τοι τέμενος πατρῴον ἐστίν,
Ἰλλῶ ἐπ' ἰχθυόεντι καὶ Ἐρμῶ δινήεντι.“

Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος, τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυψεν.
τὸν μὲν Ἀχαιοῶν ἵπποι ἐπισσώτροις दाτέοντο
πρώτῃ ἐν ὑσμίνῃ· ὃ δ' ἐπ' αὐτῷ Δημολέοντα, 395
ἔσθλόν ἀλεξητῆρα μάχης, Ἀντήνορος υἷον,

νύξε κατὰ κρόταφον, κυνέης διὰ χαλκοπαρήου.
 οὐδ' ἄρα χαλκείη κόρυς ἔσχεθεν, ἀλλὰ δι' αὐτῆς
 αἰχμὴ ἱεμένη ῥῆξ' ὀστέον, ἐγκέφαλος δὲ
 ἔνδον ἅπας πεπάλακτο· δάμασσε δέ μιν μεμαῶτα. 400
 Ἴπποδάμαντα δ' ἔπειτα καθ' ἵππων αἰῆσαντα,
 πρόσθεν ἔθεν φεύγοντα, μετάφρενον οὔτασε δουρί.
 αὐτὰρ ὁ θυμὸν αἶσθε καὶ ἤρουργεν, ὥς ὅτε ταῦρος
 ἤρουργεν ἐλκόμενος Ἐλικώνιον ἀμφὶ ἄνακτα
 κούρων ἐλκόντων· γάννυται δέ τε τοῖς ἐνοσίχθων· 405
 ὡς ἄρα τόνγ' ἐρυγόντα λίπ' ὀστέα θυμὸς ἀγήνωρ·
 αὐτὰρ ὁ βῆ σὺν δουρὶ μετ' ἀντίθεον Πολύδωρον
 Πριαμίδην. τὸν δ' οὔτι πατὴρ εἶασκε μάχεσθαι,
 οὔνεκά οἱ μετὰ παισὶ νεώτατος ἔσκε γόνοιο,
 καὶ οἱ φίλατος ἔσκε, πόδεσσι δὲ πάντας ἐνίκα· 410
 δὴ τότε νηπιέησι, ποδῶν ἀρετὴν ἀναφαίνων,
 θῦνε διὰ προμάχων, εἴως φίλον ὤλεσε θυμόν.
 τὸν βάλε μέσσον ἄκοντι ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεὺς,
 νῶτα παραῖσσοντος, ὅθι ζωστήηρος ὀχῆης
 χρούσειοι σύνεχον καὶ διπλὸς ἦντετο θῶρηξ· 415
 ἀντικρὺ δὲ διέσχε παρ' ὀμφαλὸν ἐγγχεος αἰχμῆ,
 γυνῆξ δ' ἐριπ' οἰμῶξας, νεφέλη δέ μιν ἀμφεκάλυψεν
 κυανέη, προτὶ οἷ δ' ἔλαβ' ἔντερα χερσὶ λιασθεῖς.

Ἐκτωρ δ' ὡς ἐνόησε κασίγνητον Πολύδωρον
 ἔντερα χερσὶν ἔχοντα, λιαζόμενον προτὶ γαίῃ, 420
 κὰρ ῥά οἱ ὀφθαλμῶν κέχυτ' ἀχλὺς· οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἔτλη
 δηρὸν ἐκὰς στρωφᾶσθ', ἀλλ' ἀντίος ἦλθ' Ἀχιλλῆϊ
 ὄξυ δόρυ κραδάων, φλογὶ εἶκελος. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 ὡς εἶδ', ὡς ἀνέπαλτο, καὶ εὐχόμενος ἔπος ἠΐδα
 „Ἐγγὺς ἀνὴρ ὃς ἐμόν γε μάλιστ' ἔσεμάσσατο θυ-
 μόν, 425

ὃς μοι ἑταῖρον ἐπεφνε τετιμένον· οὐδ' ἂν ἔτι δὴν
 ἀλλήλους πτώσσοιμεν ἀνὰ πτολέμοιο γεφύρας.“

Ἡ καὶ ὑπόδρα ἰδὼν προσεφώνεεν Ἐκτορα δῖον
 „ἄσσον ἴθ', ὥς κεν θᾶσσον ὀλέθρου πείραθ' ἴκηαι.“

Τὸν δ' οὐ ταρβήσας προσέφη κορυθαίολος Ἐκτωρ
 „Πηλείδη, μὴ δὴ μ' ἐπέεσσι γε νηπύτιον ὥς 431
 ἔλπεο δειδίξασθαι, ἐπεὶ σάφα οἶδα καὶ αὐτὸς
 ἡμὲν κερτομίας ἠδ' αἰσυλα μυθήσασθαι.

οἶδα δ' ὅτι σὺ μὲν ἐσθλὸς, ἐγὼ δὲ σέθεν πολὺ χείρων.
 ἀλλ' ἦτοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κεῖται, 435
 αἶ κέ σε χειρότερός περ ἐὼν ἀπὸ θυμὸν ἔλωμαι
 δουρὶ βαλὼν, ἐπειὴ καὶ ἐμὸν βέλος ὄξυ πάροιδεν.“

Ἡ ὅα καὶ ἀμπεπαλὼν προῖει δόρυ, καὶ τόγ' Ἀθήνη
 πνοιῇ Ἀχιλλῆος πάλιν ἔτραπε κυδαλίμοιο,
 ἦκα μάλα ψύξασα· τὸ δ' ἄψ ἴκεθ' Ἐκτορα δῖον, 440
 αὐτοῦ δὲ προπάροιδε ποδῶν πέσεν. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 ἐμμεμαῶς ἐπόρουσε, κατακτάμεναι μενεαίνων,
 σμερδαλέα ἰάχων· τὸν δ' ἐξήρπαξεν Ἀπόλλων
 ρεῖα μάλ' ὥστε θεὸς, ἐκάλυψε δ' ἄρ' ἠέρι πολλῇ.
 τρὶς μὲν ἔπειτ' ἐπόρουσε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεὺς 445
 ἔγχεϊ χαλκείῳ, τρὶς δ' ἠέρα τύψε βαθεῖαν.

ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέσσυτο δαίμονι ἴσος,
 δεινὰ δ' ὁμοκλήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα
 „Ἐξ αὖ νῦν ἔφυγες θάνατον, κύον· ἦ τέ τοι ἄγχι
 ἦλθε κακόν· νῦν αὖτέ σ' ἐρύσσατο Φοῖβος Ἀπόλλων,
 ᾧ μέλλεις εὐχέσθαι ἰὼν ἐς δοῦπον ἀκόντων. 451
 ἦ θῆν σ' ἐξανύω γε, καὶ ὕστερον ἀντιβολήσας,
 εἴ πού τις καὶ ἔμοιγε θεῶν ἐπιτάροθος ἐστίν.
 νῦν αὖ τοὺς ἄλλους ἐπιείσομαι, ὃν κε κίχλω.“

Ὡς εἰπὼν Δρύοπ' οὔτα κατ' αὐχένα μέσσον ἄκοντι·
 ἦριπε δὲ προπάροιδε ποδῶν. ὁ δὲ τὸν μὲν ἔασεν, 456
 Δημοῦχον δὲ Φιλητορίδην, ἠῦν τε μέγαν τε,
 καὶ γόνυ δουρὶ βαλὼν ἠρύκακε· τὸν μὲν ἔπειτα
 οὐτάζων ξίφει μέγਾਲῳ ἐξείλυτο θυμόν.

ἀντάρ ὁ Λαόγονον καὶ Δάρδανον, νῆε Βίαντος, 460
 ἄμφω ἐφορμηθεῖς ἐξ ἵππων ὥσε χαμᾶζε,
 τὸν μὲν δουρὶ βαλῶν, τὸν δὲ σχεδὸν ἄορι τύψας.
 Τρωᾶ δ' Ἀλαστορίδην· ὁ μὲν ἀντίος ἤλυθε γούνων,
 εἰ πῶς εὖ πεφίδοιτο, λαβῶν, καὶ ζῶν ἀφείη
 μηδὲ κατακτείνειεν ὀμηλικίην ἐλεήσας, 465
 νῆπιος, οὐδὲ τὸ ἤδη, ὃ οὐ πείσεσθαι ἐμελλεν·
 οὐ γάρ τι γλυκύθυμος ἀνὴρ ἦν οὐδ' ἀγανόφρων,
 ἀλλὰ μάλ' ἐμμεμαῶς. ὁ μὲν ἤπτετο χεῖρεσι γούνων
 ἰέμενος λίσσεσθ', ὁ δὲ φασγάνῳ οὐτα καθ' ἤπαρ·
 ἐκ δέ οἱ ἤπαρ ὄλισθεν, ἀτὰρ μέλαν αἶμα κατ' αὐτοῦ
 κόλπῳ ἐνέπλησεν· τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυψεν 471
 θυμοῦ δευόμενον. ὁ δὲ Μούλιον οὐτα παραστάς
 δουρὶ κατ' οὖς· εἶθαρ δὲ δι' οὔατος ἤλθ' ἐτέροιο
 αἰχμῇ χαλκείῃ. ὁ δ' Ἀγήνορος υἱὸν Ἐχεκλον
 μέσσην κακ κεφαλὴν ξίφει ἤλασε κωπήεντι, 475
 πᾶν δ' ὑπεθερμάνθη ξίφος αἵματι· τὸν δὲ κατ' ὄσσε
 ἔλλαβε πορφύρεος θάνατος καὶ Μοῖρα κραταιή.
 Δευκαλίωνα δ' ἔπειθ', ἵνα τε ξυνέχουσι τένοντες
 ἀγκῶνος, τῇ τόνγε φίλης διὰ χειρὸς ἐπειρεν
 αἰχμῇ χαλκείῃ· ὁ δέ μιν μένε χεῖρα βαρυνθεῖς, 480
 πρόσθ' ὀρόων θάνατον· ὁ δὲ φασγάνῳ ἀνχένα θείνας
 τῆλ' αὐτῇ πῆληκι κάρη βάλε· μυελὸς αὐτε
 σφονδυλίῳ ἐκπαλθ', ὁ δ' ἐπὶ χθονὶ κείτο τανυσθεῖς.
 ἀντάρ ὁ βῆ ὅ' ἰέναι μετ' ἀμύμονα Πείρω υἱὸν,
 Ῥίγμον, ὃς ἐκ Θρήκης ἐριβῶλακος εἰληλούθει· 485
 τον βάλε μέσσον ἄκοντι, πάγη δ' ἐν πνεύμονι χαλκὸς,
 ἤριπε δ' ἐξ ὀχέων. ὁ δ' Ἀρηϊθοον θεράποντα,
 ἄψ ἵππους στρέψαντα, μετάφρενον ὀξεί δουρὶ
 νύξ', ἀπὸ δ' ἄρματος ὥσε· κυκῆθησαν δέ οἱ ἵπποι.
 Ὡς δ' ἀναμαιμάει βαθέ' ἄγκεα θεσπιδάες πῦρ 490
 οὔρεος ἀζαλέοιο, βαθεῖα δὲ καίεται ὕλη,

πάντη τε κλονέων ἄνεμος φλόγα εἰλυφάζει,
 ὡς ὄγε πάντη θῦνε σὺν ἔργει, δαίμονι ἴσος,
 κτεινομένους ἐφέπων· ῥέε δ' αἵματι γαῖα μέλαινα.
 ὡς δ' ὅτε τις ζεύξη βόας ἄρσενας εὐρουμετώπους 495
 τριβέμεναι κρῖ λευκὸν ἐϋκτιμένη ἐν ἄλωῃ,
 ῥίμφα τε λέπτ' ἐγένοντο βοῶν ὑπὸ πόσσ' ἐριμύκων,
 ὡς ὑπ' Ἀχιλλῆος μεγαθύμου μώνυχες ἵπποι
 στείβον ὁμοῦ νέκυάς τε καὶ ἀσπίδας· αἵματι δ' ἄξων
 νέρθεν ἅπας πεπάλακτο καὶ ἄντυγες αἰ περὶ δίφρον,
 ἄς ἄρ' ἀφ' ἱππείων ὀπλέων θαθάμιγγες ἔβαλλον 501
 αἶ τ' ἀπ' ἐπισσώτρων· ὁ δὲ ἴετο κῦδος ἀρέσθαι
 Πηλεΐδης, λύθρω δὲ παλάσσετο χεῖρας ἀάπτους.

Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ Φ.

Μάχη παραποτάμιος.

Ἄλλ' ὅτε δὴ πόρον ἴξον εὐρρεῖος ποταμοῖο,
 Ξάνθου δινήεντος, ὃν ἀθάνατος τέκετο Ζεὺς,
 ἔνθα διατμήξας τοὺς μὲν πεδίονδε δῖωκεν
 πρὸς πόλιν, ἥπερ Ἀχαιοὶ ἀτυζόμενοι φοβέοντο
 ἥματι τῷ προτέρῳ, ὅτε μαίνεται φαίδιμος Ἔκτωρ· 5
 τῇ δ' οἴγε προχέοντο πεφυζότες, ἡέρα δ' Ἥρη
 πῖτνα πρόσθε βαθεῖαν ἐρυνκέμεν· ἡμίσεες δὲ
 ἐς ποταμὸν εἰλεῦντο βαθύροον ἀργυροδίνην,
 ἐν δ' ἔπεσον μεγάλῳ πατάγῳ, βράχε δ' αἰπὰ ῥέεθρα,
 ὄχθαι δ' ἀμφὶ περὶ μεγάλ' ἱαχον· οἱ δ' ἀλαλητῶ 10
 ἔννεον ἔνθα καὶ ἔνθα, ἐλίσσόμενοι περὶ δίνας.
 ὡς δ' ὄθ' ὑπὸ ριπῆς πυρὸς ἀκρίδες ἠερέθονται

φευγόμεναι ποταμόνδε· τὸ δὲ φλέγει ἀκάματον πῦρ
 ὄρμενον ἐξαίφνης, ταὶ δὲ πτώσουσιν καθ' ὕδωρ·
 ὡς ὑπ' Ἀχιλλῆος Ξάνθου βαθυδινηέντος 15
 πλήτο ῥόος κελάδων ἐπιμιξ ἵππων τε καὶ ἀνδρῶν.

Αὐτὰρ ὁ Διογενῆς δόρυ μὲν λίπεν αὐτοῦ ἐπ' ὄχθη
 κεκλιμένον μυρικήσιν, ὁ δ' ἔσθορε δαίμονι ἴσος,
 φάσγανον οἶον ἔχων, κακὰ δὲ φρεσὶ μῆδετο ἔργα,
 τύπτε δ' ἐπιστροφάδην· τῶν δὲ στόνος ὦρνυτ' ἀει-
 κῆς 20

ἄορι θεινομένων, ἐρυθθαίνετο δ' αἵματι ὕδωρ.
 ὡς δ' ὑπὸ δελφῆνος μεγακήτεος ἰχθύες ἄλλοι
 φεύγοντες πιμπλάσι μυχοὺς λιμένος εὐόρμου,
 δειδιότες· μάλα γάρ τε κατεσθίει ὄν κε λάβησιν
 ὡς Τρωῆς ποταμοῖο κατὰ δεινοῖο ῥέεθρα 25
 πτώσσον ὑπὸ κρημνούς. ὁ δ' ἐπεὶ κάμε χεῖρας ἐναί-
 ρων,

ζωοὺς ἐκ ποταμοῖο δυώδεκα λέξατο κούρους,
 ποινήν Πατρόκλοιο Μενoitιάδαο θανόντος.
 τοὺς ἐξῆγε· θύραζε τεθηπότας ἤντε νεβρούς,
 δῆσε δ' ὀπίσσω χεῖρας ἐϋτμήτοισιν ἱμάσιν, 30
 τοὺς αὐτοὶ φορέεσκον ἐπὶ στρεπτοῖσι χιτῶσιν,
 δῶκε δ' ἐταίροισιν κατάγειν κοίλας ἐπὶ νῆας.
 αὐτὰρ ὁ ἄψ ἐπόρουσε δαῖζέμεναι μενεαίνων.

Ἐνθ' υἱεὶ Πριάμοιο συνήντετο Δαρδανίδαο
 ἐκ ποταμοῦ φεύγοντι, Λυκάονι, τὸν ῥά ποτ' αὐτὸς 35
 ἦγε λαβὼν ἐκ πατρὸς ἀλωῆς οὐκ ἐθέλοντα,
 ἐννύχιος προμολών· ὁ δ' ἐρινεὸν ὀξεί χαλκῷ
 τάμνε νέους ὄρηπῆκας, ἴν' ἄρματος ἄντυγες εἶεν·
 τῷ δ' ἄρ' ἀνώϊστον κακὸν ἤλυθε δῖος Ἀχιλλεύς.
 καὶ τότε μὲν μιν Αἴημον ἐϋκτιμένην ἐπέρασεν 40
 νηυσὶν ἄγων, ἀτὰρ υἱὸς Ἰήσονος ἄνων ἔδωκεν·
 κείθευ δὲ ξεῖνός μιν ἐλύσατο, πολλὰ δ' ἔδωκεν,

Ἰμβριος Ἡετίων, πέμψεν δ' ἐς δῖαν Ἀρίσβην·
 ἔνθεν ὑπεκπροφυγῶν πατρῷον ἵκετο δῶμα.
 ἔνδεκα δ' ἡμέματα θυμὸν ἐτέρπετο οἴσι φίλοισιν 45
 ἔλθῶν ἐκ Λήμνοιο· δυωδεκάτῃ δέ μιν αὖτις
 χερσὶν Ἀχιλλῆος θεὸς ἔμβαλεν, ὅς μιν ἔμελλεν
 πέμψειν εἰς Αἶδαο καὶ οὐκ ἐθέλοντα νέεσθαι.
 τὸν δ' ὡς οὖν ἐνόησε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεὺς
 γυμνὸν, ἄτερ κόρυθός τε καὶ ἀσπίδος, οὐδ' ἔχεν ἔγ-
 χος, 50

ἀλλὰ τὰ μὲν ὅ' ἀπὸ πάντα χαμαὶ βάλε· τεῖρε γὰρ
 ἰδρῶς

φεύγοντ' ἐκ ποταμοῦ, κάματος δ' ὑπὸ γούνατ' ἐδάμνα·
 ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν
 „ὦ πόποι, ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὄρω-
 μαί·

ἦ μάλα δὴ Τρῶες μεγαλήτορες, οὔσπερ ἔπεφνον, 55
 αὖτις ἀναστήσονται ὑπὸ ζόφου ἠερόεντος,
 οἶον δὴ καὶ ὄδ' ἦλθε φυγῶν ὑπο νηλεὲς ἡμάρη
 Λῆμνον ἐς ἠγαθέην πεπερημένος· οὐδέ μιν ἔσχεν
 πόντος ἄλός πολιῆς, ὃ πολέας ἀέκοντας ἐρύκει.
 ἀλλ' ἄγε δὴ καὶ δουρὸς ἀκωκῆς ἡμετέροιο 60
 γεύσεται, ὄφρα ἰδῶμαι ἐνὶ φρεσὶν ἠδὲ δαείω
 ἢ ἄρ' ὁμῶς καὶ κεῖθεν ἐλεύσεται, ἢ μιν ἐρύξει
 γῆ φυσίξοος, ἦτε κατὰ κρατερόν περ ἐρύκει.“

Ὡς ὠρομαίνε μένων· ὃ δέ οἱ σχεδὸν ἦλθε τεθηπῶς,
 γούνων ἀψασθαι μεμαῶς, περὶ δ' ἦθελε θυμῷ 65
 ἐκφυγέειν θάνατόν τε κακὸν καὶ κῆρα μέλαιναν.
 ἦτοι ὃ μὲν δόρυ μακρὸν ἀνέσχετο δῖος Ἀχιλλεὺς
 οὐτάμεναι μεμαῶς, ὃ δ' ὑπέδραμε καὶ λάβε γούνων
 κύψας· ἐγχείῃ δ' ἄρ' ὑπέρ νώτου ἐνὶ γαίῃ
 ἔστη, ἱεμένη χροὸς ἄμεναι ἀνδρομέοιο. 70
 αὐτὰρ ὃ τῇ ἐτέρῃ μὲν ἐλὼν ἐλλίσσετο γούνων,

τῆ δ' ἑτέρῃ ἔχεν ἔγχος ἀκαχμένον οὐδὲ μεδίει·
 [καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα]
 „Γουνοῦμαί σ', Ἀχιλεῦ· σὺ δέ μ' αἰδέο καὶ μ' ἐλέ-
 ησον·

ἀντί τοί εἰμ' ἱκέταο, διοτρεφές, αἰδοίοιο. 75
 πὰρ γὰρ σοὶ πρώτῳ πασάμην Δημήτερος ἀκτὴν,
 ἧματι τῷ ὅτε μ' εἶλες ἐνκτιμένη ἐν ἀλωῇ,
 καὶ μ' ἐπέρασσας ἀνευθεν ἄγων πατρός τε φίλων τε
 Αἴημον ἐς ἠγαθέην, ἑκατόμβοιον δέ τοι ἦλφον.
 νῦν δὲ λύμην τρὶς τόσσα πορών· ἠὼς δέ μοι ἐστὶν 80
 ἦδε δυωδεκάτη, ὅτ' ἐς Ἴλιον εἰλήλουθα

πολλὰ παθῶν· νῦν αὖ με τεῆς ἐν χερσὶν ἔδηκεν
 μοῖρ' ὀλοή· μέλλω ποῦ ἀπεχθέσθαι Διὶ πατρὶ,
 ὅς με σοὶ αὖτις ἔδωκε· μινυνθάδιον δέ με μήτηρ
 γείνατο Λαοθόη, θυγάτηρ Ἄλταο γέροντος, 85
 Ἄλτεω, ὃς Δελέγεσσι φιλοπτολέμοισιν ἀνάσσει,
 Πήδασον αἰπήεσσαν ἔχων ἐπὶ Σατυνίοεντι.

τοῦ δ' ἔχε θυγατέρα Πριάμος, πολλὰς δὲ καὶ ἄλλας·
 τῆσδε δῶο γενόμεσθα, σὺ δ' ἄμφω δειροτομήσεις.
 ἦτοι τὸν πρώτοισι μετὰ πρυλέεσσι δάμασσας, 90
 ἀντίθεον Πολύδωρον, ἐπεὶ βάλες ὄξείῳ δουρί·
 νῦν δὲ δὴ ἐνθάδ' ἐμοὶ κακὸν ἔσσειται· οὐ γὰρ ὅτω
 σὰς χεῖρας φεύξεσθαι, ἐπεὶ ὄ' ἐπέλασσε γε δαίμων.
 ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·
 μή με κτεῖν', ἐπεὶ οὐχ ὁμογάστριος Ἐκτορός εἰμι, 95
 ὅς τοι ἐταῖρον ἔπεφνεν ἐνηέα τε κρατερὸν τε.“

Ὡς ἄρα μιν Πριάμοιο προσηύδα φαίδιμος υἱὸς
 λισσόμενος ἐπέεσσιν, ἀμείλικτον δ' ὅπ' ἀκουσεν
 „Νήπιε, μή μοι ἄποινα πιφανύσκεο μηδ' ἀγόρευε·
 πρὶν μὲν γὰρ Πάτροκλον ἐπισπεῖν αἷσιμον ἧμαρ, 100
 τόφρα τί μοι πεφιδέσθαι ἐνὶ φρεσὶ φίλτερον ἦεν
 Τρώων, καὶ πολλοὺς ζωοὺς ἔλον ἦδ' ἐπέρασσα

νῦν δ' οὐκ ἔσθ' ὅστις θάνατον φύγη, ὃν κε θεός γε
 Ἴλίου προπάρουθεν ἐμῆς ἐν χερσὶ βάλῃσιν,
 καὶ πάντων Τρώων, πέρι δ' αὖ Πριάμοιο γε παίδων.
 ἀλλὰ, φίλος, θάνε καὶ σύ· τίη ὀλοφύρεαι οὕτως; 106
 κάτθανε καὶ Πάτροκλος, ὅπερ σέο πολλὸν ἀμείνων.
 οὐχ ὀράας οἶος καὶ ἐγὼ καλός τε μέγας τε;
 πατρός δ' εἰμ' ἀγαθοῖο, θεὰ δέ με γείνατο μήτηρ·
 ἀλλ' ἐπι τοι καὶ ἐμοὶ θάνατος καὶ μοῖρα κραταιή -
 ἔσσεται ἢ ἠὼς ἢ δαίτη ἢ μέσον ἡμᾶρ - 111

ὅππότε τις καὶ ἐμεῖο ἄρει ἐκ θυμὸν ἔλῃται,
 ἢ ὄγε δουρὶ βαλὼν, ἢ ἀπὸ νευροῖφιν ὀϊστῶ.“
 Ὡς φάτο, τοῦ δ' αὐτοῦ λῦτο γούνατα καὶ φίλου
 ἦτορ·

ἔγχος μὲν ῥ' ἀφένκεν, ὁ δ' ἔξετο χεῖρε πετάσσας 115
 ἀμφοτέρως. Ἀχιλεὺς δὲ ἐρουσσάμενος ξίφος ὄξυ
 τύψε κατὰ κληῖδα παρ' ἀνχένα, πᾶν δέ οἱ εἶσω
 δῦ ξίφος ἄμφηκες· ὁ δ' ἄρα προηνῆς ἐπὶ γαίῃ
 κεῖτο ταθεῖς, ἐκ δ' αἶμα μέλαν ῥέε, δεῦε δὲ γαῖαν.
 τὸν δ' Ἀχιλεὺς ποταμόνδε λαβὼν ποδὸς ἦκε φέρε-
 σθαι, 120

καὶ οἱ ἐπευχόμενος ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευεν
 „Ἐνταυθοῖ νῦν κεῖσο μετ' ἰχθύσιν, οἱ σ' ὠτειλήν
 αἶμ' ἀπολιχμήσονται ἀκηδέες· οὐδέ σε μήτηρ
 ἐνθεμένη λεχέεσσι γοήσεται, ἀλλὰ Σκάμανδρος
 οἴσει δινήεις εἶσω ἄλὸς εὐρέα κόλπον. 125

θρῶσκων τις κατὰ κῦμα μέλαιναν φρεῖχ' ὑπαῖξει
 ἰχθύς, ὅς κε φάγησι Λυκάονος ἀργέτα δημόν.
 φθείρεσθ', εἰσόκεν ἅστνυ κηχίομεν Ἴλίου ἱρής,
 ὑμεῖς μὲν φεύγοντες, ἐγὼ δ' ὀπιθεν κεραῖζων.
 οὐδ' ὑμῖν ποταμός περ εὐρροὸς ἀργυροδίνης 130
 ἀρκέσει, ᾧ δὴ δηθὰ πολέας ἱερεύετε ταύρους,
 ζωοὺς δ' ἐν δίνῃσι καθίετε μώνυχας ἵππους.

ἀλλὰ καὶ ὡς ὀλέεσθε κακὸν μόνον, εἰσόκε πάντες
τίσετε Πατρόκλιοι φόνον καὶ λοιγὸν Ἀχαιῶν,
οὓς ἐπὶ νηυσὶ θοῆσιν ἐπέφνητε νόσφιν ἐμεῖο.“ 135

Ὡς ἄρ' ἔφη, ποταμὸς δὲ χολώσατο κηρόθι μᾶλλον,
ᾧ ριμηνεν δ' ἀνὰ θυμὸν ὅπως παύσειε πόνοιο
δίου Ἀχιλλῆα, Τρώεσσι δὲ λοιγὸν ἀλάλκοι.

τόφρα δὲ Πηλέος υἱὸς, ἔχων δολιχόσκιον ἔγχος,
'Ἀστεροπαῖω ἐπᾶλτο κατακτάμεναι μενεαίνων, 140
υἱέϊ Πηλεγόνος· τὸν δ' Ἀξιὸς εὐρουρέεθρος

γείνατο καὶ Περίβοια, Ἀεσσαμενοῖο θυγατρῶν
προσβυτάτη· τῇ γάρ ῥα μίγη ποταμὸς βαθυδίνης.
τῷ δ' Ἀχιλεὺς ἐπόρουσεν, ὃ δ' ἀντίος ἐκ ποταμοῖο
ἔστη ἔχων δύο δοῦρε· μένος δέ οἱ ἐν φρεσὶ θῆκεν 145

Ἔάνθος, ἐπεὶ κελύωτο δαίκταμένων αἰζηῶν,
τούς Ἀχιλεὺς ἐδάϊζε κατὰ ῥοον οὐδ' ἐλέαιρεν.
οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,

τὸν πρότερος προσέειπε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς
„Τίς, πόθεν εἰς ἀνδρῶν, ὃ μεν ἔτλης ἀντίος ἐλθεῖν;
δυστήνων δέ τε παῖδες ἐμῷ μένει ἀντιώσιν.“ 151

Τὸν δ' αὖ Πηλεγόνος προσεφώνεε φαίδιμος υἱὸς
„Πηλείδη μεγάθυμε, τίη γενεὴν ἐρεΐνεις;
εἴμ' ἐκ Παιονίης ἐριβώλου, τηλόθ' ἐούσης,

Παίονας ἄνδρας ἄγαν δολιχεργχέας· ἦδε δέ μοι νῦν
ἠὼς ἐνδεκάτη, ὅτ' ἐς Ἴλιον εἰλήλουθα. 156

αὐτὰρ ἐμοὶ γενεὴ ἔξ' Ἀξιοῦ εὐρουρέοντος,
[Ἀξιοῦ, ὃς κάλλιστον ὕδωρ ἐπὶ γαῖαν ἴησιν,]
ὃς τέκε Πηλεγόνα κλυτὸν ἔγχει· τὸν δ' ἐμέ φασιν
γείνασθαι· νῦν αὖτε μαχώμεθα, φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ.“ 160

Ὡς φάτ' ἀπειλήσας, ὃ δ' ἀνέσχετο δῖος Ἀχιλλεύς
Πηλιάδα μελίην· ὃ δ' ἅμαρτῇ δούρασιν ἀμφὶς
ἦρας Ἀστεροπαῖος, ἐπεὶ περιδέξιος ἦεν·

καὶ ῥ' ἐτέρωφ μὲν δουρὶ σάκος βάλεν, οὐδὲ διαπρο

ῥῆξε σάκος· χρυσὸς γὰρ ἐρύκακε, δῶρα θεοιο· 165

τῷ δ' ἑτέρῳ μιν πῆχυν ἐπιγράβδην βάλε χειρὸς

δεξιτερῆς, σύτο δ' αἷμα κελαινεφές· ἢ δ' ὑπὲρ αὐτοῦ

γαίῃ ἐνεστήρικτο, λιλαιομένη χρυὸς ἄσαι.

δεύτερος αὐτ' Ἀχιλεὺς μελίην ἰθυπτίωνα

Ἄστεροπαίῳ ἐφῆκε κατακτάμεναι μενεαίνων. 170

καὶ τοῦ μὲν ῥ' ἀφάμαρτεν, ὁ δ' ὑψηλὴν βάλεν ὄχθην,

μεσσοπαγὲς δ' ἄρ' ἔθηκε κατ' ὄχθης μείλινον ἔγχος.

Πηλεΐδης δ' ἄορ ὄξυ ἐρουσσάμενος παρὰ μηροῦ

ἄλτ' ἐπὶ οἱ μεμαῶς· ὁ δ' ἄρα μελίην Ἀχιλῆος

οὐ δύνατ' ἐκ κρημοῖο ἐρύσσει χειρὶ παχείῃ. 175

τρὶς μὲν μιν πελέμιξεν ἐρύσσεσθαι μενεαίνων,

τρὶς δὲ μεθῆκε βίης· τὸ δὲ τέτρατον ἤθελε θυμῷ

ἄξει ἐπιγνάμψας δόρου μείλινον Αἰακίδαο,

ἀλλὰ πρὶν Ἀχιλεὺς σχεδὸν ἄορι θυμὸν ἀπηύρα. 179

γαστέρα γὰρ μιν τύψε παρ' ὀμφαλόν, ἐκ δ' ἄρα πᾶσαι

κύντο χαμαὶ χολάδες· τὸν δὲ σκότος ὅσσε κάλυψεν

ἀσθμαίνοντ'· Ἀχιλεὺς δ' ἄρ' ἐνὶ στήθεσιν ὀρούσας

τεύχεά τ' ἐξενάριξε καὶ εὐχόμενος ἔπος ἤυδα

„Κεῖσ' οὕτως· χαλεπόν τοι ἐρισθενέος Κρονίανος

παισὶν ἐριζέμεναι, ποταμοῖό περ ἐκγεγαῶτι. 185

φῆσθα σὺ μὲν ποταμοῦ γένος ἔμμεναι εὐρουρέοντος,

αὐτὰρ ἐγὼ γενεὴν μεγάλου Διὸς εὐχομαι εἶναι.

τίκτε μ' ἀνῆρ πολλοῖσιν ἀνάσσων Μυρμιδόνεσσι,

Πηλεὺς Αἰακίδης· ὁ δ' ἄρ' Αἰακὸς ἐκ Διὸς ἦεν.

τῷ κρείσσω μὲν Ζεὺς ποταμῶν ἀλιμυρηέντων, 190

κρείσσω αὐτε Διὸς γενεὴ ποταμοῖο τέτυκται.

καὶ γὰρ σοὶ ποταμὸς γε πάρα μέγας, εἰ δύναταί τι

χραιομεῖν· ἀλλ' οὐκ ἔστι Διὶ Κρονίῳ μάχεσθαι,

τῷ οὐδὲ κρείων Ἀχελῷος ἰσοφαρίζει,

οὐδὲ βαθυρρεῖται μέγα σθένος Ὠκεανοῖο, 195

ἔξ οὐπερ πάντες ποταμοὶ καὶ πᾶσα θάλασσα

καὶ πᾶσαι κρηναὶ καὶ φρεῖατα μακρὰ νάουσιν·
ἀλλὰ καὶ ὃς δεῖδοικε Διὸς μέγαλοιο κεραυνὸν
δεινὴν τε βροντὴν, ὅτ' ἀπ' οὐρανόθεν σμαραγῆση·“

Ἦ ῥα καὶ ἐκ κρημνοῦ ἐρύσσατο χάλκεον ἔγχος, 200
τὸν δὲ κατ' αὐτόθι λείπεν, ἐπεὶ φίλον ἦτορ ἀπηύρα,
κείμενον ἐν ψαμάθοισι, δῖαινε δέ μιν μέλαν ὕδωρ.
τὸν μὲν ἄρ' ἐγγέλνυες τε καὶ ἰχθύες ἀμπεπένοντο,
δημὸν ἐρεπτόμενοι ἐπινεφρίδιον κείροντες·
αὐτὰρ ὁ βῆ ῥ' ἰέναι μετὰ Παίονας ἵπποκορυστὰς, 205
οἳ ῥ' ἔτι πὰρ ποταμὸν πεφοβῆατο δινήεντα,
ὡς εἶδον τὸν ἄριστον ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ
χέρσ' ὑπο Πηλεΐδαο καὶ ἄορι ἴφι δαμέντα.
ἔνθ' ἔλε Θερσίλοχόν τε Μύδωνά τε Ἀστύπυλόν τε
Μνησόν τε Θρασίον τε καὶ Αἴνιον ἠδ' Ὀφελέστην· 210
καὶ νῦ κ' ἔτι πλέονας κτάνε Παίονας ὠκύς Ἀχιλλεύς,
εἰ μὴ χωσάμενος προσέφη ποταμὸς βαθυδίνης,
ἀνέρι εἰσάμενος, βαθέης δ' ἐκ φθέγγατο δίνης·

„ὦ Ἀχιλεῦ, περὶ μὲν κρατέεις, περὶ δ' αἰσὺλα
ῥέξεις

ανδρῶν· αἰεὶ γάρ τοι ἀμύνουσιν θεοὶ αὐτοί. 215
εἰ τοι Τρωῶας ἔδωκε Κρόνου παῖς πάντας ὀλέσσαι,
ἔξ ἐμέθεν γ' ἐλάσας πεδίον κάτα μέγμερα ῥέξε·
πλήθει γὰρ δὴ μοι νεκύων ἐρατεινὰ ῥέεθρα,
οὐδέ τί πη δυναμαὶ προχέειν ῥόον εἰς ἄλα δῖαν
στεινόμενος νεκύεσσι, σὺ δὲ κτείνεις αἰδήλως. 220
ἀλλ' ἄγε δὴ καὶ ἔασον· ἄγῃ μ' ἔχει, ὄρχαμε λαῶν·“

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκύς Ἀχιλ-
λεύς

„ἔσται ταῦτα, Σκάμανδρε διοτρεφές, ὡς σὺ κελεύεις.
Τρωῶας δ' οὐ πρὶν λήξω ὑπερφιάλους ἐναρίζων,
πρὶν ἔλσαι κατὰ ἄστνυ καὶ Ἔκτορι πειρηθῆναι 225
ἀντιβίην, ἣ κέν με δαμάσσειται, ἣ κεν ἐγὼ τόν·“

Ὡς εἰπὼν Τρώεσσι ἐπέσσυτο, δαίμονι ἴσος.
καὶ τότε Ἀπόλλωνα προσέφη ποταμὸς βαθυδίνης
,,Ὡ πόποι, ἀργυρότοξε, Διὸς τέκος, οὐ σύγχε βουλάς
εἰρύσαιο Κρονίωνος, ὅ τοι μάλα πόλλ' ἐπέτελλεν 230
Τρωσὶ παρεστάμεναι καὶ ἀμύνειν, εἰσόκεν ἔλθῃ
δείελος ὀψὲ δύων, σκιάσῃ δ' ἐρίβωλον ἄρουραν.“

Ἡ καὶ Ἀχιλλεὺς μὲν δουρικλυτὸς ἔνθορε μέσσω
κρημνοῦ ἀπαΐξας· ὁ δ' ἐπέσσυτο οἴδηματι θύων, 234
πάντα δ' ὄρινε ῥέεθρα κνκῶμενος, ὥσε δὲ νεκροὺς
πολλοὺς, οἳ ῥα κατ' αὐτὸν ἄλις ἔσαν, οὓς κτάν' Ἀχιλ-
λεὺς·

τοὺς ἔκβαλλε θύραζε, μεμνκῶς ἦῤτε ταῦρος,
χέρσουδε· ζωοὺς δὲ σάω κατὰ καλὰ ῥέεθρα,
κρύπτων ἐν δίνησι βαθείησιν μεγάλῃσιν.
δεινὸν δ' ἀμφ' Ἀχιλῆα κνκῶμενον ἴστατο κῦμα, 240
ᾧθι δ' ἐν σάκει πίπτων ῥόος· οὐδὲ πόδεσσι
εἶχε στηριξασθαι. ὁ δὲ πτελέην ἔλε χερσὶν
εὐφυέα μεγάλην· ἣ δ' ἐκ ῥιζῶν ἐριποῦσα,
κρημνὸν ἅπαντα διῶσεν, ἐπέσχε δὲ καλὰ ῥέεθρα
ὄξιοισιν πνκνοιῖσι, γεφύρωσεν δέ μιν αὐτὸν 245
εἴσω πᾶσ' ἐριποῦσ'· ὁ δ' ἄρ' ἐκ δίνης ἀνορούσας
ἦῤξεν πεδίοιο ποσὶ κραιπνοιῖσι πέτεσθαι,
δείσας. οὐδέ τ' ἔληγε μέγας θεὸς, ᾧτο δ' ἐπ' αὐτὸν
ἀροκελαινιῶων, ἵνα μιν παύσειε πόνοιο
δίου Ἀχιλλῆα, Τρώεσσι δὲ λοιγὸν ἀλάλκοι. 250
Πηλεΐδης δ' ἀπόρουσεν ὅσον τ' ἐπὶ δουρὸς ἐρωῆ,
αἰετοῦ οἴματ' ἔχων μέλανος, τοῦ θηροτηῆρος,
ὅσθ' ἅμα κάρτιστός τε καὶ ᾠκιστος πετεηνῶν·
τῷ εἰκῶς ἦῤξεν, ἐπὶ στήθεσσι δὲ χαλκὸς
σμερδαλέον κονάβιζεν· ὕπαιθα δὲ τοιο λιασθεῖς 255
φεῦγ', ὁ δ' ὀπισθε ῥέων ἔπετο μεγάλῳ ὄρουμαγδῷ.
ὥς δ' ὅτ' ἀνήρ ὀχετηγὸς ἀπὸ κρήνης μελανύδρου

ἄμ φυτὰ καὶ κήπους ὕδατι ῥόον ἠγεμονεύη,
 χερσὶ μάκελλαν ἔχων, ἀμάρης ἔξ ἔχματα βάλλων·
 τοῦ μὲν τε προρέοντος ὑπὸ ψηφίδες ἅπασαι 260
 ὀχλεῦνται· τὸ δέ τ' ἄκα κατειβόμενον κελαρῦζει
 χῶρῳ ἔνι προαλεῖ, φθάνει δέ τε καὶ τὸν ἄγοντα·
 ὡς αἰεὶ Ἀχιλῆα κιχήσατο κῦμα ῥόοιο,
 καὶ λαιψηρὸν ἔοντα· θεοὶ δέ τε φέρτεροι ἀνδρῶν.
 ὀσσάκι δ' ὀρμήσειε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεὺς 265
 στῆναι ἐναντίβιον, καὶ γινώμεναι εἰ μιν ἅπαντες
 ἀθάνατοι φοβέουσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν,
 τοσσάκι μιν μέγα κῦμα διυπετέος ποταμοῖο
 πλάζ' ὤμους καθύπερθε· ὁ δ' ὑψόσε ποσσὶν ἐπήδα
 θυμῷ ἀνιάζων· ποταμὸς δ' ὑπὸ γούνατ' ἐδάμνα 270
 λάβρος, ὑπαιθα ῥέων, κούρη δ' ὑπέρεπτε ποδοῖν.
 Πηλεΐδης δ' ὤμωξεν ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρὺν
 „Ζεῦ πάτερ, ὡς οὔτις με θεῶν ἔλεινον ὑπέστη
 ἐκ ποταμοῖο σαῶσαι· ἔπειτα δὲ καὶ τι πάθοιμι.
 ἄλλος δ' οὔτις μοι τόσον αἴτιος Οὐρανιαίωνων, 275
 ἀλλὰ φίλη μήτηρ, ἣ με ψεύδεσσιν ἔθελγεν·
 ἣ μ' ἔφατο Τρώων ὑπὸ τείχεϊ θωρηκτάων
 λαιψηροῖς ὀλέεσθαι Ἀπόλλωνος βελέεσσιν.
 ὡς μ' ὄφελ' ἔκτωρ κτείνειν, ὃς ἐνθάδε γ' ἔτραφ'
 ἄριστος·
 τῷ κ' ἀγαθὸς μὲν ἔπεφν', ἀγαθὸν δέ κεν ἔξενάριξεν.
 νῦν δέ με λευγαλέῳ θανάτῳ εἴμαρτο ἀλῶναι 281
 ἐρχθέντ' ἐν μεγάλῳ ποταμῷ, ὡς παῖδα συφορβόν,
 ὃν ῥά τ' ἔναυλος ἀποέρση χειμῶνι περῶντα.“
 Ὡς φάτο, τῷ δὲ μάλ' ἄκα Ποσειδάων καὶ Ἀθήνη
 στήτην ἐγγὺς ἰόντε, δέμας δ' ἀνδρεσσιν ἔκκτην, 285
 χειρὶ δὲ χεῖρα λαβόντες ἐπιστώσαντ' ἐπέεσσιν.
 τοῖσι δὲ μύθων ἤρχε Ποσειδάων ἐνοσίχθων
 „Πηλεΐδη, μήτ' ἄρ τι λίην τρέε μήτε τι τάρβει·

τοῖω γάρ τοι νῶϊ θεῶν ἐπιταρρόθω εἰμὲν,
 Ζητὸς ἐπαινήσαντος, ἐγὼ καὶ Παλλὰς Ἀθήνη· 290
 ὡς οὐ τοι ποταμῶ γε δαμήμεναι αἰσιμόν ἐστιν·
 ἀλλ' ὅδε μὲν τάχα λωφήσει, σὺ δὲ εἶσαι αὐτός·
 αὐτὰρ σοὶ πυκινῶς ὑποθησόμεθ', αἶ κε πίθηται·
 μὴ πρὶν παύειν χεῖρας ὁμοίου πολέμοιο,
 πρὶν κατὰ Ἰλιόφι κλυτὰ τεῖχεα λαὸν ἐέλσαι 295
 Τρωϊκόν, ὅς κε φύγησι. σὺ δ' Ἔκτορι θυμὸν ἀπούρας,
 ἄψ' ἐπὶ νῆας ἴμεν· δίδομεν δέ τοι εὐχος ἀρέσθαι.“

Τῷ μὲν ἄρ' ὡς εἰπόντε μετ' ἀθανάτους ἀπεβήτην,
 αὐτὰρ ὁ βῆ – μέγα γὰρ ῥά θεῶν ᾧτρυνεν ἐφετημή –
 ἔς πεδίον· τὸ δὲ πᾶν πληθ' ὕδατος ἐκχυμένοιο, 300
 πολλὰ δὲ τεύχεα καλὰ δαίκταμένων αἰζηῶν
 πλῶον καὶ νέκνεσ. τοῦ δ' ὑψόσε γούνατ' ἐπήδα
 πρὸς ῥόου αἰσσοντος ἀν' ἰθύν, οὐδέ μιν ἔσχεν
 εὐρυρέων ποταμός· μέγα γὰρ σθένος ἔμβαλ' Ἀθήνη.
 οὐδὲ Σκάμανδρος ἔληγε τὸ ὄν μένος, ἀλλ' ἔτι μάλλον
 χῶετο Πηλείωνι, κόρουσσε δὲ κῦμα ῥόοιο 306
 ὑψόσ' ἀειρόμενος, Σιμόεντι δὲ κέκλετ' αὔσας

„Φίλε κασίγνητε, σθένος ἀνέρος ἀμφοτέροί περ
 σχῶμεν, ἐπεὶ τάχα ἄστν μέγα Πριάμοιο ἄνακτος
 ἐκπέρσει, Τρῶες δὲ κατὰ μόθον οὐ μενέουσιν. 310
 ἀλλ' ἐπάμυνε τάχιστα, καὶ ἐμπίπληθι ῥέεθρα
 ὕδατος ἐκ πηγέων, πάντας δ' ὀρόθνυον ἐναύλους,
 ἴστη δὲ μέγα κῦμα, πολὺν δ' ὀρῦμαγδὸν ὄρινε
 φιτρῶν καὶ λάων, ἵνα παύσομεν ἄγριον ἄνδρα,
 ὅς δὴ νῦν κρατέει, μέμονεν δ' ὄγε ἴσα θεοῖσιν. 315
 φημὶ γὰρ οὔτε βίην χροαισμησέμεν οὔτε τι εἶδος,
 οὔτε τὰ τεύχεα καλὰ, τὰ που μάλα νειόδι λίμνης
 κείσεθ' ὑπ' ἰλύος κεκαλυμμένα· καὶ δέ μιν αὐτὸν
 εἰλύσω ψαμάθοισιν, ἄλις χέραδος περιχεύας,
 μυρίον, οὐδέ οἱ ὅστε' ἐπιστήθονται Ἀχαιοὶ 320

ἀλλέξαι· τόσσην οἱ ^{Ζεῦ} ἄσιν καθύπερθε καλύψω.
αὐτοῦ οἱ καὶ σῆμα τετεύχεται, οὐδέ τί μιν χρεῶ
ἔσται τυμβοχοῆσ', ὅτε μιν θάπτωσιν Ἀχαιοί.“

Ἡ καὶ ἐπῶρ' Ἀχιλλῆϊ κνκῶμενος, ὑψόσε θύων,
μορμύρων ἀφρῶ τε καὶ αἵματι καὶ νεκύεσσιν. 325
πορφύρεον δ' ἄρα κῦμα Τυπετέος ποταμοῖο
ἵστατ' ἀειρόμενον, κατὰ δ' ἦρεε Πηλείωνα.

Ἡρῆ δὲ μέγ' ἄυσε περιδδείσασ' Ἀχιλλῆϊ,
μὴ μιν ἀποέρσειε μέγας ποταμὸς βαθυδίνης.
αὐτίκα δ' Ἦφαιστον προσεφώνεεν, ὃν φίλον υἷόν, 330
„Ὅρσεο, κυλλοπόδιον, ἐμὸν τέκος· ἄντα σέθεν γὰρ
Ἔανθον δινήεντα μάχῃ ἠῖσκομεν εἶναι·

ἀλλ' ἐπάμυνε τάχιστα, πιφανύσκειο δὲ φλόγα πολλήν.
αὐτὰρ ἐγὼ Ζεφύροιο καὶ ἀργεστῆος Νύτοιο
εἶσομαι ἐξ ἀλόθεν χαλεπὴν ὄρσουσα θύελλαν, 335
ἢ κεν ἀπὸ Τρώων κεφαλὰς καὶ τεύχεα κῆαι,
φλέγμα κακὸν φορέουσα. σὺ δὲ Ἔανθοιο παρ' ὄχθας
δένδρεα καί, ἐν δ' αὐτὸν ἴει πυρί· μηδέ σε πάμπαν
μειλιχίοις ἐπέεσσιν ἀποτρεπέτω καὶ ἀρειῇ·

μηδὲ πρὶν ἀπόπανε τεδὸν μένος, ἀλλ' ὀπότ' ἂν δὴ 340
φθέγγξομ' ἐγὼν ἰάχουσα, τότε σχεῖν ἀνάματον πῦρ.“

Ὡς ἔφαθ', Ἦφαιστος δὲ τιτύσκειο θεσπιδαῆς πῦρ.
πρῶτα μὲν ἐν πεδίῳ πῦρ δαίετο, καίτε δὲ νεκρούς
πολλοὺς, οἳ ἴα κατ' αὐτόθ' ἄλις ἔσαν, οὓς κτάν' Ἀχιλ-
λεύς.

πᾶν δ' ἐξηράνθη πεδίον, σχέτο δ' ἀγλαὸν ὕδωρ. 345
ὡς δ' ὅτ' ὀπωρινὸς Βορέης νεοαρδέ' ἀλώην
αἰψ' ἀγξηράνη· χαίρει δὲ μιν ὅστις ἐθείρη·
ὡς ἐξηράνθη πεδίον πᾶν, καδ δ' ἄρα νεκρούς
κῆεν· ὁ δ' ἐς ποταμὸν τρέψε φλόγα παμφανόωσαν.
καίοντο πετέαι τε καὶ ἰτέα· ἦδὲ μυρῆκαι, 350
καίετο δὲ λωτός τ' ἦδὲ θρούιον ἦδὲ κύπειρον,

τὰ περὶ καλὰ ῥέεθρα ἄλις ποταμοῖο πεφύκει·
 βείροντ' ἐγγέλυνές τε καὶ ἰχθύες οἱ κατὰ δίνας,
 οἱ κατὰ καλὰ ῥέεθρα κυβίστων ἔνθα καὶ ἔνθα
 πνοιῇ τειρόμενοι πολυμήτιος Ἥφαιστοιο. 355

καίετο δ' ἴς ποταμοῖο ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν
 „Ἥφαιστ', οὔτις σοίγε θεῶν δύνατ' ἀντιφερίζειν,
 οὐδ' ἂν ἐγὼ σοίγ' ᾧδε πυρὶ φλεγέθοντι μαχοίμην.
 λῆγ' ἔριδος, Τρωᾶς δὲ καὶ αὐτίκα διὸς Ἀχιλλεὺς
 ἄστεος ἐξελάσειε· τί μοι ἔριδος καὶ ἀρωγῆς;“ 360

Φῆ πυρὶ καιόμενος, ἀνὰ δ' ἔφλυε καλὰ ῥέεθρα.
 ὡς δὲ λέβης ζεῖ ἔνδον, ἐπειγόμενος πυρὶ πολλῶ,
 κνίσην μελδόμενος ἀπαλοτρεφῆος σιάλοιο,
 πάντοθεν ἀμβολάδην, ὑπὸ δὲ ξύλα κάγκυα κεῖται,
 ὡς τοῦ καλὰ ῥέεθρα πυρὶ φλέγεται, ζεε δ' ὕδωρ· 365
 οὐδ' ἔθελε προρέειν, ἀλλ' ἴσχετο· τεῖρε δ' αὐτμῆ
 Ἥφαιστοιο βίηφι πολύφρονος. αὐτὰρ ὄγ' Ἥρην
 πολλὰ λισσόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα

„Ἥρη, τίπτε σὸς υἱὸς ἐμὸν ῥόον ἐχραε κήδειν
 ἐξ ἄλλων; οὐ μὲν τοι ἐγὼ τόσον αἰτιός εἰμι 370
 ὄσσον οἱ ἄλλοι πάντες, ὅσοι Τρώεσσιν ἀρωγοί.
 ἀλλ' ἦτοι μὲν ἐγῶν ἀποπαύσομαι, εἰ σὺ κελεύεις,
 πανέσθω δὲ καὶ οὔτος. ἐγὼ δ' ἐπὶ καὶ τόδ' ὀμοῦμαι,
 μήποτ' ἐπὶ Τρώεσσιν ἀλεξήσειν κακὸν ἡμᾶρ,
 μηδ' ὀπότ' ἂν Τροίη μαλερῶ πυρὶ πᾶσα δάηται 375
 δαιομένη, δαίωσι δ' Ἀρηῖοι νῆες Ἀχαιῶν.“

Αὐτὰρ ἐπεὶ τόγ' ἄκουσε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
 αὐτίκ' ἄρ' Ἥφαιστον προσεφώνεεν, ὃν φίλον υἱόν,
 „Ἥφαιστε, σχέο, τέκνον ἀγακλεές· οὐ γὰρ ἔοικεν
 ἀθάνατον θεὸν ᾧδε βροτῶν ἔνεκα στυφελίζειν.“ 380

Ὡς ἔφαθ', Ἥφαιστος δὲ κατέσβεσε θεσπιδαῆς πῦρ,
 ἄψορρον δ' ἄρα κῦμα κατέσσυτο καλὰ ῥέεθρα.

Αὐτὰρ ἐπεὶ Ξάνθοιο δάμη μένος, οἱ μὲν ἔπειτα

παυσάσθην· Ἥρη γὰρ ἐρύκακε χωομένη περ.
 ἐν δ' ἄλλοισι θεοῖσιν ἔρις πέσε βεβριθυῖα 385
 ἀργαλή, δίχα δέ σφιν ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἄητο·
 σὺν δ' ἔπεσον μεγάλῳ πατάγῳ, βράχε δ' εὐρεία χθων,
 ἀμφὶ δὲ σάλπιγξεν μέγας οὐρανός. ἄτε δὲ Ζεὺς
 ἤμενος Οὐλύμπῳ· ἐγέλασσε δέ οἱ φίλον ἦτορ
 γηθοσύνη, ὃθ' ὄρατο θεοὺς ἔριδι ξυνιόντας. 390
 ἐνθ' οἷγ' οὐκέτι δηρὸν ἀφέστασαν· ἦρχε γὰρ Ἄρης
 ὄϊνοτόρος, καὶ πρῶτος Ἀθηναίῃ ἐπόρουσεν
 χάλκεον ἔγχος ἔχων, καὶ ὀνειδέιον φάτο μῦθον

„Τίπτ' αὐτ', ὦ κννάμνια, θεοὺς ἔριδι ξυνελαυνεῖς
 θάρσος ἄητον ἔχουσα, μέγας δέ σε θυμὸς ἀνήκεν; 395
 ἢ οὐ μέμνη ὅτε Τυδεΐδην Διομήδ' ἀνήκας
 οὐτάμεναι, αὐτῇ δὲ πανόψιον ἔγχος ἐλοῦσα
 ἰθύς ἐμεῦ ὤσας, διὰ δὲ χροῖα καλὸν ἔδαψας;
 τῷ σ' αὖ νῦν ὄτω ἀποτισέμεν ὅσσα μ' ἔοργας.“

Ὡς εἰπὼν οὕτησε κατ' αἰγίδα θυσσανόεσσαν 400
 ἔμερδαλέην, ἣν οὐδὲ Διὸς δάμνησι κεραυνός·
 τῇ μιν Ἄρης οὕτησε μαιφόνος ἔρχει μακροῦ.
 ἢ δ' ἀναχασσαμένη λίθον εἴλετο χειρὶ παχείῃ
 κείμενον ἐν πεδίῳ, μέλανα, τρηχύν τε μέγαν τε, 404
 τὸν ὃ' ἄνδρες πρότεροι θέσαν ἔμμεναι οὔρου ἀρούρης·
 τῷ βάλε θυῶρον Ἄρηα κατ' αὐχένα, λῦσε δὲ γυῖα.
 ἐπτὰ δ' ἐπέσχε πέλεθρα πεσῶν, ἐκόνισε δὲ χαίτας,
 τεύχεά τ' ἀμφαράβησε· γέλασσε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη,
 καὶ οἱ ἐπευχομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα 409

„Νηπύτι, οὐδέ νύ πῶ περ ἐπεφράσω ὅσσον ἀρείων
 εὐχομ' ἐγὼν ἔμμεναι, ὅτι μοι μένος ἰσοφαρίζεις.
 οὔτω κεν τῆς μητρος ἐρινύας ἐξαποτίνοις,
 ἦ τοι χωομένη κακὰ μῆδεται, οὔνεκ' Ἀχαιοὺς
 κάλλιπες, αὐτὰρ Τρωσὶν ὑπερφιάλοισιν ἀμύνεις.“

Ὡς ἄρα φωνήσασα πάλιν τρέπεν ὅσσε φαινώ. 415

νῦν δ' ἄγε χειρὸς ἐλοῦσα Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη
 πυκνὰ μάλα στενάχοντα· μόγις δ' ἔσαγείρετο θυμόν.
 τὴν δ' ὡς οὖν ἐνόησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
 αὐτίκ' Ἀθηναίην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα

„ὦ πόποι, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, Ἀτρυτώνη, 420
 καὶ δ' αὖθ' ἡ κυνάμυια ἄγει βροτολοιγὸν Ἄρηα
 δηῖου ἐκ πολέμοιο κατὰ κλόνον· ἀλλὰ μέτελθε.“

Ὡς φάτ', Ἀθηναίη δὲ μετέσσυτο, χαῖρε δὲ θυμῶ,
 καὶ ῥ' ἐπεισαμένη πρὸς στήθεα χειρὶ παχείῃ
 ἤλασε· τῆς δ' αὐτοῦ λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ.
 τῶ μὲν ἄρ' ἄμφω κεῖντο ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ, 426
 ἢ δ' ἄρ' ἐπευχομένη ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευεν

„Τοιοῦτοι νῦν πάντες, ὅσοι Τρώεσσι ἀρωγοί,
 εἶεν, ὅτ' Ἀργείοισι μαχοίατο θωρηκτῆσιν,
 ᾧδὲ τε θαρσαλέοι καὶ τλήμονες, ὡς Ἀφροδίτη 430
 ἦλθεν Ἄρει ἐπίκουρος, ἐμῶ μένει ἀντιώσασα·
 τῶ κεν δὴ πάλαι ἄμμες ἐπαυσάμεθα πολέμοιο.
 Ἴλιου ἐκπέρσαντες εὐκτίμενον πτολίεθρον.“

Ὡς φάτο, μείδησεν δὲ θεὰ λευκώλενος Ἥρη.
 αὐτὰρ Ἀπόλλωνα προσέφη κρείων ἐνοσίχθων 435

„Φοῖβε, τίη δὴ νῶϊ διέσταμεν; οὐδὲ ἔοικεν
 ἀρξάντων ἑτέρων· τὸ μὲν αἰσχίον, αἶ κ' ἀμαχητὶ
 λομεν Οὐλυμπόνδε, Διὸς ποτὶ χαλκοβατῆς δῶ.
 ἄρχε· σὺ γὰρ γενεῆφι νεώτερος· οὐ γὰρ ἔμοιγε
 καλὸν, ἐπεὶ πρότερος γενόμην καὶ πλείονα οἶδα. 440
 νηπύτι, ὡς ἄνοον κραδίην ἔχες· οὐδέ νυ τῶν περ
 μέμνηται, ὅσα δὴ πάθομεν κακὰ Ἴλιον ἀμφὶ
 μοῦνοι νῶϊ θεῶν, ὅτ' ἀγήνορι Λαομέδοντι
 παρ Διὸς ἐλθόντες θητεύσαμεν εἰς ἐνιαυτὸν
 μισθῶ ἐπι ρητῶ· ὁ δὲ σημαίνων ἐπέτελλεν. 445
 ἦτοι ἐγὼ Τρώεσσι πόλιν πέρι τεῖχος ἔδειμα
 εὐρύ τε καὶ μάλα καλὸν, ἵν' ἄρρηκτος πόλις εἴη·

Φοῖβε, σὺ δ' εἰλίποδας ἔλικας βοῦς βουκολέεσκες
 Ἴδης ἐν κνημοῖσι πολυπτύχου ὑληέσσης.
 ἀλλ' ὅτε δὴ μισθοῖο τέλος πολυγηθῆες ἼΩραι 450
 ἐξέφερον, τότε νῶϊ βιήσατο μισθὸν ἅπαντα
 Λαομέδων ἐκπαγλος, ἀπειλήσας δ' ἀπέπεμπεν.
 σοὶ μὲν ὄγ' ἠπέιλησε πόδας καὶ χεῖρας ὑπερθεῖν
 δήσειν, καὶ περάαν νήσων ἐπι τηλεδαπάων·
 στεῦτο δ' ὄγ' ἀμφοτέρων ἀπολεψέμεν οὔατα χαλκῶ. 455
 νῶϊ δέ τ' ἄψοροιο κίομεν κεκοτηότι θυμῶ,
 μισθοῦ χωόμενοι, τὸν ὑποστάς οὐκ ἐτέλεσσεν.
 τοῦ δὴ νῦν λαοῖσι φέρεις χάριν, οὐδὲ μεθ' ἡμέων
 πειρᾶ ὡς κε Τρῶες ὑπερφίαλοι ἀπόλωνται
 πρόχην κακῶς, σὺν παισὶ καὶ αἰδοίης ἀλόχοισιν.“ 460

Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἐκάεργος Ἀπόλλων
 „ἐννοσίγαι', οὐκ ἄν με σαόφρονα μυθήσαιο
 ἔμμεναι, εἰ δὴ σοίγε βροτῶν ἔνεκα πτολεμίζω
 δειλῶν, οἳ φύλλοισιν εἰκότες ἄλλοτε μὲν τε
 ζῆαφλεγέες τελέθουσιν, ἀρούρης καρπὸν ἔδοντες, 465
 ἄλλοτε δὲ φθινύθουσιν ἀκήριοι. ἀλλὰ τάχιστα
 πανσῶμεσθα μάχης· οἳ δ' αὐτοὶ δηριαάσθων.“

Ὡς ἄρα φωνήσας πάλιν ἐτράπετ'· αἶδετο γάρ ῥα
 πατροκασιγνήτοιο μιγήμεναι ἐν παλάμησιν.
 τὸν δὲ κασιγνήτη μάλα νείκεσε, πότνια θερῶν 470
 [Ἄρτεμις ἀγροτέρη, καὶ ὀνειδείων φάτο μῦθον]

„Φεύγεις δὴ, ἐκάεργε, Ποσειδάωνι δὲ νίκην
 πᾶσαν ἐπέτρεψας, μέλεον δέ οἱ εὐχος ἔδωκας·
 νηπύτιε, τί νυ τόξον ἔχεις ἀνεμῶλιον αὐτῶς;
 [μή σε νῦν ἔτι πατρὸς ἐνὶ μεγάροισιν ἀκούσω 475
 εὐχομένον, ὡς τὸ πρὶν ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσιν,
 ἅντα Ποσειδάωνος ἐναντίβιον πολεμίζειν.]“

Ὡς φάτο, τὴν δ' οὔτι προσέφη ἐκάεργος Ἀπόλλων,
 ἀλλὰ χολωσαμένη Διὸς αἰδοίη παρᾶκοιτις

νείκεσεν λοχέαιραν ὄνειδείοις ἐπέεσσιν 480

„Πῶς δὲ σὺ νῦν μέμονας, κύον ἄδδεές, ἀντί' ἐμείο
στησέσθαι; χαλεπή τοι ἐγὼ μένος ἀντιφέρεσθαι,
τοξοφόρῳ περ εἰούσῃ, ἐπεὶ σε λέοντα γυναιξίν
Ζεὺς θῆκεν, καὶ ἔδωκε κατακτάμεν ἦν κ' ἐθέλησθα.
ἦτοι βέλτερόν ἐστι κατ' οὔρεα θῆρας ἐναίρειν 485
ἀγροτέρας τ' ἐλάφους ἢ κρείσσοσιν ἴφι μάχεσθαι.
εἰ δ' ἐθέλεις πολέμοιο δαήμεναι, ὄφρ' εὖ εἰδῆς,
ὅσσον φερέτερη εἴμ', ὅτι μοι μένος ἀντιφερίζεις.“

Ἦ ῥα καὶ ἀμφοτέρας ἐπὶ καρπῶ χεῖρας ἔμαρπτεν
σκαιῆ, δεξιτερῆ δ' ἄρ' ἀπ' ὤμων αἰνυτο τόξα, 490
αὐτοῖσιν δ' ἄρ' ἔθεινε παρ' οὔατα μειδιόωσα
ἐντροπαλιζομένην· ταχέες δ' ἔκπιπτον οἴστοί.
δακρυόεσσα δ' ὑπαιδα θεὰ φύγεν ὥστε πέλεια,
ἦ ῥά θ' ὑπ' ἰρηκός κοίλῃν εἰσέπτατο πέτρην,
κηραμόν· οὐδ' ἄρα τῆγε ἀλώμεναι αἰσιμον ἦεν· 495
ὥς ἢ δακρυόεσσα φύγεν, λίπε δ' αὐτόθι τόξα.

Ἀητῶ δὲ πρὸσέειπε διάκτορος Ἀργειφόντης

„Ἀητοῦ, ἐγὼ δέ τοι οὔτι μαχήσομαι· ἀργαλέον δὲ
πληκτίζεσθ' ἀλόχοισι Διὸς νεφεληγερέταο·
ἀλλὰ μάλα πρόφρασσα μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν 500
εὐχέσθαι ἐμὲ νικῆσαι κρατερῆφι βίηφιν.“

Ὡς ἄρ' ἔφη, Ἀητῶ δὲ συναίνυτο καμπύλα τόξα
πεπτεῶτ' ἄλλυδις ἄλλα μετὰ στροφάλιγγι κούρης.
ἦ μὲν τόξα λαβοῦσα, πάλιν κίε θυγατέρος ἦς·
ἦ δ' ἄρ' Ὀλυμπον ἴκανε, Διὸς ποτὶ χαλκοβατὲς δᾶ, 505
δακρυόεσσα δὲ πατρὸς ἐφέζετο γούνασι κούρη,
ἀμφὶ δ' ἄρ' ἀμβρόσιος ἐάνος τρέμε· τὴν δὲ προτὶ οἶ
εἶλε πατῆρ Κρονίδης, καὶ ἀνείρετο ἠδὺ γελάσσας

„Τίς νύ σε τοιάδ' ἔρεξε, φίλον τέκος, Οὐρανιαίωνων
[μαψιδίως, ὥσει τι κακὸν ῥέξουσιν ἐνωπῆ];“ 510

Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἐϋστέφανος κελαιδεινή

„σὴ μ' ἄλοχος στυφέλιξε, πάτερ, λευκώλενος Ἥρη,
ἐξ ἧς ἀθανάτοισιν ἔρις καὶ νεῖκος ἐφῆπται.“

Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
αὐτὰρ Ἀπόλλων Φοῖβος ἐδύσετο Ἴλιον ἱρήν· 515

μέμβλετο γάρ οἱ τεῖχος ἐϋδητόιο πόλης,
μὴ Δαναοὶ πέρσειαν ὑπὲρ μόρον ἧματι κείνῳ.
οἱ δ' ἄλλοι πρὸς Ὀλυμπον ἴσαν θεοὶ αἰὲν εἶόντες,
οἱ μὲν χωόμενοι, οἱ δὲ μέγα κυδιώοντες·

καὶ δ' ἴξον παρ Ζηνὶ κελαινεφεῖ. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς 520
Τρῶας ὁμῶς αὐτούς τ' ὄλεκεν καὶ μῶνυχας ἵππους.

ὥς δ' ὅτε καπνὸς ἰὼν εἰς οὐρανὸν εὐρὺν ἴκηται
ἄστεος αἰθομένοιο, θεῶν δὲ ἐ μῆνις ἀνῆκεν,
πᾶσι δ' ἔθηκε πόνου, πολλοῖσι δὲ κῆδ' ἐφῆκεν,
ὥς Ἀχιλλεὺς Τρῶεσσι πόνου καὶ κῆδ' ἔθηκεν. 525

Ἐστήκει δ' ὁ γέρον Πριάμος θείου ἐπὶ πύργου,
ἐς δ' ἐνόησ' Ἀχιλλῆα πελώριον· αὐτὰρ ὑπ' αὐτοῦ
Τρῶες ἄφαρ κλονέοντο πεφυζότες, οὐδέ τις ἀλκὴ
γίγνεθ'· ὁ δ' οἰμῶξας ἀπὸ πύργου βαῖνε χαμᾶζε,
ὄτρυνέων παρὰ τεῖχος ἀγκλιετούς πυλαωρούς 530

„Πεπταμένας ἐν χερσὶ πύλας ἔχετ', εἰσόκε λαοὶ
ἔλθωσι προτὶ ἄστνυ πεφυζότες· ἦ γὰρ Ἀχιλλεὺς
ἐγγὺς ὄδε κλονέων· νῦν οἴω λοίγι' ἔσεσθαι.
αὐτὰρ ἐπεὶ κ' ἐς τεῖχος ἀναπνεύσωσιν ἀλέντες,
αὐτίς ἐπανθέμεναι σανίδας πυκινῶς ἀραρυίας· 535
δειδία γὰρ μὴ οὐλος ἀνῆρ ἐς τεῖχος ἄληται.“

Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἄνεσάν τε πύλας καὶ ἀπῶσαν
ὄχῃας·

αἱ δὲ πετασθεῖσαι τεῦξαν φάος. αὐτὰρ Ἀπόλλων
ἀντίος ἐξέθορε, Τρῶων ἵνα λοιγὸν ἀλάλκοι.

οἱ δ' ἰθὺς πόλιος καὶ τεῖχος ὑψηλοῖο, 540
δίψῃ καρχαλέοι, κεκονιμένοι ἐκ πεδίοιο
φεῦγον· ὁ δὲ σφεδανὸν ἔφεπ' ἔγχεϊ· λύσσα δὲ οἱ κῆρ

αἶψα ἔχε κρατερῆ, μενείαινε δὲ κῦδος ἀρέσθαι.

Ἔνθα κεν ὑψίπυλον Τροίην ἔλον νῆες Ἀχαιῶν,
εἰ μὴ Ἀπόλλων Φοῖβος Ἀγήνορα δῖον ἀνῆκεν, 545

φῶτ' Ἀντήνορος νῖδον ἀμύμονά τε κρατερόν τε.
ἐν μὲν οἱ κραδίη θάρσος βάλε, παρ δέ οἱ αὐτὸς
ἔσθη, ὅπως θανάτοιο βαρείας κῆρας ἀλάλκοι,
φηγῶ κεκλιμένος· κεκάλυπτο δ' ἄρ' ἤερι πολλῆ.

αὐτὰρ ὄγ' ὡς ἐνόησεν Ἀχιλλῆα πτολίπορθον, 550
ἔσθη, πολλὰ δέ οἱ κραδίη πόρφυρε μένουτι·

ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν

„ὦ μοι ἐγών· εἰ μὲν κεν ὑπὸ κρατεροῦ Ἀχιλλῆος
φεύγω, τῆπερ οἱ ἄλλοι ἀτυζόμενοι κλονέονται,
αἰρήσει με καὶ ὡς, καὶ ἀνάγκη δειροτομήσει. 555

εἰ δ' ἂν ἐγὼ τούτους μὲν ὑποκλονέεσθαι ἐάσω

Πηλείδην Ἀχιλλῆϊ, ποσὶν δ' ἀπὸ τείχεος ἄλλη

φεύγω πρὸς πεδίον Ἰλῆϊον, ὄφρ' ἂν ἴκωμαι

Ἰδης τε κνημοὺς κατὰ τε ρωπήϊα δύω·

ἔσπεριος δ' ἂν ἔπειτα λοεσσάμενος ποταμοῖο, 560
ἰδρῶ ἀποψυχθεὶς ποτὶ Ἴλιον ἀπονεοίμην.

ἀλλὰ τίη μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός;

μή μ' ἀπαιερόμενον πόλιος πεδίουδε νοήσῃ

καὶ με μεταΐξας μάρψῃ ταχέεσσι πόδεσσιν.

οὐκέτ' ἔπειτ' ἔσται θάνατον καὶ κῆρας ἀλύξαι· 565

λίην γὰρ κρατερός περὶ πάντων ἔστ' ἀνθρώπων.

εἰ δέ κέν οἱ προπάρουθε πόλιος κατευαντίον ἔλθω·

καὶ γὰρ θην τούτῳ τρωτὸς χρῶς ὀξείη χαλκῶ,

ἐν δὲ ἴα ψυχῇ, θυητόν δέ ἔφασ' ἀνθρώποι

[ἔμμεναι· αὐτὰρ οἱ Κρονίδης Ζεὺς κῦδος ὀπάξει].“ 570

Ὡς εἰπὼν Ἀχιλλῆα ἀλεῖς μένεν, ἐν δέ οἱ ἦτορ

ἄλκιμον ὠρμάτο πτολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι.

ἦντε πάροδαλις εἴσι βαθείης ἐκ ξυλόχοιο

ἀνδρὸς θηρητηῆρος ἐναίτιον, οὐδέ τι θυμῶ

ταρβεῖ οὐδὲ φοβεῖται, ἐπεὶ κεν ὑλαγμὸν ἀκούσῃ· 575
 εἶπεο γὰρ φθάμενός μιν ἢ οὐτάσῃ, ἥε βάλῃσιν,
 ἀλλὰ τε καὶ περὶ δουρὶ πεπαρμένη οὐκ ἀπολήγει
 ἀλκῆς, πρὶν γ' ἥε ξυμβλήμεναι, ἥε δαμῆναι·
 ὡς Ἀντήνορος υἱὸς ἀγανού, διὸς Ἀγῆνωρ,
 οὐκ ἔθελεν φεύγειν, πρὶν πειρήσασθαι Ἀχιλλῆος, 580
 ἀλλ' ὄγ' ἄρ' ἀσπίδα μὲν πρόσθ' ἔσχετο πάντος εἵσῃν,
 ἐγχείῃ δ' αὐτοῖο τιτύσκετο, καὶ μέγ' αὐτεῖ

„Ἡ δὴ που μάλ' ἔολπας ἐνὶ φρεσὶ, φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ,
 ἤματι τῷδε πόλιν πέρσειν Τρώων ἀγερώχων,
 νηπύτι, ἣ τ' ἔτι πολλὰ τετεύξεται ἄλγε' ἐπ' αὐτῇ. 585
 ἐν γὰρ οἱ πολέες τε καὶ ἄλκιμοι ἀνέρες εἰμὲν,
 οἳ καὶ πρόσθε φίλων τοκέων ἀλόχων τε καὶ υἱῶν
 Ἴλιον εἰρνούμεσθα· σὺ δ' ἐνθάδε πότμον ἐφέψεις,
 ὧδ' ἔκπαγλος ἐὼν καὶ θαρσαλέος πολεμιστής.“

Ἡ δὲ καὶ ὄξυν ἄκοντα βαρείης χειρὸς ἀφῆκεν, 590
 καὶ ῥ' ἔβαλε κνήμην ὑπὸ γούνατος οὐδ' ἀφάμαρτεν.
 ἀμφὶ δέ μιν κνημῖς νεοτεύκτου κασσιτέροιο
 σμερδαλέου κονάβησε· πάλιν δ' ἀπὸ χαλκὸς ὄρουσεν
 βλημένου, οὐδ' ἐπέρησε, θεοῦ δ' ἠρύκακε δῶρα.

Πηλεΐδης δ' ὠρμήσατ' Ἀγῆνορος ἀντιθέοιο 595

δεύτερος· οὐδέ τ' ἔασεν Ἀπόλλων κῦδος ἀρέσθαι,
 ἀλλὰ μιν ἐξήραξε, κάλυψε δ' ἄρ' ἠέρι πολλῇ,
 ἠσύχιον δ' ἄρα μιν πολέμου ἔκ πέμπε νέεσθαι.

αὐτὰρ ὁ Πηλεΐωνα δόλω ἀποέρραθε λαοῦ·

αὐτῷ γὰρ ἐκάεργος Ἀγῆνορι πάντα ἔοικως 600

ἔστη πρόσθε ποδῶν· ὁ δ' ἐπέσσυτο ποσσὶ διώκειν.

εἷος ὁ τὸν πεδίοιο διώκετο πυροφόροιο,

τρέψας πὰρ ποταμὸν βαθυδινήεντα Σκάμανδρον,

τυτθὸν ὑπεκπροθέοντα· δόλω δ' ἄρ' ἔθελεγεν Ἀπόλ-
 λων,

ὡς αἰεὶ ἔλλποιο κιχῆσεσθαι ποσὶν οἴσιν·

τόφρ' ἄλλοι Τρωῆς πεφοβημένοι ἤλθον ὀμίλῳ
 ἀσπᾶσιοι προτὶ ἄστν, πόλις δ' ἔμπλητο ἀλέντων.
 οὐδ' ἄρα τοίγ' ἔτλαν πόλιος καὶ τείχεος ἐκτὸς
 μεῖναι ἔτ' ἀλλήλους, καὶ γινώμεναι ὅς τε πεφεύγοι
 ὅς τ' ἔθαν' ἐν πολέμῳ· ἀλλ' ἐσσυμένως ἐσέχυντο 610
 ἐς πόλιν, ὄντινα τῶνγε πόδες καὶ γοῦνα σαώσαι.

Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ X.

Ἑκτορος ἀναίρεσις.

Ὡς οἱ μὲν κατὰ ἄστν, πεφυζότες ἤντε νεβροί,
 ἰδρωῶ ἀπεψύχοντο πῖον τ' ἀκέοντό τε δίψαν,
 κεκλιμένοι καλῆσιν ἐπάλξεσιν· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 τείχεος ἄσσον ἴσαν, σάκε' ὤμοισι κλίναντες.
 Ἑκτορα δ' αὐτοῦ μεῖναι ὀλοῖη Μοῖρ' ἐπέδησεν,
 Ἴλιον προπάροιθε πυλάων τε Σκαιάων.

*κατὰ τριτα
 πρὸς τὴν ἰδρῶ
 μα
 (αἰμος) αὐτὸς
 γὰρ αὐτὸς
 ἡσυχματι*

κῦτάρ Πηλείωνα προσηγύδα Φοῖβος Ἀπόλλων
 „Τίπτε με, Πηλέος υἱέ, ποβὶν ταχέεσσι διώκεις,
 αὐτὸς θνητὸς ἐὼν θεὸν ἄμβροτον; οὐδέ νύ πά με
 ἔγνωσ ὡς θεός εἰμι, σὺ δ' ἀσπερχές μενεαίνεις. 10
 ἢ νύ τοι οὔτι μέλει Τρωῶν πόνος οὐς ἐφόβησας,
 οἷ δὴ τοι εἰς ἄστν ἄλεν, σὺ δὲ δεῦρο λιάσθης.
 οὐ μὲν με κτενέεις, ἐπεὶ οὔτοι μόρσιμός εἰμι.“

Τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς
 „ἔβλαψάς μ', ἐκάεργε, θεῶν ὀλοώτατε πάντων, 15
 ἐνθάδε νῦν τρέσας ἀπὸ τείχεος· ἢ κ' ἔτι πολλοὶ
 γαῖαν ὀδαῖξ εἶλον πρὶν Ἴλιον εἰσαφικέσθαι.

νῦν δ' ἐμὲ μὲν μέγα κῦδος ἀφείλεο, τοὺς δ' ἐσάσας

δηϊδίως, ἐπεὶ οὔτι τίσιν γ' ἔδδειςας ὀπίσσω.

ἦ σ' ἂν τισαίμην, εἴ μοι δύναμὶς γε παρείη.“ 20

Ὡς εἰπὼν προτὶ ἄστν μέγα φρονέων ἐβεβήκει,
σενάμενος ὥσθ' ἵππος ἀεθλοφόρος σὺν ὄχεσφιν,
ὃς ῥά τε ῥεῖα θέησι τιταινόμενος πεδίοιο·
ὡς Ἀχιλεὺς λαιψηρὰ πόδας καὶ γούνατ' ἐνώμα.

Τὸν δ' ὁ γέρον Πρίαμος πρῶτος ἶδεν ὀφθαλμοῖ-
σιν, 25

παμφαίνονθ' ὥστ' ἀστέρ', ἐπεσσύμενον πεδίοιο,
ὃς ῥά τ' ὀπώρας εἶσιν, ἀρίζηλοι δέ οἱ ἀνγαί
φαίνονται πολλοῖσι μετ' ἀστράσι νυκτὸς ἀμολγῶ·
ὄντε κύν' Ὠρίωνος ἐπίκλησιν καλέουσιν

λαμπρότατος μὲν ὄδ' ἐστὶ, κακὸν δέ τε σῆμα τέτυκται,
καὶ τε φέρει πολλὸν πυρετὸν δειλοῖσι βροτοῖσιν· 31
ἕως τοῦ χαλκὸς ἔλαμπε περὶ στήθεσσι θεόντος.

ῥῶμαξεν δ' ὁ γέρον, κεφαλὴν δ' ὄγε κόψατο χερσὶν
ὑπόσ' ἀνασχόμενος, μέγα δ' οἰμῶξας ἐγεγώνει
λισσόμενος φίλον υἱόν· ὁ δὲ προπάρουθε πυλάων 35
ἐστήκειν, ἄμοτον μεμαῶς Ἀχιλῆϊ μάχεσθαι·

τὸν δ' ὁ γέρον ἐλεεινὰ προσηύδα χεῖρας ὀρεγνύς
„Ἐκτορ, μὴ μοι μίμνε, φίλον τέκος, ἀνέρα τοῦτον
οἶος ἀνευθ' ἄλλων, ἵνα μὴ τάχα πότμον ἐπίσπης
Πηλείωνι δαμείς, ἐπειὴ πολὺ φέρτερός ἐστιν, 40

σχέτλιος· αἴθε θεοῖσι φίλος τοσσόνδε γένοιτο
ὄσσον ἐμοί· τάχα κέν ἐκύνες καὶ γῦπες ἔδοιεν
κεῖμενον· ἦ κέ μοι αἰνὸν ἀπὸ πραπίδων ἄχος ἔλθοι·
ὅς μ' υἱῶν πολλῶν τε καὶ ἐσθλῶν εὖνιν ἔσθηκεν,
κτείνων καὶ περναὸς νήσων ἐπι τηλεδαπάων. 45

καὶ γὰρ νῦν δύο παῖδε, Λυκάονα καὶ Πολύδωρον,
οὐ δύναμαι ἰδέειν Τρώων εἰς ἄστν ἀλέντων,
τούς μοι Λαοθόη τέκετο, κρείουσα γυναικῶν.
ἀλλ' εἰ μὲν ζῶουσι μετὰ στρατῶ, ἦ τ' ἂν ἐπειτα

χαλκοῦ τε χρυσοῦ τ' ἀπολυσόμεθ'· ἔστι γὰρ ἔνδον· 50
 πολλὰ γὰρ ὄπασε παιδὶ γέρον ὀνομάκλυτος Ἄλτης.
 εἰ δ' ἤδη τεθνᾶσι καὶ εἰν' Αἴδαο δόμοισιν,
 ἄλγος ἐμῷ θυμῷ καὶ μητέρι, τοὶ τεκόμεσθα·
 λαοῖσιν δ' ἄλλοισι μινυνθαδιώτερον ἄλγος
 ἔσσεται, ἣν μὴ καὶ σὺ θάνης Ἀχιλλῆϊ δαμασθεῖς. 55
 ἀλλ' εἰσέρχεο τεῖχος, ἐμὸν τέκος, ὄφρα σαώσης
 Τρωᾶς καὶ Τρωᾶς, μηδὲ μέγα κῦδος ὀρέξης
 Πηλεΐδῃ, αὐτὸς δὲ φίλης αἰῶνος ἀμερθῆς.
 πρὸς δ' ἐμὲ τὸν δύστηνον ἔτι φρουρέοντ' ἐλέησον,
 δύσμορον, ὃν ῥα πατὴρ Κρονίδης ἐπὶ γήραος οὐδῶ
 αἴσῃ ἐν ἀργαλήῃ φθίσσει, κακὰ πόλλ' ἐπιδόντα, 61
 υἱᾶς τ' ὀλλυμένους ἐλκηθεῖσας τε θύγατρας,
 καὶ θαλάμους κεραῖζομένους, καὶ νήπια τέκνα
 βαλλόμενα προτὶ γαίῃ ἐν αἰνῇ δημοτῆτι,
 ἐλκομένας τε νουὸς ὀλοῆς ὑπὸ χερσὶν Ἀχαιῶν. 65
 αὐτὸν δ' ἂν πύματόν με κύνες πρῶτῃσι θύρησιν
 ᾠμησταὶ ἐρύουσιν, ἐπεὶ κέ τις ὀξείῃ χαλκῷ
 τύψας ἢ βελῶν ρεθέων ἐκ θυμὸν ἔληται,
 οὓς τρέφον ἐν μεγάροισι τραπεζῆας θυραωρούς,
 οἳ κ' ἐμὸν αἶμα πιόντες, ἀλύσσοντες περὶ θυμῷ, 70
 κείσοντ' ἐν προθύροισι. νέφθ' δέ τε πάντ' ἐπέοικεν,
 ἀρηϊκταμένῳ, δεδαῖγμένῳ ὀξείῃ χαλκῷ,
 κείσθαι· πάντα δὲ καλὰ θανόντι περ, ὅττι φανήη·
 ἀλλ' ὅτε δὴ πολιόν τε κάρη πολιόν τε γένειον,
 αἰδῶ τ' αἰσχύνωσι κύνες κταμένοιο γέροντος, 75
 τοῦτο δὴ οἴκτιστον πέλεται δειλοῖσι βροτοῖσιν.“

Ἦ ὃ ὁ γέρον, πολιὰς δ' ἄρ' ἀνὰ τρίχας ἔλκετο
 χερσὶν

τίλλων ἐκ κεφαλῆς· οὐδ' Ἔκτορι θυμὸν ἔπειθεν.
 μήτηρ δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ὀδύρετο δακρυχέουσα,
 κόλπον ἀνιεμένη, ἐτέρηφι δὲ μαζὸν ἀνέσχευ· 80

καί μιν δακρυχέουσ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα
 „Ἔκτορ, τέκνον ἐμόν, τάδε τ' αἶδεο καί μ' ἐλέησον
 αὐτήν, εἶποτέ τοι λαθικηδέα μαζὸν ἐπέσχον.
 τῶν μνηῆσαι, φίλε τέκνον, ἄμυνε δὲ δήτιον ἄνδρα
 τείχεος ἐντὸς ἑών, μηδὲ πρόμος ἴστασο τούτῳ· 85
 σχέτλιος· εἶπερ γάρ σε κατακτάνη, οὐ σ' ἔτ' ἔργωγε
 κλαύσομαι ἐν λεχέεσσι, φίλον θάλος, ὃν τέκου αὐτή,
 οὐδ' ἄλοχος πολύδωρος· ἄνευθε δέ σε μέγα νῶϊν
 Ἀργείων παρὰ νηυσὶ κύνες ταχέες κατέδονται.“
 Ὡς τῶγε κλαίοντε προσανδήτην φίλον υἱὸν, 90
 πολλὰ λισσομένῳ· οὐδ' Ἔκτορι θυμὸν ἔπειθον,
 ἀλλ' ὄγε μίμν' Ἀχιλῆα πελώριον ἄσπον ἰόντα.
 ὡς δὲ δράκων ἐπὶ χειρὶ ὀρέστερος ἄνδρα μένησιν,
 βεβρωκῶς κακὰ φάρμακ'· ἔδν δέ τέ μιν χόλος αἰνός,
 σμερδαλέου δὲ δέδορκεν ἐλισσόμενος περὶ χειρῆ· 95
 ὡς Ἔκτωρ ἄσβεστον ἔχων μένος οὐχ ὑπεχώρει,
 πύργῳ ἐπι προὔχοντι φαεινὴν ἀσπίδ' ἐρείσας.
 ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμὸν
 „ὦ μοι ἐγὼν, εἰ μὲν κε πύλας καὶ τείχεα δύω,
 Πουλυδάμας μοι πρῶτος ἐλεγχεῖν ἀναθήσει, 100
 ὃς μ' ἐκέλευε Τρωσὶ ποτὶ πτόλιν ἠγήσασθαι
 νύχθ' ὑπο τήνδ' ὀλοήν, ὅτε τ' ᾤρετο δῖος Ἀχιλλεύς.
 ἀλλ' ἐγὼ οὐ πιθόμην· ἦ τ' ἂν πολὺ κέρδιον ἦεν·
 νῦν δ' ἐπεὶ ὄλεσα λαὸν ἀτασθαλίησιν ἐμῆσιν,
 αἰδέομαι Τρωῶας καὶ Τρωάδας ἐλκεσιπέπλους, 105
 μή ποτέ τις εἰπῆσι κακώτερος ἄλλος ἐμεῖο
 „Ἐκτωρ ἦφι βίηφι πιθήσας ὄλεσε λαόν.“
 ὡς ἐρέουσιν· ἐμοὶ δὲ τότ' ἂν πολὺ κέρδιον εἶη
 αὐτήν ἢ Ἀχιλῆα κατακτείναντα νέεσθαι,
 ἢέ κεν αὐτὸν ὀλέσθαι ἐϋκλειῶς πρὸ πόλης. 110
 εἰ δέ κεν ἀσπίδα μὲν καταθειομαι ὀμφαλόεσσαν
 καὶ κόρυθα βριαρῆν, δόρυ δὲ πρὸς τείχος ἐρείσας

αὐτὸς ἰὼν Ἀχιλλῆος ἀμύμονος ἀντίος ἔλθω
 καὶ οἱ ὑπόσχωμαι Ἑλένην καὶ κτήμαθ' ἅμ' αὐτῇ,
 πάντα μάλ' ὅσσα τ' Ἀλέξανδρος κοίλῃς ἐνὶ νηυσὶν 115
 ἠγάγετο Τροίηνδ', ἧτ' ἐπλετο νείκεος ἀρχή,
 δωσέμεν Ἀτρεΐδῃσιν ἄγειν, ἅμα δ' ἀμφὶς Ἀχαιοῖς
 ἀλλ' ἀποδάσσεσθαι, ὅσα τε πτόλις ἦδε κέκευθεν·
 Τρωσὶν δ' αὖ μετόπισθε γερούσιον ὄρκον ἔλωμαι
 μήτι κατακρύψειν, ἀλλ' ἄνδιχα πάντα δάσασθαι· 120

[κτῆσιν ὄσῃν πτολίεθρον ἐπήρατον ἐντὸς ἔεργει·]
 ἄλλὰ τί μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός;
 μή μιν ἐγὼ μὲν ἴκωμαι ἰὼν, ὁ δέ μ' οὐκ ἐλεήσει
 οὐδέ τί μ' αἰδέσεται, κτενέει δέ με γυμνὸν ἔοντα
 αὐτῶς ὥστε γυναῖκα, ἐπεὶ κ' ἀπὸ τεύχεα δύω. 125

οὐ μὲν πως νῦν ἔστιν ἀπὸ δρυὸς οὐδ' ἀπὸ πέτρης
 τῶ ὀαριζέμεναι, ἅτε παρθένος ἠΐθεός τε,
 παρθένος ἠΐθεός τ' ὀαρίζετον ἀλλήλουιν.
 βέλτερον αὐτ' ἔριδι ξυνελαυνέμεν· ὅτι τάχιστα
 εἶδομεν ὀπποτέρῳ κεν Ὀλύμπιος εὐχος ὀρέξῃ.“ 130

Ὡς ὄρμαινε μένων, ὁ δέ οἱ σχεδὸν ἦλθεν Ἀχιλλεὺς
 ἴσος Ἐνναλίῳ, κορυθαῖκι πτολεμιστῇ,
 σείων Πηλιάδα μελίην κατὰ δεξιὸν ὤμου *ἢ θροναί,*
 δεινὴν· ἀμφὶ δὲ χαλκὸς ἐλάμπετο εἴκελος αὐγῇ
 ἢ πυρὸς αἰθομένου ἢ ἡελίου ἀνιόντος. 135

Ἐκτορα δ', ὡς ἐνόησεν, ἔλε τρόμος· οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἔτλη
 αὐθι μένειν, ὀπίσω δὲ πύλας λίπε, βῆ δὲ φοβηθεῖς.
 Πηλείδης δ' ἐπόρουσε ποσὶ κραιπνοῖσι πεποιδῶς.

ἦντε κίρκος ὄρεσφιν, ἐλαφρότατος πετεηνῶν, *κίρκος*
 δηϊδίως οἴμῃσε μετὰ τρηόρωνα πέλειαν· *ἀσφιν* 140 *οἴμῃσιν*
 ἢ δὲ θ' ὑπαιθα φοβεῖται, ὁ δ' ἐγγύθεν ὄξυ λεληκῶς
 ταρφέ' ἐπαῖσσει, ἐλέειν τέ ἐ θυμὸς ἀνώγει· *ἐπαισσει*
 ὡς ἄρ' ὄγ' ἐμμεμαῶς ἰθὺς πέτετο, τρέσε δ' Ἐκτωρ
 τεῖχος ὑπο Τρώων, λαιψηρὰ δὲ γούνατ' ἐνώμα.

οἱ δὲ παρὰ σκοπιῆν καὶ ἐρινεὸν ἠνεμόεντα 145
 τείχεος αἰὲν ὑπέκ κατ' ἀμαξιτὸν ἐσσεύοντο, *μυμνω*
 κρουνῶ δ' ἴκανον καλλιρρόω, ἔνθα τε πηγαὶ
 δοιαὶ ἀναΐσσουσι Σκαμάνδρου δινηέντος.
 ἢ μὲν γάρ θ' ὕδατι λιαρῷ ῥέει, ἀμφὶ δὲ καπνὸς
 γίγνεται ἐξ αὐτῆς ὡσεὶ πυρὸς αἰθομένοιο · 150
 ἢ δ' ἑτέρη θέρει προρέει εἰκνία χαλάξῃ,
 ἢ χιόνι ψυχρῇ, ἢ ἐξ ὕδατος κρυστάλλῳ.
 ἔνθα δ' ἐπ' αὐτάων πλυνοὶ εὐρέες ἐγγυὺς ἔασιν
 καλοὶ λαῖνεοι, ὅθι εἴματα σιγαλόεντα
 πλύνεσκον Τρώων ἄλοχοι καλαὶ τε θύγατρες 155
 τὸ πρὶν ἐπ' εἰρήνης, πρὶν ἔλθειν νῆας Ἀχαιῶν.
 τῇ ῥα παραδραμέτην, φεύγων, ὁ δ' ὄπισθε διώκων·
 πρόσθε μὲν ἐσθλὸς ἔφευγε, δῖωκε δέ μιν μέγ' ἀμεί-
 νων

εὐφραδία
καὶ ἄλλοι
 καρπαλίμως, ἐπεὶ οὐχ ἱερήϊον οὐδὲ βοεῖην
 ἀρνύσθη, ἃ τε ποσσὶν ἀέθλια γίγνεται ἀνδρῶν, 160
 ἀλλὰ περὶ ψυχῆς θεόν Ἐκτορος ἱπποδάμοιο.
 ὡς δ' ὅτ' ἀεθλοφόροι περὶ τέρματα μώνυχες ἵπποιο
 ῥίμφα μάλα τρωχῶσι· τὸ δὲ μέγα κέῖται ἀέθλου,
 ἢ τρίπος ἢ γυνή, ἀνδρὸς κατατεθνηῶτος·
 ὡς τὰ τρεῖς Πριάμοιο πόλιν πέρι δινηθήτην 165
 καρπαλίμοισι πόδεσσι· θεοὶ δέ τε πάντες ὄρῶντο.
 τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε πατήρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
 „ὦ πόποι, ἦ φίλον ἄνδρα διωκόμενον περὶ τεῖχος
 ὀφθαλμοῖσιν ὄρῶμαι· ἐμὸν δ' ὀλοφύρεται ἦτορ
 Ἐκτορος, ὅς μοι πολλὰ βοῶν ἐπὶ μηρῷ ἔκηεν 170
 Ἴδης ἐν κορυφῇσι πολυπτύχου, ἄλλοτε δ' αὐτε
 ἐν πόλει ἀκροτάτῃ· νῦν αὐτὲ εἰ δῖος Ἀχιλλεὺς
 ἄστνυ πέρι Πριάμοιο ποσσὶν ταχέεσσι διώκει.
 ἀλλ' ἄγετε φράζεσθε, θεοὶ, καὶ μητιάσθε
 ἢ μιν ἐκ θανάτοιο σαώσομεν, ἢ μιν ἦδη 175

Πηλεΐδῃ Ἀχιλλῆϊ δαμάσσομεν ἐσθλὸν ἔοντα.“

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 „ὦ πάτερ ἀργικέραυνε, κελαινεφές, οἶον ἔειπες· *οὐκ ἀνιόντι*
 ἄνδρα θνητὸν ἔοντα, πάλαι πεπρωμένον αἴσῃ,
 ἄψ ἐθέλεις θανάτοιο δυσηχέος ἐξαναλῦσαι; 180
 ἔρδ'· ἀτὰρ οὐ τοι πάντες ἐπαινέομεν θεοὶ ἄλλοι.“ *ἐπὶ δουρῶν.*

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς
 „θάρσει, Τριτογένεια, φίλον τέκος· οὐ νύ τι θυμῷ
 πρόφρονι μυθέομαι, ἐθέλω δέ τοι ἥπιος εἶναι· *συνδαιόναρ*
 ἔρξου ὄπη δὴ τοι νόος ἐπλετο, μηδέ τ' ἐρώει.“ = 185 *οὐκ ἀνιόντι*

Ὡς εἰπὼν ἄτρυνε πάρος μεμαυῖαν Ἀθήνην·
 βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρῆνων ἀΐξασα.

Ἐκτορα δ' ἀσπερχές κλονέων ἔφεπ' ὠκύς Ἀχιλλεύς
 ὡς δ' ὅτε νεβρὸν ὄρεσφι κύων ἐλάφοιο δήγεται, *ἀφ' ἡμῶν γένος*
 ὄρσας ἐξ εὐνῆς, διὰ τ' ἄγκεα καὶ διὰ βήσσας· 190 *ἐπιπύ*

τὸν δ' ^{κεῖτα} εἶπερ τε λάθῃσι καταπτήξας ὑπὸ θάμνω,
 ἀλλὰ τ' ἀνιχνεύων θέει ἔμπεδον, ὄφρα κεν εὖρη·
 ὡς Ἐκτωρ οὐ λῆθε ποδώκεα Πηλεΐωνα.

ὄσσάκι δ' ὀρμήσειε πυλάων Δαρδανιάων
 ἀντίον ἀΐξασθαι, ἐϋδμήτους ὑπὸ πύργους,
 εἴ πῶς οἱ καθύπερθεν ἀλάλκοιεν βελέεσσιν, *195 βουδύων*
 τοσσάκι μιν προπάρουθεν ἀποστρέψασκε παραφθὰς
 πρὸς πεδίου· αὐτὸς δὲ ποτὶ πτόλιος πέτετ' αἰεὶ.

ὡς δ' ἐν ὄνειρῳ οὐ δύναται φεύγοντα διώκειν· *200*
 οὐτ' ἄρ' ὁ τὸν δύναται ὑποφεύγειν οὐδ' ὁ διώκειν·
 ὡς ὁ τὸν οὐ δύνατο μάρψαι ποσίν, οὐδ' ὄς ἀλύξαι.
 πῶς δὲ κεν Ἐκτωρ κῆρας ὑπεξέφυγεν θανάτοιο,
 εἰ μὴ οἱ πύματόν τε καὶ ὕστατον ἦντετ' Ἀπόλλων
 ἐγγύθεν, ὅς οἱ ἐπῶρσε μένος λαιψηρὰ τε ροῦνα;

Λαοῖσιν δ' ἀνένευε καρῆατι δῖος Ἀχιλλεύς, *205 ἀνιόντι*
 οὐδ' ἔα ἰέμεναι ἐπὶ Ἐκτορι πικρὰ βέλεμνα,
 μή τις κῦδος ἄροιτο βαλῶν, ὁ δὲ δεύτερος ἔλθοι.

ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπὶ κρουνοὺς ἀφίκοντο,
καὶ τότε δὴ χρύσεια πατῆρ ἐτίθαινε τάλαντα,
ἐν δ' ἐτίθει δύο κῆρε τανηλεγέος θανάτοιο, 210

τὴν μὲν Ἀχιλλῆος, τὴν δ' Ἔκτορος ἵπποδάμοιο,
ἔλακε δὲ μέσσα λαβῶν· ῥέπε δ' Ἔκτορος αἰσίμῳ ἡμῶρ,
ἄρχετο δ' εἰς Αἶδαο, λίπεν δέ ἐ Φοῖβος Ἀπόλλων.

Πηλείωνα δ' ἴκανε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
ἀγχοῦ δ' Ἰσταμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα 215

„Νῦν δὴ νῶϊ γ' ἔολπα, δίφιλε φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ,
οἴσεσθαι μέγα κῦδος Ἀχαιοῖσι προτὶ νῆας,
Ἔκτορα δηώσαντε, μάχης ἅτον περ εἶοντα.

οὐ οἱ νῦν ἐτι γ' ἔστι πεφυγμένον ἄμμε γενέσθαι,
οὐδ' εἴ κεν μάλα πολλὰ πάθοι ἐκάεργος Ἀπόλλων 220
προπροκυλινδόμενος πατρὸς Διὸς αἰγιόχοιο.

ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν στῆθι καὶ ἄμπνυε, τόνδε δ' ἐγώ τοι
οἴχομένη πεπιθήσω ἐναντίβιον μαχέσασθαι.“

Ὡς φάτ' Ἀθηναίη, ὃ δ' ἐπαίθετο, χαῖρε δὲ θυμῷ,
στῆ δ' ἄρ' ἐπὶ μελῆς χαλκογλῶχινος ἐρείσθεις. 225

ἢ δ' ἄρα τὸν μὲν ἔλειπε, κιχήσατο δ' Ἔκτορα διὸν
Δηϊφόβω εἰκυῖα δέμας καὶ ἀτειρέα φωνήν·

ἀγχοῦ δ' Ἰσταμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα

„Ἦθει', ἦ μάλα δὴ σε βιάζεται ὦκὺς Ἀχιλλεὺς,
ἄστν περί Πριάμοιο ποσὶν ταχέεσσι διώκων· 230

ἀλλ' ἄγε δὴ στέωμεν καὶ ἀλεξώμεσθα μένοντες.“

τὴν δ' αὖτε προσέειπε μέγας κορυθαίολος Ἔκτωρ
„Δηϊφῶβ', ἦ μὲν μοι τὸ πάρος πολὺ φίλτατος ἦσθα

γνωτῶν, οὐς Ἐκάβη ἠδὲ Πριάμος τέκε παῖδας·
νῦν δ' ἐτι καὶ μᾶλλον νοέω φρεσὶ τιμῆσασθαι, 235

ὅς ἐτλης ἐμεῦ εἵνεκ', ἐπεὶ ἴδες ὀφθαλμοῖσιν,

ταίχεος ἐξελθεῖν, ἄλλοι δ' ἔντοσθε μένουσιν.“

τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
„ἦθει', ἦ μὲν πολλὰ πατῆρ καὶ πότνια μήτηρ

ἔπι κρουνοῖς
ἵπποδαμοιο
ἔλακε δὲ μέσσα λαβῶν
ἄρχετο δ' εἰς Αἶδαο

ἔπειτα γὰρ
καὶ ἄμπνυε

ἔπειτα γὰρ
καὶ ἄμπνυε
ἔπειτα γὰρ
καὶ ἄμπνυε

^{καταλοιπῶν} λίσσουσθ' ἐξείης γοννούμενοι, ἀμφὶ δ' ἑταῖροι, 240

αὐθι μένειν· τοῖδ' ἄρα ὑποτρομέουσιν ἅπαντες·

ἀλλ' ἐμὸς ἐνδοθι θυμὸς ἐτείρετο πένθει λυγρῶ.

νῦν δ' ἰθὺς ^{ἐπιβίβω} μέμασθε μαχώμεθα, μηδέ τι δούρων

ἔστω φειδωλή, ἵνα εἶδομεν εἴ κεν Ἀχιλλεὺς

νῶϊ κατακτείνας ἔναρα βροτόεντα φέρηται 245

νῆας ἐπι γλαφυρὰς, ἢ κεν σῶ δουρὶ δαμήῃ.“

Ὡς φαμένη καὶ κερδοσύνη ἠγήσατ' Ἀθήνη. ^{ἀμείνων}

οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,

τὸν πρότερος προσέειπε μέγας κορυθαίολος Ἴκτωρ

„Οὐ σ' ἔτι, Πηλέος υἱέ, φοβήσομαι, ὡς τὸ πάρος ^{εὐχῆ}

περ 250

τρὶς περὶ ἄστυ μέγα Πριάμου δίου, οὐδέ ποτ' ἔτλην

μείναι ἐπερχόμενον· νῦν αὐτέ με θυμὸς ἀνῆκεν

στήμεναι ἀντία σείο· ἔλοιμί κεν, ἢ κεν ἀλοίην.

ἀλλ' ἄγε δεῦρο θεοὺς ἐπιδώμεθα· τοὶ γὰρ ἄριστοι

μάρτυροι ἔσονται καὶ ἐπίσκοποι ἀρμονιάων· 255

οὐ γὰρ ἐγὼ σ' ἐκπαγλον ἀεικιῶ, αἶ κεν ἐμοὶ Ζεὺς

δώῃ καμμονίην, σὴν δὲ ψυχὴν ἀφέλωμαι·

ἀλλ' ἐπεὶ ἄρ κέ σε συλήσω κλυτὰ τεύχε', Ἀχιλλεῦ,

νεκρὸν Ἀχαιοῖσιν δώσω πάλιν· ὡς δὲ σὺ ῥέξεις.“

Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πόδας ὠκὺς

Ἀχιλλεύς 260

„Ἴκτωρ, μή μοι, ἄλαστε, σννημοσύνας ἀγόρευε.

ὥς οὐκ ἔστι λέουσι καὶ ἀνδράσιν ὄρκια πιστὰ, ^{ὄρκια}

οὐδὲ λύκοι τε καὶ ἄρνες ὁμόφρονα θυμὸν ἔχουσιν,

ἀλλὰ κακὰ φρονέουσι διαμπερὲς ἀλλήλοισιν,

ὡς οὐκ ἔστ' ἐμὲ καὶ σὲ φιλήμεναι, οὔτε τι νῶϊν 265

ὄρκια ἔσονται, πρὶν γ' ἢ ἕτερόν γε πεσόντα ^{δωροῖν}

αἵματος ἄσαι Ἄρηα, ταλαύρινον πολεμιστήν. ^{λαγίλα = ἴσο}

παντοίης ἀρετῆς μιμνήσκειο· νῦν σε μάλα χρῆ ^{γῆνα}

αἰχμητήν τ' ἔμεναι καὶ θαρσαλέον πολεμιστήν.

οὐ τοι ἔτ' ἔσθ' ὑπάλυξις, ^{Ἀχιλλεύ} ἄφαρ δέ σε Παλλὰς Ἀθήνη
 ἔγχει ἐμῶ δαμάα· νῦν δ' ἄθροα πάντ' ἀποτίσεις 271
 κήδε' ἐμῶν ἐτάρων, οὓς ἔκτανες ἔγχει θύων.“

Ἡ ῥα καὶ ἀμπεπαλῶν προῖει δολιχόσκιον ἔγχος.
 καὶ τὸ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο φαίδιμος Ἔκτωρ·
 ἔξετο γὰρ προῖδῶν, τὸ δ' ὑπέρπτατο χάλκεον ἔγχος,
 ἐν γαίῃ δ' ἐπάγη· ἀνὰ δ' ἤρπασε Παλλὰς Ἀθήνη, 276
 ἄψ δ' Ἀχιλλῆϊ δίδου, λάθθε δ' Ἔκτορα, ποιμένα λαῶν.
 Ἔκτωρ δὲ προσέειπεν ἀμύμονα Πηλεΐωνα

„Ἡμβροτες, οὐδ' ἄρα πά τι, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ,

ἐκ Διὸς ἠείδης τὸν ἐμὸν μόρον. ἦτοι ἔφης γε· 280
 ἀλλὰ τις ἀρτιεπῆς καὶ ἐπίκλοπος ἔπλεο μύθων,
 ὄφρα σ' ὑποδδείσας μένεος ἀλκῆς τε λάθωμαι.
 οὐ μὲν μοι φεύγοντι μεταφρένω ἐν δόρῳ πῆξις,
 ἀλλ' ἰθὺς μεμαῶτι διὰ στήθεσφιν ἔλασσον,
 εἴ τοι ἔδωκε θεός· νῦν αὐτ' ἐμὸν ἔγχος ἄλευαι 285
 χάλκεον. ὥς δὴ μιν σῶ ἐν χροῖ πᾶν κομίσαιο.
 καὶ κεν ἐλαφρότερος πόλεμος Τρώεσσι γένοιτο
 σεῖο καταφθιμένοιο· σὺ γάρ σφισι πῆμα μέγιστον.“

Ἡ ῥα καὶ ἀμπεπαλῶν προῖει δολιχόσκιον ἔγχος,
 καὶ βάλε Πηλεΐδαο μέσον σάκος οὐδ' ἀφάμαρτεν· 290
 τῆλε δ' ἀπεπλάγχθη σάκεος δόρυ. χῶσατο δ' Ἔκτωρ
 ὅτι ῥα οἱ βέλος ὠκὺ ἐτώσιον ἔκφυγε χειρὸς,
 στῆ δὲ κατήφηςας, οὐδ' ἄλλ' ἔχε μείλινον ἔγχος
 Διήφοβον δ' ἐκάλει λευκάσπιδα μακρὸν αὔσας·
 ἦτεε μιν δόρυ μακρόν· ὁ δ' οὔτι οἱ ἐγγύθεν ἦεν. 295
 Ἔκτωρ δ' ἔγνω ἦσιν ἐνὶ φρεσὶ φώνησέν τε

„ὦ πόποι, ἦ μάλα δὴ με θεοὶ θανάτόνδε κάλεσαν·

Διήφοβον γὰρ ἔγωγ' ἐφάμην ἦρωα παρεῖναι·
 ἀλλ' ὁ μὲν ἐν τείχει, ἐμὲ δ' ἔξαπάτησεν Ἀθήνη.

νῦν δὲ δὴ ἐγγύθι μοι θάνατος κακός, οὐδέ τ' ἀνευ-
θεν, 300

οὐδ' ἀλέη· ἦ γάρ ῥα πάλαι τόγε φίλτερον ἦεν
Ζηνί τε καὶ Διὸς υἱεῖ ἐκηβόλω, οἳ με πάρος γε
πρόφρονες εἰρύατο· νῦν αὐτὲ με μοῖρα κηχάνει.
μὴ μὰν ἀσπουδί γε καὶ ἀκλειῶς ἀπολοίμην,
ἀλλὰ μέγα ῥέξας τι καὶ ἔσσομένοισι πυθέσθαι.“ 305

“Ὡς ἄρα φωνήσας εἰρύσσατο φάσγανον ὄξυ,
τό οἱ ὑπὸ λαπάρην τέτατο μέγα τε στιβαρόν τε,
οἴμησεν δὲ ἀλείς ὥστ' αἰετὸς ὑψιπετείης,
ὅστ' εἰσιν πεδίονδε διὰ νεφέων ἐρεβεννῶν
ἀρπάξων ἢ ἄρ' ἀμαλήν ἢ πτώκα λαγῶν· 310
ὥς Ἐκτωρ οἴμησε τινάσσω φάσγανον ὄξυ.

ὠρμήθη δ' Ἀχιλεὺς, μένεος δ' ἐμπλήσατο θυμὸν
ἀργίου, πρόσθεν δὲ σάκος στέρνοιο κάλυψεν
καλὸν δαιδάλεον, κόρυθι δ' ἐπένευε φαεινῇ
τετραφάλῳ· καλαὶ δὲ περισσεῖοντο ἔθειραι 315
χρύσειαι, ἃς Ἐφαιστος ἴει λόφον ἀμφὶ θαμειάς.

οἶος δ' ἀστὴρ εἰσι μετ' ἀστράσι νυκτὸς ἀμολγῶ
ἔσπερος, ὃς κάλλιστος ἐν οὐρανῷ ἴσταται ἀστὴρ,
ὥς αἰχμῆς ἀπέλαμπ' εὐήκεος, ἦν ἄρ' Ἀχιλλεὺς
πάλλεν δεξιτερῇ φρονέων κακὸν Ἐκτορι δίῳ, 320
εἰσορόων χρῶα καλὸν, ὅπη εἴξειε μάλιστα.

τοῦ δὲ καὶ ἄλλο τόσον μὲν ἔχε χρῶα χάλκεα τεύχη,
καλὰ, τὰ Πατρόκλοιο βίην ἐνάριξε κατακτάς·
φαίνεται δ' ἦ κληῖδες ἀπ' ὤμων αὐχέν' ἔχουσιν,
λαυκανίην, ἵνα τε ψυχῆς ὠκιστος ὄλεθρος· 325

τῇ δ' ἐπὶ οἳ μεμαῶτ' ἔλασ' ἔγχεϊ δίῳ Ἀχιλλεὺς,
ἀντικρὺ δ' ἀπαλοῖο δι' αὐχένος ἦλυθ' ἀκωκή·
οὐδ' ἄρ' ἀπ' ἀσφάραγον μελίη τάμε χαλκοβάρεια,
ὄφρα τί μιν προτιεῖποι ἀμειβόμενος ἐπέεσσιν.
ἦριπε δ' ἐν κονίης· ὁ δ' ἐπεύξατο δίῳ Ἀχιλλεύς 330

„Ἐκτορ, ἀτάρ που ἔφης Πατροκλῆ' ἐξαναρίζων
 σῶς ἔσσεσθ', ἐμὲ δ' οὐδὲν ὀπίξειο νόσφιν ἑόντα,
 νῆπιε· τοῖο δ' ἄνευθεν ἀοσσητῆρ μέγ' ἀμείνων ^{ἀνδρ. εἰσδ.}
 νηυσὶν ἐπι γλαφυρῆσιν ἐγὼ μετόπισθε λελείμμη,ν,
 ὅς τοι γούνατ' ἔλυσα. σὲ μὲν κύνες ἠδ' οἰωνοὶ 335
 ἔλκήσουσ' ἀϊκῶς, τὸν δὲ κτεριοῦσιν Ἀχαιοί.“

Τὸν δ' ὀλιγοδρανέων προσέφη κορυθαίολος Ἐκτωρ
 „λίσσομ' ὑπὲρ ψυχῆς καὶ γούνων σῶν τε τοκῆων,
 μὴ με ἔα παρὰ νηυσὶ κύνας καταδάσαι Ἀχαιῶν,
 ἀλλὰ σὺ μὲν χαλκόν τε ἄλις χρυσόν τε δέδεξο, 340
 δῶρα τά τοι δώσουσι πατῆρ καὶ πότνια μήτηρ,
 σῶμα δὲ οἴκαδ' ἐμὸν δόμεναι πάλιν, ὕφρα πυρός με
 Τρῶες καὶ Τρώων ἄλοχοι λελάχωσι θανόντα.“

Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πόδας ὠκὺς
 Ἀχιλλεύς

„μὴ με, κύον, γούνων γουναῖζεο μηδὲ τοκῆων· 345
 αἶ γὰρ πῶς αὐτόν με μένος καὶ θυμὸς ἀνείη
 ᾧμ' ἀποταμνόμενον κρέα ἐδμεναι, οἷά μ' ἔοργας·
 ὡς οὐκ ἔσθ' ὅς σῆς γε κύνας κεφαλῆς ἀπαλάλκοι,
 οὐδ' εἴ κεν δεκάκις τε καὶ εἰκοσινήριτ' ἄποινα
 στήσωσ' ἐνθάδ' ἄγοντες, ὑπόσχονται δὲ καὶ ἄλλα 350
 οὐδ' εἴ κεν σ' αὐτόν χρυσῶ ἐρύσασθαι ἀνώγοι
 Δαρδανίδης Πριάμος· οὐδ' ὡς σέγε πότνια μήτηρ
 ἐνθεμένη λεχέεσσι γοήσεται, ὃν τέκεν αὐτῆ,
 ἀλλὰ κύνες τε καὶ οἰωνοὶ κατὰ πάντα δάσσονται.“ 354

Τὸν δὲ καταδνήσκων προσέφη κορυθαίολος Ἐκτωρ
 „ἦ σ' εὖ γινώσκων προτιόσσομαι, οὐδ' ἄρ' ἔμελλον
 πείσειν· ἦ γὰρ σοίγε σιδήρεος ἐν φρεσὶ θυμός.
 φράζεο νῦν μὴ τοί τι θεῶν μήνιμα γένωμαι,
 ἤματι τῷ ὅτε κέν σε Πάρις καὶ Φοῖβος Ἀπόλλων
 ἐσθλὸν ἑόντ' ὀλέσωσιν ἐνὶ Σκαιῆσι πύλῃσιν.“ 360

Ὡς ἄρα μιν εἰπόντα τέλος θανάτοιο κάλυψεν,

ψυχη δ' ἐκ ῥεθέων παμμένη Ἄϊδόςδε βεβήκει,
 ὄν πότμον γούωσα, λιποῦσ' ἀδροτῆτα καὶ ἦβην.
 τὸν καὶ τεθνηῶτα προσηύδα διὸς Ἀχιλλεύς

„Γέθναθι· κῆρα δ' ἐγὼ τότε δέξομαι, ὅπποτε κεν δὴ
 Ζεὺς ἐθέλη τελέσαι ἢ δ' ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι.“ 366

Ἡ ῥα καὶ ἐκ νεκροῖο ἐρύσσατο χάλκεον ἔγχος,
 καὶ τόγ' ἀνευθεν ἔθηχ', ὁ δ' ἀπ' ὤμων τεύχε' ἐσύλα
 αἱματόεντ'· ἄλλοι δὲ περιδραμον υἴες Ἀχαιῶν,
 οἱ καὶ θηήσαντο φυῆν καὶ εἶδος ἀργητὸν 370

Ἐκτορος· οὐδ' ἄρα οἱ τις ἀνουτητί γε παρέστη.
 ὣδε δέ τις εἶπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον

„ὦ πόποι, ἦ μάλα δὴ μαλακώτερος ἀμφαφάσθαι
 Ἐκτωρ ἢ ὅτε νῆας ἐνέπρησεν πυρὶ κηλέω.“

Ὡς ἄρα τις εἶπεσκε καὶ οὐτήσασκε παραστάς. 375
 τὸν δ' ἐπεὶ ἐξενάριξε ποδάρκης διὸς Ἀχιλλεύς,
 στάς ἐν Ἀχαιοῖσιν ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευεν

„ὦ φίλοι, Ἀργείων ἠγῆτορες ἠδὲ μέδοντες,
 ἐπειδὴ τόνδ' ἄνδρα θεοὶ δαμάσασθαι ἔδωκαν,
 ὅς κακὰ πόλλ' ἔρρεξεν, ὅσ' οὐ σύμπαντες οἱ ἄλλοι, 380
 εἰ δ' ἄγετ' ἀμφὶ πόλιν σὺν τεύχεσι πειρηθῶμεν,
 ὄφρα κέ τι γνῶμεν Τρώων νόον, ὄντιν' ἔχουσιν,
 ἢ καταλείψουσιν πόλιν ἄκρην τοῦδε πεσόντος,
 ἢ ἐμένειν μεμιάσι καὶ Ἐκτορος οὐκέτ' ἐόντος.

ἀλλὰ τίη μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός; 385

κεῖται παρ νῆεσσι νέκυς ἄκλαντος ἄθραπτος
 Πάτροκλος· τοῦ δ' οὐκ ἐπιλήσομαι, ὄφρ' ἂν ἐγωγε
 ζωοῖσιν μετέω καὶ μοι φίλα γούνατ' ὀρώρη.

εἰ δὲ θανόντων περ καταλήθοντ' εἰν Ἀἴδαο,
 αὐτὰρ ἐγὼ καὶ κεῖθι φίλου μεμνήσομ' ἑταίρου. 390

νῦν δ' ἄγ' αἰείδοντες παιήονα, κοῦροι Ἀχαιῶν,
 νηυσὶν ἐπι γλαφυρῆσι νεώμεθα, τόνδε δ' ἄγωμεν.
 ἡράμεθα μέγα κῦδος· ἐπέφνομεν Ἐκτορα διόν,

ὧ Τρωῶες κατὰ ἄστν θεῶ ὡς εὐχετόωντο.“

Ἦ ῥα καὶ Ἔκτορα δῖον ἀεικέα μῆδετο ἔργα. 395

ἀμφοτέρων μετόπισθε ποδῶν τέτρηνε τένοντε
 ἔς σφυρὸν ἐκ πτέρνης, βοέους δ' ἐξῆπτεν ἱμάντας,
 ἐκ δίφροιο δ' ἔδησε, κάρη δ' ἔλκεσθαι ἔασεν·
 ἔς δίφρον δ' ἀναβάς, ἀνά τε κλυτὰ τεύχε' αἰείρας,
 μάστιξέν ῥ' ἐλάαν, τῷ δ' οὐκ ἄκοντε πετέσθην. 400

τοῦ δ' ἦν ἐλκομένοιο κονίσσαλος, ἀμφὶ δὲ χαίται
 κνάνεαι πίτναντο, κάρη δ' ἅπαν ἐν κονίησιν
 κείτο πάρος χαρίεν· τότε δὲ Ζεὺς δυσμενέεσσιν
 δῶκεν ἀεικίσσασθαι ἐῆ ἐν πατρίδι γαίῃ.

ὡς τοῦ μὲν κεκόνιτο κάρη ἅπαν· ἡ δὲ νυ μήτηρ 405

τίλλε κόμην, ἀπὸ δὲ λιπαρὴν ἔρριψε καλύπτρην
 τηλόσε, κῶκυσε δὲ μάλα μέγα παῖδ' ἐσιδοῦσα.

ᾧμωξεν δ' ἐλεεινὰ πατὴρ φίλος, ἀμφὶ δὲ λαοὶ
 κωκυτῷ τ' εἶχοντο καὶ οἰμωγῇ κατὰ ἄστν.

τῷ δὲ μάλιστ' ἄρ' ἔην ἐναλίγκιον, ὡς εἰ ἅπασα 410

Ἴλιος ὄφρουόεσσα πυρὶ σμύχοιτο κατ' ἄκρης.

λαοὶ μὲν ῥα γέροντα μόγις ἔχον ἀσχαλόωντα,
 ἐξελθεῖν μεμαῶτα πυλάων Δαρδανιάων.

πάντας δ' ἔλλιτάνευσε κυλινδόμενος κατὰ κόπρον,

ἐξονομακλήθην ὀνομάζων ἄνδρα ἕκαστον 415

„Σχέσθε, φίλοι, καὶ μ' οἶον ἐάσατε, κηθόμενοί περ,

ἐξελθόντα πόληος ἰκέσθ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,

λίσσωμ' ἀνέρα τοῦτον ἀτάσθαλον ὄβριμοεργόν,

ἦν πως ἡλικίην αἰδέσσεται ἠδ' ἐλεήσῃ

γῆρας. καὶ δὲ νυ τῷδε πατὴρ τοιόσδε τέτυκται, 420

Πηλεὺς, ὅς μιν ἔτικτε καὶ ἔτρεφε πῆμα γενέσθαι

Τρωσί· μάλιστα δ' ἐμοὶ περὶ πάντων ἄλγ' ἔθηκεν.

τόσσοις γάρ μοι παῖδας ἀπέκτανε τηλεθάοντας·

τῶν πάντων οὐ τόσσον ὀδύρομαι, ἀχνύμενός περ,

ὡς ἐνός, οὐ μ' ἄχος ὄξυ κατοίσειται Ἄϊδος εἴσω, 425

Ἔκτορος· ὡς ὄφελεν θανέειν ἐν χερσὶν ἐμῆσιν·
τῷ κε κορεσσάμεθα κλαίοντέ τε μυρομένω τε,
μήτηρ θ', ἣ μιν ἔτικτε δυσάμμορος, ἥδ' ἐγὼ αὐτός.“

Ὡς ἔφατο κλαίων, ἐπὶ δὲ στενάχοντο πολῖται·
Τρωῆσιν δ' Ἐκάβη ἀδινού ἐξῆρχε γόοιο 430
„Τέκνον, ἐγὼ δειλὴ τί νυ βείομαι, αἰνὰ παθοῦσα,
σεῦ ἀποτεθνηῶτος; ὅ μοι νύκτας τε καὶ ἡμᾶρ
εὐχολῆ κατὰ ἄστυ πελέσκεο, πᾶσί τ' ὄνειρα,
Τρωσί τε καὶ Τρωῆσι κατὰ πτόλιν, οἳ σε θεὸν ὡς
δειδέχατ'· ἣ γὰρ κέ σφι μάλα μέγα κῦδος ἔησθα 435
ζωὸς ἐών· νῦν αὖ θάνατος καὶ μοῖρα κικάνει.“

Ὡς ἔφατο κλαίουσ', ἄλοχος δ' οὔπω τι πέπυστο
Ἔκτορος· οὐ γὰρ οἳ τις ἐτήτυμος ἄγγελος ἐλθὼν
ἤγγειλ' ὅτι ῥά οἱ πόσις ἔκτοθι μίμνε πυλάων,
ἀλλ' ἦγ' ἰστὸν ὕφαινε μυχαῖ δόμου ὑψηλοῖο 440
δίπλακα πορφυρέην, ἐν δὲ θρόνα ποικίλ' ἔπασσεν.
κέκλετο δ' ἀμφιπόλοισιν ἐϋπλοκάμοις κατὰ δῶμα
ἀμφὶ πυρὶ στῆσαι τρίποδα μέγαν, ὄφρα πέλοιτο
Ἔκτορι θερμὰ λοετρὰ μάχης ἔκ νοστήσαντι,
νηπίη, οὐδ' ἐνόησεν ὅ μιν μάλα τῆλε λοετρῶν 445
χερσὶν Ἀχιλλῆος δάμασε γλαυκῶπις Ἀθήνη.
κωκυτοῦ δ' ἤκουσε καὶ οἰμωγῆς ἀπὸ πύργου·
τῆς δ' ἐλελίχθη γυῖα, χαμαὶ δέ οἱ ἔκπεσε κερκίς.
ἣ δ' αὐτίς δμωῆσιν ἐϋπλοκάμοισι μετηύδα

„Δεῦτε, δῶμα μοι ἔπεσθον, ἰδῶμ' ὅτιν' ἔργα τέτυ-
κται. 450

αἰδοίης ἐκυρῆς ὁπὸς ἔκλυον, ἐν δ' ἔμοι αὐτῆ
στήθεσι πάλλεται ἦτορ ἀνὰ στόμα, νέρθε δὲ γοῦνα
πήγνυται· ἐγγὺς δὴ τι κακὸν Πριάμοιο τέκεσσιν.
αἶ γὰρ ἀπ' οὔατος εἶη ἐμεῦ ἔπος· ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς
δεῖδω μὴ δὴ μοι θρασὺν Ἔκτορα διὸς Ἀχιλλεύς, 455
μοῦνον ἀποτμήξας πόλιος, πεδίονδε δίηται,

καὶ δὴ μιν καταπαύσῃ ἀγρηγορίας ἀλεγεινῆς,
ἢ μιν ἔχεσκέ, ἐπεὶ οὔ ποτ' ἐνὶ πληθυτῷ μένεν ἀνδρῶν,
ἀλλὰ πολὺ προθέεσκε, τὸ ὄν μένος οὔδενι εἰκων.“

Ὡς φασμένη μεγάροιο διέσσυτο μαινάδι ἴση, 460
παλλομένη κραδίην· ἅμα δ' ἀμφίπολοι κίον αὐτῆ.
αὐτὰρ ἐπεὶ πύργον τε καὶ ἀνδρῶν ἴξεν ὄμιλον,
ἔστη παπτήνασ' ἐπὶ τείχει, τὸν δ' ἐνόησεν
ἐλκόμενον πρόσθεν πόλιος· ταχέες δέ μιν ἵπποι
ἔλκον ἀκηδέστως κοίλας ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν. 465

τὴν δὲ κατ' ὄφθαλμῶν ἐρεβεννὴ νύξ ἐκάλυψεν,
ἦριπε δ' ἐξοπίσω, ἀπὸ δὲ ψυχὴν ἐκάπυσσεν.
τῆλε δ' ἀπὸ κρατὸς βάλε δέσματα σιγαλόεντα,
ἄμπυκα, κεκρούφαλόν τ' ἠδὲ πλεκτὴν ἀναδέσμη
κρήδεμνόν θ', ὃ ῥά οἱ δῶκε χρυσέῃ Ἀφροδίτῃ 470
ἤματι τῷ ὅτε μιν κορυθαίολος ἠγάγεθ' Ἔκτωρ
ἐκ δόμου Ἡετίωνος, ἐπεὶ πόρε μυρία ἔδνα.

ἀμφὶ δέ μιν γαλόῳ τε καὶ εἰνατέρες ἄλις ἔσταν,
αἳ ἔμετὰ σφίσιν εἶχον ἀτυζομένην ἀπολέσθαι.
ἢ δ' ἐπεὶ οὖν ἄμπνυτο καὶ ἐς φρένα θυμὸς ἀγέρθη,
ἀμβλήθην γοῶσα μετὰ Τρωῆσιν ἔειπεν 476

„Ἔκτορ, ἐγὼ δύστηνος· ἴῃ ἄρα γεινόμεθ' αἴση
ἀμφοτέρω, σὺ μὲν ἐν Τροίῃ Πριάμου κατὰ δῶμα,
αὐτὰρ ἐγὼ Θήβησιν ὑπὸ Πλάκῳ ὑλήεσση
ἐν δόμῳ Ἡετίωνος, ὃ μ' ἔτρεφε τυτθὸν ἐοῦσαν, 480
δύσμορος αἰνόμορον· ὡς μὴ ὄφελλε τεκέσθαι.

νῦν δὲ σὺ μὲν Αἴδαο δόμους ὑπὸ κεύθεσι γαίης
ἔρχειαι, αὐτὰρ ἐμὲ στυγερωῶ ἐνὶ πένθει λείπεις
χῆρην ἐν μεγάροισι· πάϊς δ' ἔτι νήπιος αὐτῶς, 484
ὄν τέκομεν σύ τ' ἐγὼ τε δυσάμμοροι· οὔτε σὺ τούτῳ
ἔσσειαι, Ἔκτορ, ὄνειρα, ἐπεὶ θάναες, οὔτε σοὶ οὔτος.
ἦν περ γὰρ πόλεμόν γε φύγη πολύδακρον Ἀχαιῶν,
αἰεὶ τοι τούτῳ γε πόνος καὶ κήδε' ὀπίσσω

ἔσσουντ'· ἄλλοι γάρ οἱ ἀπουρήσουσιν ἀρούρας.
 ἤμαρ δ' ὄρφανικὸν παναφήλικα παῖδα τίθησιν· 490
 πάντα δ' ὑπεμνήμυκε, δεδάκρυνται δὲ παρειαί.
 δευόμενος δέ τ' ἄνεισι πάϊς ἐς πατρός ἐταίρους,
 ἄλλον μὲν χλαίνης ἐρύων, ἄλλον δὲ χιτῶνος·
 τῶν δ' ἔλεησάντων κοτύλην τις τυτθὸν ἐπέσχευ,
 χεῖλεα μὲν τ' ἐδίην', ὑπερώην δ' οὐκ ἐδίηνευ. 495
 τὸν δὲ καὶ ἀμφιθαλῆς ἐκ δαιτύος ἐστυφέλιξεν,
 χερσὶν πεπληγῶς καὶ ὄνειδειοῖσιν ἐνίσσων
 'ἔρρ' οὕτως· οὐ σός γε πατὴρ μεταδαίνυται ἡμῖν.'
 δακρυσίαι δέ τ' ἄνεισι πάϊς ἐς μητέρα χήρην,
 Ἄστυναξ, ὃς πρὶν μὲν ἐοῦ ἐπὶ γούνασι πατρός 500
 μυελὸν οἶον ἔδεσκε καὶ οἰῶν πίονα δημόν·
 αὐτὰρ ὄθ' ὕπνος ἔλοι, παύσαιτό τε νηπιαχεύων,
 εὔδεσκέ ἐν λέκτροισιν, ἐν ἀγκαλίδεσσι τιθήνης,
 εὐνῆ ἔνι μαλακῆ, θαλέων ἐμπλησάμενος κῆρ·
 νῦν δ' ἄν πολλὰ πάθησι, φίλου ἀπὸ πατρός ἀμαρτῶν,
 Ἄστυναξ, ὃν Τρῶες ἐπὶ κλησὶν καλέουσιν· 506
 δῖος γάρ σφιν ἔρυσσος πύλας καὶ τείχεα μακρά.
 νῦν δὲ σὲ μὲν παρὰ νηυσὶ κορωνίσι, νόσφι τοκήων,
 αἰόλαι εὐλαὶ ἔδονται, ἐπεὶ κε κύνες κορέσσονται,
 γυμνόν· ἀτάρ τοι εἶματ' ἐνὶ μεγάροισι κέονται 510
 λεπτά τε καὶ χαρίεντα, τετυγμένα χερσὶ γυναικῶν.
 ἀλλ' ἦτοι τάδε πάντα καταφλέξω πυρὶ κηλέω,
 οὐδὲν σοίγ' ὄφελος, ἐπεὶ οὐκ ἐγκείσεται αὐτοῖς,
 ἀλλὰ πρὸς Τρῶων καὶ Τρωάδων κλέος εἶναι."
 Ὡς ἔφατο κλαίονσ', ἐπὶ δὲ στενάχοντο γυναῖκες. 515

Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ Ψ.

Ἔθλα ἐπὶ Πατρόκλῳ.

Ὡς οἱ μὲν στενάχοντο κατὰ πτόλιν· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 ἐπειδὴ νῆάς τε καὶ Ἑλλήσποντον ἴκοντο,
 οἱ μὲν ἄρ' ἐσκίδναντο ἐὴν ἐπὶ νῆα ἕκαστος.
 Μυρμιδόνας δ' οὐκ εἶα ἀποσκιδνασθαι Ἀχιλλεύς,
 ἀλλ' ὄγε οἷς ἐτάροισι φιλοπτολέμοισι μετηγύδα 5
 „Μυρμιδόνες ταχύπωλοι, ἐμοὶ ἐρήρηες ἐταῖροι,
 μὴ δὴ πω ὑπ' ὄχεσφι λυώμεθα μώνυχας ἵππους,
 ἀλλ' αὐτοῖς ἵπποισι καὶ ἄρμασιν ἄσσον ἰόντες
 Πάτροκλον κλαίωμεν· ὃ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κ' ὀλοοῖτο τεταρπόμεσθα γόοιο, 10
 ἵππους λυσάμενοι δορπήσομεν ἐνθάδε πάντες.“
 Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ὤμωξαν ἀολλέες, ἦρχε δ' Ἀχιλλεύς.
 οἱ δὲ τρεῖς περὶ νεκρὸν εὐτριχας ἤλασαν ἵππους
 μυρόμενοι· μετὰ δέ σφι Θέτις γόου ἡμερον ὤρσεν.
 δεύοντο ψάμαθοι, δεύοντο δὲ τεύχεα φωτῶν 15
 δάκρυσι· τοῖον γὰρ πόθειον μῆστωρα φόβοιο.
 τοῖσι δὲ Πηλείδης ἀδινοῦ ἐξῆρχε γόοιο,
 χεῖρας ἐπ' ἀνδροφόνους θέμενος στήθεσβιν ἐταίρου
 „Χαῖρέ μοι, ὦ Πάτροκλε, καὶ εἰν Αἴδαο δόμοισιν·
 πάντα γὰρ ἤδη τοι τελέω τὰ πάροιθεν ὑπέστην, 20
 Ἔκτορα δεῦρ' ἐρύσας δώσειν κυσὶν ὦμὰ δάσασθαι,
 δῶδεκα δὲ προπάροιθε πυρῆς ἀποδειροτομήσειν
 Τρώων ἀγλαὰ τέκνα, σέθεν κταμένοιο χολωθεῖς.“
 Ἦ ῥα καὶ Ἔκτορα δῖον αἰκία μῆδετο ἔργα,
 πρηνέα παρ' λεχέεσσι Μενoitιάδαο τανύστας 25
 ἐν κονίῃς· οἱ δ' ἐντὲ' ἀφωπλίζοντο ἕκαστος

χάλκεα μαρμαίροντα, λύον δ' ὑψηλέας ἵππους,
 καὶ δ' ἶξον παρὰ νηϊ ποδώκεος Αἰακίδαο
 μυρίοι· αὐτὰρ ὁ τοῖσι τάφον μενοεικέα δαίνυ.
 πολλοὶ μὲν βόες ἀργοὶ ὀρέχθεον ἀμφὶ σιδήρω 30
 σφαζόμενοι, πολλοὶ δ' ὄϊες καὶ μηκάδες αἴγες·
 πολλοὶ δ' ἀργιόδοντες ὕες, θαλέθοντες ἀλοιφῇ,
 εὐόμενοι τανύοντο διὰ φλογὸς Ἥφαιστοιο·
 πάντη δ' ἀμφὶ νέκνυ κοτυλήρτου ἐρρεεν αἷμα.

Αὐτὰρ τόνγε ἄνακτα ποδώκεα Πηλεΐωνα 35
 εἰς Ἀγαμέμνονα διὸν ἄγον βασιλῆες Ἀχαιῶν,
 σπουδῇ παρπεπιθόντες, ἐταίρου χωόμενον κῆρ.
 οἱ δ' ὅτε δὴ κλισίην Ἀγαμέμνονος ἶξον ἰόντες,
 αὐτίκα κηρύκεσσι λιγυφθόγγοισι κέλευσαν
 ἀμφὶ πυρὶ στῆσαι τρίποδα μέγαν, εἰ πεπίθοιεν 40
 Πηλεΐδην λούσασθαι ἀπο βρότον αἱματόεντα.

αὐτὰρ ὄγ' ἤρνεϊτο στερεῶς, ἐπὶ δ' ὄρκον ὁμοσσει
 „Οὐ μὰ Ζῆν', ὅστις τε θεῶν ὕπατος καὶ ἄριστος,
 οὐ θέμις ἐστὶ λοετρὰ κερήατος ἄσσον ἰκέσθαι,
 πρὶν γ' ἐνὶ Πάτροκλον θέμεναι πυρὶ σῆμά τε χεῦναι
 κείρασθαί τε κόμην, ἐπεὶ οὐ μ' ἔτι δεύτερον ᾧδε 45
 ἴξετ' ἄχος κραδίην, ὄφρα ζωοῖσι μετείω.

ἀλλ' ἦτοι νῦν μὲν στυγερῇ πειθώμεθα δαιτί·
 ἠῶθεν δ' ὄτρυνον, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
 ὕλην τ' ἀξέμεναι παρὰ τε σχεῖν ὅσσ' ἐπιεικὲς 50
 νεκρὸν ἔχοντα νέεσθαι ὑπὸ ζόφον ἠερόεντα,
 ὄφρ' ἦτοι τοῦτον μὲν ἐπιφλέγῃ ἀκάματον πῦρ
 θᾶσσον ἀπ' ὀφθαλμῶν, λαοὶ δ' ἐπὶ ἔργα τράπωνται.“

Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύου ἦθ'
 ἐπίθοντο.

ἔσσυμένως δ' ἄρα δόρπον ἐφοπλίσσαντες ἕκαστοι 55
 δαίνυντ', οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς εἴσης.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,

οἱ μὲν κακκείοντες ἔβαν κλισίηνδε ἕκαστος,
 Πηλείδης δ' ἐπὶ θινὴ πολυφλοίσβοιο θαλάσσης
 κεῖτο βαρὺ στενάχων, πολέσιν μετὰ Μυρμιδόνεσσι,
 ἐν καθαροῦ, ὅθι κύματ' ἐπ' ἠτόνος κλύζεσκον· 61
 εὔτε τὸν ὕπνος ἔμαρπτε, λύων μελεδήματα θυμοῦ,
 νήδυμος ἀμφιχυθεὶς· μάλα γὰρ κάμε φαίδιμα γυῖα
 Ἔκτορ' ἐπαΐσσω προτὶ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν.
 ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχῇ Πατροκλῆος δειλοῖο, 65
 πάντ' αὐτῶ, μέγεθός τε καὶ ὄμματα κάλ', εἰκυῖα,
 καὶ φωνήν, καὶ τοῖα περὶ χροῖ εἴματα ἔστο·
 στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν
 „Εὔδεις, αὐτὰρ ἐμεῖο λελασμένος ἔπλευ, Ἀχιλλεῦ.
 νῦ μὲν μεν ζῶοντος ἀκήδεις, ἀλλὰ θανόντος· 70
 θάπτε με ὅττι τάχιστα, πύλας Ἄϊδαο περήσω.
 τῆλέ μ' ἔεργουσι ψυχαί, εἰδωλα καμόντων,
 οὐδέ μὲ πω μίσγεσθαι ὑπὲρ ποταμοῖο ἔωσιν,
 ἀλλ' αὐτῶς ἀλάλημαι ἀν' εὐρυπυλῆς Ἄϊδος δῶ.
 καὶ μοι δὸς τὴν χεῖρ', ὀλοφύρομαι· οὐ γὰρ ἔτ' αὐτίς
 νίσομαι ἐξ Ἄϊδαο, ἐπήν με πυρὸς λελάχητε. 76
 οὐ μὲν γὰρ ζωοί γε φίλων ἀπάνευθεν ἐταίρων
 βουλάς ἐξόμενοι βουλευόμεν, ἀλλ' ἐμὲ μὲν κῆρ
 ἀμφέχανε στυγερῆ, ἥπερ λάχε γεινόμενόν περ·
 καὶ δὲ σοὶ αὐτῶ μοῖρα, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ, 80
 τείχει ὑπο Τρώων εὐηγενέων ἀπολέσθαι.
 ἄλλο δέ τοι ἐρέω καὶ εφήσομαι, αἶ κε πίθηαι.
 μὴ ἐμὰ σῶν ἀπάνευθε τιθήμεναι ὅστ' ἔ', Ἀχιλλεῦ,
 ἀλλ' ὁμοῦ, ὡς ἐτράφημεν ἐν ὑμετέροισι δόμοισιν,
 εὔτε με τυτθὸν ἐόντα Μενότιος ἐξ Ὀπόεντος 85
 ἤγαγεν ὑμέτερόνδ' ἀνδροκτασίης ὑπο λυγρῆς,
 ἦματι τῷ ὅτε παῖδα κατέκτανον Ἀμφιδάμαντος,
 νήπιος, οὐκ ἐθέλων, ἀμφ' ἀστραγάλοισι χολωθεὶς·
 ἔνθα με δεξάμενος ἐν δώμασιν ἰππότα Πηλεὺς

ἔτραφέ τ' ἐνδυκέως καὶ σὸν θεράποντ' ὀνόμηθεν· 90
 ὡς δὲ καὶ ὅστέα νῶϊν ὀμῆ σορὸς ἀμφικαλύπτει
 [χρῦσεος ἀμφιφορεὺς, τὸν τοι πόρε πότνια μήτηρ].“

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ἄκνυς Ἀχιλ-
 λεύς

„τίπτε μοι, ἠθδεῖη κεφαλῇ, δεῦρ' εἰλήλουθας
 καὶ μοι ταῦτα ἕκαστ' ἐπιτέλλεαι; αὐτὰρ ἐγὼ τοι 95
 πάντα μάλ' ἐκτελέω καὶ πείσομαι ὡς σὺ κελεύεις.
 ἀλλὰ μοι ἄσσον στήθι· μίνυνθά περ ἀμφιβαλόντε
 ἀλλήλους, ὀλοοῖτο τεταρπώμεσθα γόοιο.“

Ὡς ἄρα φωνήσας ὠρέξατο χερσὶ φίλησιν
 οὐδ' ἔλαβε· ψυχὴ δὲ κατὰ χθονὸς ἠὔτε καπνὸς 100
 ᾧχετο τετριγυῖα. ταφῶν δ' ἀνόρουσεν Ἀχιλλεύς
 χερσὶ τε συμπλατάγησεν, ἔπος δ' ὀλοφυδνὸν ἔειπεν

„Ὡ πόποι, ἦ ῥά τίς ἐστι καὶ εἰν' Αἴδαο δόμοισιν
 ψυχὴ καὶ εἶδωλον, ἀτὰρ φρένες οὐκ ἐνὶ πάμπαν.
 παννυχίη γάρ μοι Πατροκλῆος δειλοῖο 105
 ψυχὴ ἐφεστήκει γοόωσά τε μυρομένη τε,

καὶ μοι ἕκαστ' ἐπέτελλεν, ἔϊκτο δὲ θέσκελον αὐτῶ.“

Ὡς φάτο, τοῖσι δὲ πᾶσιν ὑφ' ἕμερον ᾧρσε γόοιο·
 μυρομένοισι δὲ τοῖσι φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως
 ἀμφὶ νέκυν ἐλεινόν. ἀτὰρ κρείων Ἀγαμέμνων 110
 οὐρῆάς τ' ᾠτρυνε καὶ ἀνέρας ἀξέμεν ὕλην
 πάντοθεν ἐκ κλισιῶν· ἐπὶ δ' ἀνήρ ἐσθλὸς ὀρώρει,
 Μηριόνης, θεράπων ἀγαπήνορος Ἴδομενῆος.

οἱ δ' ἴσαν ὕλοτόμους· πελέκεας ἐν χερσὶν ἔχοντες 114
 σειράς τ' εὐπλέκτους· πρὸ δ' ἄρ' οὐρῆες κίον αὐτῶν·
 πολλὰ δ' ἄναντα κάταντα πάραντά τε δόχηιά τ' ἦλθον.

ἀλλ' ὅτε δὴ κνημοὺς προσέβαν πολυπίδακος Ἴδης,
 αὐτίκ' ἄρα δρυὺς ὑψικόμους ταναήκει χαλκῶ
 τάμνον ἐπειγόμενοι· ταὶ δὲ μεγάλα κτυπέουσαι
 πίπτον. τὰς μὲν ἔπειτα διαπλήσσοντες Ἀχαιοὶ 120

ἔκδευον ἡμιόνων· ταὶ δὲ χθόνα ποσσὶ δατεῦντο
ἐλδόμεναι πεδλοιο διὰ ῥωπήϊα πυκνά.

πάντες δ' ὑλοτόμοι φιτροὺς φέρον· ὡς γὰρ ἀνώγει
Μηριόνης, θεράπων ἀγαπήνορος Ἴδομενῆος.

καὶ δ' ἄρ' ἐπ' ἀκτῆς βάλλον ἐπισχερῶ, ἐνθ' ἄρ' Ἀχιλ-
λεὺς

125

φράσσατο Πατρόκλῳ μέγα ἤριον ἠδὲ οἱ αὐτῶ.

Αὐτὰρ ἐπεὶ πάντῃ παρακάββαλον ἄσπετον ὕλην,
εἶατ' ἄρ' αὐθι μένοντες ἀολλέες. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
αὐτίκα Μυρμιδόνεσσι φιλοπολέμοισι κέλευσεν
χαλκὸν ζώννυσθαι, ζεῦξαι δ' ὑπ' ὄχεσφιν ἕκαστον 130

ἵππους· οἱ δ' ὠρνευτο καὶ ἐν τεύχεσσι ἐδυνον,
ἄν δ' ἔβαν ἐν δίφροισι παραιβάται ἠνίοχοί τε.

πρόσθε μὲν ἱππῆες, μετὰ δὲ νέφος εἶπετο πεζῶν,
μυριοί· ἐν δὲ μέσοισι φέρον Πάτροκλον ἑταῖροι.

θριξὶ δὲ πάντα νέκυν καταείνυσαν, ἃς ἐπέβαλλον 135
κειρόμενοι· ὄπιθεν δὲ κάρη ἔχε διὸς Ἀχιλλεὺς
ἀχνύμενος· ἔταρον γὰρ ἀμύμονα πέμπ' Ἀἰδόςδε.

Οἱ δ' ὅτε χῶρον ἵκανον ὄθι σφίσι πέφραδ' Ἀχιλ-
λεὺς,

λάτθεσαν, αἴψα δὲ οἱ μενοεικέα νήεον ὕλην.

ἐνθ' αὐτ' ἄλλ' ἐνόησε ποδάρκης διὸς Ἀχιλλεὺς· 140

στάς ἀπάνευθε πυρῆς ξανθὴν ἀπεκείρατο χαίτην,
τήν ῥα Σπερχειῶ ποταμῶ τρέφε τηλεθόωσαν·
ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπεν ἰδὼν ἐπὶ οἴνοπα πόντον

„Σπερχεῖ', ἄλλως σοίγε πατὴρ ἠρήσατο Πηλεὺς,

κεῖσέ με νοστήσαντα φίλην ἐς πατρίδα γαίαν 145

σοὶ τε κόμην κερῆειν ῥέξειν θ' ἱερὴν ἑκατόμβην,
πεντήκοντα δ' ἔνορχα παρ' αὐτόθι μῆλ' ἱερύσειν
εἰς πηγὰς, ὄθι τοι τέμενος βωμός τε θυῆεις.

ὡς ἠρᾷθ' ὁ γέρον, σὺ δὲ οἱ νόου οὐκ ἐτέλεσσας.

νῦν δ' ἐπεὶ οὐ νέομαι γε φίλην ἐς πατρίδα γαίαν, 150

Πατρόκλω ἦρωϊ κόμην ὀπάσαιμι φέρεσθαι.“

Ὡς εἰπὼν ἐν χερσὶ κόμην ἐτάροιο φίλοιο
 θῆκεν, τοῖσ. δὲ πᾶσιν ὑφ' ἵμερον ὤρσε γόοιο.
 καὶ νύ κ' ὀδυρομένοισιν ἔδν φάος ἠελίοιο,
 εἰ μὴ Ἀχιλλεὺς αἰψ' Ἀγαμέμνονι εἶπε παραστάς 155
 „Ἄτρεΐδη – σοὶ γάρ τε μάλιστά γε λαὸς Ἀχαιῶν
 πείθονται μύθοισι – γόοιο μὲν ἔστι καὶ ἄσαι.
 νῦν δ' ἀπὸ πυρκαϊῆς σκέδασον καὶ δεῖπνον ἄνωχτι
 ὄπλεσθαι· τάδε δ' ἀμφιπονησόμεθ' οἷσι μάλιστα
 κήδεός ἐστι νέκυς· παρὰ δ' οἷ τ' ἀγοὶ ἄμμι μενόν-
 των.“ 160

Αὐτὰρ ἐπεὶ τόγ' ἄκουσεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
 αὐτίκα λαὸν μὲν σκέδασεν κατὰ νῆας εἶσας,
 κηδεμόνες δὲ παρ' αὐθι μένον καὶ νήεον ὕλην,
 ποίησαν δὲ πυρῆν ἑκατόμποδου ἔνθα καὶ ἔνθα,
 ἐν δὲ πυρῇ ὑπάτη νεκρὸν θέσαν ἀχνύμενοι κῆρ. 165
 πολλὰ δὲ ἴφια μῆλα καὶ εἰλίποδας ἔλικας βοῦς
 πρόσθε πυρῆς ἔδερόν τε καὶ ἄμφεπον· ἐκ δ' ἄρα
 πάντων

δημὸν ἐλὼν ἐκάλυψε νέκυν μεγαθύμος Ἀχιλλεὺς
 ἐς πόδας ἐκ κεφαλῆς, περὶ δὲ δρατὰ σώματα νῆει·
 ἐν δ' ἐτίθει μέλιτος καὶ ἀλείφατος ἀμφιφορῆας, 170
 πρὸς λέχεα κλίνων· πίσυρας δ' ἐριαύχενας ἵππους
 ἔσσυμένως ἐνέβαλλε πυρῇ, μεγάλα στεναχίζων.
 ἐννέα τῶγε ἄνακτι τραπεζῆες κύνες ἦσαν·
 καὶ μὲν τῶν ἐνέβαλλε πυρῇ δύο δειροτομήσας,
 δώδεκα δὲ Τρώων μεγαθύμων υἱέας ἐσθλοὺς 175
 χαλκῶ δηλῶων· κακὰ δὲ φρεσὶ μῆδετο ἔργα·
 ἐν δὲ πυρὸς μένος ἦκε σιδήρεον, ὄφρα νέμοιτο.
 ὦμωξέν τ' ἄρ' ἔπειτα, φίλον δ' ὀνόμηεν ἐταῖρον
 „Χαῖρέ μοι, ὦ Πάτροκλε, καὶ εἰν Ἀΐδαο δόμοισιν·
 πάντα γὰρ ἦδη τοι τελέω τὰ πάροιδεν ὑπέστην. 180

δώδεκα μὲν Τρώων μεγαθύμων υἱέας ἐσθλοὺς,
τοὺς ἅμα σοὶ πάντας πῦρ ἐσθίει· Ἔκτορα δ' οὔτι
δώσω Πριαμίδην πυρὶ δαπτέμεν, ἀλλὰ κύνεσβιν.“

Ὡς φάτ' ἀπειλήσας· τὸν δ' οὐ κύνες ἀμφεπένοντο,
ἀλλὰ κύνας μὲν ἄλαλκε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη 185
ἦματα καὶ νύκτας, ροδόεντι δὲ χροῖεν ἐλαίῳ
ἀμβροσίῳ, ἵνα μὴ μιν ἀποδρῦφοι ἐλκυστάζων.
τῷ δ' ἐπὶ κνάνεον νέφος ἦγαγε Φοῖβος Ἀπόλλων
οὐρανόθεν πεδίονδε, κάλυψε δὲ χῶρον ἅπαντα,
ὅσσον ἐπεῖχε νέκυς, μὴ πρὶν μένος ἠέλιοιο 190
σκήλει' ἀμφὶ περὶ χροῶ ἴνεσιν ἠδὲ μέλεσβιν.

Οὐδὲ πυρὴ Πατρόκλου ἐκαίετο τεθνηῶτος.
ἐνθ' αὐτ' ἄλλ' ἐνόησε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
στάς ἀπάνευθε πυρῆς διοιοῖς ἠράτ' ἀνέμοισιν,
Βορρῆ καὶ Ζεφύρῳ, καὶ ὑπέσχετο ἱερὰ καλὰ· 195
πολλὰ δὲ καὶ σπένδων χρυσέῳ δέπαϊ λιτάνευεν
ἐλθέμεν, ὄφρα τάχιστα πυρὶ φλεγεθοῖατο νεκροῖ,
ἕλη τε σεύαίτο καήμεναι. ὠκέα δ' Ἴρις
ἀράων ἀίουσα μεταγγελοσ ἦλθ' ἀνέμοισιν.
οἱ μὲν ἄρα Ζεφύροιο δυσσαέος ἀθρόοι ἔνδον 200
εἰλαπίνην δαίνυντο· θέουσα δὲ Ἴρις ἐπέστη
βηλῶ ἐπι λιθέῳ. τοὶ δ' ὡς ἴδον ὄφθαλμοῖσιν,
πάντες ἀνήϊξαν, κάλεόν τέ μιν εἰς ἕκαστος·
ἠ δ' αὐθ' ἔξεσθαι μὲν ἀνήνατο, εἶπε δὲ μῦθον

„Οὐχ ἔδος· εἶμι γὰρ αὐτίς ἐπ' Ὠκεανοῖο ῥέεθρα,
Αἰθιοπῶν ἐς γαίαν, ὅθι ῥέξουσ' ἑκατόμβας 206
ἀθανάτοισι, ἵνα δὴ καὶ ἐγὼ μεταδαίσομαι ἱρῶν.
ἀλλ' Ἀχιλεὺς Βορέην ἠδὲ Ζέφυρον κελαδεινὸν
ἐλθεῖν ἀράται, καὶ ὑπίσχεται ἱερὰ καλὰ,
ὄφρα πυρὴν ὄρσητε καήμεναι, ἧ ἔνι κείται 210
Πάτροκλος, τὸν πάντες ἀναστενάχουσιν Ἀχαιοί.“

Ἡ μὲν ἄρ' ὡς εἰποῦσ' ἀπεβήσετο, τοὶ δ' ὄρέοντο

ἤχῃ θεσπεσίῃ, νέφεα κλονέοντε πάροισιν.
 αἴψα δὲ πόντον ἴκανον ἀήμεναι, ὥρτο δὲ κῦμα
 πνοιῆ ὑπο λιγυρῆ· Τροίην δ' ἐρίβωλον ἰκέσθην, 215
 ἐν δὲ πυρῆ πεσέτην, μέγα δ' ἴαχε θεσπιδαῆς πῦρ.
 παννύχιοι δ' ἄρα τοίγε πυρῆς ἄμυδις φλόγ' ἔβαλλον,
 φυσῶντες λιγέως· ὁ δὲ πάννυχος ὠκὺς Ἀχιλλεὺς
 χρυσέου ἐκ κρητῆρος, ἐλὼν δέπας ἀμφικύπελλον,
 οἶνον ἀφυσσάμενος χαμάδις χέε, δεῦε δὲ γαῖαν, 220
 ψυχὴν κικλήσκων Πατροκλῆος δειλοῖο.
 ὡς δὲ πατὴρ οὗ παιδὸς ὀδύρεται ὅστέα καίων,
 νυμφίου, ὅστε θανὼν δειλοὺς ἀκάχησε τοκῆας,
 ὡς Ἀχιλεὺς ἐτάροιο ὀδύρετο ὅστέα καίων,
 ἐρπύζων παρὰ πυρκαϊῆν, ἀδινὰ στεναχίζων. 225

Ἦμος δ' Ἐωσφόρος εἴσι φόως ἐρέων ἐπὶ γαῖαν,
 ὄντε μέτα κροκόπεπλος ὑπεῖρ ἄλα κίδναται ἠώς,
 τῆμος πυρκαϊῆ ἔμαραίνετο, παύσατο δὲ φλόξ.
 οἱ δ' ἄνεμοι πάλιν αὐτίς ἔβαν οἰκόνδε νέεσθαι
 Θρηϊκιον κατὰ πόντον· ὁ δ' ἔστενεν οἴδματι θύων.
 Πηλείδης δ' ἀπὸ πυρκαϊῆς ἐτέρωσε λιασθεῖς 231
 κλίνθη κεκμηῶς, ἐπὶ δὲ γλυκὺς ὕπνος ὄρουσεν.
 οἱ δ' ἀμφ' Ἀτρείωνα ἀολλέες ἠγερῆθοντο,
 τῶν μιν ἐπερχομένων ὄμαδος καὶ δοῦπος ἔγειρεν.
 ἔξετο δ' ὀρθωθεὶς καὶ σφεας πρὸς μῦθον ἔειπεν 235

„Ἀτρεΐδη τε καὶ ἄλλοι ἀριστῆες Παναχαιῶν,
 πρῶτον μὲν κατὰ πυρκαϊῆν σβέσατ' αἰθοπι οἶνω
 πᾶσαν, ὀπόσσον ἐπέσχε πυρὸς μένος· αὐτὰρ ἔπειτα
 ὅστέα Πατρόκλιοι Μενoitιάδαο λέγωμεν
 εὖ διαγιγνώσκοντες· ἀριφραδέα δὲ τέτυκται· 240
 ἐν μέσση γὰρ ἔκειτο πυρῆ, τοὶ δ' ἄλλοι ἄνευθεν
 ἐσχατιῇ καίοντ' ἐπιμίξ, ἵπποι τε καὶ ἄνδρες.
 καὶ τὰ μὲν ἐν χρυσῇ φιάλῃ καὶ δίπλακι δημῶ
 θείομεν, εἰσόκεν αὐτὸς ἐγὼν Ἄϊδι κεύθωμαι.

τύμβον δ' οὐ μάλα πολλὸν ἐγὼ πονέεσθαι ἄνωγα,
 ἀλλ' ἐπιεικέα τοῖον· ἔπειτα δὲ καὶ τὸν Ἀχαιοὶ 246
 εὐρύν θ' ὑψηλὸν τε τιθήμεναι, οἳ κεν ἐμεῖο
 δεῦτεροι ἐν νήεσσι πολυκλήϊσι λίπησθε.“

Ὡς ἔφαθ', οἳ δ' ἐπίθοντο ποδῶκεϊ Πηλείωνι.
 πρῶτον μὲν κατὰ πυρκαϊὴν σβέσαν αἰθοπι οἴνω, 250
 ὅσσον ἐπὶ φλόξ ἤλθε, βαθεῖα δὲ κάππεσε τέφρη·
 κλαίοντες δ' ἐτάροιο ἐνῆεος ὄστέα λευκὰ
 ἄλλεγον ἐς χρυσέην φιάλην καὶ δίπλακα δημόν,
 ἐν κλισίῃσι δὲ θέντες ἕανῶ λιτὶ κάλυψαν·
 τορνῶσαντο δὲ σῆμα θεμειλιά τε προβάλοnton 255
 ἀμφὶ πυρῆν· εἶταρ δὲ χυτὴν ἐπὶ γαῖαν ἔχευαν.
 χεύαντες δὲ τὸ σῆμα πάλιν κίον. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 αὐτοῦ λαὸν ἔρυκε καὶ ἴξανεν εὐρὺν ἀγῶνα,
 νηῶν δ' ἔκφερ' ἄεθλα, λέβητάς τε τρίποδάς τε,
 ἵππους θ' ἡμιόνοους τε βοῶν τ' ἴφθιμα κάρηνα, 260
 ἠδὲ γυναικάς ἐϋζώνους, πολίων τε σίδηρον.

Ἴππεῦσιν μὲν πρῶτα ποδῶκεσιν ἀγλά' ἄεθλα
 θῆκε γυναικά ἀγεσθαι ἀμύμονα ἔργα ἰδυῖαν
 καὶ τρίποδ' ὠτάευντα δυωκαιεικοσίμετρον,
 τῶ πρῶτῳ· ἀτὰρ αὖ τῶ δευτέρῳ ἵππον ἔθηκεν 265
 ἐξέτε' ἀδμήτην, βρέφος ἡμίλονον κυεύουσαν·
 αὐτὰρ τῶ τριτάτῳ ἄπυρον κατέθηκε λέβητα
 καλον, τέσσαρα μέτρα κεχανδότα, λευκὸν ἔτ' αὐτῶς·
 τῶ δὲ τετάρτῳ θῆκε δύω χρυσοῖο τάλαντα,
 πέμπτῳ δ' ἀμφίθετον φιάλην ἀπύρωτον ἔθηκεν. 270
 στῆ δ' ὀρθὸς καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν

„Ἄτρεϊδῆ τε καὶ ἄλλοι ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοὶ,
 ἱππῆας τὰδ' ἄεθλα δεδεγμένα κεῖτ' ἐν ἀγῶνι.
 εἰ μὲν νῦν ἐπὶ ἄλλῳ ἀεθλεύοιμεν Ἀχαιοὶ,
 ἦ τ' ἂν ἐγὼ τὰ πρῶτα λαβὼν κλισίῃνδε φεροίμην. 275
 ἴστε γὰρ ὅσσον ἐμοὶ ἀρετῆ περιβάλλετον ἵπποι

ἀθάνατοί τε γάρ εἰσι, Ποσειδάων δ' ἔπορ' αὐτοὺς
 πατρὶ ἐμῷ Πηληϊ, ὁ δ' αὐτ' ἐμοὶ ἐγγυάλιξεν.
 ἀλλ' ἦτοι μὲν ἐγὼ μενέω καὶ μώνυχες ἵπποι·
 τοίου γὰρ κλέος ἐσθλὸν ἀπάλεσαν ἠνιόχοιο, 280
 ἠπίου, ὃ σφωῖν μάλα πολλάκις ὕγρον ἔλαιον
 χαιτάων κατέχευε, λοέσσας ὕδατι λευκῷ.
 τὸν τῶγ' ἐσταότες πευθείετον, οὔδεϊ δέ σφιν
 χαίται ἐρηρέδαται, τῷ δ' ἐστατον ἀχνυμένω κῆρ.
 ἄλλοι δὲ στέλλεσθε κατὰ στρατὸν, ὅστις Ἀχαιῶν 285
 ἵπποισίν τε πέποιθε καὶ ἄρμασι κολλητοῖσιν.“

Ὡς φάτο Πηλεΐδης, ταχέες δ' ἱππῆες ἄγεσθην.
 ὄρωτο πολὺ πρῶτος μὲν ἄναξ ἀνδρῶν Εὐμηλος,
 Ἀδμήτου φίλος υἱὸς, ὃς ἱπποσύνη ἐκέκαστο·
 τῷ δ' ἐπὶ Τυδείδης ὄρωτο κρατερός Διομήδης, 290
 ἵππους δὲ Τρωοὺς ὕπαγε ζυγὸν, οὓς ποτ' ἀπηύρα
 Αἰνεΐαν, ἀτὰρ αὐτὸν ὑπεξεσάωσεν Ἀπόλλων.
 τῷ δ' ἄρ' ἐπ' Ἀτρεΐδης ὄρωτο ξανθὸς Μενέλαος
 διογενῆς, ὑπὸ δὲ ζυγὸν ἤγαγεν ὠκέας ἵππους,
 Αἶθην τὴν Ἀγαμέμνονέην τὸν ἑόν τε Πόδαργον· 295
 τὴν Ἀγαμέμνονι δῶκ' Ἀρχισιάδης Ἐχέπωλος
 δῶρ', ἵνα μὴ οἱ ἔποιθ' ὑπὸ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν,
 ἀλλ' αὐτοῦ τέροπιτο μένων· μέγα γὰρ οἱ ἔδωκεν
 Ζεὺς ἄφενος, ναῖεν δ' ὄγ' ἐν εὐρυχόρῳ Σικυῶνι·
 τὴν ὄγ' ὑπὸ ζυγὸν ἤγε, μέγα δρόμου ἰσχανόωσαν. 300
 Ἀντίλοχος δὲ τέταρτος εὐτριχας ὠπλίσαδ' ἵππους,
 Νέστορος ἀγλαὸς υἱὸς, ὑπερθύμοιο ἀνακτος,
 τοῦ Νηληϊάδαο· Πυλοιογενέες δέ οἱ ἵπποι
 ὠκύποδες φέρου ἄρμα. πατὴρ δέ οἱ ἄγχι παραστάς
 μυθεῖτ' εἰς ἀγαθὰ φρονέων νοέοντι καὶ αὐτῷ 305
 „Ἀντίλοχ', ἦτοι μὲν σε, νέον περ ἑόντ', ἐφίλησαν
 Ζεὺς τε Ποσειδάων τε, καὶ ἱπποσύνας ἐδίδαξαν
 παντοίας· τῷ καὶ σε διδάσειμεν οὔτι μάλα χρεώ·

οἶσθα γὰρ εὖ περὶ τέρμαθ' ἐλίσσόμεν· ἀλλά τοι ἵπποι
 βάρδιστοι θείειν· τῶ τ' οἶω λοίγι' ἔσεσθαι. 310
 τῶν δ' ἵπποι μὲν ἕασιν ἀφάρτεροι, οὐδὲ μὲν αὐτοὶ
 πλείονα ἴσασιν σέθεν αὐτοῦ μητίσασθαι.
 ἀλλ' ἄγε δὴ σὺ, φίλος, μῆτιν ἐμβάλλεο θυμῷ
 παντοίην, ἵνα μὴ σε παρεκπροφύγησιν ἄεθλα.
 μῆτι τοι δρυτόμος μὲγ' ἀμείνων ἢ ἐβίηφι· 315
 μῆτι δ' αὖτε κυβερνήτης ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ
 νῆα θοὴν ἰθύνει ἐρεχθομένην ἀνέμοισιν·
 μῆτι δ' ἠνίοχος περιγίγνεται ἠνιόχοιο.
 ἀλλ' ὅς μὲν θ' ἵπποισι καὶ ἄρμασιν οἴσι πεποιθῶς
 ἀφραδέως ἐπὶ πολλὸν ἐλίσσεται ἔνθα καὶ ἔνθα, 320
 ἵπποι δὲ πλανόωνται ἀνά δρόμον, οὐδὲ κατίσχει·
 ὅς δέ κε κέρδεα εἰδῆ ἑλαύνων ἤσσονας ἵππους,
 αἰεὶ τέρμ' ὀρόων στρέφει ἐγγύθεν, οὐδέ ἐ λήθει
 ὄπως τὸ πρῶτον ταχύση βοέοισιν ἱμάσιν,
 ἀλλ' ἔχει ἀσφαλῆως καὶ τὸν προὔχοντα δοκεύει. 325
 σῆμα δέ τοι ἐρέω μάλ' ἀριφραδῆς, οὐδέ σε λήσει.
 ἔστηκε ξύλον αὐόν, ὅσον τ' ὄργυι, ὑπὲρ αἴης,
 ἢ δρυὸς ἢ πεύκης. τὸ μὲν οὐ καταπύθεται ὄμβρῳ,
 λᾶε δὲ τοῦ ἐκάτερθεν ἐρηρέδαται δύο λευκῶ
 ἐν ξυνοχῆσιν ὁδοῦ, λείος δ' ἱππόδρομος ἀμφίς· 330
 ἢ τευ σῆμα βροτοῖο πάλαι κατατεθνηῶτος,
 ἢ τόγε νύσσα τέτυκτο ἐπὶ προτέρων ἀνθρώπων,
 καὶ νῦν τέρματ' ἔθηκε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς.
 τῶ σὺ μάλ' ἐγχερίμψας ἐλάαν σχεδὸν ἄρμα καὶ ἵππους,
 αὐτὸς δὲ κλινθῆναι εὐπλέκτῳ ἐνὶ δίφρῳ 335
 ἢ κ' ἐπ' ἀριστερὰ τοῖν· ἀτὰρ τὸν δεξιὸν ἵππου
 κένσαι ὁμοκλήσας, εἶξαι τέ οἱ ἠνία χερσίν.
 ἐν νύσση δέ τοι ἵππος ἀριστερὸς ἐγχεριμψθήτω,
 ὡς ἄν τοι πλήμνη γε δοάσσειται ἄκρον ἰκέσθαι
 κύκλου ποιητοῖο· λίθου δ' ἀλέασθαι ἐπανρεῖν, 340

μή πως ἵππους τε τρώσης κατά θ' ἄρματα ἄξης·
 χάσμα δὲ τοῖς ἄλλοισιν, ἐλεγχείη δὲ σοὶ αὐτῶ
 ἔσσειται. ἀλλὰ, φίλος, φρονέων πεφυλαγμένος εἶναι.
 εἰ γὰρ κ' ἐν νύσση γε παρεξελάσθησθα διώκων,
 οὐκ ἔσθ' ὅς κέ σ' ἔλησι μετάλμενος οὐδὲ παρέλθῃ, 345
 οὐδ' εἰ κεν μετόπισθεν Ἀρείονα δῖον ἐλαύνοι,
 Ἀδρήστου ταχὺν ἵππον, ὃς ἐκ θεόφιον γένος ἦεν,
 ἢ τοὺς Λαομέδοντος, οἳ ἐνθάδε γ' ἔτραφεν ἐσθλοί.“

Ὡς εἰπὼν Νέστωρ Νηληϊῆος ἄψ ἐνὶ χώρῃ
 ἔξετ', ἐπεὶ ᾧ παιδὶ ἐκάστου πείρατ' ἔειπεν. 350

Μηριόνης δ' ἄρα πέμπτος εὐτρίχας ὠπλίσασθ' ἵπ-
 πους.

ἂν δ' ἔβαν ἐς δίφρους, ἐν δὲ κλήρους ἐβάλουτο·
 πάλλ' Ἀχιλεὺς, ἐκ δὲ κλήρος θόρε Νεστορίδαο
 Ἀντιλόχου· μετὰ τὸν δ' ἔλαχε κρείων Εὐμηλος·
 τῶ δ' ἄρ' ἐπ' Ἀτρεΐδης, δουρικλειτὸς Μενέλαος· 355
 τῶ δ' ἐπὶ Μηριόνης λάχ' ἐλαννέμεν· ὕστατος αὐτε
 Τυδεΐδης, ὄχ' ἄριστος ἐὼν, λάχ' ἐλαννέμεν ἵππους.
 στὰν δὲ μεταστοιχί, σήμηνε δὲ τέσματ' Ἀχιλλεὺς
 τηλόθεν ἐν λείῳ πεδίῳ· παρὰ δὲ σκοπὸν εἶσεν
 ἀντίθεον Φοίνικα, ὀπάονα πατρὸς ἑοῖο, 360
 ὡς μεμνέωτο δρόμου καὶ ἀληθείην ἀποεῖποι.

Οἳ δ' ἅμα πάντες ἐφ' ἵππουν μάλιστα αἶεραν,
 πέπληγόν θ' ἱμάσιν, ὁμόκλησάν τ' ἐπέεσσι
 ἔσσυμένως· οἳ δ' ὄκα διέπρησσον πεδίλιο,
 νόσφι νεῶν, ταχέως· ὑπὸ δὲ στέρνοισι κούη 365
 ἴστατ' αἰερομένη ὥστε νέφος ἢ θύελλα,
 χαῖται δ' ἔρρῶοντο μετὰ πνοιῆς ἀνέμοιο.
 ἄρματα δ' ἄλλοτε μὲν χθονὶ πύλυατο πουλυβοτείρῃ,
 ἄλλοτε δ' αἰῆσσκε μετήρορα. τοὶ δ' ἐλατῆρες
 ἔστασαν ἐν δίφροισι, πάτασσε δὲ θυμὸς ἐκάστου 370
 νίκης ἱεμένων· κέκλοντο δὲ οἷσιν ἕκαστος

ἵπποις, οἳ δ' ἐπέτοντο κονιόντες πεδίοιο.

Ἄλλ' ὅτε δὴ πύματον τέλεον δρόμον ὠκέες ἵπποι
 ἄψ' ἐφ' ἄλὸς πολιῆς, τότε δὴ ἀρετὴ γε ἐκάστου
 φαίνεται, ἄφαρ δ' ἵπποισι τάτθ' δρόμος· ὦκα δ' ἔπειτα
 αἱ Φηρητιάδαο ποδώκεες ἔκφερον ἵπποι. 376
 τὰς δὲ μετ' ἐξέφερον Διομήδεος ἄρσενες ἵπποι,
 Τρώοι, οὐδέ τι πολλὸν ἄνευθ' ἔσαν, ἀλλὰ μάλ' ἐγγύς·
 αἰεὶ γὰρ δίφρου ἐπιβησομένοισιν εἵκτην,
 πνοιῆ δ' Εὐμήλοιο μετάφρενον εὐρέε τ' ὦμω 380
 θέρομετ'· ἐπ' αὐτῷ γὰρ κεφαλὰς καταθέυτε πετέσθην.
 καὶ νύ κεν ἦ παρέλασθ', ἦ ἀμφήριστον ἔδηκεν,
 εἰ μὴ Τυδέος νῆϊ κοτέσσατο Φοῖβος Ἀπόλλων,
 ὅς ῥά οἱ χειρῶν ἔβαλεν μάστιγα φαεινῆν.
 τοιοῦ δ' ἀπ' ὀφθαλμῶν χύτο δάκρυα χωομένοιο, 385
 οὐνεκα τὰς μὲν ὄρα ἔτι καὶ πολὺ μᾶλλον ἰούσας,
 οἳ δὲ οἳ ἐβλάφθησαν ἄνευ κέντροιο θέοντες.
 οὐδ' ἄρ' Ἀθηναίην ἐλεφηράμενος λάθ' Ἀπόλλων
 Τυδεΐδην, μάλα δ' ὦκα μετέσσυτο ποιμένα λαῶν,
 δῶκε δὲ οἳ μάστιγα, μένος δ' ἵπποισιν ἐνήκεν. 390
 ἦ δὲ μετ' Ἀδμήτου νῆϊν κοτέουσ' ἐβεβήκει,
 ἵππειον δὲ οἳ ἦξε θεὰ ζυγόν· αἳ δὲ οἳ ἵπποι
 ἀμφὶς ὁδοῦ δραμέτην, ῥυμὸς δ' ἐπὶ γαῖαν ἐλύσθη.
 αὐτὸς δ' ἐκ δίφρου παρὰ τροχὸν ἐξεκυλίσθη,
 ἀγκῶνάς τε περιδρῦφθη στόμα τε ῥῖνάς τε, 395
 θρυλίχθη δὲ μέτωπον ἐπ' ὀφρύσι· τῶ δὲ οἳ ὅσσε
 θακρυόφι πλησθέν, θαλερῆ δὲ οἳ ἔσχετο φωνή.
 Τυδεΐδης δὲ παρατρέψας ἔχε μῶνυχας ἵππους,
 πολλὸν τῶν ἄλλων ἐξάλμενος· ἐν γὰρ Ἀθήνη
 ἵπποις ἦκε μένος καὶ ἐπ' αὐτῷ κῦδος ἔδηκεν. 400
 τῷ δ' ἄρ' ἐπ' Ἀτρεΐδης εἶχε ξανθὸς Μενέλαος.
 Ἀντίλοχος δ' ἵπποισιν ἐκέκλετο πατρὸς εἰοῖο
 „Ἐμβητου καὶ σφῶϊ· τιταίνετον ὅττι τάχιστα.

ἦτοι μὲν κείνοισιν ἐριζέμεν οὔτι κελεύω,
 Τυδεΐδew ἵπποισι δαΐφρονος, οἷσιν Ἀθήνη
 405 νῦν ὄρεξε τάχος καὶ ἐπ' αὐτῷ κῦδος ἔθηκεν.
 ἵππους δ' Ἀτρεΐδαο κυχάνετε, μῆδὲ λίπησθον,
 καρπαλίμως, μὴ σφῶν ἐλεγχείην καταχεύη
 Αἶδη θῆλυς εὐοῦσα· τίη λείπεσθε, φέριστοι;
 ὦδε γὰρ ἐξερέω, καὶ μὴν τετελεσμένον ἔσται· 410
 οὐ σφῶν κομιδὴ παρὰ Νέστορι ποιμένι λαῶν
 ἔσσεται, αὐτίκα δ' ὕμμε κατακτενεῖ ὄξεϊ χαλκῷ,
 αἰ κ' ἀποκηδήσαντε φερώμεθα χεῖρον ἄεθλον.
 ἀλλ' ἐφομαρτεῖτον καὶ σπεύδετον ὅτι τάχιστα.
 ταῦτα δ' ἐγῶν αὐτὸς τεχνήσομαι ἠδὲ νοήσω, 415
 στενωπῷ ἐν ὁδῷ παραδύμεναι, οὐδέ με λήσει.“

Ὡς ἔφαθ', οἱ δὲ ἄνακτος ὑποδδείσαντες ὁμοκλήν
 μᾶλλον ἐπεδραμέτην ὀλίγον χρόνον· αἶψα δ' ἔπειτα
 στεῖνος ὁδοῦ κοίλης ἴδεν Ἀντίλοχος μενεχάρμης.
 ῥωχμὸς ἔην γαίης, ἧ χεიმέριον ἄλεν ὕδωρ 420
 ἐξέρρηξεν ὁδοῖο, βάθυνε δὲ χῶρον ἅπαντα·
 τῇ δ' εἶχεν Μενέλαος ἀματροχιάς ἀλεείνων.
 Ἀντίλοχος δὲ παρατρέψας ἔχε μώνυχας ἵππους
 ἐκτὸς ὁδοῦ, ὀλίγον δὲ παρακλίνας ἐδίωκεν.
 Ἀτρεΐδης δ' ἔδδεισε καὶ Ἀντιλόχῳ ἐγεγώνει 425
 „Ἀντίλοχ', ἀφραδέως ἱπάξαι· ἀλλ' ἄνεχ' ἵππους·
 στενωπὸς γὰρ ὁδὸς, τάχα δ' εὐρυτέρῃ παρελάσσεις,
 μὴ πως ἀμφοτέρους δηλήσειαι ἄρματι κύρσας.“

Ὡς ἔφατ', Ἀντίλοχος δ' ἔτι καὶ πολὺ μᾶλλον ἔλαυνεν
 κέντρῳ ἐπισπέρχων, ὡς οὐκ αἴουσι εἰοικώς. 430
 ὅσσα δὲ δίσκου οὔρα καταμαδίοιο πέλονται,
 ὄντ' αἰζήσος ἀφῆκεν ἀνῆρ, πειρώμενος ἦβης,
 τόσσον ἐπεδραμέτην· αἰ δ' ἠρώησαν ὀπίσσω
 Ἀτρεΐδew· αὐτὸς γὰρ ἐκῶν μεθέηκεν ἐλαύνειν,
 μὴ πως συγκύρσειαν ὁδῷ ἐνι μώνυχες ἵπποι, 435

δίφρους τ' ἀνστρέφειαν ἐϋπλεκέας, κατὰ δ' αὐτοὶ
ἐν κονίησι πέσοιεν ἐπειγόμενοι περὶ νίκης.

τὸν καὶ νεικείων προσέφη ξανθὸς Μενέλαος

„Ἀντίλοχ', οὔτις σεῖο βροτῶν ὀλοώτερος ἄλλος·
ἔρρ', ἐπεὶ οὐ σ' ἔτυμόν γ' ἔφαμεν πεπνυσθαι Ἀχαιοὶ
ἀλλ' οὐ μὰν οὐδ' ὡς ἄτερ ὄρκου οἴση ἄεθλον.“ 441

Ὡς εἰπὼν ἵπποισιν ἐκέκλετο φώνησέν τε
„μή μοι ἐρύκεσθον μηδ' ἔστατον ἀχνυμένω κῆρ.
φθήσονται τούτοισι πόδες καὶ γοῦνα καμόντα
ἢ ὑμῖν· ἄμφω γὰρ ἀτέμβονται νεότητος.“ 445

Ὡς ἔφαθ', οἱ δὲ ἄνακτος ὑποδδείσαντες ὁμοκλήν
μᾶλλον ἐπεδραμέτην, τάχα δὲ σφισιν ἄγχι γένοντο.

Ἀργεῖοι δ' ἐν ἀγῶνι καθήμενοι εἰσορόωντο
ἵππους· τοὶ δὲ πέτοντο κουλόντες πεδίωιο.

πρῶτος δ' Ἴδομενεὺς, Κρητῶν ἀγὸς, ἐφράσαθ' ἵππους
ἦστο γὰρ ἐκτὸς ἀγῶνος ὑπέρτατος ἐν περιωπῇ, 451
τοῖο δ' ἀνευθεν ἐόντος ὁμοκλητηῆρος ἀκούσας

ἔγνω· φράσσατο δ' ἵππον ἀριπρεπέα προύχοντα,
ὃς τὸ μὲν ἄλλο τόσον φοῖνιξ ἦν, ἐν δὲ μετώπῳ
λευκὸν σῆμ' ἐτέτυκτο περίτροχον ἠὔτε μήνη. 455

στῆ δ' ὀρθὸς καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν

„ὦ φίλοι, Ἀργείων ἠγῆτορες ἠδὲ μέδοντες,
οἷος ἐγὼν ἵππους ἀνγάξομαι ἠὲ καὶ ὑμεῖς;
ἄλλοι μοι δοκέουσι παροῖτεροι ἔμμεναι ἵπποι,
ἄλλος δ' ἠνίοχος ἰνδάλλεται· αἱ δὲ που αὐτοῦ 460
ἔβλαβεν ἐν πεδίῳ, αἱ κείσέ γε φέρτεραι ἦσαν.

ἦτοι γὰρ τὰς πρῶτα ἴδον περὶ τέρμα βαλούσας,
νῦν δ' οὔπη δύναμαι ιδέειν· πάντη δὲ μοι ὅσσε
Τρωϊκὸν ἄμ πεδίον παπταίνετον εἰσορόωντι.

ἠὲ τὸν ἠνίοχον φύγον ἠνία, οὐδ' ἐδυνάσθη 465
εὖ σχεθέειν περὶ τέρμα, καὶ οὐκ ἐτύχησεν ἐλίξας·
ἐνθα μιν ἐκπεσέειν οἴω σὺν θ' ἄρματα ἄξει,

αἰ δ' ἐξηρώησαν, ἐπεὶ μένος ἔλλαβε θυμόν.
 ἀλλὰ ἴδεσθε καὶ ὑμεῖς ἀνασταδόν· οὐ γὰρ ἔγωγε
 εὖ διαγιγνώσκω· δοκέει δέ μοι ἔμμεναι ἀνῆρ 470
 Αἰτωλὸς γενεῆν, μετὰ δ' Ἀργείοισιν ἀνάσσει,
 Τυδέος ἵπποδάμου υἱός, κρατερὸς Διομήδης.“

Τὸν δ' αἰσχροῶς ἐνέειπεν Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας
 „Ἰδομενεῦ, τί πάρος λαβρεύεαι; αἰ δέ τ' ἀνευθεν
 ἵπποι ἀερίποδες πολέος πεδίοιο διένται. 475

οὔτε νεώτατός ἐσσι μετ' Ἀργείοισι τοσοῦτον
 οὔτε τοι ὀξύτατον κεφαλῆς ἔκ δέριμεται ὅσσε·
 ἀλλ' αἰεὶ μύθοις λαβρεύεαι. οὐδέ τί σε χορῆ
 λαβραγόρην ἔμεναι· πάρα γὰρ καὶ ἀμείνονες ἄλλοι.
 ἵπποι δ' αὐταὶ ἔασι παροίτεροι, αἰ τὸ πάρος περ, 480
 Εὐμήλου, ἐν δ' αὐτὸς ἔχων εὐλήρα βέβηκεν.“

Τὸν δὲ χολωσάμενος Κρητῶν ἀγὸς ἀντίον ἠΐδα
 „Αἴαν, νεῖκος ἄριστε, κακοφραδὲς, ἄλλα τε πάντα
 δεύεαι Ἀργείων, ὅτι τοι νόος ἐστὶν ἀπηνῆς.
 δεῦρό νυν, ἢ τρίποδος περιδῶμεθον ἢ ἐλέβητος· 485
 ἵστορα δ' Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα θείομεν ἄμφω,
 ὀππότεραι πρόσθ' ἵπποι, ἵνα γνώης ἀποτίνων.“

Ὡς ἔφατ', ὠρνετο δ' αὐτίκ' Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας
 χωόμενος χαλεποῖσιν ἀμείψασθαι ἐπέεσσιν.
 καὶ νύ κε δὴ προτέρω ἔτ' ἔρις γένετ' ἀμφοτέροισιν, 490
 εἰ μὴ Ἀχιλλεὺς αὐτὸς ἀνίστατο καὶ φάτο μῦθον·

„Μηκέτι νῦν χαλεποῖσιν ἀμείβεσθον ἐπέεσσιν,
 Αἴαν Ἰδομενεῦ τε, κακοῖς, ἐπεὶ οὐδὲ ἔοικεν.
 καὶ δ' ἄλλω νεμεσᾶτον, ὅτις τοιαῦτά γε ῥέξει.
 ἀλλ' ὑμεῖς ἐν ἀγῶνι καθήμενοι εἰσοράσθε 495
 ἵππους· οἱ δὲ τάχ' αὐτοὶ ἐπειγόμενοι περὶ νίκης
 ἐνθάδ' ἐλεύσονται· τότε δὲ γνώσεσθε ἕκαστος
 ἵππους Ἀργείων, οἱ δεύτεροι οἱ τε παροίθεν.“

Ὡς φάτο, Τυδείδης δὲ μάλα σχεδὸν ἦλθε διώκων,
 Homeri Ilias.

μάστι δ' αἰὲν ἔλαυνε κατωμαδόν· οἱ δέ οἱ ἵπποι 500
 ὑψόσ' αἰερέσθην δίμφα πρήσσετε κέλευθον.
 αἰεὶ δ' ἠνίοχον κονίης θραδάμιγγες ἔβαλλον,
 ἄρματα δὲ χρυσῷ πεπυκασμένα κασσιτέρῳ τε
 ἵπποις ὠκυπόδεσιν ἐπέτρεχον· οὐδέ τι πολλή
 γίγνεται ἐπισσώτρων ἄρματοροχίη κατόπισθεν 505
 ἐν λεπτῇ κονίῃ· τὰ δὲ σπεύδοντε πετέσθην.

στῆ δὲ μέσῳ ἐν ἀγῶνι, πολλὺς δ' ἀνεκήμεν ἰδρῶς
 ἵππων ἔκ τε λόφων καὶ ἀπὸ στέρνοιο χαμᾶζε.
 αὐτὸς δ' ἔκ δίφροιο χαμαὶ θόρε παμφανόωντος,
 κλῖνε δ' ἄρα μάστιγα ποτὶ ζυγόν. οὐδ' ἐμάτησεν 510
 ἰφθυμὸς Σθένελος, ἀλλ' ἐσσυμένως λάβ' ἄεθλον,
 δῶκε δ' ἄγειν ἐτάροισιν ὑπερθύμοισι γυναῖκα
 καὶ τρίποδ' ὠτάεντα φέρειν· ὁ δ' ἔλυσεν ὑφ' ἵππους.

Τῷ δ' ἄρ' ἐπ' Ἀντίλοχος Νηληϊῆος ἤλασεν ἵππους,
 κέρδεσιν, οὔτι τάχει γε, παραφθάμενος Μενέλαον· 515
 ἀλλὰ καὶ ὡς Μενέλαος ἔχ' ἐγγύθεν ὠκέας ἵππους.
 ὅσσον δὲ τροχοῦ ἵππος ἀφίσταται, ὅς ῥά τ' ἀνακτα
 ἔλκησιν πεδίλιο τιταινόμενος σὺν ὄχεσφιν·
 τοῦ μὲν τε ψαύουσιν ἐπισσώτρου τρίχες ἄκραι
 οὐραῖαι· ὁ δὲ τ' ἄγχι μάλα τρέχει, οὐδέ τι πολλή 520
 χώρη μεσσηγὺς, πολέος πεδίλιο θέοντος·

τόσσον δὴ Μενέλαος ἀμύμονος Ἀντιλόχοιο
 λείπει· ἀτὰρ τὰ προῦτα καὶ ἐς δίσκουρα λέλειπτο,
 ἀλλὰ μιν αἰψα κίχανεν· ὀφέλλετο γὰρ μένος ἠὺ
 ἵππου τῆς Ἀγαμεμνονέης, καλλίτριχος Αἰθήης. 525

εἰ δὲ κ' ἔτι προτέρω γένετο δρόμος ἀμφοτέροισιν,
 τῷ κέν μιν παρέλασ' οὐδ' ἀμφήριστον ἔσθηκεν.
 αὐτὰρ Μηριόνης, θεράπων εὔς Ἴδομενῆος,
 λείπει ἄγακλῆος Μενελάου δουρὸς ἐρωήν·
 βάρδιστοι μὲν γάρ οἱ ἔσαν καλλίτριχες ἵπποι, 530
 ἠκιστος δ' ἦν αὐτὸς ἔλαυνέμεν ἄρμ' ἐν ἀγῶνι.

υἱὸς δ' Ἀδμήτιο πανύστατος ἦλυθεν ἄλλων,
 ἔλκων ἄρματα καλὰ, ἐλαύνων πρόσσοθεν ἵππους.
 τὸν δὲ ἰδὼν ᾤκτειρε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεὺς,
 στὰς δ' ἄρ' ἐν Ἀργείοις ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευεν 535

„Δοῖσθός ἀνὴρ ὄριστος ἐλαύνει μώνυχας ἵππους.
 ἀλλ' ἄγε δὴ οἱ δῶμεν ἀέθλιον, ὡς ἐπιεικὲς,
 δευτέρῳ· ἀτὰρ τὰ πρῶτα φερέσθω Τυδέος υἱός.“

Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπήνεον ὡς ἐκέλευεν.
 καὶ νῦν κέ οἱ πόρην ἵππου - ἐπήνησαν γὰρ Ἀχαιοὶ - 540
 εἰ μὴ ἄρ' Ἀντίλοχος, μεγαθύμου Νέστορος υἱός,
 Πηλείδην Ἀχιλλῆα δίκη ἠμείψατ' ἀναστάς

„ὦ Ἀχιλεῦ, μάλα τοι κεχολώσομαι, αἶψα κε τελέσσης
 τοῦτο ἔπος· μέλλεις γὰρ ἀφαιρήσεσθαι ἀέθλιον,
 τὰ φρονέων ὅτι οἱ βλάβην ἄρματα καὶ ταχέ' ἵππῳ 545
 αὐτός τ' ἐσθλὸς ἐών. ἀλλ' ὠφελεν ἀθανάτοισιν
 εὐχεσθαι· τό κεν οὔτι πανύστατος ἦλθε διώκων.

εἰ δέ μιν οἰκτεῖρεις καὶ τοι φίλος ἔπλετο θυμῷ,
 ἔστι τοι ἐν κλισίῃ χρυσὸς πολὺς, ἔστι δὲ χαλκὸς
 καὶ πρόβατ', εἰσὶ δέ τοι δμῶαί καὶ μώνυχες ἵπποι· 550
 τῶν οἱ ἔπειτ' ἀνελὼν δόμεναι καὶ μεῖζον ἀέθλιον,
 ἢ ἐκαὶ αὐτίκα νῦν, ἵνα σ' αἰνήσωσιν Ἀχαιοί.

τὴν δ' ἐγὼ οὐ δάσω· περὶ δ' αὐτῆς πειρηθήτω
 ἀνδρῶν ὅς κ' ἐδέλγησιν ἐμοὶ χεῖρεςσι μάχεσθαι.“

Ὡς φάτο, μείδησεν δὲ ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεὺς 555
 χαίρων Ἀντιλόχῳ, ὅτι οἱ φίλος ἦεν ἑταῖρος·

καὶ μιν ἀμειβόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα

„Ἀντίλοχ', εἰ μὲν δὴ με κελεύεις οἰκοῦσθαι ἄλλο
 Εὐμήλω ἐπιδοῦναι, ἐγὼ δέ κε καὶ τὸ τελέσω.

δάσω οἱ θῶρηκα, τὸν Ἀστεροπαῖον ἀπηύρων, 560
 χάλκεον, ᾧ πέρι χεῦμα φαεινοῦ κασσιτέροιο
 ἀμφιδεδίνηται· πολέος δέ οἱ ἄξιός ἐστι.“

Ἡ δ' αὖ καὶ Ἀντομέδοντι φίλῳ ἐκέλευσεν ἑταῖρῳ

οἰσέμεναι κλισίηθεν· ὁ δ' ὄχετο καὶ οἱ ἔνεικεν.
[Εὐμήλω δ' ἐν χερσὶ τίθει· ὁ δ' ἔδεξάτο χαίρων.] 565

Τοῖσι δὲ καὶ Μενέλαος ἀνίστατο θυμὸν ἀχέων,
Ἀντιλόχῳ ἄμοτον κεχολωμένος· ἐν δ' ἄρα κῆρυξ
χερσὶ σκῆπτρον ἔθηκε, σιωπῆσαι τ' ἐκέλευσεν
Ἀργείους· ὁ δ' ἔπειτα μετηύδα ἰσόθεος φῶς

„Ἀντίλοχε, πρόσθεν πεπνυμένη, ποῖον ἔρεξας. 570
ἦσχυνας μὲν ἐμὴν ἀρετὴν, βλάβας δέ μοι ἵππους,
τοὺς σοὺς πρόσθε βαλῶν, οἳ τοι πολὺ χείρονες ἦσαν.
ἀλλ' ἄγετ', Ἀργείων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
ἔς μέσον ἀμφοτέροισι δικάσατε, μηδ' ἐπ' ἀρωγῇ·
μήποτε τις εἴπησιν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων 575

Ἀντίλοχον ψεύδεσσι βησάμενος Μενέλαος
οἴχεται ἵππου ἄγων, ὅτι οἱ πολὺ χείρονες ἦσαν
ἵπποι, αὐτὸς δὲ κρείσσω ἀρετῇ τε βίῃ τε.
εἰ δ' ἄγ' ἐγὼν αὐτὸς δικάσω, καὶ μ' οὔτινά φημι
ἄλλον ἐπιπλήξειν Δαναῶν· ἰθεῖα γὰρ ἔσται. 580

Ἀντίλοχ', εἰ δ' ἄγε δεῦρο, διοτρεφεῖς, ἢ θέμις ἐστίν,
στὰς ἵππων προπάροιθε καὶ ἄρματος, αὐτὰρ ἱμάσθλην
χερσὶν ἔχων ῥαδιῆν, ἥπερ τὸ πρόσθεν ἔλαυνες,
ἵππων ἀψάμενος γαιήοχον ἐννοσίγαιον

ὄμνυθι μὴ μὲν ἐκὼν τὸ ἐμὸν δόλω ἄρμα πεδῆσαι.“ 585

Τὸν δ' αὖτ' Ἀντίλοχος πεπνυμένος ἀντίον ἠΰδα
„ἄνσχεο νῦν· πολλὸν γὰρ ἐγῶγε νεώτερός εἰμι
σεῖο, ἄναξ Μενέλαε, σὺ δὲ πρότερος καὶ ἀρείων.
οἰσθ' οἶαι νέου ἀνδρὸς ὑπερβασίαι τελέθουσιν·
κραιπνότερος μὲν γὰρ τε νόος, λεπτή δέ τε μῆτις. 590
τῷ τοι ἐπιπλήτω κραδίῃ· ἵππου δέ τοι αὐτὸς
δώσω, τὴν ἀρόμην. εἰ καὶ νύ κεν οἴκοθεν ἄλλο
κείζον ἐπαιτήσειας, ἄφαρ κέ τοι ἀντίκα δοῦναι
βουλοίμην ἢ σοίγε, διοτρεφεῖς, ἤματα πάντα
ἐκ θυμοῦ πεσέειν καὶ δαίμοσιν εἶναι ἀλιτρός.“ 595

Ἡ δ' αὖ, καὶ ἵππον ἄγων μεγαθύμου Νέστορος υἱὸς
 ἐν χεῖρεςσι τίθει Μενελάου. τοῖο δὲ θυμὸς
 ἰάνθη, ὥσει τε περὶ σταχύεσσιν ἔερση
 λήϊου ἀλδήσκοντος, ὅτε φρίσσουσιν ἄρουραι·
 ὡς ἄρα σοί, Μενέλαε, μετὰ φρεσὶ θυμὸς ἰάνθη. 600
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα

„Ἀντίλοχε, νῦν μὲν τοι ἐγὼν ὑποεἶξομαι αὐτὸς
 χαώμενος, ἐπεὶ οὔτι παρήγορος οὐδ' ἀεσίφρων
 ἦσθα πάρος· νῦν αὖτε νόον νίκησε νεοίη.
 δεύτερον αὖτ' ἀλέασθαι ἀμείνονας ἠπεροπεύειν. 605
 οὐ γὰρ κέν με τάχ' ἄλλος ἀνὴρ παρέπεισεν Ἀχαιῶν·
 ἀλλὰ σὺ γὰρ δὴ πόλλ' ἔπαθες καὶ πόλλ' ἐμόγησας,
 σὸς τε πατήρ ἀγαθὸς καὶ ἀδελφεὸς, εἴνεκ' ἐμεῖο·
 τῷ τοι λισσομένῳ ἐπιπείσομαι, ἣδὲ καὶ ἵππον
 δάσσω, ἐμὴν περ εὐῶσαν, ἵνα γνώωσι καὶ οἶδε 610
 ὡς ἐμὸς οὔποτε θυμὸς ὑπερφίαλος καὶ ἀπηνής.“

Ἡ δ' αὖ καὶ Ἀντιλόχοιο Νοήμουι δῶκεν ἐταίρω
 ἵππον ἄγειν· ὁ δ' ἔπειτα λέβηθ' ἔλε παμφανόωντα.
 Μηριόνης δ' ἀνάειρε δῦω χρυσοῖο τάλαντα
 τέτρατος, ὡς ἔλασεν. πέμπτον δ' ὑπελείπει ἄεθλον, 615
 ἀμφίθετος φιάλη· τὴν Νέστορι δῶκεν Ἀχιλλεὺς,
 Ἀργείων ἀν' ἀγῶνα φέρων, καὶ ἔειπε παραστίας

„Τῇ νῦν, καὶ σοὶ τοῦτο, γέρον, κειμήλιον ἔστω,
 Πατρόκλοιο τάφου μνημ' ἔμμεναι· οὐ γὰρ ἔτ' αὐτὸν
 ὄψει ἐν Ἀργείοισι· δίδωμι δέ τοι τόδ' ἄεθλον 620
 αὐτως· οὐ γὰρ πύξ γε μαχήσεται, οὐδὲ παλαίσεις,
 οὐδέ τ' ἀκοντιστὺν ἐσδύσει, οὐδὲ πόδεσσι
 θεύσει· ἦδη γὰρ χαλεπὸν κατὰ γῆρας ἐπείγει.“

Ὡς εἰπὼν ἐν χερσὶ τίθει· ὁ δ' ἐδέξατο χαίρων,
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα 625

„Ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, τέκος, κατὰ μοῖραν ἔειπες·
 οὐ γὰρ ἔτ' ἔμπεδα γυῖα, φίλος, πόδες, οὐδ' ἔτι χεῖρες

ὦμων ἀμφοτέρωθεν ἐπαῖσσονται ἔλαφραί.
 εἶθ' ὡς ἠβώοιμι βίη τέ μοι ἔμπεδος εἶη,
 ὡς ὀπότε κρείοντ' Ἀμαρυγκέα θάπτον Ἐπειοὶ 630
 Βουπρασίῳ, παῖδες δ' ἔθεσαν βασιλῆος ἄεθλα·
 ἔνθ' οὔτις μοι ὁμοῖος ἀνὴρ γένετ', οὔτ' ἄρ' Ἐπειῶν
 οὔτ' αὐτῶν Πυλίων οὔτ' Αἰτωλῶν μεγαθύμων.
 πῦξ μὲν ἐνίκησα Κλυτομήδεα, Ἦνοπος υἱόν,
 Αγκαιῶν δὲ πάλῃ Πλευρώνιον, ὅς μοι ἀνέστη· 635
 Ἰφικλον δὲ πόδεςσι παρέδραμον ἐσθλὸν ἑόντα,
 δουρὶ δ' ὑπερέβαλον Φυλῆά τε καὶ Πολύδωρον.
 οἰοισίν μ' ἵπποισι παρήλασαν Ἀκτορίωνε,
 πλήθει πρόσθε βαλόντες, ἀγασσάμενοι περὶ νίκης,
 οὔνεκα δὴ τὰ μέγιστα παρ' αὐτόφι λείπετ' ἄεθλα. 640
 οἱ δ' ἄρ' ἔσαν δίδυμοι· ὁ μὲν ἔμπεδον ἠνιόχευεν,
 ἔμπεδον ἠνιόχευ', ὁ δ' ἄρα μάστιγι κέλευεν.
 ὥς ποτ' ἔον· νῦν αὖτε νεώτεροι ἀντιοώντων
 ἔργων τοιούτων· ἐμὲ δὲ χρὴ γῆραὶ λυγρῶ
 πείθεσθαι, τότε δ' αὖτε μετέπρεπον ἠρώεσσιν. 645
 ἀλλ' ἴθι καὶ σὸν ἐταῖρον ἀέθλοισι κτερέϊζε.
 τοῦτο δ' ἐγὼ πρόφρων δέχομαι, χαίρει δέ μοι ἦτορ,
 ὥς μευ ἀεὶ μέμνησαι ἐνηέος, οὔδέ σε λήθω
 τιμῆς ἥστέ μ' ἔοικε τιμηῆσθαι μετ' Ἀχαιοῖς.
 σοὶ δὲ θεοὶ τῶνδ' ἀντὶ χάριν μενοεικέα δοῖεν.“ 650
 Ὡς φάτο, Πηλεΐδης δὲ πολὺν καθ' ὄμιλον Ἀχαιῶν
 ᾤχετ', ἐπεὶ πάντ' αἶνον ἐπέκλυε Νηλεΐδαο.
 αὐτὰρ ὁ πυγμαχίης ἀλεγεινῆς θῆκεν ἄεθλα·
 ἠμίλονον ταλαεργὸν ἄγων κατέδησ' ἐν ἀγῶνι
 ἐξέτε' ἀδμήτην, ἥτ' ἀγλίστην δαμάσασθαι· 655
 τῷ δ' ἄρα νικηθέντι τίθει δέπας ἀμφικύπελλον.
 στῆ δ' ὀρθὸς καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν
 „Ἀτρεΐδη τε καὶ ἄλλοι ἐνκνήμιδες Ἀχαιοί,
 ἀνδρες δύο περὶ τῶνδε κελεύομεν, ὥπερ ἀρίστῳ,

πὺξ μάλ' ἀνασχομένω πεπληγέμεν. ᾧ δέ κ' Ἀπόλλων
 δώη καμμομένην, γνώωσι δὲ πάντες Ἀχαιοὶ, 661
 ἡμίονου ταλαεργὸν ἄγων κλισίηνδε νεέσθω·
 αὐτὰρ ὁ νικηθεὶς δέπας οἶσεται ἀμφικύπελλον·“

Ὡς ἔφατ', ὠρυντο δ' αὐτίκ' ἀνὴρ ἠὺς τε μέγας τε
 εἰδὼς πυγμαχίης, υἱὸς Πανοπῆος Ἐπειός· 665
 ἄψατο δ' ἡμιόνον ταλαεργοῦ φώνησέν τε

„Ἄσσον ἴτω ὅστις δέπας οἶσεται ἀμφικύπελλον·
 ἡμίονου δ' οὐ φημί τιν' ἀξέμεν ἄλλον Ἀχαιῶν
 πυγμαῖ νικήσαντ', ἐπεὶ εὖχομαι εἶναι ἄριστος.
 ἦ οὐχ ἄλλῃς ὅττι μάχης ἐπιθεύομαι; οὐδ' ἄρα πως ἦν
 ἐν πάντεσσι ἔργοισι δαήμονα φῶτα γενέσθαι. 671

ᾧδε γὰρ ἔξερέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·
 ἀντικρὺ χροῖα τε ῥήξω σὺν τ' ὅστέ' ἀράξω.
 κηδεμόνες δὲ οἱ ἐνθάδ' ἀολλέες αὐθι μενόντων,
 οἳ κέ μιν ἐξοίσουσιν ἐμῆς ὑπὸ χερσὶ δαμέντα.“ 675

Ὡς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντες ἀκῆν ἐγένοντο σιωπῇ.
 Εὐρύαλος δὲ οἱ οἶος ἀνίστατο, ἰσόθεος φῶς,
 Μηκιστέος υἱὸς Ταλαϊονίδαο ἄνακτος,
 ὃς ποτε Θήβασθ' ἦλθε δεδουπότος Οἰδιπόδαο
 ἐς τάφον· ἐνθα δὲ πάντας ἐνίκα Καδμείωνας. 680

τὸν μὲν Τυδείδης δουρικλυτὸς ἀμφεπονεῖτο,
 θαρσύνων ἔπεσιν, μέγα δ' αὐτῷ βούλετο νίκην.
 ζῶμα δὲ οἱ προῶτον παρακάββαλεν, αὐτὰρ ἔπειτα
 δᾶκεν ἱμάντας ἐϋτμήτους βοῶς ἀγραύλοιο.

τὰ δὲ ζωσαμένω βήτην ἐς μέσσον ἀγῶνα, 685
 ἄντα δ' ἀνασχομένω χερσὶ στιβαρῆσιν ἅμ' ἄμφω
 σὺν ῥ' ἔπεσον, σὺν δὲ σφι βαρεῖαι χεῖρες ἔμιχθεν.
 δεινὸς δὲ χρομάδος γενύων γένετ', ἔρρεε δ' ἰδρῶς
 πάντοθεν ἐκ μελέων· ἐπὶ δ' ὠρυντο δίος Ἐπειός,
 κόψε δὲ παπτήναντα παρήτον· οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν 690

ἔστηκειν· αὐτοῦ γὰρ ὑπήριπε φαίδιμα γυῖα.

ὡς δ' ὄθ' ὑπὸ φορικὸς Βορέω ἀναπάλλεται ἰχθὺς
 θιν' ἐν φυκιόεντι· μέλαν δέ εἰ κῦμα κάλυψεν,
 ὡς πληγεῖς ἀνέπαλτ'. αὐτὰρ μεγάθυμος Ἐπειὸς
 χερσὶ λαβὼν ὄρθωσε· φίλοι δ' ἀμφέσταν ἑταῖροι, 695
 οἳ μιν ἄγον δι' ἀγῶνος ἐφελκομένοισι πόδεςσιν,
 αἶμα παχὺ πτύοντα, κάρη βάλλονθ' ἐτέρωσε·
 κὰδ δ' ἄλλοφρονέοντα μετὰ σφίσι εἶσαν ἄγοντες,
 αὐτοὶ δ' οἰχόμενοι κόμισαν δέπας ἀμφικύπελλον.

Πηλείδης δ' αἰψ' ἄλλα κατὰ τρίτα θῆκεν ἄεθλα, 700
 δεικνύμενος Δαναοῖσι, παλαισμοσύνης ἀλεγεινῆς·
 τῷ μὲν νικήσαντι μέγαν τρίποδ' ἐμπυριβήτην,
 τὸν δὲ δυωδεκάβοιον ἐνὶ σφίσι τῶν Ἀχαιοί·
 ἀνδρὶ δὲ νικηθέντι γυναῖκ' ἐς μέσσον ἔθηκεν,
 πολλὰ δ' ἐπίστατο ἔργα, τῶν δὲ ἑτεσσαράβοιον. 705
 στῆ δ' ὄρθος καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν

„Ὅρνυσθ' οἳ καὶ τούτου ἀέθλου πειρήσεσθον.“
 ὡς ἔφατ', ὦρτο δ' ἔπειτα μέγας Τελαμώνιος Αἴας·
 ἂν δ' Ὀδυσσεὺς πολύμητις ἀνίστατο, κέρδεα εἰδώς.
 ξωσαμένω δ' ἄρα τῶγε βάτην ἐς μέσσον ἀγῶνα, 710
 ἀγκὰς δ' ἀλλήλων λαβέτην χερσὶ στιβαρῆσιν
 ὡς ὅτ' ἀμείβοντες, τούσ τε κλυτὸς ἤραρε τέκτων,
 δώματος ὑψηλοῖο, βίας ἀνέμων ἀλεείνων.

τετρίγει δ' ἄρα νῶτα θρασειάων ἀπὸ χειρῶν
 ἐλκόμενα στερεῶς· κατὰ δὲ νότιος ῥέεν ἰδρώς· 715
 πνικναὶ δὲ σμῶδιγγες ἀνὰ πλευράς τε καὶ ὤμους
 αἵματι φοινικέεσσαι ἀνέδραμον· οἳ δὲ μάλ' αἰεὶ
 νίκης ἰέσθην τρίποδος πέρι ποιητοῖο.

οὔτ' Ὀδυσσεὺς δύνατο σφῆλαι οὔδει τε πελάσσαι,
 οὔτ' Αἴας δύνατο, κρατερῇ δ' ἔχεν ἴς Ὀδυσῆος. 720

ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἀνίαξον ἐϋκνήμιδας Ἀχαιοὺς,
 δὴ τότε μιν προσέειπε μέγας Τελαμώνιος Αἴας

„Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,

ἢ μ' ἀνάειρ', ἢ ἐγὼ σέ· τὰ δ' αὖ Διὶ πάντα μελήσει.“

Ὡς εἰπὼν ἀνάειρε· δόλου δ' οὐ λήθετ' Ὀδυσσεύς·
κόψ' ὄπιθεν κώληπα τυχῶν, ὑπέλυσε δὲ γυῖα· 726

καὶ δ' ἔβαλ' ἐξοπίσω· ἐπὶ δὲ στήθεσσιν Ὀδυσσεὺς
κάππεσε· λαοὶ δ' αὖ θηεῦντό τε θάμβησάν τε.

δεύτερος αὖτ' ἀνάειρε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
κίνησεν δ' ἄρα τυτθὸν ἀπὸ χθονός, οὐδέ τ' ἄειρεν, 730

ἐν δὲ γόνυ γνάμψεν· ἐπὶ δὲ χθονὶ κάππεσον ἄμφω
πλησίοι ἀλλήλοισι, μίανθησαν δὲ κονίη.

καὶ νύ κε τὸ τρίτον αὖτις ἀναΐξαντ' ἐπάλαιον,
εἰ μὴ Ἀχιλλεὺς αὐτὸς ἀνίστατο καὶ κατέρυκεν

„Μηκέτ' ἐρείδεσθον, μηδὲ τριβεσθε κακοῖσιν· 735
νίκη δ' ἀμφοτέροισιν· ἀέθλια δ' ἰσ' ἀνελόντες

ἔρχεσθ', ὄφρα καὶ ἄλλοι ἀεθλεύωσιν Ἀχαιοί.“

Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἦδ' ἐπί-
θοντο,

καὶ ὅ' ἀπομορξαμένω κονίην δύσαντο χιτῶνας.

Πηλείδης δ' αἰψ' ἄλλα τίθει ταχυτῆτος ἀέθλια, 740
ἀργύρεον κρητῆρα, τετυγμένον· ἔξ δ' ἄρα μέτρα

χάνθανεν, αὐτὰρ κάλλει ἐνίκα πᾶσαν ἐπ' αἶαν
πολλὸν, ἐπεὶ Σιδόνες πολυδαίδαλοι εὖ ἤσκησαν,

Φοῖνικες δ' ἄγον ἄνδρες ἐπ' ἠεροειδέα πόντον,
στῆσαν δ' ἐν λιμένεσσι, Θόαντι δὲ δῶρον ἔδωκαν· 745

νῆος δὲ Πριάμοιο Λυκάονος αἶνον ἔδωκεν
Πατρόκλω ἠρωϊ Ἰησονίδης Εὐνήος.

καὶ τὸν Ἀχιλλεὺς θῆκεν ἀέθλιον οὐ ἑτάροιο,
ὅστις ἐλαφρότατος ποσσὶ κραιπνοῖσι πέλοιτο·
δευτέρῳ αὖ βοῦν θῆκε μέγαν καὶ πίονα δημῶ, 750

ἡμιτάλαντον δὲ χρυσοῦ λoiseθῆτ' ἔθηκεν.
στῆ δ' ὀρθὸς καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν

„Ὅρνεσθ' οἱ καὶ τούτου ἀέθλου πειρησέσθε.“
ὡς ἔφατ', ὤρνετο δ' αὐτίκ' Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας,

ἂν δ' Ὀδυσσεὺς πολύμητις, ἔπειτα δὲ Νέστορος υἱός,
 Ἀντίλοχος· ὁ γὰρ αὐτε νέους ποσὶ πάντας ἐνίκα. 756
 [στὰν δὲ μεταστοιχί· σήμηνε δὲ τέρματ' Ἀχιλλεύς.]
 τοῖσι δ' ἀπὸ νύσσης τέτατο δρόμος· ὦκα δ' ἔπειτα
 ἔκφερ' Οἰλιάδης· ἐπὶ δ' ὤρνυτο δῖος Ὀδυσσεὺς
 ἄγχι μάλ', ὡς ὅτε τίς τε γυναικὸς εὐζώνοιο 760
 στήθεός ἐστι κανῶν, οὐτ' εὖ μάλα χερσὶ ταχύσση
 πηλίον ἐξέλκονσα παρὲν μίτον, ἀγρόθι δ' ἴσχει
 στήθεος· ὡς Ὀδυσσεὺς θέεν ἐγγύθεν, αὐτὰρ ὅπισθεν
 ἴχνια τύπτε πόδεσσι πάρος κόριν ἀμφιχυθῆναι·
 καὶ δ' ἄρα οἱ κεφαλῆς χεῖ' αὐτμένα δῖος Ὀδυσσεὺς 765
 αἰεὶ δῖμφα θέων· ἰαχον δ' ἐπὶ πάντες Ἀχαιοὶ
 νίκης ἱεμένω, μάλα δὲ σπεύδοντι κέλευον.
 ἀλλ' ὅτε δὴ πύματον τέλεον δρόμον, αὐτίκ' Ὀδυσσεὺς
 εὐχετ' Ἀθηναίῃ γλαυκώπιδι ὃν κατὰ θυμόν 769
 „κλυθι, θεὰ, ἀγαθή μοι ἐπίροσθος ἔλθε ποδοῖν.“
 ὡς ἔφατ' εὐχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε Παλλὰς Ἀθήνη,
 γυῖα δ' ἔδηκεν ἑλαφρὰ, πόδας καὶ χεῖρας ὑπερθεν.
 ἀλλ' ὅτε δὴ τάχ' ἐμελλον ἐπαῖξασθαι ἄεθλον,
 ἐνθ' Αἴας μὲν ὀλισθε θέων - βλάψεν γὰρ Ἀθήνη -
 τῆ ῥα βοῶν κέχυτ' ὄνθος ἀποκταμένων ἐριμύκων, 775
 οὓς ἐπὶ Πατρόκλῳ πέφνευ πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 ἐν δ' ὄνθου βοέου πληῆτο στόμα τε ῥινας τε.
 κρητῆρ' αὐτ' ἀνάειρε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς,
 ὡς ἦλθε φθάμενος· ὁ δὲ βοῦν ἔλε φαίδιμος Αἴας.
 στή δὲ κέρας μετὰ χερσὶν ἔχων βοὸς ἀγραύλοιο, 780
 ὄνθον ἀποπτύων, μετὰ δ' Ἀργείοισιν ἔειπεν
 „ὦ πόποι, ἦ μ' ἔβλαψε θεὰ πόδας, ἢ τὸ πάρος περ
 μήτηρ ὡς Ὀδυσῆϊ παρίσταται ἠδ' ἐπαρήγει.“
 Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπ' αὐτῷ ἠδὺν γέλασσαν.
 Ἀντίλοχος δ' ἄρα δὴ λωισθήϊον ἔκφερ' ἄεθλον 785
 μειδιόων, καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν

„Ειδόσιν ὑμῶν ἐρέω πᾶσιν, φίλοι, ὡς ἔτι καὶ νῦν
ἀθάνατοι τιμῶσι παλαιότερους ἀνθρώπους.

Αἴας μὲν γὰρ ἐμεῖ ὀλίγον προγενέστερός ἐστιν,
οὗτος δὲ προτέρης γενεῆς προτέρων τ' ἀνθρώπων· 790
ᾧμογέροντα δὲ μὴν φασ' ἔμμεναι· ἀργαλέον δὲ
ποσσὶν ἐριδήσασθαι Ἀχαιοῖς, εἰ μὴ Ἀχιλλεῖ.“

Ὡς φάτο, κύδηνεν δὲ ποδώκεα Πηλείωνα.
τὸν δ' Ἀχιλεὺς μῦθοισιν ἀμειβόμενος προσέειπεν

„Ἀντίλοχ', οὐ μὲν τοι μέλεος εἰρήσεται αἶνος, 795
ἀλλὰ τοι ἡμιτάλαντον ἐγὼ χρυσοῦ ἐπιθήσω.“

Ὡς εἰπὼν ἐν χερσὶ τίθει, ὃ δ' ἐδέξατο χαίρων.
αὐτὰρ Πηλείδης κατὰ μὲν δολιχόσκιον ἔγχος
θῆκ' ἐς ἀγῶνα φέρων, κατὰ δ' ἀσπίδα καὶ τρυφά-
λειαν,

τεύχεα Σαρπήδοντος, ἃ μιν Πάτροκλος ἀπηύρα. 800
στῆ δ' ὀρθὸς καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν

„Ἄνδρες δύο περὶ τῶνδε κελεύομεν, ᾧπερ ἀρίστω,
τεύχεα ἐσσαμένω, ταμεσίχροα χαλκὸν ἐλόντε,
ἀλλήλων προπάροιδεν ὀμίλου πειρηθῆναι.

ὀππότερός κε φθῆσιν ὀρεξάμενος χρῶα καλὸν, 805

ψαύσῃ δ' ἐνδύων διὰ τ' ἔντεα καὶ μέλαν αἶμα,
τῶ μὲν ἐγὼ δῶσω τόδε φάσγανον ἀργυρόηλον,
καλὸν Θρηϊκίον, τὸ μὲν Ἀστεροπαῖον ἀπηύρων·

τεύχεα δ' ἀμφοτέρω ξυνήϊα ταῦτα φερέσθων· 809
[καὶ σφιν δαῖτ' ἀγαθὴν παραθήσομεν ἐν κλισίῃσιν.]“

Ὡς ἔφατ', ᾧρτο δ' ἔπειτα μέγας Τελαμώνιος Αἴας,
ἂν δ' ἄρα Τυδείδης ᾧρτο, κρατερὸς Διομήδης.

οἱ δ' ἐπεὶ οὖν ἐκάτερθεν ὀμίλου θωρήχθησαν,
ἐς μέσον ἀμφοτέρω συνίτην μεμαῶτε μάχεσθαι, 814

δεινὸν δερκομένω· θάμβος δ' ἔχε πάντας Ἀχαιοὺς.
ἀλλ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,

τρὶς μὲν ἐπήϊξαν, τρὶς δὲ σχεδὸν ὠρμήθησαν.

ἐνθ' Αἴας μὲν ἔπειτα κατ' ἀσπίδα πάντοσ' εἶσθη
 νύξ', οὐδὲ χρο' ἴκανεν· ἔρυστο γὰρ ἐνδοθι θώρηξ·
 Τυδείδης δ' ἄρ' ἔπειτα ὑπὲρ σάκεος μέγαλοιο 820
 αἶψιν ἐπ' αὐχένι κῦρε φαεινοῦ δουρὸς ἀκωκῆ.
 καὶ τότε δὴ ὁ Ἄλαντι περιδδείσαντες Ἀχαιοὶ
 παυσάμενους ἐκέλευσαν ἀέθλια ἴσ' ἀνελέσθαι.
 αὐτὰρ Τυδείδῃ δῶκεν μέγα φάσγανον ἦρωσ
 σὺν κολεῶ τε φέρων καὶ εὐτμήτῳ τελαμῶνι. 825

Αὐτὰρ Πηλεΐδης θῆκεν σόλον αὐτοχόωνον,
 ὃν πρὶν μὲν ρίπτασκε μέγα σθένος Ἡετίωνος·
 ἀλλ' ἦτοι τὸν ἔπεφνε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς,
 τὸν δ' ἄγρετ' ἐν νήεσσι σὺν ἄλλοισι κτεάτεσσιν.
 στῆ δ' ὀρθὸς καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν 830

„Ὅρουσθ' οἱ καὶ τούτου ἀέθλου πειρήσεσθε·
 εἰ οἱ καὶ μάλα πολλὸν ἀπόπροθι πίονες ἀγροί,
 ἔξει μιν καὶ πέντε περιπλομένους ἐνιαυτοὺς
 χρεώμενος· οὐ μὲν γὰρ οἱ ἀτεμβόμενός γε σιδήρου
 ποιμὴν οὐδ' ἀροτῆρ εἶς ἐς πόλιν, ἀλλὰ παρεῖξει.“ 835

Ὡς ἔφατ', ὦρτο δ' ἔπειτα μενεπτόλεμος Πολυποίτης,
 ἃν δὲ Λεοντήος κρατερὸν μένος ἀντιθέοιο,
 ἃν δ' Αἴας Τελαμωνιάδης καὶ δῖος Ἐπειὸς.
 ἐξείης δ' ἴσταντο, σόλον δ' ἔλε δῖος Ἐπειὸς,
 ἦκε δὲ δινήσας· γέλασαν δ' ἐπὶ πάντες Ἀχαιοί. 840
 δεῦτερος αὐτ' ἀφῆκε Λεοντεὺς, ὄξος Ἄρηος·
 τὸ τρίτον αὐτ' ἔρριψε μέγας Τελαμώνιος Αἴας,
 [χειρὸς ἀπο στιβαρῆς, καὶ ὑπέρβαλε σήματα πάντων.]
 ἀλλ' ὅτε δὴ σόλον εἶλε μενεπτόλεμος Πολυποίτης,
 ὅσσον τίς τ' ἔρριψε καλαύροπα βουκόλος ἀνήρ· 845
 ἢ δέ θ' ἐλίσσομένη πέτεται διὰ βοῦς ἀγελαιάς·
 τόσσον παντὸς ἀγῶνος ὑπέρβαλε· τοὶ δ' ἐβόησαν.
 ἀνστάντες δ' ἔταροι Πολυποίταο κρατεροῖο
 νῆας ἐπι γλαφυρὰς ἔφερον βασιλῆος ἀέθλου.

Αὐτὰρ ὁ τοξευτῆσι τίθει ἰόντα σίδηρον, 850
 καδ δ' ἐτίθει δέκα μὲν πελέκεας, δέκα δ' ἡμιπέλεκκα,
 ἰστὸν δ' ἔστησεν νηὸς κυανοπρώροιο
 τηλοῦ ἐπὶ ψαμάθοις, ἐκ δὲ τρήρωνα πέλειαν
 λεπτῆ μῆρινθῳ δῆσεν ποδός, ἧς ἄρ' ἀνώγει
 τοξεύειν. „ὅς μὲν κε βάλῃ τρήρωνα πέλειαν, 855
 πάντας ἀειράμενος πελέκεας οἰκόνδε φερέσθω·
 ὅς δὲ κε μῆρινθοιο τύχῃ, ὄρνιθος ἀμαρτῶν -
 ἦσσαν γὰρ δὴ κεῖνος - ὁ δ' οἴσεται ἡμιπέλεκκα.“
 Ὡς ἔφατ', ὦρτο δ' ἔπειτα βίῃ Τεύκροιο ἀνακτος,
 ἂν δ' ἄρα Μηριόνης, θεράπων ἐὺς Ἴδομενῆος. 860
 κλήρους δ' ἐν κυνέῃ χαλκήρεϊ πάλλον ἐλόντες,
 Τεῦκρος δὲ πρῶτος κλήρω λάχεν. αὐτίκα δ' ἰὼν
 ἤκεν ἐπικρατέως, οὐδ' ἠπέλιησεν ἀνακτι
 ἀρνῶν πρωτογόνων ῥέξιεν κλειτὴν ἑκατόμβην.
 ὄρνιθος μὲν ἀμαρτε· μέγηρε γὰρ οἱ τόγ' Ἀπόλλων· 865
 αὐτὰρ ὁ μῆρινθον βάλε παρ πόδα, τῆ δέδεται ὄρνις·
 ἀντικρὺ δ' ἀπὸ μῆρινθον τάμε πικρὸς οἶστός.
 ἠ μὲν ἔπειτ' ἤϊξε πρὸς οὐρανὸν, ἠ δὲ παρείθη
 μῆρινθος ποτὶ γαῖαν· ἀτὰρ κελάδησαν Ἀχαιοί.
 σπερχόμενος δ' ἄρα Μηριόνης ἐξείρυσσε χειρὸς 870
 τόξον· ἀτὰρ δὴ οἶστὸν ἔχεν πάλαι, ὡς ἴθυεν.
 αὐτίκα δ' ἠπέλιησεν ἐκηβόλω Ἀπόλλωνι
 ἀρνῶν πρωτογόνων ῥέξιεν κλειτὴν ἑκατόμβην.
 ὕψι δ' ὑπὸ νεφέων εἶδε τρήρωνα πέλειαν·
 τῆ δ' ὄγε δινεύουσαν ὑπὸ πτέρυγος βάλε μέσσην, 875
 ἀντικρὺ δὲ διῆλθε βέλος· τὸ μὲν ἄψ ἐπὶ γαίῃ
 πρόσθεν Μηριόναο πάγῃ ποδός· αὐτὰρ ἠ ὄρνις
 ἰστῶ ἐφεξομένη νηὸς κυανοπρώροιο
 ἀνχέν' ἀπεκρέμασεν, σὺν δὲ πτερὰ πνικνὰ λίασθεν.
 ὠκύς δ' ἐκ μελέων θυμὸς πτάτο, τῆλε δ' ἀπ' αὐτοῦ
 κάπεσε· λιοὶ δ' αὖ θηεῦντό τε θάμβησάν τε. 881

ἂν δ' ἄρα Μηριόνης πελέκεας δέκα πάντας ἄειρεν,
 Τεῦκρος δ' ἡμιπέλεκκα φέρεν κοίλας ἐπὶ νῆας.

Αὐτὰρ Πηλεΐδης κατὰ μὲν δολιχόσκιον ἔγχος,
 καὶ δὲ λέβητ' ἄπυρον, βοὸς ἄξιον, ἀνθεμόεντα 885
 θῆκ' ἐς ἀγῶνα φέρων· καὶ ὃ' ἤμονες ἄνδρες ἀνέστην·
 ἂν μὲν ἄρ' Ἀτρεΐδης εὐρουκρείων Ἀγαμέμνων,
 ἂν δ' ἄρα Μηριόνης, θεράπων ἔϋς Ἴδομενῆος.
 τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς

„Ἀτρεΐδη· ἴδμεν γὰρ ὅσον προβέβηκας ἀπάντων
 ἢ δ' ὅσον δυνάμει τε καὶ ἡμασιν ἐπλευ ἄριστος· 891
 ἀλλὰ σὺ μὲν τόδ' ἄεθλον ἔχων κοίλας ἐπὶ νῆας
 ἔρχευ, ἀτὰρ δόρυ Μηριόνη ἤρωϊ πόρωμεν,
 εἰ σύγε σῶ θυμῷ ἐθέλοις· κέλομαι γὰρ ἔγωγε.“

Ὅς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων.
 δῶκε δὲ Μηριόνη δόρυ χάλκεον· αὐτὰρ ὄγ' ἤρωος 896
 Ταλθυβίῳ κήρυκι δίδου περικαλλῆς ἄεθλον.

Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ Ω.

Ἑκτορος λύτρα.

Αὐτο δ' ἀγῶν, λαοὶ δὲ θοὰς ἐπὶ νῆας ἕκαστοι
 ἐσκίδναντ' ἰέναι. τοὶ μὲν δόρυποιο μέδοντο
 ὕπνου τε γλυκεροῦ ταρπήμεναι. αὐτὰρ Ἀχιλλεύς
 κλαίει φίλου ἐτάρου μεμνημένος, οὐδέ μιν ὕπνος
 ἤρει πανδαμάτωρ, ἀλλ' ἐστρέφετ' ἔνθα καὶ ἔνθα, 5
 Πατρόκλου ποθέων ἀδροτήτά τε καὶ μένος ἢ
 ἢ δ' ὅποσα τολύπευσε σὺν αὐτῷ καὶ πάθειν ἄλγη,
 ἀνδρῶν τε πτολέμους ἀλεγεινά τε κύματα πείρων·

τῶν μιμνησκόμενος θαλερὸν κατὰ δάκρυον εἶβεν,
 ἄλλοτ' ἐπὶ πλευρὰς κατακείμενος, ἄλλοτε δ' αὖτε 10
 ὕπτιος, ἄλλοτε δὲ προηνῆς· τοτὲ δ' ὀρθὸς ἀναστὰς
 δινεύεσκ' ἀλύων παρὰ θῖν' ἀλός. οὐδέ μιν ἤως
 φαινομένη λήθεσκεν ὑπεῖρ ἄλα τ' ἠΐονας τε.
 ἀλλ' ὄγ' ἐπεὶ ζευξείεν ὑφ' ἄρμασιν ὠκέας ἵππους,
 Ἔκτορα δ' ἔλκεσθαι δησάσκετο δίφρου ὀπισθεν, 15
 τρὶς δ' ἐρύσας περὶ σῆμα Μενoitιιάδαο θανόντος
 αὐτίς ἐνὶ κλισίῃ πανέσκετο, τόνδε δ' ἔασκεν
 ἐν κόνι ἐκτανύσας προπροηνέα. τοῖο δ' Ἀπόλλων
 πᾶσαν ἀεικείην ἄπεχε χροῖ, φῶτ' ἐλαίρων,
 καὶ τεθνηότα περ· περὶ δ' αἰγίδι πάντα κάλυπτεν 20
 χρυσεῖη, ἵνα μή μιν ἀποδρόφοι ἔλκυστάζων.

Ὡς ὁ μὲν Ἔκτορα δῖον ἀεΐκιζεν μενεαίνων·
 τὸν δ' ἐλαίρεσκον μάκαρες θεοὶ εἰσορόωντες,
 κλέψαι δ' ὀτρύνεσκον εὐσκοπον Ἀργειφόντην.
 ἐνθ' ἄλλοις μὲν πᾶσιν ἐήνθανεν, οὐδέ ποθ' Ἥρη 25
 οὐδὲ Ποσειδάων' οὐδὲ γλαυκῶπιδι κούρη,
 ἀλλ' ἔχον ὥς σφιν πρῶτον ἀπήχθετο Ἴλιος ἰσθῆ
 καὶ Πριάμος καὶ λαός, Ἀλεξάνδρου ἔνεκ' ἄτης,
 ὃς νείκεσσε θεᾶς, ὅτε οἱ μέσσαυλον ἴκοντο,
 τὴν δ' ἦνυσ' ἥ οἱ πόρε μαχλοσύνην ἀλεγεινήν. 30
 ἀλλ' ὅτε δὴ ὄ' ἐκ τοῖο δυωδεκάτη γένετ' ἠώς,
 καὶ τότ' ἄρ' ἀθανάτοισι μετηύδα Φοῖβος Ἀπόλλων

„Σχέτλιοί ἐστε, θεοὶ, δηλήμονες· οὐ νύ ποθ' ὑμῖν
 Ἐκτωρ μηρὶ' ἔκηε βοῶν αἰγῶν τε τελείων;
 τὸν νῦν οὐκ ἔτλητε, νέκυν περ ἑόντα, σαῶσαι, 35
 ἢ τ' ἀλόχῳ ἰδέειν καὶ μητέρι καὶ τέκει φῶ
 καὶ πατέρι Πριάμῳ λαοῖσί τε, τοί κέ μιν ὄκα
 ἐν πυρὶ κήαιεν καὶ ἐπὶ κτέρεα κτερίσαιεν.
 ἀλλ' ὀλοφῶ Ἀχιλλῆι, θεοὶ, βούλεσθ' ἐπαρήγειν,
 φῶ οὐτ' ἄρ' φρένες εἰσὶν ἐναΐσιμοι οὔτε νόημα 40

γναμπτόν ἐνὶ στήθεσσι, λέων δ' ὡς ἄγρια οἶδεν,
 ὅστ' ἐπεὶ ἄρ' μεγάλη τε βίη καὶ ἀγήνορι θυμῷ
 εἶξας εἶς' ἐπὶ μῆλα βροτῶν, ἵνα δαῖτα λάβησιν·
 ὡς Ἀχιλεὺς ἔλεον μὲν ἀπάλεσεν, οὐδέ οἱ αἰδώς
 [γίγνεται, ἦτ' ἄνδρας μέγα σίνεται ἢδ' οὐνίησιν]. 45
 μέλλει μὲν πρὸς τις καὶ φίλτερον ἄλλον ὀλέσσαι,
 ἢε κασίγνητον ὁμογάστριον ἢε καὶ υἱόν·
 ἀλλ' ἦτοι κλαύσας καὶ ὀδυράμενος μεθέηκεν·
 τλητόν γὰρ Μοῖραι θυμὸν θέσαν ἀνθρώποισιν.
 αὐτὰρ ὄγ' Ἔκτορα δῖον, ἐπεὶ φίλον ἦτορ ἀπηύρα, 50
 ἵππων ἐξάπτων περὶ σῆμ' ἐτάροιο φίλοιο
 ἔλκει· οὐ μὴν οἱ τόγε κάλλιον οὐδέ τ' ἄμεινον.
 μὴ ἀγαθῷ περ' εἴουτι νεμεσσηθῶμέν οἱ ἡμεῖς·
 κωφὴν γὰρ δὴ γαῖαν ἀεικίζει μενεαίνων.“

Τὸν δὲ χολωσαμένη προσέφη λευκώλενος Ἥρη 55
 „εἴη κεν καὶ τοῦτο τεὸν ἔπος, ἀργυρότοξε,
 εἰ δὴ ὁμῆν Ἀχιλῆϊ καὶ Ἔκτορι δῆσετε τιμῆν.
 Ἐκτωρ μὲν θνητός τε γυναικᾶ τε θῆσατο μαζόν·
 αὐτὰρ Ἀχιλλεύς ἐστι θεᾶς γόνος, ἣν ἐγὼ αὐτῇ
 θρέψα τε καὶ ἀτίτηλα καὶ ἀνδρὶ πόρον παράκοιτιν, 60
 Πηλέϊ, ὃς περὶ κῆρι φίλος γένετ' ἀθανάτοισιν.
 πάντες δ' ἀντιάσθε, θεοὶ, γάμου· ἐν δὲ σὺ τοῖσιν
 δαίνυ' ἔχων φόρμιγγα, κακῶν ἕταρ', αἴεν ἄπιστε.“

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς
 „Ἥρη, μὴ δὴ πάμπαν ἀποσκύδμαινε θεοῖσιν· 65
 οὐ μὲν γὰρ τιμὴ γε μί' ἔσσεται· ἀλλὰ καὶ Ἐκτωρ
 φίλτατος ἔσκε θεοῖσι βροτῶν οἱ ἐν Ἰλίῳ εἰσίν·
 ὡς γὰρ ἔμοιγ', ἐπεὶ οὔτι φίλων ἡμάρτανε δῶρων.
 οὐ γὰρ μοι ποτε βωμὸς ἐδευέτο δαιτὸς εἴσης,
 λοιβῆς τε κνίσης τε· τὸ γὰρ λάχομεν γέρας ἡμεῖς. 70
 ἀλλ' ἦτοι κλέψαι μὲν ἐάσομεν - οὐδέ πη ἔστιν
 λάθρη Ἀχιλλῆος - θρασὺν Ἐκτορα· ἦ γὰρ οἱ αἰεὶ

μήτηρ παρμέμβλωκεν ὁμῶς νύκτας τε καὶ ἡμᾶρ.
 ἀλλ' εἴ τις καλέσειε θεῶν Θέτιν ἄσσον ἐμεῖο,
 ὄφρα τί οἱ εἶπω πυκινὸν ἔπος, ὥς κεν Ἀχιλλεὺς 75
 δῶρων ἐκ Πριάμοιο λάχῃ ἀπό θ' Ἐκτορα λύσῃ.“

Ὡς ἔφατ', ὦρτο δὲ Ἴρις ἀελλόπος ἀγγελεύουσα,
 μεσσηγὺς δὲ Σάμου τε καὶ Ἴμβρου παιπαλοέσσης
 ἐνθορε μείλανι πόντῳ· ἐπεστονάχησε δὲ λίμνη.

ἢ δὲ μολυβδαίνῃ ἰκέλη ἐς βυσσὸν ὄρουσεν, 80
 ἦτε κατ' ἀγραύλοιο βοὸς κέρας ἐμβεβαυῖα
 ἔρχεται ὠμηστῆσιν ἐπ' ἰχθύσι κῆρα φέρουσα.

εὗρε δ' ἐνὶ σπηϊ γλαφυρῶ Θέτιν, ἀμφὶ δέ τ' ἄλλαι
 εἶαθ' ὀμηγερέες ἄλλαι θεαί· ἢ δ' ἐνὶ μέσσης
 κλαῖε μόρον οὗ παιδὸς ἀμύμονος, ὅς οἱ ἔμελλεν 85
 φθίσεσθ' ἐν Τροίῃ ἐριβῶλακι, τηλόθι πάτρης.

ἀγχοῦ δ' ἴσταμένη προσέφη πόδας ὠκέα Ἴρις
 „Ὅρσο, Θέτι· καλέει Ζεὺς ἀφθιτα μῆδεα εἰδώς.“

τὴν δ' ἡμείβειτ' ἔπειτα θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα
 „Τίπτε με κείνος ἄνωγε μέγας θεός; αἰδέομαι δὲ
 μίσγεσθ' ἀθανάτοισιν, ἔχω δ' ἄχ' ἀκροῖτα θυμῶ. 91
 εἶμι μὲν, οὐδ' ἄλιον ἔπος ἔσσειαι, ὅτι κεν εἶπῃ.“

Ὡς ἄρα φωνήσασα κάλυμμ' ἔλε δῖα θεάων
 κυάνεον, τοῦ δ' οὔτι μελάντερον ἔπλετο ἔσθως.

βῆ δ' ἰέναι, πρόσθεν δὲ ποδῆνεμος ὠκέα Ἴρις 95
 ἠγεῖτ'· ἀμφὶ δ' ἄρα σφι λιάζετο κῦμα θαλάσσης.

ἀκτὴν δ' ἔξαναβάσαι ἐς οὐρανὸν ἀίχθητήν,
 εὗρον δ' εὐρύοπα Κρονίδην, περὶ δ' ἄλλοι ἅπαντες
 εἶαθ' ὀμηγερέες μάκαρες θεοὶ αἰὲν ἔόντες.

ἢ δ' ἄρα παρ Διὶ πατρὶ καθέζετο, εἶξε δ' Ἀθήνην. 100
 Ἥρη δὲ χρούσειον καλὸν δέπας ἐν χειρὶ θῆκεν
 καὶ ῥ' εὐφρογὴν ἐπέεσσι· Θέτις δ' ὦρεξε πιούσα.
 τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε

„Ἠλυθες Οὐλυμπόνδε, θεὰ Θέτι, κηδομένη περ,

πένθος ἄλαστον ἔχουσα μετὰ φρεσίν· οἶδα καὶ αὐτός·
ἀλλὰ καὶ ὡς ἐρέω τοῦ σ' εἵνεκα δεῦρο κάλεσσα. 106

ἐννημαρ δὴ νεῖκος ἐν ἀθανάτοισιν ὄρωρεν
Ἐκτορος ἀμφὶ νέκνι καὶ Ἀχιλλῆϊ πτολιπόρθῳ·
κλέψαι δ' ὀτρύνουσιν ἐϋσχοπον Ἀργειφόντην·
αὐτὰρ ἐγὼ τόδε κῦδος Ἀχιλλῆϊ προτιάπτω, 110
αἰδῶ καὶ φιλότητα τεῆν μετόπισθε φυλάσσω.

αἶψα μάλ' ἐς στρατὸν ἐλθὲ καὶ υἱεῖ σῶ ἐπίτειλον.
σκύζεσθαι οἱ εἶπε θεοὺς, ἐμὲ δ' ἔξοχα πάντων
ἀθανάτων κεχολῶσθαι, ὅτι φρεσὶ μαινομένησιν
Ἐκτορ' ἔχει παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν οὐδ' ἀπέλυσεν, 115
αἰ κέν πως ἐμέ τε δεισῆ ἀπό θ' Ἐκτορα λύσῃ.

αὐτὰρ ἐγὼ Πριάμῳ μεγαλήτορι Ἴριον ἐφήσω
λύσασθαι φίλον υἱὸν, ἰόντ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
δῶρα δ' Ἀχιλλῆϊ φερέμεν, τὰ κε θυμὸν ἰήνῃ.“

Ὡς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθῃσε θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα, 120
βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρῆνων αἵξασα.

ἶξεν δ' ἐς κλισίην οὐ υἱέος· ἐνθ' ἄρα τόνγε
εὖρ' ἀδινὰ στενάχοντα· φίλοι δ' ἀμφ' αὐτὸν ἑταῖροι
ἔσσυμένως ἐπένοντο καὶ ἐντύνοντο ἄριστον·
τοῖσι δ' ὄϊς λάσιος μέγας ἐν κλισίῃ ἰέρουτο. 125

ἢ δὲ μάλ' ἄγχ' αὐτοῖο καθέζετο πότνια μήτηρ,
χειρὶ τέ μιν κατέρεξεν ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν

„Τέκνον ἐμὸν, τέο μέχρῃς ὀδυρόμενος καὶ ἀχεύων
σὴν ἔδεαι κραδίην, μεμνημένος οὔτε τι σίτου
οὔτ' εὐνῆς; ἀγαθὸν δὲ γυναικί περ ἐν φιλότῃ 130
μισγεσθ'· οὐ γάρ μοι δηρὸν βέη, ἀλλὰ τοι ἦδη
ἄγχι παρέστηκεν θάνατος καὶ Μοῖρα κραταιή.

ἀλλ' ἐμέθεν ξύνες ὤκα, Διὸς δέ τοι ἄγγελός εἰμι.
σκύζεσθαι σοὶ φησι θεοὺς, ἐε δ' ἔξοχα πάντων
ἀθανάτων κεχολῶσθαι, ὅτι φρεσὶ μαινομένησιν 135
Ἐκτορ' ἔχεις παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν οὐδ' ἀπέλυσας.

ἀλλ' ἄγε δὴ λῦσον, νεκροῖο δὲ δέξαι ἄποινα.“

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς

„τῆδ' εἰη· ὅς ἄποινα φέροι, καὶ νεκρὸν ἄγοιτο,
εἰ δὴ πρόφρονι θυμῷ Ὀλύμπιος αὐτὸς ἀνώγει.“ 140

Ὡς οἷγ' ἐν νηῶν ἀγύρει μήτηρ τε καὶ υἱὸς
πολλὰ πρὸς ἀλλήλους ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευον.

Ἴριον δ' ὄτρυνε Κρονίδης εἰς Ἴλιον ἱρήν

„Βάσκ' ἴθι, Ἴρι ταχεῖα· λιποῦσ' ἔδος Οὐλύμποιο
ἄγγελιον Πριάμῳ μεγαλήτορι Ἴλιον εἶσω 145

λύσασθαι φίλον υἱόν, ἰόντ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
δῶρα δ' Ἀχιλλῆϊ φερέμεν, τά κε θυμὸν ἰήνη,

οἶον, μηδέ τις ἄλλος ἅμα Τρώων ἴτω ἀνήρ.

κῆρὸς τίς οἱ ἔποιτο γεραίτερος, ὅς κ' ἰθύνει
ἥμιονους καὶ ἅμαξαν ἐὔτροχον, ἥδ' ἐκαὶ αὐτίς 150

νεκρὸν ἄγοι προτὶ ἄστν, τὸν ἔκτανε δῖος Ἀχιλλεύς.
μηδέ τί οἱ θάνατος μελέτω φρεσὶ μηδέ τι τάρβος·

τοῖον γάρ οἱ πομπὸν ὑπάσσομεν Ἀργειφόντην,
ὅς ἄξει εἴως κεν ἄγων Ἀχιλλῆϊ πελάσση.

αὐτὰρ ἔπῃν ἀγάγησιν ἔσω κλισίην Ἀχιλλῆος, 155
οὔτ' αὐτὸς κτενέει ἀπὸ τ' ἄλλους πάντας ἐρύξει·

οὔτε γάρ ἐστ' ἄφρων οὔτ' ἄσκοπος οὔτ' ἀλιτήμων,
ἀλλὰ μάλ' ἐνδυκέως ἱκέτεω πεφιδήσεται ἀνδρός.“

Ὡς ἔφατ', ὦρτο δὲ Ἴρις ἀελλόπος ἀγγελέουσα.
ἶξεν δ' ἐς Πριάμοιο, κίχεν δ' ἐνοπήν τε γόον τε. 160

παῖδες μὲν πατέρ' ἀμφὶ καθήμενοι ἔνδοθεν αὐλῆς
δάκρυσιν εἶματ' ἔφθνον, ὁ δ' ἐν μέσσοισι γεραιὸς

ἐντυπὰς ἐν χλαίνῃ κεκαλυμμένος· ἀμφὶ δὲ πολλή
κόπρος ἔην κεφαλῇ τε καὶ ἀνχένι τοῖο γέροντος,

τὴν ῥα κυλινδόμενος καταμήσατο χερσὶν ἔῃσιν. 165
θυγατέρες δ' ἀνὰ δώματ' ἰδὲ νυοὶ ὠδυροντο,

τῶν μιμνησκόμεναι οἱ δὴ πολέες τε καὶ ἐσθλοὶ

χερσὶν ὑπ' Ἀργείων κέατο ψυχὰς ὀλέσαντες.
 στῆ δὲ παρὰ Πρίαμον Διὸς ἄγγελος, ἠδὲ προσηύδα
 τυτθὸν φθεγξαμένη· τὸν δὲ τρόμος ἔλλαβε γυῖα· 170

„Θάρσει, Δαρδανίδη Πρίαμε, φρεσὶ, μηδέ τι τάρβει·
 οὐ μὲν γάρ τοι ἐγὼ κακὸν ὀσσομένη τόδ' ἰκάνω,
 ἀλλ' ἀγαθὰ φρονέουσα· Διὸς δέ τοι ἄγγελός εἰμι,
 ὃς σευ ἄνευθεν ἐὼν μέγα κήδεται ἠδ' ἐλεαίρει.

λύσασθαί σ' ἐκέλευσεν Ὀλύμπιος Ἴκτορα δῖον, 175
 δῶρα δ' Ἀχιλλῆϊ φερέμεν, τὰ κε θυμὸν ἰήνη,
 οἶον, μηδέ τις ἄλλος ἅμα Τρώων ἴτω ἀνήρ.

κῆρὺξ τίς τοι ἔποιτο γεραίτερος, ὃς κ' ἰθύνοι
 ἡμιόνους καὶ ἅμαξαν ἐϋτροχον, ἠδὲ καὶ αὐτίς 179
 νεκρὸν ἄγοι προτὶ ἄστν, τὸν ἔκτανε δῖος Ἀχιλλεύς.

μηδέ τί τοι θάνατος μελέτω φρεσὶ μηδέ τι τάρβος·
 τοῖος γάρ τοι πομπὸς ἅμ' ἔψεται Ἀργειφόντης,
 ὃς σ' ἄξει εἴως κεν ἄγων Ἀχιλλῆϊ πελάσῃ.

αὐτὰρ ἐπὴν ἀγάγησιν ἔσω κλισίην Ἀχιλλῆος,
 οὔτ' αὐτὸς κτενέει ἀπὸ τ' ἄλλους πάντας ἐρύξει· 185
 οὔτε γὰρ ἐστ' ἄφρων οὔτ' ἄσκοπος οὔτ' ἀλιτήμων,
 ἀλλὰ μάλ' ἐνδυκέως ἰκέτεω πεφιδήσεται ἀνδρός.“

Ἡ μὲν ἄρ' ὣς εἰποῦσ' ὀπέβη πόδας ὠκέα Ἴρις,
 αὐτὰρ ὄγ' νῆας ἅμαξαν ἐϋτροχον ἡμιονεῖην
 ὀπλίσαι ἠνώγει, πείρινθα δὲ δῆσαι ἐπ' αὐτῆς. 190

αὐτὸς δ' ἐς θάλαμον κατεβήσετο κηῶεντα,
 κέδρινον, ὑπόροφον, ὃς γλήνεα πολλὰ κεχάνδει·
 ἐς δ' ἄλοχον Ἐκάβην ἐκαλέσσατο φώνησέν τε

„Δαιμονίη, Διόθεν μοι Ὀλύμπιος ἄγγελος ἦλθεν
 λύσασθαι φίλον υἱὸν, λόντ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν, 195
 δῶρα δ' Ἀχιλλῆϊ φερέμεν, τὰ κε θυμὸν ἰήνη.

ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἶπε, τί τοι φρεσὶν εἶδεται εἶναι;
 αἰνῶς γὰρ μ' αὐτόν γε μένος καὶ θυμὸς ἄνωγεν
 κεῖσ' ἰέναι ἐπὶ νῆας ἔσω στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν.

Ὡς φάτο, κώκυσεν δὲ γυνή καὶ ἀμείβετο μύθῳ 200
 „ὦ μοι, πῆ δὴ τοι φρένες οἴχουθ', ἧς τὸ πάρος περ
 ἔκλευ ἐπ' ἀνθρώπους ξείνους ἠδ' οἴσιν ἀνάσσεις;
 πῶς ἐθέλεις ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν ἐλθέμεν οἶος,
 ἀνδρὸς ἐς ὀφθαλμοὺς ὅς τοι πολέας τε καὶ ἐσθλοὺς
 υἱέας ἐξενάριξε· σιδήρειόν νύ τοι ἦτορ. 205

εἰ γάρ σ' αἰρήσει καὶ ἐσόψεται ὀφθαλμοῖσιν
 ὤμηστῆς καὶ ἄπιστος ἀνὴρ ὄδε, οὐ σ' ἐλεήσει,
 οὐδέ τί σ' αἰδέσεται. νῦν δὲ κλαίωμεν ἀνευθεν
 ἡμενοὶ ἐν μεγάρῳ· τῷ δ' ὣς ποθι Μοῖρα κραταιή
 γεινομένῳ ἐπένησε λίνῳ, ὅτε μιν τέκου αὐτῆ, 210
 ἀργίποδας κύνας ἄσαι, ἐῶν ἀπάνευθε τοκῆων,
 ἀνδρὶ πάρα κρατερῷ, τοῦ ἐγὼ μέσον ἦπαρ ἔχοιμι
 ἐσθόμεναι προσφῦσα· τότ' ἂν τιτὰ ἔργα γένοιτο
 παιδὸς ἐμοῦ, ἐπεὶ οὐ ἔκακιζόμενόν γε κατέκτα,
 ἀλλὰ πρὸ Τρώων καὶ Τρωιάδων βαθυκόλπων 215
 ἔσταότ', οὔτε φόβου μεμνημένον οὔτ' ἀλεωρῆς.“

Τὴν δ' αὖτε προσέειπε γέρον Πρίαμος θεοειδῆς
 „μὴ μ' ἐθέλουτ' ἰέναι κατερούκανε, μηδέ μοι αὐτῆ
 ὄρνις ἐνὶ μεγάροισι κακὸς πέλευ· οὐδέ με πείσεις.
 εἰ μὲν γάρ τις μ' ἄλλος ἐπιχθονίῳν ἐκέλευεν, 220
 ἢ οἱ μάντιές εἰσι, θυοσκόοι ἢ ἱερῆες,
 ψευδὸς κεν φαῖμεν καὶ νοσφιζοίμεθα μᾶλλον·
 νῦν δ' – αὐτὸς γὰρ ἄκουσα θεοῦ καὶ ἐσέδρακον ἀν-
 την –

εἶμι, καὶ οὐχ ἄλιον ἔπος ἔσσεται. εἰ δέ μοι αἶσα
 τεθνάνεμαι παρὰ νηυσὶν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων, 225
 βούλομαι· αὐτίκα γάρ με κατακτείνειεν Ἀχιλλεὺς
 ἀγκὰς ἐλόντ' ἐμὸν υἷον, ἐπὴν γόου ἐξ ἔρον εἶην.“

Ἥ καὶ φωριαμῶν ἐπιθήματα κάλ' ἀνέφγεν,
 ἐνθεν δῶδεκα μὲν περικαλλέας ἔξελε πέπλους,
 δῶδεκα δ' ἀπλοῖδας χλαίνας, τόσσους δὲ τάπητας, 230

τόσσα δὲ φάρεα καλὰ, τόσους δ' ἐπὶ τοῖσι χιτῶνας.
 χρυσοῦ δὲ στήσας ἔφερον δέκα πάντα τάλαντα,
 ἐκ δὲ δυ' αἰθωνας τρίποδας, πίσυρας δὲ λέβητας,
 ἐκ δὲ δέπας περικαλλές, ὃ οἱ Θρηῆκες πόρον ἄνδρες
 ἐξεσίην ἐλθόντι, μέγα κτέρας· οὐδέ νυ τοῦπερ 235
 φείσατ' ἐνὶ μεγάροις ὁ γέρον, περὶ δ' ἤθελε θυμῷ
 λύσασθαι φίλον υἷον. ὁ δὲ Τρωῶας μὲν ἅπαντας
 αἰθούσης ἀπέεργεν ἔπεσσ' αἰσχροῖσιν ἐνίσσων·

„Ἐρρετε, λωβητῆρες, ἐλεγχείες· οὐ νυ καὶ ὑμῖν
 οἴκοι ἔνεστι γόος, ὅτι μ' ἤλθετε κηδήσοντας; 240
 ἢ ὀνόσασθ' ὅτι μοι Κρονίδης Ζεὺς ἄλγε' ἔδωκεν,
 παῖδ' ὀλέσαι τὸν ἄριστον; ἀτὰρ γνώσεσθε καὶ ὕμμες.
 ρηῖτεροι γὰρ μᾶλλον Ἀχαιοῖσιν δὴ ἔσεσθε
 κείνου τεθνηῶτος ἐναιρέμεν. αὐτὰρ ἔγωγε,
 πρὶν ἀλαπαξομένην τε πόλιν κεραϊζομένην τε 245
 ὀφθαλμοῖσιν ἰδεῖν, βαίην δόμον Ἄϊδος εἶσω.“

Ἡ καὶ σκηπανίῳ διέπ' ἀνέρας· οἱ δ' ἴσαν ἔξω
 σπερχομένοιο γέροντος. ὁ δ' υἷασιν οἴσιν ὁμόκλα,
 νεικείων Ἑλενὸν τε Πάριον τ' Ἀγάθωνα τε δῖον
 Πάμμονά τ' Ἀντίφονόν τε, βοῆν ἀγαθόν τε Πολίτην
 Διήφοβόν τε καὶ Ἰππόθοον καὶ Δίον ἀγαυόν· 251
 ἐννέα τοῖς ὁ γεραιὸς ὁμοκλήσας ἐκέλευεν

„Σπεύσατέ μοι, κακὰ τέκνα, κατηφόνες. αἰθ' ἅμα
 πάντες

Ἐκτορος ὠφέλετ' ἀντὶ θοῆς ἐπὶ νηυσὶ πεφάσθαι·
 ὦ μοι ἐγὼ πανάποτμος, ἐπεὶ τέκον υἷας ἀρίστους 255
 Τροίῃ ἐν εὐρείῃ, τῶν δ' οὔτινά φημι λελεῖφθαι,
 Μήστορά τ' ἀντίθεον καὶ Τρωΐλον ἱππιοχάρμη
 Ἐκτορά θ', ὃς θεὸς ἔσκε μετ' ἀνδράσιν, οὐδὲ ἐφάκει
 ἀνδρός γε θνητοῦ πάϊς ἔμμεναι, ἀλλὰ θεοῖο·
 τοὺς μεν ἀπώλεσ' Ἄρης, τὰ δ' ἐλέγχεα πάντα λέλει-
 πται,

ψεῦσταί τ' ὀρχησταί τε, χοροϊτυπήσιν ἄριστοι,
ἀρονῶν ἠδ' ἐρίφων ἐπιδήμιοι ἀρπακτῆρες.

οὐκ ἂν δὴ μοι ἄμαξαν ἐφοπλίσσαίτε τάχιστα,
ταῦτά τε πάντ' ἐπιθεῖτε, ἵνα πρήσσωμεν ὁδοῖο·“

“Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πατρὸς ὑποδδείσαντες ὁμοκλήν
ἐκ μὲν ἄμαξαν ἄειραν εὐτροχον ἡμιονεῖην, 266

καλήν πρωτοπαγῆ, πείρινθα δὲ δῆσαν ἐπ' αὐτῆς,

καὶ δ' ἀπὸ πασσαλόφι ζυγὸν ἤρεον ἡμιόνειον,

πύξινον ὀμφαλόεν, εὖ οἰήκεσσιν ἀρηρός·

ἐκ δ' ἔφερον ζυγόδεσμον ἅμα ζυγῶ ἐννεάπηχυ. 270

καὶ τὸ μὲν εὖ κατέδηκαν εὐξέστῳ ἐπὶ ῥυμῶ,

πέξῃ ἐπι πρώτῃ, ἐπὶ δὲ κρίκον ἔστορι βάλλον,

τρὶς δ' ἐκάτερθεν ἔδησαν ἐπ' ὀμφαλὸν, αὐτὰρ ἔπειτα

ἐξείης κατέδησαν, ὑπὸ γλωχίνα δ' ἔκαμψαν.

ἐκ θαλάμου δὲ φέροντες εὐξέστης ἐπ' ἀπήνης 275

νήεον Ἐκτορέης κεφαλῆς ἀπερείσι' ἄποινα,

ζεῦξαν δ' ἡμιόνους κρατερώνυχας ἐντεσιεργούς,

τούς δ' ἄ ποτε Πριάμῳ Μυσοὶ δόσαν ἀγλαὰ δῶρα.

ἵππους δὲ Πριάμῳ ὑπαγον ζυγὸν, οὓς ὁ γεραῖος

αὐτὸς ἔχων ἀτίταλλεν εὐξέστη ἐπὶ φάτνῃ. 280

Τὸ μὲν ζευγνύσθην ἐν δώμασιν ὑψηλοῖσιν

κῆρυξ καὶ Πρίαμος, πυκινὰ φρεσὶ μῆδ' ἔχοντες·

ἀγχίμολον δέ σφ' ἦλθ' Ἐκάβη τετιηότι θυμῶ,

οἶνον ἔχουσ' ἐν χειρὶ μελίφρονα δεξιτερεῖφιν,

χρυσῆφ ἐν δέπαϊ, ὄφρα λείψαντε κιοίτην· 285

στῆ δ' ἵππων προπάρουθεν ἔπος τ' ἔφατ' ἐκ τ' ὀνόμαζεν

„Τῆ, σπεῖσον Διὶ πατρὶ, καὶ εὐχέο οἴκαδ' ἰκῆσθαι

ἄψ ἐκ δυσμενέων ἀνδρῶν, ἐπεὶ ἄρ σέγε θυμὸς

ὀτρύνει ἐπὶ νῆας, ἐμεῖο μὲν οὐκ ἐθελούσης.

ἀλλ' εὐχεν σύγ' ἔπειτα κελαινεφεί Κρονίῳ 290

Ἰδαίῳ, ὅσπερ Τροίην κατὰ πᾶσαν ὄραται,

αἶτει δ' οἰωνὸν, ταχὺν ἄγγελον, ὅσπερ οἱ αὐτῶ

φίλτατος οἰωνῶν, καί εὐ κράτος ἐστὶ μέγιστον,
 δεξιὸν, ὄφρα μιν αὐτὸς ἐν ὀφθαλμοῖσι νοήσας
 τῷ πίσυνος ἐπὶ νῆας ἴης Δαναῶν ταχυπώλων. 295
 εἰ δέ τοι οὐ δώσει ἐὼν ἄγγελον εὐρύοπα Ζεὺς,
 οὐκ ἂν ἔγωγέ σ' ἔπειτα ἐποτρύνουσα κελοίμην
 νῆας ἐπ' Ἀργείων ἰέναι, μάλα περ μεμαῶτα.“

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη Πριάμος θεοειδής
 „ὦ γύναι, οὐ μὲν τοι τόδ' ἐφιεμένη ἀπιθήσω· 300
 ἐσθλὸν γὰρ Διὶ χεῖρας ἀνασχέμεν, αἶ κ' ἐλέησῃ.“

Ἥ δ' αὖ καὶ ἀμφίπολον ταμίην ᾧτρυν' ὁ γεραῖος
 χερσὶν ὕδωρ ἐπιχεῦναι ἀκήρατον· ἡ δὲ παρέστη
 χέρνιβον ἀμφίπολος πρόχοόν θ' ἅμα χερσὶν ἔχουσα.
 νισάμενος δὲ κύπελλον ἐδέξατο ἧς ἀλόχοιο· 305
 εὐχετ' ἔπειτα στὰς μέσῳ ἔρκει, λείβε δὲ οἶνον
 οὐρανὸν εἰσανιδῶν, καὶ φωνήσας ἔπος ἠΐδα·

„Ζεῦ πάτερ, Ἴδηθεν μεδέων, κύνδιστε μέγιστε,
 δός μ' ἐς Ἀχιλλῆος φίλον ἔλθεῖν ἢ δ' ἐλεεινὸν,
 πέμψον δ' οἰωνὸν, ταχὺν ἄγγελον, ὅστε σοὶ αὐτῷ 310
 φίλτατος οἰωνῶν, καί εὐ κράτος ἐστὶ μέγιστον,
 δεξιὸν, ὄφρα μιν αὐτὸς ἐν ὀφθαλμοῖσι νοήσας
 τῷ πίσυνος ἐπὶ νῆας ἴω Δαναῶν ταχυπώλων.“

Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος, τοῦ δ' ἔκλυε μητίετα Ζεὺς.
 ἀντίκα δ' αἰετὸν ἦκε, τελειότατον πετεηνῶν, 315
 μόρφνον θηρητῆρ', ὃν καὶ περικνὸν καλέουσι.
 ὄσση δ' ὑφορόφοιο θύρη θαλάμοιο τέτυκται
 ἀνέρος ἀφνειοῦ, ἐν κληῖσ' ἀραρυῖα,
 τόσσ' ἄρα τοῦ ἐκάτερθεν ἔσαν πτερά· εἶσατο δέ σφιν
 δεξιὸς ἄτξας ὑπὲρ ἄστεος. οἱ δὲ ἰδόντες 320
 γήθησαν, καὶ πᾶσιν ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἰάνθη.

Σπερχόμενος δ' ὁ γεραῖος ἐοῦ ἐπεβήσεται δίφρου,
 ἐκ δ' ἔλασε προθύροιο καὶ αἰθούσης ἐριδούπου.
 πρόσθε μὲν ἡμίονοι ἔλκον τετράκκυκλον ἀπήνην,

τὰς Ἰδαῖος ἔλαυνε δαΐφρων· αὐτὰρ ὀπισθεν 325
ἵπποι, τοὺς ὁ γέρον ἐφέπων μάστιγι κέλευεν
καρπαλίμως κατὰ ἄστν· φίλοι δ' ἅμα πάντες ἔποντο
πόλλ' ὀλοφυρόμενοι ὡσεὶ θάνατόνδε κιόντα.

οἱ δ' ἐπεὶ οὖν πόλιος κατέβαν, πεδῖον δ' ἀφίκοντο,
οἱ μὲν ἄρ' ἄψορροι προτὶ Ἴλιον ἀπυθέοντο, 330

παῖδες καὶ γαμβροὶ, τῶ δ' οὐ λάθον εὐρύοπα Ζῆν
ἐς πεδῖον προφανέντε· ἰδὼν δ' ἐλέησε γέροντα.

αἴψα δ' ἄρ' Ἑρμείαν, υἱὸν φίλον, ἀντίον ἠΰδα

„Ἑρμεία· σοὶ γάρ τε μάλιστά γε φίλτατόν ἐστιν
ἀνδρὶ ἔταιρίσσαι, καὶ τ' ἔκλυες ᾧ κ' ἐθέλησθα· 335

βᾶσκ' ἴθι, καὶ Πρίαμον κοίλας ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν
ὡς ἄγαγ', ὡς μῆτ' ἄρ τις ἴδη μῆτ' ἄρ τε νοήσῃ
τῶν ἄλλων Δαναῶν, πρὶν Πηλεΐωνάδ' ἰκέσθαι.“

Ὡς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε διάκτορος Ἀργειφόντης·
αὐτίκ' ἔπειθ' ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα 340

ἄμβρόσια χρύσεια, τὰ μιν φέρου ἡμὲν ἐφ' ὑγρῆν
ἠδ' ἐπ' ἀπίρονα γαῖαν ἅμα πνοιῆς ἀνέμοιο·

εἶλετο δὲ ῥάβδον, τῆτ' ἀνδρῶν ὄμματα θέλγει
ᾧν ἐθέλει, τοὺς δ' αὐτε καὶ ὑπνώοντας ἐγείρει·

τὴν μετὰ χερσὶν ἔχων πέτετο κρατὺς Ἀργειφόντης. 345
αἴψα δ' ἄρα Τροίην τε καὶ Ἑλλήσποντον ἴκανεν,

βῆ δ' ἰέναι κούρω αἰσυμνητῆρι ἑοικῶς,
πρωῶτον ὑπηνήτη, τοῦπερ χαριεστάτη ἦβη.

Οἱ δ' ἐπεὶ οὖν μέγα σῆμα παρἑξ Ἴλοιο ἔλασσαν,
στήσαν ἄρ' ἡμιόλους τε καὶ ἵππους, ὄφρα πίοιεν, 350

ἐν ποταμῷ· δὴ γὰρ καὶ ἐπὶ κνέφας ἤλυθε γαῖαν.
τὸν δ' ἐξ ἀγχιμόλοιο ἰδὼν ἐφράσσατο κῆρουξ

Ἑρμείαν, ποτὶ δὲ Πρίαμον φάτο φώνησέν τε

„Φράζεο, Δαρδανίδη· φραδέος νόου ἔργα τέτυκται
ἀνδρ' ὀρώω, τάχα δ' ἅμμε διαρραΐσεσθαι οἴω. 355

ἀλλ' ἄγε δὴ φεύγωμεν ἐφ' ἵππων, ἧ μιν ἔπειτα

γούνων ἀψάμενοι λιτανεύσομεν, αἶ κ' ἐλεήσῃ.“

Ὡς φάτο, σὺν δὲ γέροντι νόος χύτο, δειδιδε δ' αἰνῶς,
ὄρθαι δὲ τρίχες ἔσταν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσιν,
στῆ δὲ ταφῶν· αὐτὸς δ' ἐριούνιος ἐγγύθεν ἐλθὼν,
χεῖρα γέροντος ἐλὼν, ἐξείρετο καὶ προσέειπεν 361

„Πῆ, πάτερ, ᾧδ' ἵππους τε καὶ ἡμιόνους ἰθύνεις
νύκτα δι' ἀμβροσίην, ὅτε θ' εὐδουσι βροτοὶ ἄλλοι;
οὐδὲ σὺγ' ἔδδειςας μένεα πνεύοντας Ἀχαιοὺς,
οἳ τοι δυσμενέες καὶ ἀνάρσιοι ἐγγύς ἔασιν; 365

τῶν εἰ τίς σε ἴδοιτο θοῆν διὰ νύκτα μέλαιναν
τοσσάδ' ὀνειάτ' ἄγοντα, τίς ἂν δῆ τοι νόος εἴη;
οὔτ' αὐτὸς νέος ἔσσι, γέρων δέ τοι οὔτος ὀπηδεῖ,
ἔνδρ' ἀπαμύνασθαι, ὅτε τις πρότερος χαλεπήνῃ.
ἀλλ' ἐγὼ οὐδέν σε ρέξω κακὰ, καὶ δέ κεν ἄλλον 370
σεῦ ἀπαλεξήσαιμι· φίλω δέ σε πατρὶ εἶσκω.“

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα γέρων Πρίαμος θεοειδῆς
„οὔτω πη τάδε γ' ἔστι, φίλον τέκος, ὥς ἀγορεύεις.
ἀλλ' ἔτι τις καὶ ἐμεῖο θεῶν ὑπερέσχεθε χεῖρα,
ὅς μοι τοιούδ' ἤκεν ὀδοιπόρον ἀντιβολῆσαι, 375
αἴσιον, οἷος δῆ σὺ δέμας καὶ εἶδος ἀγητὸς,
πέπνυσαι τε νόῳ, μακάρων δ' ἔξ ἔσσι τοκῆων.“

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε διάκτορος Ἀργειφόντης
„ναὶ δῆ ταῦτά γε πάντα, γέρον, κατὰ μοῖραν εἶπες.
ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἶπε καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον, 380
ἢ πη ἐκπέμπεις κειμήλια πολλὰ καὶ ἐσθλὰ
ἄνδρας ἐς ἀλλοδαπούς, ἵνα περ τάδε τοι σόα μίμνῃ.
ἢ ἤδη πάντες καταλείπετε Ἴλιον ἱοῆν
δειδιότες· τοῖος γὰρ ἀνὴρ ὄριστος ὄλωλεν
σὸς παῖς· οὐ μὲν γάρ τι μάχης ἐπεδευέτ' Ἀχαιῶν.“ 385

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα γέρων Πρίαμος θεοειδῆς
„τις δὲ σὺ ἔσσι, φέριστε, τέων δ' ἔξ ἔσσι τοκῆων;
ὥς μοι καλα τὸν οἶτον ἀπότμου παιδὸς ἐνισπες.“

Τον δ' αὖτε προσέειπε διάκτορος Ἀργειφοντης
 „πειρᾶ ἐμεῖο, γεραιέ, καὶ εἶραι Ἐκτορα δῖον. 390
 τὸν μὲν ἐγὼ μάλα πολλὰ μάχη ἔνι κυδιανείρῃ
 ὀφθαλμοῖσιν ὄπωπα, καὶ εὖτ' ἐπὶ νηυσὶν ἐλάσσας
 Ἀργείους κτείνεσκε, δαΐζων ὄξει χαλκῶ·
 ἡμεῖς δ' ἑσταότες θαυμάζομεν· οὐ γὰρ Ἀχιλλεὺς
 εἶα μάρνασθαι, κεχολωμένος Ἀτρείωνι. 395
 τοῦ γὰρ ἐγὼ θεράπων, μία δ' ἤγαγε νηῦς εὐεργής·
 Μυρμιδόνων δ' ἔξ εἰμι, πατὴρ δέ μοι ἐστὶ Πολύκτωρ
 ἀφνειὸς μὲν ὄγ' ἐστὶ, γέρον δὲ δὴ ὡς σύπερ ᾧδε,
 ἔξ δέ οἱ υἴες ἕασιν, ἐγὼ δέ οἱ ἔβδομός εἰμι·
 τῶν μετὰ παλλόμενος κλήρω λάχον ἐνθάδ' ἔπεσθαι.
 νῦν δ' ἦλθον πεδίονδ' ἀπὸ νηῶν· ἠῶθεν γὰρ 401
 θήσονται περὶ ἄστν μάχην ἐλίκωπες Ἀχαιοί.
 ἀσχαλόωσι γὰρ οἶδε καθήμενοι, οὐδὲ δύνανται
 ἴσχειν ἐσσυμένους πολέμου βασιλῆες Ἀχαιῶν.“

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα γέρον Πριάμος θεοειδής 405
 „εἰ μὲν δὴ θεράπων Πηληϊάδεω Ἀχιλλῆος
 εἶς, ἄγε δὴ μοι πᾶσαν ἀληθείην κατάλεξον,
 ἦ ἔτι παρ νήεσσιν ἐμὸς πάϊς, ἦέ μιν ἦδη
 ἦσι κυσὶν μελεῖστί ταμῶν προὔθηκεν Ἀχιλλεύς.“

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε διάκτορος Ἀργειφόντης 410
 „ᾧ γέρον, οὐπω τόνγε κύνες φάγον οὐδ' οἰωνοί,
 ἀλλ' ἔτι κείνος κεῖται Ἀχιλλῆος παρὰ νηϊ
 αὐτῶς ἐν κλισίῃσι· δυωδεκάτη δέ οἱ ἦώς
 κειμένῳ, οὐδέ τί οἱ χροῶς σήπεται, οὐδέ μιν εὐλαί
 ἔσθουσ', αἶ δά τε φῶτας ἀρηϊφάτους κατέδουσιν. 415
 ἦ μὲν μιν περὶ σῆμα ἐοῦ ἑτάροιο φίλοιο
 ἔλκει ἀκηδέστως, ἦώς ὅτε διὰ φανήῃ·
 οὐδέ μιν αἰσχύνει· θηοῖό κεν αὐτὸς ἐπελθῶν
 οἶον ἔερωσῆεις κεῖται, περὶ δ' αἶψα νένιπται
 οὐδε ποθι μιᾶρος· σὺν δ' ἔλκεα πάντα μεμυκεν, 420

ὄσσ' ἐτύπη· πολέες γὰρ ἐν αὐτῷ χαλκὸν ἔλασσαν.
 ὡς τοι κήθονται μάκαρες θεοὶ υἱὸς ἔηος,
 καὶ νέκνός περ ἔόντος, ἐπεὶ σφι φίλος περὶ κῆρι.“

Ὡς φάτο, γήθησεν δ' ὁ γέρον, καὶ ἀμείβετο μύθῳ
 „ὦ τέκος, ἦ ῥ' ἀγαθὸν καὶ ἐναίσιμα δῶρα διδοῦναι 425
 ἀθανάτοις, ἐπεὶ οὔ ποτ' ἐμὸς παῖς, εἴ ποτ' ἔην γε,
 λήθεται ἐνὶ μεγάροισι θεῶν, οἳ Ὀλυμπον ἔχουσιν·
 τῶ οἱ ἀπεμνήσαντο καὶ ἐν θανάτιό περ αἴσῃ.
 ἀλλ' ἄγε δὴ τόδε δέξαι ἐμεῦ πάρα καλὸν ἄλεισον,
 αὐτόν τε ῥῦσαι, πέμψον δέ με σὺν γε θεοῖσιν, 430
 ὄφρα κεν ἐς κλισίην Πηληϊάδεω ἀφίκωμαι.“

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε διάκτορος Ἀργειφόντης
 „πειρᾷ ἐμεῖο, γεραιέ, νεωτέρου, οὐδέ με πείσεις,
 ὅς με κέλει σέο δῶρα παρῆξ Ἀχιλλῆα δέχεσθαι.
 τὸν μὲν ἐγὼ θείδοικα καὶ αἰδέομαι περὶ κῆρι 435
 συλεύειν, μὴ μοί τι κακὸν μετόπισθε γένηται.
 σοὶ δ' ἂν ἐγὼ πομπὸς καὶ κε κλυτὸν Ἄργος ἰκοίμην,
 ἐνδυκέως ἐν νηϊ θοῇ ἢ πεζὸς ὀμαρτέων·
 οὐκ ἂν τίς τοι, πομπὸν ὀνοσσάμενος, μαχέσαιο.“

Ἡ καὶ ἀναΐξας ἐριούνιος ἄρμα καὶ ἵππους 440
 καρπαλίμως μάστιγα καὶ ἠνία λάζετο χερσίν,
 ἐν δ' ἔπνευσ' ἵπποισι καὶ ἡμιόνοις μένος ἦϋ.
 ἀλλ' ὅτε δὴ πύργους τε νεῶν καὶ τάφρον ἴκοντο,
 οἱ δὲ νέον περὶ δόρπα φυλακτῆρες πονέοντο·
 τοῖσι δ' ἐφ' ὕπνον ἔχευε διάκτορος Ἀργειφόντης 445
 παῖσιν, ἄφαρ δ' ὤϊξε πύλας καὶ ἀπῶσεν ὀχῆας,
 ἐς δ' ἄγαγε Πριάμόν τε καὶ ἀγλαὰ δῶρ' ἐπ' ἀπήνης.
 ἀλλ' ὅτε δὴ κλισίην Πηληϊάδεω ἀφίκοντο
 ὑψηλὴν, τὴν Μυρμιδόνες ποίησαν ἄνακτι
 δοῦρ' ἐλάτης κέρσαντες· ἀτὰρ καθ' ὑπερθεὺν ἔρεψαν 450
 λαχνήεντ' ὄροφον λειμωνόθεν ἀμήσαντες·
 ἀμφὶ δέ οἱ μεγάλην αὐλὴν ποίησαν ἄνακτι

σταυροῖσιν πυκινοῖσι· θύρην δ' ἔχε μοῦνος ἐπιβλήs
 εἰλάτινος, τὸν τρεῖς μὲν ἐπιρρήσσεσκον Ἀχαιοὶ,
 τρεῖς δ' ἀναοίγεσκον μεγάλην κληῖδα θυράων, 455
 τῶν ἄλλων· Ἀχιλεὺς δ' ἄρ' ἐπιρρήσσεσκε καὶ οἶος·
 δῆ ῥα τόθ' Ἑρμείας ἐριούνιος ᾤξε γέροντι,
 ἐs δ' ἄγαγε κλυτὰ δῶρα ποδώκεϊ Πηλείωνι,
 ἐξ ἵππων δ' ἀπέβαινεν ἐπὶ χθόνα φώνησέν τε

„ὦ γέρον, ἦτοι ἐγὼ θεὸs ἀμβροτος εἰλήλουθα, 460
 Ἑρμείας· σοὶ γάρ με πατήρ ἅμα πομπὸν ὄπασσεν·
 ἀλλ' ἦτοι μὲν ἐγὼ πάλιν εἶσομαι, οὐδ' Ἀχιλλῆος
 ὀφθαλμοὺs εἶσειμι· νεμεσσητὸν δέ κεν εἶη
 ἀθάνατον θεὸν ᾧδε βροτοὺs ἀγαπαζέμεν ἄντην·
 τύνη δ' εἰσελθὼν λαβέ γούνατα Πηλείωνος, 465
 καὶ μιν ὑπὲρ πατρὸs καὶ μητέρος ἠὺκόμοιο
 λίσσεο καὶ τέκεο, ἵνα οἱ σὺν θυμὸν ὀρίνης.“

Ὡs ἄρα φωνήσας ἀπέβη πρὸs μακρὸν Ὀλυμπον
 Ἑρμείας· Πρίαμος δ' ἐξ ἵππων ἄλτο χαμᾶζε,
 Ἰδαῖον δὲ κατ' αὐθι λίπεν· ὁ δὲ μίμνεν ἐρύκων 470
 ἵππους ἠμιόνουσ τε· γέρον δ' ἰθὺs κίεν οἴκου,
 τῆ ᾗ Ἰ Ἀχιλεὺs ἴξεσκε διίφιλος· ἐν δὲ μιν αὐτὸν
 εὖρ, ἔταροι δ' ἀπάνευθε καθείατο· τῷ δὲ δὺ' οἴω,
 ἦρως Αὐτομέδων τε καὶ Ἀλκιμος, ὄξος Ἄρηος,
 ποίπνυον παρεόντε· νέον δ' ἀπέληγεν ἐδωδῆs 475
 ἔσθων καὶ πίνων· ἔτι καὶ παρέκειτο τράπεζα.
 τοὺs δ' ἔλαθ' εἰσελθὼν Πρίαμος μέγας, ἄγχι δ' ἄρα
 στᾶs

χερσὶν Ἀχιλλῆος λάβε γούνατα καὶ κύσε χεῖρας
 δεινὰs ἀνδροφόνους, αἶ οἱ πολέας κτάνον υἱᾶs.
 ὡs δ' ὅτ' ἂν ἄνδρ' ἄτη πυκινὴ λάβῃ, ὅστ' ἐνὶ πάτρῃ
 φῶτα κατακτείνας ἄλλων ἐξέκετο δῆμον, 481
 ἀνδρὸs ἐs ἀφνειοῦ, θάμβος δ' ἔχει εἰσορόωντας,
 ὡs Ἀχιλεὺs θάμβησεν ἰδὼν Πρίαμον θεοειδέα

θάμβησαν δὲ καὶ ἄλλοι, ἐς ἀλλήλους δὲ ἴδοντο.
 τὸν καὶ λισσόμενος Πριάμος πρὸς μῦθον ἔειπεν 485
 „Μνηῆσαι πατρὸς σοῦ, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ,
 τηλίκου ὥσπερ ἐγὼν, ὀλοῶ ἐπὶ γήραος οὐδῶ.
 καὶ μὲν που κείνον περιναίεται ἀμφὶς ἔοντες
 τείρουσ', οὐδέ τις ἐστὶν ἀρῆν καὶ λοιγὸν ἀμῦναι.
 ἀλλ' ἦτοι κείνός γε σέθεν ζώοντος ἀκούων 490
 χαίρει τ' ἐν θυμῶ, ἐπὶ τ' ἔλπεται ἤματα πάντα
 ὄψεσθαι φίλον υἱὸν ἀπὸ Τροίηθε μολόντα·
 αὐτὰρ ἐγὼ πανάποτμος, ἐπεὶ τέκον υἱᾶς ἀρίστους
 Τροίη ἐν εὐρείῃ, τῶν δ' οὔτινά φημι λελεῖφθαι.
 πεντήκοντά μοι ἦσαν, ὅτ' ἤλυθον υἱῆς Ἀχαιῶν· 495
 ἔννεακαίδεκα μὲν μοι ἰῆς ἐκ νηδύος ἦσαν,
 τοὺς δ' ἄλλους μοι ἔτικτον ἐνὶ μεγάροισι γυναιῖκες
 τῶν μὲν πολλῶν θυοῦρος Ἄρης ὑπὸ γούνατ' ἔλυσεν·
 ὅς δέ μοι οἶος ἔην, εἴρυτο δὲ ἄστν καὶ αὐτούς,
 τὸν σὺ πρῶην κτεῖνας ἀμνυόμενον περὶ πάτρης, 500
 Ἔκτορα· τοῦ νῦν εἵνεχ' ἰκάνω νῆας Ἀχαιῶν,
 λυσόμενος παρὰ σείο, φέρω δ' ἀπερείσι' ἄποινα.
 ἀλλ' αἰδεῖο θεοὺς, Ἀχιλεῦ, αὐτόν τ' ἐλέησον,
 μνησάμενος σοῦ πατρός· ἐγὼ δ' ἐλεεινότερός περ,
 ἔτλην δ' οἷ' οὔπω τις ἐπιχθόνιος βροτὸς ἄλλος, 505
 ἀνδρὸς παιδοφόνιοιο ποτὶ στόμα χεῖρ' ὀρέγεσθαι.“

Ὡς φάτο, τῷ δ' ἄρα πατρὸς ὑφ' ἱμερον ὦρσε
 γόοιο·

αψάμενος δ' ἄρα χειρὸς ἀπάσατο ἦκα γέροντα.
 τῷ δὲ μνησαμένω, ὁ μὲν Ἔκτορος ἀνδροφόνιοιο
 κλαί' ἀδινά, προπάροιθε ποδῶν Ἀχιλλῆος ἔλυσθεις, 510
 αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς κλαῖεν ἐὸν πατέρ', ἄλλοτε δ' αὐτε
 Πάτροκλον· τῶν δὲ στοναχὴ κατὰ δῶματ' ὀράρει.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥα γόοιο τετάρπετο δῖος Ἀχιλλεὺς,
 [καὶ οἱ ἀπο πρραπίδων ἦλθ' ἱμερος ἠδ' ἀπὸ γνίων,]

αὐτίκ' ἀπὸ θρόνου ὦρτο, γέροντα δὲ χειρὸς ἀνίστη,
οἴκτειρων πολιόν τε κάρη πολιόν τε γένειον, 516
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα

„Α δεῖλ', ἣ δὴ πολλὰ κάκ' ἄνσχεο σὸν κατὰ θυ-
μόν.

πῶς ἔτλης ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν ἐλθέμεν οἶος,
ἄνδρὸς ἐς ὀφθαλμοὺς ὅς τοι πολέας τε καὶ ἐσθλοὺς
υἱέας ἔξενάριξα; σιδήρειόν νύ τοι ἦτορ. 521

ἀλλ' ἄγε δὴ κατ' ἄρ' ἔξευ ἐπὶ θρόνου, ἄλγεα δ' ἔμ-
πης

ἐν θυμῷ κατακεῖσθαι ἐάσομεν, ἀχνύμενοί περ.

ὧ γάρ τις προῆξις πέλεται κρουροῖο γόοιο.

ὥς γὰρ ἐπεκλώσαντο θεοὶ δειλοῖσι βροτοῖσιν, 525

ζῶειν ἀχνυμένοις· αὐτοὶ δέ τ' ἀκηδέες εἰσίν.

δοιοὶ γὰρ τε πῖθιοι κατακείαται ἐν Διὸς οὔδει

δώρων οἶα δίδωσι, κακῶν, ἕτερος δὲ ἐάων·

ᾧ μὲν κ' ἀμμίξας δοίη Ζεὺς τερπικέραννος,

ἄλλοτε μὲν τε κακῷ ὄγε κύρεται, ἄλλοτε δ' ἐσθλῷ·

ᾧ δέ κε τῶν λυγρῶν δοίη, λωβητὸν ἔθθηκεν. 531

καὶ ἔκακῃ βούβρωστις ἐπὶ χθόνα δῖαν ἐλαύνει,

φοιτᾷ δ' οὔτε θεοῖσι τετιμένος οὔτε βροτοῖσιν.

ὥς μὲν καὶ Πηληϊῆ θεοὶ δόσαν ἀγλαὰ δῶρα

ἐκ γενετῆς· πάντας γὰρ ἐπ' ἀνθρώπους ἐκέκαστο 535

ὄλβῳ τε πλούτῳ τε, ἄνασσε δὲ Μυρμιδόνεσσι,

καὶ οἱ θυητῶ ἔοντι θεῶν ποίησαν ἄκοιτιν.

ἀλλ' ἐπὶ καὶ τῷ θῆκε θεὸς κακὸν, ὅτι οἱ οὔτι

παίδων ἐν μεγάροισι γονὴ γένετο κρειόντων,

ἀλλ' ἕνα παῖδα τέκεν παναώριον· οὐδέ νυ τόνγε 540

γηράσκοντα κομίζω, ἐπεὶ μάλα τηλόθι πάτρης

ἦμαι ἐνὶ Τροίῃ, σέ τε κήδων ἤδὲ σὰ τέκνα.

καὶ σέ, γέρον, τὸ πρὶν μὲν ἀκούομεν ὄλβιον εἶναι

ὅσσον Λέσβος ἄνω, Μάκαρος ἔδος, ἐντὸς ἔεργει

καὶ Φρυγίῃ καθύπερθε καὶ Ἑλλήσποντος ἀπείρων, 545
 τῶν σε, γέρον, πλούτῳ τε καὶ υἰάσι φασὶ κεκάσθαι
 ἀπ' αὐτὰρ ἐπεὶ τοι πῆμα τόδ' ἤγαγον Οὐρανίωνες,
 αἰεὶ τοι περὶ ἄστυ μάχαι τ' ἀνδροκτασίαι τε·
 ἄνσχεο, μηδ' ἄλιαστον ὀδύρεο σὸν κατὰ θυμόν.
 οὐ γάρ τι προήξεις ἀκαχήμενος υἱὸς ἔηος, 550
 οὐδέ μιν ἀνστήσεις, πρὶν καὶ κακὸν ἄλλο πάθῃσθαί.“

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα γέρον Πρίαμος θεοειδῆς
 „μή μὲ πω ἔς θρόνον ἴξε, διοτρεφές, ὄφρα κεν
 Ἐκτωρ

κῆται ἐνὶ κλισίῃσιν ἀκηδῆς, ἀλλὰ τάχιστα
 λῦσον, ἵν' ὀφθαλμοῖσιν ἴδω· σὺ δὲ δέξαι ἄποινα 555
 [πολλὰ, τὰ τοι φέρομεν· σὺ δὲ τῶνδ' ἀπόναιο, καὶ
 ἔλθοις

σὴν ἔς πατρίδα γαῖαν, ἐπεὶ με προῶτον ἔασας
 αὐτόν τε ζῶειν καὶ ὄραῖν φάος ἡελίοιο].

Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πόδας ὠκύνς
 Ἀχιλλεύς

„μηκέτι νῦν μ' ἐρέθιζε, γέρον· νοέω δὲ καὶ αὐτὸς 560
 Ἐκτορά τοι λῦσαι· Διόθεν δέ μοι ἄγγελος ἦλθεν
 μήτηρ, ἣ μ' ἔτεκεν, θυγάτηρ ἄλλοιο γέροντος.
 καὶ δέ σε γιγνώσκω, Πρίαμε, φρεσὶν, οὐδέ με λήθεις,
 ὅττι θεῶν τίς σ' ἤγε θεῶς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν.
 οὐ γάρ κε τλαίῃ βροτὸς ἐλθέμεν, οὐδὲ μάλ' ἠβῶν, 565
 ἔς στρατόν· οὐδὲ γὰρ ἂν φυλάκουσ λάθιοι, οὐδέ κ'
 ὀχῆα

ῥεῖα μετοχλίσσειε θυράων ἡμετεράων.

τῶ νῦν μή μοι μᾶλλον ἐν ἄλγεσι θυμὸν ὀρίνης,
 μή σε, γέρον, οὐδ' αὐτόν ἐνὶ κλισίῃσιν ἔασω
 καὶ ἱκέτην περὶ ζόντα, Διὸς δ' ἀλίτωμαι ἐφετμάς.“ 570

Ὡς ἔφατ', ἔδδεισεν δ' ὁ γέρον καὶ ἐπέϊθετο μύθῳ.
 Πηλεΐδης δ' οἴκοιο λέων ὡς ἄλτο θύραζε,

οὐκ οἶος, ἅμα τῶγε δὺω θεράποντες ἔποντο,
 ἦρως Ἀντομέδων ἠδ' Ἄλκιμος, οὓς ῥα μάλιστα
 τί' Ἀχιλεὺς ἐτάρων, μετὰ Πάτροκλόν γε θανόντα, 575
 οἱ τόθ' ὑπὸ ζυγόνων λύον ἵππους ἡμιόνους τε,
 ἔς δ' ἄγαγον κήρυκα καλήτορα τοῖο γέροντος,
 καδ δ' ἐπὶ δίφρου εἶσαν· ἐϋξέστου δ' ἀπ' ἀπήνης
 ἦρεον Ἐκτορέης κεφαλῆς ἀπερσεῖσι ἄποινα.

καδ δ' ἔλιπον δὺο φάρε' εὐννητόν τε χιτῶνα, 580
 ὄφρα νέκυν πυκάσας δῶη οἰκόνδε φέρεσθαι.

δμωὰς δ' ἐκκαλέσας λοῦσαι κέλετ' ἀμφί τ' ἀλείψαι,
 νόσφιν ἀειράσας, ὡς μὴ Πριάμος ἴδοι νῖόν,
 μὴ ὁ μὲν ἀχνυμένη κραδίη χόλον οὐκ ἐρύσαιτο
 παῖδα ἰδὼν, Ἀχιλῆϊ δ' ὀρινθραῖη φίλον ἦτορ 585
 καὶ ἔ κατακτείνειε, Διὸς δ' ἀλίτῃται ἐφετμᾶς.

τὸν δ' ἐπεὶ οὖν δμωαὶ λοῦσαν καὶ χροῖσαν ἐλαίῳ,
 ἀμφὶ δέ μι φᾶρος καλὸν βάλον ἠδὲ χιτῶνα,
 αὐτὸς τόνγ' Ἀχιλεὺς λεχέων ἐπέθηκεν ἀείρας,
 σὺν δ' ἔταρο. ἦειραν ἐϋξέστην ἐπ' ἀπήνην. 590

ᾧμωξέν τ' ἄρ' ἔπειτα, φίλον δ' ὀνόμησεν ἐταῖρον·

„Μὴ μοι, Πάτροκλε, σκυδμαινέμεν, αἶ κε πύθῃται
 εἶν' Αἰδὸς περ ἐὼν ὅτι Ἐκτορα δῖον ἔλυσα
 πατρὶ φίλῳ, ἐπεὶ οὗ μοι ἀεικέα δῶκεν ἄποινα.

σοὶ δ' αὖ ἐγὼ καὶ τῶνδ' ἀποδάσσομαι ὅσσ' ἐπέοικεν.“

Ἥ ῥα, καὶ ἔς κλισίην πάλιν ἦϊε δῖος Ἀχιλλεὺς, 596
 ἔξετο δ' ἐν κλισμῷ πολυδαιδάλῳ, ἐνθεν ἀνέστη,
 τοίχου τοῦ ἑτέρου, ποτὶ δὲ Πριάμον φάτο μῦθον

„Υἱὸς μὲν δὴ τοι λέλυται, γέρον, ὡς ἐκέλευες,
 κεῖται δ' ἐν λεχέεσσ'· ἅμα δ' ἠοῖ φαινομένηφιν 600
 ὄψαι αὐτὸς ἄγων· νῦν δὲ μνησώμεθα δόρπον.

καὶ γάρ τ' ἠῦκομος Νιόβη ἐμνήσατο σίτου,
 τῆπερ δῶδεκα παῖδες ἐνὶ μεγάροισιν ὄλοντο,
 ἕξ μὲν θυγατέρες, ἕξ δ' υἱέες ἠβῶντες.

τοὺς μὲν Ἀπόλλων πέφνεν ἀπ' ἀργυρέοιο βιοῖο 605
 χωόμενος Νιόβη, τὰς δ' Ἄρτεμις ἰοχέαιρα,
 οὐνεκ' ἄρα Λητοῖ ἰσάσκετο καλλιπαρήφ·
 φῆ δοιῶ τεκέειν, ἣ δ' αὐτὴ γείνατο πολλούς·
 τῶ δ' ἄρα, καὶ δοιῶ περ εὐόντ', ἀπὸ πάντας ὄλεσσαν.
 οἱ μὲν ἄρ' ἐννημαρ κέατ' ἐν φόνῳ, οὐδέ τις ἦεν 610
 κατθάψαι, λαοὺς δὲ λίθους ποίησε Κρονίων·
 τοὺς δ' ἄρα τῇ δεκάτῃ θάψαν θεοὶ Οὐρανίωνες.
 ἣ δ' ἄρα σίτου μνήσατ', ἐπεὶ κάμε δακρυχέουσα.
 νῦν δέ που ἐν πέτρῃσιν, ἐν οὖρεσιν οἰοπόλοισιν,
 ἐν Σιπύλῳ, ὅθι φασὶ θεάων ἔμμεναι εὐνάς 615
 νυμφάων, αἴτ' ἀμφ' Ἀχελώϊον ἐρρώσαντο,
 ἐνθα λίθος περ εὐῶσα θεῶν ἐκ κήδεα πέσσει.
 ἀλλ' ἄγε δὴ καὶ νῶϊ μεδώμεθα, δτε γεραιέ,
 σίτου, ἔπειτά κεν αὖτε φίλον παιδα κλαίοισθα,
 "Ἴλιον εἰσαγαγών· πολυδάκρυτος δέ τοι ἔσται." 620
 Ἦ καὶ ἀνάξιας ὄν ἀργυρον ὠκὺς Ἀχιλλεύς
 σφάξ'· ἔταροι δ' ἔδερόν τε καὶ ἄμφεπον εὖ κατα
 κόσμον,
 μίστυλλον τ' ἄρ' ἐπισταμένως πείραν τ' ὀβελοῖσιν,
 ὠπτησάν τε περιφραδέως ἐρύσαντό τε πάντα.
 Αὐτομέδων δ' ἄρα σίτον ἐλὼν ἐπένειμε τραπέξῃ 625
 καλοῖς ἐν κανέοισιν· ἀτὰρ κρέα νείμεν Ἀχιλλεύς.
 οἱ δ' ἐπ' ὀνειάθ' ἐτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἱαλλον.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 ἦτοι Δαρδανίδης Πρίαμος θαύμαξ' Ἀχιλλῆα,
 ὅσσοις ἔην οἶός τε· θεοῖσι γὰρ ἅντα ἐφώνει. 630
 αὐτὰρ ὁ Δαρδανίδην Πρίαμον θαύμαξεν Ἀχιλλεύς,
 εἰσορόων ὅσιν τ' ἀγαθὴν καὶ μῦθον ἀκούων.
 αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπησαν ἐς ἀλλήλους ὀρόωντες,
 τὸν πρότερος προσέειπε γέρον Πρίαμος θεοειδής
 „Δέξον νῦν με τάχιστα, διοτρεφεῖς, ὄφρα κεν ἦδη

ὑπνω ὑπο γλυκερῶ ταρπώμεθα κοιμηθέντες· 636
 οὐ γάρ πω μύσαν ὅσσε ὑπὸ βλεφάροισιν ἐμοῖσιν,
 ἐξ οὗ σῆς ὑπὸ χερσὶν ἐμὸς παῖς ὤλεσε θυμὸν,
 ἀλλ' αἰεὶ στενάχω καὶ κήδεα μυρία πέσσω,
 αὐλῆς ἐν χόρτοισι κυλινδόμενος κατὰ κόπρον. 640
 νῦν δὴ καὶ σίτου πασάμην καὶ αἰθιοπα οἴνου
 λαυκανίης καθέηκα· πάρος γε μὲν οὔτι πεπάσμην.“

Ἡ δ' ἄρ', Ἀχιλεὺς δ' ἐτάροισιν ἰδὲ δμωῆσι κέλευσεν
 δέμνι' ὑπ' αἰθούσῃ θέμεναι καὶ ρήγεα καλὰ
 πορφύρε' ἐμβαλέειν, στορέσαι τ' ἐφύπερθε τάπητας,
 χλαίνας τ' ἐνθέμεναι οὔλας καθύπερθεν ἔσασθαι. 646
 αἱ δ' ἴσαν ἐκ μεγάροιο δάος μετὰ χερσὶν ἔχουσαι,
 αἴψα δ' ἄρα στόρεσαν δοιῶ λέχε' ἐγκονέουσαι.

τὸν δ' ἐπικερτομέων προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς
 „Ἐκτὸς μὲν δὴ λέξο, γέρον φίλε, μή τις Ἀχαιῶν 650
 ἐνθάδ' ἐπέλθῃσιν βουληφορος, οἶτε μοι αἰεὶ
 βουλὰς βουλεύουσι παρήμενοι, ἢ θέμις ἐστίν·
 τῶν εἴ τίς σε ἰδοίτο θοὴν διὰ νύκτα μέλαιναν,
 αὐτίκ' ἂν ἐξείποι Ἀγαμέμνονι ποιμένι λαῶν,
 καὶ κεν ἀνάβλησις λύσιος νεκροῖο γένηται. 655

ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἶπε καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
 ποσσημαρ μέμονας κτερεῖζέμεν Ἐκτορα δίου,
 ἕφρα τέως αὐτὸς τε μένω καὶ λαὸν ἐρύκω.“

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα γέρον Πρίαμος θεοειδῆς
 „εἰ μὲν δὴ μ' ἐθέλεις τελέσαι τάφον Ἐκτορι δῖω, 660
 ὧδέ κε μοι ρέξων, Ἀχιλεῦ, κεχαρισμένα θείης.
 οἶσθα γὰρ ὡς κατὰ ἄστν ἐέλμεθα, τηλόθι δ' ὕλη
 ἀξέμεν ἐξ ὄρεος· μάλα δὲ Τρωῆες δεδίασιν.
 ἐννημαρ μὲν κ' αὐτὸν ἐνὶ μεγάροισι γοάοιμεν,
 τῇ δεκάτῃ δέ κε θάπτοιμεν δαινυτὸ τε λαός, 665
 ἐνδεκάτῃ δέ κε τύμβον ἐπ' αὐτῶ ποιήσαιμεν,
 τῇ δὲ δυωδεκάτῃ πολεμίξομεν, εἶπερ ἀνάγκη.“

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς
 „ἔσται τοι καὶ ταῦτα, γέρον Πριάμ', ὡς σὺ κελεύεις
 σχήσω γὰρ τόσσον πόλεμον χρόνον ὅσσον ἄνωγας.“

Ὡς ἄρα φωνήσας ἐπὶ καρπῷ χεῖρα γέροντος 671
 ἔλλαβε δεξιτερὴν, μὴ πως δεισεί' ἐνὶ θυμῷ.

οἱ μὲν ἄρ' ἐν προδόμῳ δόμου αὐτόθι κοιμήσαντο,
 κῆρυξ καὶ Πρίαμος, πνικινὰ φρεσὶ μῆδε' ἔχοντες,
 αὐτὰρ Ἀχιλλεύς εὐδε μυχῷ κλισίης εὐπήκτου· 672
 τῷ δὲ Βρισηῖς παρελέξατο καλλιπάρῃος.

Ἄλλοι μὲν ῥα θεοὶ τε καὶ ἀνέρες ἵπποκορυσταὶ
 εὐδον παννύχιοι, μαλακῷ δεδμημένοι ὕπνῳ·
 ἀλλ' οὐχ Ἑρμείαν ἐριούνιον ὕπνος ἔμαρπτεν,
 ὀρμαίνοντ' ἀνὰ θυμὸν ὅπως Πρίαμον βασιλῆα 680
 νηῶν ἐκπέμψειε, λαθῶν ἱερούς πυλαωρούς.

στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν
 „ὦ γέρον, οὐ νύ τι σοίγε μέλει κακὸν, οἶον ἔθ'
 εὐδεις

ἀνδράσιν ἐν δήτοισιν, ἐπεὶ σ' εἶασεν Ἀχιλλεύς.
 καὶ νῦν μὲν φίλον υἱὸν ἐλύσαο, πολλὰ δ' ἔδωκας·
 σεῖο δέ κε ζωοῦ καὶ τρεῖς τόσα δοῖεν ἄποινα 686
 παῖδες τοὶ μετόπισθε λελειμμένοι, αἳ κ' Ἀγαμέμνων
 γνώη σ' Ἀτρείδης, γνώωσι δὲ πάντες Ἀχαιοί.“

Ὡς ἔφατ', ἔδδεισεν δ' ὁ γέρον, κήρυκα δ' ἀνίστη.
 τοῖσιν δ' Ἑρμείας ξεῦξ' ἵππους ἡμιόνοους τε, 690
 ῥίμφα δ' ἄρ' αὐτὸς ἔλαυνε κατὰ στρατὸν, οὐδέ τις
 ἔγνω.

Ἄλλ' ὅτε δὴ πόρον ἶξον εὐρρεῖος ποταμοῖο,
 [Ἐάνθου δινηέντος, ὃν ἀθάνατος τέκετο Ζεὺς,]
 Ἑρμείας μὲν ἔπειτ' ἀπέβη πρὸς μακρὸν Ὀλυμπον,
 Ἥως δὲ κροκόπεπλος ἐκίδνατο πᾶσαν ἐπ' αἶαν, 695
 οἱ δ' εἰς ἄστν ἔλων οἴμωγῇ τε στοναχῇ τε
 ἵππους, ἡμίονοι δὲ νέκυν φέρον. οὐδέ τις ἄλλος

ἔγνω πρόσθ' ἀνδρῶν καλλιζάνων τε γυναικῶν,
 ἀλλ' ἄρα Κασσάνδρῃ, ἱκέλῃ χρυσεῇ Ἀφροδίτῃ,
 Πέργαμον εἰσαναβάσα φίλου πατέρ' εἰσενόησεν, 700
 ἔσταότ' ἐν δίφρῳ, κήρυκά τε ἀστυβοώτην·

τὸν δ' ἄρ' ἐφ' ἡμιόνων ἶδε κείμενον ἐν λεχέεσσιν·
 κώκυσέν τ' ἄρ' ἔπειτα γέγωνέ τε πᾶν κατὰ ἄστν
 „Ὅψεσθε, Τρωῆες καὶ Τρωάδες, Ἐκτορ' ἰόντες,
 εἶποτε καὶ ζῶντι μάχης ἔκ νοστήσαντι 705

χαίρετ', ἐπεὶ μέγα χάριμα πόλει τ' ἦν παντί τε δήμῳ.“
 Ὡς ἔφατ', οὐδέ τις αὐτόθ' ἐνὶ πτόλει λίπετ' ἀνὴρ
 οὐδὲ γυνή· πάντας γὰρ ἀάσχετον ἵκετο πένθος·
 ἀγχοῦ δὲ ξύμβληντο πυλάων νεκρὸν ἄγοντι.

πρῶται τόνγ' ἄλοχός τε φίλῃ καὶ πότνια μήτηρ 710
 τιλλέσθη, ἐπ' ἄμαξαν εὐτροχον ἀλῆσαι,
 ἀπτόμεναι κεφαλῆς· κλαίων δ' ἀμφίσταθ' ὄμιλος.

καὶ νύ κε δὴ πρόπαν ἤμαρ ἐς ἠέλιον καταδύντα
 Ἐκτορα δακρυχέοντες ὀδύροντο πρὸ πυλάων,
 εἰ μὴ ἄρ' ἐκ δίφροιο γέρων λαοῖσι μετηύδα 715

„Εἰῆξάτέ μοι οὐρεῦσι διελθόμεν· αὐτὰρ ἔπειτα
 ἄσεσθε κλαυθμοῖο, ἐπὴν ἀγάγωμι δόμονδε.“

Ὡς ἔφαθ', οἱ δὲ διέστησαν καὶ εἶξαν ἀπήνη.
 οἱ δ' ἐπεὶ εἰσάγαγον κλυτὰ δῶματα, τὸν μὲν ἔπειτα
 τρητοῖς ἐν λεχέεσσι θέσαν, παρὰ δ' εἶσαν ἀοιδοὺς 720
 θρήνων ἐξάρχους, οἵτε στουόεσσαν ἀοιδὴν

οἱ μὲν ἄρ' ἐθρήνεον, ἐπὶ δὲ στενάχοντο γυναῖκες.
 τῆσιν δ' Ἀνδρομάχῃ λευκώλενος ἦρχε γόοιο,
 Ἐκτορος ἀνδροφόνιο κάρη μετὰ χερσὶν ἔχουσα·

„Ἄνερ, ἀπ' αἰῶνος νέος ὦλεο, καὶ δέ με χήρην 725
 λείπεις ἐν μεγάροισι· πάϊς δ' ἔτι νήπιος αὐτῶς,
 ὃν τέκομεν σύ τ' ἐγὼ τε δυσάμμοροι, οὐδέ μιν οἶω
 ἦβην ἴξεσθαι· πρὶν γὰρ πόλις ἦδε κατ' ἄκρης
 πέρσεται· ἧ γὰρ ὄλωλας ἐπίσκοπος, ὅστε μιν αὐτήν

ῥύσκειν, ἔχεις δ' ἀλόχους κεδνὰς καὶ νήπια τέκνα· 730
 αἰ δὴ τοι τάχα νηυσὶν ὀχῆσονται γλαφυρῆσιν,
 καὶ μὲν ἐγὼ μετὰ τῆσι· σὺ δ' αὖ, τέκος, ἢ ἐμοὶ αὐτῇ
 ἔψαι, ἔνθα κεν ἔργα ἀεικέα ἐργάζοιο,
 ἀθλεύων πρὸ ἄνακτος ἀμειλίχου· ἢ τις Ἀχαιῶν
 ῥίψει χειρὸς ἑλὼν ἀπὸ πύργου, λυγρὸν ὄλεθρον, 735
 χωόμενος, ᾧ δὴ πον ἀδελφεὸν ἔκτανεν Ἑκτωρ
 ἢ πατέρ', ἦε καὶ υἱὸν, ἐπεὶ μάλα πολλοὶ Ἀχαιῶν
 Ἑκτορος ἐν παλάμῃσιν ὀδᾶξ ἔλον ἄσπετον οὐδας.
 οὐ γὰρ μείλιχος ἔσκε πατήρ τεός ἐν δαῖ λυγρῇ·
 τῷ καὶ μιν λαοὶ μὲν ὀδύρονται κατὰ ἄστρ, 740
 ἄρητὸν δὲ τοκεῦσι γόου καὶ πένθος ἔθηκας,
 Ἑκτορ· ἐμοὶ δὲ μάλιστα λελείπεται ἄλγεα λυγρά.
 οὐ γάρ μοι θνησκῶν λεχέων ἐκ χειρᾶς ὄρεξας.
 οὐδέ τί μοι εἶπες πνικινὸν ἔπος, οὔτε κεν αἰεὶ
 μεμνήμην νύκτας τε καὶ ἡμέματα δακρυχέουσα. 745

Ὡς ἔφατο κλαίουσ', ἐπὶ δὲ στενάχοντο γυναῖκες.
 τῆσιν δ' αὖθ' Ἑκάβη ἀδινουῦ ἐξῆρχε γόοιο
 „Ἑκτορ, ἐμῷ θυμῷ πάντων πολὺ φίλτατε παίδων,
 ἦ μὲν μοι ζωὸς περ ἐὼν φίλος ἦσθα θεοῖσιν·
 οἱ δ' ἄρα σεῦ κήδοντο καὶ ἐν θανάτοιο περ αἴσῃ. 750
 ἄλλους μὲν γὰρ παῖδας ἐμοὺς πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεὺς
 πέρναςχ', ὄντιν' ἔλεσκε, πέρην ἄλὸς ἀτρυγέτοιο,
 ἐς Σάμον ἐς τ' Ἴμβρον καὶ Αἴμνον ἀμιχθαλόεσσαν·
 σεῦ δ' ἐπεὶ ἐξέλετο ψυχὴν ταυαῆκεὶ χαλκῷ,
 πολλὰ ῥυστάζεσκεν ἐοῦ περὶ σῆμ' ἐτάροιο, 755
 Πατρόκλου, τὸν ἔπεφνες· ἀνέστησεν δέ μιν οὐδ' ὧς.
 νῦν δέ μοι ἐρσήεις καὶ πρόσφατος ἐν μεγάροισιν
 κεῖσαι, τῷ ἱκελὸς ὄντ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων
 οἷς ἀγανοῖς βελέεσιν ἐποιχόμενος κατέπεφνε.“

Ὡς ἔφατο κλαίουσα, γόου δ' ἀλίσστων ὄρινεν. 760
 τῆσι δ' ἐπειθ' Ἑλένη τριτάτη ἐξῆρχε γόοιο

„Ἐκτορ, ἐμῷ θυμῷ δαέρων πολὺ φίλτατε πάντων,
 ἢ μὲν μοι πόσις ἐστὶν Ἀλέξανδρος θεοειδής,
 ὅς μ' ἄγαγε Τροίηνδ' ὡς πρὶν ᾧφελλον ὀλέσθαι.
 ἦδη γὰρ νῦν μοι τόδ' ἑικοστὸν ἔτος ἐστὶν 765
 ἐξ οὗ κείθεν ἔβην καὶ ἐμῆς ἀπελήλυθα πάτρης·
 ἀλλ' οὐπω σεῦ ἄκουσα κακὸν ἔπος οὐδ' ἀσύφηλον·
 ἀλλ' εἴ τίς με καὶ ἄλλος ἐνὶ μεγάροισιν ἐνίπτοι
 δαέρων, ἢ γαλόων, ἢ εἰνατέρων εὐπέπλων,
 ἢ ἐκυρῆ – ἐκυρὸς δὲ πατὴρ ὡς ἦπιος αἰεὶ – 770
 ἀλλὰ σὺ τόνγ' ἐπέεσσι παραιφάμενος κατέρουκες,
 [σῆ τ' ἀγανοφροσύνη καὶ σοῖς ἀγανοῖς ἐπέεσσιν.]
 τῷ σέ θ' ἅμα κλαίω καὶ ἐμ' ἄμμορον ἀχθυμένη κῆρ
 οὐ γὰρ τίς μοι ἐτ' ἄλλος ἐνὶ Τροίῃ εὐρείῃ
 ἦπιος οὐδὲ φίλος, πάντες δέ με πεφρίκασιν.“ 775

Ὡς ἔφατο κλαίουσ', ἐπὶ δ' ἔστενε δῆμος ἀπείρων.
 λαοῖσιν δ' ὁ γέρον Πρίαμος μετὰ μῦθον ἔειπεν

„Ἄξετε νῦν, Τρωᾶες, ξύλα ἄστυδε, μηδέ τι θυμῷ
 δαίσητ' Ἀργείων πυκινὸν λόχον· ἢ γὰρ Ἀχιλλεύς
 πέμπων μ' ᾧδ' ἐπέτελλε μελαινάων ἀπὸ νηῶν, 780
 μὴ πρὶν πημανέειν, πρὶν δωδεκάτῃ μόλῃ ἠώς.“

Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ὑπ' ἀμάχησιν βόας ἡμιόνους τε
 ζεύγνυσαν, αἶψα δ' ἔπειτα πρὸ ἄστεος ἠγερέθοντο.

ἐννημαρ μὲν τοίγε ἀγίτυεον ἄσπετον ὕλην·
 ἀλλ' ὅτε δὴ δεκάτῃ ἐφάνη φαεσίμβροτος ἠώς, 785
 καὶ τότ' ἄρ' ἐξέφερον θρασὺν Ἐκτορα δακρυχέοντες,
 ἐν δὲ πυρῇ ὑπάτῃ νεκρὸν θέσαν, ἐν δ' ἔβαλον πῦρ.

Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 τῆμος ἄρ' ἀμφὶ πυρῆν κλυτοῦ Ἐκτορος ἔγρετο λαός.
 [αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἠγερεθεν ὀμηγερέες τ' ἐγένοντο,] 790
 πρῶτον μὲν κατὰ πυρκαϊὴν σβέσαν αἴθοπι οἴνω
 πᾶσαν, ὀπόσσον ἐπέσχε πυρὸς μένος· αὐτὰρ ἔπειτα
 ὀστέα λευκὰ λέγοντο κασίγνητοί θ' ἔταροί τε

μυρόμενοι, θαλερόν δὲ κατείβετο δάκρυ παρειῶν.
 καὶ τάγε χροσεῖην ἐς λάρνακα θῆκαν ἐλόντες, 795
 πορφυρέοις πέπλοισι καλύψαντες μαλακοῖσιν·
 ἴψα δ' ἄρ' ἐς κόλλην κάπετον θέσαν, ἀντὰρ ὕπερθεν
 πυκνοῖσιν λάεσσι κατεστόρεσαν μέγалоισιν·
 ῥίμψα δὲ σῆμ' ἔχεαν, περὶ δὲ σκοποὶ εἶατο πάντη,
 μὴ πρὶν ἐφορμηθεῖεν ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοί. 800
 χεύαντες δὲ τὸ σῆμα πάλιν κίον· ἀντὰρ ἔπειτα
 εὖ συναγειρόμενοι δαίνυντ' ἐρικυδέα δαῖτα
 δώμασιν ἐν Πριάμοιο, διοτρεφῆος βασιλῆος.
 "Ὡς οἴγ' ἀμφίεπον τάφον Ἑκτορος ἱποδάμοιο.

Α=611

Μ=471

Β=877

Ν=837

Γ=461

Ξ=522

Δ=544

Ο=746

Ε=909

Π=867

Ζ=529

Ρ=761

Η=482

Σ=617

Θ=565

Τ=424

Ι=713

Υ=503

Κ=579

Φ=611

Λ=848

Χ=515

Ψ=897

Ω=804

ΤΟ ΟΛΟΝ ΣΤΙΧΟΙ 1569

ΤΟ ΟΛΟΝ ΙΛΙΑΔΟΣ ΣΤΙΧΟΙ 1569

ΤΟ ΟΛΟΝ ΙΛΙΑΔΟΣ ΣΤΙΧΟΙ 1569

Ε

 ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
 Μ. ΦΑΛΤΑΤΣΕ

E. J. [unclear]

1857-1867

ma

to c
1895

3

[Faint, mostly illegible handwritten notes and scribbles covering the central area of the page.]

